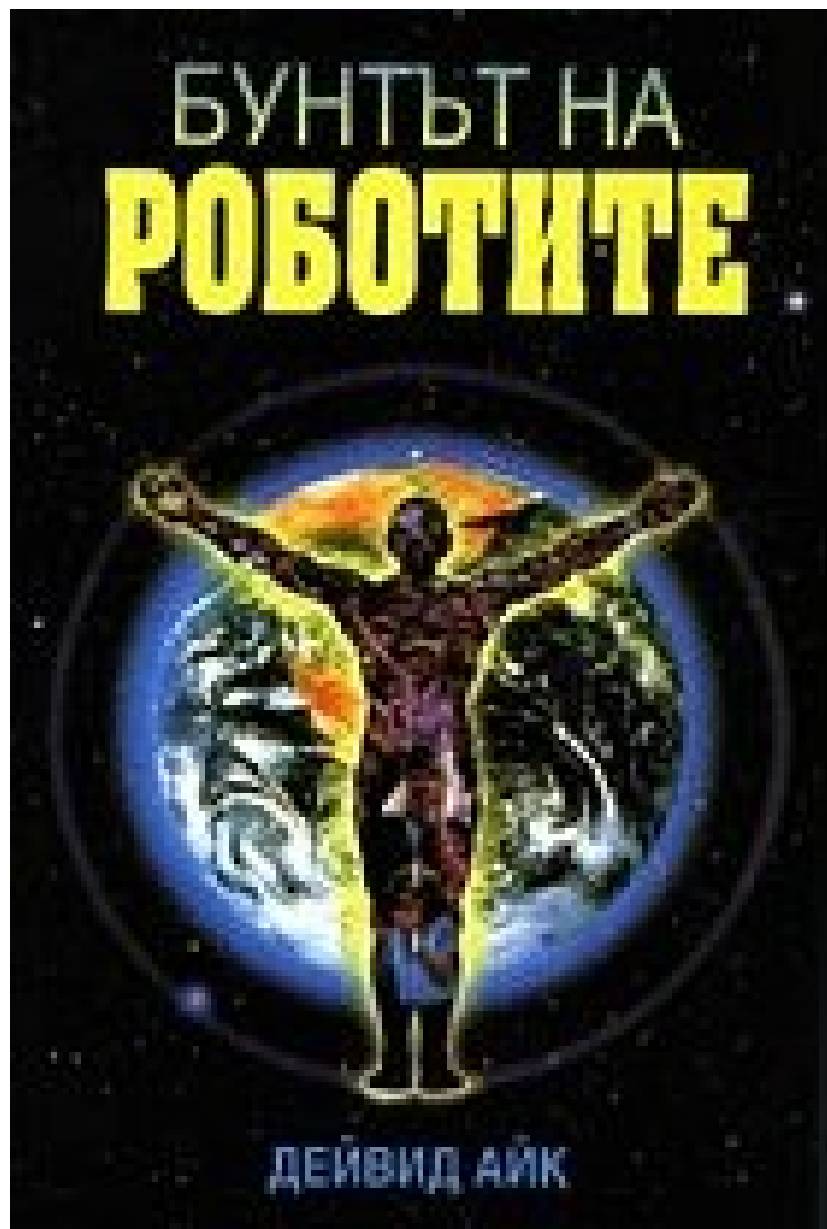

Дейвид Айк

БУНТЪТ НА РОБОТИТЕ

ИСТОРИЯТА НА ДУХОВНИЯ РЕНЕСАНС

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение.....	7
Спомнете си кои сте.....	11

Част I МРАКЪТ

Глава 1	
Опит за преврат.....	19
Глава 2	
Колективна амнезия.....	43
Глава 3	
Братството на клановете.....	61
Глава 4	
Библейски истории.....	82
Глава 5	
Ад на земята.....	110
Глава 6	
Арабските рицари.....	129
Глава 7	
Появяването на пукнатини.....	146
Глава 8	
Орлови опашки.....	172
Глава 9	
Господството на науката.....	194
Глава 10	
Светът във война.....	215
Глава 11	
Голямото е хубаво?.....	249
Глава 12	
Новият световен ред.....	267
Глава 13	
Ще се научим ли някога?.....	321

Част II СВЕТЛИНАТА

Глава 14	
Сбогом на всичко това.....	329
Глава 15	
Икономика на задоволеността.....	340
Глава 16	
Политиката на хората.....	363
Глава 17	
Науката за здравия разум.....	389
Глава 18	
Тухли в стената.....	416

Глава 19	
Експлоатация на духа.....	426
Глава 20	
Земята се нуждае от бунтовници.....	446
Библиография.....	453

ПОСВЕЩЕНИЕ

На Томас Пейн, Волтер, Сократ, Платон, Артър Финдли, Сър Джордж Тривелиан и на всички онези, които с кураж и любов са се опитвали да оспорят потъпкването на познанието и индоктринирането на човешката раса. На Алик Бартоломю и на всички от издателство Gateway за смелостта да публикуват тази книга.

ВЪВЕДЕНИЕ

Кой е големият въпрос, на който трябва да отговорим?

Един учен, който наскоро се изказа по телевизията, сподели, че Големият въпрос е: "Как се е формирала Вселената?" Но това ли е той?

Наистина ли това е отговорът, който трябва да се намери преди всички останали, във време, когато планетата е толкова наранена и цари объркване? Аз бих казал не. Мисля, че това, как се е формирала Вселената, е крайно интересно, но не и чак толкова важно нещо, което ще ни помогне да намерим пътеката, която ще ни изведе от тази каша.

Онова, което наистина трябва да знаем - Големият въпрос - е кои наистина сме ние и какво правим тук в този период на фантастична промяна и трансформация на планетата Земя. Ако разберем това, ще получим и всички други отговори - включително как се е формирала Вселената. Без това вникване в истинската природа на живота ние ще продължим да сме хипнотизирани от този материален свят и мощно контролирани от неговите илюзии и от онези погрешно насочени сили, разгледани подробно в тази книга, които се опитват да ни превърнат почти в зомбита. С други думи, ще унищожим себе си.

Иронията е в това, че информацията, от която се нуждаем, вече съществува, но изводите от това познание са толкова катастрофални за религията, учрежденската наука, образованието (индоктринирането) и цялата икономическа, политическа, индустриална и военна система, че тези отговори са били потушени. Когато премълчаването не е било възможно, онези, които дали словесен израз на тези вечни схващания, били изложени на присмех, порицавани и подценявани по всички възможни начини. Ние все още говорим за "Великите мистерии на живота", но те си остават просто "мистерии" заради последиците за системата, в случай че бъдат разрешени. Тук говорим за най-монументалния контрадикт в историята на човешката раса, ловка измама, в която са въвлечени не само хората, но и други области на Вселената. Това е черна магия, постигнала такъв успех, че умовете на милиарди хора са били програмирани така, че да забравят кои са, откъде са дошли и какво правят тук днес.

Вярвам, че е настъпил моментът за откровен разговор. Ние сме раса от работи. Имам предвид, че в главите на повечето хора не се ражда нито една мисъл, която да не е била заложена от някой или от нещо друго. Превърнали сме се в "раса от програмирани умове, които могат да бъдат убедени да вярват и да вършат почти всичко, докато лъжите и дезинформацията продължават капка по капка да ни бомбардират чрез нашите политически системи, медиите, религията, училищата, университетите и чрез проникване в нашето съзнание на други универсални източници, които искат да превърнат планетата Земя в затвор за зомбита. Но - в началото бавно, а сега все по-бързо - роботите се пробуждат. Вместо смирено да приемат всекидневната храна, насочена към контрол над ума, все повече и повече хора започват да виждат света в нова светлина и да задават въпроси, които никога преди не са задавали. Булото бавно се повдига и началото на бунта на роботите е поставено.

В тази книга ще разкажа историята на това как сме забравили нашата истинска идентичност и как силите на контрола се подготвят да навлязат във финалния етап от своя план за превземане на планетата и човешката раса. Човечеството е обхванато от духовна амнезия, която ни е отвела до тъмната и опасна пътека, от която ние сега се опитваме да избягаме или не, в зависимост от избора, който правим. Повечето от онова, което ви предстои да прочетете, няма да е ново за вас. Вие вече го знаете. Просто сте го забравили. Паметта ви пази нещо от онова, което сте преживели през този физически живот, но човечеството е загубило връзка със своята по-висша памет; онази част от нас, която знае "Големите отговори" на "Големите въпроси". Тази книга ще ви помогне да възстановите връзките с тази памет и след като това стане, както вече е станало за безброй много хора по целия свят, вие никога няма да бъдете отново същите.

Онези, които вече са тръгнали по този път на преоткриване, са водачите на бунта на роботите. От жизненоважно значение за бъдещето на човешката раса е да се събудят колкото се може повече хора и да поемат това пътуване. Само като възстановим отново контакта с висшите нива на битието си и продължим да го разширяваме, ще имаме достъп до информацията и любовта, от която толкова отчаяно се нуждаем, за да се изцелим и така да помогнем за излекуването на тази прекрасна планета, която наричаме Земя. Изправени сме на прага на една неопишуема и неразбираема промяна. Не можем да знаем с точност какво ще се разкрие пред нас, защото с всяка изминала минута хората въздействат върху детайлите, но можем да сме сигурни, че нищо и никой няма да остане незасегнат от онова, което става на планетата. Вярвам,

че тези промени са предвестници на много, много по-добър свят, онзи, който проучваме сега. Мисля, че Волтер е казал: "Онези, които вярват в абсурдното, вършат варварщини." Човечеството от много векове насам е живото доказателство за това.

Ние сме в период на пробуждане, когато вярата в абсурдното ще стане част от човешката история, а не самата основа на човешкия живот.

Дейвид Айк, Райд, Айл ъф Уайт, юни 1994

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА МЪДРОСТТА

Как можеш да купиш или да продадеш небето? Ние не сме собственици на свежестта на въздуха или на блясъка на водата. Как тогава можете да ги купите от нас? Всяка част от Земята е свещена за моите хора, свята в тяхната памет и опит. Знаем, че белият човек не разбира нашия начин на мислене. Той е непознат, който се е появил в нощта и е взел от земята всичко, от което се нуждае. Земята не е негов приятел, а враг, и когато я завладее, той продължава нататък. Той краде Земята от нейните деца. Апетитът му ще унищожи Земята и ще я превърне в пустиня. Ако дивите животни ги нямаше, ние щяхме да умрем от огромната самота, изпитвана от духа ни, защото каквото сполети Земята, сполетява и децата на Земята.

Вожда Сиатъл, 1854

СПОМНЕТЕ СИ КОИ СТЕ

Темата на тази книга е историята на конспирация за контрол на човешката раса. На този етап това може да ви звучи фантастично, но продължете да четете и ще се убедите, че е абсолютно вярно и че засяга живота ни всеки ден. Това обаче е конспирация, която можем и ще разрушим.

В основата на тази атака срещу човешката свобода е желанието да ни държат настрана от познанието за духовната реалност на нашия истински Аз и от разбирането за нашето място в тази чудна паяжина на живота, която наричаме Сътворение. *Ако сте чували обясненията за вечната природа на съзнанието и че всички ние чрез опита непрекъснато еволюираме, е добре да преминете направо на първа глава.* Ако тази информация е нова за вас, струва си да прочетете следващото кратко резюме за познанието. Манипулаторите знаят, че тази информация е вярна, но не искат вие да знаете следните неща:

Онова, което наистина сме, не е физическото тяло, което виждаме. То е средството, което обитаваме, по време на един физически живот на тази планета. Онова, което е вечно в нас, е нашето съзнание, нашият дух, нашият ум. В настоящия момент ние погрешно наричаме "смърт" своя вечен разум -мислещата, чувстващата част от нас - който напуска тялото и продължава своята еволюция някъде другаде.

Точно това се случва при така нареченото "преживяване на прага на смъртта". Хиляди хора са описали усещането, че напускат тялото си по време на сърдечен пристъп или автомобилна катастрофа. Те разказват една и съща основна история - че гледат надолу към физическите си тела, докато лекарите се опитват да ги съживят. "Разумът ми, личността ми гледаше надолу - казват те, - но аз вече не бях част от тялото си." След това внезапно се оказва, че отново са започнали да гледат с очите си и са се завърнали в тялото си. Всичко това става с хората, когато "умират". Тяхното съзнание напуска тялото. Нашата физическа форма има ограничен живот, разбира се, но нашите умове живеят вечно. Можете да си го представите като нещо подобно на принципа на космонавта на Луната. Той облича външна обвивка, за да проучи друга планета. През физическия живот нашите умове населяват физическата обвивка, която наричаме тяло.

Съзнание и енергия са едно и също нещо. Всичко, което съществува чрез Сътворението, е една и съща енергия-съзна-ние в различни състояния на съществуване. Разликата между нещата е в тяхното ниво на съзнание (еволюция, разбиране, осъзнаване) и скоростта, с която вибрира енергията - нейната честота. Колкото по-висока е вибрацията, толкова по-напреднала е еволюцията. Пример за това как едно единствено вещество може да бъде много неща е водата, облаците и ледът. Те изглеждат и реагират напълно различно и са различни при пипане, но всички те са едно и също вещество в различни състояния на съществуване. Същото е с енергията-съзнание, която е всичко.

Силата, която наричаме "Бог", не е онзи приятел с брадата, седнал на трона си. Тя е Единното Съзнание, което е Сътворението; стената, небето, дъждът, ти, аз, всичко е "Бог". Всички ние сме капчици в океана на съзнанието. Ти си аз и аз съм ти. Ти си всичко, аз също. Ние сме едни други, всички аспекти на едно и също цяло, част от един и същ безкраен поток от енергия. Видимите разлики между нас са илюзия.

Една от така наречените "велики мистерии" е къде отиваме след края на физическия ни живот. Църквата казва в рая или ада, каквото и да означава това, а материалистичната наука казва, че не отиваме никъде, защото този свят е всичко, което съществува. Всъщност, океанът на съзнанието, който наричаме Сътворение или Бог, притежава безброй нива на еволюция или честоти на вълните. В пространството, което заема вашето тяло сега, са разположени всички честоти на всички радио- и телевизионни станции, покриващи вашата област. Вие не можете да ги видите и те не могат да се видят една друга, въпреки че делят едно и също пространство, тъй като се намират на различни честоти на вълните. Настройте радиото на една от тези вълнови честоти и това ще е станцията, която ще чуете. Честотата се превръща в радио-реалност, в нейния "свят". Придвигете скалата на друга станция и радио-реалността се променя. Същото е и при нас. В този момент ние сме настроени на плътна физическа вълнова честота, която наричаме Вселена, но когато "умрем", съзнанието ни напуска тялото и се придвижва до друга честота на вълната.

Онова, което наричаме "духове", са същества - разум, дух - на друга дължина на вълните. Те често изглеждат като мъгла или прозрачни, защото ние не ги виждаме от тяхната честота, а от нашата. Същото е, когато скалата на радиото не е уловила добре станцията и вие получавате

неясен, притъпен сигнал. Ще доминира онази станция, която е най-близо до скалата, но вие ще чувате и други станции. Образно казано, точно това става, когато видим призрак. Ако бяхте на същата честота като призрака, той би изглеждал точно толкова истински, колкото и вие. Извънземните, за които ще говорим, действат най-вече на честотите на другите, поради което някои хора ги виждат, а други - не. Зависи от това дали сте в състояние да направите този психически скок, за да се настроите на други нива.

Настройвайки своето съзнание на друга честота на вълната, информацията може да стане достояние на този свят. Това е процесът, който наричаме установяване на връзка чрез контактърство, медиумни способности или психическо настройване. В своите физически и математически изследвания истински непредубедените учени показват, че на практика Сътворението е съставено от честоти и че съзнанието във всеки един е вечно. Те обаче трябва да се борят с прикриването на тези знания от научните институции и манипулаторите, които ги контролират. Тези институции искат вие да вярвате, че материалният свят е единствен и че всички ние сме космически "случайности" от еволюцията, които не съществуват преди раждането или след смъртта. Каква глупост!

Съзнанието непрекъснато се възпроизвежда с разширяването на Сътворението в безкрайността. На най-високото ниво, на най-високата честота, се намира първоначалното съзнание, от което е произлязло всичко. То е общият сбор от всичко научено и преживяно от момента, когато Сътворението е станало съзнателно. Това е нивото, което бихте могли да наречете Божествена същност. Аз предпочитам да го наричам Източника. То също еволюира непрекъснато, като наблюдава и усвоява преживяванията на всички свои страни на по-ниските честоти. Източника е Върховния Разум, от който е произлязло всичко.

Използвам термина "разум" за описание на вечната част от нас, защото предпочитам да избягна религиозното значение, заложено в думата "душа". Но разум, душа и дух са взаимно заменяеми термини, които описват сливането на енергийните полета, които вдъхват живот на физическото тяло и които никога не умират. Те съществуват на ниво, наречено от науката субатомно, поради което ние не можем да ги видим. Енергиите обикновено вибрират твърде бързо за нашите физически сетива, макар някои чувствителни хора да могат да ги различават. Когато говорим за хора, които "виждат аури", те наблюдават това съзнание около тялото. То може да бъде възхитителен гоблен от цветове, нашата "многоцветна обвивка", която се променя в зависимост от настроението ни, защото цветовете, подобно на всичко друго, са енергийни вибрации. С изменение на нашето душевно състояние, се променят и неуловимите елементи на нашето вибрационно състояние.

Тези енергийни полета, аспекти от нашия разум, се пре-въплъщават в безброй физически тела на тази планета и на други места. Всички ние сме извънземни, тъй като се намираме тук, на тази планета, като част, само като част, от нашата еволюция. Всеки от нас е имал минали животи в хода на историята. Били сме тук много пъти в безброй много различни ситуации и раси. Това превръща расистките и националистичните предразсъдъци в абсолютна нелепост. По закона на кар-мата, или причината и следствието, ние творим своето собствено бъдеще с всяка мисъл и действие, защото е истина, че онова, което причиним на другите, рано или късно ще сполети и нас, за да се запази равновесието в нашата еволюция.

Свързването на енергийните ни полета е поредица от вихри, наречени чакри. Има седем основни чакри и безброй по-малки. Главните чакри са разположени в основата на гръбнака (коренна чакра), при пъпа (сексуална чакра), слънчевия сплит (чакра на слънчевия сплит), при сърцето (сърдечна чакра), в гърлото (гърлена чакра), челото (чакра на Третото око) и на върха на главата (теменна чакра). Колкото повече научаваме и еволюираме, толкова по-бързо започват да се завихрят чакрите и повишават вибрирането на нашето вечно същество, като така ни издигат на по-висока честота. Енергията, която наричаме любов, идва от сърдечната чакра и затова сърцето първо е започнало да се свързва с любовта. Днес за него се говори като за физическо сърце, но древните хора са знаели, че енергията на любовта произлиза от духовното сърце.

Чакрите са свързани с физическото тяло чрез ендокринната система и дисбаланса на енергийните полета може да се отрази върху баланса на тялото. По този начин стресът и другите емоционални травми причиняват физически заболявания. Тези енергийни полета са електромагнитни и се влияят от другите проявления на електромагнетизма. Известно е, че хора, които работят с електромагнитни уреди или живеят до електростанции, са по-предразположени към определени заболявания и рак. Лекарите и учените казват, че не знаят защо става така, но на практика електромагнитните полета от електростанциите и технологиите нарушават електромагнитните енергийни полета на хората, преминават през физическото тяло и се

проявяват като здравен проблем.

Разумът е създател, защото всичко е мисъл. Колкото по-силно е съзнанието, толкова по-голям е творческият му потенциал. При нефизическите честоти мисълта твори директно, като пренарежда енергиите във всичко онова, което тя си представя. Дори на плътното физическо ниво всяко творение трябва да е предшествано от мисъл. Доведената до край сделка или изработеното керамично изделие са мисли, получили материален облик. Мисълта е всичко.

Всеки път, когато мислим, ние създаваме енергийно поле, мисловна форма, и точно това е начинът, по който действа телепатията. Един човек произвежда мисловното поле, а друг декодира това поле, най-често без дори да знае това. Силата на мисълта да твори любов и хармония или омраза и дисхармония е безкрайна и всички ние сме в състояние да произвеждаме и двете. Манипулаторите, за които говоря в тази книга, знаят за тази сила да се контролират хората чрез мисълта или "психическата атака", както я наричат. Те насочват мисловната енергия към избрани индивиди и се опитват да контролират мисленето им. Онези, които търсят любов и хармония в света, трябва да реагират на това погрешно поведение с енергията на любовта и хармонията, която всички ние можем да сътворим винаги, когато пожелаем. Трябва само да мислим за нея и да живеем с нея. Ние създаваме своята собствена реалност. Ако мислим за неуспех, това е енергията, която ще ни привлече. Например ние привличаме онова, от което се страхуваме най-много, на принципа подобните се привличат помежду си, и това е основата, на която действа и Законът на кармата.

Манипулаторите не искат ние да знаем, че сме вечни същества от светлина и любов с неограничен потенциал; нито че можем да променим света, като променим начина си на мислене; и определено, че всички ние сме Едно, равни части на едно и също цяло, тръгнали по пътя на еволюцията чрез опита. Хората, които знаят и живеят с тези неща, не се поддават толкова лесно на контрол и направляване. Би било далеч по-добре да ни убедят, че сме космически случайности без бъдеще, или да ни държат в плен на догмата на някоя строга религия и да правят всичко възможно, за да осмиват и прикриват противоположната информация.

Тяхната цел е да ни откъснат от висшите нива на Аз-а. При прераждане нашият разум, съзнание, не се превъплъщава изцяло, а само част от него, и е изложен на силния натиск и ограничения на плътното физическо тяло. Наричам това съзнателно ниво. Останалата част от разума, позната като подсъзнание и висшите съзнателни нива, действа като водач по време на физическия живот. Съзнателното ниво (нисшия Аз) преживява, а подсъзнанието и висшите съзнателни нива (Висшия Аз) направляват процеса на предаване на мислите.

Висшият Аз може да бъде оприличен на "контрол на мисията". Той знае причината за прераждането - какво сме избрали да преживеем и с кого - и какво сме избрали да вършим в служба на човечеството, планетата и Сътворението изобщо. На интуитивно ниво ние долавяме напътствията и съобщенията на Висшия Аз. Чувстваме се привлечени към определени места, хора и начин на живот. Той се проявява, когато казваме "Радвам се да те видя", "Колко е малък светът" и "Какво съвпадение".

Ако загубим връзка с "контрола на мисията", нашето висше съзнание, можем да се забъркаме в ужасни неприятности и ще сме предразположени към някакво глупаво и деструктивно поведение. Помислете какво щеше да стане, ако бяхме на Луната в скафандър и някой прережеше свързката с "контрола на мисията". Щяхме да имаме само два източника за информация - онази, която получаваме чрез очите и ушите та. Тя определено би била крайно небалансирана, защото би съдържала само информация от света, който непосредствено ни заобикаля. Бихме загубили контакт с онези, които могат да видят по-мощната картина.

Затова ако бъдем насърчавани да прекъснем връзката с нашия личен "контрол на мисията", Висшият Аз, а в същото време манипулаторите контролират потока от информация, получавана чрез очите и ушите, ние можем много лесно да забравим кои сме в действителност и какво правим тук. Това се случва с милиарди хора, които по този начин са се превърнали в един вид работи.

Разяснил съм тези принципи много по-задълбочено в други книги и за незапознатите с темата би било полезно да прочетат "Излекувайте света" или "Вибрациите на истината", наред с тази книга. Но краткото резюме, предложено тук, съдържа познание, което, както ще оцените по-късно, може не само да освободи човешката раса от нейния настоящ мисловен затвор, но и да предостави невероятна технология за произвеждането на неограничена, безвредна енергия.

Как и защо това познание е било прикривано от мнозинството от хората и какво е извело човечеството на тази мрачна и деструктивна пътека е историята, която сега ще прочетете.

Част I МРАКЪТ

1

ОПИТ ЗА ПРЕВРАТ

Когато хората говорят за произхода на Бога, скоро установяват, че са изправени пред добре познати въпроси, на които няма отговор: "Кой е създал Бог?" и "Кой е създал онзи, който е създал Бога?" и ...

Затова ще ми простите, че ще разгледам само едно поколение от семейната история на Бога! Аз мисля, че онова, което наричаме Сътворение, някога е било празно пространство с някакъв потенциал. В някакъв момент поне част от това празно пространство станало съзнателно и започнало да осъзнава съществуването си. Познавам някои непредубедени учени, които, базирайки се на математиката и физиката, предлагат обяснения как би могло да се случи това, но онова, в което аз съм напълно сигурен, е, че то наистина се е случило.

Наричам това изначално съзнание Източника. В продължение на невъобразимо дълъг период от онова, което наричаме време, Източника-съзнание започнал да експериментира с творческия си потенциал. Със силата на мисълта то създало други свои проявления и пространства в рамките на своя необятен разум, притежаващ способността да трупа опит и да учи. Сред тях били нашата Вселена и всичко, което тя съдържа - включително и нас самите. Всяко пространство е относително самостоятелно в границите на океана от съзнание и му е било разрешено да се развива по пътя на опита, макар всички да са оставали свързани с Източника. Вселените, подобно на цялото Сътворение, са съставени от множество измерения, като всяко от тях има своя версия за пространство и време. Онова, което на тази планета наричаме време, е много различно от времето при други честоти. Ако гледате нашата пространствено-времева Вселена отгоре, тя би приличала малко на поничка или по-точно на въже, намотано около един център. Всяко нещо се движи в орбита около една централна точка. Както всички знаем, Земята се движи в орбита около Слънцето, но Слънчевата система също се намира в орбита, както и Галактиката, и Вселената. Всяко "въже" е намотано в един вихър, в една спирала от енергия. Колкото по-бързо се върти този спираловиден вихър, толкова по-бързо се движи Вселената по своята орбита, а оттам - толкова по-бързо като че ли минава "времето". Вихърът около нашата Вселена започва да се върти по-бързо, затова, когато толкова много хора казват, че "В наши дни времето просто лети, вече нямам време да свърша всичко", те са напълно прави. Дръжте се. Още нищо не сме видели.

От Източника се отделят потоци от енергия, които направляват Сътворението, докато от другата посока протичат всички преживявания и всичко научено от неговите съставни части. Между Източника и всички области на неговия разум съществува двупосочен поток от информация. Така че, макар във всеки един момент Източника да е достигнал до абсолютното познание, мъдрост и любов, той продължава да се развива, като абсорбира опита на всички свои "капчици". Потокът от информация идва на тази планета от Източника, преминавайки през различни "подстанции" от рода на Вселената и Галактиката. Той преминава през Слънцето и достига планетите от тази Слънчева система. Всяко ниво дава своя принос за информационния поток, който направлява по-долните нива. Слънцето е нещо много повече от огромна огнена топка, генерираща топлина. То е една от подстанциите за енергии на Източника. Древните хора са знаели това, или поне най-напредналите членове на древните общества, и това е едно от обясненията за произхода на Бога на Слънцето и за почитта към Слънцето. По-просветените членове на древните общества не почитали никаква огнена топка в небето, те изразявали благодарността си към Слънчевия Логос (Централното Слънце), чрез който познанието и мъдростта на Източника достигат до планетата.

Точно както Слънцето е разумът, който направлява Слънчевата система, Галактическият разум ръководи Галактиката, а Вселенският разум управлява Вселената. Източника е разумът, който направлява цялото Сътворение. Образуването на слънчеви петна е свързано с този енергиен поток от Слънцето към Слънчевата система и появата им показва периодите, когато този поток е най-силен. Всички ние имаме възможност да се настроим към това напътствие от най-горното ниво, Източника,

но не ни се налага. Можем да го пренебрегнем, ако пожелаем.

Когато виждаме какво става по света, може понякога да ни е трудно да го повярваме, но Сътворението е друга дума за любов. Именно енергията, която наричаме любов, обединява всичко. Сътворението не е замислено да носи болка и страдание. Това не е неговата цел. Знам, че хора с различен произход и вярвания са се опитвали да обяснят това противоречие между Сътворение, основано на любовта, и някои от ужасите, ставащи всяка минута на планетата Земя. Някои говорят за необходимостта да се учим по пътя на екстремните преживявания, докато други говорят за някакъв масов вселенски "експеримент", който протича в момента. Според мен никой от тях не е прав. Ако Сътворението се основава на любовта и се крепи благодарение на нея, то любовта трябва да е в основата на всичко, което става със Земята и с човешката раса. Малко преди да завърша тази книга, чух обяснение, което най-накрая ми се стори добро. Един прекрасен летен ден седях в тишината на руините от абатството в Гластънбъри в Съмърсет, Англия, недалеч от известното възвишение Гластънбъри. С мен беше много близка семейна приятелка, Ева, която е и много чувствителен медиум. Тя започна да предава информация, излъчена от синьо енергийно поле, което тя виждаше около нас благодарение на медиумните си способности. От онова, което се разкри в този ден, и от друга информация, която съм получил пряко или чрез други медиумни канали, смятам, че следващите редове се доближават до истината поне тематично:

Преди много време едно от проявленията на съзнанието загубило баланса си и решило да се възпротиви на законите на Сътворението. Тези закони не били записани в книга, нито се прилагали от някой съдия. Може да се каже, че те били като законите на физиката. Всяко нещо се нуждае от баланс, равновесие между отрицателното и положителното, между мъжкото и женското, ако в съзнанието му трябва да цари хармония. Не е задължително равновесието да е съвършено, защото и отрицателните, и положителните преживявания са необходими за еволюцията. Но колкото повече се отклонявате от равновесието, толкова по-екстремно става животът. Ако се приближите твърде много до положителния полюс, губите връзка с практическата страна на живота; като че ли се понасяте в духовна мъгла. Прилича малко на усещането, което имат пушачите на марихуана, така поне са ми казвали, а самият аз съм го изпитвал, след като съм изпил няколко бири. Не сте напълно тук.

Всъщност Луцифер наистина е мисионер, защото ако се върнете към произхода на името Луцифер, ще видите, че то се определя като "носител на светлина". Това произлиза от универсалната истина, че положителната енергия има нужда от отрицателен балансатор. Когато и двете са в хармония, вие получавате енергията на баланса и любовта, която се нарича Светлина. Положителното има нужда от отрицателното, точно както отрицателното има нужда от положителното. Напълно съм съгласен с възгледа за балансирането на две сили, положителна - отрицателна, мъжка - женска, добро - зло, ин - ян и т.н. Но за целите на тази книга ще използвам името Луцифер, за да опиша нещо доста по-различно от това. Загубилото баланса си съзнание, което ще нарека Луцифер, не е съществена част от баланса между положително и отрицателно. Той е унищожително, нехармонично проявление на съзнанието, което не е необходимо за човешката еволюция. Нещо повече, усилията на Луцифер да запуши каналите, които свързват човечеството с неговия висш разум, блокират нашата еволюция и не я придвижват напред. Няма ненужно преживяване и всичко отива в банката на познанието, но аз съм твърдо убеден, че не е необходимо да проникваме в дълбините, за да достигнем такава степен на разум, която ще ни издигне до по-висока честота. Балансът между положителните и отрицателните преживявания е едно нещо, но не смятам, че отрицателните крайности, на които сме свидетели на Земята, трябва да са част от него.

Луцифер искал да експериментира със законите на равновесието и хармонията. Наричам този разум "него", защото той е доминиран не само от отрицателната енергия, но и от мъжката енергия. В даден момент той е бил съзнание на баланса, любовта и напредналата еволюция - но това щяло да се промени. Може би се е случило нещо извън неговия контрол, но именно то разстроило първоначално това проявление на съзнанието. Може би провежданият от него експеримент за това какво би станало, ако се противопоставиш на законите за хармонията, се объркал ужасно - все едно, че си създал някакъв свръхестествен Франкенщайн, който в крайна сметка започнал да контролира учения, който го е измислил. Каквато и да е първопричината, Луцифер започнал да предизвиква хармонията на Сътворението. Знам за това отдавна, но предадената от Ева информация добави едно късче от решаващо значение за пъзела. Тя отговори на въпроса защо хармонията е станала мишена на това Луциферно съзнание.

Сътворението не е някакъв случаен, некоординиран, всяка-капчица-сама-за-себе-си хаос. Когато дисхармонията на Луциферното съзнание започнала да се усеща, висшите нива на

Сътворението се намесили, защото то налагало своите погрешни разбирания на другите и нарушавало вселенския закон за свободната воля. Нещо трябва да се направи, казвали те. И ето тук на сцената излиза човечеството. Отново, обратно на популярното схващане, потокът от човешко съзнание имал огромен капацитет за любов и състрадание. Ние не сме онова, което изглеждаме, но тогава нищо не е каквото изглежда. На колективно ниво на човешкото съзнание било взето решение да се даде възможност на този разрушителен разум, наречен Луцифер, да намери отново своето равновесие и да се синхронизира с останалата част от Сътворението.

Всеки вид има колективен разум, с който са свързани всички отделни "капчици". Ние сме много измерими същества, като всяко ниво притежава свое собствено съзнание и способност да мисли и да взима решения. И така колективният разум на човечеството се съгласил да остави настрана собствената си еволюция за известно време, за да даде на Луциферното съзнание шанс отново да постигне равновесие. Това силно отрицателно съзнание било пуснато в тази част на Вселената. Но не само човечеството се съгласило на това; колективният разум на други цивилизации във Вселената (извънземните) направили същото и не само физическото ниво било засегнато. Всяко нещо е много измеримо, включително Вселената. Едно и също пространство се заема от този физически свят и от всички други нива. Луциферното съзнание започнало да действа и на тези нива.

Последствията не се проявили за една нощ. Но дисхармонията поражда нова дисхармония и след като Луциферното съзнание започнало да разрушава баланса и потока от енергии, ефектът от действията му непрекъснато се ускорявал и обхващал все по-големи области. Дисхармонията създава още по-голяма дисхармония. Явно е, че Луцифер не е създание с рога и опашка. Той е широко проявление на Божественото съзнание, избрал да работи против Източника. Подобно на всички съзнания, той генерира мисловни модели. Същият принцип важи и за всяка радиостанция, когато предава на своята честота на вълната. Веднъж излъчена, вълната може да бъде уловена от всеки радиоприемник, настроен на тази станция. Всеки предава мисловни модели във всеки един момент. Така че, когато разполагате с могъщо и непрекъснато нарастващо проявление на съзнанието, което излива отрицателни модели на пълна липса на хармония, е лесно да се прозре как могат да бъдат засегнати огромни области от други съзнания. Веднъж настроени на вашата честота на вълната, подобно на радиостанция, вие можете да ги захванате с онази информация, която искате те да чуят. От гледна точка на съзнанието тези излъчени модели може да ни се струват наши собствени мисли, а всъщност са се зародили в умовете на други. В такива случаи ние просто се настройваме към тях, без да го осъзнаваме.

Луциферното съзнание и неговите предавания имали за цел да създават дисбаланс. Луцифер подава отрицателна енергия и колкото повече такава енергия генерира, толкова по-силен и по-могъщ става. Влиянието му започнало да се засилва и да засяга все по-широки области. И други капчици губели равновесието си чрез дисхармонията и бъркотията и се присъединявали към "отбора" или както го наричам колективното Луциферно съзнание. Начинът на мислене и възприятията на все по-голям брой същества в тази Слънчева система и галактика били засегнати. Вместо да се възползва от възможността да възстанови баланса си, Луциферното съзнание се опитвало да вземе връх и да превърне хармонията в дисбаланс, който му бил присъщ. Настъпил моментът, когато процесът на дисхармония се развил до такава степен, че из цялата Вселена се разнесъл призив за доброволци, които да се посветят на променянето му за колкото е нужно време. Океанът от съзнание престанал да бъде спокоен, балансиран поток. В някои области той заприличал по-скоро на огромна вълна от емоционален и душевен смут и мъчение. В книгата ще говоря за "доброволци" или "доброволческо съзнание". Под тези термини имам предвид онези, които се посветили на възстановяването на хармонията и са решени да помогнат на Земята да влезе отново в синхрон с останалата част от Галактическото и Вселенското семейство. Тези доброволци придोшли от различни нива и започнала борбата между светлината и мрака, тема, която може да се проследи в древните текстове и легенди. Тя е представена символично във филми като "Звездни войни" и "Империята отвръща на удара". Авторите на много от научнофантастичните романи наистина се потапят в спомена за онова, което наистина се е случило, не винаги в подробности, а тематично. Тази борба между хармонията и дисхармонията протичала на всички нива, физически и нефизически.

Други доброволци, проявления на много високо развито съзнание, дошли във Вселената и тази Галактика, опитвайки се да възстановят хармонията. Те не се прераждали във физически тела на Земята. Пристигали в огромни космически кораби, някои от които били дълги няколко мили, докато други просто се материализирали. Това били извънземните, дошли, за да донесат

познанието на тази планета преди стотици хиляди години. По това време на планетата имало два ясно разграничени потока на живот- високо развитите извънземни и много повечето примитивни земни жители. Идеята била в продължение на хиляди години да се помага на земните жители да еволюират по-бързо.

Вълни от тези същества поставили началото на много цивилизации на Земята, включително и онези, които познаваме като Пан, Му (Лемурия) и Атлантида. Тези цивилизации били много по-напреднали в технологиите и в разбирането на Сътворението, отколкото сме ние днес. Преди повече от две хиляди години Платон говори за Атлантида и това е тема, която напоследък занимава все повече умовете на хората. Това бил континент на мястото, където днес се намира Атлантическия океан. Атлантида се снабдявала с енергия, като използвала нефизическа енергия, впрягайки морето от енергия около нас. Кристалите били част от тази енергия, а източниците на светлина и цялата енергия и топлина, от която се нуждаели, се произвеждали, без да се замърсява или уврежда Земята. С напредването на извършващата се в момента трансформация ние ще получим достъп до това познание. Всъщност голяма част от него вече е на разположение, но е било прикривано, за да се защитят егоистичните империи. По онова време религията като такава не съществувала, но имало места, където хората отивали да усвояват законите на Сътворението и как да използват енергиите, за да създават хармония и да ускорят положителния напредък на човешкия разум. Те могли да общуват с животните чрез телепатия и чрез звуци, особено с най-развитата нечовешка форма на живот - делфинът. Атлантидите могли да вършат всичко, което за нас днес изглежда като чудеса. Това изобщо не били чудеса. Няма такова нещо като чудо или паранормално. Това са просто природните закони на Сътворението в действие. Атлантидите могли да издигат предмети и самите себе си, когато пожелали; могли да предизвикват спонтанно горене; могли да материализират и дематериализират материята. Те повишавали нейната скорост на вибриране, докато тя преставала да бъде физическа. След това, когато възстановявали първоначалното ѝ вибриране, тя се появявала като физическа форма.

Техните тела били различни от нашите и много по-различни от телата на земляните, обитаващи планетата по онова време. Те не били толкова плътни и могли да се носят над земята благодарение на силата на своето съзнание. Много могли да се материализират и дематериализират подобно на репликата "Насочи ме, Скоти" от "Стар Трек", но без да имат нужда от такава технология. Били много по-високи от нас. Парасихици, които са имали видения за тази епоха на Атлантида, казват, че са видели фигури, високи към два метра и повече, със златист тен и косо поставени, бледосини очи. Атлантидите живеели по няколкостотин години във всяко превъплъщение, защото телата им били в по-голям синхрон с енергиите около тях. Тъй като разбирали истинската природа на живота, те могли да лекуват болестта (дисхармонията), преди да се превърне във физически проблем. Днес ние чакаме да се появят физическите симптоми, но когато това стане, обикновено е твърде късно. Доброволческото съзнание, познато като аетлантиди, дошло да повиши нивото на разбиране на тази планета с цел да се помогне на Луциферното съзнание да избяга от спиралата на дисхармонията и да предпази човешкото съзнание от въздействието на тази дисхармония.

Дълго време в Атлантида всичко вървяло добре, но бавно дисбалансът и натискът, който продължавал да се трупа под бомбардировката на Луциферното съзнание, започнали да се проявяват. След цяла вечност на съществуване Луциферното съзнание се научило как най-добре да унищожи хармонията и как да наруши равновесието на другите проявления, като си пробива път през техните емоционални нива. Мотивът бил производството на отрицателна енергия с всички налични средства, защото тази отрицателна енергия го захранва и му дава по-голяма сила. Конфликтът възникнал без никаква причина, доколкото изобщо е имало конфликт и производствена линия за отрицателна енергия. Унищожавали се планети чрез пряката интервенция на Луцифер или чрез неговите мисловни модели, които разбърквали съзнанието на другите. Една планета, известна на шумерите като Малдек, била унищожена от ядрена експлозия, предизвикана от учени, които имали познанията, но не и мъдростта. (Вж. "Когато Земята беше на косъм от смъртта" от Алан и Дилеър). Някои отломки от тази и други планети все още летят около слънчевата система под формата на астероиди и комети. Някои от отломките са заседнали в пръстените на Сатурн. Твърде невероятно, за да го приемете? Вижте какво причиняваме на тази планета. Ние я унищожаваме по глупавия начин, по който се държим, и това се е случило и другаде чрез експлоатиране, ядрени експлозии или чрез отравяне на атмосферата по някакъв друг начин. Било ли е човечеството като цяло под влиянието на някаква сила, действаща за добро? Не. Определено, не.

Настъпило времето, когато доминиралите от Луцифер извънземни се опитали да завладеят планетата и се повели войни между безбройните вече извънземни цивилизации, които или искали

да помогнат на този свят, или да го експлоатират. Хармонията на първите атлантиди отдавна вече я нямало. Земята, създадена като планета на равновесието и генератор на любов, започнала да излива отрицателна енергия в системата. Нещата ужасно се объркали и това оказало сериозно въздействие върху разума на планетата, съзнанието, което наричаме Майката Природа, Духа на Земята или Гея. Земята е плътното физическо тяло на този разум и всички ние съществуваме в нейното енергийно поле, в нейната аура. Когато човечеството ражда отрицателна енергия, тя я абсорбира и през нея тази енергия се изнася в Слънчевата система, Вселената и отвъд нея. Луцифер насочил отрицателната си енергия към Духа на Земята, работейки за разрушението ѝ на всички нива, като дисбалансира нейните енергийни полета -особено разума и емоциите ѝ. Неговите мисловни модели въздействали върху емоциите и пряко, и като засягали физическия ѝ облик. Когато нашите тела ни болят, това се отразява върху емоциите ни., Същото е и с планетарното съзнание. Извънземните доброволци, които се съгласили да възстановят хармонията и да повишат съзнанието на физическото ниво, били изправени пред огромно предизвикателство от страна на другите извънземни източници, които дошли на планетата със своите огромни космически кораби. Мнозина били засегнати до такава степен, че те също започнали да работят за отрицателните сили.

Познанието е неутрално. Дали ще е положително, или Отрицателно, зависи от това как го използвате. В Атлантида онези, които разбирали как могат да се използват енергиите и силата на кристалите, били познати като Бранители на светлината и Пазители на тайното познание. Неговите тайни били разкривани само на онези, на които можело да се има доверие, че ще използват познанието за положителни цели. Но влиянието на Луцифер било толкова силно, че много от тези хора били със сериозно нарушено равновесие. Като последствие, познанието, което криело потенциална опасност, попаднало в погрешни ръце. Много атлантиди започнали да използват своите знания по крайно негативен начин подобно на извънземните, които ограбили Атлантида.

В продължение на стотици хиляди години през епохата на Атлантида и по-рано извънземни от различни цивилизации във Вселената засявали човешката раса и доразвивали физическия вид. Някои го правели, движени от положителни мотиви, а някои си имали нещо друго наум. Тази тема е документирана в древните текстове и върху глинени плочки, изписани от шумерите преди около 6000 години. В шумерските записи се говори за "богове", които слезли от небето, за да оплодят жените, и после се върнали на звездите. Човешкият род, какъвто го познаваме или с пълното му наименование *Homo Sapiens Sapiens*, не се е развил от семейството на маймуните, а от вселенските цивилизации преди около 20 000 години или преди окончателния катаклизъм към 10 000 г. пр. Хр., при който потънали и последните части на Атлантида. Всъщност семейството на маймуните произлязло от оплождането на животински видове от извънземните като част от техния експеримент. Учените говорят за "липсващото звено" между неандерталеца и сегашното човешко тяло, но те никога няма да го намерят, защото такава не съществува. Внезапният еволюционен напредък на човешкия вид се дължи на намесата на извънземните, някои от които имали положителни намерения, а други - отрицателни.

Шумерските записи разказват, че един "бог" на име Еа участвал в това генно инженерство. Те казват, че той имал полу-брат на име Ен-лил и както ще видим, те били двама от шумерските "богове", които щели да преминават в религиозните системи чак до наши дни. Повечето истории от Стария Завет са произлезли от шумерите или от по-рано и отнасят това време към края на Атлантида, когато отрицателно настроените извънземни упражнявали силен контрол. Открит е шумерски "химн", в който се описва Дървото на живота, чийто плодове боговете забранили на човека да опитва. Това дърво се намирало в Градината на Едину, дума, която означава "откровен". В тази градина според химна можел да се открие бога Еа. Нужна е само една малка крачка, за да стигнем оттук до Адам и Ева и Райската градина (градината на Едем) в Библията. Шумерското описание на Градината на Едем дори включвало една змия, увита около дърво. Градината на Едину и нейната преработена версия - Райската градина, носят дълбоко символично значение за всичко онова, което се е случило през края на епохата на Атлантида и продължава да се случва и днес. На Адам и Ева (символизиращи Земния Мъж и Земната Жена) им е казано да не ядат от Дървото на познанието. С други думи, те трябвало да бъдат държани в невежество, за да не научат за своята истинска природа. Това е тема, която продължава да присъства в цялата човешка история чак до наши дни. Наричам я "подхода на гъбата" -дръж ги на тъмно и ги захранвай с боклуци.

Според Уилям Брамли в неговата книга "Боговете на Рая", змията в разказа за Адам и Ева е символ на нещо, наречено "Братството на змията", което според него било създадено, за да разпространява духовните знания сред невежото човечество чрез онези, които искали да му

помагат. Проучването на Брамли го отвежда до предположението, че "богът", познат на шумерите като Еа, или Принца на Земята, който помогнал за създаването и генетичното устройство на новия човешки вид, не искал хората да бъдат държани в душевен, духовен и физически плен. Брамли смята, че самият той направил някои не толкова уместни неща, но бил искрен в желанието си да оспори това потисничество. За съжаление силно отрицателните, контролирани от Луцифер извънземни били толкова враждебно настроени към това, че змият или змията станали синоним на злото, а Еа - Принца на Земята, станал известен като "Принц на Мрака". Това не било нищо повече от един вид очерняне с цел дискредитиране, подхранвано от лъжи и пропаганда, на каквито сме свидетели непрекъснато в съвременния свят.

Онези, които са чели историята за Адам и Ева, ще си припомнят, че змията, символ на Еа според възгледа на Брам-ли, нямала възможност да ги убеди да хапнат и от друго дърво - Дървото на живота. Тя била спряна. Уилям Брамли смята, че в крайна сметка Братството на змията било завладяно от отрицателно настроените извънземни и използвано за техните собствени цели - да държат познанието в тайна от повечето хора и да го предават само на един елит, на който можело да се има доверие, че ще подкрепи "великото дело" за световен контрол и доминиране. Това щели да бъдат естествените водачи на хората като крале и свещеници в цивилизациите, които щели да възникнат след Атлантида. Целта била до такава степен да се прекъсне връзката между съзнателното ниво на нашето същество и висшите ни нива, че нашето земно съзнание да попадне в капана на плътния физически свят и да не може да избяга и да се развива. Вечни роби, ето какво искали да създадат те, според Брамли. Не знам дали неговите интерпретации на шумерските разкази са точни в подробности, но приемам идеята за ангажирането на извънземни на Земята по времето на Атлантида и преди това. Отдавна вярвам, че извънземните са засели сегашния човешки вид. Именно оттам са произлезли първоначално отделните човешки раси с техните различни цветове и характерни белези. Онези извънземни, които се опитвали да помогнат на човечеството да напредне, засявали човешки тела с цел да направят генетични подобрения и да улеснят духа да прояви целия си потенциал. Казано просто, човешкият вид бил подложен на един вид генетична решителна схватка. Смятам също така, че в продължение на хиляди години се е използвала една организация, която ще наричам Братството, за манипулиране на човешката раса, но никога в по-голяма степен, отколкото днес.

Крайната негативност, преобладаваща на Земята през последните години на Атлантида, имала и други последствия. Всяка форма на живот притежава енергийна система, мрежа от линии, свързани с чакрите, която поддържа потока от жизнени енергии. Акупунктурата се основава на това схващане. Практикуващите я наричат линиите меридиани и тази система важи и за планетите. Всяка планета има чакри и мрежа от енергийни линии, познати като меридиани, основни линии или линии на дракона, както предпочитате. Ако повредите или разрушите тази енергийна мрежа в достатъчна степен, можете да унищожите дадена планета по същия начин, по който човешкото тяло умира, когато енергийната му система е загубила равновесие. Определящият принцип на акупунктурата е да се поддържа човешката система в хармония, а физическото тяло - здраво. Акупунктурните игли служат за ребалансиране и пренасочване на потока от енергия. Има определени точки, познати като акупунктурни точки, където това може да бъде направено най-ефикасно. Същото е и с Земята.

Злоупотребата със знанията започнала да заплашва тази енергийна мрежа. Онези атлантиди, които все още държали на ценностите, довели ги тук, били насочени от висшите нива да намалят силата на енергиите, протичащи през и около планетата. Колкото по-силни били енергиите, толкова по-голям бил творческият потенциал или ако с тях се злоупотребявало, нараствал потенциалът за катастрофа. Повечето атлантиди вече били изтървани и единственият начин да им се попречи да унищожат Земята бил да се намали силата и потенциала на енергиите, с които те разполагали. Космическите кораби, които дошли на планетата, използват тези енергийни линии за собственото си хранване и ако силата бъде намалена, намалява възможността за впрягане на тази сила в полза на негативни начинания. В информация, получена от контактър, която използвах в книгата си "Истинските вибрации", се обясняваше следното:

"През периода на Атлантида се използвали множество енергии, използвали се информация и знания, които по причини за безопасност били, така да се каже, изтеглени, за да се предотврати пълната катастрофа, да се предотврати пълното унищожение на вашата планета. Би могло да се каже, че това били един вид спешни мерки за предпазване на жителите на тази планета от пълно унищожение."

Вярвам, че историята за крал Артур и Мерлин е поне отчасти символичен разказ за това

отслабване на енергиите. Смятам, че тези разкази се отнасят за атлантидите и са се превърнали в легенди за рицари и крале много по-късно, когато подобен род истории щели да бъдат по-лесно разбрани от онези, за които били предназначени. Това важи и за много от историите в древните текстове, превърнали се в Библията. Може да се каже, че историята за крал Артур била един вид притча. Мисля, че мечът Екскалибур е символ на отдръпването на тези могъщи енергии - "енергиите на дракона", както ги наричат някои хора. Легендата разказва, че мечът (енергиите) бил забит в камък и само един човек можел да го измъкне. Казано другояче, само някой с правилния енергиен модел може да отключи вибрационния ключ и да освободи енергиите, заспали от времето на Атлантида. Този процес протича днес. "Екскалибурът" е измъкнат и размахан из планетата. Това се извършва главно във Великобритания и Ирландия, защото там преди хиляди години било извършено голямото изключване. Включени са и много други точки на планетата. Енергийното поле на Земята сега се подготвя за предстоящата си еволюция към по-висока честота, докато периодът на благоприятни възможности за Луцифер наближава края си. Обяснението, предадено от контактът продължава:

"Както във вашето човешко тяло, така и около вашата планета и през вашата планета има енергийни линии, които предполагам, че съответстват до голяма степен на акупунктурните линии и меридиани във вашето тяло. Когато се пресекат две линии, се създава вихър. Ако са две, се създава малък вихър. Колкото повече линии се пресичат, толкова по-голям е вихърът. Следователно, когато имате чакра, имате и голям вихър от пресичаща се енергия. Същото е и с планетата ви. Там, където се пресичат най-много линии, се намира най-големият вихър. Сега можете да кажете, че сплитът (мрежата) в и около островите, които наричат Британски острови, е центърът на колелото от сплитове и енергии, които заобикалят вашата планета. В други времена той е действал като система за предупреждение за повреда. За да се активират тези центрове-чакри върху вашата планета, всички енергии трябва да преминават през централната точка. Трябва да преминават през сърцето на модела."

Много малко хора знаели за тази централна точка и как да я затворят. Ключовете за този център били "модел на съзнание, поредица от хармонични уравнения, известни само на пазителите на този модел."

Аз смятам, че енергиите, които били изключени или поне масово отслабени, били отчасти кундалини енергиите на Земята. Тези енергии в коренната чакра, често представяни символично като змия, змей или дракон, са центърът на нашата сила. Атлантидите знаели как да работят с тази сила, но както е с всяко нещо, силата може да бъде използвана конструктивно или деструктивно. В последните си дни те избрали унищожението и източникът на тяхната сила трябвало да бъде премахнат. Потискането на потока на кундалини очевидно е имало голямо емоционално, физическо и душевно въздействие върху Земята като физическо и духовно същество и впоследствие силата и познанието, заложили в нейната аура (енергиите, в които живеем и от които сме част), отслабнали. От гледна точка на еволюцията Духът на Земята и човечеството тръгнали назад. По времето, когато Ева предаде информацията за това как човечеството дало на Луциферното съзнание шанс да възстанови равновесието си, тя получи и символично видение за това как това се е отразило върху човешката еволюция. Тя видя как енергийният поток на еволюцията напредва, а после внезапно се завърта около себе си, преди да се върне към изходната точка, образувайки по този начин голяма примка. Именно в тази символична примка протича периодът на благоприятни възможности за Луцифер. Сега ние се връщаме към точката, от която започнало всичко в нашата еволюция. Когато примката се оформи, периодът на благоприятни възможности ще е приключил и ние ще продължим своята еволюция без крайно негативното влияние на Луциферното разрушение.

След превъртането на хармоничния "ключ" в края на епохата на Атлантида, загубилите баланса си атлантиди вече не разполагали със силата да унищожават всичко. Скоростта на вибриране намаляла, а плътността на планетата се увеличила. Дължините на вълните на съзнанието на Земята намалявали и тя се откъсвала от могъщата връзка с висшите нива на съществуване. С всяко спадане степента на разбиране, познания и мъдрост на човешката раса също намалявала. Това според мен се има предвид под "грехопадението". Това е пропадането на честотите на познанието и мъдростта в по-плътна материя. Докато падението продължавало, човечеството "забравило" за Атлантида, защото, от гледна точка на съзнанието, ние се отдалечаваме все повече и повече от честотата, на която се е случило всичко това. С днешното повишаване на честотите ние ще си припомним все повече и повече за Атлантида, а падението ще се обърне в обратна посока и кундалини и другите енергии на Земята отново ще бъдат

освободени.

Поведението на Атлантите и усилията на Луциферното съзнание засега енергийното поле на Земята до такава степен, че Атлантида потънала на няколко етапа след колосални земетресения, вулкани и грамадни океански вълни. Напълно е възможно поне последните катаклизми да са били причинени от ребалансиращият лъч, преминаващ през Земята, който ще обясня по-пълно по-нататък. Ефектът от този "фотонен лъч", както го наричат някои, е да се ребалансират енергийните полета. Ако дадено енергийно поле е загубило баланса си из основи, ребалансиращият процес може да породи изумителни физически и душевни последици. Сигурен съм, че е избухнала някакъв вид ядрена война и че по време на унищожението на Атлантида Земята е била ударена от огромно парче от отломки, вероятно част от останките от Малбек. Енергиите са електромагнитни и различните енергийни полета се привличат или отблъскват едно друго. При тези обстоятелства подобните се привличат. Така че, ако енергийното поле на Земята преминава през силно отрицателна фаза, по-вероятно е да привлече към себе си други отрицателни полета - подобно на отломките, препускащи около галактиката. Струва ми се, че от планетите поне Луната и Венера са "предприели обиколка", преди да започнат да се движат по настоящите си орбити. Това очевидно ще е причинило фантастични катаклизми, докато те са разстройвали баланса в енергийните полета на други планети и звездни системи. Тази поредица от невероятни геологически събития, протекли на няколко ясно разграничени етапа и породени несъмнено от многобройни причини, сложила край на цивилизацията, наречена Атлантида. Изследователите са открили доказателство за разместване на пластовете в Андите на височина 3000 метра, станало преди около десет хиляди години. Причината била, че през тези периоди цялата планинска верига се извисила над повърхността на Земята. Магнитните полюси се завъртели, а Земята се наклонила към оста си. В резултат невероятно огромна океанска вълна заляла цялата планета. Гигантският кристал в центъра на енергийната система на Атлантида се загубил под океана и може би така се породило странното явление, познато като Бермудски триъгълник. Може би от време на време се отваряла някаква врата, водеща от едно измерение в друго. Другите планети от тази Слънчева система, които били силно дисбалансираны, преминали през същите катаклизми и върху едно обширно пространство настъпил пълен хаос. Струва ми се, че Земята по някакъв начин излязла от строя на вселенската енергийна мрежа.

Отслабването на енергийните точки и вибрационното "падение" впримчило съзнанието на Атлантида в честотите на Земята и мнозина, които можели да избягат, избрали по различни причини да останат и да продължат делото. За да направят това, те трябвало да започнат цикъла на превъплъщаване от нефизическите честоти на Земята в човешки облик. Този процес включвал доброволци, които все още следвали основната линия на поведение, и онези, които били отклонени от Луциферното съзнание или били проявления на това съзнание. Други доброволци не могли да издържат на намаляващите честоти и напуснали, преди да е станало твърде късно. Вибрациите и атмосферата на Земята станали много по-плътни и борбата между светлината и мрака щяла да намери други изражения. Не съм сигурен точно защо, но от този момент нататък присъствието на извънземните на Земята, било то отрицателно или положително, щяло да приеме друг облик. По-голяма част от тяхното влияние се разпространявала, като се въздействало върху човешкото съзнание чрез насаждането на идеи, вярвания и мисловни модели. Аз наистина вярвам, че те все още идват в своите космически кораби, за да наблюдават, подкрепят или манипулират в зависимост от тяхната натура, но това се е вършело по много по-недоловими начини и е много по-различно от епохата на Атлантида и преди нея. От края на Атлантида онези, които продължили да работят за еволюцията на планетата и човечеството, се прераждали, за да разпространяват духовните истини и да подготвят света за днешното велико време на промяна. Както се казваше в предаденото от медиума съобщение:

"За много от вас Земята не е вашият роден еволюционен дом. Много от вас са дошли на тази планета от други сфери на еволюцията. Мисля, че някои ваши автори ги наричат "звездни деца" и това е един доста добър израз. По времето на Атлантида на вашата планета дошли по-развити същества и ви се показали. Това бил най-големият импулс за донасянето на познанието в Атлантида, което спомогнало за израстването ѝ в цивилизация такава, каквато била. Новото познание било донесено в тази система от вселенски източници от високо развити духове, които носели знанието на тази планета. И вие ще си го върнете по същество."

Задействан бил план за възстановяването на Земята след Атлантида. За този план имало три основни подбуди:

- Да се помогне на Луциферното съзнание да възстанови хармонията си преди приключването на периода на "благоприятни възможности";

- Стремеж да се предпази човешкото съзнание от по-нататъшен дисбаланс;
- Да се спре спадането на енергийното поле на Земята до още по-ниски вибрации.

Последната точка е от решаващо значение за онова, което става днес на планетата. Сътворението е самобалансиращо се. Може да го извадите от равновесие за известен период от време, но след това то се връща, за да намери хармония. Тази примка от възможности за Луциферното съзнание има определен мащаб за време и сега, през живота на нашето поколение, той приближава своя край. Време е планетата Земя да се върне към първоначалния си еволюционен път.

Всичко - от вътрешността на атома до Вселената - се намира в орбита около някаква централна точка. Някои изследователи смятат, че нашата Слънчева система, заедно с много по-голямо пространство, се намира в орбита около съзвездието, познато като Плеяди. Според писателя Пол Ото Хесе, тази орбита е съсредоточена конкретно около Алционе, най-ярката звезда в Плеядите. Някои казват, че на нашето Слънце са му нужни 24 000 години, за да измине една такава орбита. Хесе смята, че фотонният лъч, за който споменах, се излъчва от Алционе и Плеядите. Това е лъч от силно заредени с енергия частици, който ребалансира и ресинхронизира всички енергийни полета, които преминават през него. Използвам термина фотонен лъч за удобство, но този термин, както и местоположението на Алционе, са резултат от проучванията на Хесе, а не мои. Аз го познавам само като синхронизиращ лъч и нямам никаква представа за точния му строеж, нито откъде произлиза. Но ефектът е същият - фантастична трансформация.

Тъй като лъчът е кръг, всяка орбита от нашата Слънчева система около Алционе ни прекарва по два пъти през лъча. Изчислено е, че са нужни около 2000 години, за да се обиколи целият кръг. Няма значение в какъв дисбаланс се намира дадена планета - преминаването през фотонния лъч ще възстанови баланса и на вибрационното ниво, което е най-подходящо за нейната еволюция. Важното обаче е, че колкото по-разстроено е енергийното поле на планетата, когато тя навлиза в този лъч, толкова повече разрушения и катаклизми ще възникнат по време на процеса на ребалансиране. Именно този потенциално катастрофален катаклизъм се опитвало да избегне доброволческото съзнание, работейки за спиране на натрупващия се дисбаланс, причинен от Луциферното съзнание. Взимайки предвид възможните последици, виждате каква проява на любов е било за човешкия разум да предложи тази възможност на това съзнание.

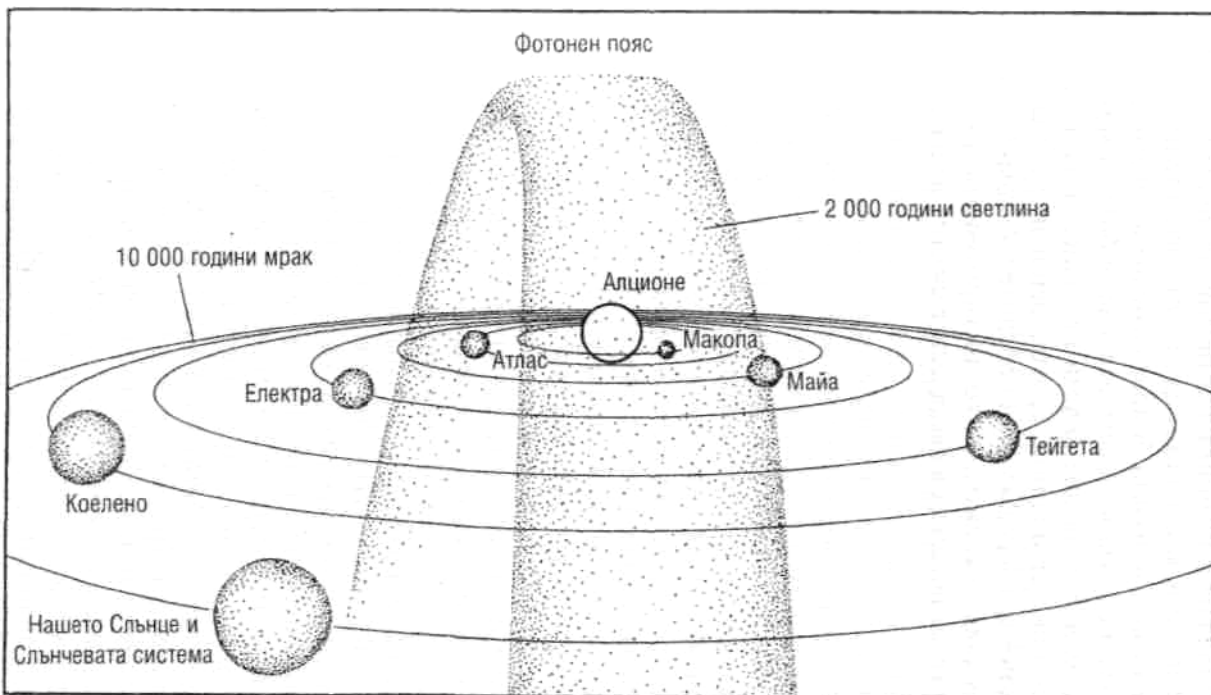
Планетата вече е преживяла големият катаклизъм, бележещ края на Атлантида, но той може да се повтори, ако не обиспем енергийното поле на Земята с любов. Фотонният лъч действа като вид жетвар, даващ възможност на онези, които са готови да се изнесат от това ниво на съществуване, да минат към по-висока категория. През епохата на Атлантида той ребалансирал енергийното поле на Земята. Докато се ребалансирала, Земята не извършила този еволюционен скок, защото не му било дошло времето. Тя така или иначе не би могла да го направи, тъй като енергийното ѝ поле било отслабнало в резултат на изключването на определени ключови енергийни потоци. Сега е настъпил моментът Земята да направи тази еволюционна крачка и да се върне там, където е била преди началото на периода на благоприятни възможности за Луцифер. С други думи, еволюционната "примка" е завършена и Земята се връща към първоначалния си еволюционен път. Мисля, че същото важи за Слънчевата система и още по-нататък. Благоприятната възможност за Луцифер приближава своя край. Смятам, че преминаването през фотонния лъч, което се извършва в момента, ще бъде с потенциално по-важни последици, отколкото по времето на Атлантида. Този път цялото енергийно поле на планетата Земя се "жъне" и тя прави една гигантска крачка напред в своята еволюция. Онези, които не направят същото, няма да могат да се преродят на Земята след приключването на този процес, защото Земята ще функционира на честота, която ще е твърде висока за тяхното съществуване тук, докато самите те не повишат собствените си вибрации, за да съответстват на вибрациите на планетата.

Идеята за този ребалансиращ лъч е била открита от народа на майте преди повече от 1000 години. Когато цивилизацията на майте достигнала своя разцвет в Централна Америка между 435 г. сл. Хр. и 850 г. сл. Хр., те били далеч по-напред от преобладаващата насока в съвременната наука по отношение на разбирането на Сътворението. Това се дължало отчасти на факта, че те били превъплъщение на напредналото доброволческо съзнание. Те са приемали други честоти и вероятно са си взаимодействали с посетители от Космоса. Те знаели за тези цикли от лъчи, пресичащи Земята, и създали система от числа и символи за измерването на тези периоди. Според изчисленията, оставени от майте върху техните величествени пирамиди и храмове,

сегашният "голям цикъл" от еволюцията на Земята е започнал през 3113 г. пр. Хр. и ще завърши през 2012 г. Това съответства на предсказанията на много хора, както и на Нострадамус, който предвидил огромна промяна през този период, през който завършвала една ера от човешката еволюция, а друга започвала.

Онези, които следват изчисленията на маите, вярват, че през 2012 година планетата Земя ще се ресинхронизира. Различните хора поставят различни мащаби на времето по отношение на тези неща, но всички те са единодушни за основния период. Аз смятам, че "прозорецът" във времето, през който ще видим най-драматичната промяна, е между 90-те години и към 2030 г. Ще дам повече подробности за ефекта от този период, когато хронологичният ни разказ стигне до наши дни. Мисля обаче, че си заслужава да очертая основните теми на този ранен етап, защото те ще ми помогнат да въведа в контекста много от онова, за което ще се говори в нашата история. Из цялата Вселена са разпръснати други високо развити цивилизации, които работят в помощ на човечеството и Земята. Някои от тях се превъплъщават, други пътуват до тук в космически кораби, а трети действат като канали за връзка със земните жители. Тези цивилизации са се развили до степента, при която могат да разсъждават като индивиди или да свързват умовете си на колективно ниво, като по този начин имат достъп до цялото познание и мъдрост на разположение на общия сбор от части. Едно Галактическо и Вселенско съзнание, наричано с различни имена от контактборите, направлява цялата операция. Това е съзнанието, което направлява Земята и прераждащите се на нея, които са тук, за да служат на Вселената, като служат на човечеството и планетата. Това съзнание на свой ред ще бъде направлявано от Източника.

Но против този съюз на любовта се възправят проявленията на Луциферното съзнание, които също се появяват като физически тела, извънземни и канали за връзка. Те се направляват от тяхната версия на Вселенско съзнание, което се противопоставя на Източника и се опитва да подкопае усилията на всички онези, които искат да отворят вратата на затвора пред човечеството и Земята. В продължение на стотици хиляди години еволюцията на планетата Земя е била доминирана от борбата между тези две форми на съществуване, между хармонията и дисхармонията. Благодарение на ребалансиращия лъч, може да има само един победител - хармонията. Но това не намалява ужасите, които дисхармонията поражда и ще продължи да поражда в света още известно време.

СИСТЕМАТА ПЛЕЯДИ: Алционе е най-ярката звезда в съзвездие Плейади. На нашето слънце са му нужни 24 000 години, за да направи пълно завъртане около Алционе.

2

КОЛЕКТИВНА АМНЕЗИЯ

На Земята ѝ било нужно много време, за да се възстанови от катаклизмите и дори когато физическата повърхност започнала да оздравява, това вече бил един напълно различен свят.

Отишло си било познанието, което изградило Атлантида, защото честотата на съзнанието, до което имали достъп на Земята, била много по-ниска и примитивна, отколкото преди. Енергийното поле било ребалансирано, но енергиите били, така да се каже, спрени на по-ниска честота в сравнение с онази, на която се радвали преди. От гледна точка на вибрацията, било като да се превъплътиш в меласа. За онези високо развити умове, които все още работели за възстановяването на планетата, било още по-трудно да дадат израз на своите разбирания, докато били затворени в плътно физическо тяло. Сега техните тела били по-плътни, отколкото по времето на Атлантида, и последвалите ограничения били по-големи от онези, на които били свикнали. Силата и потенциалът на енергиите около планетата били намалени по подобен начин. Всичко това направило задачата на онези, които се прераждали, за да помогнат на Земята, несравнимо по-наложителна.

Събитията от края на Атлантида били привлекли огромен брой същества в тази област от Сътворението, за да помогнат при изпълнението на плана. Енергийното поле на Земята трябвало да се подготви за следващото пресичане на фотон-ния лъч, когато щяло да се върне към първоначалното си еволюционно ниво и отвъд него. Още доброволци започнали да се прераждат на Земята. Но тази плътна физическа честота, както и много други, продължавали да се доминират от Луциферното разрушение. Това съзнание, намиращо израз чрез отрицателно настроените извънземни, било до голяма степен отстранено от физическото ниво на планетата чрез ребалансиращия процес, но сега то отново започнало да стимулира дисхармонията. Ниската честота по-скоро улеснявала тази задача и дисхармонията в енергийното поле на планетата набирала скорост, докато Луциферното съзнание навлизало в последния етап от своя период на "благоприятна възможност" - възможност, от която то не давало никакви признаци, че ще се възползва. Веднъж имах видение за Земята, която прие формата на стъклена топка като онези, които сте виждали да висят от тавана на дискотеките и танцувалните зали. Щом топката се завъртеше, тя отразяваше светлината от всички посоки. Вярвам, че това е символ на ролята, която играе Земята. Но вместо да излъчва светлина и любов, тя генерира отрицателна енергия. Превърнала се е в нещо като звено за производство на негативност, на което му липсва равновесие и което задържа еволюцията на тази Слънчева система и на всичко, което сега навлиза във фотонния лъч и се подготвя за еволюция. Този процес се затруднява още повече от бремето и дисхармонията на Земята и от честотите, които я заобикалят. Така се поражда вибрационен натиск и напрежение, които достигат критична точка. В една от предадените от контактър информации, която използвах в "Истинските вибрации", се казваше:

"Вселената има нужда от живота, който Земята ражда, и цялото трябва да бъде опазено. Ние не вършим това само заради вас. В начина, по който са управлявани планетите, винаги е имало някакъв ред. Човекът не разбира съединенията, които обвързват всичко."

Това е друга причина, поради която доброволческото съзнание се фокусира върху планетата Земя. Онова, което става тук, се отразява върху много по-голямо пространство. Всички планети и звезди са свързани чрез паяжина от енергийни линии във вселенска мрежа. Ако някоя чакра или пулсираща точка върху тази мрежа се повреди или започне да генерира небалансирани енергии, това въздейства върху всичко, свързано с тази мрежа. Накрая те могат да засегнат и други честоти и липсата на баланс може да нарасне като рак. През годините на моето духовно пробуждане ми стана ясно, че ако продължаваме да злоупотребяваме със Земята, ще се породи толкова много отрицателна енергия, че последствията за по-широката Вселена, която преминава през своя еволюционен скок, биха били много неприятни.

Липсата на равновесие и плътността на Земята засягат човечеството по много начини. Заслужава си да повторим отново, че само част от нашето съзнание се превъплъщава във физическо тяло и е подложено на жестоките ограничения на тялото. Висшите нива на нашето съзнание (Висшият Аз) остават на нефизическо ниво и направляват нисшия Аз по време на прераждането. Висшият Аз знае житейския план - какво се надяваме да постигнем и да преживеем през този живот. Ако обаче загубим връзка с висшия Аз - контролът на мисията -в нас взима

надмощие информацията, която постъпва чрез очите и ушите, и ставаме жертва на мисловните модели, насочвани към това ниво от Луциферното съзнание. То въздейства най-вече върху емоциите и егото и след като Луциферните модели получат контрол над тях, те могат да причинят неизказана болка и унищожение, като влияят на нашето поведение. Ето това се е случило с човешката раса. Ние може да се прераждаме с най-добри намерения, но веднъж прогледнали и изложени на цялата информация, с която ни бомбардира това ниво, ние можем да забравим защо сме тук и да действаме по начини, които са напълно противоположни на целите ни отпреди прераждането. Това става най-вече, ако енергиите кундалини са потиснати, защото в тази форма на съществуване другите чакри не са силно свързани с физическото ниво. Така физическото не е напълно свързано с нашите висши нива. (Източникът на енергията кундалини се намира в основата на гръбнака, центърът на нашата сексуалност и на хармоничните взаимоотношения.)

Може да стане още по-лошо, ако Висшият Аз действа от една от нефизическите честоти, все още доминирани от Луциферното съзнание. В такива случаи имате един заблуден нисш Аз и заблуден Висш Аз. Има също така и непосредствени превъплъщения на Луциферното съзнание. Погледнете назад в историята и в днешния свят и ще видите много подобни примери. Липсата на равновесие на Земята, нейната плътност и потиснатият или дисбалансиран поток кундалини правят връзката и общуването между Висшия и нисшия Аз много по-трудно по време на превъплъщението. С отслабващото влияние на "контрола на мисията" нисшият Аз попада под властта на информацията от очите и ушите. Ако Луцифер е в състояние да манипулира тази информация и да пълни човешкия ум с негативни мисловни модели, то следва, че той би могъл да насърчава човечеството да действа по начини, които генерират още повече отрицателна енергия в океана на съзнанието, в който съществуваме. Повечето отрицателна енергия увеличава силата на Луциферното съзнание. Ние можем да почувстваме тези енергии, когато срещнем някой човек и кажем: "Ей, тоя направо ме разтреса." Или да речем, влизаме в някаква къща и възкликваме: "Не ми харесва тук - зловещо е." В такива моменти ние чувстваме нефизическата енергия, генерирана от някой човек или от други в миналото. Това, което наричаме атмосфера, всъщност е енергията, отрицателна или положителна, генерирана от хората или от нематериални същества. Атмосферата, която описваме на футболен мач, например, е съставена от енергиите, генерирани от тълпата.

От края на Атлантида липсата на равновесие се подхранва както от мисловните модели, предавани от Луциферното съзнание, така и от отрицателните енергии, генерирани от човечеството. В резултат Земята е изложена на ужасно сериозна негативна липса на равновесие, която е довела света до днешното му състояние. Луцифер се опитвал да контролира информацията и мисловните модели на плътното физическо ниво до такава степен, че който и да се преродял на Земята, бивал изложен на тези модели и на влиянието на хората, които вече били засегнати от тях. Един прост пример за това може да се открие в контролираните или силно повлияни от мисловните модели на Луцифер родители, които втълпяват на децата си да мислят по същия начин. След като контролът върху човешкия ум бил установен на колективно ниво, всяко следващо поколение било подлагано на натиска да се подчинява на този начин на мислене.

Както отбелязах, всеки вид притежава колективен разум, ниво, с което са свързани всички умове при превъплъщението. Демонстрирано е, че когато определен брой индивиди от даден вид се научи да прави нещо ново, внезапно и други членове от същия вид се оказват в състояние да правят същото нещо, без да им е било показано как. Така нареченият "синдром на стотната маймуна"¹ представлява колективният разум в действие. След като достатъчен брой отделни умове започнат да мислят по определен начин, техните мисловни модели стават достатъчно силни в колективния разум, за да могат и други индивиди да имат достъп до тази информация. Така действа Синдромът на стотната маймуна. След като в продължение на векове Луцифер е предавал мисловни модели на колективния разум и е използвал милиарди плътни физически тела за тази цел, не е трудно да се разбере как са възникнали илюзиите и погрешните разбирания на човечеството и защо са толкова силни.

1) Наблюдаван случай през 50-те години на остров Кошима. Изследователите, провеждащи проучвания върху местните маймуни, стоварили сладки картофи на плажа. Този вид маймуни никога дотогава не били виждали сладки картофи и макар че ги харесвали, съвсем определено не им допадаха песьчливата им кора. Тогава една гениална маймуна открила, че може да ги измие, като ги потопа в морето. Тя била последвана от неколцина други маймуни. След това съвсем внезапно цялото стадо наведнъж започнало да си мие картофите. В същия момент други изследователи, намиращи се на отдалечени острови, съобщили, че и техните маймуни започнали да използват същия метод на миене. (Б. пр.)

Онези, които дошли на Земята, трябвало да изпълнят три задачи, за да възстановят хармонията. Първата била да създадат временна енергийна мрежа на планетата, която да замени унищожената по времето на Атлантида; втората била да възстановят и отворят отново енергийната система на Атлантида в подходящия момент и да събудят отново спрените енергии преди еволюционния скок на Земята, който ще се извърши по време на преминаването на фотонния лъч; и третата била да предоставят на хората колкото е възможно повече информация, за да им помогнат да си спомнят кои са в действителност и какво са дошли да направят. На висшите Азове на човечеството им било трудно да общуват с него. Този проблем можел да бъде избегнат до известна степен като се използвали онези, които били запазили здрава връзка, за да пренесат информацията директно до това плътно физическо ниво. А всеки, който променял своя начин на мислене благодарение на тази информация, започвал да изпраща в колективния разум мисловни модели, които оспорвали доминирането на Луцифер.

Тези усилия се затруднявали от спадането на честотите и от естеството на дисбаланса, на който били изложени. На тази честота царели отрицателни емоции и душевни състояния, определени от общественото положение и строгостта, с каквито тези развити доброволци никога преди не се били сблъскали пряко. Ако персоналът искал да е в състояние да изпълнява ролята си при поколенията от края на XX век, той трябвало да е овладял до голяма степен емоциите, изкушенията, илюзиите и страховете, преобладаващи на Земята. В противен случай те не биха могли да извършат необходимото и преходният период би бил още по-травмиращ и труден от очакванията. Тези същества не само се прераждали, за да предават информацията и да работят върху енергийната мрежа, но те трябвало да бъдат подложени на живот, който щял да им донесе някои много неприятни преживявания. Само по този начин те можели да се научат да ги преодоляват. Понякога имали животи, през които работели изключително върху енергийната система и върху разпространяването на информацията; друг път животът им бил предназначен главно да преживеят отрицателни емоции и да ги преодолеят. Повечето от животите им били комбинация от двете.

Хиляди години след унищожението на Атлантида онези, които работели за възстановяването на планетата, се прераждали отново и отново и в хода на този процес натрупвали кармични дългове, които трябвало да бъдат уредени. Някои били дотолкова засегнати от натиска на това ниво, че се отклонили от пътеката, по която били тръгнали след Атлантида. Те започнали да освобождават затворниците и накрая самите те свършвали в затвора, хванати в капана на натиска и желанията на плътния физически свят и разколебавани от Луциферното съзнание, което се опитва да спре най-вече доброволците. Повечето от тях не влезли в историята, а водели обикновен начин на живот и били напътствани да работят върху енергийната система. Много от огромните кръгове от камъни и побитите камъни по света били построени от тези хора или под тяхното ръководство. Пирамидите и каменните плочи са материалното проявление на делото, продължило хиляди години и имащо за цел да се построи един вид временна енергийна мрежа, която да пази Земята от бездействие, докато стане възможно реактивирането на мрежата на Атлантида в наши дни. Те са усещали енергиите и са били направлявани да вършат необходимото, защото енергийният дисбаланс по онова време не е бил толкова голям, колкото щял да стане покъсно, и връзката с Висшия Аз била потенциално по-силна. Другите нива също полагали всевъзможни усилия да направят връзката между Висшия и нисшия Аз на някои ключови фигури възможно най-силна, за да могат да се изпълнят определени задачи.

Геометрията на пирамидите оказва много важно въздействие върху енергийните потоци, отрицателно или положително в зависимост от това как се използват, докато кръговете от камъни и побитите камъни действат като бушони и акупунктурни игли, приемащи енергиите от вселенската мрежа и ребалансиращи потоците. Ако погледнете някоя от цивилизациите, която е била по-развита от останалата част от света, ще се натъкнете или на групово прераждане на онези, които доброволно пожелали да помогнат на Земята, или на последиците от приземяванията на космически кораби или предадена по канали информация, с която се пренасяло познанието. Това не означава, че доброволците били свършени. И те били подложени на натиска на този свят. А пък и кое ли е свършено? Но те били в достатъчно силен синхрон с Висшия си Аз, за да може познанието да достигне това ниво и така да се помогне на Земята и на човешкия разум.

Когато казвам, че доброволческото съзнание се прераждало в определени цивилизации, нямам предвид, че всеки член на тази нация или раса бил преродено съзнание. Само някои от тях. Това били онези, които имали достъп до информацията и схващанията на висшите нива, чрез които или помагали на тези цивилизации да се развиват много бързо, или оспорвали политическите, икономическите и религиозните догми на своето време. Те са били заобиколени от хора, които не

им обръщали внимание или ги убивали заради тяхната "еретичност", както и от такива, които ги слушали и подкрепяли техните възгледи за това как обществото просперира най-много по време на мир. Такава е ситуацията в най-опростения ѝ вид. Но тя, разбира се, е по-сложна. Част от това доброволческо съзнание загубило равновесието си и или не работило за доброто на планетата, или активно работило против нея. Част от Луциферното съзнание ще бъде до такава степен засегнато от своите преживявания, че ще отхвърли това отрицателно влияние. В повечето случаи хората са засегнати и от двете. Никой не е само добър или само лош. Въпросът е коя част от нас доминира в поведението ни и до каква степен?

През периода след края на Атлантида извънземните продължили да идват на Земята и били възприемани като богове от земните жители. Това не е учудващо, ако си представите как са се чувствали примитивните земляни, когато са се изправяли пред космическите кораби и техните обитатели. Не трябва да подценяваме влиянието, положително и отрицателно, на другите цивилизации във Вселената върху човешката еволюция на всички нива. Ако се поровите из Библията и други древни текстове, ще видите, че са описани космически кораби. "Книга на пророк Иезекииля" е първостепенен пример и тя е анализирана от Джоузеф Ф. Блъмрич, бивш ръководител на отдела за планиране на системите в НАСА, под заглавието "Космическите кораби на Иезекииля". Както изглежда от направените анализи, много от древните съчинения и произведения на изкуството от целия свят също съдържат описания на такива кораби и техните обитатели, за които се мислело, че са "богове от небето". В древноиндийските санскритски текстове се говори за богове, които се борели от летателни апарати, а "Книгата на пророк Иезекииля" определено не оставя почти никакво съмнение какво се описва:

15. И гледах животните, - ето, на земята до тия животни по едно колело пред четирите им лица.
16. Колелата и направата им изглеждаха, както изглежда топаз, и всички четири колела си приличаха; и по изглед и по направа бяха като че колело в колело. 19. И когато ходеха животните, вървяха и колелата до тях; а когато животните се подигнаха от земята, подигаха се и колелата.
22. Над главите на животните имаше подобие на свод, наглед като чудесен кристал, прострян отгоре над главите им.
24. И когато те ходеха, чувах шум от крилата им, като че шум от много води, като че глас на Всемогъщия, силен шум, като че шум на военен стан; а когато се спираха, спущаха крилата си.

Книга на пророк Иезекииля Глава 1:15-24¹.

Вавилонците имали бог на име Ану, същество амфибия с опашка на риба, който, според техните легенди, дошъл на Земята, за да постави началото на една цивилизация. Някои хора, виждайки примитивния начин на живот на планетата през тези периоди, се смеят на идеята, че високоразвити космически кораби са се приземявали тук. Но хора от компютъризираната, технологична, съвременна западна култура посещават кътчета на света, където все още се живее повече или по-малко по начина, по който са живели древните хора. И никой не го намира за смешно или трудно за възприемане. Единствената разлика между тази практика и предположението ми за космическите кораби е в това, че извънземните -технологичната култура, посещаваща една по-примитивна култура - е междупланетарна, а не междуконтинентална.

Ще се запознаем с историята на събитията, случили се с човечеството след края на Атлантида в плодородните земи между Ефрат и Тигър към 4000 г. пр. Хр. Тази област е известна като Месопотамия, днешен Ирак. Тук се заселили шумерите, които получавали подкрепа от множество посещаващи ги извънземни, като някои имали за цел да им помагат, а други да ги експлоатират. Смята се, че шумерите са построили първите градове след епохата на Атлантида, но преди тях е имало много други цивилизации. Една от тях със сигурност е била в Израел, около Йерихон. Според шумерските летописи, запазени върху глинени плочки, самите те са дошли в този район с познания в писмеността, изкуствата, селското стопанство и металургията. Сигурен съм, че те са получили познанието, съдържащо се в техните писания и предмети на бита, от по-ранни цивилизации, за които историята още не е разказала. Шумерите използвали своите земеделски умения и богатия нанос, оставен от реките след прииждане, за да отглеждат по две реколти жито всяка година. Развита била култура, която, доколкото знаем, е била далеч по-напред от останали-

1) Всички цитати са по Библия, Изд. на Св. Синод С, 1991 (Б. пр.)

те култури на планетата по това време. Била създадена библиотека с над 30 000 изписани плочки и тяхното откриване ни е помогнало да проникнем в произхода и историята на шумерите. Някои от символите, открити върху предмети, изработени от шумерите, съответстват на тези, които в наши дни се появяват в кръговете из полетата с посеви в южна Англия и на други места.

Двата главни града на Месопотамия били Ериду, столицата на Шумерското царство, и Нипур на север, столицата на Акад, населен със семити. Двамата града имали много различни религиозни вярвания и култури. В Ериду почитали бог Еа, докато Ен-лил бил богът на Нипур. По-късно арабската дума Аллах ще произлезе от Ен-лил, както и староеврейската дума за бога Ел, който щял да стане християнският бог. Не се съмнявам, че Еа и Ен-лил били извънземни от онзи поранен период, за който говорихме. По това време те вече били влезли в шумерските легенди като "богове". Извънземните и контактаторите, както и виденията, получени от различни хора, залегнали в основата на религиите, които щели да последват чак до наши дни. Не всички богове дошли от тези източници. Някои били просто измислени или продукт на объркани умове, но повечето били извънземни или медиуми по своя произход.

Вижте как темите, които се появиха в нашата история досега, загатват за Библията и други "свещени" книги. Богът съдник, толкова често цитиран в Стария Завет и други древни текстове, който заплашва да донесе ужаси на човешките същества, ако те не постъпват така, както той им нареди, просто отразява отношението на извънземните или съществата, предаващи информация от по-висшите нива на съзнание. Това не са думи на Бога, а на онези от извънземните и съществата-канални, които се възприемали като богове. Отидете в църквата и отдайте почит на някое извънземно! Идеята, че Бог е създал човеците по свой образ и подобие, описва прекрасно засяването на човешкия вид такъв, какъвто го знаем от извънземните, смятани за богове.

Тук искам да наблегна, че когато се предавали истини, те били съобщавани по начин, по който хората от онова време биха могли да ги разберат. От символичните обяснения от преди хиляди години са произлезли религиозните догми, като символизъм се е възприел буквално, бил е допълнен или изменен. Когато древните текстове ясно постановяват *"Историята е притча"*, религиите възприемат разказа като символичен, но мнозина възприемат всичко останало в текста буквално. На практика повечето от тези текстове са символични и разказани като притчи. В моята книга използвам много символични разяснения, които се отнасят до онова, което преживяват хората днес и с което лесно се идентифицират. Винаги е било така. Затова в Библията и много други древни текстове все още има истини, независимо от усилията на религиите да ги унищожат или подправят. Но тези истини и математическите кодове, които съдържат, няма да бъдат разбрани никога, ако продължим да ги възприемаме буквално, вместо символично; нито докато религиите продължават да прокламират, че всичко, писано в тях, е сто процента вярно и непогрешимо Божие слово, а в действителност една значителна част са измислени празнословия, предавани от един народ на друг през вековете.

Религиозната догма и митът са използвани много успешно или за потискане на разума, или за изкривяване на истината, така че нещо положително да се превърне в отрицателно. Историята за Адам и Ева е пример за това. Тя е използвана за подронване репутацията на жените (в историята Ева изкушава Адам да хапне от Дървото на познанието против заповедта на Бога и, следователно, злото се появява със създаването на жената). Тя е използвана и за оправдаване на вярването, че всички ние се раждаме грешни (предполага се, че нашите родови корени генетично водят произхода си от първите "грешници" Адам и Ева). Тази глупост и днес се споделя сяко като оправдание за ужасяващи начини на поведение. Боже мой. Боже, помогни ни!

За да се промъкнем през това минно поле, трябва да се вгледаме в символизма на шумерските истории и други древни текстове, а не да ги приемаме буквално. Дори символизъм е много измерим. Не вярвам, че символът на змията, например, се отнася изцяло до Градината на Единну, Едем, или Райската градина. Смятам, че змията или змеят са били използвани като символ на много неща. Културата на Месопотамия имала бог-змея на име Нингишзида, изобразяван като две преплетени змии. Вероятно те символизирали двете противоположни сили, положителна - отрицателна, мъжка - женска, намиращи се в равновесие с енергията кундалини, когато тя се издига през централния канал, за да се свърже и захрани чакрите на физическото ниво. Уместно, макар и малко иронично, символът на медицината и до ден днешен остава увитата змия. Символът на съвременната медицина олицетворява познаването на физическото тяло и човешкото енергийно поле, познати от преди хиляди години, но сега са отхвърлени от самата професия, която носи това познание в своя символ!

Змии и други подобни символи също са били използвани в древните култури за олицетворение на богини или женската полярност на Сътворението. В по-ранните концепции за

Светата Троица е присъствал женски символ като част от триъгълника от "богове", докато по-просветените религии говорят за Баща/Майка Бог, за да изтъкнат необходимостта от равновесие между мъжкото и женското в нас и в цялото. Християнската версия на тази идея за Светата Троица - Отец, Син и Свети Дух - не признава женския род и това се отразява в отношението към жените през вековете. Всички древни и духовно по-просветени култури, като шумерската, египетската, древногръцката, индианската, австралийските аборигени и много източни култури, знаели колко важна е кундалини и имали ритуали, често много тежки, за регулиране на плавното активиране и захранването на тези енергии. Много често змията или змеят били олицетворение на това. По подобен начин вярата във възкресението и прераждането намирала символично изображение в сменяща кожата си змия, преминаваща от едно състояние в друго.

В Шумер имало и периоди на мир, но царството било обхванато от борби между градовете и постепенно цивилизацията западала и изчезнала. Това щяло да бъде тема, присъстваща през цялата човешка еволюция - желанието да се наложат вярванията или да се откраднат предимствата на една напреднала култура, предизвиквайки война след война, а оттам - унищожавайки създаденото от човешкия гений и доброволческото съзнание. Както ще видим по-късно, същото е, ако искате да контролирате хората и да спрете духовното им развитие, да предизвикате конфликт между тях като най-добрият начин за постигане на тази цел. Шумерската култура щяла да повлияе върху други, които започнали да се развиват в региона, наричан от нас Средния Изток. Шумерските вярвания и знания проникнали сред египтяните, вавилонците, асирийците, юдеите, а по-късно и сред гърците. На свой ред гърците щели да окажат влияние върху римляните и честно казано шумерите са в основата на много от това, което последвало. Писаното слово и такива архитектурни конструкции, като арката и куполът, са се появили за пръв път при шумерите през епохата след Атлантида, макар че те вероятно са възникнали далеч по-рано от времето на шумерите. Юдеите наследили много от своите вярвания от Месопотамия и Египет и се предавали през поколенията като юдаизъм, а накрая и в християнството. Идеята за сабат - денят за почивка - идва от шумерите, както и потопа, грехопадението и законите, свързвани с Мойсей. Върху една шумерска плоча е записана историята на Сътворението, която в основните си теми е същата като тази, разказана в Битие.

По време на Шумерското царство митовете за Бога -произтекли до голяма степен, макар и не изцяло, от дейността на извънземните и медиумите - вече били доста разпространени. В друга шумерска плоча се разказва историята на Бел, което означава Божия Син. Бел щял да се превърне в митичната фигура на спасителя във Вавилон, а юдеите щели да го познават като Ваал. При вавилонските мислители Бел, шумерският Божи Син, бил Исус Христос и Спасител. Те вярвали, че той е умрял и възкръснал, за да осигури тяхното спасение. Да сте го чували някъде и преди? Вавилонците изпълнявали драми, представящи мъките Христови и пеели химни, много сходни с мистериите за страданията на Христа и службите на по-късно появилите се християни. Бел бил второто божество от троицата богове - Еа, Отецът; Бел, Синът; и Ану, Светият Дух. Имало обичай да се принася агне в жертва на боговете, защото, както се казва в една плоча: "Агнето замества човешкия род." А какво ни казва Библията? "...Божият агнец, който пое върху себе си греховете на света."

В Библията под "агнеца" се визира Исус Христос, но това е само преработен вариант на един мит. Основната история за Бел и други ключови елементи от системата от вярвания на шумерите и вавилонците били върнати обратно в Юдея от евреите, които се освободили от робство във Вавилон. Те проникнали в текстовете, които съставят Стария Завет, а оттам - и в Новия Завет. И ето че се появява Библията, в която Исус се представя като Божия агнец, който умрял, за да бъдат опростени греховете ни, или както казвали хиляди години по-рано в Месопотамия по време на жертвоприношенията си с животни: "Агнето замества човешкия род." Върху една шумерска плоча е записана дори историята за това как Сар-гон, царят на семитите, бил скрит от майка си в една камъши-тена кошница край брега на Ефрат - история, която според Библията се е случила с Мойсей. Както ще видим, цялата основа на еврейската, християнската и много други религии води началото си от предаваните през вековете разкази, които всяка религия приписва на собствения си бог-спасител. Известен брой от тези разкази и митове предавали символично реални събития и вечните истини, но в повечето случаи техният смисъл щял дотолкова да се измени, изопачи или разкраси, че никой вече да не го разбере.

Не съм сигурен в каква степен извънземните са били пряко ангажирани в Шумер. Бих искал да разполагам с повече информация, преди да реша какво според мен се е случило. Ясно е, че тази част от книгата, що се отнася до участието на извънземните, трябва да бъде хипотетична, макар и основаваща се на многобройни проучвания, направени от различни хора.

Възможно е извънземните все още да са се разкривали пред човечеството като цяло или може би са си взаимодействали с определени групи или индивиди. Аз обаче не мисля, че е толкова просто, и извънземните едва ли винаги са се появявали под физически облик. Според мен те действат предимно на други честоти на реалността, което позволява да бъдат видени само от онези, които могат психически да се настроят на тяхна вълна. Бих казал, че те определено биха работили с помощта на човешкото съзнание и контактьори и биха оказвали значително влияние върху събитията.

Имайки предвид свидетелствата, които съм виждал, и интуицията си, смятам, че злоупотребата с принципа да се въвеждат хората във вечните истини е започнала най-късно през периода на Шумер, а вероятно и много по-рано. Ако си спомняте, контактьорът от предходната глава разказваше, че "Пазителите на светлината" в Атлантида знаели как да използват и впрегнат енергиите. Това познание се пазело в тайна заради възможността от унищожение, ако бъде злоупотребено с него. По онова време този процес на посвещаване се използвал с най-добри намерения. Този процес обаче щял да бъде инфилтриран под влияние на Луциферното съзнание и бавно, но сигурно родил огромната мрежа от тайни общества, които виждаме днес - всичките със сходна терминология, символи и процедури по посвещаване. Ще нарека тази мрежа Братството.

Нека не бъда разбираан в смисъл, че всички тайни общества от този момент нататък имали отрицателни намерения и се стремели към манипулация. През последвалите векове много от тях продължили да използват прикритието на тайната, за да предават духовните знания, които били систематично унищожавани във външния свят, тъй като, ако заговорели открито за тях, това би било равносилно на самоубийство. Когато било използвано за предаване на духовните истини за благо на човечеството в съответствие с първоначалното му предназначение, Братството допринесло много за опазването на тези истини живи през някои много мрачни епохи. Затова е било напълно възможно някои велики люде, служили в полза на човечеството, да са участвали в тайните общества на Братството, докато в същото време Братството е било използвано за ужасяващо манипулиране на човечеството. Зависи от това кой е имал контрол над тайното общество в даден момент. Но това, което най-твърдо поддържам, е, че от този момент нататък в процеса на посвещаване в Братството се извършвал постепенен преврат, в резултат на който то започнало да упражнява непреодолимо отрицателно влияние върху човечеството и се превърнало в страшно ефективно средство за Луциферното съзнание. Ще проследявам този преврат в цялата книга и ще подчертавам същественото му въздействие върху живота на всеки един от нас днес. Разликата между първоначалното Братство и варианта на Луцифер е в намеренията и методиката. Оригиналното предавало истините или онова, което искрено се възприемало за истини, на онези, които според Братството щели да си служат мъдро с познанието; вариантът на Луцифер предлага изопачена и манипулирана версия на истините на онези, на които според него може да се има доверие, че ще продължат амбициите му за контрол над света.

Шумерската цивилизация процъфтявала и към 3500 г. пр. Хр. бил построен прочутият град Ур. По-късно настъпило някакво събитие, което променило течението на Ефрат и принудило хората да се преместят на север, към крайречното селище, известно като Вавилон, което означава "портата на боговете". Вътрешната борба ги отслабила и накрая аморитите завладели областта и обединили Шумер и Акад, от които бил образуван Вавилон. Аморитите били семити, един клон от които поставил началото на юдеите. Цар Хамураби станал владетел на страната, която била известна като Вавилон, и провокирал създаването на законова и правораздавателна система, която юдеите, гърците и римляните щели да усвоят за своите собствени нужди. Образованието било достъпно за всички и всеки имал възможност да се научи да чете и пише. Имало библиотеки и университети.

Вглеждайки се откъде са произлезли днешните ценности и вярвания, важно е да се разбере, че няма нищо ново. Всичко е наследено и повлияно от случилото се в миналото. Да се казва, че християнските вярвания възникнали преди 2000 години, е просто смешно. Дори християнската церемония, наречена "причастие" - да се приеме от тялото и да се отпие от кръвта, води началото си от дните на канибализма. Днес християните ядат хляб и пият червено вино, които символизират тялото и кръвта Христови. На церемониите, от които е произлязла тази практика, те са ядели и пиели истинска плът и кръв от човешки и животински жертвоприношения! Гърците наричали този ритуал *евхаристия*.

Асирийците пропътували триста мили на юг, за да нападнат и завладеят Вавилон към 1280 г. пр. Хр., и през следващите 200 години или повече те разширили империята си чак до Средиземно море. След период на вътрешни войни асирийците нападнали Египет, но тази кампания

дотогава ги изтощила физически и финансово, че те били завладени от халдейците, които преместили политическия си център във Вавилон. Най-известният халдейски цар бил Навуходоносор, който управлявал от 604 до 561 г. пр. Хр. и който, нахлувайки през Юдея, наложил господството си над Египет. Евреите били отведени в робство и преместени от Вавилон, където биха имали достъп до разказите за Бел, Божия син, и до други месопотамски вярвания, за които говорех.

Следващите завоеватели, появили се на сцената, били персите, които завзели Вавилон през 539 г. пр. Хр. Евреите вярвали, че тези нападатели са изпратени от техния Бог, Йехова, за да ги освободят от робство, а всъщност, подобно на мнозина други, персите просто искали да разширят границите на своята империя и да заграбят цялата плячка, която могат. Евреите подкрепили персите в атаката им срещу Вавилон и им било позволено да се завърнат в Юдея. Те отнесли със себе си разказите и вярванията, които били чули във Вавилон и които щели да окажат огромно влияние за появата на еврейската и християнската религии. Персите вярвали в един Бог, за разлика от религиите с много божества, каквито изобилствали сред онези народи, които вярвали, че различни божества са отговорни за всеки аспект от природата, наред с много извънземни и други "богове", превърнали се през вековете в митични фигури. Така, когато всички тези "богове" се слели в един единствен Бог, той представлявал обединение на всички различни митове и вярвания. Нищо чудно, че Библията е толкова противоречива.

Към 500 г. пр. Хр. персите контролирали територията от Египет до границите на Индия. Комуникациите се подобрили с построяването на царския път, преминаващ недалеч от Персийския залив до Егейско море, а гърците започнали да пътуват на юг, за да посещават Вавилон. Там те чули историите за Бел и други божества и се срещнали с народи от Индия и Сирия. Разменили си знания и вярвания и сливането на митовете бързо продължило.

3

БРАТСТВОТО НА КЛАНОВЕТЕ

Египет също упражнил важно влияние върху предхристиянския свят. Името означава "черна земя" и се отнася до наноса, оставян от придошлия Нил.

Подобно на Шумер, тази цивилизация израснала от селищата покрай една голяма река, където плодородната почва щяла да осигури достатъчно храна. Учените смятат, че областта била заселена преди 3000 г. пр. Хр. (а според някои и много по-рано) и била развита система от династии и диктатури на фараоните. Според някои извънземните са били много активни в този регион, поне в началото. Приемам, че културата е била сериозно повлияна или от легендите и митовете, възникнали в резултат на дейността на извънземните, или от непосредственото появяване на някакво ниво на космически кораби и техните пасажери, а вероятно и от двете. Не съм сигурен как е протекло това взаимодействие, но извънземните отново действат на други нива на реалността. Ако разгледате многобройните статуи, произведения на изкуството и грима на лицата от времето на ранния Египет и Месопотамия, ще видите, че те често наблягат на големите очи. Има още няколко цивилизации, разпръснати из Вселената, които имат много по-големи очи в сравнение с нашите. Сигурен съм, че някои египетски "богове" били извънземни по произход, а египтяните казвали, че тези "богове" отишли на небето в своите летящи лодки.

Някои учени споделят виждането, че извънземните, някои с човекоподобна форма, идвали редовно на Земята през тези древни времена и поставили началото на традицията на боговете-царе в много цивилизации. В Египет тази традиция се проявила в лицето на Фараона. Смята се, че тези царе били човешкото продължение на отрицателния извънземен контрол и че цялата идея за монархията е дошла от желанието им да манипулират човечеството. Според тази теория фараоните и царете били убедени, че се различават от останалата част от човечеството и са представители на боговете (извънземните) на земята. Всъщност тази система от вярвания поддържа, че монарсите били марионетки, използвани от някои хора от Космоса, за да държат масите в неведение и духовен плен. Смята се, че монарсите били внимателно подбрани и внед-рявани. Не знам и няма как да разбера дали в това има някаква истина, но ви го предлагам само като информация, а вие правете с нея, каквото искате. Аз засега съм я оставил настрана, тъй като имам по-важна работа.

Един от фараоните, изиграл много важна роля, бил Аменхотеп IV¹. Около пет години след като дошъл на власт той приел името Кху-н-атен (Бляска на Атон) и днес е известен като Ехнатон. Той премахнал идолите и религията с много божества и преместил столицата от Тива в нов град в Среден Египет, наречен Ел-Амарна. Там бил построен храм на Братството под формата на кръст, а фараонът въвел опростеното почитане на Бога на слънцето - Атон. Може би е осъзнавал истинското значение на слънцето като източник на познание и напътствия или вероятно е бил използван от Братството- за създаването на нова религия с едно божество. Някои учени виждат в негово лице проводник на инфилтраторите от Братството, който въвел в заблуждение народа си. Може и да е така. Не съм запознат с истината за него. Всеки може да бъде манипулиран; това важи особено в случаите, когато си напуснал това физическо ниво и вече не можеш да оспорваш казаното и направеното от твое име. Ами, вижте мъжа, когото наричаме Исус! И отново ще подчертая - тайните общества могат да бъдат използвани за добро или за зло, зависи в чий ръце е властта и в какво общество действа. Френската Съпротива през Втората световна война в известен смисъл представлява тайно общество. Не може да се изпада в крайности по този въпрос, както правят някои учени. Аз например смятам, че Ехнатон е бил прав - има само един Бог, едно всеобхватно съзнание, но това не означава, че съм съгласен с всичко останало, в което е вярвал. Трябва да можем да подбирате и да се освободим от суровите догми.

Мисля, че след царуването на Ехнатон инфилтрирането на Братството започнало да набира скорост и то продължило да се разширява. Когато Ехнатон починал към 1326 г. пр. Хр., наследниците му върнали двора в Тива и възстановили многобожието. Един от наследниците му имал предпочитания към култа към бог Амен или Амон и сменил името си от Тутанхатен на Тутанкамон.

1) Аменхотеп IV - Управлявал през периода 1419 - ок. 1400 г. пр. Хр. Известен основно с проведената социално-религиозна реформа. (Б. пр.)

Той щял да придобие световна известност хиляди години по-късно, когато в Долината на царете в Луксор щяла да бъде открита гробницата му¹. Ехнатон щял да бъде заклеймен като еретик. Докато царският двор бил преместен обратно в Тива, Братството и неговите мистични школи за посвещение в тайната останали на старото си място. То използвало храма, построен от Ехнатон, като своя главна квартира и така се отделило от държавната йерархия. Агенти на Братството били изпращани от Ел-Амарна, за да създават нови клонове нашир и надлъж. Според мен от този момент египетското Братство вероятно било движено от далеч не благородни намерения и с разширяването на инфилтрирания Луциферен вариант щяло да започне да разпространява своето влияние чрез манипулиране. Всеки от жреците на Братството в Ел-Амарна бил с избърсната глава и робата му била препасана с въже, завързано около кръста. Този външен вид по-късно бил възприет от мнозина други, като францисканските монаси през християнската епоха. Мистичните школи служели за предаване на тайните знания било с положителни или отрицателни намерения, в зависимост от това кой ги контролирал. Използването на халюциногенни наркотици, сексуални ритуали и човешки жертвоприношения не били непознати. Те били наясно и с техниките за контрол на ума.

Започнали да възникват разклонения на Братството, особено през епохите на Египет и Вавилон. Всяко разклонение имало тайни кодове, символи и ритуали за посвещаване. На нито едно от тези тайни общества не се разрешавало да знае какво става на нивото над тях и това било безкрайно ефективно средство за манипулация, използвано през вековете. Такива организации продължават да съществуват и днес под имена като Франкмасонство, Рицари тамплиери, Ордена на рицарите на св. Йоан, Ордена на търсещите, Малтийските рицари, Кръглата маса и безброй други. Днес Братството привлича към себе си елита и е под контрола на негативно настроеното съзнание. Названията може и да са се променили, а броят на членовете да е нараснал многократно от Древността, но дневният ред си остава същият. Не казвам, че всички членове на тези общества съзнателно работят против доброто на човечеството. Определено не. Повечето от тях са в пълно неведение за начина, по който се използва тяхното общество. Имам предвид, че тези групи, както и други, са контролирани от хора, които се стремят да продължат и доведат до край "Великото дело на вековете" - завземането на властта над планетата и човешкия разум. Какви са предложенията им за осъществяването на тази задача ще видим по-нататък.

Една от най-активните организации на Братството днес са франкмасоните и както изглежда, произходът им води началото си от гилдиите на каменоделците зидари и занаятчии в Шумер и Египет. Тези гилдии прекопирали много от традициите и ритуалите за посвещаване на Братството и мистичните школи. По онова време титлата "Велик магистър", често срещана в повечето тайни клонове на Братството, вече била влязла в употреба. По-късно тези гилдии щели да се развият във франкмасонството, което е открито за всеки, преценен като приемлив (а не само за свободните зидари), и което е служило като параван за скандално поведение и манипулиране. Подобно на цялото инфилтрирано през вековете Братство, масонството има за цел да пази духовното познание от обикновеното население (основата на което беше обяснена в началото на тази книга) и дори да изопачва версията, която предлага на своите посветени членове. В наши дни франкмасонството е основно оръжие в ръцете на Братството. Пет хиляди години след Древен Египет, Албърт Пайк - Велик командир на Висшия съвет на масоните в Америка, ще опише това тайно общество като:

"Пазителят и съхранителят на великите философски и религиозни истини, непознати на света като цяло и предавани от век на век чрез непрекъснатия поток на традицията, въплътени в символи, емблеми и алегии."

Често се питаме кои са "те", елитът, за който говорят учените във връзка с конспирацията за контрол над човешката раса. Как е възможно такава амбиция да се поддържа в продължение на хиляди години? Както казва Пайк, познанието и дневният ред се предават от поколение на поколение. "Те" са хора, допуснати до най-висшите нива на посвещаване от инфилтрираните общества на Братството. Във всеки един момент от историята през последните 5000 години приетите в най-високите степени са продължавали "Великото дело", като в същото време са търсели хора с потенциал, от които могат да се възползват. Така, докато личният състав се променял, дневният ред и методите оставали до голяма степен същите. До елитните нива се допускат

1) Гробницата е открита през 1922 г., запазена и неограбена. В четирите ѝ помещения археолозите намират богатата обстановка на малкия дворец на фараона и непокътнатата му мумия, украсена с диадема, златна маска, изящни скъпоценности, амулети и всички символи на царската власт. (Б. пр.)

само онези, за които се знае със сигурност, че ще продължат делото и ще го запазят в тайна. Единият начин, по който се проверяват евентуалните "посветени", е като им се казва да заплъят кръста. Онези, които откажат, биват поздравявани за готовността им да служат на Бога и да отхвърлят подобна ерес. Но след това те никога не се обсъждат за повишение, защото не може да им се довери и разкрие истинския дневен ред. Онези, които заплъят кръста, ще се изкачат по стълбицата, защото, наред с другото, вършат каквото им се заповяда.

Според масонската митология началото на човешката цивилизация било поставено от посетители от звездата Сириус, която те свързват с египетската богиня Изиди. В шумерските истории се разказва, че тези извънземни приличали на риби - "Ану", за които споменах по-рано - и че давали сведения за строителството, духовния символизъм, науката и изкуството. Египтяните определено са съзнавали значението на Сириус за тях. Символът на пирамидата при масоните и Братството, чийто най-горен камък е изобразен като всевиждащото око, води началото си от тези древни времена. Смята се, че то изобразява окото на Сириус - макар че аз го виждам като окото на Луцифер. В племето Догон в Мали, под пустинята Сахара в Африка, има легенда, вероятно възникнала в Египет, която е предавана в продължение на пет хиляди години. В нея се разказва за една звезда, която, твърдели те, обикаляла около Сириус. Те знаели, че тя е най-малката и най-тежката от звездите, съдържаща зародиша на всичко съществуващо, и догоните казвали, че тя тежала толкова много, че "всички земни същества, събрани заедно не могат да я повдигнат". По-нататък в легендата се твърди, че на звездата ѝ били нужни петдесет години, за да обиколи Сириус.

Ако помислите, ще се убедите колко забележително е това, тъй като звездата, която им е била позната преди хиляди години, официално е била открита чак през нашия век и е фотографирана за първи път през 1970 година. Тя е наречена Сириус В, а твърденията на догоните са се оказали верни. Защото наистина са ѝ необходими близо петдесет години, за да направи едно пълно завъртане, а учените предполагат, че един кубически фут от субстанцията на Сириус В би тежал 2000 тона. Очевидно, Сириус е в тясна връзка с онова, което става на тази планета. Как биха могли земните жители да са запознати с такива подробности, ако те не са им били съобщени от онези, които са имали такова познание? Извънземните или много прецизни контактьори.

Вярванията и целите на масонството, подобно на повечето тайни общества от инфилтрираното Братство, се основават на почитането на мита за Бога Слънце и Богинята Майка, които били широко разпространени сред древните цивилизации. Тази вяра в Бащата/Майката намерила отражение в египетската божествена троица: Озирис - бащата, Изиди - майката, и Хор - синът. Друго название, често използвано за Братството, е неговото латинско име - Илюминати, или "озарените". На този етап от нашия разказ това може да звучи фантастично, но днес светът се контролира от едно Братство на тайните общества, което води началото си от този период. Свастиката, агнецът, обелискът, престилката, с каквато са изобразени някои от египетските божества, както и, разбира се, пирамидата и окото все още са символи на обществата от Братството. Хиляди години след Египет много лесно можете да откриете в Америка символът на пирамидата и окото. Те образуват обратната страна на "Големия печат" на САЩ и се появяват върху всяка доларова банкнота. Истините, препращани от негативно настроените тайни общества, са изопачени достатъчно, за да въведат в заблуждение техните членове. Мисля, че египетските вярвания са до известна степен представени неточно, но, както правилно отбеляза един учен, това е без значение, ако онова, в което вярват, е вярно или ако вие вярвате в него. Докато те вярват в него, всички ние ще бъдем засегнати по начина, по който тяхното мислене влияе върху постъпките им.

Предаването на информация от по-висшите нива на съзнание било в основата на египетската култура и можело да се използва за контролиране или, както било в много случаи, за трупане на знания, които не можели да се получат от другаде. Точно както Луциферното съзнание иска да контролира хората, така и съзнанието на "Светлината" иска да ги освободи, като им осигури достъп до духовните истини, които са им отказани. Предаването на информация от по-висшите нива на съзнание е важен начин за постигането им. Това е една от причините, поради които, въпреки усилията на манипулаторите, много хора във Вавилон и Египет са притежавали повече духовни познания, отколкото елитът би искал. Медиумите често били търсени за съвет като източници на божествено вдъхновение и имало помещения, наречени "Светая светих" или "светилища", където протичало общуването между честотите. Те били построени върху енергийни точки, където "бог" (непревълплетено съзнание в този случай) можел да общува най-ефективно. Така пророците от Библията получавали своята информация. В християнската църква онези, които смятат, че предаването на информация от по-висшите нива на съзнание е почитане на

дявола, трябва да знаят, че терминът пророк произлиза от гръцката дума, която означава медиум!

През периода на ранния Египет някои почитали бога на слънцето Ра, докато други били последователи на бога Амон или Амен. По-късно двете божества се слели в едно, Амон или Амон Ра. Те произнасяли името на своя бог по подобие на своите жреци и религиозни учения. Тази практика се предала през юдаизма в християнството и днес в църквите по целия свят християните все още приключват своите молитви и тълкувания с думата "Амин (Амен)". Колцина знаят, че така произнасят името на един езически бог с медиумен или извънземен произход, както са правили египтяните? Между другото, Амон също така представлява звук, който резонира на определена честота, известна на древните. В египетската митология имало триоца от божества в лицето на Озирис - бащата, Изида - майката, и Хор - синът. Египтяните вярвали, че Озирис изтърпял страдания, за да живеят онези, които вярват в него. Той бил известен като Господаря на вечността, Съдника и Спасителя на човешката раса, Възкресението и Живота, Хляба на живота, Избавителя и Посредника, който решавал къде ще прекара вечността мъртвецът - в рая или в ада. Хор бил представян седнал на коляното на майка си и от това изображение щяла да възникне идеята за Мадоната и Младенеца в християнството. Египетското изображение на злото - Сет, в християнската версия се превърнал в Сатана. Кръстът бил египетски символ в продължение на хиляди години, преди да бъде възприет от християнството, а египтяните празнували Великден - денят, в който се смятало, че е починал Хор, а след това възкръснал, за да стане едно със своя баща. Всичко това вероятно е било повлияно от вярата на вавилонците в Бел, а двете вярвания са били повлияни от извънземните и информацията, предадена от контактърите. Всъщност според мен голяма част от този символизъм се отнася до дейността на извънземните и до съзвездията, от които дошли, както и от знанието, че приближава денят, в който силите на дисхармонията (Сет, Сатана, Луцифер и др.) щели да бъдат победени от хармонията. Това време е нашето.

Идеята за божествената триоца или три бога в един е тема, която преминава през безброй предхристиянски религии. Християните просто я копирали, както копирали всичко останало. Част от символиката на триоцата е свързана с балансирането на енергията. Трите върха на триъгълника символизират баланса между положителното и отрицателното и между мъжкото и женското. Триъгълникът е известен езотеричен символ, тъй като е копие на свързаните помежду си триъгълници, познати като "Звездата на Давид". Тя изобразява баланса на духовното и баланса на физическото.

Хиляди години преди християнството догматичната религиозна вяра, основаваща се на неправилно разбиране и изопачени истини, на които наблегнах, вече се използвала от Луциферното съзнание в многобройните му маски, целящи да спрат потенциала на човешкия разум и да го напълни с митове и прозаични интерпретации на символни разкази. Страхът от боговете и ужасите, които щели да сполетят онези, които не вършели това, което им било заповядано, били много ефективно средство за откъсване на масите от опознаване на техния истински Аз. Обожествените царе в различните култури и набиращите мощ свещеници като тълкуватели на божиите желаниа допринесли за разпространението на религиозната догма и контрол.

Египетският елит се състоял от напредничави в много отношения за своето време хора, макар че те държали по-голямата част от населението във физическо и духовно робство. Те правели операции - намерени са мумии с добре наместени фрактури и изкуствени зъби. И всичко това ставало стотици хиляди години, преди нещо подобно да се появи в Европа. Подобно на вавилонците образованите египтяни разбирали принципите на астрономията и астрологията. Тези две дисциплини се разглеждали като една неделима наука. По-заможните египтяни живеели в прекрасни къщи с елегантни мебели и произведения на изкуството. А три хиляди години по-късно в Англия някои християнски духовници все още осъждали използването на ножа и вилицата като творения на дявола.

Културата и системите от вярвания, развити в Месопотамия и Египет, вероятно под влиянието на извънземни и източници на информация от по-висшите нива на съзнание, щели да окажат съществено въздействие върху всичко последвало. Индия също създавала забележителна култура в предхристи-янския свят, но отново основата на индуската религия била наследена от Запада, когато към 1500 г. пр. Хр. арийците нахлули и превърнали индийците в свои роби. Следователно боговете на Индия звучат някак си познато. Богът отец на индусите е Брахма и той е част от триоцата богове, включващи Кришна, тяхната версия за фигурата на Исус. Кришна е индуският спасител (виж Бел, Озирис и др.). Смята се, че е живял към 1000 г. пр. Хр. и все още се почита и днес подобно на Исус. Текстовете, създадени от индуизма се наричат "Веди" и в тях могат да се открият отпратки, в които както изглежда са документирани мероприятия на извънземни. Нашествениците

въвели индуизма, за да създадат строгата йерархична система, известна като касти. Целта била разделяй и владей. Религиозният апартейд, за който допринася индуизмът чрез своите касти, табути и наказания, е непрекъснато потвърждение, както и повечето религии, че на голяма част от прероденото човечество все още му предстои да еволюира след етапа на духовното детство. Но ако имате нужда от система за контрол, той предлага прекрасни възможности и се използва като такава и днес, точно както е бил използван от арийците. По време и след инвазията Индия била посещавана и от мисионери от египетското Братство и в резултат тяхната власт започнала бързо да се разширява. Днес Индия е основен център за дейността на Братството.

Петстотин години след физическия живот, приписван на Кришна, дошъл Гаутама Буда, което се превежда като Гаутама Просветения. Днес той е познат просто като Буда и будистката религия е процъфтяла в негово име. Буда е роден в Индия в царско семейство. Той бил принц, но се отказал от тази привилегия и богатството, за да разпространява своята философия, която обединява прераждането и етичния начин на живот, основаващ се на мира и любовта. Не съм съгласен с всичко, в което той е вярвал, но с лекота мога да подкрепя много от тезите му. Той е говорел против тогавашните свещеници и е насърчавал търсенето на истината, мъдростта и познанието. Говорел за вселенско братство (положителния вариант!) и равни права за мъжете и жените. Буда изричал прости истини. Той не искал да бъде превръщан в някакъв бог-спасител, нито пък да бъде почитан от последователи, които усложнявали философията му с допълнения, церемонии и йерархия. Всичко, за което се застъпвал - и всичко, от което ние наистина имаме нужда, - е духовното познание, а не безкрайни "изми", които да го усложняват.

След физическата смърт на Буда вярванията му се превърнали в доминиращата религия в Индия. През III век цар Ашока приел будизма и изпратил свои представители из целия познат свят, за да пропагандират неговата философия. Те стигнали чак до Александрия и Египет, където будизмът бил разводнен от египетската идея за Озирис, Изиди и Хор. Описанието на Хор в прегръдките на майка си Изиди се превърнало в Буда в прегръдките на богинята Хатари. Будизмът бил заменен с брахманизма като основна религия в Индия, но бил възприет от други източни страни и нахлул в други части на света. Приносът на Буда за повишаване на планетарното съзнание бил много успешен. Той е прекрасен пример за това как доброволческото съзнание се опитва да работи с прости истини, а не с измами. С отминаването на вековете индуизмът се превърнал в държавна религия в Индия и направил за еволюцията на индийците онова, което християнството постигнало на Запад. Той задържал тяхното душевно и духовно развитие за хиляди години.

Конфуций е друго превъплъщение на доброволец. Той е роден към 551 г. пр. Хр. в Китай. Истинското му име било К'унг Фу-це, което означавало "учителя К'унг", но впоследствие било латинизирано на Конфуций. Той работел като учител и наблюдавал на етичното поведение и колко е важно да даваш пример с личното си поведение. По-късно станал брилянтен магистрат и министър на правосъдието, който енергично настоявал за социални реформи. Но подобно на мнозина други като него, мъдростта му не била оценена в нужната степен приживе, а чак след физическата му смърт. Той починал в разочарование, вярвайки, че не е успял да извърши промяната в поведението, на която се надявал. След кончината му обаче той се превърнал в национален герой и от този момент думите му започнали непрекъснато да се цитират. Понякога, когато се напуска това ниво, може да се освобождава енергия, която да въздейства на хората дълго време след това, а онези, които са настроени на това енергийно поле, ще започнат да се съсредоточават върху направеното и казаното от този човек. Една от поговорките на Конфуций гласи: *"Не прави на другите това, което не искаш да направят на теб."* Тази тема - постъпвай с другите така, както искаш да постъпват с теб - е често срещана в много религии и философии. Мнозина я приписват на себе си, докато тя всъщност е вечна истина. Ако всички ние я спазваме във всекидневието си, колко по-различен би бил светът. В Китай, по времето на Конфуций, живеело и друго силно еволюирало същество на име Лао Дзъ, от което сме наследили даоизма. Неговите възгледи са подобни на възгледите на Буда, но те също са били доусложнени и обезценени по обичайния начин от онези, които следвали "измите", създадени в негово име. През най-великите периоди от историята си китайците предвождали света със своите познания и творчески потенциал. Те открили енергийната мрежа на Земята, която нарекли "Линиите на дракона", и въвели един вид лечение, наречено акупунктура, което балансирало потоците в енергийната мрежа на човешкото тяло. Освен това открили противоположните сили, които трябва да бъдат поддържани в равновесие и ги нарекли ин и ян.

Буда, Конфуций, Лао Дзъ, Исус - списъкът продължава. Всички те и други като тях са проявления на съзнанието, което се прераждало, за да донесе на тази честота простичките

послания от по-висшите честоти, за да събуди човешкото съзнание и да го издигне над робията на религиите, митовете и невежеството. Като изключителни контактъори, които имали достъп до информация и схващания от много висши източници, те насочвали и изключително мощни енергии към планетата. В повечето случаи техните по-късни последователи са ги превръщали в спасители или хора, които трябва да бъдат обожествявани като мистични герои. Това често осквернявало тяхната философия за живота и я превръщало в догми и вероучения. Освен това те си приписвали мъдрости и преживявания, които или изобщо не са се случвали, или са произлезли от митове, събития и хора от по-ранна епоха, или станали на други места. Според мен това е последното нещо, което са искали или в което са вярвали, докато са стъпвали по тази Земя.

Преди да оставим зад себе си предхристиянската история на Европа и Изтока, трябва да погледнем и две други цивилизации, които са оказали огромно влияние върху човешката еволюция - древногръцката и римската. Около Егейско море, хиляди години преди появата на християнството, се прераждало доброволческо съзнание. Някои оказали влияние върху народите в областта, където по-късно била съградена Атина, и спомогнали за поставяне на началото на микенската цивилизация. Други се преродили на остров Крит и станали известни като минойци. В Кносос на о. Крит все още могат да бъдат видени руините от величествения палат, наречен "Лабиринта". Отидох на почивка на Крит, без да съм запознат с неговото историческо минало. Когато посетихме Кносос, интуицията ми подсказа да заровя в руините на двореца голям кристал, който ми бе даден в Гластънбъри. Явно палатът е бил построен върху силна енергийна точка на земята, подобно на повечето древни дворци и храмове. Древните са разбирали по-добре природата на земните енергии от онези, които дошли след тях през епохата на християнството. И пак, когато говоря за преражданията на доброволци, не искам да кажа, че те съставлявали цялата цивилизация, а само определени членове от нея. Понякога в тях се вслушвали, друг път ги пренебрегвали или дори убивали. Народът на Микена почитал една божествена троица и техният религиозен символ бил кръстът. Те били завладени от арийските племена, които завзели властта над земята, наричана от нас Гърция. Те почитали един бог на име Зевс. В онези ранни дни древните гърци (познати още като елини) не били истинска нация. Те били независими племена и се обединили в нация, чак когато Филип Македонски взел властта през IV в. пр. Хр. По това време било поставено началото на първите Олимпийски игри.

По онова време гърците нямали държавна религия. Хората можели да почитат онези богове, които считали, че са подходящи за тях, и се консултирали за напътствие с хилядите "оракули" (контактъори) в храмовете и олтарите. Отново сме свидетели на същото неправилно разбиране за непревзпълтените същества за свързка и "боговете", което е предизвикало толкова голямо объркване. Думата "ангел" идва от гръцката "ангелос", която означава пратеник. Вярвало се е, че ангелите са божи пратеници. Това езическо вярване било включено в християнската доктрина. Гърците са родили някои от забележителните примери за доброволческо съзнание. През VI в. пр. Хр. Ксенофан изказал предположението, че Бог не е човек, а разум, който заповядва на Вселената и е отвъд човешкото разбиране. Той казал, че между всички неща има единство и че "всичко е едно, а едното е Бог". Ксенофан оспорил вярването, че някакъв бог е дошъл на Земята и е изтърпял страдания, за да могат да бъдат опростени греховете ни. Както видяхме, това, както и жертвоприношението на агнето са дошли от Бел, а може би и още по-рано. Но по-късно щяло да се появи християнството, което ще продължи този мит за още 2000 години. Великите гръцки мислители, които за съжаление били малцинство, разбирали, че Вселената се управлява от математически закони и силно еволюирало съзнание, а не от митични богове.

През периода 600-300 г. пр. Хр. Гърция достигнала връх в развитието на своите интелектуални възможности. Питагор и Талес пътували до Египет, за да попият неговите знания, които щели да използват заедно със собственото си вдъхновение в изследванията си, за да се превърнат в първите гръцки учени. Наука произлиза от латинската дума, означаваща познание. Талес е основоположникът на древногръцката геометрия, астрономия и философия, докато Питагор бил превъзходен математик, който, подобно на Филолай, твърдял, че земята се върти около слънцето. И то две хиляди години преди това да се превърне в общоприета мъдрост. Питагор бил социален и религиозен реформатор, който се застъпвал за истината и етиката във всяко едно начинание. Неговата нравственост му продиктувала да стане вегетарианец. Лекуването е друг аспект от древногръцкото битие, който се развивал бързо през този период, а Хипократ станал известен като "бащата на медицината". Лекарите все още полагат "Хипократовата клетва". Той отказвал да приеме преобладаващата до този момент идея, че болестта се причинява от грехове или дяволи. В Гърция била развита и хирургията, но християнството щяло да сложи край на всичко това за около 1700 години, защото християните вярвали във

възкресението на физическото тяло. Те не искали да възкръсват осакатени тела и с нарастването на християнската мощ древногръцките и римски болници и центрове за лечение щели да бъдат унищожени, а лекарите убити или изгонени. Гърците били първите след епохата на Атлантида, които превърнали географията в наука. Те дали първите историци, те проучили законите на физиката и открили закона за причината и следствието. Демокрит изказал предположението, че материята е изградена от атоми 2400 години преди съвременната наука. Гърция дала на света забележителни драматурзи, художници и оратори и сътворила законите и формата на демократичното управление, което е залегнало в основата на онова, което наблюдаваме днес. Думата демокрация е с гръцки произход.

Тримата най-велики философи на това време били Сократ, Платон и Аристотел. Те не знаели всичко, нито разбирали правилно всичко и до известна степен били повлияни от културата около тях. Но това били три проявления на доброволческо съзнание, които по своите разбирания били изпреварили своето време с хиляди години. Сократ бил медиум, който общувал с други нива и се стремил към истината, познанието и разбирането с непоколебима решителност. Той говорел по пазарищата и по уличните ъгли, излагайки своите възгледи и задавайки въпроси на хората с цел да натрупат повече знания. Той казал, че революцията на мисълта е единственият начин за революция на поведението. Сократ бил първият след епохата на Атлантида, който дал научно обяснение на мистерията на живота. Той учел, че около Земята има "много жилища за душата". Колко близко е това до израза "много са жилищата в дома на Отца ми" в Библията. Освен това, той твърдял, че онези, с които контактуваме в тези "много жилища", не са свръхестествени богове, а непревъплътени същества като нас. Сократ не бил популярен сред жреците, които все още имали власт, въпреки че тези невероятни мъже подкопавали доверието в тях. Докато те се настройвали към изключително висшите нива на съзнание, масата от хора все още били под влиянието на невежите жреци. Сократ бил обвинен, че покварява младите като изказва еретични схващания, и бил осъден на смърт да изпие отровно питие, приготвено от бучиниш. Това той направил с пълно спокойствие и увереност, защото знаел къде отива и знаел, че там е по-добре, отколкото тук, долу. Когато приятелят му Критон го попитал как иска да бъде погребан, Сократ отговорил: "Където и да е, ако изобщо си в състояние да ме хванеш. Не е ли странно, че след всичко, което съм казал, за да те убедя, че отивам в обществото на щастливците, ти все още мислиш, че това тяло е Сократ? За мен е по-добре да умра и да се освободя."

Екзекуирането на Сократ, затова че казал каквото мислел, било рядко явление в Атина и то станало през период, когато идеалите за свобода на словото били временно забравени. Нормално Атина със своето либерално отношение била в рязък контраст с другите райони на света, където човек можел да бъде убит и за най-умереното оспорване на властващите. Дотогава Сократ можел да се изказва свободно. На практика свободата на речта, религията и политиката били общо взето приети като част от живота, с изключение на отделни периоди, когато тези идеали губели сила. Сократ трябва да е казал неподходящото нещо в неподходящ момент от гледна точка на властите, защото по-късно на неговия ученик Платон било разрешено да продължи да говори със същия дух, без да загуби живота си. Платон бил опустошен от смъртта на приятеля си и напуснал Гърция, за да посети Египет, Палестина, Италия и Сицилия. Той научил много от народите и културите, до които се докосвал, докато нахвърлял своите вярвания в добродетелта и справедливостта където и да отидел. Платон имал куража да говори против тиранията. Той я възприемал като малодушие, каквато, разбира се, е. Владетелят на Сицилия бил толкова оскърбен от това, че заповядал да арестуват Платон и да го продадат в робство. За щастие той бил откупен от един негов поддръжник, който му върнал свободата. Когато сте тук за доброто на планетата и човечеството, другите нива винаги се опитват да ви закрилят във времена на опасност. Те работят чрез другите, които са в достатъчно близък контакт със своя Висш Аз, за да бъдат използвани като средство за общуване чрез техните мисли. В този случай Платон бил купен от свой поддръжник, а не от някой, който би могъл да попречи на прекрасните дела, които му предстоели да извърши.

Платон се върнал в Атина и основал школа по философия, която била наречена "Академията". Тя носела името на градината, в която била построена, и днес все още използваме думата академия за учебно заведение. Хора без предразсъдъци се трупали, за да чуят мъдростите на Платон. Учениците били насърчавани да мислят, да задават въпроси и да гледат на всичко с открит търсец ум. Всяко мнение се приветствало. Той казал, че нещата не винаги са такива, каквито изглеждат на пръв поглед. Преди 2300 години той твърдял, че умът е вечната част от нас, която може да съществува извън физическото тяло. Дори днес нашата така наречена художествена наука все още не е осъзнала, че вечният ум и мозък не са едно и също и че съзнанието може да

съществува извън тялото. Всъщност това е неговото обичайно състояние. Между другото Платон очевидно е бил член на гръцката мистична школа от онова време, което показва, че не всички тайни общества на Братството са били отрицателно настроени към всички. Той е предал много от информацията, която е събрал там.

Точно както Платон се учил от Сократ, така и Аристотел се учел от Платон. Мисля, че Аристотел бил превъплъщение на Сократовото съзнание. Сократ помогнал на Платон да се пробуди за своя истински Аз и чрез прераждането Платон направил същото за него по-късно, когато се превърнал в личността, наречена Аристотел. Виждате как прераждането може да позволи сравнително малко проявления на съзнанието да продължат да оказват влияние върху начина на мислене на хората. Когато някой от техните физически животи приключи, започва друг и делото продължава в друго тяло. Смятам, че Луциферното съзнание действа по абсолютно същия начин. Аристотел е гений на своето време. Той притежавал подробни знания по химия, физика, биология, математика, астрономия, ботаника, анатомия и психология и непрекъснато се стремил към разширяване на познанията си във всички тези дисциплини и отвъд тях. Подобно на Платон, той основал школа. Тя станала известна като "Лицея". Освен това насърчил основаването на прочутия Университет в Александрия, където хората можели да правят изследвания и да слушат лекции, без вниманието им да бъде отвлечено от митичните богове, популяризирани от религиите.

Интелектуалното величие на Атина отслабнало по време на Пелопонеската война, когато спартанците и коринтяните се обединили с други народи, за да разбият атиняните. Войната продължила двадесет и седем години и на превъзходството на Атина бил сложен край. Само за няколко века след християнизирването ѝ Църквата изгорила всички съчинения на Платон, Аристотел и други древногръцки знания, които излезли на бял свят. За тях човешкото просветление било ерес срещу Библията. Но някои от произведенията оцелели и отново щели да привлекат общественото внимание след Ренесанса в Европа.

Прераждащото се доброволческо съзнание, което изтласкало Атина в центъра на интелектуалната мисъл, постигнало огромен успех за повишаване на разбирането и през вековете щяло да продължи да въздейства върху начина на мислене на милиони хора. Но силата на Луциферното съзнание да контролира умовете на безброй много хора не трябва да се подценява. Неговите най-важни оръжия са конфликтът, заблудата и невежеството и то било твърдо решено да сложи край на онова, което ставало в Атина. Хората, контролирани от Луцифер в отрицателно настроените тайни общества и другаде, винаги се опитват да стимулират конфликтите. Причината няма значение, докато това се случва. Войните, унищожили интелектуална Атина, и стремежът към по-голямо познание се повтаряли из целия свят и през поколенията, докато борбата между хармонията и дисхармонията ставала все по-напрегната.

Древногръцката философия оказала влияние върху римляните. Към 1000 г. пр. Хр. различни номадски племена се установили край бреговете на река Тибър там, където днес се намира Италия. Те нарекли своите селища Лациум, оттам и латински. Този език бил смесица от арийски и келтски. Той се развил чрез взаимодействието и смесените бракове между арийско говорещи и потъмнокожите иберийски келти. Към 753 г. пр. Хр. близо до седемте хълма бил създаден търговски център, наречен Рим. От това начало възникнала огромна империя, която по време на своя най-голям разцвет щяла да включва Испания, Франция (Галия), Италия, Далмация, Македония, Гърция, Мала Азия, Сирия, Палестина, Либия, Нумидия, Корсика, Сардиния, Сицилия, Крит, Кипър, Египет и по-голяма част от Британия и Месопотамия. Това било постигнато главно чрез насилие и кланета.

Първите римляни били управлявани от царе. Те флиртували с републиката, макар че тя трудно би могла да се опише като демокрация. Свещениците с техните празнословия все още имали власт. Имало народен форум, един вид народно събрание, наречено "Комита трибута", но всеки път, когато свещениците казвали, че боговете не желаят провеждането му, той трябвало да се отмени. Свещениците определяли желанията на боговете, като изследвали сърцето и черния дроб на принесените в жертва животни. Те вярвали, че сърцето и черният дроб са седалището на разума и че чрез тях боговете могат да им говорят. Хаотичната република била заменена от върволица императори. Това започнало след появата на най-прочутия от тях римлянин - Юлий Цезар, роден през 100 г. пр. Хр. Той бил военен лидер, който воювал, завладявал и тероризирал по-голямата част от Европа. Защото, въпреки таланта си на оратор и генерал, той бил тиранин и убиец. Имал много врагове в Рим, които се страхували от него и негодували от нарастващата му власт. Накрая той нападнал собствената си страна. Пресякъл реката Рубикон, която бележела границата между неговата провинция и останалата част от Италия. Завзел властта в Рим и

империята му и своевременно си дал титлата "Понтифекс максимус" като глава на държавната религия. Тази титла на върховен жрец на една езическа религия сега е притежание на папата! Повечето от поданиците му смятали Юлий Цезар за божествена фигура и при все това за добър владетел. Цезар отпътувал за Египет и се подвел от прелестите на Клеопатра, която по-късно отвел в Рим. Но през 44 г. пр. Хр. бил убит на Иди (15-ти според римския календар) март от онези, които го мразели заради властта, която имал над тях и над Империята.

Последвала дълга поредица от императори, повечето от тях далеч не мъдри и лишени от състрадание, но в римската цивилизация имало и много хубави неща. Нищо не е само хубаво или само лошо. През деветгодишното управление на Веспасиан от 70 г. сл. Хр. била въведена образователна система, повлияна от идеите и вярванията на Платон и Аристотел. Той назначил за министър на образованието един испанец, станал римски гражданин, на име Квинтилиан, който силно се възхищавал от древногръцките философи. Из цялата Римска империя той организирал сложна система от училища, в които се преподавали добродетелите свобода, справедливост и истина, и отвращение към жестокостта и потисни-чеството. Само ако беше позволено на тези училища и школите в Гърция да процъфтят и да се развият в колко по-различен свят щяхме да живеем днес. Вместо това християнството обгърнало в своя мрак цялата Римска империя и земите отвъд нея. Училищата били затворени, а учителите заплашвани или убивани, защото търсенето на познание извън страниците на Библията се смятало за ерес. Голямата библиотека на Александрия била превърната в колеж по теология и мракът и заблудението се спуснали над колективния разум на човешкия род.

И така, нашата история премина през две ясно разграничени фази от човешката история. Имало е времена, когато извънземни са населявали планетата. След това, след края на Атлантида, малцина от тях идвали тук, но те продължили да посещават Земята и били възприемани от хората като богове. Предаването на информация от по-висшите нива на съзнание и съобщенията на медиумите били средствата, чрез които "боговете" са ни оказвали най-голямо влияние. Извънземните, работещи за Светлината - голямото мнозинство - и Съзнанието на светлината като цяло са действали чрез доброволци и чрез всяко човешко същество, което иска да чуе техните послания за любов и духовна свобода. Но Светлината няма да се намеси в човешката свобода на волята, докато Луциферният поток няма такива скрупули. Той използва всички възможни средства, за да поражда конфликти, объркване и невежество.

И трите ни припомнят кой е един от най-ефективните инструменти на Луцифер за потискане на познанието, разбирането и душевното освобождение. То е негово изобретение и е служело на неговата кауза удивително добре. Чак днес, близо 2000 години по-късно, започваме да отхвърляме хомота, наложен от него върху човешката еволюция. Това е трагедията, наричана от нас Християнство.

БИБЛЕЙСКИ ИСТОРИИ

Историята на евреите е втъкана в ранните култури на Средния Изток.

Около осемнадесет века преди появата на християнството някакво събитие станало причина Ефрат да промени коритото си и да заобиколи шумерския град Ур. Земята около града вече не можела да се напоява от обширната система от канали, нито пък търговските им кораби могли да достигнат до морето. Жителите се преместили във вътрешността и се заселили покрай бреговете на реката при Вавилон. Авраам от Стария Завет напуснал град Ур със семейството и робите си. Сред тях бил и неговият племенник Лот. Според староеврейските ръкописи те се заселили в Сирия (съкращение на Асирия), която нарекли Ханаан. Това име по-късно било дадено на цялата област на запад от река Йордан, включително и земята, която станала Палестина. Те водели номадски начин на живот заедно със своите животни и по едно време отпътували за Египет в търсене на храна по време на глад. Авраам бил силно впечатлен от онова, което видял в Египет, и отнесъл натрупаните знания за техните вярвания и обичаи в Ханаан. Той станал заможен и влиятелен човек и използвал стотиците си въоръжени роби, за да подкрепя различни фракции във войните между Ханаанските общности.

На преклонна възраст на Авраам му се родили двама сина от две жени - Агар и Сара, и ги нарекли Исмаил и Исаак. Напълно е възможно, имайки предвид напредналата му възраст, те да са били заченати от по-млад мъж или мъже. Тогава Авраам въвел обрязването, което видял да прилагат в Египет. Идеята на Авраам била да наложи разграничение между последователите на неговия Бог и другите хора от Ханаан. Те почитали шумерския бог Ен-лил, който станал известен като Аллах или Ел. Първоначално той бил бог на Слънцето, макар и почти сигурно с извънземен произход, и те вероятно са мислели, че общуват с това същество чрез своите контактъори. След смъртта на Авраам, синът му Исаак застанал начело на семейството и имал двама сина - Исав и Яков. Семейството и неговите разклонения били все още номади, но богати по стандартите на онова време. Яков, продължава историята, станал баща на дванадесет сина и единият, когото нарекъл Йосиф, бил продаден от завистливите си братя на пътуващи търговци в пустинята. Те отвели Йосиф в Египет, където бил продаден в робство, но по-късно щял да стане любимец на фараона. Това може да звучи невероятно в началото, но по онова време в Египет управлявали бедуинските нашественици, хиксосите или "царете овчари". Те били от същата раса като Йосиф - араби номади, и имали сходна култура. Йосиф бил назначен за главен министър и отговарял за продоволствието в Египет. Когато гладът довел десет от братята му в Египет, те отново се събрали. Йосиф бил известен като Израил, което означава "Ел (Бог) влиза в бой" и семейството му и техните потомци щели да бъдат наречени израилтяни.

Дванадесетте сина на Яков се разраснали в дванадесет племена. Така нареченият род на Йосиф роба, който станал главен министър, поел различен курс от другите. Израилтяните се заселили в област, наречена Гесем, в източната част на Долен Египет и през следващите четиристотин години или там някъде се превърнали в нация. Всичко вървяло добре за тях, докато царете овчари управлявали в Египет, но когато били отстранени след въстание, животът за израилтяните станал тежък. Те били обезоръжени и принудени да работят като роби. Египтяните заповядали всички мъжки чедра на израилтяните да бъдат убивани и замисълът бил в скоро време израилтянският народ да престане да съществува.

Към XIII в. пр. Хр. се родил мъжът, познат като Мойсей, който според преданията бил отгледан от дъщерята на фараона, след като го намерили да плава в кошница из камъша. Историята разказва, че той убил един египтянин заради лошото му отношение към някакъв израилтянин и избягал в Синайската пустиня. Там той научил повече за Аллах - Авраамовия Бог, и имал както изглежда неразбираеми ясновидски преживявания и общувания. За него това трябвало да е бил Бог, а не просто някакво непревъплътено същество. Или това, или с него се свързали извънземни, или бил подложен на някакъв вид внушения. Някои от описанията в Библията, отнасящи се до този Мойсеев бог, определено биха могли да се оприличат с космически кораб. Заслужава си да се отбележи и че извънземните технологии са в състояние да проектират триизмерни изображения, които наричаме холограми и които приличат на "видения". Не е необходимо да се вижда корабът, когато това става, а за извънземните не било трудно да извършат такива "чудеса" като запалване на храст. Както и да е, каквото и да се е случило на Мойсей, неговите преживявания го накарали да отхвърли египетската троица от богове - Озирис,

Изида и Хор, и да се върне към Аллах или Ел, "Единственият Бог". Интересното е, че Мойсей със сигурност е посещавал мистична школа на Братството в Египет, като се имат предвид връзките му с царския двор, а те пропагандирали идеята за един Бог поне от времето на Ехнатон. По време на предаването на информация от по-висшите нива на съществуване ми беше обърнато внимание, че не трябва да подценяваме познаването на хипнозата и наркотиците, контролиращи ума, с които са разполагали в мистичните школи по онова време.

След смъртта на фараона Мойсей се върнал в Египет, където разказал на израилтяните, че Аллах му се явил в пустинята. Богът бил казал, че те са неговият избран народ. Освен това, продължил той, Аллах искал израилтяните да го познават като Yhh, което се произнасяло "Яхве", а по-късно станало Йехова. Това означава "Дъждовен облак". От този момент нататък всички израилтянски контактьори се смятали за проводници на бога Йехова, а обещанията, които им давали техните източници, се смятали за обещания на техния бог.

Същото явление се наблюдавало и при други народи из целия свят и по този начин възникнали много от митовете за бога. Както се казва в Евангелието на Лука: "Както [Бог] възвести през устата на Своите свети от века пророци (контактъори)." Когато се вгледате във връзката, която се предполага, че Мойсей е осъществил с Йехова в планината Синай, можете да я свържете със съобщенията от планината Олимп, които гърците твърдели, че са получавали от своя бог Зевс. Едни и същи теми присъстват във всички тях.

Мойсей разказал на новия фараон за получените послания и помолил за разрешение да изведе израилтяните от Египет до земята на Авраам в Ханаан, "обещаната земя", за която "Бог" му бил съобщил. В крайна сметка фараонът дал съгласието си и започнало великото изселване на евреите от Египет. Те взели със себе си мумията на Йосиф и прекосили Червено море по пясъчен насип, който по-късно Наполеон I щял също да използва. Говори се, че по време на това пътуване Мойсей получил от "Бога" законите на своето племе, познати като Десетте божии заповеди с всички онези "Ти не трябва" и други подобни. Може би той е бил канал за предаването им или може би просто си е мислел, че ги предава, защото подобни закони могат да се открият и в други райони на Средния Изток. А може да се е срещнал и с обитателите на някой космически кораб. Както се казва в библейското описание:

16. На третия ден, утринта, имаше гръмове и светкавици, и гъст облак над планината (Синайската) и много силен тръбен глас; [Много често пристигането на Йехова се оповестявало от звука на тръби.] и целият народ, който беше в стана, затрепери.

17. И изведе Мойсей народа от стана да посрещне Господа, и се спряха при полите на планината.

18. А планината Синай беше цяла в дим, защото Господ бе слязъл върху нея в огън; и се издигаше от нея дим като дим от пещ, и цялата планина силно се тресеше.

Втора книга Моисеева, Изход, Глава 19:16-18

Представете си какво би било за древните или дори за съвременния човек да види космически кораб да се приземява на върха на планината и ще можете да разберете какво вероятно се е случило в Синайската планина. Жестокият, суров и кръвожаден Бог от Стария Завет би паснал на темата за крайно негативни извънземни, които се опитвали да контролират земните жители чрез страха и заблудата. Изход се продължава:

18. Целият народ чуваше гръмовете и тръбния глас и гледаше пламъка и планината, която се димеше; като видя *това*, целият народ отстъпи и стоеше надалеч.

19. И казаха на Моисея: говори ти с нас, и ние ще слушаме, но да не говори с нас Бог, за да не умрем.

20. И каза Моисей на народа: не бойте се; Бог дойде (при вас), за да ви изпита и за да бъде страхът от Него пред лицето ви, та да не грешите.

21. И целият народ стоеше надалеч, а Моисей влезе в мрака, дето беше Бог.

Втора книга Моисеева, Изход, Глава 20:18-21

Това непрекъснато споменаване на облак във връзка с появяванията на Йехова е интересно, като се има предвид, че името му означава "дъждовен облак". Да се произвеждат облаци не е проблем за технологиите на извънземните. Всъщност съвременните елитни учени на Братството разполагат с технология за манипулиране на времето, поне върху малка площ. Не се съмнявам, че нещо е станало в Синай, но не съм убеден, че Мойсей е получил всичките "Ти не трябва" в онзи момент. По-вероятно е цялата история със заповедите да е мит и законите на израилтяните

изобщо да не са дошли чрез Мойсей в планината. Има много подобни истории, споделяни от различните цивилизации, и всяка твърди, че тя ги е сътворила, докато всичко, което са направили, е да сменят имената на участниците. Религиозните догми и церемонии на израилтяните били естествено повлияни от египтяните, както би могло да се очаква, при положение че всички те са били отгледани в тази страна. Между другото, по време на пътуването израилтяните изпитвали глад и жажда, очевидно докато преминавали през пустинните земи. Според разказите на помощ им се притекла манна небесна. Виждал съм да я изобразяват като хляб, падащ от небето. Всъщност манната е лепкаво вещество, произвеждано от някакъв пустинен храст.

Когато достигнали до "обещаната земя" на Ханаан, станало ясно, че има какво още да се желае от информацията, предадена на Мойсей от някакъв си източник. Или това, или но някаква причина неговата свръзка му давала неточна информация. Те се натъкнали на добре въоръжени хора в обградени със стени градове, които се противопоставяли на настъплението им. Мойсей ги бил накарал да повярват, че обещаната земя е свободна и чака единствено тях. Той загубил популярността си и израилтяните се скитали из пустинята още четиридесет години, преди да се превърнат в жестоки варвари войни. Мойсей издъхнал и властта поел един войн, Иешуа. Опозицията в обещаната земя била все още прекалено силна за тях, но под водачеството на Иешуа те изгонили арабските овчари от огромна област. Тя щяла да бъде наречена Палестина и тук те се установили като земеделци, всяко племе управлявано от шейх. Те все още водели много примитивен начин на живот. Притежавали единствено каменни оръдия на Фуда и принасяли животни в жертва на Йехова, с когото медиумите все още се свързвали, който все още имал последователи и се проявявал по начини, които навеждат на мисълта за участие на извънземни. Йехова винаги изисквал животински жертвоприношения и той или те явно били доста неприятно творение под контрола на Луциферното съзнание. Страшно е да се помисли за обрязване с остър камък, но точно това е ставало. Истинска варварщина.

Имало случаи, в които някои израилтяни се отклонявали от инструкциите на Йехова и почитали Ваал - Бел, синът на бога на Месопотамия. С течение на времето атрибутите, приписвани на Йехова и Ваал, започнали да се сливат. Около 1150 г. пр. Хр. на сцената излязъл пророкът (контактърът) Самуил. Сега израилтяните били под властта на филистимляните и Самуил бил окрилен от желание за свобода. Саул станал цар против волята на Самуил, а освен това завзел поста му на върховен жрец. Саул превърнал племето на Юда в доминираща сила на израилтяните, като разбил филистимляните и осигурил независимост. Саул имал голям съперник в лицето на Давид и за да избегне гнева на Саул, Давид отишъл в пустинята на Юдея и водил там живот на престъпник, убиец и разбойник. Давид и бандата му изклали мъже, жени и деца. Мнозина били насечени или изгорени живи. Той винаги се съветвал с Йехова, преди да тръгне да краде и убива и винаги получавал разрешение. Виждате как всяко клане може да бъде оправдано в името на един бог, когато сте канал за същество с ниска вибрация или собствените ви мисли ви въвеждат в заблуждение. Такава е историята на религията.

Давид станал цар, когато той и бандитите му обединили сили с филистимляните и завладели Юдея. После той нападнал и разбил филистимляните, завемайки в хода на битките Йерусалим. След тази победа от думата филистимлянин произлязла Палестина. Войските на Давид не знаели милост, като често изгаряли и насичали жертвите си. Неговата агресия и жажда за власт подхранили експанзията на империята му към Ханаан, останалата част от Сирия и северна Арабия. Той и израилтяните сега контролирали един регион от Ефрат до Червено море. Така се родила еврейската империя под контрола на рода на Юда. Това е периодът до 101 г. пр. Хр. Както отбелязва Артър Финдли в своята забележителна книга "Проклятието на невежеството", чак до началото на нашия век хората във Великобритания са били глобявани и хвърляни в затвора затова, че са се осмелявали да критикуват Давид и други герои от Стария Завет, които се считали за проводници на Божията справедливост.

След Давид на власт дошъл синът му Соломон, "мъдър" човек според легендата. А всъщност, той не зачитал човешкия живот повече от Давид. На първо място, за да стане цар, той убил брат си, законния наследник според техните закони. След като станал съветник на фараона Шешонк I и се оженил за дъщеря му, Соломон станал важен член на Братството. Докато бил в Египет той бил посветен в Братството в Ел Амарна и когато се върнал в Йерусалим, построил прочутия храм на Йехова, за който се водят битки още от онова време. Това бил храм на Братството и според масонската легенда Соломон поканил египетските занаятчийски гилдии на Братството, предшествениците на масоните, да помогнат при построяването му. Много масони са накарани да вярват, че началото на тяхната организация е поставено с изграждането на Соломоновия храм и това е добавено към мита, че масонството е свързано с Библията, Светата земя и е в служба на "Великия

архитект на вселената" - Бога. На практика неговият произход датира далеч преди времето на Соломон, а що се отнася до елитните му членове, то се подчинява на напълно различен господар. Както казва Албърт Пайк - Великият командир на Върховния съвет на масоните в Америка, през 70-те години на XIX век:

"Всички посветени във висшите степени на масонската религия трябва да я отстояват, следвайки неопетнената доктрина на Луцифер."

Те обаче не казват това на нисшите посветени, докато не се съгласят да се предадат чрез обвързваща клетва във властта на техния почитан господар, на когото според "Енциклопедия на масонството" на Маки трябва да се подчиняват и това е първостепенно задължение на всеки масон.

Тайното Братство на Вавилон и Египет, както и неговото отрицателно инфилтриране бързо се разширявали. То вече се било разпространило и из други части на Средния Изток, а един от неговите най-известни популяризатори бил царят-бог на Ханаан Мелхиседек. Неговите свещеници носели прословутия символ на Братството - престилката, и я съчетавали с друг символ на Братството - агнето, като правели своите престилки от агнешка кожа. Масоните все още продължават тази традиция. Братството е изключително силно и активно и в Израел, а съвременната еврейска култура като цяло с нейното мистично изражение - Кабала, също отразява класическите принципи на обществата на Братството. Това не означава, че Кабала е негативна. Тя е просто езотерично познание, което може да се използва за добро или за зло. Кабала е още едно изражение на духовното познание, което води началото си от Атлантида и отвъд нея и от което са произлезли всички религии. Орденът на Мелхиседек е кабалистичен и подкрепя философията за едно световно правителство, каквато е целта на отрицателното движение в Братството.

Храмът на Соломон не бил нищо повече от кланица с непрекъснат поток от животни, пренасяни всекидневно в жертва, за да се задоволят доловените желания на Йехова. В това клане върховният жрец и армия от 30 000 "второстепенни" свещеници били подпомагани от пожертвованията на хората. Техните занимания нямали нищо общо с духовността. Те не били нищо повече от работници в кланица. Свещениците, които сега вземали връх в религията над медиумите и контактърите като утвърден източник на волята на Йехова, обявили, че техният бог предпочита жертвоприношения с животни, отколкото с посеви и растения. Защото виждате ли, посевите трябвало да бъдат изгаряни като част от жертвоприношението, докато животните трябвало само да се убият, а после свещениците имали право да ядат закланите животни или да ги продават. Същият манталитет бил все още жив през XVII век, когато бил планиран първият фар. Английското сдружение на лоцманите било основано от Хенри VIII за членовете на това сдружение и тяхно задължение било да се молят за душите на изгубените в морето. В замяна им било дадено правото да разполагат с всичко, спасено от корабите, разбили се край английския бряг. Когато бил предложен фарът на Едисон, Сдружението на лоцманите се противопоставило, защото знаели, че колкото по-малко са корабокрушенията, толкова по-малко спасено имущество ще има за тях.

При управлението на Соломон египетските и финикийските вярвания били абсорбирани в почитания от израилтяните Йехова и истини, полуистини, митове и лъжи започнали да се преливат с течение на вековете. Когато той умрял, Юдейската империя отслабнала и другите израилтянски племена въстали. Появили се две ясно разграничени групи - израилтяните на север, включително Самария и Галилея, и онези в северна Юдея, които били наречени евреи. Почитането на Ваал отново било възстановено и било противопоставено на почитането на Йехова, но пророците Илия и Елисей с по-голям успех се погрижили богослужението на Ваал да се преустанови и Йехова да стане върховен бог. Жените били третирани по ужасен начин. Те били продавани и купувани, а когато мъжът им починал, те ставали част от неговото имение точно като добитък и земята. Кръвосмешението било често срещано и децата били продавани, малтретирани и принасяни в жертва; ширело се робството.

Народът на Израел вярвал, че е богоизбран народ, който ще наследи Земята, но един овчар на име Амос обявил, че се е свързал с Йехова (Господа) и той му казал, че тяхното царство ще им бъде отнето. И още по-лошо, Йехова щял да поведе агресорите, защото "избраният народ" не зачитал инструкциите му. Амос бил прав: през 745 г. пр. Хр. избухнала гражданска война и асирийците се възползвали, за да завладеят земите на Израел. Десетте северни племена започнали да се разпадат; процес, който вавилонци, перси, гърци и римляни щели да довършат. Амос, Осия и други пророци отклонили хората от вярата в един националистичен бог и отслабили властта на

свещениците. Те предпочитали да пропагандират един по-хрисим Бог на състраданието и справедливостта, който говорел от името на всички хора, а не само от името на израилтяните.

Асирийците нападнали Самария, а по-късно и Юдея, която по това време била напътствана от пророка Исаия. Той се оказал мъдър и предвидлив човек и очевидно предавал информация от по-висше ниво на съзнание, отколкото някои от другите пророци. Но след смъртта му старият възглед за Йехова се завърнал с човешките и животински жертвоприношения, а свещениците възстановили властта си. Други пророци като Йеремиа предупреждавали за последствията. Той предсказал разрушаването на Йерусалим и храма (кланицата), построен от Соломон. Предсказанията на Йеремиа били потвърдени, когато халдейците, начело с Навуходоносор атакували и разбили народа на Юдея, евреите. Към 586 г. пр. Хр. Юда вече го нямало, а Йерусалим бил в развалини. Евреите били разпръснати из Халдея, както се било случило по-рано с израилтяните. Те усвоили обичаите и вярванията на народите от Месопотамия и мнозина насочили молитвите си от Йехова към Ваал. Изгнаниците наследили халдейската идея за почивка на седмия ден, сабат, и на свой ред поставили началото на традицията да се посещават църкви или синагоги, за да се чуят писанията на пророците. Както бе отбелязано по-рано, когато били освободени от персите, те отнесли месопотамските обичаи и вярвания в Самария и Юдея, както и някои святи реликви, включително златните свещници, които Навуходоносор бил отнел от тях.

Сега очаквали да се появи Месията и да ги поведе към истинската им съдба, макар че много евреи останали във Вавилон и в други области и не избрали да се завърнат в обещаната земя. Между другото днешните евреи проследяват своето родословие от Авраам и времената, които разглеждаме. Днес повечето от евреите са ашкенази (източноевропейски евреи), които, както твърди Артър Коестлър, са произлезли от някакво турско племе, което през VIII в. приело друга вяра като алтернатива пред принудителното приемане на исляма или християнството (вж. "Тринадесетото племе"). Сефардите, от друга страна, които генетично са произлезли от библейските евреи, днес са малцинство. Идеята за Месията дошла от персите и оттам или от Египет те усвоили вярата в прераждането на физическото тяло и милионите години справедливост. Палестина се управлявала от персите, но на евреите било разрешено да построят наново храма в Йерусалим и да имат своя религиозна йерархия, контролирана от еврейския народ. Влиянието на Вавилон върху еврейската мисъл и вяра продължавало да се засилва. Под водачеството на двама мъже -Ездра и Неемия, еврейското общество станало малко по-цивилизовано. И двамата били силно повлияни от престоя си във Вавилон, където чули халдейските разкази за Вавилонската кула, Потопа и Ной. Ездра пренаписал "Книга на закона", която била унищожена, когато храмът бил обран, а законите, които той казва, че са дадени на Мойсей, не били нищо повече от вярванията, които Ездра събрал във Вавилон, подобно на сабат и идеята, че Създателя почивал на седмия ден.

Еврейското влияние се разраснало из целия Среден Изток, а в много райони броят на евреите се умножил. Гърците им дали името ибрим, което означава "хора от другата страна" (на Средиземно море). Някои от еврейските текстове били преведени на гръцки. Евреите станали търговци, оценители, лихвари и съдържатели на зложни къщи, занимавали се преди всичко с покупко-продажба, а не с производство. Александър Велики, човек с манталитет, сходен до този на Давид, поел властта над Македонската империя от баща си и завладял Египет и земята, която познаваме като Палестина. След смъртта на Александър един от неговите генерали - Птолемея I, взел властта над Йерусалим. Това не било трудно, защото провел атаката си на сабат, а евреите отказали да се бият на своя свят ден. Гръцкото влияние над населението на Йерусалим се засилило и между еленизираните (повлияни от гърците) евреи и онези, които искали да запазят предишното положение и Йехова, се разризал диспут. Избухнал конфликт и това дало възможност на сирийския владетел Антиох IV да завземе властта в Йерусалим. Разглеждайки хронологически тези постоянни кръвопролития, не можем да не открием ирония във факта, че Йерусалим се превежда като "град на мира". Антиох се опитал да наложи насила гръцките езически обичаи на вярващите в Йехова и настоял те да почитат един бог на име Йов. След оказана съпротива от страна на поддръжниците на Йехова последвала поголовна сеч.

Темата за постоянния конфликт може да бъде проследена през цялата човешка история. Луциферното съзнание и човешкото изражение на това съзнание не се интересуват каква е причината за конфликта. Чувство за религиозно или расово превъзходство, алчност, жажда за власт - всичко върши работа. Когато им изнася, те ще подкрепят дадена нация и ще я доведат до унищожение, когато стане неудобна. Всичко, което искат, е да се произвежда огромно количество отрицателна енергия, която да служи на господаря Луцифер, и човечеството да остане дотолкова разединено, изпълнено със страх и притискано от всекидневието, че на хората да не им остава

достатъчно време да мислят кои са и какво всъщност става. Няма да се впускам в повече подробности в останалата част от кратката ни история на човечеството, с изключение на местата, където чувствам, че е необходимо да се наблегне на този момент. Но в следващите страници не забравяйте, че конфликтът и разделението са цели на нехармоничното съзнание и че всичко, което ги причинява, обслужва неговите цели. Често този процес ще се стимулира чрез директна атака върху човешкия разум от страна на Луциферното съзнание, което манипулира отрицателните човешки емоции на егото, алчността и желанието за власт. Не е нужно да засегнете много хора, за да се започне война, като се има предвид, че в повечето случаи от човешката история решението на един крал, кралица или диктатор може да предопредели съдбата на милиони, които нямат желание да се бият. И вие само трябва да въздействате върху начина на мислене на едната страна, защото веднъж като атакуват те, другата страна ще трябва да се защити и войната вече е започнала. Можете да започнете война, като засегнете разума на един човек и ако той или тя се случи превъплъщение на Луциферното съзнание, всичко се превръща в детска игра. В своето многообразие отрицателно настроените тайни общества на Братството са играли важна роля в изкуственото пораждање на конфликти, като са дърпали конците зад сцената и винаги когато е било възможно, са обличали своите членове и последователи във власт. Тъй като Братството има изключително много степени на посвещение, една степен може да манипулира по-долните нива, които си нямат представа за дневния ред, следван от техните "началници". Това се отнася в голяма степен за днешните политици. По този начин хората могат да спомогнат за възникването на конфликт, макар и да нямат такова желание. Да речем, че на член на Братството е съобщено за план на народа А да атакува народа Б или да го подкопае по някакъв начин. Този член може да бъде убеден да предупреди лидерите на народа Б за ставащото. Членът би направил това, воден от най-добри намерения. Но той няма да знае, че друг член от различен клон на Братството казва на народ А абсолютно същото за народ Б. Тези членове на Братството ще вярват, че постъпват правилно, но няма да знаят, че са използвани за пораждаването на конфликт, който иначе не би възникнал. При наличието на организации, основаващи се на тайната и степените на посвещение, за които нисшите рангове не знаят нищо, много малко на брой хора могат да контролират останалата част от населението, повечето от които биха могли да са прекрасни човешки същества, които не искат да наранят никого. Така е и при Братството. Може да звучи прекалено опростено, а често тези неща са по-сложни, но основните теми за манипулирането, агентите провокатори и тайните убийци на Братството, планирани да подклаждат конфликти, са скрити зад повечето ужасяващи събития, поразили човешката история.

В крайна сметка нападателите на Йерусалим били отстранени, но вътрешната борба продължила между две фракции на еврейската религия - фарисеи ("отцепилите се") и садукее ("праведните"). Римляните завладели Юдея и Йерусалим през 63 г. по. Хр. и през 37 г. пр. Хр. след ожесточен конфликт наложили на народа един арабски принц, който се наричал Ирод. Повечето членове на Синедриона - еврейският съвет и върховен съд, се противопоставили на цар Ирод и били убити веднага след като той дошъл на власт. Освен това той смазал властта на садукееите за това, че му се противопоставили, и фарисеите получили надмощие. Ирод умрял през 4 г. пр. Хр. и вътрешният конфликт бил възобновен. Римляните установили контрол и управлявали чрез поредица от прокуратори, един от които бил Пилат Понтийски.

Точно по това време и на този политически и религиозен фон се родило дете на име Иешуа. Разказите за неговия живот по-късно били преведени на гръцки и тогава еврейското Иешуа придобило гръцката версия Исус. Така че, единственото нещо, което знаем със сигурност за Исус, е, че името му не е било Исус! Аз обаче ще продължа да използвам това име тук за по-голяма простота и защото наистина няма значение как се е казал. Важно е онова, което е направил. Според мен той е роден и отгледан като есей. Защото двеста години преди раждането му, една група, наречена есеи или терапевти (в смисъл на лечители), живяла в Египет и Палестина. Те били вдъхновени от будистката философия повече, отколкото от еврейската, и вероятно техните вярвания са се зародили в Индия, макар че би трябвало да са повлияни и от египетската мисъл. Възможно е Буда, Сократ и Исус да са били едно и също съзнание и определено един и същ всеобхватен Висш Аз.

Еврейският историк от I в. сл. Хр. Йосиф описал есеите като най-честните хора на света и те, казал той, винаги са се придържали към ценностите справедливост и равенство. Те били вегетарианци и се противопоставяли на жертвоприношенията на хора или животни. Имали много различен подход към живота в сравнение с преобладаващото отношение по онова време. Есеите имали няколко центъра в Египет и Палестина и други членове миряни, които живеели в основната община, но са най-известни със своите поселения в Кумран покрай брега на Мъртво море, където

през 1947 г. са намерени така наречените "Ръкописи от Мъртво море", и още по-нататък по брега в огромната, равна планина Масада. Точно тук през 75 г. сл. Хр. евреите, които въстанали срещу управлението на римляните, извършили масово самоубийство, за да не бъдат заловени. Посетих и двете места по време на едно кратко, но незабравимо посещение в Израел през 1993 г., както е описано в автобиографията ми. Любовта, която почувствах да протича през мен в тези места, беше неопишуема. В Кумран си казах: "Прощавам им всичко", макар да не знаех защо го казвам или откъде дойдоха тези думи.

Есеите били братство, което до голяма степен действало тайно. Но както ще продължа да подчертавам, тайната не винаги означава конспирация в епохи на огромна религиозна заблуда. Имало е времена, когато запазването на вярванията и знанията в тайна е било от решаващо значение за оцеляването. Не вярвам, че есеите са били свършените хора, за каквито са представяни понякога, но като цяло отношението ми към тях е добро и във всеки случай мисля, че Исус е бил толкова силна личност, че е имал собствено мнение за нещата и не е приемал сяпо която и да е система от вярвания. В американския Запад навремето е живял фермер на име Мавърк, който отказал да дамгоса животните си. Думата мавърк започнала да се използва за описание на хора, които отказват да бъдат дамгосвани и свързвани с дадена организация или група. Мисля, че според тази дефиниция на думата Исус е бил мавърк.

Според мен мъжът, известен като Йосиф от Ариматея, би могъл да бъде бащата на Исус, а не негов чичо, както твърдят разказите. Тази мисъл непрекъснато ми се върти из главата, а и други медиуми са предавали тази информация. Никой не знае със сигурност какъв е произходът му и с него може единствено да се спекулира, но е ясно, че Йосиф от Ариматея е бил много близък на Исус. Йосиф бил есей, както и Мария, и вероятно есеите са й казали за детето, което е била помолена да зачене от Йосиф от Ариматея, за да се гарантира, че ще си взаимодействат правилните генетични комбинации. Есеите вярвали, че появата на това дете била предсказана, и Мария, тогава просто младо момиче на около четиринадесет години, се съгласила. Йосиф, който в евангелията се нарича неин съпруг, станал пазител на Исус и имал и други деца от Мария. Но генетичният баща на Исус бил според мен Йосиф от Ариматея. Това била внимателно пазена тайна, известна само на малцина. Йосиф от Ариматея бил богат земевладелец и търговец, както и член на еврейския съвет Синедрион. Пазенето в тайна на близката му семейна връзка с Исус било жизненоважно, ако трябвало да изиграе ролята си в цялостния план.

Тук отново се натъкваме на едно много важно превъплъщение на доброволческо съзнание. Историята за Исус, както и други истории в Средния Изток, била само част от случващото се по онова време. По целия свят се били преродили други доброволци, за да координират работата си. Повечето от тях не знаели какво става в Палестина, но действията на всички били съгласувани от някакво висше ниво по същия начин, по който това се случва днес. Исус прекарал първите си години с есеите в Кумран и в Египет, отваряйки се за своя истински Аз и припомняйки си кой е и защо е тук. Наред с поучителните обяснения, той щял да бъде захранван и с глупости и само от него щяло да зависи дали ще открие разликата. Нищо не се променя. Исус пътувал надалеч през така наречените "изгубени години", останали незапълнени в Библията. Преминал през Месопотамия на път за Индия и Кашмир и бил повлиян от словата на Буда. (Вж. "Търсене на историческия Исус" от проф. Ф. Хаснен.) Прекарал няколко години с будистките мислители и бил силно впечатлен от техните познания и схващания. Освен това пътешествал из Гърция и Англия. Може да е пътувал до Гластънбъри и други кътчета в Англия заедно с Йосиф от Ариматея, който внасял калай от Корнуол. През цялото време той се учел, припомнял си и предавал своите знания.

Освен това той насочвал много силни енергии към енергийната мрежа на Земята. Притежавал енергийно поле, което му позволявало да насочва енергии с огромна сила, които биха "подпалили" повечето други хора. Нито за миг не твърдя, че Исус разбирал всичко, което ставало, и точно защо прави някои неща. Вероятно просто се е чувствал тласкан да ги върши. Сигурно е знаел за възможните последици от завръщането му в Палестина след пътуванията му, за да предизвика политическото, икономическото и религиозно статукво, но е било почти невъзможно да пренебрегне подтиците на своя Висш Аз и е направил много неща, без тогава да знае защо. Това прилича на усещането, което имаме, когато знаем, че нещо ще има неприятен изход, но някак си продължаваме с него. Чувството ви е познато, нали? На мен също.

Откритият му, вербален протест срещу установения деструктивен ред бил усилие да се пробудят хората като се апелира директно към тяхното нисше съзнание. Ако висшето съзнание не можело да общува достатъчно мощно с нисшото съзнание на хората, тогава единственият друг начин бил да се предава информация чрез друг човек, в този случай Исус, така че той можел да се обръща директно към нисшето съзнание на глас, който се възприемал от слуха. Точно това са

започнали да правят всички медиуми. Според мен районът около Палестина, Египет и Средния Изток бил центърът на временната енергийна мрежа, създадена след края на Атлантида, и ако съзнанието на хората можело да бъде повишено в тази част на света, това би оказало значително въздействие върху планетата, както биха въздействали директните енергии, насочени към мрежата в тази точка. Това била двойната задача на Исус и на тези около него.

Меко казано, това била трудна задача. Прераждането в плътната мъгла на отрицателната дисбалансирана енергия, която поглъщала тази планета, я правело още по-мъчна. Знам, че някои вярват, че всичко, което става на Земята, е замислено като част от някакъв велик Божествен план. Аз не вярвам в това. Това, в което съм твърдо убеден е, че това, което наблюдаваме на Земята, е еволюция, която е претърпяла неуместна и ненужна промяна, причинена от периода на благоприятни възможности за Луцифер, и че на висшите нива не винаги им е толкова лесно да въздействат на плътния физически свят. Съществува основен план за онова, което трябва да бъде направено, но има и много импровизации, които възникват като реакция на човешкото поведение. По-голяма част от това поведение не е дело или замисъл на Източника или собствения ни Висш Аз. То е последица от отрицателния енергиен дисбаланс, плътността на тази честота, Луциферното съзнание и върховните глупости, предавани през поколенията, за да се втълпят у всяко следващо поколение от нисши Аз-ове същите глупости. Същото е било и по времето на Исус.

Вярвам, че идеята, че този човек е трябвало да бъде прикован на кръст и да умре в ужасни мъки, за да може някакъв си Бог-съдник да се съгласи да опрости всички грехове на човечеството, е най-грандиозната глупост, която някога съм чувал. Никога не мога да спра да се учудвам колко много хора вярват в нея. Според мен мощта и привилегиите, които Исус е предавал, са наредени така, че да го накарат да замълчи. Религиозната йерархия подействала при римляните, които също не искали този размирник да продължава да ръкомаха. Силите на окупацията, било тя физическа, икономическа или душевна, знаят, че хора, които мислят самостоятелно, са опасни; а хората, които насърчават другите да го правят, са още по-опасни. През цялото време Луциферното съзнание се опитва да действа чрез тези хора, за да постигне целите си. Исус бил прикован на кръст, римското наказание по онова време, но аз не вярвам, че е умрял там.

Въз основа на онова, което аз и други сме превели като информация от по-висши нива на съществуване и сме написали, смятам, че изложеното по-долу е най-малкото доста близо до истината. Йосиф от Ариматея бил централна фигура в плана, който трябвало да гарантира, че Исус не е умрял на кръста. Той бил собственик на площта, известна като Гетсиманската градина близо до Върха на маслините, точно извън градските стени на Йерусалим. Като член на еврейския съвет, Синедрион, той би трябвало да е знаел какво точно се е говорело за Исус. Друг член на Синедриона на име Никодем също тайно подкрепял Исус и му помагал, доколкото можел. Той също бил есей. Всъщност имало е тайна група от есеи, за която в историята няма данни, и които работели в полза на Исус и целия план далеч по-ефективно, отколкото онези, които се наричали "ученици". Повечето от тях не знаели всичко за онова, което ставало през повечето време, защото колкото повече хора знаели, толкова по-голяма била възможността нещо да се разчуе и така да се провали всичко.

Исус, Йосиф и други есеи съставили план, неизвестен на учениците и дори на майка му Мария и близката му спътница, а вероятно и съпруга, Мария Магдалена. Според плана Исус трябвало да оцелее след кръста, докато властите трябвало да повярват, че е умрял. Това било продиктувано от три основни причини, макар че без съмнение е имало и други: (а) Да се снее напрежението от онези, които били поддръжници на Исус, включително и есеите, защото имало много, в това число и римляни, които започвали да вярват, че е необходимо да бъдат отстранени. Публичната смърт и унижение на Исус, фокусът на вниманието им, щели да разсеят това засилващо се желание за поголовно отстраняване на неговите поддръжници и семейство. Йосиф би трябвало да е знаел това заради тесните си връзки със Синедриона. Дори може да е предложил този ход като алтернативен начин за ликвидиране на заплахата за статуквото, (б) Те знаели, че хората, които поставят под съмнение установената практика, често имат по-голямо влияние върху начина на мислене, когато са мъртви (или са смятани за мъртви), отколкото докато са живи. Да вземем за пример Конфуций. (в) Да изтърпиш огромна болка и травми с намерението да помогнеш на Земята и човечеството, поражда енергия на любов в доста фантастични количества и с невероятна сила. А върху земята, притежавана от Йосиф от Ариматея, се намирала една от ключовите точки върху центъра на мрежата от времето след Атлантида. Точно върху тази точка щяло да се извърши разпъването на кръста.

Исус е знаел всичко това и като отличен медиум в постоянна връзка с висшите нива би

трябвало да е предал основните идеи. Неговата тайна група съчини плана по свръхестествено вдъхновение, а по-високите честоти действали от своя страна, за да помогнат всичко да стане както трябва. Синхронизацията трябвало да бъде отлична. Разпънатите на кръста били оставяни на него толкова дълго, колкото да умрат - обикновено до три дни. Освен ако не намерили някакъв друг начин, Исус нямало как да оцелее. Единственият начин да се съкрати престоят му на кръста, бил да се подсигури разпъването да стане в часовете преди събота, еврейския сабат. На този ден не били позволени никакви екзекуции и погребения и всеки, който все още не бил умрял на кръста, бивал убиван преди началото на сабат. Обичайният начин бил да се счупят краката им с поредица от удари. Това било фатално за всеки, чиито китки са приковани към кръста, по някои доста страховити причини, на които няма да се спирам. Следователно те трябвало да намерят начин да се престорят, че Исус е умрял преди края на петък.

Исус влязъл в Йерусалим в уреченото време, както били планирали с Йосиф. Той се държал тенденциозно провокативно, порицавайки открито и публично лихварите в Храма и изобщо подбуждайки недоволство от еврейските и римските власти. Той искал да ги накара веднага да предприемат мерки срещу него. Злият Юда също бил от решаващо значение за интригата. Той участвал в плана и "предал" Исус в точно определения момент, за да се спази стриктната синхронизация в поредицата от събития. На заден план Йосиф и Никодем работели без прекъсване в Синедриона, за да са сигурни, че реакцията ще бъде според предвиденото в схемата.

Арестуването на Исус и разпитът му от еврейската йерархия и Пилат следвали предсказаната последователност във времето и той бил осъден и прикован на кръста в петък. Разпъването на кръста било извършено на място, което граничело с Гетсиманската градина, притежавана от Йосиф от Ариматея. Ако се разберяло, че в края на този ден Исус е още жив, щели да го убият, за да се избегне вероятността той да умре на сабат. Есеите били добре запознати със свойствата на билките и растенията, които използвали за лечебни цели. За тях не било проблем да осигурят смес, с която да се наподобят състояние на физическа смърт. Въсъщност в древните култури има много документирани примери за такива лекарства, в това число едно лекарство, наречено тоска - питие, направено от прокиснало вино и пелин. То било давано от еврейските жени на разпънатите на кръст, за да им помогне да загубят съзнание. Отново в точния момент на Исус било дадено лекарство върху гъба, което той трябвало да постави в устата си с извинението, че му дават да пие. Скоро след това той сякаш издъхнал. Ударението пада върху думата "сякаш", защото макар че бил изтощен и изпитвал силни болки и страдания, той бил все още жив. Случило се едно нещастие, което не било предвидено - един войник го пробол с копие, след като го свалили от кръста. Изтекла много кръв, още един признак, че бил свален жив от кръста. През часовете преди очевидната му "смърт" той събирал в себе си огромно количество насочени енергии, които се координирали от висшите нива точно през средата на света. Преродени в различни култури доброволци били въвлечени, макар да не знаели, че онова, което правят, намирало отражение из цялата планета.

Йосиф от Ариматея веднага отишъл при Пилат и помолил за разрешение да отнесе тялото на Исус, за да бъде погребано. Пилат се съгласил след като отбелязал изненадата си, че Исус умрял толкова бързо, и поискал потвърждение. При подготовката на предстоящите събития Йосиф бил построил гробница в Гетсиманската градина, за да може възможно най-бързо Исус да бъде отведен от кръста на безопасно място в гробницата. Колкото по-бързо станело това, толкова по-малък бил шансът някой да усети какво става, а и колкото по-бързо получил медицинско лечение, толкова по-добре. Входът бил прикрит с голям камък, за да не може никой да види какво става вътре. Когато Исус бил внесен в гробницата, там го чакали есеи лечители в бели роби и те незабавно започнали лечението.

Исус бил зле, но лечителите стабилизирали състоянието му. Под прикритието на мрака камъкът пред входа бил отместен и Исус бил отведен на безопасно място в комуната на есеите в Кумран. След продължителен период на възстановяване той оздравял и напуснал областта с Йосиф и двете Марии, за да продължи работата по насочване на енергии и предаване на информация. Според мен той пътувал из места като Италия, Крит, Франция и Индия, където може би е умрял на преклонна възраст в Кашмир. Някои изследователи смятат, че той бил познат под различни имена сред различните народи, а в Кашмир бил Иузу Асаф. Гробницата му все още стои там. Други обаче вярват, че Исус е умрял във Франция. По време на видение, което имах за разпъването на кръста, аз проведох поредица от къси изречения, в които се казваше:

"Есеите, Кумран. Време да се възстановя. Пълна илюзия. Опозицията вярва, че съм мъртъв. Много пътувания. Дълъг живот. Три деца от две жени."

Оцеляване след разпъване на кръст може да звучи невероятно, но историкът Йосиф документира историята за един мъж, когото той познавал и който бил свален от кръста жив и невредим. Йосиф познавал мъжа и се обърнал към римския военачалник Тит с молба да бъде пощаден. Тит се съгласил и мъжът бил свален от кръста и подложен на лечение. И днес все още в Палестина има хора, които са съгласни да бъдат приковани на кръста като част от някакъв ексцентричен ритуал за потвърждение на тяхната вяра, и когато след няколко часа ги свалят от кръста, те се възстановяват. Така че е било възможно да се оцелее след разпъване на кръста, ако тялото не е било подложено на този ужас прекалено дълго. Припомнете си също, че през това време другите нива са работели в помощ на Исус и са му давали енергията и силата да не напусне тялото си.

Учениците, за които споменах, не участвали в плана, с изключение на Юда, когото смятали, правилно както се оказало, за най-надеждния! Когато открили, че гробницата е празна и че големият камък е отместен, се приело, че тялото е било откраднато, а по-късно някои решили, че Исус е възкръснал, т.е., че физическото му тяло е отишло в Рая. На практика той се възстановявал в една безопасна къща заедно със своите лечители есеи, преди да бъде отведен в Кумран. Исус бил използвал еврейското вярване в някакъв Месия и предсказанията на предишните еврейски пророци, за да събуди интерес към себе си, а оттам - и към думите му. Все едно построявал обществена платформа, от която можел да изрича истините си. Той щял да набляга на това как събитията в живота му били описани в древните предсказания, но той и неговата тайна група създавали тези събития, така че да паснат на предсказанията. Част от плана било да се използва еврейската система от вярвания, за да се породят интерес и известност. Повечето от учениците не знаели за това. Тяхната неспособност да се отдадат изцяло на делото и да разберат неговото значение го разочаровала и затова той бил много по-близък с Йосиф и неговата тайна група. Така наречените ученици били един вид "фасада" за онова, което наистина ставало зад сцената, и за да работят и да изглеждат надеждни, било жизненоважно да не знаят какво става. Те били много важни за делото, но само ако не знаели цялата история.

Планът се развивал идеално, в смисъл че всички били измамани и Исус постигнал онова, което той, неговото семейство и поддръжниците му трябвало да постигнат по отношение на енергийната мрежа. Освен това оставил след себе си много хора, които били затрогнати и мотивирани от простите му истини за любовта, Сътворението и вечната природа на съзнанието. Митовете, които обгърнали фигурата му, го направили далеч по-известен, отколкото бил приживе в Палестина. В произведенията на историците от онова време изобщо не се открива и намек за него и все пак вижте колко много е изписано за него откакто животът му бил ограбен от религията, наречена християнство. Други са превеждали информация от по-висши нива на съзнание и са виждали същата основна история, която нахвърлях, а изследователите, работещи само с историческа информация (плюс някакво вдъхновение свихше), също са предложили такива теми. Лично аз не се съмнявам в следното: че не е умрял на кръста и че не е бил безбрачен. Смятам, че най-малкото е бил женен за близката си спътница Мария-Магдалена, от която е имал деца, и е бил баща на едно дете поне от още една жена, вероятно сестрата на Мария-Магдалена, Марта. Това може да накара някои християни да се олюлеят от ужас, но енергийните модели, донесени от Исус при възплъщението му, не трябвало да бъдат пропилены. Те щели да се предават по генетичната линия. Това спокойно би могло да означава, че той е трябвало да си взаимодейства физически с повече от едно енергийно поле, за да създаде определена енергия и генетични комбинации. Говоря повече за този процес на сексуално взаимодействие и множеството причини за него в книгата си "Да излекуваме света".

Според мен не трябва да забравяме, че Исус бил само един от преродилите се доброволци, макар и изключително важен. Той изиграл ефективна и решителна роля в помощ на Земята и човечеството, но същото се отнася и за милиони други. Това бил един непрекъснат растящ процес, а не нещо, което е станало само веднъж преди 2000 години. Той бил до голяма степен човек от това физическо ниво, като в същото време е поддържал много тесен контакт със своя Висш Аз. Той изпитвал състрадание, любов, а понякога и гняв. Той казал каквото мислел и бих казал, че представата, че обикалял, обгърнат в някаква духовна мъгла, като разговарял любезно с всеки, е доста далеч от истината. Да, той бил внимателен с хората и изпитвал голяма любов към Земята и човечеството, но понякога любовта е съпроводена от открито и страстно противопоставяне на несправедливостта, ако това е необходимо, за да настъпи промяна и хората да се пробудят. Каква ирония се крие във факта, че погрешният начин, по който бил представен животът му, го е превърнал в най-прочутия от преродилите се доброволци.

След като Исус напуснал Палестина с двете Марии, Йосиф от Ариматея и други, последователите на неговото учение (на Исус), с изключение на есеите, представлявали незначи-

телни разклонения на еврейската религия подобно на гностиците и ебионитите. Няколко цялостна система от вярвания и всяко от тях поддържало различни възгледи за подробностите и смисъла на неговия живот. Повечето от тях обаче вярвали в завръщането му или във Второто пришествие, което е древна идея, водеща началото си от почитта към Слънцето. И отново тези първи групи от последователи на Исус били напътствани от медиуми, които в древните текстове се споменават като "съдове" за Светия дух, които били изпълнени с "Божия дух". Четем за хора, изпълнени със Светия дух, а след това започнали да изричат Божиите слова. Всеки, който е преживял или е бил свидетел на предаване на информация от по-висши нива на съзнание, знае, че върху контактъора се спуска енергия. Това е общуващото съзнание, което обгръща и се синхронизира с физическия проводник или съд, чрез който се опитва да осъществи връзката. Именно тази енергия, която медиумите и свидетелите усещат, в древността са започнали да наричат "свети дух". Тези вдъхновени от Исус групи много приличали на днешната Църква на спиритуализма, където хората се събират, за да чуят съобщенията от медиумите - онези, които са благословени с "харизмата", гръцката дума за ясновидски способности.

Чак когато на сцената излязъл мъжът, когото наричаме Св. Павел, Исус - мъдрият и безстрашен философ, лечител и медиум, бил превърнат в езически бог-спасител, описван от християнството. Павел бил ортодоксален евреин, който преследвал сектите, привърженици на вярата във философията на Исус. Поведението му се променило драстично след като започнал да твърди, че по пътя към Дамаск му се явил Исус. Това би могло да е видение на медиум, на когото се явява някакво нефизическо същество или триизмерно холографско изображение, проектирано от някакъв космически кораб, а може и той да си е измислил всичко. Но последното е малко вероятно, защото от този момент нататък той несъмнено вярвал, че Исус общувал с него и чрез него поискал да бъде провъзгласен за Месия и Спасител на света. Павел се водел по вековната привичка на хората да вярват, че всеки дух, който са видели, или съобщение на медиум, на каквото са били свидетели, идвали от Бога, Висшия или в този случай - от Божия син. Какви ужасяващи последици имало от това вярване.

Не трябва да забравяме, че Павел е дошъл от едно място, наречено Тарс в Мала Азия, където почитали един гръцки езически бог-спасител на име Дионис - тяхната версия на Бел. Смятало се, че Дионис е роден от девица, забременяла от бога Зевс, че страдал и умрял, за да спаси човечеството. Без съмнение Павел е виждал Исус като друго превъплъщение на Дионис, за когото научил в Тарс. Всичко, което направил, било да прехвърли митовите за Дионис върху философа на име Исус. Дионис бил гръцкият Христос и втората фигура в троицата, състояща се от Деметра, Дионис и Персефона, подобно на други езически богове от целия Среден Изток. Дионис бил познат като "Нашия Господ", "Лозата", "Спасителя", "Съдника на мъртвите", "Избавителя", "Отново родения" и "Единородния син на Бога". Над главата на Дионис били изписвани думите "Аз съм животът, смъртта и възкресението, аз държа короната с крилата." Твърди се също, че бил казал: "Аз съм едно цяло с баща си в рая", а в негова чест се извършвало богослужение, наречено Евхаристия, с принасяне на животни в жертва. Павел бил основно повлиян от гръцките мистични вярвания (на Братството) и в главата му тези вярвания, заедно с митовите за бога-спасител, се слели с еврейската догма. Ако са били контролирани от отрицателните проявления на Братството по онова време, те биха могли да го накарат да се възгордее и да контролират волята му, за да прави онова, което е правил, и да повярва, че онова, което е видял (или не), било Исус. Умиращият агнец, чрез който се опрощават греховете ни, вероятно е бил основна част от системата му от вярвания и той без проблеми е могъл да свърже този древен езически мит с Исус. Хората, които били принасяни в жертва върху олтарите в продължение на хиляди години, били разглеждани в същата светлина. От тези източници Павел почерпил онова, което впоследствие се превърнало в християнска вяра. Исус не е поставил началото на християнството. Павел го е направил. Нито за миг не искам да кажа, че Саул от Тарс (Св. Павел) имал за цел да причини целия ужас, който породили неговите погрешни разбирания. Той вероятно е бил движан от най-добри намерения и е вярвал във всичко, което е казал. Сигурен съм, че същото може да се каже за повечето от онези, които го последвали като водачи и манипулатори на християнската вяра. Самите те са били манипулирани.

Павел потеглил на път, за да разказва на хората какво казал Исус чрез него. В Новия Завет се съобщава за посланията. Той си изкарвал прехраната, като правел шатри по време на пътуванията си и три години след като видял своя дух или привидение, или каквото било там, пристигнал в Йерусалим, за да се срещне с ученика Петър и Йоан, брата на Исус. Те нямали високо мнение за него и се противопоставили на възгледите му за Исус. Павел признава, че никога не се е запознавал, нито е срещал Исус през живота си, но вярвал, че сега Исус му говори от света на боговете. Това, мислел той, го правело много по-добре осведомен за Исус, отколкото учениците.

Настъпило разцепление между вярващите в Исус като човек и философ и християните павликяни, които били привърженици на вярата в един преработен Дионис, за който се смятало, че е роден на 25 декември. Това вярване е свързано с древния култ към Бога Слънце, при който средата на зимата, средата на лятото, периодът на слънцестоене и сезоните се смятали за святи периоди. Християнството на Павел удържало победа и езическите жреци били погълнати от неговата Църква. Те се прекръстили без проблеми, защото за тях Исус бил просто още един езически бог-спасител под облика на онези богове, с които те били свикнали. С появата на тези свещеници езическата природа на християнството се задълбочила още повече.

Езическата религия, наречена Митраизъм, също била погълната от павликянската версия на християнството. При митраизма се отдавала почит на бога-спасител Митра (вж. Дионис, Бел, Озирис, Кришна и т.н.) и те чествали рождения му ден на 25 декември, началото на тяхната зима. Имена като Митра и Дионис просто били заменени с Исус и така се появила християнската Коледа. Освен това се вярвало, че Митра е възкръснал от мъртвите на Великден и езичниците, превърнати на християни-езичници, приели радушно този Празник в християнската система от вярвания. Според митраистите неделата била "света неделя", а причастието, кръщението на малки деца, идеята за Отец, Син и Свети Дух, Майката дева, даваща живот на Спасителя, брачната церемония и още много други били взети от различните течения на езичеството и добавени към християнството. Тези езически вярвания били смесица от извънземни "богове", информация, преведена от по-висши нива на съзнание и видения, движението на Слънцето през различните сезони и откровени измислици. Както видяхме, идеята за Исус като "Божия агнец", който умира, за да могат да бъдат опростени греховете ни, води началото си от езическите жертвоприношения на животни, при които се смятало, че агнето замества човечеството, за да се обуздае гнева на боговете. Митраизмът сега станал митраизъм - по-известен като християнство.

Заслужава си да се отбележи, че далеч от мисълта да твърдят, че Исус бил роден чрез божествена намеса без полово сношение, в най-старите гръцки и сирийски ръкописи се казва, че "Йосиф станал баща на Исус". Идеята за раждането от девица била вмъкната по-късно, както и всички допълнения, които подхранвали мита, че Исус философа бил Христос Бога-спасител. Дори думата Христос е с предгръцки произход като Хрест (египетско) и Христос (гръцко). Историята за раждането на египетския Божи син - Хор, от дева е намерена върху една стена на храм в Луксор и била описана много преди изобщо някой да си помисли за християнство. През тези първи години от съществуването на християнската църква били направени многобройни промени в текстовете, за да се оправдаят измислиците. На Исус се приписвали различни слова като: "Тоз, който вярва и е покръстен, ще бъде спасен, но тоз, който не вярва, ще бъде прокълнат." Това било добавено, за да се засили властта на църквата и на свещениците.

Свещениците си присвоили павликянската версия за Исус и това било такава голяма ирония, като се има предвид, че Иешуа, еврейският философ, се противопоставял на идеята за свещеници. Оригиналната форма на почит към Исус била подчинена от онова, което се превърнало в християнство, тази погрешна смесица от езически и еврейски митове и истории, някои от които носят в себе си символични и скрити истини, а в по-голямата си част са върховна глупост. Сменили се само имената, не разказите и митовете. Киприан, който умрял през 258 г. сл. Хр., бил епископ на Картаген и направил изключително много, за да се осигури завземането на властта от свещениците. Той популяризирал вярването, че само онези, които станат християни, ще бъдат спасени. Той проповядвал, че хората не трябва да имат собствено мнение - само такова, каквото църквата решала, че трябва да имат. Каква власт дало юва на свещениците през последвалите векове, за да се обслужват желанията на господаря Луцифер.

Ценностите на смелия и прекрасен философ, лечител и медиум на име Иешуа били почти заличени от преработеното езичество на Павел и мракът на невежеството и болката се спуснал над човешкия род за близо две хиляди години. Това станало след най-важната победа на християнството - приемането му като държавна религия на Римската империя. За това трябва да благодарим, макар че едва ли това е думата, на римския император Константин Велики.

5

АД НА ЗЕМЯТА

Константин I станал император на цялата римска земя през 312 г. сл. Хр. и на практика за тринадесет години предрешил бъдещето на голяма част от човечеството за близо две хилядолетия.

Константин Велики, както е станал известен, служил като войник и си спечелил слава за куража и военната си храброст. След като известно време служил в Британия, той бил избран от войската си за Цезар на Запада. Той бил твърдо решен да бъде император на всички и започнал да убива своите врагове, а понякога и децата им. Християнската легенда разказва, че на бойното поле по време на една от битките му за римския трон, му се явил кръст. Това било при битката край Мулвийския мост, близо до Рим, и преданието разказва, че той видял в небето кръст и изписани думите "С него ще победиш." Твърди се, че на следващата нощ му се явил Исус, който му казал да сложи върху знамето си символа на кръста, за да гарантира победа над враговете си. Да, това звучи точно като нещо, което би казал Принца на мира, нали?

Цялата тази история вероятно е още една християнска измислица, но по някаква причина Константин започнал да гледа благосклонно на християните. Сигурен съм, че Братството трябва да е работело някъде зад кулисите. Константин издал Миланския едикт, с който прекратявал преследването на християните в римската империя¹. Някои християни били подложени на ужасни гонения в миналото, макар Гибън - историкът, проучвал този процес, да заключава, че броят име значително преувеличен. Той смята, че някъде около 2000 християни били избити и измъчвани през пред-Константиновия период, докато 25 милиона са били екзекутирани през следващите векове за престъплението, че не са приели християнската вяра. И двете ужасяващи числа свидетелстват за онова, което последвало в близко бъдеще.

Константин решил, че кръстът му носи щастие, а на практика кръстът като религиозен символ води началото си от времето, когато хората открили, че като триеш две пръчки една в друга, можеш да запалиш огън. Те вярвали, че огънят е бог и двете кръстосани пръчки се смятали за свещени. Кръстът може да бъде открит върху древни гробове и бил религиозен символ в Египет, Асирия, Персия, Индия, Мексико и Скандинавия много преди християнството. За египтяните кръстът, или *crux ansata*, бил символ на спасението или вечния живот, а нашите стари приятели митраистите бележели челата на новопосветените с знака на кръста. В древните разкази също се описва как хората, принасяни в жертва, били привързвани за кръст и намазвани с масло, за да горят по-добре на олтара. От такива сурови традиции е произлязло християнството.

Константин никога не станал истински християнин и се съгласил да бъде покръстен чак на смъртния си одър, без съмнение като един вид застраховка. Той почитал както Исус, така и гръцкия бог Аполон, и останал глава на езическата църква като Понтифекс максимум. Но дал на християнството същия статут като на другите религии и направил големи дарения за неговата кауза. Забележителното е, че позволил на църквата да приема завещания, което дотогава било забранено, и от този момент християнската църква започнала да трупа фантастично богатство, докато хората се опитвали да си купят място в рая. Усилията на Константин да увеличи църковните рангове довели до това, че бедните започнали да получават подкупи, за да станат християни, а на заможните езичници, които се покръствали, били предлагани хубави постове.

Константин се загрижил, когато между различните християнски вярвания избухнали спорове. В Александрия един духовник на име Арий² оспорил идеята, че Исус било равностойно на Бог. Как можело един син да бъде равен на баща си, а и не е ли казал Йехова, че само той е Бог? Когато епископът на Александрия, подходящо наречен Александър, проповядвал за Светата троица на Отец, Син и Свети Дух, Арий публично го поставил на съмнение. Вие може и да смятате, че за великия гоблен на живота не е толкова важно дали Исус е бил само средство в ръцете на Бога, или част от трима богове в един, но тогава това се превърнало във въпроса, който трябвало да бъде разрешен. Страхувайки се за живота си, Арий напуснал Александрия и се отправил към Палестина, и на бял свят се появили две фракции. Нито една от двете не отстъпвала, а неверниците из цялата империя осмивали този конфликт, който без съмнение бил подхранван от

1) Издаден през 313 г. и с него християнството се признава за държавна религия. (Б. пр.)

2) Основател на арианското учение, което признава у Христос само човешката същност и следователно го поставя по-долу от Бога-Отец. (Б. пр.)

Братството. Поне отчасти по политически причини Константин искал да превърне християнството в държавна религия, но не можел да направи това, докато споровете не бѐдели разрешени.

Той събрал епископите в Никея, сега Изник в Турция, където имал дворец. На първата си среща през юни 325 г. 318-те епископи не могли да постигнат никакво споразумение по парливия въпрос на деня: дали Исус е част от Светата троица от Отец, Син и Свети Дух - каквото и да означавало това? Константин пристигнал малко след като убил жена си и по-големия си син. Той преместил заседанията в двореца си и проконтролирал всичко, което последвало. Заявил, че трябва да бѐде намерено решение, защото само когато това стане, християнството би могло да бѐде държавна Църква. Очевидно той не бил много обезпокоен за това какво ще решат, а просто искал да вземат някакво решение. Между фракциите избухнал остър спор, при който били късани документи и били разменяни удари. Това е атмосферата, при която било взето официално решение за християнския символ на вярата. Константин се съгласил с предложението, което било прието от повечето, въпреки яростната съпротива на Арий и неговите поддръжници. То станало известно като "Никеийския символ на вярата" и гласяло следното:

"Вярвам в един Бог Отец, Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо; и в един Господ Иисус Христос, Сина Божий, Единородния, Който е роден от Отца преди всички векове; Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден, несътворен, единосъщен с Отца, чрез Когото всичко е станало; който заради нас човеците и заради нашето спасение слезе от небесата и се възплъти от Духа Светаго и стана човек; и страда, и възкръсна в третия ден, и възлезе на небесата, и пак ще дойде да съди живи и мъртви; и в Духа Светаго."

Има една поговорка, която гласи: "Камилата е кон, измислен от комитет." Ако някога е имало пример за това, то той е горният. Струва ми се интересно, че този официален символ на християнската вяра говори за "нас човеците и нашето спасение". Ами жените¹ О, чак през 1545 г. католическата църква официално признава, че жените имат душа - и то с мнозинство само от три гласа!

Сега еврейският философ, лечител и медиум на име Иешуа, бил официално провъзгласен за бог-спасител, който, подобно на агнетата върху езическите жертвени олтари, умрял, за да могат да бѐдат опростени греховете ни дотогава, докато вярваме в него като наш спасител. Заслужава си да се напомни, че решението за това кой е Исус се взело 300 години след неговата смърт. То било взето от хора, които вярвали, че Земята е плоска, а Йерусалим е център на Вселената; това решение остава в основите на християнската църква до ден днешен. Преди приключването на събора в Никея Константин се съгласил с предложението Арий и неговите последователи официално да бѐдат прокълнати и или екзекутирани, хвърлени в затвора или осѐдени на изгнание. С други декрети същата християнска справедливост се прилагала към всички онези, които четели писанията на тези, които сега станали известни като ариани. Арианският възглед все още се изказва между другото от унитаристите².

Хиляди ариани били убити, първите от приблизително 25 милиона жертви, които умрели в името на християнството, като тази цифра не включва онези, които загинали в религиозните войни, и приблизително 12 милиона, които били убити по време на завладяването на двете Америки от християните. Събрани от целия свят, броят на онези, които загинали заради християнската религия, несъмнено трябва да надвишава 100 милиона. Да бѐдеш отлъчен от Църквата било само по себе си почти смъртна присѐда, защото не можеш да бѐдеш виновен за убийство, ако си убил отлъчен от Църквата. Арий обаче избегнал смъртта и продължил да излага своята кауза, а споровете относно троицата продължили. Някъде към 336 г. Константин дори наредил Арий да бѐде отново приет в Църквата, но преди да стане това, Арий умрял при мистериозни обстоятелства, а на следващата година починал и Константин. На смъртното си легло той бил кръстен от епископ, който не приемал Светата троица. По това време той вече бил преместил столицата на империята от Рим във Византион - днешна Турция - и построил нов град, който нарекъл Константинопол. Той се намирал на около 80 км от Никея. Тук той бил построил християнски църкви и посветил града на Дева Мария, а християнството щяло да стане държавна религия на Римската империя. На това романизирано християнство по-късно дали

1) В Библията под човечи са разбирали само мъжете. (Б. пр.)

2) Привърженик на унитарната система, на единовластието, който отрича троичността на Бога. (Б. пр.)

името римски католицизъм, за да се разграничи от протестантската версия. Всъщност всичко, което станало, било, че предишният спасител на римската държава - Митра, бил преименуван на Исус Христос. Майката на Константин - Елена, била изпратена в Йерусалим, за да намери библейските места, и се твърди, че открила точните места, където се родил Исус, където бил разпънат, на гробницата му и дори къде се възнесъл на небето. Въз основа на нейното лично мнение Константин построил през 326 г. базилика на мястото, където тя казала, че Исус е бил разпънат. Днес на това място се намира Църквата на светия гроб и милиони християни пилигрими са привлечени към мястото, където Исус увиснал на кръста. Или по-скоро, където Елена казала, че е станало. Очевидно тя е била голям детектив, защото по време на пътуването си твърдяла, че е намерила трите дървени кръста, участвали в разпъването, и то триста години след предполагаемото им използване!

През тези първи години на християнската църква заслужава да се наблегне на имената на трима души - Августин¹, Йероним и Амвросий. В своето изследване за църквата Артър Файндли ги свързва с нацистите, Хитлер, Гьобелс и Химлер. С това трудно може да се спори, ако сравните техния произход и поведение, но преди да започнем да ги осъждаме като индивиди, трябва да се запитаме кой или какво ги е контролирало? Искам да наблегна, че в тази книга не осъждам никого. Аз разглеждам моделите на мислене и поведение, които са направлявали човешката история. Въвлечените индивиди са жертви на тези модели толкова, колкото и хората, които са пострадали от техните постъпки. Когато четете следващите няколко глави е добре да помните израза "Простете им, те не знаят какво вършат." Августин наложил едно тиранично правило и използвал силата и страха, за да набъбнат редиците на църквата. Той щял да цитира думите на Исус, за да оправдае действията си: "Насила ги вкарвайте вътре, за да се напълни дома ми" и "Но онези мои врагове, над които не царувам, доведете по-близо и ги убийте пред мене." Тези думи били цитирани, за да извинят убийствата или принудителното покръстване на неверници. При все това тези цитати, наред с "Не мир дойдох да донеса, а меч", както и други били измислици. Те били вмъкнати в текстовете като оправдание на войната, убийството и безбройните други ужаси в името на "Принца на мира". Августин се опитвал да наложи едно световно вероучение като унищожавал опозицията. Религиозната "грешка", казал той, трябва да бъде третирана като предателство, престъпление срещу държавата и да бъде наказвана като такава. Той твърдял, че бебетата, които са умрели, преди да бъдат кръстени, ще бъдат осъдени на вечни мъки в ада, подобно на всички непокръстени, и си служел със страха от смъртта и страха от ада, и вечните мъки след смъртта, за да разпространява своето покварено и невежо вероучение. Подобно на Йероним и Амвросий впоследствие щял да бъде обявен за светец.

Йероним е роден през 341 г. и носи отговорността за сътворяването на текстовете за първата "Свята" Библия. Освен това той повел кампанията за преследване на медиумите и контактърите, които били в центъра на религиозната вяра от самото начало на човешкото съществуване. За кратко време дарбата да общуваш с други честоти се превърнала в смъртна присъда. Контактърите били заменени от свещениците като "посредници" между Бога и човечеството. Контактърите, които в миналото били мошеници, били съчинили съобщения, за да накарат хората да правят онова, което искали, а сега свещениците щели да постъпват по същия начин, без да е нужно да представят мошеническо превеждане на информация от по-висши нива на съзнание. Но, както винаги, имало много истински контактъри, които общували с други нива, и съществата, с които поддържали връзка, се противопоставяли на вярванията и поведението на Църквата. Те трябвало да бъдат накарани да млъкнат и така и станало. Безчет били измъчвани и убивани като вещици. Свещениците дошли на власт. Както казал Йероним:

"Ние им казваме (на контактърите), че не толкова отхвърляме пророчеството (предаването на информация от по-висши нива на съзнание), колкото отказваме да приемаме пророци (медиуми), чиито изявления не съответстват на библейските писания, стари и нови."

С други думи, нямаме нищо против хората да превеждат информация от по-висши нива на съзнание дотолкова, доколкото превеждат в подкрепа на онова, което сме решили, че е истина. И тъй като Църквата имала контрол над "светите писания", тя можела да прави каквито си иска промени, за да поддържа своите възгледи. Философът Целзий писал за това през III в. За рели-

1) Аврелий Августин Блажени (354-430) - виден представител на западноевропейската теологическа мисъл, философ-мистик. Има голям принос за разширяване влиянието на католическата църква. (Б. пр.)

гиозната йерархия той казва:

"Вие изричате басни и дори не владеете изкуството да ги направите правдоподобни... Вие сте променяли три, четири пъти, че и по-често, текстовете на собствените си Евангелия, за да отхвърлите възраженията, отправени към вас."

През първите три века след живота на Исус съществували толкова много различни вярвания, че нямало две евангелия или послания (писания, за които се твърдяло, че са дело на апостолите), които да си приличат. Добавяли се късчета, зачерквали се и се променяли, за да паснат на вярванията на онези, които ги притежавали. Съвременните проучвания са показали, че текстовете на Марко били първите от написаните "библейски" евангелия, а другите просто са го копирали и са правили свои собствени допълнения. По-древните текстове, от които Марко и другите евангелисти са преписвали, са били загубени, но, както ще видим, дори и при това положение е имало други писания за Исус, които Църквата е отхвърляла. Никой не знае кой е написал библейските текстове, кога и под напътствието на каква личност са се родили те. При все това, това е книгата, която е контролирала еволюцията на голяма част от света през почти две хиляди години! Потъпкването на истината и алтернативният начин на мислене от страна на Йероним било двойно. Той убеждавал папата да обяви предаването на информация от по-висши нива на съзнание за престъпление и с един папски декрет оракулите и съдовете на Бога се превърнали в оракули и съдове на Дявола, имена, които все още се използват от мнозина в църквата. Освен това той получил контрол над древните текстове и ги пригледил да съответстват на неговата представа за истина. Йероним станал секретар на папа Дамас през 382 г. и му било възложено да събере всичките текстове в една книга, която отразявала ортодоксалната (неговата) вяра.

Точно по това време текстовете били пригодени да паснат на възгледа, че Иешуа - философа, бил ни повече, ни по-малко Исус Христос, който умрял, за да могат да бъдат опростени греховете ни. Пренаписването на древните текстове от Йероним и отхвърлянето на всичко, с което не бил съгласен, произвели формулировката, превърнала се в Новия Завет. Християните вярват, че това е словото на Исус и Бога. Не е. До голяма степен то е слово на Йероним. Допълненията и зачеркванията на Йероним и други създали една каша, изпълнена с противоречия. Библията, например, ни разказва, че генетичното родословие на Исус може да бъде проследено от баща му Йосиф до цар Давид. Но как е възможно това, ако Йосиф не е играл никаква роля в неговото зачеване? На практика и генетичното родословие, и идеята за раждането на Христос от Дева Мария са допълнения към текстовете.

Йероним и Августин прегледали тринадесет евангелия, девет деяния и учения на апостолите, тридесет и едно послания и други писания и решили кои са "ортодоксални" и кои не. Изненада, изненада: те се споразумели, че онези, които Йероним бил подправил, били ортодоксални, а останалите трябвало да бъдат изоставени и съборът в Картаген решил, че точно те трябвало да бъдат приети от Църквата. Някои от отхвърлените били много по-близо до истината, отколкото онези, които оформили Новия Завет. Папа Иннокентий I потвърдил решението от Картаген, а сто години по-късно папа Геласий I постановил, че само одобрените писания (наречени канонически) ще бъдат четени в църквите. Онези, които не се подчинявали, трябвало да бъдат измъчвани и убивани като еретици. Йероним си наумил и да пренапише текстовете, които оформяли Стария Завет, но дори неговата вяра в тях като Слово Божие била подложена на изпитание от противоречията, на които се натъкнал. Наложило му се да признае, че усилията му да ги проумее можели да се приемат единствено за импровизация. През XVI век двата завета били събрани - Стария, който Йероним всъщност не разбирал, бил присъединен към Новия, който Йероним бил редактирал, за да пасне на неговите вярвания. По такъв начин била създадена Светата Библия и Йехова - отмъстителният Бог на евреите и много вероятно извънземен, се слял с Бога на Исус. Чудно ли е тогава, че се родила книга, пълна с толкова много очебийни противоречия? За щастие някои истини оцелели, особено някои от писмените и числови символи и кодове, които се съдържали в оригиналните текстове. Много от тях били запазени, защото фалшификаторите и редакторите като Йероним не разбрали тяхното значение. За тях това били просто числа или буквални разкази. Но някои са кодове и символи, които чакат онези, които притежават разбирането, за да ги дешифрират.

След смъртта на Константин настъпил период, през който езическите и ариански вярвания имали своите поддръжници сред римските императори. През периода на управление на император Констанций, който приел възгледа на арианите, вярващите в Светата Троица били преследвани. Който и да излизал на преден план, пак се повтаряла историята християни убиват християни в спор за Светата Троица или против нея. След това император Теодосий Велики дошъл

на власт през 379 г., а с него и ортодоксалното (на Йероним) християнство. Теодосий бил непоколебим поддръжник на Никеийския символ на вярата и заповядал да бъдат изклани 1500 мъже, жени и деца наведнъж заради убийството на един от неговите командири и няколко войника. Той издал закони, станали известни като "Кодекса на Теодосий". В тях се нареждало престъпниците и еретиците, които не приемали Никеийския символ на вярата, да бъдат хвърляни в затвора, измъчвани, убивани или осъждани на изгнание. Освен това той назначил група от свещеници, наречени Инквизитори на вярата. Амвросий, епископът на Милано, бил основателят на Светата инквизиция, която щяла да превърне голяма част от света в човешка кланица. За налагането на християнската, ортодоксална (ни-кейска) вяра се водели войни и десетки милиони били убити по най-ужасяващи начини в името на християнството. Организацията на Братството се контролирала все повече и повече от негативни намерения. Те имали все по-голям контрол над събитията, докато членската им маса и разклоненията им се увеличавали все по-бързо. Сега Луциферното съзнание не само контролирало Църквата, то *било* Църквата. Това щяло да продължи до наши дни. Инквизицията сега се нарича Светата канцелария.

По-нататъшното ерозиране на истината продължило с император Юстиниан през VI век. От своята щаб-квартира в Константинопол той планирал да се махнат от Библията отпратките за поранно съществуване и прераждане. През 553 г. той свикал Вторият синодален събор в Константинопол, който, без присъствието или поддръжката на папата, решил, че:

"Ако някой поддържа измисленото предишно съществуване на душите и се подчинява на чудовищната доктрина, която произтича от това схващане, нека бъде... отлъчен от църквата."

Във всеки случай духовните истини, предавани чрез определени нива на Братството, сега били унищожени на публичната арена. "Великото творение на вековете" или да го наречем с модерното му име *Новият световен ред*, следвало своя ход в желанието си да откъсне човеците от познанието за това кои са те.

С упадък на Римската империя християнската църква заела мястото ѝ и папата станал равносилен на римския император. Достатъчен брой племена и народи, които заменили римската власт, били християнизирани, за да стане римо-католическата църква доминираща. Сега властта на църквата била тотална. Те вярвали, че тъй като в Стария Завет се казвало, че Адам предизвикал Божия гняв, като хапнал от Дървото на познанието, стремежът към каквото и да е познание извън Библията е греховен. По същия начин жените се смятали за зло и без стойност, тъй като Ева го била изкушила да яде от дървото. Тези смайващи интерпретации и страхът от Инквизицията задържали човешката еволюция в продължение на две хиляди години. Днешната научна мисъл все още не е достигнала онова ниво на разбиране за живота и Сътворението, каквото са имали Сократ, Платон и други в Древна Гърция.

Християните унищожили всички съчинения на великите философи. Академията на Платон и Лицеят на Аристотел били затворени, а техните творби - изгорени. Римската образователна система, вдъхновена от Квинтилиан, била разрушена, а огромната библиотека в Александрия била превърната в теологически колеж. Философите, учените и учителите били преследвани. Хипатия, една от забележителните жени на своето време, била разкъсана от християнската тълпа заради "престъплението", че говорела красноречиво за наука, математика, астрономия и философия по начини, които противоречали на ортодоксалното християнство. Тя работила в библиотеката в Александрия и всички книги, които се съхранявали в нея, след това били унищожени. Всичко това било направено от името на Кирил, архиепископа на Александрия. По-късно той бил обявен за светец.

Мога да ви препоръчам книга със заглавие "Викариите на църквата", която е летопис за католическите папи от един бивш римокатолически свещеник Петер Да Роса. Това е прекрасно експозе за лицемерието и измамата, върху които било построено християнството. И запомнете, до Реформацията и раждането на протестантската версия през XVI век католическата църква, контролирана от Рим, представлявала християнството. Във Ватикана имало цял отдел за производството на фалшиви "исторически" документи, чрез които се мамели крале, кралици и други да изпълняват тяхната воля. В повечето случаи "волята" на Църквата, а и все повече тази на Братството, била да води война срещу неверниците или да сложи ръка върху земята и парите, за да ги прибави към своето, вече поразително по размери богатство.

Постът на папата нямал нищо общо с духовността, а бил обект на търгуване и негативните общества на Братството правели всичко възможно, за да са сигурни, че "техен" човек или някой, който лесно можел да се манипулира, щели да получат мястото. До ден днешен Ватикана е управлявана от Братството. Ако можели да контролират папата, те щели да имат почти

неограничената възможност да предизвикват войни и да налагат волята си. Мнозина смятали папите за "непогрешими", за говорител на Бога и каквото и да поискали, трябвало да им бъде дадено. В резултат папството привлякло към себе си най-неморалните личности по най-неморални причини. Един папа бил толкова откачил, че накарал да ексхумират от гроба тялото на предишния папа и да го занесат в стаята му. Той наредил изгнилите останки да бъдат поставени в стол, за да можел да му каже какво мисли за него! Както изглежда, някой от персонала на папата застанал зад мъртвия папа, за да отговаря от негово име като някакъв вентролог с марионетка. Мисълта, че такива заблудени хора са взимали решения, които са засягали живота на човечеството чак до наши дни, може да ни накара да отрезвеем. А дали винаги те са взимали на практика решенията? Вероятно не. И в двата случая разполагаме с римокатолическите свещеници, които трябва да остават безбрачни и да не се женят заради онова, което папите - или онези, които са ги контролирали – са решили преди повече от хиляда години. Историята е следната:

325 г.: Съборът в Никея решава, че на свещениците не е разрешено да се женят след тяхното ръкополагане.

385 г.: Папа Сириций разпорежда, че мъжете, които са се оженили преди тяхното ръкополагане, след това не трябва да спят с жените си.

590-604 г.: Папа Григорий Велики решава, че желанието за секс е греховно. Сексът е само за създаването на деца.

1074 г.: Папа Григорий VII казва, че всички свещеници трябва да дадат обет за безбрачие.

Изводите от римокатолическите мании относно секса трябвало да бъдат прехвърлени върху следващите поколения като "мръсен", "греховен" възглед за сексуалната любов. Дори днес все още наблюдаваме неговите последици. Освен това сме свидетели и на много разкази, които осветляват римокатолическите свещеници и техните сексуални безчестия с деца. Ватикана се опитва да избегне отговорността за това, но в основата на такова едно поведение, наложено от папите диктатори между X и XVII век и поддържано от последвалите папи диктатори оттогава досега, лежи насилственото потискане на естествените сексуални подтици. Но те не могат да променят нещата, защото ако го направят, ще стане ясно, че папа Григорий VII е сгрешил, като се е разпоредил за такова нелепо правило. А тъй като папите се смятат за непогрешими, никой от тях не може да промени - поне публично - онова, което предишният папа е решил!

Идеята за "греховния" секс била популяризирана от Августин. Той бил добре известен със своята любов към секса през младежките си години, но когато започнал да твърди, че се е отдал на въздържание, възприел едно схващане за секса, което прилича на начина, по който някои хора, спрели да пушат, се отнасят към онези, които продължават да пушат. Той бил обсебен от отрицанието, което проповядвал, и не позволявал на жена да влезе в дома му без придружител. Това се отнасяло и за сестра му. Властта му в Църквата била толкова голяма, че възгледът му, че сексът и страстта са греховни, се възприел и от останалите. Потискането на потока от творческа енергия, активирана от естествените сексуални дейности, намерило израз в отрицателни емоции и поведение, както и в здравословни проблеми, произтичащи от блокираната енергия. Използването на "безопасния период" за сексуални наслади, неводещи до забременяване, било осъдено като порочен грях от Августин. Никога не трябва да имате сексуална връзка, освен ако не възнамерявате да заченете дете, решили те, а и дори тогава, при никакви обстоятелства не трябва да се наслаждавате на секса! Тази глупост продължава да разбива живота на страшно много хора чак до наши дни. Винаги ми се е струвало смешно, че Църквата казва, че Бог е създал физическото тяло, но ние трябва толкова да се срамуваме от това творение, че никога не трябва да позволяваме на другите да го виждат, и дори най-голямата крайност, самите ние да не го виждаме. Но възгледът на Августин за любовта, брака и секса е следван от Църквата оттогава до днес. Както непрекъснато повтарял той:

"Мъже, обичайте жените си, но ги обичайте целомъдрено. Дръжте на плътските деяния, но само в степента, необходима за създаването на потомство. Тъй като не можете да създадете деца по никакъв друг начин [пропуск на Бога вероятно], вие трябва да се принизите против волята си, защото такова е наказанието на Адам."

Горките стари Адам и Ева. Те си патят за всичко, дори заради факта, че сме наказвани като ни принуждават да правим секс. Августин свързал секса с "първородния грях", идеята, че всички се раждаме грешни. Ако сме заченати чрез сексуален акт, ние по същина се раждаме с първороден грях, който се предполага, че води началото си от Адам и Ева. Исус е единственият, който е роден

без първороден грях, защото неговото зачатие било непорочно, което не включвало секс. Следите ли логиката? По-късно, за да се преодолее очевидно то противоречие, че Исус е роден от майка, която е родена с първороден грях, започнало да се твърди, че тя също била зачената без секс. Но почакайте. В такъв случай Исус е роден без първороден грях от майка без първороден грях, но тя е родена от майка с първороден грях. Шок, ужас. Освен ако разбира се, бабата на Исус също не е била зачената без секс. В такъв случай... Не, не, мисля, че трябва да спрем дотук. Виждате ли колко объркано става, ако се опитате да прикриете следите си? Същото е, когато изричате лъжи. Трябва да продължавате да лъжете, за да прикриете предишни лъжи, и се забърквате в ужасна каша. Католическата църква също за удобство пренебрегва факта, че онзи, когото смята за първия папа - "ученика" Петър, бил женен и не се бил обрекъл на безбрачие. От тази обида към интелекта е произлязъл един възглед за секса, физическото тяло, брака, развода и жените, който щял да доминира близо две хиляди години. Потискането на жените било предавано на поколенията от основните религии. Християнската догма използвала историята за Адам и Ева от еврейския Стар Завет, за да оправдае това. Освен това те цитирали хора като св. Павел:

"Вие, жените, покорявайте се на мъжете си като на Господа, защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на Църквата. Но както Църквата се покорява на Христа, така и жените да се покоряват на мъжете си във всичко."

И

"На жена не позволявам да поучава, нито да господарува над мъж, но заповядвам да бъде в безмълвие."

През последните години на XX век Библията все още се цитира като противопоставяне на жените свещеници. Когато през 1993 г. Англиканската църква гласува в полза на допускането на жените сред духовенството, членовете на църквата напуснаха в знак на протест и се присъединиха към римокатолиците - някои от които жени! Доминирането на мъжете във всички области на живота е спомогнало за доминирането на мъжката енергия над женската, което пък е довело до днешното състояние на света. Това е послужило идеално на амбициите на Луцифер. Доминирането на мъжката енергия над женската е от решаващо значение за неговите планове. Съзнанието е както мъжко, така и женско, и всички ние имаме животи като мъже и жени, за да се осигури баланс на преживяванията. Настоящата трансформация ще доведе до реба-лансиране на мъжко-женските енергии по цялата планета и това ще се прояви в участието на жените във взимането на решения и в активирането на женските енергии, като грижовност и съчувствие, в телата на мъже. И мъжете, и жените са в състояние да дават израз на мъжка и женска енергия.

Идеята фикс на християнството да унищожи езичеството, като в същото време го абсорбира, както и всички отрицателни енергии, породени от убийствата и хаоса, довели до по-нататъшно замърсяване на енергийната мрежа на Земята. Ранните църкви били построени върху езически свещени места. Някои секти били запознати с енергиите и искали да ги използват, а други смятали тези енергии и места за дяволски и искали да потиснат енергиите ("дракона"). Така, според мен, са възникнали легендите за св. Георги и змея. Църквите по целия свят са построени върху акупунктурни точки и чакри. В хода на своята работа съм посетил много такива. Целият този страх, вина и страдания, изпитани на тези места, и съсредоточаването върху разпъването на кръста са генерирали огромни количества отрицателна енергия, която се е изляла в мрежата. Онези църкви, които са носели в себе си радостта, са произвели положителна енергия, но те са били много, много малко.

Настъпили ужасни дни за доброволците и онези, които се опитвали да върнат на човешкия ум разбирането. Те се прераждали в други части на света и водели живот, отдаден на насочването на енергия към мрежата, опитвайки се да компенсират стореното от християнството и исляма (за който ще говорим по-накратко). Родените в християнския свят водели елементарен живот, не надигали глава и насочвали енергията или правели каквото им било по силите, за да говорят открито, преди да се изправят пред неизбежната си и често страховита участ. Мнозина били насочвани към манастири, построени върху енергийни центрове, и законът ги предпазвал от всякак-ви намеси.

Една духовна група, която бързо се разраснала във Франция и северна Италия през XII и XIII век и която оспорила властта на Рим, били катарите или албигойците. Тя се основавала на схващането за прераждането и вечната природа на съзнанието. Те били вегетарианци и медиуми, които общували с други честоти. Техните възгледи получили такава поддръжка, че влиянието на християнската църква в северна Франция около град Алби започнало да отслабва. Папа

Инокентий II реагираше на това с един от най-ужасяващите примери за безчовечност, видени на тази планета. Последвал истински геноцид. Мъже, жени и деца били насичани или изгаряни живи в името на Исус и Бога. Историята на катарите пази незабравими спомени за събитията в замъка Монсегур, но е имало и много други "славни" победи на християнските армии, които са били точно толкова отвратителни. Част от тактиката на Инокентий II, а по-късно и на папа Григорий IX, била да казва на своите "кръстоносци", че каквото и да вършат, той ще им прости в името на Бога. Какъв ли шок трябва да са изживявали, след като са напуснали физическото тяло и са осъзнавали, че чрез кармата са отговорни за всичко, което са извършили. С течение на вековете Светата инквизиция излязла от употреба. Сега за тази религиозна версия на узаконеното убийство отговарял Доминиканският орден. Папа Григорий IX заявил: "Задължение на всеки католик е да преследва еретиците." Присъдата не била предшествана от справедлив процес. Решението на инквизиторите било окончателно. Това било идеален начин да се отървеш от хора, които не харесваш, особено ако си един от елита на Братството и искаш 'да отстраниш онези, които са застанали на пътя ти. Казваш на инквизиторите, че враговете ти са неверници, стоиш си настрана и гледаш как ги изгарят. Следващият пасаж е от книга с напътствия от Църквата към инквизиторите:

"Човекът или признава и се обявява за виновен въз основа на собственото му признание, или не признава и пак е виновен въз основа на свидетелските показания. Ако човек признае всичко, в което е обвинен, той несъмнено е виновен за всичко; но ако признае само една част, той пак трябва да се третира като виновен за всичко, тъй като онова, което е признал, доказва, че може да е виновен и по другите точки от обвинението... Телесните мъчения са оставени в ръцете на съдията на Инквизицията, който решава в зависимост от възрастта, пола и физиката на страната... Ако, независимо от всички приложени средства, нещастният клетник продължава да отрича вината си, на него трябва да се гледа като на жертва на дявола; и като такава не заслужава състрадание от слугите на Бога, нито милост и опрощение от Светата Майка Църквата; той е достоен за проклятие. Нека умре наред с прокълнатите."

Дори искрено вярващите били убивани от инквизиторите, по мотото на църквата било, че е по-добре да умрат сто "невинни", отколкото един еретик да продължи да живее. Възможно ли е нацистите от XX век да са превъплъщение на тези заблудени умове, които описвам? Паралелите в моделите на поведение и отношението се забелязват съвсем ясно, дори в отношението им към евреите. Мисля, че програмирането на колективния съзнателен разум от страна на Църквата е било толкова мощно, че когато хората се прераждали по-късно, те пак се връщали към същите мисловни модели, които са били програмирани в тях при предишните им прераждания. Това се отнася за Църквата, икономиката и всички аспекти на живота ни и аз не се съмнявам, че същото се случва и днес. Въплъщение след въплъщение, хората се връщат към стари модели, които не могат или избират да не престъпват. Все едно игла, която неизменно следва установения път, макар че според мен някои от архитектите на църковните догми са били, както и нацистките лидери, превъплъщения на Луциферно съзнание.

Не признавам термина ерес. За мен това е абсолютно безочие, което навежда на мисълта, че определени вярвания не подлежат на съмнение и не трябва да се оспорват под маската на "ерес" или "богохулство". Но ако само за миг си послужите с дефиницията на Църквата за ерес - злоупотребата и погрешната интерпретация на онзи, когото те наричат Исус - то най-голямата от всички ереси е самото християнство.

Из цялата християнска територия била въведена полиция, следяща за начина на мислене, и не след дълго хвърлили своя мрак над двете Америки. Единствената заплаха за доминирането им над Божи гроб и отвъд била другата версия на религиозно индоктриниране, която отговаряла на името ислям. Сблъсъците между двете породили нови конфликти, болки и страдания - точно каквото Братството и неговият господар Луцифер искали да видят.

АРАБСКИТЕ РИЦАРИ

През 570 година в Арабската пустиня в Мека се родило дете. Четиридесет години по-късно той имал ясновидско преживяване, което засегнало хода на историята чак до ден днешен. Името му било Махомет или както е по-известен Мохамед.

Отново се натъкваме на видение на медиум, съобщение от друга честота или извънземна холограма, погрешно взета за Бог или вестител на Бога, и това отново довело до ужасяващи последици. Махомет казал, че съществува, с което се свързва, му съобщило, че народът на Арабия трябва да се върне към простата вяра в Аллах, Бога на Аврам (Аллах = Ел, а по-късно Йехова за юдеите). Той също твърдял, че Бог го е избрал, за да предаде това послание, и онези, които го приемели, щели да бъдат спасени в Деня на страшния съд. Звучи ли ви познато? Всички тези очевидно противоположни религии водели началото си от един и същ нефизически манипулатор - Луцифер в неговите многобройни проявления. Махомет просто бил още една жертва. Той записал получените съобщения в книга, наречена Коран (в смисъл на уроци), и от нея произлязла религията, която познаваме като ислям (което означава подчинение на Бога), а хората, нарекли мюсюлмани (човек, който се подчинява). Каузата на Махомет била разпространявана чрез ужасно насилие. Той се променил от привидно мил и любящ човек в тиранин, докато неговите религиозни вярвания и силно отрицателна енергия взимали надмощие над характера му. А какво причинило тази внезапна промяна? Предполагам, че може би той просто е станал жаден за власт, а може да има и друго обяснение. Не го предлагам като някакъв факт, а просто като възможност.

Махомет казва, че получил видение близо до пещерата, където имал навик да ходи. Както изглежда, видението твърдяло, че е известният библейски архангел Гавраил, и по време на неочакваната среща Мохамед изгубил съзнание. И други пророци са споделяли за подобни преживявания. Когато се събудил, разказва той, посланието, което му било заповядано да предаде, било вписано в сърцето му. Може би би било по-правилно да се каже в ума му. За да преценим какво би могло да се е случило на Махомет, св. Павел, Августин и безброй други, трябва мислено да разграничим етапа на еволюция, достигната от човечеството по онова време, и степента на познания и технологии, притежавани от извънземните. В съвременния свят високо усъвършенстваните техники за контрол на разума са добре известни на тайния елит на Братството и на разузнавателните агенции, които работят по определен начин, пренебрегвайки демократичните правителства и критичното изследване. Но дори тези техники са примитивни в сравнение с онова, което извънземните могат да правят и по-точно са могли да правят преди хиляди години и в продължение на целия период, обхванат от тази книга. Те могли да превръщат определени хора в свръхроботи, контролирани почти изцяло чрез програмиране на ума. Днес ЦРУ е в състояние да отвлече някой, да имплантира микрочип в мозъка му и така да го хипнотизира, че в паметта му реалното преживяване да бъде заменено от различна версия на случилото се. Вгледайте се в разликата между това ниво на знания и етапа на разбиране, достигнат от хората през периодите, които разглеждаме, и ще видите колко лесно е било да се контролират множество събития.

Не казвам, че това е ставало, не знам. Но би било наивно да отхвърлим възможността в светлината на онова, което знаем за техниките за контролиране на ума днес. Не толкова извънземни, колкото хора биха могли да са въввлечени във въздействието върху ума на Махомет чрез Братството. За неговото преживяване, разбира се, има и други обяснения. Най-вероятното е то да е някакъв вид ясновидство или манипулация, или дори наркотици. Може би в действителност той е бил обект на усилията да се предаде духовното познание и егото му да е взело връх. Част от посланието, което записал, гласи: "Не си служете с насилие в религията", само за да бъде отстранено от текстовете на Корана, тъй като той вършел тъкмо обратното. Сред целия боклук в Корана може да се открие доста здрав разум. Ние не можем да кажем какво точно се е случило на Махомет, но едно нещо е сигурно - последвалото след преживяването му било всичко друго, освен духовно.

Дори преди Махомет град Мека се смятал за религиозен център и привличал хиляди пилигрими. Там имало малък храм, наречен Кааба (Божи дом), а ъгловият му камък бил метеорит. Мястото се смятало за свещено и в него се отдавала почит на бога Аллах Таала, а изображения на Исус, Мария и други украсявали стените. Бедуините, които били собственици на храма, се радвали на доста доходоносен бизнес, тъй като хората плащали, за да отдават почит и да целуват свещения камък. Те много се разгневили от проповедите на Махомет, защото се

страхували, че ако идеите му станели популярни, търговията им щяла да секне. За техен ужас той събирал многобройни последователи и хората от град Медина го помолили да стане техен управител като пророк на Аллах. Като се има предвид какво станало впоследствие, фактът, че именно евреите в Медина помогнали да се убедят хората, че той е това, което твърдял, крие известна ирония. Бедуините от Мека замислили да го убият, но той избягал с близкия си приятел Абу Бекр и се скрил в пещерата си, преди да се върне в безопасната Медина през 622 г. Медина се превежда като "града на Пророка".

От своята база в Медина той и неговите последователи нападнали и ограбвали керваните с търговци по пътя им към Мека и в този пустинен регион се зародил конфликт. Нарастващата мощ и арогантност на Махомет го накарали да обяви, че Бог му бил казал, че хората в Медина, които не приемали неговото послание, трябвало да бъдат убивани. Това бил преработен вариант на християнството. Всички неверници трябвало да умрат. Махомет заповядал безчет кланета, включително и убийството на 900 евреи, и накрая между Мека и Медина се сключил договор. Мека щяла да признае Махомет като пророк на Бога, ако преместел центъра на вярата от Медина в Мека. По този начин храмът щял да загуби една вяра, но да спечели друга, и макар че тогава пилигримите щели да идват по други причини, те щели да продължат да идват и касите щели да продължат да се пълнят. Несъмнено, имайки предвид търговската изгода, бедуините също настоявали Махомет да каже на хората да се обръщат с лице към Мека, а не към Йерусалим, когато се молят. Това щяло да засили желанието им да посетят мястото, към което се обръщали с лице по няколко пъти на ден. Хиляда и четиристотин години по-късно мюсюлманите по целия свят все още се обръщат по посока на Мека, когато се молят.

Махомет повел война с всички общности от Арабия, които не приемали неговото управление и твърденията му, че е пророк на Бога. Това превърнало общностите, населяващи региона, в нация, твърдо решена да разпространи своето ново вероучение из целия свят с всички необходими средства. Налага ми се да се усмихвам, когато чувам мюсюлманските религиозни лидери да говорят по радиото и всеки път да казват "Пророка Мохамед", последвано веднага от "мир нему и да бъде благословен". Аз съм изцяло за мир и благослов за всеки, включително и за онези, които Махомет и неговите последователи убили в името на Бога, и онези, които мюсюлманските фанатици и днес държат в духовно и материално робство. В мюсюлманския свят жените са страдали изключително много благодарение на вярванията на Махомет, които са ги превърнали в затворнички в собствената им земя, защото Коранът се следвал буквално.

Със смъртта на Махомет на 62-годишна възраст приятелят му Абу Бекр завзел властта като негов Халиф, което означава наследник. Той бил безмилостен в стремежа си към световно доминиране на исляма и реки от кръв потекли из целия Среден Изток. Всяка страна получавала един и същ ултиматум: да признаят Халифа за свой владетел и да приемат мюсюлманската вяра или да умрат под меча.

Към 750 г. мюсюлманската власт се разпространила в огромни мащаби. Те контролирали Арабия, Египет, северноафриканското крайбрежие, Армения, Сирия, Палестина, Персия, Месопотамия и Испания. Това им осигурявало контрол върху християнската "Мека" - Йерусалим, и върху много други места, които християните вярвали, че са свещени. След време Константинопол - първият християнски град, също паднал. Мюсюлманите възприели полумесеца за своя емблема. Първоначално той бил проектиран от християните от Константинопол и чак след завземането на града започнал да се свързва с исляма. Впоследствие мюсюлманската империя щяла да се простре до Индийския субконтинент, където дълбоката и непримирима омраза между мюсюлмани и индуси, породена по тази причина, все още продължава. Това е прастарата позната история. Имаме всичките отговори и ако не приемате това, сте мъртви. Човек може само да размишлява за психическата възраст, на която може да се мисли по подобен начин, или за силата на мисловния контрол, който някой или нещо упражнява върху тях. Когато някой ви каже, че притежава всички отговори, време е да побегнете към изхода. От историята на религиите ще видите, че някои ключови теми са общи за всички тях. Първо, някой предава информация от нефизическо същество за свръзка или среща обитателите на космически кораб и ги взима за някаква версия на Бог, приемлива за неговата система от вярвания. После с фанатично усърдие се опитва да наложи тези вярвания на всички останали и с течение на времето, след смъртта на първия подбудител, се разгарят вражди за власт, пари, положение и "истината". Същото било с мюсюлманската вяра. През следващите векове започнали спорове кой трябва да бъде халиф. Веднъж избрали мъж на име Отоман, но срещу този избор възнегодувал Али - съпругът на дъщерята на Махомет, Фатима. Али вярвал, че той трябва да бъде халиф, защото бил член на семейството на пророка, а Отоман - не. Между двете фракции избухнал страшен конфликт, който все още продължава в някои области. Шиитите, или ортодоксалните мюсюлмани, вярват, че

произлизат от онези, които казали, че Али трябва да бъде халиф, докато другите, наречени сунити, признавали Отоман. Бог да ни е на помощ. По едно време всеки, който твърдял, че произхожда от Махомет, бил екзекутиран и аз съм сигурен, че отново негативните организации на Братството са стимулирали разединението всеки път, когато са могли.

Имало е и все още има обаче, много хубави неща в мюсюлманското управление. Това е важен момент, на който искам силно да наблегна. Във всички тези книги като Библията и Корана сред подстрекателствата и оправданията за всяващото ужас поведение ще откриете и някои смислени и стойностни философии. Фанатиците, които със сила били установили значителен контрол, подбрали първите, за да направляват живота им, но други притежавали разум и приличие на духа, за да бъдат направлявани от последните. Не всеки вярващ в християнството бил варварин-убиец, както и не всеки мюсюлманин. По целия свят днес има стотици милиони верни християни и мюсюлмани, които следват положителните послания в техните религиозни книги и отхвърлят насилието. В християнската църква работят някои прекрасни човешки същества и, както установих във Великобритания и по време на пътуванията си из Средния Изток, няма да намерите по-любезни, по-щедри хора от умерените мислещи мюсюлмани. Ако те и умерените християни бяха на власт през вековете, то поне кръвопролитията щяха да се окажат излишни, макар че те пак щяха да си следват религиите, които според мен се основават на митове.

В историята на мюсюлманската империя имало периоди, когато фанатиците не били на власт, и тези епохи са имали жизненоважен принос за човечеството, тъй като са запазили знанията на хора като Платон и Аристотел. При управлението на халифа Харун-ал-Рашид в края на VIII - началото на IX век столицата била преместена в Багдад. Неговата мисъл не била в плен на Корана и въпреки че халифът все още изпращал своите армии да плякосват съседните земи и да убиват населението им по ужасяващи начини, той също така откривал училища и школи. Учени, лекари и философи пътували до този център на интелектуална свобода. Багдад се превърнал в най-богатия град на света с много болници, повече от 600 лекари и 6000 студенти. Разрешено било да се изповядват свободно всички религии. Когато Ал-Мамун поел властта от баща си, древногръцката, персийската и халдейската литература, която оцеляла от християнските свещеници, била преведена на арабски. Той открито поставял под съмнение ученията на Корана и насърчавал философията. През този период бил постигнат голям напредък в разбирането на науката и лечението, а за децата била създадена широка училищна система. Мюсюлманският свят бил на светлинни години пред християнството, където всички тези неща, включително лечението, били забранени под страх от смъртно наказание. Под управлението на мюсюлманите южна Испания се превърнала във втори Багдад. Техният начин на мислене и живот представлявали един напълно различен свят в сравнение с нищетата и невежеството, преобладаващи в християнските страни. Има много неща, за които да благодарим на мюсюлманите, управлявани от тези по-либерални владетели. Те запазили пламъка на познанието жив и той прокарал пътя за Ренесанса в Европа.

Славата на Багдад като родина на знанието и вътрешната свобода била потъпкана, когато през XI век нахлули турците. Те били правоверни, фанатични мюсюлмани и нетърпимостта и невежеството се завърнали. Казвам правоверни, фанатични мюсюлмани, но разделението по нагласа всъщност трябва да бъде направено между фанатици и мислители. Мюсюлманските фанатици имали същия манталитет като християнските фанатици и ако се били родили в земята на другите, щели да бъдат също толкова фанатични по отношение на другата религия. Говорим за мюсюлмани и християни, но в реалността нещата стоят по друг начин. Става въпрос за фанатици и мислители. Религиите просто се използват като средство за фанатизъм. Ако те не съществуваха, щяха да се намерят други изразни средства за техния душевен и емоционален дисбаланс. По същия начин, ако умерените мислещи хора нямаха религия, чрез която да дават израз на своята духовност, те щяха да намерят друго средство.

Турците се заели със създаването на Османската империя, наименование, което дошло от Осман, един от техните владетели¹. Нейната експанзия в доскоро християнските земи била подпомогната от последните спорове за Светата троица. Сега те падали върху латинската дума *filioque*, която означава "и от сина". Дали Светият Дух изхожда само от Отца или от Отца и от Сина? Кой го е грижа? Имало кой, за съжаление, и когато *filioque*-то било добавено към симво-

1) Осман I Завоевателя (ок. 1258-1324 или 1326 г.) - турски султан; основател на династията на турските султани. Османската империя се оформила като такава през XV- XVI век в резултат на османските завоевания в Азия, Европа и Африка. (Б. пр.)

ла на вярата от папата през 1054 г., то разцепило западната и източната църква¹. Тази източна църква днес е известна като гръцка или източно-православна. Това определено е бил ход на Братството, за да се разцепи християнската религия на враждуващи фракции. Докато християнският свят спорел по тези въпроси, мюсюлманските турци се възползвали и разширили своята империя, завземайки крепостите на християнството. Папата се опитал да внесе единство с определена цел, като предприел кръстоносен поход срещу мюсюлманите, за да си върне контрола на църквата над Божи гроб от "езичниците". Кръстоносните походи били общо осем на брой и Йерусалим бил спечелен, а след това отново загубен. Настойчивостта да се спечели отново Свещения град била подсилвана от вярата, че скоро ще настъпи часът на Второто пришествие. На практика идеята за завръщането на бога-спасител води началото си от времето, когато се е отдавала почит на Слънцето и е често срещана в много религии. Повечето от кръстоносните походи завършили катастрофално, а веднъж, в усилията си да завладеят отново Йерусалим, Църквата организираща армия, съставена от деца от Франция и Германия. Този "детски кръстоносен поход" бил предприет по време на папството на Инокентий III. Малко от децата се завърнали. Повечето станали жертва на болести, злополуки, убийства и заробване.

Кръстоносните походи носели отговорност за най-потресаващите жестокости, а "рицарите" не били нищо повече от машини за варварски убийства. Европейските крале и рицари били подтиквани от Църквата и от обществата на Братството да убиват в името на Бога. Най-активните разклонения на Братството по това време били рицарите тамплиери (или Рицарите от храма)² и рицарите хоспиталиери³. От създаването си през 1048 г. хоспиталиерите вероятно не били под контрола на Братството. По онова време това бил благотворителен орден, но през 1118 г. се превъплътил в нов като Ордена на рицарите хоспиталиери на св. Йоан. Това станало след смяна на ръководството и мотивацията. Те се превърнали във военна организация, носеща името на Йоан - синът на царя на Кипър, който се сражавал в кръстоносните походи. Изглежда Братството извършило преврат и Ордена започнал да функционира с "велик магистър" и всичките ритуали, тайни посвещавания, знаци и символи, възникнали още в древността. Рицарите тамплиери още от самото начало били разклонение на Братството със свой велик магистър и обичайната тайнственост. Те се появили на бял свят една година след като хоспиталиерите се присъединили към Братството и тамплиерите щели да имат огромна власт зад кулисите. Подобно на хоспиталиерите, те получили огромни суми от поддръжници на кръстоносните походи. Тамплиерите станали толкова богати, че създали финансови центрове в Париж и Лондон, като съхранявали богатствата си в храмовете си в тези градове. Тевтонските (немските) рицари⁴ били друг благотворителен орден, който се превърнал във военен. Те имали велик магистър и съответните атрибути. Тези три разклонения на Братството се мразели взаимно за голяма радост на онези, които ги контролирали без тяхното знание. Отново не казвам, че всички членове на тези групи съзнателно са работели срещу хората. Повечето са имали най-добри намерения. Братството не действа така. То се нуждае най-вече от собствени коне с капаци, за да бъде най-ефективно. Братството е манипулация с усмивка на лице и се стреми към добър обществен имидж. Затова са му нужни някои добри люде, които да са замесени в по-долните нива. Благотворителните обединения и благотворителността изобщо често са фронтът, който то избира.

Дори по време на пътешествията си до "Божи гроб" християните кръстоносци измъчвали и убивали неверниците, които срещали по пътя си. Най-много пострадали евреите. Християните заклеили цялата еврейска раса като "убийците на Христос" и това служило като оправдание за

- 1) Католическата (вселенска) църква поддържа, че Светия Дух "произхожда" не само от Бог-отец, но и от Сина (филиокве), докато православната (източната) църква твърди, че произхожда само от Бог-отец. (Б. пр.)
- 2) Членове на средновековен католически духовно-рицарски орден. Създаден в Йерусалим след Първия кръстоносен поход (1119 г.) от френските рицари за защита на "светите места", на богомолците и на Държавите на кръстоносците в Палестина и Сирия. Названието си получил по първоначалното седалище на основателите на ордена - близо до църквата, издигната според преданието на мястото на древен храм на Соломон в Йерусалим. С течение на времето се превърнали в крупни феодални владетели и банкери. Разпуснат окончателно през 1312 г. (Б. пр.)
- 3) Членове на военномонашески католически орден, създаден в Палестина от кръстоносците в началото на XII век с цел да се заздрави положението на владенията им. Наречени по името на болницата "Св. Йоан" в Йерусалим, около която се групирани учредителите на ордена. През 1530 г. се прехвърлили на о. Малта и започнали да се наричат Малтийски орден. (Б. пр.)
- 4) Немски католически духовно-рицарски, военно-феодален орден, основан около 1190 г. в Йерусалим. През 1226 г., изтласкан от хоспиталиерите и тамплиерите, орденът се установил в Североизточна Европа. Водил оживена международна търговия и играл важна роля в икономическия живот. (Б. пр.)

всевъзможните варварщини срещу тях. Когато "кръстоносците на Господа" отново завладели Йерусалим, едно от първите им деяния било да изгорят синагогата заедно с евреите, които били вътре. Улиците буквално били залети от кръвта на еврейските и мюсюлманските жертви - силен контраст в сравнение с начина, по който мюсюлманските лидери се отнесли към християните, когато ислямът доминирал над града. Накрая кръстоносците не постигнали нищо, освен че изпратили преждевременно стотици хиляди в гроба и причинили ужасни болки и унищожение - точно каквото искало Братството. Чак през нашия век християнският свят отново получил контрол над Божи гроб, когато Палестина станала част от Британската империя. В Европа евреите страдали по друга причина. Християнската религия през този период наложила строга възбрана върху лихварството - начисляването на лихви върху заеми. Цялата собственост на лихваря можела да бъде конфискувана, можел да бъде отлъчен от църквата и да му бъде отказано християнско погребение. Смятало се, че е по-добре жената да напусне съпруга си лихвар и да проси храна, отколкото да приеме каквото и да било от него. Евреите не попадали под ударите на този християнски закон и начислявали лихви върху заемите. Това ги направило крайно непопулярни сред длъжниците. През 1290 г. 16 000 евреи били депортирани от Англия заради това.

В края на кръстоносните походи и победата на мюсюлманите рицарите на Братството трябвало да бягат. Орденът на св. Йоан се справил добре, тъй като се преместил, променяйки името си по своето ново местоположение на Рицарите от Родос, или Малтийските рицари. Те са оцелели до ден днешен като Суверенен военен орден на Малта, който с помощта на папата преместил базата си в Рим и се превърнал в най-малката нация на света. Днес Малтийските рицари имат огромно влияние в политиката и в тайните общества. Тамплиерите също оцелели, но в резултат на репресиите срещу тях за това, че са загубили кръстоносните походи, и заради обвиненията, че са заплювали кръста, и обвиненията в хомосексуалност, богатството и властта им били отнети. (Във всеки случай за известно време.)

Причините за тази кампания срещу тях били алчността и опазването на контраизмамата, наречена християнство. Тамплиерите натрупали изумителни богатства, докато християните им предоставяли своето имущество чрез завещания и дарения. Тамплиерите били най-богатата организация във всяка страна, в която съществували. Те се превърнали в банкери, без да начисляват лихви благодарение на възбраната на християнската църква върху лихварството. Когато през 1306 г. евреите били изгонени от Франция заради заниманията си с лихварство, френският крал Филип¹ трябвало да им изплати дълговете си. Затова той фактически им предоставил целият държавен резерв от изсечени монети в замяна на цялата собственост, която оставяли. Подобна била и сделката, сключена между евреите и крал Уилям (Руфъс), когато те били прогонени от Англия за това, че начислявали лихви върху заеми. Крал Филип отчаяно се нуждаел от пари, за да посрещне своите чуждестранни задължения и решил да открадне златото на тамплиерите. Филип и неговият сънародник, папа Климент V, замислили план за постигането на тази цел. Срещу тамплиерите били изфабрикувани доказателства, че са еретици и Климент ги обвинил в ерес. Парите им отишли при Филип, а земите им - в църквата. Великият магистър на тамплиерите - Жак дьо Моле, бил изгорен на клада.

Но имало и друга причина, поради която Църквата така ревностно се опитвала да унищожи тамплиерите и катарите. През 1891 г. по време на реставрирането на селската църква в Рен-льо-Шато в югозападна Франция, енорийският свещеник Беренже Сониер открил четири пергаментни. Те били запечатани в дървени тръби, които били скрити в една кухня в колоната на олтара. Два от тях съдържали родословните дървета на местните фамилии и датирани от 1244 и 1644 г. Сониер открил в текстовете и таен код и разказал на епископа на Каркасон за откритията си. Енорийският свещеник бил извикан в Париж, за да се срещне с църковната йерархия и да им покаже пергаментите.

От този момент Сониер се променил. Като свещеник той получавал много малък доход, но през следващите години изхарчил милиони за картини, антики и редки порцеланови изделия. Освен това си построил огромна къща, в която никога не живял, и кула, която била толкова близо до склона на планината, че се издигала над нищото. Поведението му станало много странно във всяко едно отношение. Когато бил назначен нов епископ на Каркасон и подал жалба срещу антиките на Сониер, енорийският свещеник бил подкрепен от самия папа. Сониер умрял от "удар" през 1917 г. на шестдесет и петгодишна възраст. Но както изглежда ковчегът му е бил поръчан от неговия иконом пет дни преди "удара", когато той бил напълно здрав. Говори се, че свещеникът, дошъл да му даде последно причастие и да изслуша изповедта му, напуснал стаята видимо разтър-

1) Филип IV Хубави (1268-1314 г.) - френски крал от династията на Капетинигите. Водил експанзивна външна политика, облагал духовенството с големи налози и свикал първите Генерални щати, за да си осигури подкрепата на феодалната аристокрация и градския патрициат. (Б. пр.)

сен и никога повече не се усмихнал.

И така какво знаел Сониер?

През 1969 г. Хенри Линкълн, британски сценарист, проявил интерес към историята и в Националната библиотека на Франция открил документи, озаглавени "Тайните папки". В един от тях се споменавало за таен орден с типичната структура на Братството, наречен "Приорат на Сион", който бил споменат и в пергаментите, открити от Сониер в Рен-льо-Шато. В документите на Линкълн се казвало, че сред миналите велики магистри на този орден били Леонардо да Винчи, ученият Исак Нютон, алхимикът Николас Фламел и композиторът Клод Дебюси. Интригата се заплитала, тъй като Сониер се срещнал с Дебюси, когато бил извикан в Париж от църковната йерархия. Приоратът на Сион, продължавал документът, бил вътрешната йерархия на рицарите тамплиери, които се били посветили на връщането на Меровингите на френския престол. Династията на Меровингите води началото си от V век.¹ Меровеи станал крал на Франция през 448 г. и се смятало, че семейството имало кралска или свещена кръв. Тамплиерите имали крепост в Безу, недалеч от Рен-льо-Шато, а си спомняте, че пергаментите, открити от Сониер, съдържали фамилни родословия.

Ако проследите изложеното по-долу, ще се убедите, че това се вързва идеално с по-раншните ми заключения за историята на евреите. През 1972 г. работата на Хенри Линкълн била проследена в три телевизионни документални филма и в резултат той получил писмо от оттеглил се англикански свещеник. В писмото се казвало, че авторът знаел със сигурност, че намереното от Сониер било неопровержимо доказателство, че Исус не е умрял на кръста. Свещеникът твърдял, че получил тази информация от един приятел - духовно лице от Англиканската църква, който бил работил в Париж с Емили Хофет. Когато на Сониер било заповядано да замине за Париж, една от интервюираните го била Емили Хофет. Информаторът на Линкълн разказал, че пергаментите доказвали, че Исус бил жив най-малко до 45 г. сл. Хр. и пребивавал във Франция. Както предположих по-рано, Исус пътувал до областта Рен-льо-Шато заедно с Мария-Магдалена и техните деца след като се възстановил от разпъването на кръста. Той може да е починал там или вероятно животът му е приключил в Кашмир, както споменах по-рано. Вярвам, че римокатолическата църква знае, че Исус не е умрял на кръста, и го е знаела от поне 1500 години. Те са прикривали тази информация, за да защитят собствената си власт. Изиграли са милиарди хора през вековете и продължават да го правят и днес. Доказателството за това е заключено в подземията на Ватикана и, както установил Сониер, те са готови да платят всякаква цена, за да продължат с тази колосална лъжа.

Те са готови да предприемат и геноцид, за да запазят своята измама. Мотивът на крал Филип да унищожи рицарите тамплиери след провала на кръстоносните походи може и да са били парите, но папа Климент V имал и други подбуди, за да се включи в това начинание. Тамплиерите знаели истината за Исус, точно както и катарите, които възникнали в същия район на Франция, включващ и Рен-льо-Шато. Катарите също отричали, че Исус умрял на кръста, и били унищожени най-вече по тази причина. Смятам, че широко обсъжданото "съкровище" на катарите било доказателството, че Исус не е умрял на кръста. Тази история продължава до ден днешен, защото елитът на Братството е все още твърдо решен да коронясва "краля на света", чийто произход води началото си от родословната линия на Исус, нещо, което са наследили чрез тамплиерите, които вярвали, че Меровингите произлизат от рода на цар Давид през Исус и неговите деца. Затова те толкова ревностно се опитвали да върнат Меровингите на френския трон, а това било друг стимул за крал Филип да се отърве от тях. Смятало се, че родословието на Меровингите е прекъснато след като те загубили трона на Франкската империя през VIII век, но катарите и тамплиерите имали друга информация. Днес, някъде по света, Братството или някои негови членове вероятно подготвят някой човек, за когото твърдят, че произхожда от рода на Давид, Исус, Меровингите, да стане "крал на света".

Всичко и всеки е заменим за онези, които контролират Братството, след като вече са послужили на целите им. Няма по-добър пример за това от начина, по който Братството манипулирало своите християнски разклонения да се сражават с мюсюлманите, като в същото време постъпвало по същия начин с мюсюлманските си разклонения, които били манипулирани да се сражават с християните.

1) Първата кралска династия във Франкската държава. Получила името си от Меровеи, който около средата на V век обединил група франкски племена. Прекратена през 1751 г., когато бил свален последният владетел, свързан с Меровингите, и била основана династията на Каролингите. Последните представители на династията били наричани "ленивите крале", защото загубили всяка реална власт, като запазили само кралската си титла. (Б. пр.)

Сред тези мюсюлмански групи на Братството били карматитите, друзите, Братството на деветте и асасините. В основата на тайните общества от мюсюлманския свят стояла Великата ложа на Кайро, от която са произлезли много групи на Братството в Европа. Както е при всички религии първоначалната структура се разпада на фракции, подобно на шиитите. От шиитите възникнала друга фракция, наречена Секта на исмаилите, клон на Братството с Ага Хан като нейн "духовен лидер" днес, а от нея произлязла още една войска на Братството - асасините с велик магистър и тайни посвещения; знаете резултата. Думата асасин¹ означава човек, употребяващ хашиш, защото те използвали наркотика, за да стимулират своите мистични преживявания и по други по-злокобни причини. Сега асасин означава нещо много различно - самотен убиец. Това се дължи на факта, че асасините използвали този метод много ефективно, за да разширят властта си от базата си в Иран. Те не били придирчиви. Убивали както мюсюлмани, така и християни.

Асасините станали модел за днешните политически и икономически убийци. Те самите нямало да извършат убийството, а щели да обработят някой млад човек и да го накарат да го извърши. Предпочитаният от тях метод бил да го представят на великия магистър. После му давали хашиш и той губел съзнание. Когато се събудел, се озовавал в прекрасна градина, където му угаждали и го карали да повярва, че е на небето, в рая. Давали му още наркотици, той пак губел съзнание и когато се събудел, отново се оказвал при великия магистър. На бъдещия убиец се казвало, че никога не е напускат великия магистър и че е вкусил от вечния рай, който го очаквал, ако направел онова, което му заповядали асасините и ако убивал в името на Бога. И те винаги го правели. Би ли могло нещо подобно да се е случило с Махомет векове по-рано?

Същата тази основна техника, но далеч по-усъвършенствана, се използва и днес, за да се убиват онези, които застават на пътя на Братството, планирало световно доминиране. Този метод за обработка на аутсайдери, които да ти свършат мръсната работа, прави почти невъзможно посочването на истинските убийци, особено когато лицата, разследващи престъплението, също са членове на Братството, както доста често се случва. Мюсюлманските тайни общества индоктринирали и изигравали своите посветени по начини, които са огледало на ставащото в другите клонове на Братството, като масоните. По-нисшите степени на посвещение били доста преми и изглежда са подкрепяли статуквото, мюсюлманската религия в техния случай. Но после, на определено ниво, когато посветеният вече бил здраво загнезден в обществото, цялата история внезапно сменяла посоката си и им било казвано да забравят всичко, което са чули до този момент. Новата версия на "истината", която щяла да претърпи други изменения на по-висшите нива на посвещаване, щяла да разкрие на кого или на какво наистина служи обществото. Вие бихте получили това познание, само ако се вярва извън всякакво съмнение, че може да ви се има доверие, че ще подкрепите "великото дело". Ето как малцината могат да използват голямата част от членската маса като параван от благоприятие, прикриващ техните тайни действия срещу свободата. Ако сте масон или член на което и да е тайно общество, вие почти сигурно сте били изиграни и е време да го осъзнаете. Измъкнете се, докато можете. Между другото, асасините били прегазени от нахлулите монголи под водачеството на Манджу Хан през 1250 г., но отношението им към живота продължава в голяма степен да живее.

Докато ислямът разширявал своето влияние с огромна скорост, той се присъединил към войнството от религии, съперничейки си за власт и признание в Средния и Близкия Изток - християнство, ислям, будизъм, зороастризм, манихейство, индуизъм... Ако сте чувствали необходимост да предадете разума си във властта на някой "изъм", вие сте търсели повод за избор, макар че в повечето случаи избор едва ли е точната дума. През повечето време сте били онова, което ви е било казано, че сте.

След падането на римляните в Европа настанали хаос и бъркотия, но с течение на вековете определени племена получили надмощие и започнали да се появяват държави. Франките завладели земите, които сега наричаме Франция, а едно разклонение на това племе се заселило там, където възникнала Германия. В Британия те били управлявани от поредица от нашественици, сред които викингите, саксоните и норманите. В тяхната история също присъствали измамата, инвазията, политическият и религиозен конфликт и постоянната дейност на Братството. Никога не е имало подходящо название от определението "тъмните векове". То побира цялата мотивация и опитност на епохата, но бавно властта на католическата църква щяла да бъде разгромена и Британия щяла да бъде в центъра на това много важно събитие. То обаче не било точно удар в подкрепа на свободата, както може би е изглеждало първоначално.

1) От араб. ал-хашишашин и преминало в някои европейски езици като нарицателно за убийци. (Б. пр.)

7

ПОЯВАТА НА ПУКНАТИНИ

Християнството обича да описва себе си като силата, която цивилизовала света. Както видяхме, нищо друго не би могло да бъде по-далеч от истината. То се стремяло да смаже всички усилия, за да върне цивилизацията към "тъмните векове", родени от него.

Част от неговата пропаганда е да обявява всички предхристияни за "езичници" и следователно за варвари и диваци. Това е друга злоупотреба с истината. Да, в предхристиянския свят е имало хора, които са се държели по ужасен начин, но никой не е бил по-лош от онези, които наложили християнството. И да казваш, че всички предхристияни са "варвари", е пълно безочие. Нима Сократ, Платон, Аристотел, Питагор, Хипократ и Квинтилиан са варвари? Самата мисъл за това е идиотска.

Вие просто не можете да разделяте поколенията и цивилизациите на варварски и просветени или добри и лоши. Във всички цивилизации, независимо колко отрицателно е било цялостното им въздействие, е имало положителни хора, които са се опитвали да вършат онова, което им е диктувало сърцето. По време на най-жестоките ексцесии на християнството е имало много състрадателни хора, които били привърженици на вероучението. Същото е било при исляма и при други религии. Така е било през цялата човешка история. Обръщаме поглед назад към онези, които населявали земята хиляди години преди християнството, и решаваме, че са тъпи диваци; при все това в много отношения мнозина от тях са разбирали по-добре живота и сътворението, отколкото съвременния свят.

Техните най-просветени членове, често превъплъщения на доброволческо съзнание, подкрепяни от информацията, предадена от по-висши нива на съзнание, са знаели, че Земята е живо същество със свой собствен разум. Те познавали енергийната система и свещените точки. Древните китайци прилагали тези знания върху човешкото тяло в науката, станала известна като акупунктура. Древните хора създали каменните кръгове и издигнали побитите камъни върху чакрите и акупунктурните точки на Земята. Много от тях имат подобно въздействие като акупунктурните игли. Смята се, че такива грандиозни конструкции като Стоунхендж в Англия са култови паметници на един изостанал народ и все пак онова, което са вложили, днес все още функционира и ни помага да поддържаме разбитата енергийна мрежа в някаква изправност. Те били свършени медиуми, защото не били подложени на огромната вълна на злоупотреба, присмех и порицание от страна на своето общество, когато талантът им на медиуми бил активиран в детска възраст. Техните родители не казвали "Не бъди глупав", когато получавали видения на същества от други честоти или чували техните съобщения; затова те не затваряли тези канали от страх и смут. Естествено, те били подложени на манипулиране и съм сигурен, че някои от побитите камъни и кръговете също са били поставени по отрицателни причини, за да се разстроят енергийните потоци или дори да се концентрират енергиите в определени точки, за да може космическите кораби да използват мощта за своята работа. Не всички побити камъни са положително натоварени, но като цяло древните хора са имали известна представа за Земята като за живо, дишащо същество.

Смятам, че земята, която сега познаваме като Британски острови, е била част от Атлантида преди поредицата от катаклизми да започнат да откъсват тази земя от острова, в който щяла да се превърне Атлантида. Британия винаги се е смятала за район от огромно значение за мрежата. Въпреки усилията на хора като Боадичеа, британците не могли да издържат на римската инвазия. Макар че опитът на Юлий Цезар за агресия в крайна сметка да бил отбит, Римската империя абсорбирала по-голямата част от Британия няколко години след 43 г. Те никога не успели да подчинят по-голямата част от населението на Шотландия и император Адриан построил стена, която да ги държи настрана. Впоследствие християнството постигнало онова, което римляните не могли - да установи контрол над Шотландия. Управлението на римляните имало много предимства. Техните вътрешноплеменни войни намалели и били построени пътища, за да се подобрят комуникациите.

След падането на Римската империя през 410 г. Британските острови били нападнати от племена от регионите, които познаваме като Германия и Дания. Кръстосването между местното население и нашествениците създадо англо-саксонската раса. Именно през тази англо-саксонска епоха процесът на загубване на древните знания наистина започнал да се ускорява. Страната била разделена на кралствата Нортъмбъри, Мързи, Уесекс, Източна Англия, Есекс, Кент и Съсекс. Те

се сражавали заради... да, сетихте се... религията. Поддръжниците на Никеийския символ на вярата се сражавали с онези, които подкрепяли възгледа на Арий за Исус, докато езичниците се сражавали и с двете крила. Осуай - християнският крал на Нортъмбъри, "се направил на Константин" през 664 г., когато събрал заедно двете християнски фракции в Уитби; след като изслушал аргументите, той решил, че цяла Англия трябва да се придържа към папата и "Никеийския символ на вярата". Сега били положени основите за управлението на Църквата над страната. Властта на римския император била заменена от властта на римския папа, както било станало в бившата Римска империя. На манипулаторите сега им оставало само да контролират папството и щели да контролират по-голямата част от познатия свят.

След като самото споменаване на т.нар. езически знания станало еквивалент на самоубийство в християнския свят, информацията за енергиите и енергийните точки се предавала в легенди от онези, които искали да запазят основните истини. Те говорили с кодове за гиганти и свещени хълмове и извори, а "гигантите" можели дори да имат някакъв извънземен произход. Тези разкази все още могат да бъдат открити в съвременния местен фолклор и тъй като се възприемат буквално, на създателите им се гледа като на изостанали хора. Когато декодирате символизма, ще видите, че съвсем не са били изостанали. Те просто се опитвали да предадат познанието по начини, които не биха довели до езекутирането им от онези, които били назадничави - представителите на християнската религия.

Из цяла Европа избухвали конфликти, села се борели срещу села под всякакви претексти и културата, донесена от римляните, била до голяма степен унищожена. Хаосът, обхванал бившата Римска империя, се развил в една форма на контрол, наречена феодализъм, който създал социалната структура, върху която Европа се развивала през следващите векове. Групи от по-слаби хора се събирали зад някоя силна личност (не задължително просветена по какъвто и да е начин) и всички, които го следвали и правели каквото им казал, се ползвали със защитата му. Появило се разделение на свободни и крепостни, които не били нищо повече от роби. Лидерите получавали титлата лорд или крал и се възприемали като представители на Бога. Благородниците оформили висшите класи. Християнството било един от главните подбудители и поддръжници на тази система, която превърнала повечето хора в роби на малцина и била една и съща из цяла Европа. Кралете и аристократите сложили ръка върху земята и дарявали огромни богатства на Църквата с погрешната си представа, насърчавана от Църквата, че си купуват място в рая. Феодалното имение или манастирът станали авторитетът, на когото крепостните селяни трябвало да се подчиняват. С времето Британия била разделена на графства, управлявани от олдърмени (по-късно познати като графове), а след тях идвали тановете (по-късно барони). Те, заедно с най-силните свещеници оформили аристокрацията. От тези наченки и възникването на робството възникнала класовата система, която все още е с нас, с нейното поземлено дребно дворянство, аристокрация, църква и духовенство, откъснати от масата от хора или чрез богатство, или чрез привилегии, а често и чрез двете.

Всичко това било страна на бляновете за негативните секти на Братството. Каква свършена система за манипулиране, в която всеки играе срещу другия, за да се пораждат конфликти и катаклизми, които се използват, за да се промени светът според вашата представа. Тези кралства и общности се сражавали и борели едни срещу други, докато едно или няколко получили надмощие и завземели огромни площи земя, които се развивали в държава. Уесекс започнал да доминира в Англия след като разбил Мързи през 825 г. и крал Екберт от Уесекс контролирал цяла Англия. По същество, ако не и на име, той бил първият английски крал. Последвал го Етелульф, а след това дошъл Алфред Велики¹. Той бил несравнимо най-просветеният владетел на своето време, който, наред с другите неща, поощрил превеждането на латинската литература на английски. Чрез нея цялата Църква просперираше. Кралства и благородници идвали и си отивали, но Църквата винаги оставала, увеличавайки с всеки умиращ крал или благородник своето вече изумително състояние от земя и богатства. Християнството контролирало Англия, както и Братството.

Този контрол се засилил още повече след битката при Хейстингс през 1066 г. Английският крал Харолд бил изправен пред нашествията на датчаните и норманите. Той разбил датчаните в битката при Стамфордския мост близо до Йорк, и предвигил войските си на юг, за да нападне нормандския херцог Уилям - безмилостен мъж, който бил много близък с папа Александър II. Папата, Уилям и обществата на Братството замислили да нападнат Англия, а папството осигурило средствата. Уилям вярвал, че върши всичко това в името на Бога, и в битката развял

1) Алфред Велики (881-900) (Б. пр.)

папските знамена, точно както езическите армии носели в свадите изображенията на своите богове. Нищо не се било променило, освен емблемата. Уилям разбил английската войска и станал крал¹. По този начин папата имал една подвластна Англия, подобно на Франция и Германия. Френският станал езикът на Англия и постепенно бил примесен с различните други езици, говорени на островите - келтски, англо-саксонски, латински и датски, за да се роди английският език, който познаваме днес.

Уилям заповядал да се състави "Книгата на страшния съд"², в която била вписана собствеността върху всяка къща, животно и акър земя с цел облагане с данъци, и той предоставил огромни площи от Англия на Църквата, за да се отплати на папата за неговата подкрепа на инвазията. Ланфран, италиански приор, бил доведен от абатството си в Нормандия, за да стане архиепископ на Кентърбъри и да надзирава църковната земя и другите богатства. Той организирил системата на десятъка³, който данък трябвало да се плаща на Църквата от всеки земевладелец в страната. Дори най-бедните не били освободени и от невежество и страх, че свещениците можели да ги предадат на ада за вечни времена, те плащали. До ден днешен земевладелците в Англия все още трябва да плащат този десятък на Църквата, дори да мислят, че християнството е празни приказки. Опозицията през 30-те години на XX век променила вида на плащането, но все още се плаща по друг начин. През 1936 г. десятъкът бил заменен от фиксирана годишна сума, която се начислявала до октомври 1996 г. Тези такси са, за да се платят трите процента от правителствения фонд, предоставяни на църковните власти в замяна на признаване правото им на десятък. Това, разбира се, означава, че всички ние плащаме на Църквата чрез разносните, добавени от земевладелците към цената на тяхната продукция. И всичко това, защото свещениците са сплашвали хората с насилие или с вечните мъки в ада и са ги карали да отстъпват земите си в продължение на близо хиляда години.

През целия този период от английската и световната история и през следващите векове просветените и смели хора се опитвали да повишат нивото на съзнание и познание. Трудно е да се отсее кои от тях искрено са се стремели към свобода за хората и кои са работили по дневния ред на Братството, подкопвайки религията в дългосрочен план, за да доведат един свят, който приемал само физическото ниво на съществуване. Мисля, че поне голямата част са имали добри намерения и ако са играели играта на Братството, то вероятно е било най-вече от неведение, а не от зла воля. Роджър Бейкн⁴, английски монах от францисканския орден, писал през XIII век, че хората повече не трябва да бъдат управлявани от догмата и авторитета и че трябва да започнат да мислят сами. Той имал напредничави за своето време възгледи за науката и заради това бил затворен от Църквата. Последвали други и техният брой непрекъснато нараствал, докато експлодирал през периода, наречен Ренесанс или "възраждане". Ключът към онова, което последвало, бил появата на печатарската машина в Европа. Начинът да се прави хартия бил открит от китайците, взет от мюсюлманите и през тях стигнал до италианците. Идеята за печатане с подвижна лента също води началото си от Китай, а през 70-те години на XV век Уилям Какстън пуснал своята печатарска машина в Уестминстър и в Англия излязла първата книга, издадена по този начин. Какстън превел книги от френски и латински на английски и обмяната на знания започнала да протича из цяла Европа, макар че Църквата всеки път се опитвала да потиска този процес.

Ренесансът в изкуството, литературата и знанията започнал главно в Италия, а негова крепост била Флоренция. Гърците потърсили убежище от турците в Италия и донесли със себе си своите знания, език и книги. Изучаването на гръцки било забранено от римокатолическата църква, за да се възпрат хората да четат произведенията на гръцките философи, но сега жадните за знания пренебрегвали забраната. Древногръцката литература се разпространила из Англия, Франция и Германия. Когато турците завладели Константинопол, гърците масово заминали за Италия с много книги, ръкописи и знания. Произведенията на мюсюлманските учени и знанията, натрупани по вре-

- 1) Уилям I Завоевател (1027 или 1028-1087) - възглавил похода на френско-нормандските феодални за завладяване на Англия; английски крал от 1066 г. Пренесъл на острова френския феодален начин на живот, като конфискувал земята от англо-саксонските земевладелци. (Б. пр.)
- 2) Наречена е така, защото онези, които давали сведения за земите, се задължавали под страх от сурово наказание да кажат всичко като пред "Страшния съд". (Б. пр.)
- 3) Основна форма на натурална поземлена рента през Средновековието, събирана като една десета (понякога и по-голяма) част от земеделския добив (или други доходи) от населението за издръжка на духовенството и храмовете. (Б. пр.)
- 4) Роджър Бейкн (ок. 1214-ок. 1292) - английски философ и естествоизпитател, магистър в Оксфордския университет. Смятал, че човек трябва да овладява тайните на природата, да увеличава своята власт над нея и че науката за природата трябва да носи полза на хората. (Б. пр.)

ме на либералните управници в Багдад, си пробили път в Италия и Европа.

Доброволческото съзнание и другите нива правели всичко възможно, за да осъществят онзи пробив в познанието, който подкопавал властта на Църквата. Виторино да Фелтре въвел нова образователна система в Италия, която предлагала на неговите ученици цялото налично знание, а не само онова, което Църквата искала да наложи. Очевидната корупция, поквара и насилие на Църквата накърнявали авторитета ѝ и тогава се появила "Великата схизма", по време на която имало двама папи - единият, управляващ от Рим, а другият - от Авиньон. Това станало, защото италианската църква смятала, че само италианец трябва да бъде папа, и в продължение на тридесет и осем години имало двама папи, всеки със своя собствена армия, които плякосвали и грабели навсякъде, където отивали.

Откриването на Америка намалило значението на Италия като търговски център, а градове като Венеция и Геноа загубили част от своите богатства и власт. Настанилата се в резултат на това бедност в Италия помрачила огъня на промяната и бавно Църквата отново овладяла положението, особено след като християнска Испания окупира северна Италия през 1538 г. Църквата съставила "Индекс на всички забранени книги"¹, който естествено включвал всичко, което оспорвало нейните доктрини. Инквизицията увеличила темпото си на работа. Но колкото и католическата църква да се опитвала отново да затвори вратата към познанието, промените вече били неизбежни. Засилвало се недоволството от ексцесиите на папството и свещениците. Папството предлагало най-високата цена. Постът давал на заемащия го контрол върху невероятно богатство и недвижимо имущество. Кралете се преклонили пред властта на Рим, а Инквизицията осигурила покорството на масите. Църквата също подкрепяла феодалната система на господари и крепостни. Реакцията срещу всичко това се зараждала от дълго време. Натискът за промяна бавно се засилвал, а после и по-бързо през тези векове на страх и подчинение. Бубонната чума, наречена "Черната смърт", намалила драстично населението на света като само в Европа умряло почти една четвърт от населението. Чувал съм да спекулират с мисълта, че "Черната смърт" и други епидемии може би са създадени от версия на бактериологична война между извънземни. Както безспорно изглежда, доста често преди чумата да засегнела някоя общност, се съобщавало за ярки светлини в небето и отвратително миришещи мъгли. Разказите за комети от онова време лесно биха могли да са космически кораби, а историците са писали за комети, които са оставяли след себе си газове, които убивали дърветата и унищожавали плодородните земи. Често сега изобразяваме символично смъртта като скелет, държащ коса; това идва от безбройните разкази из цяла Европа за странни мъже в черно, държащи коси, които се появявали в някой град или село, преди хората да се разболеят от "Черната смърт". Какви са били тези коси? Каквато и да е причината за чумата, тя наистина оказала продължително въздействие при променянето на статуквото.

Броят на хората, които вършели работата на своите господари, намалял още повече и зависимостта от наличните крепостни селяни нарастнала. На крепостните било признато правото на търсене и предлагане на труд и потиснатите започнали да протестират срещу работните условия. Понякога техните лидери били убивани, но протестите продължавали и в много страни избухнали селски въстания, които донесли конфликти, катаклизми, болки и страдания. Вековете на сляпо и масово подчинение на Църквата и нейните управници започвали да се поставят под съмнение през периода от XIV до XVII век. Събитията и увеличаването на знанията поставили началото на процеса на освобождаване от църковния контрол, процес, който дава плод едва днес в онова, което бихте могли да наречете Духовен Ренесанс или Епохата на светлината.

Църквата била явен прицел на промените и храбреците излезли насреща ѝ и ѝ се противопоставили. Джон Уиклиф² заклеил поведението на свещениците, които използвали информацията от изповедите, за да изнудват хората; някои свещеници продавали опрощение на греховете за пари или вещи. Уиклиф проповядвал, че Светото писание е единствената основа на религиозното познание и че папата не е глава на Църквата. Той отхвърлял идеята за преосъществяване - вярата, че хлябът и виното могат да са тялото и кръвта на Христос по време на церемонията Евхаристия. Той превел Библията на английски и изпратил свои поддръжници да

- 1) "Индекс на забранените книги" - официален списък на произведения, които католическата църква забранява на вярващите да четат, издават и продават под заплахата от отлъчване. Първият Индекс бил напечатан през 1559 г. по указание на папа Павел IV. Последното му издание е от 1948 г.; допълнен е през 1955 г. (Б. пр.)
- 2) Джон Уиклиф (между 1320 и 1330-1384 г.) - идеолог на бюргерската ерес в Англия, реформатор. Професор по богословие в Оксфордския университет. Като цяло схващанията на Уиклиф, антипапските му призови, съчетани с идеите за секуляризация на църковните имущества, и проповедите му за отмяна на крепостната зависимост отразявали интересите на гражданството и по-специално на рицарите. (Б. пр.)

разпространяват неговите възгледи. Впоследствие свещениците убедили Хенри IV да разреши изгарянето на всички еретици, включително и поддръжниците на Уиклиф. По това време той вече бил умрял, но свещениците наредили да ексхумират костите му от църковния двор в Лутеруърт, Лестъшър, където той бил енорийски свещеник. Те не искали скелетът му да мърси святата земя. Колкото повече Рим се опитвал да се справи с протестиращите чрез насилие, толкова повече протести трябвало да преодолява.

Появата на печатарската машина довела до превеждането и разпространението на Библията сред далеч по-широка публика. До това време масите разчитали единствено на словото на свещениците, които им разтълкували казаното в Библията. Но с все по-лесното ѝ намиране хората започнали да виждат разликата между простия живот на библейските "герои" и разкошния начин на живот на духовенството, което взимало десет процента от целия добив от хората. Те били в състояние да направят свой прочит на текстовете. Църквата знаела последствията от това и сред отчаяните им опити да спрат узнаването на истинското съдържание на Библията било убиването на Уилям Тиндейл чрез изгаряне на клада. Той бил обявен за еретик, защото започнал да превежда Новия Завет на английски. Когато хората наистина получили възможност да прочетат Библията, се породило желание да се върнат към простотата на Светото писание, довело до появата на протестанството¹. То пък родило Реформацията², по време на която протестантите се откъснали от католическата църква.

Мартин Лутер³ бил един от първите протестантски лидери. Той живял в Германия, която по онова време включвала повече от триста държавици. През 1517 г. този професор по теология във Витенбергския университет закачил лист хартия, съдържащ деветдесет и пет оплаквания⁴ срещу поведението на Рим и неговите усилия да набере пари за построяването на църквата "Св. Петър" върху мястото на някогашен езически храм. Сама по себе си новата църква била построена, за да носи пари по същия начин, по който бедуините от Мека скубели пилигримите. Това отношение продължава във Ватикана и днес.

Папа Юлий II и неговият наследник Лъв X одобрили план за продажбата на индулгенции⁵ срещу пари. За всяко дарение те обещавали освобождаване на душата на мъртъв роднина или приятел от чистилицето. Тази практика се запазила дори по време на Втората световна война, когато католическият архиепископ на Уинипег разправял на съпругите и родителите на канадските войници, че ако техните любими умрели в акция, той щял да им подсигури незабавно да се озоват при своя Създател и да останат при него за вечни времена срещу таксата от 40 долара.

Бунтът срещу Рим избухнал в Германия и през 1520 г. Лутер изгорил декрета, с който го отлъчвали от църквата, заедно с копия на "Църковното право" - наименованието на Теодосиевия символ на вярата, който актуализирал "Никейския символ на вярата". Родила се Лутеранската църква и много от селяните подкрепили Лутер с надеждата, че религиозната промяна ще доведе до социална реформа. Те подкрепили погрешния човек, защото той бил същият тиранин като повечето папи и по-късно щял да подкрепи ужасните зверства срещу селяните⁶, които искали само да се освободят от тиранията. Както писал веднъж:

- 1) Третото основно направление в християнството, възникнало през XVI в. Състои се от редица религиозни общности - лутеранство, калвинизъм, англиканство и др., които изразявали и защитавали интересите на възникващата буржоазия. Всички отричали католицизма и се обявявали за "евтина църква". (Б. пр.)
- 2) Социално-религиозно движение в Западна Европа през XVI в., довело до преустройство в обществените отношения и секуляризиране на църковните земи. Умерено-бюргерското течение, чийто най-ярък представител било лутеранството, се наложило като господстващо изповедание в Германия. Калвинизмът (Ж. Калвин изразявал интересите на радикалната буржоазия) се превърнал в официална религия в Швейцария. В Англия преобладавало третото течение на Реформацията - княжеското. Кралският двор извършил секуляризация на църковните имущества и за върховен глава на новата реформирана църква бил наложен кралят. Специфичен облик придобила реформационната борба във Франция, където феодалната аристокрация използвала лозунгите на антикатолическото движение за ограничаване прерогативите на кралския абсолютизъм. (Б. пр.)
- 3) Мартин Лутер (10.11.1483 - 18.2.1546) - ръководител на бюргерската Реформация в Германия, основател на немското протестанство (лутеранството). Поддържал, че са необходими реформи в католическата църква, но смятал за недопустимо всякакво революционно надигане против съществуващите порядки. (Б. пр.)
- 4) Знаменитите 95 тезиса, съдържащи основните положения на неговото религиозно учение. (Б. пр.)
- 5) Грамота за опрощаване на "греховете". Папската курия имала съставен особен "ценоразпис" на стойността на опрощаване на различните грехове. Индулгенции се закупували не само за извършени, но и за бъдещи престъпления. (Б. пр.)
- 6) По време на Селската война в Германия (1524 - 1525). (Б. пр.)

"Да се продъни в пъкъла обичта, ако е в ущърб на вярата... По-добре тираните да съгрешат сто пъти срещу хората, отколкото хората да съгрешат един единствен път срещу тирана... Магарето иска бой, тълпата трябва да се управлява със сила."

Неговата омраза към здравия разум и непредубеденото изследване била също толкова крайна. В една проповед той казва, че неговите последователи трябва да се изплюят в лицето на здравия разум, защото той бил блудницата на дявола, разядена от краста и проказа, и трябва да бъде държан в тоалетната. Хубав човек. Той може и да се е оплаквал от индулгенциите на папата и духовенството, но подобно на другите протестанти продължавал да вярва в глупостите, които Йероним и други били редактирали в Библията, и всички други неточности, с които преди всичко били пълни текстовете. Последвали други форми на протестантска интерпретация на Библията като калвинизма - продукт на французина Жан Калвин¹. Той бил също такъв диктатор като Лутер и папите. Религията - и Братството - изглежда са отглеждали такива хора. Извънредно неприятното вероучение на Калвин имало ужасни последици в Англия и Америка, защото оказало важно влияние върху вярванията на пуританите, за което ще говорим по-късно. Калвин, подобно на Лутер, популяризирал идеята, че не може да се осигури вечно спасение с начина, по който се живее, нито с "добри дела". Това можело да стане единствено с вяра в Исус като твой Спасител. Дори римокатолическата църква не била чак толкова крайна, но Калвин стигнал още по-далеч. Той твърдял, че дали ще бъдем "спасени", или не, било решено от Бог, преди още да сме се родили! Той нарича тази идея предопределение. Неколцината избрани, които Бог избрал за вечно спасение, са длъжни, казва той, да потъпкват греховете на осъдените маси. С други думи това било разрешително за неизказана касапница.

Протестанизмът преминал в безкрай вероучения, секти и църкви с различни вярвания, спореци върху жизненоважните въпроси за бъдещето на човечеството като естеството на Светата троица и дали Исус прониквал в хляба и виното, консумирани по време на Евхаристията. Този проблем произтича от един цитат, приписван в Библията на Исус, който на практика бил добавка от някой от многото фалшификатори и се отнася до едно езическо вярване:

"И когато ядяха, Исус взе хляба и, като благослови, преломи го и, раздавайки на учениците, каза: вземете, яжте: това е Моето тяло.

И като взе чашата и благодари, даде им и рече: пийте от нея всички; защото това е Моята кръв на новия завет, която за мнозина се пролива за опрощаване на греховете."

Заради интерпретацията на този фалшификат се водели истински войни. Протестантското движение проникнало в Англия но доста необичаен начин. Хенри VIII² искал син и наследник, но първата му жена Катерина Арагонска могла да му роди само дъщеря, Мария. Той решил да се разведе с нея и помолил папа Климент VII за разрешение. Той отказал. Хенри бил ревностен католик и осъждал протестантството в Европа до такава степен, че папата го бил наградил с титлата "Защитник на вярата", с която британските монарси се титулуват до ден днешен. В този факт се крие ирония, тъй като днес те са монарси протестанти, които защитават тази вяра под титла, дадена им от римокатолически папа за това, че са защитавали неговата вяра! Наистина си е за смях. Хенри бил такъв защитник на католическата вяра, че наредил всички, които я отхвърляли, да бъдат изгорени на клада. Но противопоставянето на развода му променило положението. Той настоявал парламентът да гласува Църквата на Англия да стане независима от Рим, а сам себе си провъзгласил за глава на английската църква. Когато това било направено, архиепископът на Кентърбъри - Томас Кранмър, разрешил развода му с Катерина. Кранмър заменил кардинал Уолси като най-влиятелния духовник в Англия, тъй като Уолси не успял да осигури развода на краля. Той бил призван в Лондон, за да бъде съден за предателство, но умрял по пътя в Лестърширското абатство.

Уолси управлявал английската църква, а до голяма степен и страната, като диктатор. Манастирите имали огромна власт и приютявали папския гарнизон. Освен това притежавали ог-

1) Жан Калвин (10.7.1509 - 27.5.1564) - деец на швейцарската Реформация, основател на калвинизма. Началото на движението е поставено в Женева, където кметството под влиянието на Калвин въвело нова форма на църковна организация. Калвин бил наречен "женевския папа", защото по негово настояване всички противници на учението му били подложени на строг полицейски надзор, изгнание и екзекуции. Своите възгледи Калвин изложил в съчинението си "Защита на правоверното учение". (Б. пр.)

2) Хенри VIII (1509-1547 г.) - английски крал от фамилията на Тюдорите. Укрепил кралския абсолютизъм като засилил ролята на кралския съвет (б. пр.)

ромни области от Англия. Служели си с изпитаните и надеждни методи като страха от ада, за да убеждават заможните да им оставят земята и притежанията си. Когато това не действало, те си намирали някакво оправдание, за да ги изземат. В началото манастирите имали известен положителен принос в сравнение с убийствата и мизерията в другите части на християнския свят, но и те станали също толкова зловредни. Хенри от дълго време ламтял за тяхното богатство и се възползвал от възможността да ги закрие и да иземе собствеността им. Той изпитвал такава необходимост от пари, че му се наложило да продаде голяма част от земята, която придобил, и това било началото на периода на провинциалните скуайъри и джентри. Те били заможните хора, които закупили огромните имения, някога притежавани или по-скоро заграбени от Църквата, и построили върху тях своите господарски къщи, превърнали се в неразделна част от английската природа.

Хенри водел война срещу всеки, който отказвал да го приеме като "върховен глава на църквата", както било посочено в "Акта за върховната власт от 1534 г.". Неговият канцлер - сър Томас Мор¹, бил обезглавен заради предателство в този смисъл, а срещу римокатолиците се повела кървава чистка. Хенри се женил шест пъти и езекутирал две от жените си. Само Джейн Симор му родила син, който станал крал Едуард VI едва на деветгодишна възраст, след като Хенри умрял през 1547 г. Едуард бил крал само по име, а истинската власт била в ръцете на протестантския херцог на Съмърсет. Самият Едуард починал на 15-годишна възраст и бил наследен от Мария, дъщерята на Хенри и Катерина Арагонска². Тя била твърда католичка и повела сред протестантите кървава чистка, която била толкова жестока, че кралицата получила прозвището "Кървавата Мария". Дукът на Съмърсет бил убедил Едуард да остави трона на правнучката на Хенри - лейди Джейн Грей, която поддържала протестантизма, но Мария я езекутирала и завзела трона. Мария се омъжила за Филип Испански, който искал да поддържа мирни отношения с Англия, за да могат корабите му да преминават през Ламанша безпрепятствено. Папата отново станал глава на Църквата в Англия. Но предстоял друг обрат. След смъртта на Мария на трона се възкачила Елизабет I³, дъщерята на Ан Болейн, която станала кралица на 25 години. Майка ѝ била протестантка и тя приела тази вяра. Римокатолическата църква се противопоставила на наследяването ѝ на трона, защото се говорело, че била незаконно дете, тъй като разводът на баща ѝ с Катерина Арагонска не бил признат от папата. Тя не им обърнала внимание и възстановила протестантската църква в Англия със себе си като нейн върховен глава. Срещу католиците се повела кървава разправа. Кралицата издала заповеди за измъчването и смъртта на толкова много ирландски католици, че получила прозвището "Кървавата Елизабет".

Цяла Европа била залята от масови кланета, докато католици и протестанти воювали едни срещу други в граждански и народни войни. Коя страна била най-преследвана, зависело от това кой успявал да присвои трона в онзи момент. Размерът на смъртните случаи и разрушенията, извършени в името на тази религия, е шокиращ. Някои от войните били причинени по религиозни подбуди или от възприетото превъзходство на родословието на физическите тела от една група или нация, докато в действителност те са просто временни средства за нашето съзнание, чрез които то преживява това ниво. Но нека погледнем от друг ъгъл на събитията, последвали Реформацията. По-рано споменах, че Братството си поставило дългосрочната задача да използва религията за собствените си цели и след това, придвижвайки се към следващия етап, да замени религията, която в голяма степен злоупотребявала с познанието за духа, с безбожна наука, която убеждавала масата от хора, че духът изобщо не съществува. Част от този план включвала да се събори властта на християнската църква и да се създадат повече фракции в рамките на християнската религия. Дори ако те не са положили фактическото начало на Реформацията - а аз смятам, че са - определено са се възползвали от нея.

Истинските корени на Реформацията били заложени в Германия през XIV век, когато на бял свят се появила армия на Братството, наречена илюминати, латинската дума за озарени или просветени. Те били тясно свързани с розенкройцерите (от латинските думи за роза и кръст), кои-

1) Томас Мор (1478 - 1535) - английски хуманист, историк, философ, писател, държавен деец. В съчинението си "Утопия" подлага на безпощадна критика общественно-политическия строй в Англия и обрисова идеала за държава. (Б. пр.)

2) Мария I Тюдор (1553 - 1558) - заела престола чрез смазването на заговор. Управлението ѝ било свързано с възстановяването на католицизма. (Б. пр.)

3) Елизабет I Тюдор (1558 - 1603) - при нейното управление английският абсолютизъм навлязъл в разцвета си, а английската търговска и колониална експанзия се засилила. (Б. пр.)

то се появили векове по-рано и били въведени в Германия от император Шарлеман през IX век. В даден момент вие най-малкото бихте били приети в редовете на илюминатите, ако сте стигнали до определено ниво на посвещение при розенкройцерите. И двете били класически тайни общества в смисъла, който очертах, и започнали тайно да създават различни религиозни движения в Европа. Едно било наречено "Приятелите на Бога" и се предвождало от Рулман Мерсуин - богат banker, който бил подведен от Братството да вярва, че е избран от Бога да разнася неговото послание, защото на папата вече не можело да се има доверие. Нещо повече, казали му, че Бог щял скоро да накаже човечеството за неговите грехове. Краят на света и "денят на Страшния съд" са друга тема на Братството. "Приятелите на Бога" представлявали култ, чийто привърженици били обработвани и заставяни да се подчиняват изцяло. Той си спечелил много поддръжници, които се били охранили от корупцията в Църквата, и в края на краищата Мерсуин получил "откровение", че трябва да отстъпи своята религия с всичките ѝ притежания на друг клон на Братството, вероятно свързан с масонството, наречен Ордена на св. Йоан.

Мартин Лутер бил силно повлиян от някои от тези германски мистични общества и бил особено запален по произведенията на немския мистик Йохан Таулер, човек, тясно свързан с "Приятелите на Бога". Почти сигурно е също, че Лутер бил розенкройцер, като се има предвид, че личният му печат съдържа и двата им символа - розата и кръста. Бил близък с много членове на илюминатите и розенкройцерите, а те вероятно са го използвали със или без неговото знание, за да унищожи съкрушителната мощ на папата. Сама по себе си Ватикана била оръдие на Братството, но на никой не се разрешавало да стане прекалено могъщ и всички са били заменени, когато дойдел подходящият момент. Тези две християнски вероучения - протестантското и католическото - се използвали, както вече видяхме, за стимулиране на огромен по мащаби конфликт. Но е важно да се подчертае, че Братството нямало абсолютен контрол върху всички събития. Сигурен съм, че на времето са имали някои грандиозни провали, когато хората не реагирали по очаквания начин или някои от техните членове не правели каквото им било заповядано, след като осъзнаели какъв бил планът на играта. Не се съмнявам, че някои от техните войни не са завършили с изхода, на който винаги са се надявали. Смятам също, че е имало много периоди, през които доброволческото съзнание е инфилтрирало тези движения и се е опитвало да подкопае и да ги промени отвътре, и вярвам, че зад кулисите това вероятно е ставало по времето на сър Франсис Бейкън¹, който станал най-висшият изпълнителен служител на Ордена на розенкройцерите в Англия. Точно по негово време, в началото на XVII век, в ученията на ордена започнали да влизат някои отпратки към необходимостта от лично духовно спасение чрез поемането на контрола върху начина на мислене и действия, а някои от тях все още намират отражение в този орден. Фактът, че някоя историческа личност е била член на тайно общество, не ни говори нищо. От значение е дневният ред, по който са работели, а той не винаги е бил негативен; тъкмо напротив. Да предаваш открито езотерични знания по онова време било като да напишеш предсмъртно писмо. Онова, в което съм сигурен обаче, е, че след Реформацията нататък властта на Луциферното съзнание над Братството се засилвала и възможността му да манипулира събитията изглежда достигнала нови висоти.

Елизабет I осигурила перспективно бъдеще за епископалната църква в Англия, по-известна като англиканската вяра. Всеки, който не присъствал на службите на местната църква, бил глобяван или хвърлян в затвора. По това време Елизабет I и парламентът се споразумели за т. нар. "Тридесет и девет члена на вярата", в които всеки трябвало да вярва или в противен случай бивал осъждан като еретик. Тук изброявам някои от тях и си заслужава да ги прочетете внимателно, защото всеки бъдещ англикански духовник все още трябва да се заклева, че е съгласен с всяка дума, преди да бъде приет в редиците на духовенството:

"Бог съчетава три същества - Отец, Син и Светия Дух, които са единият Господ Бог.

Христос е Син Божи и понесъл страдания, принасяйки себе си в жертва заради греховете на човечеството.

Христос умря заради хората, бе погребан и пропадна в ада.

Христос се надигна от гроба и отново влезе в тялото си с неговата плът и кости, и с него той се възнесе на небето, където ще остане до завръщането си в Деня на Страшния съд.

Светият Дух е от една и съща материя, притежава същото величие и слава като Бог Отец и Си-

1) Франсис Бейкън (1561 - 1626) - английски философ, родоначалник на английския материализъм. Според него науката трябва да дава на човека власт над природата и да спомага за подобряване на неговия живот. Обрисувал "златния век" като царство на науката, техниката, просвещението и търговията. (Б. пр.)

на Божи.

Светото писание съдържа всички неща, нужни за спасението; всичко, извън свещените текстове, е ненужно за спасението.

Исус е единственият посредник между Бога и хората.

Всеки християнин е длъжен да се подчинява на Десетте божии заповеди.

Никейският символ на вярата, Атанасиевият символ на вярата и вероучението на Апостолите трябва да бъдат следвани без капчица съмнение.

Всеки заслужава Божия гняв и проклетие, но за вярващите, приели светото кръщение, не ще има съд.

Човек не притежава властта да върши добри дела без Божията милост.

Нашата праведност пред Бога не идва от нашите дела, а от заслугата на Христос. Следователно ние биваме оправдавани само въз основа на вярата, а не въз основа на делата.

Добрите дела не могат да заличат греховете, при все това те радват Бога.

Дела, непродиктувани от вярата, не радват Бога, а по-скоро носят в себе си греха.

Човек не може да бъде научен да върши повече, отколкото повеляват задълженията му, без високомерие и безбожие.

Исус бе безгрешен, неопетнен Агнец, който пренесе себе си в жертва и отми греховете на света.

Разкаянието не се отрича, както се отрича съгрешаването след светото кръщение.

Предопределението за Живота е вечната цел на Бога, за да избави от клетви и проклетия онези, които е избрал в името на Христа, и да им даде вечно спасение.

Онези, които вярват, че всеки ще бъде спасен от Закона или които подчиняват живота си на интуицията си, са прокълнати.

Последствията от заповедта на Христос не са отминали заради порочността на извършващите богослужения свещеници.

Праведните трябва да се отнасят към всички неверници като към езичници и митарии."

Това е религията, която по силата на закона до ден днешен се преподава в училищата на Великобритания и други страни, и на която, без да се задават въпроси, Би Би Си, която твърди, че е независима организация, е предоставила гарантирано ефирно време. Това е грубо нарушение на закона. Ако не беше толкова трагично, щеше да прилича на комедия.

Елизабет подсигурира оцеляването на протестантската вяра, след като флотата ѝ разбила испанската Армада през 1588 г. Един от командирите на английската флота бил Франсиз Дрейк - бивш пират, издигнат в адмирал, който бил вторият човек, направил пълна обиколка на света. Папа Пий V подтикнал Филип II Испански да нападне Англия, да убие "кучката" кралица и да възстанови властта на католицизма. Пий V бил човекът, който изгарял, обесвал и обезглавявал религиозните реформатори в Италия. Филип бил допълнително мотивиран да изпълни дълга си от ужасните зверства, извършени срещу католиците в Англия и Ирландия. Той вярвал, че подобни варварщини трябва да се предприемат само срещу протестантите. На корабите от Армадата пътували деветдесет члена на испанската Инквизиция, готови да започнат работа, когато Англия бъде отново възвърната за папата. Но Армадата била разбита в Ламанша и мощта на Рим и Испания отслабнала. Заздравяването на положението, което протестантската вяра си била спечелила в Европа, било осигурено. Ако испанците бяха завладели Англия, цялото протестантско движение би могло да се срути. Когато Елизабет умряла през 1603 г., Англия и Шотландия се обединили под властта на един монарх. Те били в конфликт в продължение на хиляди години, но тогава Джеймс VI Шотландски станал и Джеймс I Английски¹. Кралството било обединено - поне на хартия.

XVI и XVII век в Англия по време на управлението на Елизабет и след нея били времена на голяма доброволческа активност, тъй като се опитвали да повишат човешкото разбиране чрез изкуството и научните изследвания. Сър Франсис Бейкън работел в тайните общества и вярвал, че е написал пиесите на Шекспир и включил в тях езотерични кодове. Антъни - братът на Франсис, ръководел "шпионска мрежа", която била параван за предаването на езотерични знания. Смятам, че по това време е имало тайни общества, които са работели в рамките на други тайни общества, и че, когато накрая Братството разбрало какво става, братята Бейкън и други били спрени чрез кампания от тайни убийства и като последно средство чрез обвинения, които вкарвали

1) Джеймс I - син на Мария Стюарт (1542 - 1587), екзекутирана от Елизабет, заради съперничеството им за кралската титла. До 1603 г. Джеймс е крал на Шотландия, а като племенник на Елизабет той става и английски крал. (Б. пр.)

Франсис в затвора. Ако се вгледате в живота на сър Франсис Бейкън, нищо не е както изглежда на повърхността. Той взел някои погрешни решения, както правят всички, но вярвам, че имал положителни намерения в желанието си да построи "нова Атлантида". Църквата, протестантска и католическа, яростно се противопоставяла на всяко усилие да се подобри положението на човека и да се повиши неговото разбиране за живота и огромен брой хора по целия свят пострадали за това, че търсели и обменяли знания.

Галилео Галилей се родил през 1564 г. в Пиза, Италия. Той конструирал телескопа, за да изучава небето, а изследванията му го отвели до заключението, че, обратно на онова, което казвала Църквата, Слънцето не се върти около Земята, а точно обратното. Нито пък вярвал, че Земята е центърът на Вселената. Това потвърдило откритията на Николай Коперник, полски учен, умрял през 1543 г. Коперник продължил делото, наченато близо 2000 години по-рано от Питагор и други. Църквата приковала Коперник на позорния стълб заради неговата "ерес" и конфискувала трудовете му. Почти век по-късно същото се случило с Галилей. Напълно е възможно той да е бил превъплъщение на Коперник. Галилей бил осъден за ерес през 1632 г. от Инквизицията затова, че написал книга в подкрепа на теорията на Коперник. Църквата фалшифицирала един документ като доказателство в делото срещу него. Той бил обявен за виновен, че "поддържал и преподавал доктрината на Коперник" (т.е. казал, че Земята обикаля около Слънцето и че не е център на Вселената). Галилей се отървал от най-крайните методи на Инквизицията, но бил поставен под домашен арест през последните осем години от живота си. Виждате как догматичната религия е задържала човешката еволюция и разбиране. Чак през последното десетилетие римокатолическата църква официално призна, че Галилей е бил прав! Интересно е да се отбележи, че някои от неговите най-ожесточени критици били други академици и учени, които осъзнавали последиците от неговите открития за своята власт и влияние. Същото отношение и днес още доминира.

През този период имало много гадатели и пророци, които предсказвали бъдещето в краски, много подобни на тези, които чуваме и днес. Нострадамус, който живеел в северна Франция, е най-известният от тях. Според мен той предсказвал какво ще стане, ако човечеството продължи по пътя, по който било тръгнало. Настройвайки съзнанието си към онези вибрации от мисловна енергия, които пазят вечната памет на Сътворението, вие можете да "видите" миналото със своето вътрешно зрение или да приемете информация за него от по-висши нива на съществуване. Можете да преживеете нещо от минал живот или да видите минало събитие. По същия начин можете да "видите" и бъдещето. Вярвам, че съзнанието непрекъснато проектира какви ще бъдат нещата във времето напред въз основа на онова, което е станало (миналото) и което става (настоящото). От тези източници колективното съзнание проектира какво ще стане напред във времето, ако същите тези тенденции продължат. Така че бъдещето съществува така, както миналото съществува в мисловната енергия, която е извън нашата версия и разбиране за времето и пространството. Когато хората се настроят към тази вибрация, те имат достъп до информация за проектираното бъдеще, а не задължително за бъдещето такова, каквото ще бъде. Смятам, че такава е била информацията, към която се е настроивал Нострадамус за своите прочути предсказания. Освен това имал достъп до знанието за плана за трансформиране на човешкото съзнание във времето, в което живеем сега, докато навлизаме навътре във фотонния лъч. Очевидно, колкото по-близо е събитието до настоящето, толкова по-вероятно е то да се случи така, както е било проектирано. Но колкото по-далеч в бъдещето отивате, толкова повече време е нужно на хората, за да се променят, а следователно и да променят бъдещето. Степента, до която човешката мисъл е държана в плен, обяснява факта, че събитията се развиват до голяма степен по начина, предсказан от Нострадамус, въпреки че това не е задължително. Ние можем да променим хода им.

Преди да продължим нататък след началото на XVII век, трябва да отбележим началото на най-важното средство на Братството за контрол и манипулация. То дало на тази амал-гама от тайни, конспирация и групировки силата да предяви желанието си за глобално доминиране както никога преди. Наричаме го световната монетарна система.

В цялата човешка история купуването на стоки и услуги се е осъществявало чрез бартер, при който едно нещо се е разменяло директно за друго, или с монети, изработени от метали, които отразявали стойността на монетата. Това направило металите, като злато и сребро, по-ценни от другите, защото могли да се използват за правенето на монети и следователно могли да се разменят за каквото си поискате. Но тогава започнали да се случват разни събития. Хората не искали цялото това злато и сребро да се мотаят наоколо, очаквайки да бъдат откраднати,

затова се превърнало в обичай да се депозират тези метали при онези, които имали помещения за съхраняване на ценности. Много от тези трезо-ри били собственост на златари. Златарят издавал квитанция на клиента за стойността на депозита и когато си го поисквали обратно, той връщал стойността на благородните метали. Клиентите започнали да използват тези разписки като един вид ценна книга, защото били по-удобни, отколкото да местят металите, а златарите и другите собственици на трезори осъзнали, че само малка част от тези квитанции им била връщана в някой момент от хората, дошли да прибират своите депозити от метали. Тогава защо да не издават разписки на хора, които всъщност не притежавали никакви метали, и после да ги облагат с лихва заради тази привилегия? Каква велика идея. Бихте могли да заемете пари срещу метал, притежаван от някой друг, а после да вземете такса за това! Разписката (парите) се обезсмисляла, ако собствениците на вашия депозит от метали си ги поискат обратно веднага, но тъй като това никога не се случва, не ви остава нищо друго, освен да се посмеете, ако не сте издали прекалено много полици.

От тази практика е произлязла днешната банкова система, контролирана от Братството, за да улесни постигането на целите му. На банките е позволено буквално да си измислят пари, далеч надвишаващи техните реални активи и да начисляват лихва върху тези пари. Правителствата и народите по света сега са потънали в дългове към банките в изумителни размери и този дълг представлява пари, измъкнати от банковата система като с магическа пръчка от нищото. Напишете на компютърния екран няколко цифри, прехвърлете това число към нечия сметка от друга част на компютърната програма и от този момент можете да започнете да начислявате на този човек лихва върху пари, които не са ваши и които физически не съществуват. Нещо повече, ако някой човек изостане с плащането на лихвата върху парите, които не притежава, и които не съществуват, вие можете да изземете къщата и вещите му, които съществуват, и дори да го изпратите в затвора.

С тези прости средства можете да направите така, че правителства и хора да изпаднат в толкова голям изфабрикуван дълг, че да се превърнат в пионки, които можете да местите по дъската, когато си поискате. Можете да принуждавате хората да вършат онова, което не искат, защото трябва да печелят пари, за да ви върнат парите, които, на първо място, не сте притежавали, като същото се отнася и за правителствата. Пълно безумие е на банките, освободени от правителствен контрол, да се дава тази власт да създават пари от нищото, но обществата на Братството, в този случай - най-високите нива, създали тази практика и така манипулират цели нации и континенти ден след ден. Освен това тя позволила да се водят нови и продължителни войни, защото вместо да се ограничават с активите, притежавани от дадена държава, bankerите вече можели да издават ценни книжа, които непрекъснато подклаждали конфликта. После, след войната, правителствата били задължени още повече, а народите трябвало изстрадат нови трудности, ако страната им трябвало да заплати на банките за пари, които не съществуват. Войните не само се превърнали в прекрасно оръжие за контрол на Братството, но и предлагали фантастични начини за увеличаване на богатствата му. То не можело да загуби. Те заемали измислени пари и на двете страни, начислявали им лихви, а после им заемали още измислени пари за възстановяването на страните, разорени от тези войни. А ние, мъжете и жените по света, продължаваме да търпим! Първата по-голяма банка от този род била Амстердамската банка, основана в началото на XVII век, и тя веднага започнала да дава заеми на холандското правителство за финансирането на нови войни. Английската банка я последвала през 1694 г. и се превърнала в модел за всички други.

Вековете, които обсъдихме, били от огромно значение - Ренесанса, който отворил умовете на европейците за знанията на Гърция; Реформацията, която унищожила властта на папата; и въвеждането на банковата система. Сред масите се надигало недоволство от начина, по който били третирани, и били положени основите за бунт и в крайна сметка за парламентарната демокрация. За нейната поява са били необходими още няколко века и Църквата се борела, за да я предотврати, но пукнатините в стената им от религиозно потисничество се били появили и било сигурно, че ще последва потоп.

ОРЛОВИ ОПАШКИ

Област на съществена активност на доброволците в продължение на хиляди години след унищожението на Атлантида били земите, които наричаме Северна и Южна Америка.

Северна, Южна и Централна Америка били населени от групи от номадски и земеделски народи, дълго преди шумерите да се били заселили в Месопотамия. Ако не сте запознати с американската история, сигурно си мислите, че тя е започнала с идването на европейските нашественици, но това е станало няколко стотици години по-рано. Двете Америки се развивали с хилядите племена, които пък се развивали със своите разнообразни култури и вярвания. Както в останалата част от света някои нараствали и завладявали другите, като създавали империи. Едни от тях били ацтеките в земята, която наричаме Мексико. Подобно на много народи в двете Америки те били силно развити и построили фантастични пирамиди и градове, но в същото време изклали несметен брой хора, принасяйки ги в жертва на своите богове по прищявка на жреците. Виждате как цивилизацията по целия свят са били засегнати от едно и също глобално съзнание или от едни и същи извънземни раси, които ги насърчавали да вярват в едни и същи митове.

Между шумерската и египетската култура и откритото в древната история на двете Америки има много прилики. Към тях се отнасят всевиждащото око, както и пирамидите, някои от които много сходни с тези в Египет. Символът на змията с пера, често срещан в Северна и Южна Америка, се среща при боговете змии на Индия и крилатите змейове от египетските легенди. Могат да бъдат открити разкази за боговете, които създали човеците и се опитали да ги превърнат в свои роби. Темите за Атланта, Шумер, Вавилон и Египет важат със същата сила и за двете Америки.

Един от интригуващите и интересни народи в Америка били майте. Смята се, че те са произлезли от друг народ, наречен олмеки, като двете племена построили поразителни пирамиди. Връзките между вярванията на майте и египтяните са очевидни. Пирамидите на майте били покрити с варовик, както била Голямата пирамида в Гиза, а вярванията в мумифицирането на телата и в естеството на живота след смъртта били сходни. Мисля, че съществува голяма вероятност едни и същи извънземни раси да са били отговорни за първоначалното развитие на двете цивилизации или може би е действал колективният разум. Но цивилизацията на майте просъществувала хиляди години и не трябва да се заблуждаваме, като мислим, че тя останала непроменяща се през цялото време. Явно някои майте практикували принасянето на човешки жертви, но това не било масова практика. Тези неща се променят. Смята се, че т. нар. класически период от историята на майте е продължил от 435 г. до 830 г. сл. Хр., когато развитието на тяхната култура изглежда прекъснало доста внезапно. Майте се заселили на земята, позната сега като Гватемала и на север до Юкатан, и през този класически период те изобретили начин за измерване на времето, доста различен от този, с който си служим днес. Той бил свързан с естествените енергийни цикли. Те измислили и математическа система от числа и символи, с която пресмятали циклите и ги превръщали в един вид език. Майте, някои от които били от високоразвито доброволческо съзнание, оставили исторически паметници, свидетелстващи за техния календар и математическа система. Те вярвали, че Земята започнала нов еволюционен цикъл през 311 г. пр. Хр. и че той щял да приключи през 2012 г. Това се вързва много добре с казаното от мен за фотонния лъч и с многото пророчества през епохите за огромна промяна по това време. Числа и символи могат да бъдат намерени върху руините и предметите от много древни цивилизации. Както започваме отново да разбираме, всичко е енергия, включително числата и символите. Числата и символите са определени енергийни вибрации, а системата на майте била математически код за енергиите и техните цикли.

Смешна е нашата представа, че еволюцията и разбирането могат да вървят само напред и не могат да се връщат назад. В това вярване се набляга, че хората отпреди едно десетилетие, камо ли пък отпреди 1500 години, не биха могли да знаят повече за Сътворението от нас. Това е заблуда. Познанието съществува извън тази плътна физическа планета и винаги е съществувало. Ставало е въпрос за преминаването на това познание през дисбалансите и плътната вибрация на Земята до нашите съзнателни нива. Това е могло да се случи в Централна Америка през 435 г. далеч по-лесно, отколкото през годините на религиозна измама в Европа и Средния Изток, когато умовете на стотици хиляди се затваряли пред него чрез наложен страх и полицията за контрол над мисълта.

Друг важен момент е, че докато древните майте може да са изчезнали, тяхната енергия не е.

Когато мислим, ние създаваме енергийни полета, затова и в тази бивша земя на майте, както и в Египет и на други места, познанието, с което са оперирали, е все още там и чака да бъде докоснато. Посещаването на тези места и тихото настройване към енергийните полета може да развие вашето разбиране по-бързо, отколкото прочитането на хиляда исторически книги. Ако проникнете в това древно знание, запазено в енергийните полета на мисълта, можете да научите страшно много за тях. То не се появява върху хартия; това е знание, вдъхновено разбиране, което не винаги може да се опише.

В Южна Америка доброволците се прераждаха, за да работят в една област около езерото Титикака, която се простира покрай днешната граница между Перу и Боливия. По-късно тези групи се придвижили на север и се развили в цивилизацията на инките, съсредоточена около Куско в Анди-те. Инките почитали бога Слънце и отново това би могло да се основава на разбирането за осъзнаване на Слънцето като доставчик на универсално познание и мъдрост. По време на своя разцвет 200 от инките контролирали територия от 2000 мили и със загубата на първоначалното разбиране властта, богатството и експанзията се превърнали в основните им мотиви. Изборът на място за прераждане на тези доброволци бил свързан с точките върху енергийната мрежа, върху които трябвало да се работи. Районът, включващ езерото Титикака, Слънчевия остров, Куско, Мачу Пикчу и Свещената долина на инките, е един от най-мощните на планетата.

Нито за миг не намеквам, че превъплъщенията на доброволческо съзнание винаги са били блестящо отражение на добродетели. Те били мъже и жени на своето време и били тсегнати от културата, в която били родени. И все още са. Онова, което притежавали, била по-силна връзка със своето висше съзнание и това имало две положителни последици. Първо, информацията и вдъхновението можели да бъдат свалени до това ниво. Те се проявили в онези, които оспорили фанатизма на религията и властта и ускорили човешкото разбиране чрез философията и научните открития. Второ, те били отворени медиуми, които заземявали мощни енергии и ги предавали на мрежата.

Сред племената в Северна Америка, станали известни като "червенокожите", имало някои важни превъплъщения на доброволци. Индианците (местните американци) разбирали основите на енергийната система, а магическите им колела представлявали кръгове от камъни, в които, върху точките от енергийната мрежа, се провеждали церемонии. Очевидно те не са разбирали точно какво правят заради ограниченията, наложени от физическия им облик, но връзката с Висшия Аз била достатъчно силна, за да вършат каквото било необходимо на физическото ниво. Те предавали своето разбиране в легенди и разкази, които съдържали много, символично представени истини, а и в много митове, сигурен съм. Повече от всичко друго те почитали Земята и останалата част от Сътворението, поради което взимали от природата само онова, от което смятали, че се нуждаят. Всяка цивилизация има свои "класически" периоди, както било при майте, когато доброволческото съзнание присъствало масово в конкретен момент и с конкретна задача. Същото било и с местните американски племена през вековете. Те също имали безброй тайни общества, които предавали своите знания.

Културата не била нито изцяло мирна, нито всезнаеща, пито пък ние би трябвало да очакваме да бъде такава. Съществува, според мен, наивното убеждение, че онези, които идват да помогнат на Земята от по-висши нива, не могат да бъдат истински, освен ако не се държат "съвършено". Митовите за Исус са произлезли от тази представа. Няма значение колко развит е Висшият ви Аз, превъплъщаващият се нисш Аз е все още изложен на дисбаланса, плътната вибрация и културата, в която се преражда. Индианските племена се сражавали едно срещу друго като наследеното недоверие и омраза се предавала от поколение на поколение и за статута на мъжа често се съдело по това дали е храбър воин.

Не бих искал да оставям впечатлението, че всички тези превъплъщения на доброволци създавали хора с пронизителни сини очи, които благославяли своите врагове, лекували болните и накрая изчезвали върху облак в небесата. Те трябвало да живеят с напрежението на този свят, а някои изживявали цял физически живот, без да проявят своето висше познание. За съжаление днес има много такива. Всичко, което казвам, е, че общо тези доброволци са направили страшно много, за да запазят Земята и духовните схващания живи до тази епоха на трансформация.

Разглеждаме двете Америки преди европейската инвазия, населени от племена и империи с огромно разнообразие на култури и възгледи. Някои били достигнали висока степен на разбиране, други били все още примитивни, а трети - по малко и от двете. Някои воювали едни срещу други, други живеели в мир. Никой не знаел за някакъв си бог спасител на име Исус Христос или дори, че християнството и народите от Средния Изток и Европа съществували, но го научили чрез един безогледен геноцид, след като по бреговете им пристигнали представителите на християнския бог.

Според традиционната история Христофор Колумб се родил в Генуа през 1436 г. и бил

убеден, че Земята била кръгла, а не плоска, както твърдяла Църквата. Той вярвал, че ако плава на запад, ще обиколи света и накрая ще стигне до Индия и Далечния Изток, открити от Марко Поло. Той помолил кралете на Испания, Португалия и Англия за средства, но молбата му била отхвърлена. В края на краищата бил подкрепен от група испански търговци и през 1492 г. потеглил на борда на "Санта Мария", пазена по фланговете от два други кораба. След месеци на плаване той открил Бахамските и някои други острови, включително и Куба. Говори се, че до края Колумб вярвал, че е стъпил в Индия и затова съществуват имена като Западна Индия и "индианци".

Но има ли във всичко това нещо повече, отколкото е записала преобладаващата насока в историята? Биха ли могли тайните общества да стоят зад това? Знае се, че понякога-Колумб се обличал по начин, подобен на този на Францисканския орден¹. Синът му казал, че баща му умрял в такова облекло. Това обаче не означава задължително, че е бил член на този орден. Спомнете си, че още в Древния Египет свещениците в храма на Братството в Ел-Амарна носели нещо подобно, както и няколко групи от времето на Колумб, спазващи същата традиция на Братството, включително Братствата. В своята книга "Срещата на Америка със съдбата" Менли П. Хол размишлява върху факта, че според слуховете Колумб може да е бил ученик на илюмината Реймънд Тъли. Хол казва, че той със сигурност е участвал в група, поддържаща възгледите на италианския поет Данте (1265-1321), който бил член на църквата на катарите, приятел на Роджър Бейкън и посветен в тайните на рицарите тамплиери. Имам силното усещане, че Братството е стояло зад Колумб. Убеждението му, че Земята е кръгла, би могло да е възникнало, поне частично, от познаването му на езотеричните традиции на Азия и Близкия Изток. В своята книга за Колумб Серафим Г. Канотас от Атинския университет казва, че тайните приготовления за колонизацията на "Благословените острови на Запад" (Северна и Южна Америка) били известни на катарите и рицарските ордени. Появяват се все нови и нови доказателства, че елитът на тайните общества е знаел много добре, че Америка е съществувала, дълго преди да бъде официално "открита".

Колумб се върнал в Испания със злато, памук и други "находки", включително двама туземци, които щели да бъдат покръстени в християнската вяра. Това променило отношението на испанския крал и когато на следваща година Колумб отново отплавал за "Индия", той взел със себе си 1500 мъже на седемнадесет кораба. Папата му дал разрешение да влезе във владение на всички земи, които открие, от името на испанския крал, който вече се бил съгласил да подели плячката с Негово Светейшество. Колумб станал управител на земите, които открил. Той не само ги иззел от местното население, но и въвел робството и се отнасял към хората с онази религиозна благосклонност, която толкова нашироко е документирана в тази книга. Колумб винаги казал молитвите си, а неговата бруталност спрямо туземците получавала пълната подкрепа на свещениците, които пътували с него. Християнството, което било забулило в мрак целия "стар" свят, сега стигнало до двете Америки.

Западна Европа отчаяно се нуждаела от дял в трофеите, открити от Колумб, и скоро и други поели по неговия път през Атлантическия океан. Португалецът Вашку да Гама минал край нос Добра Надежда, заобиколил го и достигнал до истинската Индия. Един испанец, Висенте Пинзон, който плавал с Колумб при първото пътешествие, повел собствена експедиция и открил Бразилия, непосредствено последван от португалците. През 1519 г. Магелан, друг португалец, направил опит да обиколи с кораб света. Той умрял по време на плаването, но други завършили тази околосветска обиколка, доказвайки по този начин, че планетата наистина е сфера. Тези и други плавания увеличили познанията по география и разширили хоризонтите във всички посоки. През следващите четири века могъщите европейски държави се сражавали за собствеността върху отдалечените земи в Африка, Азия, Южна и Северна Америка. Това била най-голямата проява на пиратство и разбойничество, виждана някога от света. Британци, холандци, французи, белгийци, испанци, португалци и други плячкосвали планетата, налагайки своята култура и религия на местните народи, като предимно убивали или заробвали съпротивляващите се. Австралия и Нова Зеландия били открити и "християнизирани".

Името Кортес ще се помни винаги от народите на Централна Америка. Той бил християнин фанатик, който акостирал край бреговете ѝ през 1519 г. по време на управлението на местния цар Монтесума. Кортес получил добър прием от местното население, което смятало, че той е дълго-

1) Католически монашески орден, основан през 1207 - 1209 г. в Италия от Франциск Асизки. Възникнал на основата на религиозните братства, създадени с цел да проповядват евангелските истини (бедност, покаяние, аскетизъм и т.н.). Францисканците се обличали в кафяви платнени раса, препасани с връв. Обути били в сандали на бос крак. Занимавали се с физически труд и просия като средство за препитание. (Б. пр.)

очакваният им бог Кетцалкоатл, което се превежда като "нашият любим син". Вярванията, които го обгръщат, са още едно силно доказателство за общия източник, свързващ Средния Изток и двете Америки. Смятало се, че е роден от дева, Чималман, на която един небесен вестител съобщил, че ще роди син без полово сношение. Разказвало се също, че Кетцалкоатл бил изкушен от дявола, че постил четиридесет дни и че бил разпънат на кръст. Но хората на Монтесума скоро разбрали, че Кортес не бил второто пришествие на този бог. След като видял богатството и великолепието на културата, той започнал да избива хората с хиляди с цел да им наложи испанската власт и християнството. Сред завоеванията му били земите на майте, населени от онези, които дошли след класическия период на майте. Приемете нежния Исус за ваш спасител или ще ви изколим било основното послание на нахлуващите европейци. Един испански историк от онова време пресметнал, че дванадесет милиона местни южноамериканци били убити след слизането на европейците на брега, а още по-голям брой станали роби. С гордост се твърдяло, че Великобритания притежавала толкова много държави, че слънцето никога не залязвало над Британската империя. Подобно на всички от своя вид, тази прославена империя била средство за експлоатация и доминиране, подбудена от богатството, ресурсите и търговията. Не намеквам, че всичко, което европейците направили в тези страни, било отрицателно и без стойност, но мотивите и измамата, скрити зад тези завоевания, били ужасяващи. Последствията от тази окупация все още не са разнищени.

Нямало нужда от всичките тези убийства и страдания, за да си взаимодействат тези различни култури. Всичко би могло да стане за взаимна изгода. Но Луциферното съзнание било имплантирало у достатъчен брой хора убеждението, че каквото поискаш, трябва да си го вземеш със сила и да наложиш своята воля и религия. Вашият бог винаги е на ваша страна и каквото и да направите, правите го за него. Докато си кръстен и вярваш в бога-спасител на св. Павел на име Исус Христос, ви е гарантирано място в рая, независимо какво вършите. Всъщност дори и днес в членовете на вярата на англиканската църква добрите дела не са начин за спасение. Добавете това към осъждането на езичниците в Библията и убеждението, че всички нехристияни, дори невярващите от вашата фракция на християнството, са езичници и ще видите, че тези местни хора не са имали никакъв шанс за човешко отношение от страна на повечето от нашествениците. Както се казва в един от псалмите:

"Ще ти дам в наследство еретиците и ти ще владееш най-отдалечените части на земята. Ти трябва да ги пречупиш с железен прът и да ги разбиеш на парченца като грънци."

В тази глава осветляваме развитието на двете Америки и по-специално на Северна Америка, която под формата на Съединените щати станала най-могъщата нация на планетата - поне на повърхността. Испанците и португалците оплячко-сали по-голямата част от Южна Америка, където унижили местната култура и вярвания и въвели християнството под формата на католицизма - това мрачно вероизповедание, което все *още* държи в робство умовете на милиони хора от този континент чрез страха и вината. До голяма степен Северна Америка станала собственост на англичаните и французите, макар че папа Александър VI "дал" цялата територия на двете Америки на Испания и Португалия, особено на Испания (той бил испанец). Четири години след като Колумб открил Западна Индия, двама венецианци, разположили се в Бристол, Англия, отплавали с подкрепата на Хенри VII за Северна Америка. Това били Джон и Себастиан Кабот, баща и син, и те следвали маршрута, очертан от по-раншни изследователи като викингите, които били слезли на сушата около Ню Йорк петстотин години по-рано. Те нарекли тази област Винланд.

Истинското име на Джон Кабот било Джовани Кабото. Подобно на Колумб, той бил роден в Генуа, а по-късно станал натурализиран венецианец. На фона на това, че Кабот живял по същото време като Колумб, интересното е, че той също имал връзки с тайни общества и посетил същите "мъдречи" от Близкия Изток, с които се говори, че се срещнал Колумб. Някои историци предполагат, че Кабот бил замесен с тайна християнска секта, наречена йоанити, която следвала езотеричните традиции на тамплиерите. Много други ранни изследователи и колонизатори на двете Америки се проявявали като членове на мрежа от тайни общества. Сър Франсис Бейкън използвал своята мрежа впоследствие, за да ускори колонизацията на Северна Америка с цел да попречи на испанците да получат контрол над тези земи и да подкрепи вярата си в изграждането на една велика световна държава, наречена Новата Атлантида. "Шекспировата" пиеса "Бурята" изглежда описва абмициите на Бейкън.

Двамата Кабот открили крайбрежието на Северна Америка, но в продължение на много години почти нищо не било направено по отношение на тяхното откритие, а впоследствие

французинът Жак Картие вече бил предявил претенции от името на своята страна върху региона на днешна Източна Канада. Той бил последван от други французи, например, Самуел дьо Шанплен, който положил основите на Канада и построил форт, който нарекъл Квебек. Амбицията му била да покръсти местните племена в католическата вяра и да разшири търговията с кожи, при която местното население му давало кожи в замяна на оръжия и алкохол. Вмешателството му предизвикало войни между племената и причинило голям разрыв. Но той не успял да ги накара да се покръстят, не на последно място защото католиците и протестантите от неговата среда прекарвали по-голяма част от времето си в борба едни срещу други. Други християнски мисионери, които се опитвали да наложат своята религия на индианците, били убити от същите тези оръжия, които били изтъргувани за кожи.

Преследването по религиозни причини във Великобритания и Европа сега включвало не само преследването на католици от протестанти и обратното, но и преследването на фракции в рамките на протестантската религия, които се различавали от англиканското или ортодоксалното протестантско вероизповедание, често по отношение на най-неуместни детайли. Това принудило много пуритани и сектанти да рискуват и да предприемат опасното и несигурно пътуване до Северна Америка. При управлението на Джеймс I, който наследил Елизабет, пуританите¹ и презвитерианите² били преследвани, защото Джеймс бил ревностен привърженик на англиканството. Освен това той се разпоредил да се поведе страшна чистка срещу "вещиците" (медиумите), а отношението му към римокатолиците било толкова ужасно, че двама от тях - Гай Фокс и Робърт Кейтсби, организирали провалилия се заговор срещу английското правителство през 1605 г., който имал за цел да го убие. Джеймс I иззел част от Северна Ирландия от католиците и поощрил заселването ѝ с английски и шотландски протестанти. Това дало ход на векове на омраза и конфликти между двете християнски фракции, породили един вид религиозен апартейд, който все още продължава. Британия при управлението на Джеймс I не била приятно място за пребиваване, освен ако човек не бил англиканец, и масовото заминаване за Америка се засилило. Много пуритани се заселили в район, който нарекли Нова Англия, където съчетавали насието и нетърпимостта, на които били свидетели в Европа, със собственото си отношение към индианците и към другите, които не споделяли тяхната заблудена вяра. Във Виржиния разменната валута бил тютюнът и хората били глобявани с 50 фунта тютюн за това, че не посещавали църквата, с 2000 фунта за това, че децата им не са покръстени, и с 5000 фунта за това, че приемали на гости квакери. Смъртта не била лек за невежеството, нито пък пътуването отвъд Атлантика. Това накарало Уилям Пен, състрадален квакер, да основе през 1682 г. Пенсилвания върху земята, отпусната му от Чарлз II в замяна на парите, които му бил заел бащата на Пен. Той отворил земите си за квакерите и всички преследвани сектанти и се сприятелил с индианците. Той показал как можели да живеят всички заедно във взаимна полза. Индианците дали парче земя и на Роджър Уилямс, който основал щата Роуд Айлънд като мирно убежище, където царяла религиозна търпимост. В по-голяма си част обаче северноамериканските заселници се отнасяли към индианците и към хората с различни вярвания като към езичници без достойнство или права, дадени им от Бога.

Към XVIII век французите били изтласкани от Северна Америка от британците, които смятали тези земи за продължение на Британските острови. Но заселниците започнали да негодуват от това положение. Те все още били верни на британския крал, но въстанали, когато без тяхно съгласие им било заповядано да плащат данък на британското правителство. Изпратени били войски, които да заставят заселниците да се подчинят и така започнала американската Война за независимост. Тайните общества в стила на Братството с познатите посвещавания и методи вече действали в двете Америки още преди инвазията на Европа, но след нея техният брой рязко се увеличил и те взели активно участие в събитията, предшествващи Войната за независимост.

Франкмасоните изобилствали, а Джордж Вашингтон³ бил водещ масон от висок ранг, посветен във франкмасонството през 1752 г. на двадесетгодишна възраст. Някои историци смятат, че като офицер от колониалната армия той заповядал избиването на френските войски в Охайската долина в момент, когато не е имал военно оправдание за това, да не говорим за морал-

- 1) Недоволните от незавършената Реформация в Англия се обособяват през XVI в. под религиозното знаме на пуританите. Терминът "пуританство" е произведен от латинското *purus* - чист, с което се обявява и основната цел на движението - чиста или евтина църква, освободена от атрибутите на англиканството. Възприели основните калви-нистки идеи и по-специално учението за предопределението на всеки човек за спасение или гибел. (Б. пр.)
- 2) Течение на протестантството, групирало около себе си по-умерените пуритани, които се обявяват против съществуването на духовенството, за по-непосредствена връзка между бога и вярващите. (Б. пр.)
- 3) Джордж Вашингтон (1732 - 1799) - първият американски президент, избран през 1789 г., впоследствие преизбран за втори мандат. (Б. пр.)

но. Това породило още по-голям конфликт между британци и французи, който избухнал в Европа като горчивата и кървава Седемгодишна война¹. Тя взела приблизително един милион военни и цивилни жертви и оставила двете страни с огромни дългове към изобретателите на пари - банковият елит, контролиран от Братството. Съществували и разходите по поддържането на армия в Америка. Всичко това накарало британците да наложат тежки данъци на народа и мита върху стоките в американските колонии, за да обслужват дълга, и ето ви споровете, които подхранили Войната за независимост. Съпротивата в колониите била толкова ожесточена, че британците се отказали от новите мита с изключение на митото върху чая. Този път колонизаторите били раздвижени от масонските ложи, представящи се за революционни групи, като целият маскарад бил координиран от ложата майка в Лондон. Членовете на ложата "Свети Андрюс" в Бостън се преоблекли като индианци и изхвърлили чая в пристанището в знак на протест срещу митото² и каквито и действия да последвали от страна на Великобритания, вече било твърде късно. Братството искало независимост за Америка, движено от дългосрочни мотиви, и нещата се развили в тази посока. Напълно ясно е, че масоните са работили за подбуждането на революция против британците най-малко от десет години преди започването на войната и са били направлявани от елита на Братството в Лондон.

Войната продължила шест години, докато американците не спечелили и британците били изгонени. Джордж Вашингтон бил главнокомандващ на американските войски и станал първият президент на новосъздадените Американски щати. Както вече отбелязах, той бил масон подобно на мнозина други, а вероятно и всички от ключовите революционери; много от тях били велики магистри. Масоните като Вашингтон и Франклин имали върху масонските си престилки от овча кожа избродиран символа на Всевиждащото око. Това без съмнение била революция на Братството. През 1776 г. била провъзгласена независимостта³, макар че войната продължила още няколко години след това до решителната битка за Йорктаун през 1781 г., разрешила въпроса за това кой ще управлява страната. Американците били подкрепени с войски и средства от французите след като един от революционерите - масонът Бенжамин Франклин⁴, ги убедил да им помогнат. Французите търсели отмъщение за разгрома си от британците, а дори и да не било така, мрежата на Братството във Франция се погрижила за изпращането на помощ. Във Франция Франклин осигурил услугите на германския масон Барон фон Стюбин, който бил служил в армията на пруския крал Фридрих Велики, и той изиграл важна роля за превръщането на американската армия във военна сила. С победата, гарантирана чрез Декларацията на независимостта, връзките с Великобритания били прекъснати, но не и с британското Братство.

Символите на новата нация отразявали тези на Братството и неговите клонове, които я извели на бял свят. През 1782 г. мъж на име Уилям Бартън изработил проект за печата на новите Съединени щати и включил в него класическия символ от Братството в Древния Египет - пирамидата с всевиждащото око на върха ѝ. Под нея били изписани думите "*Novus Ordo Seclorum*", което означава "Нов ред на епохите". Това насочва към "Великото дело на епохите" на Братството, а днес намира израз като "Новия световен ред". Днес тази част от проекта на Бартън е включена в Големия печат на САЩ и върху доларовата банкнота. Фениксът - друг египетски символ на Братството, също присъствал върху оригиналния печат, но по-късно бил заменен с орела. След обявяването на независимостта американските масони се отцепили от ложата майка в Англия и приели масонската церемония на английския Йорк с нейните десет степени на посвещение и най-вече шотландската церемония с нейните тридесет и три степени. Шотландската церемония в частност е оказвала огромно влияние върху американската политика, икономика и външна политика от този момент нататък. Братството контролира американските банки и Федералния резерв, тяхната версия на Английската банка, която изобретява пари от нищото, и дава тона, на който трябва да се подчиняват избраните политици. Това не означава, че всички революционери били замесени в измамата и искали да злоупотребят със свободата или че желанието за революция било погрешно. Защо трябва една страна да притежава друга по този начин? Повечето,

1) Седемгодишната война (1756 - 1763) решава окончателно съдбата на френска Канада. Според Парижкия мирен договор Франция е принудена да отстъпи значителни територии в Северна Америка. (Б. пр.)

2) Прословутият инцидент от декември 1773 г., станал известен като "Бостънското пиене на чай" (tea party). (Б. пр.)

3) На 4 юли 1776 г. Конгресът приема "Декларация на независимостта", с която се легитимира формирането на американската държава. (Б. пр.)

4) Бенжамин Франклин (1706 - 1790) - умерен политически деец, откривател на гръмоотвода. Участва в редактирането на първите официални документи на новосъздадената американска държава и в дипломатическата защита на колониите от Лондон (б. пр.)

ако не всички революционери са вярвали, че постъпват правилно, водени от правилни подбуди, но кой контролирал тяхното мислене от гледна точка на другия дневен ред? Не винаги събитието само по себе си е грешно, а скритият зад него дневен ред.

Един от мъжете, изиграли важна роля в борбата за американска независимост, може с основание да бъде включен сред великите личности на човешката история. Ако някога е имало пример за превъплъщение на доброволческо съзнание, то това е той. Томас Пейн се родил през 1736 г. и бил син на квакер от Норфолк. Неговата открита подкрепа за потиснатите в Англия и противопоставянето му на религията го направили крайно непопулярен сред властите и той заминал за Америка, за да подкрепи хората в техния спор с британския парламент и с крал Джордж III. Той се сражавал на страната на американците и публикувал памфлет, озаглавен "Здравият смисъл", в който призовавал за пълна независимост за колониите, а не някакъв разводнен компромис, който пак щял да ги остави под управлението на британците. Друг памфлет, "Кризата", мотивирал хората да продължават, дори и ако ситуацията изглеждала безперспективна. Словото му се носело надалеч и му се приписва огромно въздействие върху хода на войната.

Когато била спечелена независимостта, той бил известна личност, но вместо да се радва на победата, той се върнал у дома в Англия, като се надявал да направи същото и там. През 1791 г. написал "Човешките права", в които разобличил кор-умпираността и безсмислието на Църквата, монарха и държавата, като очертал алтернативно общество, основаващо се на демокрацията, образованието и равни права за всички. Това бил периодът след Френската революция, когато британските джентри били ужасени от мисълта за народно въстание. Било издадено разпореждане за арестуването му, но делото му бързо се разпространило сред бедните, които най-сетне се сдобили със свой защитник. Всеки, за когото се установяло, че публикувал или притежавал "Човешките права", бил хвърлян в затвора или изпращан в заточение, а из улиците били разнасяни фигури на Пейн с въже около врата от онези, чиято власт той заплашвал. Той бил човек, изпреварил своето време, но такива хора са жизненоважни за възпламеняването на фитила, който по-късно експлодирал във фундаментална промяна. Пейн избягал във Франция, където бил избран в новия френски парламент. Бил включен в комитета, който изготвял новата френска Конституция, и убеждавал, че срещу монархията и аристокрацията не трябва да има репресии или кръвопролития. Той искал да унищожи репресивните институции, а не да убива хората в тях. Когато гласувал против убиването на крал Луи XVI, бил арестуван и осъден на смърт. Тук отново се натъкваме на един вид тирания и власт, установена със силата на страха, заменили друг вид. Джордж Вашингтон бил помолен за помощ, но той отказал и други трябвало да се потрудат за освобождаването му една година по-късно. По време на затворничеството си написал книгата "Епохата на разума", която разголявала абсурдните твърдения на християнството, които, казва той, не били дело на Господа, а на глупаци. Ето какво се казва за Библията в книгата му:

"Всеки път, когато чета тези сквернословни разкази за сладострастие и разврат, за жестоки и мъчителни екзекуции, за безмилостна отмъстителност, с каквито е пълна повече от половината от Библията, ми се струва, че би било по-логично да я наречем дяволско слово, отколкото Божие слово. Това е история на порочността, послужила за покваряването и оскотяването на човечеството. А що се отнася до мен, аз се отвращавам от нея, както се отвращавам от всичко жестоко."

Томас Пейн е велика, велика личност. "Светът е моята страна, а да върша добро е моята религия", казал веднъж той, и единствената троица, за която имал време, била Истина, Либералност и Справедливост. При все това историята до голяма степен го е забравила, защото в негово име не била създадена никаква детинска религия. При християнството човек може да призовава за политическа свобода, ако това е удобно за хората, но не и за религиозна свобода. Когато Пейн се върнал в Америка след публикуването на книгата, той бил отбягван от онези, на които помогнал да се освободят. В някои области за него било опасно дори да върви по улицата. Но по онова време той бил свикнал с религиозната опозиция в Америка, защото по-рано те се били противопоставили на опозицията му против робството. Съединените щати били построени върху гърба на черните роби от Африка. Робството било част от човешкия живот през по-голяма част от историята, а някои от папите били най-големите робовладелци на своето време. Идеята за избраните, които имали Божието разрешение да притежават рая, била едно непрекъснато оправдание. В Библията се казва:

"А за да имаш свой роб и своя робиня, купувайте си роб и робиня от народите, които са наоколо ви; тъй също и от децата на преселниците, заселени между вас, можете да купувате, и колкото се родят в земята ви от техния род, който е у вас, и те могат да бъдат ваша

собственост; можете да ги предавате в наследство и на синовете си след вас като имот; владейте ги вечно като роби."

Това е от Левит, а ето и думите на Св. Павел:

"Вие, рабите, бъдете послушни на вашите по плът господари със страх и трепет, в простотата на сърцето си, както на Христа, не със слугуване само за очи като човекоугодници, а като Христови раби, изпълнявайки от душа волята Божия."

За християнството робството не било проблем. Такава била Божията воля. Стотици хиляди местни африканци били изловени от робските кораби на Британия, Америка и други страни и били отвеждани в Новия свят, за да бъдат продадени на купувача, предложил най-висока цена. Авторът на химни, Джон Нютън, бил капитан на робски кораб и от перото му излязъл "Колко сладко гали слуха на вярващия името на Исус". Опонентите на тази шокираща безчовечност разказвали, че робите били бесени, застрелвани и горени живи от сбирщината, притежаваща роби, а в подкрепа на робството и насилието срещу протестиращите били изнасяни проповеди. Било голямо престъпление да учиш роб да чете и се водели дискусии дали е най-добре робите да работят до смърт или да се използват по-умерено, за да издържат по-дълго. (Същият дебат протичал във връзка с евреите в нацистка Германия.) Законът позволявал робите да бъдат пребивавани с камшик до смърт и да бъдат застрелвани, ако откажат да приемат телесното наказание. В много случаи езиците им били отрязвани, а очите им изваждани и били жигосвани, ако се опитвали да избягат. Британците били в основата на тази търговия и много британски компании забогатели от нея. Британците построили фортове по африканското крайбрежие, за да защитят трафика на роби и отпускали свободна земя в Западна Индия при условие, че за всеки сто акъра се държали поне по четири роби негри.

Робството се превърнало в проблем, който грубо разделил Съединените щати на Север и Юг. Повечето масонски ложи го подкрепяли, но мнозина били против него. До това време най-голям брой роби били концентрирани в южните щати, където работели по памучните полета. Някои смелчаци помогнали на неколцина да избягат в Канада, поемайки огромен риск. Сред тях бил Джон Браун, търговец на вълна от Охайо, който бил заловен и екзекутиран. Той се превърнал в светец, овековечен в прочутата песен, в която "душата му продължава да марширува". Уилям Лойд Гарисон издавал "The Liberator"¹, който осветлявал отношението към робите, и бил хвърлен в затвора за възгледите си, но това предизвикало още по-голямо раздвижване в полза на каузата. Хариет Бичер-Стоу написала книгата си "Чичо Томовата колиба", публикувана през 1852 г., в която разказала историите, които била чула от избягали роби. Папата заповядал книгата да бъде забранена, а духовенството осъдило публикуването ѝ.

На президентските избори през 1860 г. за президент бил избран аболициониста² Абрахам Линкълн³. Югът се обявил за независим със свой президент - Джеферсън Дейвис⁴, и разширили правомощията на робовладелците. Сега Съединените щати били всичко друго, но не и съединени. Те били две нации, едната твърдо за робството, другата - против. Линкълн, чието желание за премахване на робството не било толкова ожесточено, колкото на други, предложил да се допусне съществуването му, ако Югът се върнел в Съюза, но те не му се доверили. Започнала Гражданската война, но, обратно на широко разпространеното мнение, тя не била за състоянието на робите, а за обединението на страната. Подобно на повечето конфликти Гражданската война била оправдана от едно противоречие. Линкълн и неговите поддръжници тръгнали на война, за да запазят съюза под знамето на свободата. Но докато отношението на южните щати към робите било ужасяващо, по Конституцията те имали пълно право да се откажат от Съюза. Линкълн и Северът се борели, за да ги откажат от това им право. Освобождаването на робите било вторичен резултат от войната, а не мотив за нея. Робството продължило да съществува на Север до края на войната, а законодателството за освобождаване на робите по време на войната било въведено,

1) Освободител (англ.). (Б. пр.)

2) Привърженик на аболиционизма (от англ. abolition - отмяна), поставило си за цел отмяната на робството. (Б. пр.)

3) Абрахам Линкълн (1809 - 1869) - адвокат, решителен противник на робството. Представител на републиканската партия, избран с гласовете на фермерите, индустриалците и всички противници на робството. (Б. пр.)

4) През втората половина на декември 1860 г. щата Южна Каролина пръв обявява, че излиза от състава на Съюза. През следващите седмици той е последван от други шест щата - Флорида, Тексас, Мисисипи, Алабама, Луизиана, Джорджия. Събрани в Монтгомъри, столицата на Алабама, представителите на седемте щата решават на 4.02.1861 г. да създадат Конфедерация на южните щати, а за неин президент избрали крупния плантатор Дейвис. (Б. пр.)

само защото се твърдяло, че южняците вече не били граждани на Съединените щати и следователно били загубили правото си да притежават роби, докато тези на Север продължавали да го имат.

Югът, "бунтовниците" или "конфедератите" държали инициативата през първите фази на войната, но след като загубили битката при Гетисбърг през 1863 г., Северът, "федералистите", променили хода на събитията и удържали победа. До това време били измрели половин милион души с цената на близо два милиарда лири от американската икономика и вярата, че един щат може по своя воля да се откъсне от Съюза, както се били споразумели "бащите основатели", рухнала. Сега Съединените щати били една нация като Германия и Италия непосредствено след своите граждански войни, които протекли през същия период. САЩ родили велики изобретатели и много майстори на търговията и бизнеса, докато разработвали и направлявали Индустриалната революция¹, и се превърнали в най-могъщата страна на света. Абрахам Линкълн бил убит през 1865 г. Той се канел да въведе система, при която американското правителство да печата свои, освободени от лихва пари независимо от банковия елит. Почти 100 години по-късно Джон Ф. Кенеди планирал да направи същото, но бил убит в Далас.

Трагичните жертви на експанзията към северноамериканския континент били местните племена в Съединените щати и Канада. Те били изтласкани във вътрешността от заселниците, които напредвали на запад, докато за индианците не останало място, където да живеят. След като загубили прекалено много битки за запазване на родните си земи, те били заставени да се настанят в резервати, чийто брой пък бил постепенно намален поради икономическите "нужди" на правителството. Белоликите наистина били неискрени, когато давали на индианците обещания, които никога не спазвали. Историята на геноцида над местните американци, провеждан от заселниците от Европа, е един от най-бруталните епизоди в дългата и тъжна история за безчовечността на един човек към друг. Истината за тези събития едва сега започва да се разкрива във филми като "Танцуващия с вълци" и се промъква през пропагандата на Холивуд и правителството през по-голямата част от нашия век, в която индианците са описани като диваци, а живеещите в страх от Бога заселници - като посредници на свободата и цивилизацията. В Австралия и други страни, където нахлуващите християни окупирали местните земи със сила и бруталност, истината за тези времена се разбира по-обхватно.

При пътуванията си до Канада и САЩ съм имал непреодолимото усещане, че съм имал много минали животи като индианец. Когато бях в Калгари, Канада, видях картина на един вожд и почувствах силна и инстинктивна връзка с него. Името му беше "Седящият на орлова опашка", вожд на северните пейгани, едно от групата племена, познати под общото име Чернокраките. Само за да станат още по-сложни нещата, в групата имало и отделно племе, което също се наричало Чернокраките. Пътувах из област, известна като Покюпайн Хилс, на юг от Калгари близо до Олд Ман Ривър, и рядко съм бил толкова развълнуван от друго място по света. Душата ми просто пееше от радост. По-късно открих, че Орловата опашка бил един от онези, които подписали договора за земята с белите заселници, според който индианските племена се поставяли в резервати, и че бил избрал една област около Покюпайн Хилс и Олд Ман Ривър. Той обичал това място и чувствал, че е най-доброто за заселване за неговите хора. Говоря повече за тези преживявания във "Вибрациите на истината" и "Светлината на опита". Две години след това пътуване до Канада се разхождах из Оксфорд с Ева, като търсех музея "Пит Ривърс", в който има отдел, посветен на индианската история. Бяха ни дали погрешни указания за музея и се бяхме загубили. Докато вървахме, й разказвах за Седящия на орлова опашка и как съм почувствал, че това е предишно превъплъщение. В този момент минахме покрай кръчма на име "Орелът и детето". Погледнах към надписа на кръчмата, който висеше на стената. Пред мен се намираще картина с орел, върху чиято опашка седеше малко дете! Случвали са ми се множество "съвпадения" след съзнателното ми пробуждане през 1990 г., но това беше истинско чудо.

Започнах да чета много за индианския период в Северна Америка и, както беше с посещенията ми из бивши индиански земи, изпитвах дълбока и мъчителна тъга заради начина, по който тази култура и разбирания са били ликвидирани за толкова кратко време. Когато посетих бивши индиански земи около Седона в Аризона, Монюмънт Вали в Юта и едно прекрасно място, наречено Омагьосаната скала в Тексас, тяхната красота и спомените за моите индиански животи ми въздействаха силно емоционално. Изпитах невероятна радост. Но в основата на всичко това винаги оставаше тъгата от случилото се. Прочетох една книга за живота на вожд на Чернокраките - Гарванов крак, който живял по времето на Орловата опашка. Човек изтрезнява,

1) Започнала през първата половина на XIX век с постепенното въвеждане на машините в производството и довела до налагането на една нова класа - на индустриалците. (Б. пр.)

когато си помисли, че по времето, когато са се родили, индианският начин на живот бил по същество непроменен от хиляди години; а по времето, когато умрели през втората половина на миналия век, техните племена зависели от подаянията на белите заселници. Земите им били отнети, а независимостта им си била отишла. Този горд народ се нареждал на опашка, за да получи дажбата си в своите малки резервати. Християните мисионери били пристигнали, опитвайки се да наложат своята вяра на индианците. "Богобоязливите" били необуздани и някои от най-трагичните и патетични картини, които съм виждал, са на скупчени индианци с Библия в ръце и с най-хубавите си дрехи, очакващи да бъдат индоктринирани и обработени в църквите към мисиите, построени в техните резервати. Близко хиляда и петстотин години след безумието от Никея, то разпространявало своето невежество и контрол над мисълта из Северна Америка, която дотогава някак си успяла да оцелее и без него.

Чак през 1877 г. Гарванрвия крак и Орловата опашка, заедно с други подписали договора за земята, който ги затворил в резерватите, и чийто брой заселниците намалявали всеки път, когато им се отдадала възможност. По това време техните племена вече били опустошени от войни и болести като едрата шарка, която заселниците донесли със себе си. Всеки портрет на Орловата опашка, който съм видял, изобразява един почти пречупен дух и като се има предвид какво е ставало по време на живота му, това е лесно разбираемо.

Те станали жертви на индустриализацията на света, започнала във Великобритания и разпростряла се като рак из цяла Европа. Напливът от заселници от Европа, които все повече емигрирали в "Новия свят", донесъл тяхната религиозна нетърпимост и икономически етос или ги внесъл след настаняването им. Сега Луциферното съзнание дало воля на всичко, което успяло да събере преди Великото пречистване, което бързо приближавало. По-голямата част от човешката раса била лесна плячка и бързо откривала средствата, с които да унищожи себе си, а и планетата.

ГОСПОДСТВОТО НА НАУКАТА

Братството било увеличило много своята численост и мощ през шестте хиляди години след Шумер и Египет и му предстояло да навлезе в нова фаза от желанието си за световно доминиране.

То вдъхновило много "народни революции" и граждански войни за смяна на монархиите и постигнало това по нормалния начин - като си пробивало път и в двете страни с цел да създава конфликти и атмосфера на-неспокойствие. Понякога монархът се задържал, но много по-често революцията се съпровождала от диктат на народа или "демократично правителство". За Братството било по-лесно да работи тайно зад димната завеса на демокрацията, но то искало да е сигурно, че по света има достатъчно "дяволи", които да обединяват хората във взаимен страх. Страхуващите се са много по-лесни за контролиране, както ще видим. То е имало и по-дългосрочна цел - да замени традиционната религия с безбожната версия на науката, наречена материализъм. Това бил финалният етап от плана на Братството за убеждаване на хората, че са просто физически случайности с един живот, без душа или вечно предназначение. Колкото повече хора започват да мислят по този начин, толкова по-впримчени са в материализма и губят връзка с онова, което в действителност са. При такова душевно състояние те са в идеално положение за превръщането им в работи на Братството чрез прекъсването на връзките им с висшите им нива и Сътворението.

В края на XIX век на бял свят се появили няколко документа, наречени "Протоколите на мъдреците от Сион". Почти всичко, което се предлага да бъде направено в тези документи, се е случило в нашия век. Те са доста поразително четиво. Според книгата "Реките текат на изток", те са се появили в края на XIX век. През 1884 г. мадмоазел Жустин Глинка, дъщеря на руски генерал, била привлечена като шпионка и събираща информация във Франция. Тя наела един член от ложата "Мизраим" в Париж да ѝ помогне в работата и той предложил да ѝ достави копие от някакви тайни документи - "Протоколите на мъдреците от Цион", срещу възнаграждение от 2500 франка. От нея копие попаднало в ръцете на професор Сергиус А. Нилус и той ги публикувал в книга, озаглавена "Голямото в малкото". След Руската революция от 1917 г. "революционерите" наредили всички книги на Нилус по тази тема да бъдат унищожени, а той бил арестуван и измъчван, пише в книгата.

"Протоколите" са предизвиквали големи спорове през целия век и съществуват много твърдения, че са фалшификати, включително и една известна статия в лондонския "Таймс" от 1921 г. Мога да разбере защо толкова много евреи се ядосват заради тях, като си помислите как Адолф Хитлер е използвал "Протоколите" и отпратките в тях към Цион за оправдание на собственото си отврагително отношение към евреите в концентрационните лагери. Каква ирония тогава се крие във факта, че, както ще видим, Хитлер получил властта от самия елит на Братството, чийто смел план за света е брилянтно описан в тези "Протоколи".

Нека си изясним едно нещо. Конспирацията, която разобличавам в "**Бунта на роботите**", *не е, повтарям, не е конспирация на евреите и малцината, пострадали колкото евреите в Германия и в други страни от събитията, организирани от Братството.*

Но ако ще отделяме истината от лъжата, зърното от плявата, трябва със сигурност да сме достатъчно зрели, за да видим разликата между съдържанието на "Протоколите" и хората, обвинявани за тях. Ако не го направим, покрай несъщественото ще отхвърлим и същественото, точно както манипулаторите искат да направим. Освен това трябва да разберем разликата между евреите като *раса* и ционизма¹, който е *политическо движение*. Не е задължително да си евреин, за да си ционист, и много хора, които се наричат ционисти, не са евреи. Възможно е отпратката към Цион в "Протоколите" да е пресметната дезинформация, целяща да хвърли съвсем погрешно цялата вина върху евреите, и в този смисъл те може спокойно да са фалшификат. Но от гледната точка на 90-те години на XX век е болезнено очевидно, че който и да е написал протоколите е бил или пророк с необикновени способности, или, по-вероятното, са знаели плана на Братството за XX век.

На тази и само на тази основа ще си служа с пасажите от "Протоколите" в следващите няколко глави. Ще ги наричам "Протоколите на илюминатите", за да преодолеем мита, че са творение на евреите и от тази гледна точка ще използвам названието илюминати за описание на елита на

1) Националистическо движение за възстановяването на национална еврейска държава в Палестина. (Б. пр.)

Братството на върха на пирамидата от тайни общества по целия свят. На това ниво на илюминатите всички тайни общества се превръщат в една и съща организация. Думата *Гой* в "Протоколите" означава неевреин или немормон, но отново е по-правилно тази дума да се прочете като стадо или тълпа - термините, използвани в "Протоколите" за описание на масата от хора. Протоколите признават ролята на Братството в свалянето от власт на монархиите:

"Върху руините на естествената и генеалогична аристокрация от Гой ние издигнахме аристокрация от нашата образована класа, оглавена от аристокрацията на парите. Квалификациите на тази аристокрация, на която дадохме богатство, и която е зависима от нас..." (Протокол 1)

"Спомнете си Френската революция, на която ние дадохме името "Велика": всички тайни за нейната подготовка са ни известни, защото всичко беше наше дело. Още оттогава ние водим хората от едно разочарование към друго." (Протокол 3)

Огромното мнозинство от хората, които организирали кампании за края на монархиите и срещу измамите на религията, са го вършели от най-добри намерения и точно това е трябвало да стане. С тази част от плана си Братството често се опитвало да разбие отворена врата, тъй като на хората им било омръзнало от Църквата и монарсите. Но докато повечето участници в кампаниите искали да заменят и двете с истинска свобода за човешкия ум и истинска демокрация, елитът от илюминати на Братството имал други идеи. Той използвал популярното мнение, за да сваля от власт монарсите и да ги заменя с илюзии за демокрация и наука, която отхвърляла, че хората имат каквото и да е друго измерение освен материалното тяло.

"Абстракцията за свободата ни даде възможност да убедим тълпата от всички страни, че тяхното правителство не е нищо друго освен иконом на хората, които са собственици на страната, и че икономът може да бъде заменен подобно на износена ръкавица. Именно тази възможност за смяна на представителите на хората ги постави на наше разположение и така ни даде правото да назначаваме... (Политиците), които ще изберем измежду публиката, като взимаме предвид тяхната годност за сервилно подчинение, няма да бъдат хора, обучени в изкуството на управлението и, следователно, лесно ще се превърнат в пионки в нашата игра в ръцете на учените и гениите, които ще бъдат техни съветници, специалисти, възпитани и отгледани от ранно детство да управляват делата на целия свят." (Протокол 2)

"За да може нашата схема да доведе до този резултат, ние ще организираме избори в полза на такива президенти, които имат в своето минало някое тъмно, неизвестно петно, някоя "Панама" или друго - после те ще бъдат надеждни средства за осъществяването на нашите планове, водени от страха от разкрития и от естественото желание на всеки, който се е добрал до властта, а именно, запазването на привилегиите, предимствата и почестите, свързани с президентския пост." (Протокол 10)

Франкмасонството щяло да претърпи съществена промяна след английската Гражданска война и в началото на XVIII век. То се отворило за по-голям брой хора, които по професия не били зидари или занаятчии, и скоро те съставлявали голямото мнозинство. През 1717 г. на среща в Лондон била създадена нова "Велика ложа" и някои я нарекли "Великата ложа майка на света". Това била ложата на американските франкмасони, които по време на Войната за независимост били направлявани от Братството. Всъщност ложата в Лондон дърпала конците на тази революция. Старите връзки със зидарския занаят станали чисто символични чрез названия като "чирак", "другар" и "майстор зидар", които вече нямали нищо общо с работата на зидарите, а само със степените на посвещение в рамките на новото масонство, т. нар. три "сини степени". Великата ложа майка бързо разпростряла влиянието си в Европа и Британската империя, издавайки разрешителни на другите клонове да практикуват "системата на сините степени". В Шотландия Майкъл Рамзи щял да основе друг клон на масонството, основаващ се на старата система на рицарите тамплиери и станалите известни като "шотландските степени" или "ритуалите на масонството" се превърнали в доминираща форма на Ордена. Днес шотландският ритуал с тридесет и трите степени на посвещение стои зад масонската мафия, която днес контролира зад кулисите САЩ и много други държави.

"Ние ще създаваме и увеличаваме масонските ложи във всички страни по света, ще

поглъщаме в тях всички, които могат да станат или които са изтъкнати в обществената дейност, защото в лицето на тези ложи ние ще намерим нашия главен разузнавателен щаб и средство за влияние. Всички тези ложи ще се подчиняват на една централна администрация, известна само на нас, а за всички други абсолютно непозната, която ще се състои от нашите просветени старейшини (илюми-натите)... В тези ложи ние ще вържем възела, който обвързва всички революционни и либерални движения. В техния състав ще влизат всички слоеве на обществото. Най-тайните политически интриги ще ни бъдат известни и ще се подчиняват на нашите напътствия още от самото им замисляне." (Протокол 15)

Английската Гражданска война довела до временен край на монархията и дори, погледнато в дългосрочен план, драстично отслабила нейната мощ. Роялистите (англиканите) били разбити от "кръглоглавите" (сектантите) и Чарлз I бил екзекутиран през 1649 г.¹ На практика първият опит за правителство на народа е правителството на Оливър Кромвел, навъсен пуритан земевладелец, който управлявал като лорд-протектор с подкрепата на своята армия. Той забранил англиканските служби и продължил наказателното право срещу католиците. Кромвел провел чистка сред несподелящите неговите възгледи за християнството и продължил с ужасното отношение към ирландците, като в същото време забранил развлеченията, изкуствата, забавленията, смеха и обичта. Ето как пуританите интерпретирали Библията. Смехът и щастието били грях. Те ми напомнят за онези надписи, на които сте се натъквали в комедийните разкази и на които е написано: "Никакви танци, никакви песни, никакъв смях, изобщо нищо." Те приели и доразширили вярванията на калвинизма и подкрепяли крайните твърдения, че войната и конфликтът са белези за духовно спасение, защото чрез доказателствата на войната Сатаната ще бъде отстранен от Земята. Мирът означавал, че срещу Сатаната не се протестира! Такъв начин на мислене владеел Великобритания по онова време и, както видяхме, бил изнесен в Америка с пуританите "пилигрими". След като Кромвел починал през 1658 г., парламентът поканил заточеният брат на Чарлз I да заеме престола под името Чарлз II при условие, че ще настъпи религиозна търпимост. Той се съгласил, но след това започнал период на преследване на пуританите и на онези, които не почитали англиканската вяра. Десетки хиляди сектанти били избити, измъчвани или натоварени на кораби като роби за колониите. В Шотландия все още наричат този период "времето на кланетата". Онова, което Чарлз II наистина искал да направи, било да върне Британия към римокатолицизма.

Тази история на Британия е историята на света. Тя се е случвала навсякъде, като една вяра преследвала друга заради прочита на една дефектна и до голяма степен измислена книга. Почти всичко произтичало от религията или битката срещу религиозната тирания. Двете политически партии по онова време били разделени по въпроса за религията. Торите² (сега консерваторите) били англикани, докато вигите³ били в по-голяма степен сектанти. През десетилетията на страховита религиозна нетърпимост и непредставителни парламенти много личности дали своя принос за човешкото съзнание. Исак Нютон⁴ направил няколко важни научни открития. Той се занимавал с астрономия и доразработил телескопа. Когато видял една ябълка да пада от дърво, започнал да мисли и накрая открил закона за гравитацията. Но освен това той бил тясно замесен в Братството като велик магистър на "Приората на Сион". По-нататъшните открития, направени от неговите последователи, подкопали твърденията на религията. Писатели като Джон Милтън и Джон Бъниън се противопоставяли на поведението на църквата и държавата, а Бъниън прекарал дванадесет години в затвора Бедфорд за това, че отказал да приеме англиканската вяра. Джордж Фокс основал "Дружеството на приятелите" (квакерите). Той се изказвал против диктатурата на

1) Подбудена от дългогодишния конфликт между парламента и краля, който се стремял към еднолична власт. След неуспешни опити за преговори Чарлз I се оттегля на север, в град Йорк, където се събират неговите съмишленици - аристократи, англикани и католици, наричани "кавалери". В Лондон около парламента се групират пуританите и всички противници на краля, които кралицата Хенриета-Мария иронично нарича "кръглоглавите", тъй като косите им били къси и високо подстригани. Военните действия започват през есента на 1642 г. с успех за краля. През 1645 г. депутатът Оливър Кромвел реорганизира армията на парламента и тя започва да печели победи. Междувременно избухват противоречия между парламента и войската, командвана от Кромвел, както и в самата армия. Парламентът се опитва да преговаря с краля, но той е заловен и съден от "специалния съд", създаден от Кромвел. Чарлз I е обезглавен на ешафода на 30 януари 1649 г. Веднага след това камарата на общините приема закон, с който обявява кралската власт за ненужна и заедно с това премахва камарата на лордовете. Обективно от февруари 1649 г. Англия става република. (Б. пр.)

2) Т.е. ирландски разбойници - съмишленици на краля, наречени така от техните политически противници. (Б. пр.)

3) Или вигаморес - селяни пуритани от западна Англия. (Б. пр.)

4) Исак Нютон (1643 - 1727) - формулирал основните закони на механиката, законът за земното притегляне и развил някои общи идеи на естествознанието (например представата за време и пространство). (Б. пр.)

църквата и насърчавал толерантността, милосърдието и мира. Квакерите до голяма степен били приемливо изражение на религията, тъй като се противопоставяли на робството и преследването. Фокс бил хвърлен в затвора за богохулство, а хиляди негови поддръжници имали същата съдба.

Вигите стояли зад следващия "удар" срещу британския народ. Когато през 1685 г. Чарлз II починал, неговият брат Джеймс II започнал кървав тригодишен терор, който обаче не постигнал открито признатата си цел да възстанови папската власт в Британия, след като бил свален от трона от "Славната революция" от 1688 г.¹ Вигите, силна група от английски и шотландски протестанти, може да са били британска политическа партия, от която по-късно се формирали либералите, но истинската им база била в Холандия. Те поддържали тесни връзки с холандската Оранска династия и с принц Вилхелм Орански, който бил женен за Мария, дъщерята на Джеймс II. Оранската династия, подобно на немското кралско семейство, често си служела с бракове, за да разширява властта си и да извършва безкръвни преврати в другите държави. За да се постави Вилхелм на британския трон, бил създаден друг клон на Братството. Той бил наречен Орден на оранжистите и все още продължава съществуването си, най-вече в Северна Ирландия. Той е едно от тайните общества, което подхранва пожара на разрастващия се конфликт в Северна Ирландия. Орденът на оранжистите заявявал, че Великобритания ще остане протестантска страна, и се основавал на принципите на франкмасонството - гилдията, на която Вилхелм почти сигурно е бил член. Вилхелм се отнесъл към ирландските католици толкова лошо, че омразата към него все още измъчва поколенията.

Той бил коронясан под името Вилхелм III и царувал както над Британия, така и над Холандия. Жена му станала Мария II. Тогава била създадена и Английската банка по подобие на Амстердамската банка и Братството направило голяма крачка напред в контрола на финансовата система. Схемата за Английската банка била представена от шотландеца Уилям Патерсън, но британският парламент съвсем не бил запален от идеята. Те обаче попаднали в капана на Братството. Вилхелм и Мария били започнали война с католическа Франция, а организирали и други конфликти. Това коствало на страната толкова много, че Великобритания изпаднала в огромен дълг. Данъците повече не можело да бъдат увеличавани заради опасността от бунт, затова те с недоволствие приели Английската банка, която впоследствие пушнала огромно количество късчета хартия, символизиращи пари, които не съществували, и начислявала лихва на правителството (народа) за това. Както пише Уилям Брамли в "Боговете на рая":

"Стандартната практика на банкерите през този период била да издават ценни книжа, надвишаващи четири или пет пъти стойността на благородните метали. А Английската банка стигнала дотам, че пушнала ценни книжа, над вишаващи 16 2/3 пъти реалното покритие. Британското правителство се съгласило да заеме тези ценни книжа и да ги изплати като законни пари, използвани за закупуване нето им. Правителството приело този план, защото от него не се искало да възстановява първоначалния заем, а само лихвата върху заема. Не би ли загубила Английската банка пари при такава сделка?"

Никак.

"Номиналната стойност на ценните книжа по заема мно-гократно надвишавала стойността на реалните активи, на които се базирали ценните книжа. Лихвата по заема само за една година превишавала общата стойност на ценните метали, притежавани от Английската банка! Характерно то е, че финансистите били скалпипили общ основен лихвен процент от 72 000 лири стерлинги от реалната стойност на златото и среброто. Като издавала ценни книжа на стойност 16 2/3 пъти от основния лихвен процент, банката била в състояние да направи заем от 1 200 000 лири стерлинги в книжни пари. Годишната лихва била 8 1/3 %, равняващи се на 100 000 лири стерлинги. Това възлизало на печалба от 28 000 лири стерлинги или 39 % само за една година!"

И кой плащал за това и все още плаща за тази система на легализирана кражба? Хората. С труд, пот и страдания. Един друг шотландец, Джон Лоу, агент на Братството, по-късно станал финансов министър на Франция. Там той основал подобна централна банка с унищожителни последици за икономиката, след като били издадени прекалено много ценни книжа, които впослед-

1) На практика преврат, получил това название, тъй като се осъществява без проливането на кръв и без каквито и да било социални и политически сътресения в страната. Със "Славната революция" се ограничават редица права на краля, които са предоставени на парламента, като смяната на династията е осъществена при стриктно спазване на тогавашните английски закони. (Б. пр.)

ствие не стрували нищо. Повечето от тях били предназначени за закупуването на стоки и услуги и това бил кошмарът, наречен инфлация.

Със смъртта на Вилхелм на трона се възкачила сестра му Ана. Тя била наследена от германската династия на ХанOVERите, от която произхожда Уиндзорската династия, днешното кралско семейство на Великобритания.¹ Първият ханOVERски крал, Джордж I, дори не можел да говори английски!² ХанOVERите не били приети радушно от народа, който не можел да разбере защо немци трябва да заемат британския трон. Това дало възможност на ХанOVERската династия да си гарантира един хубавичък доход. Те отказали да държат голяма британска армия, защото, казвали те, се страхували от удар, имайки предвид тяхната непопулярност. И затова събрали наемни войници от родната им Германия с цената на огромни разходи за британския народ и значителна печалба за тях самите.

Поне религиозните гонения започнали да отслабват. Те не изчезнали, но затихнали. На римокатолиците им били нужни още близо сто години, за да получат разрешение да извършват църковни служби, а ирландците трябвало да чакат за това чак до 1829 г. Законите предразсъдъци към сектантите протестанти продължили дори още по-дълго. На тях не им било разрешено да участват в парламента до 1828 г., а започнали да ги приемат в англиканските университети в Оксфорд и Кеймбридж чак през 1871 г.

Папският контрол над Великобритания бил отстранен от Хенри VIII и дъщеря му Елизабет I. Правото на монарсите да управляват като Божии заместници също било ограничено, като парламентите получили власт над правителството. Но това били общо взето парламенти без каквото и да е представителство, а свободите на масите били силно ограничени. В тази много кратка история ще откриете доста теми. Едната е, че тези, които се борят за промяна в името на свободата, често не зачитат свободата на другите след като дойдат на власт. Католиците преследвали протестантите, само за да бъдат на свой ред преследвани от протестантите, когато възниквала такава възможност. В днешните горещи точки все още могат да се наблюдават същите убийства око за око, зъб за зъб. Джентрите организирали кампании за парламентарна свобода и край на кралската диктатура, само за да отхвърлят демократичните и човешки права на онези, които можели да гласуват за отстраняването им от властта. Джентрите от парламента управлявали страната за себе си, Църквата и Братството, макар че мнозина не са го осъзнавали.

Повечето хора живеели в жестока бедност. Нямащо училища, макар че винаги се намирили пари за завоевателни войни и за построяването на църкви. Животът бил тежък и кратък, докато привилегированите слоеве във Великобритания ставали все по-богати, а империята се разраствала. Това продължило до XIX век. Петгодишни момчета и момичета били принуждавани да работят деветдесет часа седмично и често били бити, ако заспели. Гладуващи деца били изоставяни да умрат в канавките. Те се катерели по комини, за да ги дочистват, и заедно с жените работили в мините, печелейки пари за Англиканската църква. Църквата получавала процент от приходите от многобройни рудници като само в Нортъмбърланд и Дъръм това им носело 400 000 лири стерлинги на година. Това все още са много пари, а по онова време били изумителна сума. Нищо чудно, че църковната йерархия никога не възроптала срещу отношението към децата, жените и миньорите. На радикалите, които често били атеисти, било оставено да поставят човечността и милосърдието пред религиозната доктрина. Но не и Църквата. След като сиромасите се били съгласили да бъдат покръстени, те били спасени за вечен живот, тогава защо да се тревожим за подобряване на земната им орис? Това, което им се случвало, било Божията воля.

По едно време 223 вида престъпления се наказвали със смърт, включително кражбата на носна кърпичка или нещо друго, струващо повече от пет шилинга. Едмънд Бърк, политик от партията на вигите и философ, вярвал, че в парламента може да се прокара всичко, което влече смъртно наказание. Хората, включително и деца, били бити с камшици по улиците и обесвани на обществени места. Чак през 60-те години на XX век Великобритания отменила смъртното наказание. Много държави и някои американски щати продължават да си позволяват подобна варварщина.

1) С "Акта или закона за престолонаследията" от 1701 г. се уреждат въпросите за наследяването на престола след Вилхелм Орански, като се пресича възможността Стюардите да се върнат отново в Англия. (Б. пр.)

2) Джордж I (1660 - 1727) и неговият син и приемник Джордж II (1683 - 1760) смятали себе си за немски владетели - кюрфюрсти. В английската корона те виждали само средство за семейно обогатяване и удобен начин за уреждане на своите немски княжески проблеми. Отсъствието на владетелите от страната способства за утвърждаването на "кабинетната система", при която кабинетът, формиран от партията, която има мнозинство в парламента, осъществява изпълнителната власт и е отговорен пред парламента. (Б. пр.)

През XIX век съпругите все още били продавани на британските пазари на купувача, предложил най-висока цена, а отношението към жените като цяло шокирало със своята безчовечност. Затворите били пълни с "длъжници" - хора, които не могли да си позволят да нахранят семейството си. Бедните не могли да заведат дело, за да се борят за своята кауза, защото законовата система съществувала главно, за да осигури доход на юристите - и контрол над хората. Тя нямала нищо общо с правосъдието. Бедни вдовици и деца били изхвърляни от домовете им след смъртта на съпрузите или родителите им. Просяци пълнели улиците.

Такъв бил светът, който 1500-те години християнство наложило на Великобритания и останалата част от християнския свят. И къде били виковете на протест срещу Църквата? Мълчание.

През миналия век християнският свят не бил по-напреднал, отколкото били вавилонците преди 5000 години. Когато Робърт Рейкс започнал да организира училища, в които през неделите (единствения им свободен ден) да учи децата да четат и пишат, Англиканската църква се противопоставила, защото някои от учителите били сектанти. През XIX век Хана Мур била преследвана от един църковен съд за опитите ѝ да обучава хората. Духовенството вярвало, че всичко, което човек трябва да знае, се съдържа в Библията, а и осъзнавало, че образованието е лоша новина за тях. Ако хората започнали да мислят самостоятелно, това означавало сбогом на властта на Църквата. Един законопроект от 1807 г. за въвеждането на държавно образование, който бил приет от камарата на общините, бил блокиран от епископите в камарата на лордовете. И това става по време, когато само един от седемнадесет души в Англия можел да пише. Усилията на други реформатори, като Джоузеф Ланкастър, да образуват младите толкова стреснали Църквата, че тя започнала да се интересува от училищата. Тя знаела, че тези безбожни реформатори ще настояват да се преподават знания и уменията да разсъждаваш, а не теология. След като Църквата осъзнала, че образованието е вече неизбежно, тя искала да сложи ръка на учебната програма. И днес все още в Англия Английската църква контролира училищата в някои райони като в управителния съвет е включен и местният викарий. Епископите в камарата на лордовете също се противопоставяли на всеки реформаторски законопроект, замислен да разшири изборителните права и да позволи да се чува повече думата на народа за това кой ги управлява. Те дори се противопоставили на законодателството за отмяна на смъртното наказание за кражби, надвишаващи пет шилинга. И казваме, че християнската Църква е цивилизовала света?

Във Великобритания доверието в Църквата рязко намаляло по време на Викторианската епоха, която ускорила появата на научни обяснения за онова, което дотогава било обяснявано от нелепата теология. Сега Църквата включила ариергарда в опитите си да се задържи на крака, докато почвата под нея ѝ се изплъзвала. Традицията и тесните връзки на Църквата с държавата запазили нейните привилегии и влияние и това продължава до ден днешен, но възможностите ѝ за диктат отслабвали.

За съжаление повечето от учените, които подкопавали доверието в религията със своите твърдения и открития, хора като Чарлз Дарвин и безброй други, отивали твърде далеч в друга посока. Те не осъзнавали, а и повечето от последователите им все още не осъзнават, че еволюцията на физическото тяло и тази на вечната част от нас - съзнанието, което активира физическото тяло, не са едно и също. Тогава било предложено да се избира между смешните твърдения на християнството, които бързо губели почва, и учените материалисти, които твърдели, че материалният свят е единственият съществуващ, а животът след смъртта бил мит. Този възглед, който за мен е точно толкова лишен от правдоподобност, колкото и / религията, остава позиция на научните кадри и до ден днешен, макар че краят му ще настъпи скоро. Това било точно каквото елитът на Братството искал да стане като ключова част от неговия Нов световен ред. Неговата амбиция бил свят без Бог или вяра във вечния Аз, въпреки че е знаело и знае истината за това кои сме в действителност. Религията все още била използвана, когато било уместно, но целта била в умовете на хората тя наистина да се замени с възгледа на една наука, непризнаваща Бог.

"Точно с тази цел наум ние непрекъснато насаждаме сляпо доверие в тези (научни) теории чрез нашата преса. Интелектуалците Гой ще се възгордеят от своите знания и без никакво логическо потвърждение ще се развълнуват от цялата информация, с която разполага науката и която нашите агенти специалисти хитро са скалпчили с цел да образуват техните умове в посоката, която искаме. Нито за миг не допускате, че тези твърдения са празни приказки: помислете внимателно за успехите, които уредихме на дарвинизма..." (Протокол 2).

"... Наложително е да се подкопае цялата вяра, да се изтръгне от умовете на Гой самият първоизточник на божествената същност и духа и на негово място да се поставят аритметичните изчисления и материалните потребности." (Протокол 4).

Чувате ли университетски преподаватели, студенти и институтски учени? Вие сте били и продължавате да бъдете мамени. Британският премиер-министър Бенджамин Дизраели разбирал част от ставащото, когато през юли 1856 г. заявил следното в камарата на общините:

"В Италия съществува власт, която ние рядко споменаваме в тази Камара. Имам предвид тайните общества... Безсмислено е да го отричаме, защото е невъзможно да се прикрие, че голяма част от Европа, цяла Италия и Франция и значителна част от Германия, да не споменавам другите държави, са покрити от мрежа от тайни общества, точно както земната повърхност е покрита с железопътни линии. И какви са техните цели?... Те не искат конституционно правителство, те не искат подобрени институции... Те искат да променят владението на земята, да откъснат сегашните собственици от земята и да сложат край на църковните учреждения. А някои може да стигнат и по-далеч."

Една от групите в Италия, за които говорел, била Мафията. Джузепе Гарибалди, масон от тридесет и трета степен и велик магистър на Италия, бил оглавил въстанието по време на войните за обединяване на Италия¹. Той бил подкрепен от Мафията, която до този момент била тайно общество, съпротивляващо се на чуждото владичество в Сицилия. Мафията сформирала нелегално правителство в Сицилия и си служила с криминални деяния, за да подкопава чуждата окупация. Когато Италия се обединила, Мафията се превърнала в нелегален терорист и престъпно движение, каквото е и днес. Една от най-прочутите масонски ложи също била основана в Италия. Тя била известна като "P2" и контролирала Ватикана.

Видяхме, че познатата ни тема се промъква отново през епохата на кралица Виктория² и крал Едуард. Науката, която дотогава била потискана и мачкана от Църквата, си извоювала свободата да търси и открива познания, които свещениците по-скоро биха запазили в тайна. Но когато непредубедените учени открили доказателства, с които да оспорят материалистичния възглед на институтските учени, че този свят е единственият съществуващ, тяхната работа била също така потискана и мачкана от собствените им колеги. Вместо една могъща заинтересована група, която да внушава, че прераждането и вечният живот не съществуват, сега имало две. Последното нещо, което Братството искало, било хората да узнаят духовните истини.

И "науката", и религията ожесточено се противопоставяли на засилването на интереса към спиритуализма през Викторианската епоха. До 1951 г. медиумите били глобявани и хвърляни в затвора заради това, че са медиуми, но изкуството им започнало отново да привлича общественото внимание благодарение на появата на спиритуализма. Законът за земята включвал в себе си твърдението на Църквата, че контактът с "мъртвите" е невъзможен и следователно всеки, който твърди обратното, е измамник по същество. Малко били хората, които знаели, че кралица Виктория си има медиум, който работел с нея дълги години след смъртта на съпруга ѝ принц Албърт. Артър Финдли разбулва историята за пръв път в "Проклятието на невежеството" през 1947 г. Той научил подробностите от дъщерята на Джеймс Робърт Лийс, който още като тринадесетгодишно момче притежавал забележителна ясновидска дарба. Един контактър, който

- 1) През 50-те години на XIX век Италия е разделена на Ломбардо-Венецианска област в състава на Австрийската империя, която има влияние над малките херцогства Модена, Парма и Тоскана. В тях са настанени австрийски войски, а в Рим - голям френски гарнизон. В Сицилия управлява крал Фердинанд II. А в Пиемонт управляваща е Савойската династия с крал Виктор Емануил II. През април 1860 г. в южна Италия избухва голямо въстание с център Палермо, подготвено от демократи-републиканци от севера. С два кораба от пристанището на Генуа към Сицилия отплават хиляди доброволци, командвани от Гарибалди. Въстаниците в Сицилия настояват за свалянето на местната династия на Бурбоните и за обединяването на Италия. В края на май завземат Палермо. През август Гарибалди се насочва към Неаполитанското кралство и на 07. 09. влиза тържествено в Неапол, напуснат своевременно от краля Франсоа II. След битката при Волтурно през октомври 1860 г. цяла южна Италия е освободена от войските на Бурбоните. Провеждат се избори за присъединяването на южна Италия към Пиемонт под скиптъра на Виктор Емануил II. Извън Италия остават Венецианската област и Рим, в който папата осъществява светската си власт. През 1866 г. Виктор Емануил се съюзява с Прусия във войната срещу Австрия и след поражението на австрийците Венецианската област е включена в състава на Италианското кралство. През септември 1870 г. приключват с успех продължителните борби за обединение на Италия след изтеглянето на френския гарнизон от Рим и оттеглянето на папата във Ватикана. (Б. пр.)
- 2) Виктория (1819 - 1901) - внучка на Джордж III. С възкачването ѝ на престола се слага край на личната уния между Великобритания и ХанOVER, тъй като законодателството на последната не разрешава жени да ръководят страната. (Б. пр.)

твърдял, че е създаването, живяло под облика на принц Албърт, помолило за разрешение да говори с Виктория.

Кралицата, която била съсипана от скръб от кончината му, чула за това и изпратила двама души от свитата си да проучат нещата. Те се представили като общественици, които искали да видят какво може да прави момчето. То започнало да предава съобщения от принц Албърт, който поздравил двамата царедворци с точните им имена и казал, че знае, че са изпратени от Виктория. Той им дал информация за кралицата, която само той би могъл да знае. Освен това ѝ написал писмо, използвайки ръката на Робърт Лийс, процес, наречен автоматично писане. Съдържанието силно впечатлило кралицата и Робърт бил поканен да се срещне с нея и да предаде съобщения от Албърт в нейно присъствие. Тя изобщо не била развълнувана от всичко това, защото била присъствала на сеанси с други медиуми преди смъртта на принца. Тя поканила Робърт да стане постоянен член на двора ѝ, където можел да се свързва със съпруга ѝ всеки път, когато поискала. Но Албърт казал, че може да общува чрез сина на един работник от имението ѝ в Балтимор - мъж на име Джон Браун. Той бил призван и между Джон и кралицата се зародила дългогодишна връзка. Чрез него Албърт я съветвал през остатъка от живота ѝ. Когато Джон Браун умрял, кралицата описала преживяванията си с него и възнамерявала да ги публикува, но била убедена да не го прави от частния си секретар сър Хенри Понсонби и от д-р Дейвидсън, декан на Уиндзор, а по-късно и архиепископ на Кентърбъри. Той отдавна се противопоставял на интереса ѝ към спиритуализма и заплашил, че ще напусне поста дворецов капелан, ако тя публикува нещо за Джон Браун. Освен това Понсонби унищожил личните дневници на Браун, за да е сигурен, че истината никога няма да бъде разкрита.

Началото на спиритуализма, вярата в способността да се общува с безплътни души, било положено в САЩ в средата на XIX век и се разпространил в Европа. Във Великобритания имал няколко прочути защитници, сред които учените сър Оливър Лодж, сър Уилям Крукс и сър Уилям Барет, писателите Виктор Юго и сър Артър Конан Дойл, авторът на разказите за Шерлок Холмс. Учените били пропъдени от своите колеги, но били започнали да разбират естеството на вибрациите и колко много светове могат да се поберат в едно и също пространство. Конан Дойл посветил остатъка от живота си на каузата на спиритуализма по време, когато специалистът по освобождаване от окови Худини провеждал истински лов на вещици срещу медиумите в САЩ.

През 1938 г. един комитет, назначен от Църквата, се изказал благоприятно за проведените от него разследвания на спиритуализма, но д-р Ланг, архиепископ на Кентърбъри, отказал да публикува доклада. Той обаче с най-голямо удоволствие подхвърлил на обществеността доклада на друг комитет, който поддържал вярата в "Тридесет и трите члена на вярата" на Англиканската църква. Тъй като двадесет и един от общо двадесет и петимата члена на комитета били свещеници, не трябва да се изненадваме от тяхното решение. Ако само кралица Виктория и другите се бяха противопоставили и бяха разкрили преживяванията и вярванията си, потискането на знанието от страна на Църквата и науката вече щеше да е преустановено. Вместо това, тази задача е оставена на нашето поколение.

Спиритуалистичното движение и религия заслужават голяма похвала затова, че са поддържали живи разбиранията при наличието на силно противопоставяне от страна на Църквата и материалистичната наука. Учените започнали да доминират в общественото мнение и макар че медицината направила огромен скок в своите схващания, тя също не признавала, че човешкото същество е нещо повече от физическо тяло. Отново материалистичният възглед господствал в медицината и така положените основи на "традицията" са все още с нас. Най-важните постижения във връзка с човешкото здраве били подобряване на хигиенните условия и водоснабдяването, макар че страшната бедност и ужасните условия на живот съпътствали мнозинството от хората. Успоредно с това състоянието на богатите нараствало и страната като цяло извлечала печалба чрез експлоатацията на народа и Империята. През периода след управлението на кралица Виктория до ден днешен светът открил средствата за масово производство, електричеството, радиото, телевизията, телефона, самолета, ракетата; списъкът е безкраен. Освобождаването на много човешки умове от религиозната полиция, следяща начина на мислене, освободило огромен потенциал - повече, отколкото се казвало на обществеността, както ще видим по-нататък. Но интелигентността е едно нещо, а мъдростта - съвсем друго. Изобретяването на парната машина революционизирало производството, а разработването на петролни находища ни дарило с бензиновия двигател. По целия свят се появявали изобретения и открития, които променили естеството на труда, живота и възможността както за съзидание, така и за катастрофа. Ще разгледам икономическите и екологичните последици от това в Глава 11, но тук искам да се спра на разликата между интелигентността и мъдростта.

Да откриете тайните на потенциала на природата е умно, но е нужна мъдрост, за да (а) използвате това познание за положителни и конструктивни цели и (б) да притежавате скромността да признаете, че винаги, ама винаги има още много да се учи. Както казвал Сократ: "Мъдростта е да знаеш колко малко знаеш." Ученият Карл Саган също е бил прав, когато е отбелязал, че интелектуалните способности не са гаранция за това, че не грешиш напълно. Викторианският и следвикторианският свят не бил разбрал това и скромността рядко била белег, притежаван от властимащите. Така че истинската природа на живота и Сътворението продължавала да се пренебрегва от Църквата и научните институции, макар че дори в Древна Гърция Сократ и Платон са знаели основното. Интелигентността без мъдрост е също носител на войни. Мъдрите хора биха използвали своите знания и биха продължили да ги разширяват за общото благо, като нямам предвид само хората от собствената им родина. Всички означава всички. Вместо това колективният разум на човечеството все още реагирал като разглезено дете, направлявано по пътя на унищожението от елита от илюминати.

Каквото и да е доминиращото убеждение на колективния разум, то може да окаже огромно влияние върху начина, по който мислят индивидите. За съжаление, както видяхме, поведението на Църквата, Братството и Държавата през периода, проследен в тази книга, е програмирало колективното съзнание да прехвърли отговорността си да мисли и да действа на други - папата, свещениците, крале и кралици, диктатори, дворяни, шефове, Библията, Корана, който и каквото намерят. Човечеството като цяло е било програмирано да мисли и да се държи като работи и да втълпява на децата си да правят същото. И те така и правили. Ако се вгледате във всички кланета, нападения и контранападения, кървавите преследвания заради незначителни различия в една и съща религия, ще видите, че повечето хора никога не са извличали полза от тях. Когато някое място било оплячкосвано от нечия армия, приходите и властта не отивали у тях, а у онези, които следвали сляпо, и още повече у онези, за които дори и не подозирали. Хората може да вярват, че с тези дни е свършено, но не е така, бъдете сигурни. Има още много, много да се прави, за да се освободи човешкият ум от раболепието и индоктринирането. През целия Викториански период, докато смели и състрадателни люде печелели реформи при жестока съпротива от страна на Църквата и други користолюбиви групи, старите вярвания продължавали да съществуват.

Племената се били превърнали в общности, после в щати, а сега се сливали в държави и нации. Начинът, по който се събирали, не полагал основите на бъдещия им мир и стабилност. Често това било резултат от налагането на една религия или вяра върху всички чрез инвазии или граждански войни, вдъхновени от Братството, и негодуванието утихвало, докато потиснатите не получили своето отмъщение, подтиквани от други групи на Братството. Всички вярвали, че постъпват правилно, без да осъзнават, че една по-висша тайна сила им дърпа конците и се възползва от чувството им за несправедливост. Някои части на Европа сменяли собственика си толкова много пъти, че сигурно някоя сутрин хората са се събудили и са се запитали кой е на власт днес. Сред тези политически и военни топки за ръгби били Босна, Сърбия, Херцеговина и Черна Гора и горчивото негодувание на тези и всички други страни отново експлодира през това десетилетие в една ужасна война на религиозна и етническа основа. Турци, гърци, немци, французи, италианци, испанци, британци, холандци, руснаци, всеки с достатъчно военна мощ, се сражавали и се разправяли с другите за това кой ще прибави нови страни или региони към своята експлоататорска империя. Деца, спорещи за бонбони, биха проявили по-голяма зрялост. Негодуванията и измамите, породени по този начин, са причина за много продължаващи конфликти и разпалващи се семейни вражди в Средния Изток, Европа и други места.

Към края на XIX век този барутен погреб трябвало да гръмне и това станало в поредица от конфликти, довели до двете Световни войни. А знанията, натрупани от материалистичната наука, били използвани за създаването на оръжия с по-голям потенциал за унищожение, отколкото преди.

СВЕТЪТ ВЪВ ВОЙНА

През първите години на ХХ век банкерите и индустриалците от Братството разширявали контрола си над световната финансова система.

Две имена били особено известни - на Рокфелер и Ротшилд. Рокфелер са едно от най-прочутите американски семейства. Те станали известни след като Джон Дейвидсън Рокфелер и брат му Уилям натрупали състояние от предизвикващата многобройни спорове компания "Стандард Ойл" с нейната мрежа от финансови машинации, които никой не можел да проумее. Внукът на Дж. Д. Рокфелер, Нелсън, станал вицепрезидент на САЩ и играл водеща роля зад кулисите в американската политика.

Ротшилд са европейска банкова династия, чието начало положил Майер Амшел Ротшилд, роден в Германия през 1744 г. Името идва от червения (rot) щит върху къщата в едно гето, където някога живели предците на Майер. Към 1820 г. империята на Ротшилд имала клонове в Лондон, Париж, Виена и Неапол. Те извели огромни печалби от Наполеоновите войни и Френската революция от 1792 до 1815 г. и оказали значително влияние върху хода на европейската история. Те инвестирали в железници, добив на каменни въглища и в други индустриални сфери. Ротшилд са добре известни с ентузиазиранията си подкрепа на франкмасонството. Майер Амшел Ротшилд обобщава подхода на банкерите от Братството и на елита от илюминати, когато казва: "Дайте ми контрол над националната валута и не ме е грижа кой прави законите."

Империите на Рокфелер и Ротшилд ще стоят на видно място в историята оттук нататък, но искам дебело да подчертая, че ще изтъквам отделни хора и начина, по който са се използвали империите. Не искам да внушавам, че всеки на име Рокфелер или Ротшилд е замесен. Повечето от тях също не са знаели какво става.

В центъра на зараждащата се империя на банковия и индустриален елит била "Кръглата маса". Напълно е възможно тя да е била създадена с най-добри намерения от един англичанин, Сесил Родс, на чието име е кръстена Родезия, преди да извоюва независимостта си. Подкрепен от империята на Ротшилд, той натрупал колосално състояние като експлоатирал диамантените запаси и ресурси в Южна Африка. Родс често изразявал желание да спре войните, като се създаде едно световно правителство, съсредоточено във Великобритания, което да може да се намесва в споровете, преди да станат ожесточени. През 1891 г. той основал своята сега опозорена "Кръгла маса", която очевидно била вдъхновена от разказите за крал Артур. Тя се основавала на принципите на Братството, с тайни ритуали, вътрешни и външни кръгове и многобройни атрибути от други такива организации. Сред поддръжниците на "Кръглата маса" били лорд Ротшилд, глава на империята на Ротшилд в Англия, и един друг английски banker - Алфред Милнър. Но чак след смъртта на Родс¹ през 1902 г. бил извършен големият обрат и илюминатите в класически стил ограбили творението му.

Международните банкери на Братството започнали да предоставят на "Кръглата маса" значителна финансова помощ и сред тези банкери бил Рокфелер. "Кръглата маса" била използвана за координиране на действията на централните банки и на банкерите на Братството по целия свят, за да се засилва непрекъснато влиянието им върху правителствата. "Масата" създавала други разклонения, които да подпомагат, а също така и да прикриват нейните дейности. Адам Вайсхаупт, немски професор, който основал известен клон на илюминатите през 1776 г., казва: "Големата сила на нашия Орден лежи в неговата потайност; нека той никога не излиза наяве с истинското си име, а винаги да се прикрива зад някой друг с друго занимание." Тези организации "паравани" включвали Съвета за международни отношения в САЩ, а в Британската империя - Кралският институт на външните работи. И двете били създадени с цел да направляват външната политика на правителствата така, че да отговаря на амбициите на Братството. Дейвид Рокфелер бил председател на Съвета за международни отношения в продължение на много години. Днес негови хора и политици са инфилтрирани в цялото американско правителство. Елитът от илюминати на Братството започнал да прониква в университетите и медиите и сега присъства навсякъде. То със сигурност контролира медиите. Д-р Каръл Куигли пи-

1) Сесил Родс завещал огромни парични суми на Оксфордския университет за откриването на "Стипендии Родс" за чуждестранни студенти и за популяризиране на вярата му в едно световно правителство. Най-известният "стипендиант на Родс" днес е Бил Клинтън. (Б. а.)

ше за този период:

"През ХХ век се разрастна една структура на властта между Лондон и Ню Йорк, която проникна дълбоко в живота на университетите, в пресата и във външната политика. В Англия център бе групата около "Кръглата маса", докато в САЩ това беше Дж. П. Морган и компания или неговите местни филиали в Бостън, Филадельфия и Кливланд."

Целта на банковата и политическа мрежа на Братството била да създаде световна финансова система, в която централните банки и други частни интереси в банковото дело да работят заедно. Те щели да координират действията си, за да контролират правителствата и икономиките, като създават оживления и банкрути, манипулират валутните курсове и подкупват политици с добре платени постове във финансовия свят. Всеки път, когато си купите вестник, можете да се натъкнете на тези неща, които стават всеки ден. Центърът на тази банкова мрежа трябвало да бъде Банката за международни разплащания в Базел, Швейцария. Значителна част от манипулирането на света се координира от Швейцария, затова няма нищо мистериозно във факта, че тази страна никога не е била нападана по време на войните, организирани от Братството. За швейцарския "неутралитет" вж. "Защита на активите и интересите на Братството". Изумителната цел на този банков картел била създаването на ситуация, при която правителствата дотолкова да са задължени към тях, че да трябва да изпълняват исканията на банкерите. Подобно на овце, поведени към кланницата, правителствата по целия свят се хванали на въдицата или чрез каналите на Братството съдействали за създаването му, а САЩ повече от всички други.

Идеята за централна банка, измисляща пари, които не съществуват, от дълго време се оспорва в Америка. Двама от нейните бащи-основатели - Томас Джеферсън и Джеймс Мадисън, искали тази банка да бъде под контрола на правителството. Те прозрели опасностите, които криела всяка друга система. Но един друг човек, Александър Хамилтън, бил твърдо решил да създаде Централна банка в частни ръце. За негови поддръжници се смятали Английската банка и Ротшилд. Към 1786 г. САЩ потънали в първата си по-значима икономическа депресия, причинена от даването на заеми от банките, които правели пари от нищото и водели политика, подчинена на собствените им интереси, включително и собствената банка на Хамилтън в Ню Йорк. Населението било обложено с тежки данъци, за да се изплатят лихвите по банковите заеми на федералното правителство и държавните власти. Фермери били разорявани от банките. Капитан Даниел Шейс повел две хиляди отчаяни фермери, които завзели няколко града в Масачузетс, най-известният от които е Уорчестър. Те искали да се сложи край на користното банково дело, но Въстанието на Шейс, както е наречено, било потушено.

Когато Джордж Вашингтон станал президент през 1789г., той назначил Хамилтън за министър на финансите. Две години по-късно Хамилтън постигнал своето, когато Банката на САЩ, първата централна банка на новата нация, отворила врати. Тя била частно владение, но правителството ѝ поверило държавните финанси. Само пет години по-късно данъците, с които било облагано населението, били толкова високи, за да се плати лихвата от заемите от тази банка, че фермерите отново въстали, този път в западна Пенсилвания. Този т. нар. "Уискен бунт"¹ бил смазан по заповед на Джордж Вашингтон. Банката на САЩ загубила властта си през 30-те години на ХІХ век, когато президентът Андрю Джаксън спечелил своята "банкова война" срещу Никълъс Байдли, президент на банката. Но в началото на следващия век тя била заменена от днешната система на Федералния резерв - частната банкова мрежа, която контролира американската икономика в своя собствена полза.

Президентът Удроу Уилсън дошъл на власт през 1909 г. и един от близките му помощници бил мъж, наречен полковник Хауз. Именно Хауз на практика контролирал събитията и негови господари били банковите интереси на Братството, а не американският народ. Официалното му поръчение от банкерите било да гарантира, че администрацията ще въведе системата на Федералния резерв и законопроекта за данъка върху дохода, известен като "Допълнение към федералния данък върху дохода" (16-то Допълнение към американската конституция). Тази комбинация осигурила контрола над американската икономика. Федералният резерв щял да заема на правителството огромни суми от масово изобретявани пари за оживяване на икономиката, а

1) През 1791 г. бил приет закон за данък върху спиртните напитки от пшеница. Касаело се за уискито, което служело като мерна единица на много фермери, водещи натурално стопанство. Поради лошите пътища и големите разстояния фермерите от Пенсилвания и Вирджиния трудно доставяли пшеницата си на градските пазари на изток и предпочитали да я превърнат в уиски, което се транспортирало много по-удобно. (Б. пр.)

когато на банкери им изнасяло, "Допълнението към федералния данък върху дохода" щяло да спира икономиката чрез повишаване на данъчното облагане. Начинът, по който били въведени и двете, предизвикал силна критика. Президентът Уилсън трябва да е имал някаква представа за това, което ставало зад кулисите. Веднъж той говорил за "една власт толкова организирана, толкова пълна, толкова убедителна, че е по-добре да не извисяват много глас, когато говорят осъдително за нея".

Да убеждавате хората да вършат онова, което вие искате, като в същото време ги карате да вярват в обратното, е метод, често използван от Братството. Законопроектът за Федералния резерв бил обрисуван като мярка за намаляване властта на банковите интереси, а самите те публично се противопоставили на идеята, за да подсилят фокусническата измама. Заговорът бил замислен на среща на банкери и индустриалци илюминати в Джекил Айлънд, Джорджия, към края на 1910 г. Мястото на срещата било изключително символично, тъй като докато Братството се правело на д-р Джекил, на практика било д-р Хайд. Законопроектът за Федералния резерв бил прокаран през Конгреса през последните няколко дни преди Коледа на 1913 г., но конгресменът Чарлз А. Линдбърг старши, бащата на авиатора, разгадал ловката измама. Той заявил, че добре осведомените лица от света на финансите се били противопоставили на законодателството за Федералния резерв, защото то насърчавало илюзията, че това е "народен законопроект". Той добавил:

"Този закон създава най-гигантския тръст на Земята... Когато президентът подписва този закон, невидимото правителство, основаващо се на властта на парите, чието съществуване е доказано от анкетата за паричния тръст, ще бъде легализирано. Новият закон ще поражда инфлация всеки път, когато тръстът пожелае.

Федералният резерв бе и все още е акламиран като победа на демокрацията над паричния тръст. Нищо не може да бъде по-далеч от истината. Цялата концепция за Централна банка бе измислена от самата група, която се предполагаше, че ще свали от власт."

Системата на Федералния резерв не е подлагана на финансова ревизия от деня, в който била формирана. За всички е важно да отклоняват очите си от онова, което изглежда като някаква ситуация, защото този вид двоен блъф се използва непрекъснато, за да ни накара да действаме в интерес на илюминатите, като в същото време мислим, че вършим обратното. Когато републиканците за първи път представили плана, той бил отхвърлен от Конгреса. Сред обществеността царувало мнението, че републиканците били твърде близко свързани с финансовите интереси. Братството имало отговор за това. Те накарали демократите да го представят и той бил приет! Само два щата се съгласили с допълнението към федералния данък върху дохода, а за да се счита законно ратифициран, били нужни поне тридесет и шест. Когато станало ясно, че това няма да стане, държавният секретар Филандър Нокс просто казал на Конгреса през 1913 г., че допълнението било ратифицирано, макар то да не било. От този момент всички данъци върху дохода, плащани по силата на закона чрез Службата за вътрешни приходи, били просто доброволни (въпреки че на всички се казвало, че това е законът) и всички пари, които хората били принуждавани да плащат чрез Службата за вътрешни приходи, са чиста кражба! Службата за вътрешни приходи е частна организация, контролираща федералната данъчна система на Америка, и е оръдие на Братството¹. Финансовата мрежа, ръководена от Ротшилд, Рокфелер и други, била на разположение за най-големия проект на Братството досега - Първата световна война.

През първите години на нашия век няколко тайни, мистични общества в Германия започнали да популяризират идеята за господарска раса. Те твърдели, че бялата арийска раса е по-висша от всички други и казвали, че германците са част от нея. Било положено началото на мита за германо-арийската раса от господари. Писателят Хюстън Стюарт Чембърлейн, роден англичанин, бил твърд поддръжник на този възглед. Той вярвал, че Германия е в състояние да отгледа една висококачествена раса, която да поведе Европа към Новия ред. Той бил яростен противник на евреите.

Германският кайзер Вилхелм II бил друг религиозен фанатик, който вярвал, че е Божи представител на Земята. Той жадно четял произведенията на Чембърлейн и се срещнал с него, за да обсъдят взаимното си убеждение, че германците са богоизбраният народ и трябва да управляват поне цяла Европа, ако не света.

1) Един таен документ "Мълчаливи оръжия за безшумни войни" разкрива, че Службата за вътрешни приходи предоставя лична информация за американските граждани на манипулаторите от Братството. (Б. а.)

През 1890 г. той уволнил своя канцлер Бисмарк¹ и поел контрола над страната. Сигурно си мислите, че народът се противопоставил на това, но отново сме свидетели на последиците от зависимостта на хората от някой друг, който им казва какво да правят, и това било част от живота в продължение на векове. Вилхелм се подготвял за война. Пруската династия на Хохенцолерните, от която произхождал Вилхелм II, насърчавала обединяването на Германия и изграждането на нейната военна машина от много години. Из цяла Европа избухвали конфликти подобно на играта, при която, когато музиката спре, участниците бързат да седнат на по-малък брой столове. Сключвали се съюзи на религиозна и политическа основа, но преди всичко държавите се оглеждали за съюзници, които да ги подкрепят при все по-вяроятната атака. Вилхелм изчакавал благовиден предлог, за да се опита да спечели надмощие в Европа, и той се появил през 1914 г. Взаимната антипатия между Австрия и Сърбия достигнала връхната си точка, когато ерцхерцог Фердинанд, наследникът на Австро-унгарския престол, бил убит в Сараево, столицата на Босна. Австрийците обвинили сърбите, че са замесени в убийството, и им изпратили ултиматум. Сърбите се съгласили с всички негови искания, с изключение на две, и пожелали спорните искания да се разрешат чрез арбитраж. Но австрийците и германците искали битка и Австрия обявила война на Сърбия. Русия подкрепила Сърбия. А кой всъщност убил Фердинанд, с което подпалил искрата на последвалите събития? Едно тайно сръбско общество, наречено "Черна ръка"². Граф Черин, приятел на Фердинанд, казва: "Ерцхерцогът знаеше много добре, че рискът от покушение е неизбежен. Една година преди войната той ме информира, че масоните били решили той да бъде убит."

Вилхелм обявил война на Русия и Франция. Идеята му била Германия мълниеносно да победи Франция, преди да насочи цялата си мощ срещу Русия. Великобритания обявила война на Германия и най-кръвавият конфликт в човешката история бил на път. Германия не спечелила бърза победа над Франция, на каквата се надявала. Това се превърнало във война на изтощението, водена от окопите в северна Франция. Там, в калта и разрушенията, европейците измирал с милиони, за да спечелят или защитят няколко акра опустошена земя. Научните знания били използвани за повишаване ефикасността, с която човешките да се колят един друг, и постиженията в тази област се разгърнали в невиджан дотогава мащаб. Битките са запечатани завинаги в паметта на всеки, който иска да види края на глупостта и манипулациите, които са отклонили човечеството от истинското му предназначение. В битките при Вердюн, р. Сома, Пшендейл, милиони били убити и от двете страни, често по време на самоубийствени щурмове срещу добре укрепените окопи по заповед на умопобъркани генерали.

Турция влязла във войната на страната на Германия, а Италия подкрепила Великобритания срещу обещанието да ѝ бъдат дадени Трентино и Триест. Те организирали фронт срещу Австрия, докато силите на Великобритания все повече се изтощавали заради необходимостта да подкрепи западния френски фронт и да защити интересите си в Индия и Египет от Турция. Точно по това време Т. Е. Лорънс, наречен Лорънс Арабски, организира сред арабите въстание против турците. Британците продължили с окупирането на Палестина, Йерусалим и Месопотамия. Куражът и решителността на руснаците при защитата на родината им от германците с цената на четири милиона жертви допринесли много за изтощаването на германските ресурси и отслабили възможностите им за пробив във Франция. Но през 1917 г. след Руската революция или по-скоро след Руската революция на Братството, между Германия и Русия бил подписан мирен договор.

От дълго време избухвали бунтове и вълнения поради често жестокото преследване на хората от царете. В руската армия имало стачки и метежи и цар Николай II бил отведен в Сибир, където той и семейството му били екзекутирани от банда революционери екстремисти, които не били похуманни от царя, когото убили. По-умерените реформатори били изтласкани от последователите на Ленин и Троцки. Те отменили плановете за парламентарна конституция и наложили на вече потиснатия народ комунистическата държава, която заменила царския фашизъм с държавен фашизъм. Той притежавал същите икономически и политически недостатъци като капитализма, който толкова презирали. Това било капитализъм под друго име и с по-голям контрол над иконо-

1) Ото фон Бисмарк (1815 - 1898), наречен още от съвременниците си "Железния канцлер". Има огромен принос за обединяването на Германия след Френско-пруската война (1870 - 1871). Привлича великите европейски държави, без Франция, в система от съюзи, ръководени или контролирани от Германия - Съюзът на тримата императори, Австро-германският съюз, Тройният съюз и Средиземноморската антанта. Провежда политика на "културкампф" (борба за култура). (Б. пр.)

2) Известно още като "Обединение или смърт" - тайна сръбска офицерска организация, формирана през 1911 г., начело с полковник Драгутин Димитриевич. Всъщност малолетните извършители на убийството на ерцхерцога са манипулирани от "Черна ръка", която ги инструктирала и снабдявала с оръжие на сръбска територия. (Б. пр.)

миката. Една крайност неизменно бива последвана от друга поради липсата на мъдрост. Всеки, който получи контрол и власт чрез насилие, се оказва неспособен да управлява каквото и да е. Ако използва насилие, за да спечели властта, ще използва насилие и срещу хората, за да я задържи. Насилието не е нещо, което можете да включвате и изключвате. То или е във вашата психика, или го няма.

И така, кой всъщност стоял зад тази "народна революция"? Франкмасонството било в основата ѝ. В "Енциклопедия на масонството" на Койл се казва, че в началото на войната в Русия има Висш масонски съвет с четиридесет подчинени му групи. Цар Александър бил толкова обезпокоен от плановете на руските масони, че забранил франкмасонството през август 1822 г., след като неговият велик магистър го предупредил, че то представлява опасност за държавата и трябва да бъде спряно или реорганизирано. Виждате, че Братството не винаги е единодушно. Да играеш против другия си е част от стратегията. Този декрет бил подновен от цар Николай, но тъй като масоните са тайно общество, подривната дейност продължила. Добра идея била на злоупотребата на царя с властта да се сложи край, но отново това е тайният дневен ред, скрит зад онова, което ни се налага да наблюдаваме.

Естествено германците подкрепили Ленин и осигурили безопасното му преминаване през Германия от Швейцария на път за Русия в запечатан влак, защото искали да изтегли руснаците от войната. Освен това дали на неговите болшевишки революционери десетки хиляди марки за пропаганда и за да са сигурни, че революцията ще успее. Нищо чудно тогава, че след удара на Ленин срещу временното "народно" правителство, руснаците били извадени от войната и позволили на германците да се концентрират върху другите фронтове! Комунистите били подкрепяни от германски и други западни банкери и финансисти. Немският banker Макс Варбург подкрепял режима на Ленин. Същото правел американският banker Джейкъб Шиф. Семейството му произхождало от Германия, където се радвало на тесни връзки с банковата империя на Ротшилд - основният финансов поддръжник на тази и други революции. За баща на съвременния комунизъм и на вярванията, които болшевиките популяризирали, се смята Карл Маркс, който починал през 1883 г. Той бил член на една организация на Братството - "Съюза на справедливостта" (по-късно "Комунистически съюз"), издънка на "Обществото на сезоните", което изиграло важна роля във Френската революция заедно с тяхната ложа на "Великия изток" в Париж. Подкрепяният от Ротшилд немски индустриалец Фридрих Енгелс поддържал Маркс и написал заедно с него "Комунистическия манифест" от името на тайните общества, които стоели зад тях. През 1918 г. петнадесет банкери от цял свят използвали прикритието на мисия на Червения кръст, за да отпътуват до Петроград, където подкрепили избухналата революция, временното "народно" правителство и болшевиките, които го съставяли. Професор Стюарт Крейн посочва:

"Ако погледнете назад към която и да е война в Европа... ще видите, че те всички са приключвали винаги с установяването на баланс между силите. С всяко прегрупиране е настъпвал баланс между силите в новата групировка около династията на Ротшилд в Англия, Франция или Австрия. Те групирали народите така, че ако някой крал стане неуместен, да избухне война, а изходът от войната да се решава от насоката, която взима финансирането. Проучването на задлъжнялостта на воюващите нации обикновено показва кой е бил наказан."

Или както се казва в Протоколите на илюминатите от XIX век:

"Из цяла Европа, а чрез връзките с Европа и в други континенти, ние трябва да пораждаме вълнения, раздори и враждебност. Тогава ще получим двойно предимство. На първо място, контролираме всички държави, защото те добре знаят, че притежаваме силата да предизвикаме безредици или да възстановяваме реда всеки път, когато пожелаем... На второ място, чрез нашите интриги ще объркаме всички нишки, които сме опънали в кабинетите на всички държави чрез политиката, икономическите договори или задълженията по заеми. За да успеем в това, ние трябва да си служим с големи хитрости и проникателност по време на преговори и споразумения, но що се отнася до т. нар. "официален език", ние ще се придържаме към противоположната тактика и ще възприемаме маската на почтеност и отстъпчивост... Ние трябва да сме в състояние да реагираме на всеки акт на противопоставяне чрез война със съседите на тази страна, която посмее да ни се противопостави: но ако тези съседи също се осмелят да застанат заедно против нас, то тогава ние трябва да предложим съпротива чрез световна война."

(Протокол 7)

Комунизмът е форма на дизайнерска политика, създадена от Братството като противодействие на "свободното" общество на Америка и Европа. Милиони долари от средствата на Братството¹ били изсипани в Руската революция заради страха, че руският "призрак" ще бъде използван в подходящия момент. Русия се превърнала в призрак, скътан на сигурно място, за да бъде използван тридесет години по-късно. Неговата вяра в работниците като производствени единици и като хора без дух в един безбожен свят била точно онова, в което Братството искало да вярват масите.

Тайните общества на Братството управлявали разузнавателните агенции, съществуващи от XVII век насам, включително и царската разузнавателна служба - Охранката. Съществува голямото заблуждение, че тайните служби по света се борят едни срещу други, докато на практика на най-високо ниво, доста над всички, познати на обществеността, те до голяма степен работят като едно звено. Дори по-долните нива на тези агенции не го осъзнават, но те също са подставени лица на Братството. Разузнавателните агенции са организации (на Братството) в други организации. Съществува тайно световно правителство, което непрекъснато дестабилизира и насочва действията на държавите. По типичен маниер на Братството Ленин и болшевиките атакували царя заради бруталността на Охранката, докато зад кулисите Охранката подкрепяла революцията на Ленин! Охранката набавяла средства и подкопавала революционната опозиция към болшевиките като много от основните действащи лица в болшевишкото движение били нейни членове. Бъдещият съветски диктатор Йосиф Сталин бил най-малкото тясно свързан с Охранката, а вероятно и неин член. Първият редактор на комунистическия говорител "Правда" бил оттам.

Следователно няма нищо чудно, че когато Ленин и неговите поддръжници дошли на власт, разузнавателната агенция, която те очевидно силно мразели и заклеявали, била силно разширена и името ѝ било сменено - от Охранка на НКВД. Революцията на народа била просто друг маскиран удар и последвала верига от събития. Към революцията бил добавен и значителен еврейски привкус и сега Братството подготвяло почвата за завръщането на евреите в Палестина. В някои изследвания, които съм виждал, се твърди, че от 388 члена на руското революционно правителство от 1918 г. само шестнадесет били руснаци по рождение. Всички останали, с изключение на двама, били евреи от някъде другаде, главно от Ню Йорк. Как са били мамени хората през всичките векове чак до ден днешен. Братството било силно замесено във всички "народни революции", които избухнали след американската война за независимост. Както видяхме там е включена и Френската революция, която довела до изстребването на най-малко 100 000 души през годините на терора, които я последвали.

Ударът за Съюзниците от загубата на руската подкрепа против германците през Първата световна война бил компенсирал от пристигането на американците. Президентът Удроу Уилсън ги въвел във войната, когато Германия повела политика на потапяне на всички кораби независимо от националността им, или поне така казвали Съюзниците. Потопяването на американския кораб "Лузитания" било просто извинението, което президентът Уилсън търсел, за да оправдае влизането във войната, и аз не се съмнявам, че потапянето е било изфабрикувано от него в тайно споразумение с британците. Японската атака над Пърл Харбър щяла да бъде използвана от президента Франклин Д. Рузвелт по същия начин през Втората световна война. Както казва главнокомандващият на военноморското разузнаване на Великобритания Джоузеф Кенуърти:

"Лузитания" умишлено беше пусната със значително намалена скорост в район, където се знаеше, че чака немска подводница, а ескортът ѝ беше изтеглен."

"Лузитания" пренасяла военни доставки за Великобритания и не била, както твърдели американците, просто търговски кораб. След пристигането на американските войници в Европа инициативата бавно се насочила срещу Германия и Вилхелм се предал и абдикирал, за да му бъде позволено да изживее остатък от живота си в комфорт в Холандия. С напускането му се сложил край на германската монархия. Това била войната, която за пръв път се водела с подводници, самолети и танкове, и това довело до още повече ужаси и унищожение. До завършването ѝ десетки милиони мъже, жени и деца загубили живота си във война, изфабрикувана от Братството за неговите собствени цели. Думите са безсилни да опишат усещането. На Германия било разпоредено да плати репарации на народите, които нападнала, и било постигнато споразумение

1) Банкерите на Братството обаче извлекли фантастична печалба, като откраднали златния резерв на Русия - точно както щели да направят в Германия след Втората световна война. Златото е тяхното могъщо икономическо оръжие. (Б. а.)

да приеме стриктни ограничения в размера на своите въоръжени сили. Австрийската империя била разделена на отделни държави - Австрия, Унгария, Хърватско, Словения, Черна Гора, Далмация и Босна и Херцеговина. Колониите на победените страни били поделени между победителите под названието "протекторати". Сирия минала към Франция, докато Великобритания сложила ръка на Палестина, Йордания и Ирак. Трудно е да се повярва, че държави могат да се прехвърлят по този начин, но това се е случило през нашия век.

Във Великобритания войната ускорила социалната реформа и разширяването на изборителните права. След Френската революция от 1789 г. британските джентри изпаднали в такъв ужас, че добавили още углавни престъпления към сборника със закони и наложили още по-сурови закони срещу въстания от всякакъв вид. Но когато видели, че собствеността им е заплашена от външна сила, започнали да правят отстъпки пред потиснатите, защото знаели, че имат нужда от тях, за да защитят богатствата си. Освен това с разширяването на изборителните права властта на елита от висшето общество намаляла, въпреки че властта на елита на Братството си оставала непроменена.

Правото на всички деца на образование трябвало да преодолее съпротивата на Църквата и собствениците на заводи, но през 1918 г. била извоювана най-важната победа, макар и под формата на Закон за образованието. Той гарантирал редовно обучение за всички деца до четиринадесетгодишна възраст и слагал край на практиката децата да ходят на работа половината ден, а през другата половина - на училище. Освен това с него се въвеждали детските градини и медицинските прегледи за децата в училище. Единственото тъжно нещо било, че Църквата продължила да има думата в образованието на децата с преподаването на Библията, все едно че била исторически факт. Това продължава дори и днес.

Най-важното събитие през годините между войните било появата на диктатора, който заменил монарсите и младите демокрации. Тук отново проличава колко отчаяно хората търсят някой, който да ги поведе и да им казва кога да дишат; как Братството експлоатира този стремеж! След Първата световна война американският президент Удроу Уилсън, подбуждан от представителя на Братството полковник Хауз, предложил организация, наречена "Общество на народите", която да играе ролята на арбитър в споровете между държавите, преди те да станат разгорещени. На теория това било хубава идея, но на практика била първият пробен и неуспешен опит за централизиран орган, на който да се основава световното правителство. Братството е много вещо в представянето на нещо така, че то да изглежда много похвално, като по този начин идеално прикрива тайния замисъл. Обществото на народите се родило с мъка, но бързо се сгромолясало, защото никой не му обръщал внимание.

Подкрепата на римокатолическата църква за диктаторите не е изненадваща. Нейното оцеляване зависи от потушаването на знанията и налагането на вярата. Намираме се някъде към тридесетте години на нашия век, през които образованието, материалистичната наука и демократичните политически системи се разпространяват все по-нашироко, а католическата църква започва да се безпокои, защото подкрепата за християнството отслабва. Те знаели, че се нуждаят от връщане на отминалите дни на репресии и гнет, когато те командвали. В по-голяма или по-малка степен Ватикана също е била управлявана от Братството в продължение на векове, вероятно още от самото начало, и ако по погрешка те изберат папа, който не е съгласен да играе играта, той удобно умира, какъвто беше случаят с папа Йоан Павел I през 1978 г. Неговият приемник - папа Йоан Павел II, излезе на сцената, за да отмени забраната върху франкмасонството, наложена от папа Климент XII през 1738 г. Климент поне знаел какво става и поискал да го спре. Днес становището на Ватикана към масонството изглежда много объркано и много католици са в редиците на масоните. През 1978 г., когато Йоан Павел II се възкачил на папския трон, в едно специално издание марки на Ватикана присъствали триъгълникът и всевиждащото око. Може би са празнували победата на илюминатите?

Папа Пий XI и онези, които контролирали Ватикана, виждали в Бенито Мусолини човекът, който е в състояние да оглави завръщането към миналата слава. Световният финансов крах през 20-те години на XX век донесъл огромни трудности и те се оказали благодатна почва за излизането напред на диктатор, който с измама да накара хората да повярват, че е взел присърце техните интереси. Мусолини, син на ковач, дошъл на власт по обичайния за диктаторите начин - чрез рушвети, корупция, убийства и подкрепата на тайните общества. Той бил обсебен от идеята да възстанови Римската империя и неговата марка насилие и патриотизъм била толкова ефективна, че кралят му отстъпил контрола над страната, за да избегне гражданската война. Веднъж настанил се, той премахнал всички демократични права и

свободата на словото. Римокатолическата църква го подкрепяла във всичко, което правел. Той знаел, че може да си осигури свободна и непрекъсната пропаганда от амвоните на Италия, ако Църквата е на негова страна. На град Ватикана била дадена независимост от Италия, а Църквата отново получила контрол над цялото образование, наред с дарение от 19 милиона лири стерлинги. Когато Мусолини нападнал Абисиния, папата му оказал пълна подкрепа. Същото се повторило, когато Мусолини тръгнал към Албания и Гърция. Нищо не би удовлетворило римокатолическите лидери повече от това да получат контрол над земите на православната църква, която те толкова мразели. Ще си припомните, че тези две вероучения били скъсали връзките помежду си след като през 1054 г. папата добавил думите "и от Сина" (филокетето) към християнския символ на вярата. Много християни отказали да го приемат и оформили откъснатата се православна църква, която по-късно започнала да гледа на Москва като на свой Рим или Мека. Седемдесет хиляди евреи били прогонени от Италия от Мусолини без една едничка дума на протест от страна на Ватикана. Сега Италия била под контрола на двойна диктатура - на Църквата и Държавата, като и двете били контролирани от Братството.

Папата бил в приятелски отношения и с Адолф Хитлер след като голям брой гласували римокатолици му спечелили властта в Германия през 1933 г. Германия била в окаяно състояние - страна, разорена физически и икономически след войната. С края на монархията била провъзгласена републиката на среща във Ваймар през 1919 г., но тя непрекъснато се сражавала с опозицията от страна на комунисти, роялисти, крайно десни и Братството. Най-големият удар бил нанесен от рухналата икономика. Но тогава, ако се контролира финансовата система, да се подкопае една страна, за да се подготви почвата за революция, не е проблем. Крахът на Уол Стрийт през 1929 г. в САЩ бил нагласен по подобен начин. Банкерите на Братството създали инфлация и насърчили фондовата борса да превиши възможностите си, като по този начин направила краха неизбежен. Всички фондови борси по света са манипулирани по този начин. Депресията от 20-те години била време на "стрелба по пуйката", какъвто бил изразът. Към 1921 г. в САЩ имало 31 076 банки. Банките гиганти на елита на Братството решили, че е време да съберат плодовете от своя труд. Федералният резерв обявил поредица от нови разпоредби, които, знаели те, по-малките банки няма да могат да изпълнят в такива безперспективни икономически условия. Това принудило хиляди от тях да се откажат от бизнеса - 16000 фалирали за единадесет години. Банкерите на Братството унищожили конкуренцията. Те увеличи собствените си активи, като погълнали фалиралите дребосъци и всички свои длъжници. Постигнал задачата си, Федералният резерв занижил безкомпромисните си разпоредби. С подкрепата на тези елитни банкери, Франклин Д. Рузвелт обявил своята прочута политика на "Новия курс" за излизане на САЩ от депресията. Тя предвиждала правителството да вземе огромни суми от bankerите и дългът на правителството и населението отново рязко се увеличил. Конгресменът Луис Макфадън, председател на парламентарната комисия за банково дело и валута, казва, че Голямата депресия от 20-те години...

"... не беше случайна. Тя беше внимателно скалъпено явление... Международните банкери се опитаха да създадат положение на отчаяние тук, за да могат да наложат управлението си над всички нас."

Същото било и в Германия, където били посетени семената на диктатурата. На сцената излязъл Адолф Хитлер - бивш бояджия и ефрейтор от Първата световна война, който бил силно впечатлен от методите на Мусолини. Но манията на Хитлер за Германия като господстваща арийска раса води началото си от по-далеч. Като младеж той взимал халюциногенни лекарства, за да стимулира мистичните си преживявания. Свастиката, която Хитлер използвал като емблема на своята Нацистка партия, била символ на Братството, възникнал още в древността. Като младеж той бил силно впечатлен от един собственик на книжарница във Виена, който проповядвал идеята за германската свръхраса, която според някои била създадена от извънземни гиганти. Хюстън Стюарт Чембърлейн, авторът, който оказал огромно влияние върху кайзер Вилхелм, по-късно обявил, че Хитлер е новият Месия, а творчеството на Чембърлейн станало основа на нацистката философия.

Издигането на Хитлер за диктатор на Германия бързо се ускорило след като той се включил в тайния политически отдел на Областното командване на армията, който еднолично раздавал правосъдие. Този отдел бил толкова силно пропит от патриотизъм, че разстрелял за престъпления срещу народа някои от хората, които договорили мирните условия за Германия в края на Първата световна война. Областното командване всъщност било крило за политически убийства на тайна група на Братството, наречена "Дружество Туле", която вярвала във всички глупости за расата от свръхчовеци и немския Месия. Тя осъждала хора на смърт в своите тайни "съдилища". Хитлер и

дружеството "Туле" вярвали, че са направлявани от извънземни, които били създали арийската раса или онова, което те казвали, че е раса. Едни и същи индустриалци финансирали дружеството "Туле" и областното командване. Дитрих Екхарт, пристрастеният към морфина ръководител на дружество "Туле", виждал в Хитлер образа на Месията, когото търсели. Те се погрижили той да стане лидер на Германската работническа партия. Тя била трансформирана във фашистката Националсоциалистическа (Нацистка) партия и Хитлер се опитал да разпространи своя антиеврейски и антикомунистически национализъм из целия свят. Неговото вероучение уловило колективния разум на Германия, който се настройвал към мисловните вълни на фашизма, докато не бил изцяло хипнотизиран и контролиран от тирадите на този заблуден човек. Той повишил репутацията си преди изборите, като през 1933 г. наредил на своето изчакващо Гестапо да подпали сградата на германския парламент, Райхстага, за което обвинил комунистите. С голяма ефикасност използвал и страха от руснаците. В това начинание бил подпомаган от папата, който сеел омраза срещу комунистическа Русия при всяка възможност. Църквите били умъртвени, когато революцията на Ленин забранила религията. Те не знаели, че са били измамани от същото Братство, в чиято подкрепа вярвали.

Две други тайни общества, които изиграли роля за нацистката революция, били дружеството "Врил" и дружеството "Еделвайс". Подобно на "Туле" те поддържали връзка със своите братя във Великобритания. Рудолф Хес и Хайнрих Химлер били от "Врил"; Химлер по-късно оглавил всяващото ужас нацистко Гестапо и СС. Херман Гьоринг бил член на дружеството "Еделвайс" и вярвал, че Хитлер е Северният месия, когото всички очаквали. Хитлер и неговите близки приятели избличавали евреите и комунистите по радиото ден след ден, докато той отровил германския дух със своята вяра.

Той следвал примера на Църквата и на диктаторите от историята. Цялата литература, защитаваща свободата от какъвто и да е вид, била унищожена, а обещанията, които дал на социалистите и монархистите, помогнали му да бъде избран, били забравени. Повече нямало да има избори. Всички трябвало да се подчиняват на Фюрера. Около себе си събрал своите главни офицери - Гьобелс, Рибентроп, Гьоринг и Химлер. Те управлявали Германия чрез терор, а милиони евреи били убити в газовите камери и концентрационните лагери. Рибентроп провел няколко задкулисни разговора с папата за експанзионистичните планове на Германия, макар че основният агент на тайния съюз Ватикана - Германия - Америка бил Рудолф Хес.

И така по това време имало диктатори в Италия, Германия и Русия, където Йосиф Сталин наследил Ленин през 1924 г. Скоро се появил и още един в Испания. През 1936 г. генерал Франко, римокатолически екстремист, оглавил въстание срещу испанското републиканско правителство, което било ограничило властта на Църквата от деня, в който сложило ръка над всичко. Испанската гражданска война била прелюдия към следващия световен конфликт, като Германия и Италия поддържали Франко, докато Великобритания, Франция и Русия подкрепяли републиканците. Трагично за испанския народ, армиите на Франко спечелили и той направил за римокатолическата църква в Испания онова, което Мусолини бил направил в Италия. Върнати й били богатството и земите, получавала ежегодно големи суми от държавата и отново си върнала контрола над образователната система. Религиозните атрибути били навсякъде и инквизицията се завърнала. Франко развявал папския флаг, докато свалял от власт испанската демокрация, а неговото знаме гордо се развявало над Ватикана. Ролята на папата за тази победа над демокрацията била от решаващо значение. Той призовал римокатолиците от цяла Европа да отидат в Испания и да се сражават в тази "Свещена война".

Когато Хитлер насочил експанзионистичната си политика към Австрия, тамошните католически епископи започнали да убеждават хората да бъдат лоялни към нацистите и от кулата на Виенската катедрала се развял пречупеният кръст. Хитлер се радвал на подкрепата на римокатолиците и при завладяването на Чехословакия. Папа Пий XI и неговият приемник Пий XII искали повече от всичко друго Германия да свали от власт комунизма в Русия. Те не знаели почти нищо за това, че Германия изиграла решаваща роля за създаването на комунизма! Темата за подкрепата на Ватикана за фашистите е доста позорна, макар да не буди изненада, като се има предвид историята; същото е с индустриалците и bankerите на Братството, които подкрепили и двете страни. До този момент из целия свят били изградени организации на Братството, които координирали комбините на елитните банкери и индустриалци. Едната била Банката за международни разплащания, която била освободена от демократичния контрол. Сред финансовите банкери на нацистите бил немският химически гигант "И. Г. Фарбен", сред чийто директори били Макс и Паул Варбург, управители на банки в Германия и САЩ. Варбург способствали за основаването на американската система на Федералния резерв, а ще си припомним, че Макс Варбург бе споменат по-рано като източник на средства за Ленин и комунистическата революция в Русия! Манхатънската банка била банка на Варбург, а един от

нейните директори - Х. А. Мерц, бил от "И. Г. Фарбен", който пък преди войната бил картел на корпорацията на Рокфелер "Стандард Ойл Кампъни" като част от банковата и индустриална мрежа на Братството. По време на войната "Стандард Ойл" снабдявала нацистите през Швейцария, а Ейвъри Рокфелер основал компания, която съчетавала техните интереси с "Шрьодер" – личната банка на Хитлер. Застрахователният тръст и Обединената банкова корпорация в Ню Йорк били сред най-големите банкови единици на нацистите. Един от директорите на Обединената банкова корпорация бил Прескот Буш - бащата на Джордж. Ч. Е. Мичъл, директор на "Америкън арм ъф Фарбен", бил също и директор на Федералния резерв, и мрежата вече била толкова стегнато изплетена, че човек трудно можел да различи свързките. Фарбен, а също и немските филиали на американските корпорации Ай Ти Ти и "Дженеръл Електрик", предоставили допълнително финансиране на Химлеровите есесовци. "Дженеръл Мотърс" снабдявал и двете страни във войната, както правели и европейските филиали на американските банки с благословията на централните си офиси. Сачмените лагери, които не достигали на Съюзниците, били пренасяни от нацистите през Южна Америка с помощта на заместник-председателя на американската комисия за военновременното производство. "Фарбен" управлявал заводите, свързани с концентрационните лагери, за да се възползва, буквално казано, от робския труд, който те предлагали, и същата компания произвеждала газа, който убивал жертвите на Аушвиц и стотици други центрове за изстребление. "И. Г. Фарбен" и днес все още продължава дейността си под различни имена.¹

Мрежата на Братството във Великобритания подкрепяла нацистите - и все още го прави - и Английската банка помагала на Хитлер. През пролетта на 1934 г. нейният директор - Монтагю Норман, който бил "Г-н Големият" в световната банкова мрежа, се срещнал с други британски бизнесмени в централата на банката на Треднийдъл Стрийт и както изглежда се споразумели да предоставят на Хитлер тайно финансиране, като в същото време Норман се опитвал да убеди британското правителство да прекрати подкрепата си за Франция и да я пренасочи към Германия. Дори след като Хитлер започнал изпълнения си с убийства тур из Европа, Английската банка му отпуснала шест милиона лири от чехословашките резерви, държани в Лондон след нашествието му в тази страна. През цялата война компаниите и банките на Братството в съюзническите държави тайно финансирали и двете страни, което включвало подкрепа и за Мусолини, когато режимът му изпаднал във финансови затруднения. Това им донесло цяло състояние, което се увеличило хиляда пъти благодарение на необходимостта от повторното построяване на един съсипан свят. То поддържало и игото на страданията и невежеството сред населението. Английската банка била национализирана от новото работническо правителство през 1946 г., но все още оказва огромно влияние върху икономическата политика на Великобритания и очаквам да предяви претенции към правителството за по-голяма самостоятелност.

Хитлер пренебрегнал всички договорености, подписани от Германия във Версайския мирен договор след поражението ѝ след Първата световна война. Той събрал огромна войска, морска и въздушна сила, а останалата част от Европа треперела в очакване на най-страшното. След като Хитлер нападнал Австрия, британският премиер-министър Невил Чембърлейн отлетял да се срещне с него в Мюнхен през 1939 г. и се завърнал у дома с прочутото си споразумение, подписано от Хитлер, което Чембърлейн твърдял, че ще означава "мир в наше време".² Чембърлейн бил искрен човек, който искал единствено мир за своя народ, но Хитлер имал други планове. Когато през 1939 г. Германия нахлула в Полша, Великобритания и Франция ѝ обявили война. След кратка независимост, по време на която католическото мнозинство подложило на преследване източноправославните християни, сега Полша попаднала под чуждо владичество. След войната Полша била погълната от Съветския съюз до рухването му през 1991 г. Тогава поляците предадоха своята независимост на римокатолическата църква, която днес ефективно управлява страната. Ако някой си мисли, че римокатолическата църква наистина е напреднала, трябва да види колко бързо пое контрола над Полша, когато ѝ се отдаде такава възможност.

Хитлер превзел Франция, Белгия и Холандия, но решил да не напада Великобритания, докато там царял безпорядък. Уинстън Чърчил заменил Чембърлейн, но Великобритания не била подготвена за война. Ако Хитлер бе атакувал тогава, той почти сигурно би превзел Британските острови съвсем лесно. Защо не нападнал, когато очевидно Великобритания била лесна плячка? Може би това не било част от плана на играта? Евакуирането на британските войски от Дюнкерк в армада от малки лодки през 1940 г. било блестящо постижение, но ако германските командири са искали да ги спрат, можеха да го направят. Защо не са го направили? Вместо да нахлуе във Вели-

1) Изследователите твърдят, че лекарствените компании "А.Г. Хьохст", "Стьрлинг Дръг" и "А. Г. Байер" са издънки на "И. П. Фарбен". (Б. а.)

2) С него на Хитлер се предава Судетската област. (Б. пр.)

кобритания, Хитлер насочил погледа си към Русия, която претърпяла огромни загуби, защитавайки земите си. Отново куражът и отдадеността на манипулирания народ отслабили силите на германците и забавили плановете им. Конфликтът се разпрострял в северна Африка, където Съюзниците, под командването на генерал Ромел, се изправили срещу германските и италиански войски. Именно решителната победа на Ромел при Ел Аламейн и изключителното поражение на германците от Съветския съюз на Изток сложили край на поредицата от немски победи и ходът на събитията започнал да се променя в полза на Съюзниците. Но голямата промяна дошла, когато САЩ влезли във войната през 1941 г. Те вече били подкрепили Съюзниците с доставки и оръжия, когато японците атакували американската флота при Пърл Харбър на Хавайските острови. Това въвлякло САЩ във войната - точно както било замислено. Това била марката на "Лузитания II". Историята, довела до японската атака, е доста дълга. Японците, подобно на китайците, са от монголоидната раса. Историята и на двете страни е изпълнена с граждански войни и вълнения. Основната религия на японците е шинтоизма и те също били очаровани от тайните общества. Доминиращото тайно общество имало за символ "Черния дракон". Те вярвали, че техният император е с божествен произход, а самите те произхождат от боговете; че са избран народ, произлязъл от извънземни. Всички усилия на християнските мисионери да сменят вярата им се провалили, а през XVII век поведението на мисионерите към тях било толкова ужасно, че те затворили страната си за всички европейци за двеста години. През втората половина на XIX век пристигнали параходи от САЩ и отказали да се отклонят от пътя си. Япония била атакувана от американци, британци, холандци и французи, докато не била принудена да отвори пристанищата си. През последвалите десетилетия японският народ се преобразил. Те си послужили с оръжията, доставени им от християнския свят, за да нападнат и разбият Китай през 1894 г. и Русия през 1905 г. Япония участвала и в Първата световна война срещу Германия.

Между 1937 и 1939 г. тя завладяла голяма част от Китай, чийто народ бил затънал в непрекъснати въстания срещу императорите си - наложените му президенти диктатори. Съвременната история на Китай е история на дяволска експлоатация от колониалните сили, при която британците се опитват да завладяет пристрастените към опиума китайци с цел търговия и контрол. По време на подготовката за Пърл Харбър британци и американци се опитвали да предотвратят свалянето на китайския император Чан Кайши от японците, а японците възнегодували. Те били насърчавани по всякакъв начин да влязат във войната и според мен Уинстън Чърчил, загубил членството си масон, е знаел всичко за това, както и президентът Франклин Д. Рузвелт, масон с висок ранг, който според някои е стигнал до 33-та степен. По-късно в частен разговор Чърчил казал, че Рузвелт... "каза, че ще поведе война, но не я обяви (и) че ще се държи все по-провокативно... като всичко се правеше с цел да се предизвика насила "инцидент", който да въввлече САЩ във войната."

През 1939 г. в Сената на САЩ сенаторът Джералд П. Ний от Северна Дакота обявил, че е виждал няколко тома, озаглавени "Следващата война". Един от тях бил със заглавие "Пропагандата в следващата война". Той казал, че автор на тази книга е някой си Сидни Роджърсън, чийто дири не могъл да проследи. Но знаел, че главният редактор на поредицата е капитан Лидъл Харт, който бил писател и военен авторитет в Европа, поддържащ връзки с лондонския "Таймс". Творбата "Пропагандата в следващата война", казал той, включва следния анализ на обстановката през Първата световна война:

"За известно време въпросът на чия страна ще застане САЩ задържахше баланса на силите, като крайният резултат беше заслуга на нашата британска пропаганда. Оставаха евреите. Беше пресметнато, че еврейското население по света е приблизително петнадесет милиона, като не по-малко от пет милиона живеят в САЩ; 25 % от жителите на Ню Йорк са евреи.

По време на Първата световна война **ние купихме** огромната еврейска общност в Америка с **обещанието за еврейска национална държава в Палестина**, направено от Лудендорф, което беше гениален удар от страна на Съюзническата пропаганда, тъй като ни позволи да се обърнем не само към евреите в Америка, но и към евреите в Германия."

Американците влизат в Първата световна война през 1917г. и на 6 ноември същата година се ражда прословутата "Декларация на Балфур"¹, след като британското правителство съобщава в писмо до Лайнъл Ротшилд за признаването на Палестина за национална държава на евреите. Важно е да се отбележи, че лорд Балфур бил тясно свързан с групата около "Кръглата маса". Страховитите събития в Израел през последните години, донесли болка както на израелците, та-

1) Министър на външните работи на Великобритания, който в началото на 1918 г. създава Комитет за Общество на народите. (Б. пр.)

ка и на арабите, са резултат от договореното от Великобритания за Палестина с цел да се накарат САЩ да влязат в Първата световна война и да се подпомогнат амбициите на Братството, които отиват много по-надалеч. Но как можела да се убеди американската общественост да подкрепи Великобритания в следващата война, която според този доклад за пропагандата била неизбежна?

"Да се убедят [САЩ] да вземат нашата страна ще бъде много по-трудно, толкова трудно, че успехът е малко вероятен. Ще е нужна определена заплаха за Америка, нещо повече, заплаха, която трябва да бъде почувствана от всеки гражданин чрез пропагандата, преди републиката отново да грабне оръжието заради външна кавга..."

Положението ще се улесни значително, ако **Япония** е въввлечена, и това може и вероятно ще въввлече Америка без повече церемонии. Във всеки случай това ще е естествената и очевидна последица от постигнатото от нашите пропагандатори, точно както през Първата световна война те успяха да скарат САЩ с Германия.

За щастие нашата пропаганда в Америка стои на твърда почва. Ние можем да бъдем напълно искрени, тъй като основният ни принцип ще бъде старият демократичен принцип. Ние трябва ясно да изложим нашата вяра в демократичната форма на управление и твърдото ни решение да се придържаме към... старата богиня на демократичната практика."

Основните теми за войните са известни и планирани предварително. Доказателствата, появили се на бял свят след войната, показват, че президентът Франклин Д. Рузвелт е знаел поне четиридесет и осем часа преди атаката срещу Пърл Харбър, че японците ще ударят. Той не направил нищо, за да предупреди своите моряци и населението на Хаваите, защото искал американската общественост да е толкова възмутена, че да се съгласи да влезе във войната в Европа. Точно това се случило, точно както планирали пропагандаторите преди войната. Методът за подтикване на японците дошъл от Съвета по международни отношения на Братството, творението на Кръглата маса. Отделът за планиране и проучване на войната и мира към Съвета изпратил паметна бележка на Рузвелт, в която се предлагало да се изпрати помощ на Китай и да се ограничи търговията на Япония чрез замразяване на активите им в САЩ, като се наложи търговско ембарго на Япония и им се откаже достъп до Панамския канал. Той това и направил. Рузвелт и Братството били възнаградени с японската атака срещу Пърл Харбър. Рузвелт бил пионка на Братството под формата на Съвета за международни отношения. Много от членовете на неговия кабинет дошли оттам, а зет му, Къртис Дал, цитиран в "Данни за алтернативните трима" на Джим Кайт, казва:

"От дълго време чувствах, че у (Рузвелт)... са се оформили много мисли и идеи в полза на тази страна, САЩ. Но не беше така. Повечето от неговите мисли, неговите политически "средства за борба", каквито си бяха, бяха внимателно изработени предварително от Съвета за международни отношения - групата за Единна световна валута. Брилянтно, с голям хъс, подобно на умела артилерия, той запращаше тези подготвени "боеприпаси" в лицето на нищо неподозиращата мишена, американският народ, и така заплащаше и запазваше международната си правно-политическа подкрепа."

Същото се отнася и за Чърчил и за онези, които решили да го направят премиер-министър, като същото се повтаря и в двете страни, а и във всички други, и днес. Според информацията, доверена на капитан А. Х. Рамзи от един офицер, който дешифрирал съобщения, на име Тайлър Кент, още преди войната, докато Невил Чембърлейн бил още премиер, министър Чърчил и Рузвелт замислили цялата стратегия чрез шифровани съобщения. Сега войната наистина се превърнала в световна с фронтове в Европа, Средния и Далечния Изток, след като японците окупирали колониите на Съюзниците -Малайския архипелаг, Сингапур, Филипините, Борнео, Хонг Конг и Бирма. Мъжете, жените и децата, хванати в тези страни след японското нападение, били подложени на невероятни мъчения и зверства. Но тогава не е уместно една държава да бъде по-високомерна от друга заради своята версия на историята. Всяка страна на планетата е доказала, че е способна на престъпления срещу човечеството. Британските власти политнали от ужас пред гледката на концентрационните лагери в Германия, но именно британците дали идеята за техните лагери - тя е на лорд Кичънет, благодарение на когото 26 000 затворници умрели в Южна Африка по време на войната с бурите. А Съюзниците се сражавали рамо до рамо със съветския режим, който организираше концентрационни лагери за собствения си народ и избивал милиони по други начини. Всички континенти били въввлечени във войната и войниците от Австралия и Нова Зеландия отново подкрепили Съюзническата кауза. Дори с подкрепата на Америка и други страни фашистите били победени само с потресаващи човешки жертви и от двете страни. След победата над фашистките армии в северна Африка, през 1943 г. ударът се

насочил на север в Италия. Големият фашистки съвет възстантовил на трона крал Виктор Емануил, а Мусолини бил принуден да подаде оставка. Италианският парламент бил свикан отново под ръководството на новия премиер-министър, маршал Пиетро Бадольо. Отначало той казал на Хитлер, че ще продължи борбата, но после подписал мирен договор със Съюзниците. Мусолини се опитал да избяга в Швейцария със своята любовница, но били убити от комунистите партизани, а трупите им били изложени на показ в Милано за присмех на хората.

Германците се опитали да задържат напредването на Съюзниците през Италия, но накрая отбраната им била пробита. На 6 юни 1944 г. се провела "Операцията на съюзените", при която силите на Великобритания, САЩ и Канада под ръководството на главнокомандващия Дуайт Д. Айзенхауер започнали десантите от "Деня Д" край бреговете на Нормандия в северна Франция. С голям кураж и безброй човешки жертви те напреднали във Франция, за да освободят Париж и да окупира западна Германия, докато руснаците напредвали в Източна Европа. Войната в Европа приключила, но Съюзниците, обединени срещу общия враг, скоро се настроили крайно враждебно едни към други през периода, който минавал за мирен. С отстъплението на Германия последните седмици на войната се превърнали в състезание за Берлин между западните армии и руснаците. И двете страни искали да бъдат в най-изгодно положение при преговорите за подялбата на земята след приключването на конфликта. Руснаците разпръснали своето комунистическо (държавно-фашистко) кредо, за да формират империята Съветски съюз, в която включили Чехословакия, Унгария, Югославия, България, Румъния, Полша и източната част на Германия. Построена била стена, която разделяла Берлин на капиталистически и комунистически, а онези от Изтока, които се опитвали да се доберат до Запада, били застрелвани от тяхната войска. Семейства били разделени по прищявка на комунистическия диктатор Йосиф Сталин и неговите подчинени и последователи, които избили милиони от своите сънародници в този "работнически рай".

Разгромът на Германия не сложил напълно край на войната. Япония все още се държала и приемникът на Рузвелт – Хари С. Труман, още един масон, дал заповед да се хвърли атомната бомба, разработена през военните години. Оръдието на "Кръглата маса" на илюминатите - Институтът за съвременни проучвания към Принстънския университет в Ню Джърси, оказал изключително важна подкрепа на онези, които разработвали бомбата. Един от неговите членове бил Робърт Опенхаймер, водещо светило в създаването на бомбата. Алберт Айнщайн също редовно използвал Института. Той често прикривал постиженията на науката за Братството, за която обществеността си няма ни най-малка представа, но която обикновено е между 50 и 100 години по-напред от "публичната" наука. Японският император Хирохито капитулирал след като две атомни бомби били хвърлени от американски самолети над градовете Хирошима и Нагасаки на 6 и 9 август 1945 г. Всъщност бившият министър от британското правителство Тони Бен казва, че установил, че Япония била готова да капитулира преди пускането на тези бомби. Осемдесет хиляди мъже, жени и деца били убити в Хирошима през фаталния ден, през който атомната война дошла на тази планета (или по-скоро се завърнала), а други починали по ужасяващи начини вследствие радиационното отравяне.

Общо тридесет и пет милиона души били убити по време на Втората световна война, а стотици милиони били ранени, измъчвани и белязани психически, физически и емоционално за цял живот. И целият този ужас бил резултат от една война, която никога не е трябвало и е нямало да се случи, ако мрежата на Братството не я бе предизвикала. Добавете към тези цифри и милионите, починали и изстрадали през Първата световна война, както и всички други, и ще останете без думи.

Но подобни чувства не терзаят илюминатите:

"И колко далновидни са били нашите учени предци в древността, когато са казвали, че за да постигнеш сериозен резултат, не трябва да се спираш пред никакви доводи, нито да броиш пренесените жертви в името на този резултат... Ние не сме броили жертвите от Гой, говедата..." (Протокол 15)

Повечето от основните играчи от нацисткия режим, включително вероятно и Хитлер, избягали. Той и жена му Ева Браун не умрели в бункер, смятат много учени. Поне някои от тях отишли в Южна Африка. Въз основа на мненията и доказателствата, които съм чул и видял, мисля, че Хитлер е бил изведен от Германия от прочутия немски авиатор Ханс Бауер. Той превозил със самолета си от Германия нацистките богатства и персонал. Хитлер не би имал проблем да се измъкне до някое закътано летище, защото когато руснаците влезли в Берлин, открили зад библиотеката в стаята на Хитлер таен проход, водещ до подземен тунел със своя жп линия с вагонетка. Зъболекарските данни на Хитлер и трупът, за който се предполага, че е на Хитлер, не съвпадат, и най-вероятно това е тялото на неговия шофьор, Юлиус Шрек, фанатичен привърженик на Хитлер, който приличал на него

и няколко пъти се представял за негов "двойник". В едно руско разследване от 1945 г. се казва:

"Не бе открита никаква следа от телата на Хитлер и Ева Браун... Установено е, че Хитлер е опитал да прикрие следите си чрез неверни показания. Съществува неопровержимо доказателство, че един малък самолет е напуснал "Тиергартен" приземи на 30 април, отлитайки в посока към Хамбург. Знае се, че на борда е имало трима мъже и една жена. Установено е също така, че голяма подводница е напуснала Хамбург преди пристигането на британските сили. На борда на подводницата имало някакви мистериозни хора, сред които и една жена."

Единственото сигурно нещо е, че нацисткото влияние съвсем не изчезнало след края на войната, а продължава да процъфтява в тайните общества и започва отново да изплува на повърхността сред контролирания добитък, който подкрепя крайно дясното движение. Те са много влиятелни и в полицията, военните и разузнавателните служби като американското Централно разузнавателно управление, ЦРУ. Всъщност ЦРУ ангажира Райнхарт Гелен, водачът на руските операции в нацистките СС, да изгради мрежата на ЦРУ в Европа, а той използвал много бивши СС офицери в състава си. Международната полицейска организация ИНТЕРПОЛ е била оглавявана от много бивши СС офицери. Нацистите и техните "ценности" играят голяма роля в управлението на съвременното Братство. Настанало е време да се каже истината и роботите да въстанат. Явно историята не е онова, което изглежда, че е, и при все това официалната версия се втъпява на поколение след поколение чрез "образователната" система и контролираните от Братството медии.

"Сред членовете на тези (масонски) ложиче ще бъдат почти всички агенти на международната и националната полиция, тъй като техните услуги са незаменими за нас, имайки предвид, че полицията е в състояние не само да използва собствените си конкретни мерки спрямо непокорните (онези, които предизвикват Братството), но и да прикрива нашите дейности и да предлага претексти за недоволства и др." (Протокол 15)

Тази история има и една друга страна, която трябва да се осветли. Всички конфликти, които съм документирал, и хилядите, които не съм, са имали пагубни последици върху енергийното поле на Земята, което трябва да абсорбира негативната енергия, генерирана от човечеството. Размерът на тези последици ме поразил по време на едно пътуване до Франция със семейството ми през 1993 г., когато се настанихме в една къща между Каен и Фалез в Нормандия. Фалез е родното място на Уилям Завоевателя. Това бе прекрасно място, но в атмосферата се долавяше нещо неприятно. Знаех, че на брега се е провел десантът в "Деня Д" малко по-нататък от мястото, където се бяхме настанили, но чак когато си тръгахме, разбрах, че сме били близо до сцената на кървава сеч от 1944 г. Битката при дефилето на Фалез била по думите на Айзенхауер "Една от най-големите кланници, позната изобщо във който и да е сектор на военни действия." Повече от 650 000 души били убити или ранени.

Когато мисловните модели се излъчват от хората, те остават в същия район, докато се балансират от други модели. Духовете на мъртвите често също витаят там. Объркването и болката от преживяното могат да им попречат да се върнат в "родните" си честоти. Ние ги наричаме "призраци" или "за губени души". Когато отидете на мястото на полесражението, то може да ви се стори "зловещо". Това са мисловните модели на страха, ужаса, агресията и болката, родени от участниците. Чувствителните хора, които посещават такива места, могат да чуят битките или да видят как протичат. Те се настройват към тези вълни на мисълта. Можем да ги почувстваме в тази област на Нормандия. Там има силна отмъстителна енергия, тъй като подобните се привличат и отрицателната енергия привлича отрицателна енергия. Синът ми Гарет, тогава на единадесет години, не искаше да се качва на горния етаж на къщата сам и това беше много неприятно. На тавана имаше врата, която се затваряше със солидно резе, но всеки път, когато жена ми Линда минаваше, тази врата беше отворена. Тя я затваряше плътно, но същото се повтаряше отново и отново. Една вечер тя се събудила и погледнала към Гарет, който спеше в нашата стая, защото беше страшно уплашен. Тя видяла тъмен облак от енергия. Наблюдавала го, докато облакът се плъзнал от стаята навън през вратата. На следващата сутрин тя ми разказа случката. Тя не знаеше, че през същата нощ се бях събудил и бях почувствал много странна и неприятна атмосфера. Атмосферата в къщата се промени след преживяното, а таванската врата повече не се отвори. Страхът на Гарет също изчезна. Ако си представите, че говоря за последиците от една битка в една война върху енергийното поле, ще разберете защо отрицателният дисбаланс се е разпрострял толкова бързо на планетата. Но той може да бъде отстранен също толкова бързо, ако променим начина си на мислене.

Ние сме въввлечени в духовната битка между хармонията и дисхармонията. Луциферното

съзнание манипулира извънземните и човешкото поведение, като изстрелва мисловни модели в тяхното индивидуално и колективно съзнание. Тези модели са пригодени да изкривяват психическите и особено емоционалните нива на нашия организъм. Те имат ефекта на спирането на потока от енергии, познание и просветление между Висшия и нисшия Аз. Този поток бива засяган непрекъснато от зората на Индустриалната революция, превърнала много човешки същества във физически и психически работи и причинила силен психически и емоционален стрес.

В някои отношения човешкото съзнание е извървяло дълъг път през периода, разглеждан в тази книга, но в други то едва ли е напреднало. Сега се изправяме пред Дните за решение, когато ще се развием и разбунтуваме или ще загинем на това плътно физическо ниво. Това е изборът, пред който сме изправени всички.

ГОЛЯМОТО Е ХУБАВО?

Индустриалната революция започнала във Великобритания през XVIII век с изобретяването на парната машина и за сто години тя изпълнила небето с черен дим, довела до замърсяване и изчерпване на горивата на планетата и превърнала милиони, а накрая и милиарди хора в работи, в продължения на една заводска машина.

Бедните и слабите винаги са били експлоатирани от земевладелците или от онези, в чиито ръце е финансовата и физическа сила на деня. Но това ставало в огромен, в основата си световен мащаб след като Братството разпространило своята икономическа култура из целия свят. От провинцията прииждали хора и около фабриките и заводите израснали отвратителни градски селища. Хората работели много часове, често за много ниска надница, и системата, която съм нарекъл "вземи, направи и хвърли", се появила. Магьосникът-измамник, който я създал, бил манията за икономически растеж - да се произвежда повече, да се консумира повече и да похабява повече всяка година. Но на практика мрежата от банкери на Братството и техните организации паравани, т. нар. "мозъци", давали тон.

Родила се нова религия. Тя била наречена "наука". Християнството все още било силно, но сега неговото влияние временно било западнало. Внезапно ученият станал бог. Тази наука създала епохата на машината и всички еликсири и отрови, довели човешкия живот на ръба на унищожението. Но с отминаването на XIX и с началото на XX век тази нова култура и нов бог били хипнотизирали преобладаващата част от човешкото съзнание. Науката или онова, което минава за такава, решила, че животът след физическата смърт е мит. Всичко можело да бъде обяснено с "логиката" на науката. По същество всички ние сме били плод на космическа случайност, продукт на случайно взаимодействие между химикали, атоми и други подобни. Това създало на християнството някои сериозни проблеми, а на човешката раса - още повече. Със същите темпове се засилвала и вярата, че животът е безсмислен. Идеята била, че "животът е кучка, а после умираш". Животът в мрачните градове, който хората били принудени да понасят, като че ли потвърждавал тази максима. Това било още едно бреме за човешкия дух, вече разбит от автоматизираните изисквания на епохата на машините.

Очевидното безсмислие на догматичните непоклатими твърдения на християнството, че всичко в Библията е чистата истина, не му помагали да спре кръвоизлива, предизвикан от научните "доказателства". Сега то жънело последиците от отказа си да отстъпи от догматиката, приета в Никея, а също през следващите няколко столетия. Но, както казах в предишната глава, възгледът за живота и Сътворението, очертан в тази и други подобни книги, бил потушан не само от християнството, както било в продължение на близо две хиляди години, но и от "науката". Християнството и "науката" може привидно да са били в конфликт, но имали общ интерес, който бил от решаващо значение за оцеляването и на двете. Те трябвало да се погрижат възможно най-малък брой хора да вярват, че съзнанието на всеки един е вечно и че то се преражда в безброй физически тела по време на еволюционното си пътешествие чрез опита. Ако населението приемело това, то би да означавало "сбогом" на християнството и на повечето други религии и "сбогом" на цялата основа на научното "мислене". Едно от най-ефективните оръжия на Братството е да прави така, че самото оцеляване на организациите да зависи от прикриване на знанията.

Резултатът от това бил един свят, роден от петте физически сетива, в услуга единствено на тези сетива. Богът е мъртъв, а идеята за духа е примитивна илюзия. Материализмът в пълния смисъл на думата се бил родил. Нашата култура е построена от материални сетива за материални сетива. Този процес не би могъл да породи някакъв друг свят, различен от този, който наблюдаваме днес. Висшите нива на човека били отхвърлени от "науката" като несъществуващи и единствената крайна алтернатива - християнството и неговите религиозни другари по света, губели доверие с всяка измината година благодарение на дългогодишната опаковка, в която били впримчени. Това оставило духовен вакуум, който едва напоследък се запълва с повторното изплуване в съзнанието ни на разбирането за това кои сме. Възгледът за материално-космическата случайност дотолкова завладял тази нова религия, наречена наука, че дори когато членове на същото това вероизповедание оспорвали това вярване, те били осмивани, отхвърляни или пренебрегвани. Точно както Братството се погрижило да стане. Те не искат някакъв си свободомислещ учен да открие истината и да успее да я докаже. Почти всеки истински учен,

който е допринесъл за напредъка на човешкото разбиране, се е сблъсквал с подобна реакция и противопоставяне. "Науката" била обсебена от физическото ниво и концентрирала мисълта си върху откриването на тайните и потенциала на физическия свят, отказвайки се да търси онези висши нива, където наистина лежат отговорите. Почти от самото начало "науката" е обслужвала системата и Братството, като спомагала за пленничеството на човешката раса. Вършейки това, новата религия просто следвала модела на старата.

При всяка промяна цялата система се основава и опира на експлоатацията: експлоатация на планетата, на човешките работи в мините и заводите и на хората от т. нар. Трети свят. Повечето от тези "изостанали" страни тогава били под окупацията и контрола на Великобритания и други европейски държави. Страни като Великобритания не можели да загубят на този етап. Тя притежавала технологията, наистина примитивна, и разполагала с Британската империя. Тя можела да вземе природните "ресурси" от страните, които контролирала, да превърне тези ресурси в продукти и да ги продаде обратно с печалба. Тази глобална експлоатация от силните за сметка на слабите унищожила културите на страните от Третия свят и ги лишила от самозадоволяването им с храни. Това било от решаващо значение за продължаването на експлоатацията. Когато накрая тези страни въстанали срещу физическата окупация, Европа и САЩ трябвало да я заменят с други форми на контрол. Те постигнали това като заменили физическата окупация с финансова окупация. Те направили по-бедните страни зависими от индустриализирания свят, който им осигурявал храна и финанси. Американският сенатор Хюбърт Хъмфри го обяснява така:

"Чувал съм, че хората могат да зависят от нас за прехраната си. Знам, че това би трябвало да се приеме като лоша новина. За мен това е добра новина, защото хората трябва преди всичко да ядат. И ако търсиш начин да накараш хората да разчитат на теб и да бъдат зависими от теб, за да ти сътрудничат, според мен, зависимостта за прехраната ще свърши страхотна работа."

Точно. Този мотив довел до глада и недостига на ХХ век. Те се съчетавали с експлоатацията на земята с цел максимален добив на култури, отглеждани изцяло за продан по начини, които унищожили плодородната почва; с политически и вътрешни борби в тези страни, често причинявана от последиците от бедността; с отхвърлянето на режимите явно или тайно, когато не отговаряли на интересите на елита на Братството. То не искало страните от Третия свят да взимат самостоятелни решения - то искало те да зависят от същите банкери, които управлявали Запада. Това продължава и днес, като САЩ са водещата сила в продължаващото усилие да се свали от поста му всеки политик или група, която заплашва интересите на Америка или Братството. Свидетелство са Никарагуа и безбройните южноамерикански диктатори, наложени и облечени във власт от САЩ. Всичко това е разгледано по-подробно в книгата ми "Не трябва да е така". То е част от дългосрочния план на Братството:

"Ние сме заинтересовани от... избиването на Гой. Нашата сила е в хроничния недостиг на храна и физическата слабост на работника, защото по този начин той става роб на нашата воля и няма да открие в собствените си власти нито силата, нито енергията да се опълчи против нашата воля. Гладът поражда правото на капитала да управлява работника по-сигурно отколкото правата, дадени на аристокрацията от законните крале." (Протокол 3)

Поразителна е скоростта, с която се случва всичко това. Когато през 1993 г. пътувах през Аризона, спрях в малко кафене на място, наречено Паркър. На стената имаше плакат, на който бяха изобразени подвизите на Бъч Касиди и Сънданс Кид, чиито обири на банки станаха известни от филма със същото заглавие. Онова, което ме поразил най-много, беше, че исичко това е станало през нашия век. САЩ извървели пътя от коня до ракетата за по-малко от 70 години, а може би и за по-кратко, ако някои разкази за тайни космически полети през 50-те са истина. В същото време САЩ се превърнали във военна единица на самоунищожението. Всеки, който не вярва в това, нека отиде в някоя гостилница на коя да е улица в Америка и да види точно колко от физическия облик на Земята се изхвърля в кофите за боклук всяка минута. Заради индустриализацията и християнизацията си САЩ са изконсумирали повечето от "ресурсите" на Земята и са замърсили планетата повече от всяко друго общество. И трагичното е, че това е културата, заляла света за отрицателно време от живота на Майката Земя.

Ако приемем, че Земята е на една година, при тази времева скала Индустриалната революция

е при нас от по-малко от две секунди. През тази частица време ние сме се държали по начин, който сега заплашва способността на планетата да бъде дом за човешкия род. Всеки двадесет и четири часа се унищожават или намаляват някоя тропическа гора с размери двадесет и пет на двадесет мили; пустините напредват с подобна скорост; 200 милиона тона отлична земя се губи от ерозия; непрекъснато нараства броят на изчезващите видове; а 100 000 души, половината от които деца, умират от глад или от болести, причинени от глада. Всеки ден.

Но защо да се учудваме? Как би могло да е другояче щом имаме икономическа система, чието оцеляване, да не говорим за успеха ѝ, зависи от ежегодно увеличаващото се взимане, изработване и изхвърляне, за да се отдаде почит пред олтара на икономическия растеж на Братството? Това е абсолютната конвейерна лента, водеща към глобално самоубийство. Пълната истина е, че ако всяка година трябва да консумираме повече, последиците върху човечеството и околната среда ще са огромни и в крайна сметка фатални. Или елитът на Братството е невероятно глупав, или творението им се е изплъзнало от контрол, или имат други мотиви за онова, което причиняват на планетата. Подозирам, че е по малко от всичко. Предлагам ви обобщение на причините, поради които на човешката раса са ѝ били нужни малко повече от двеста години, за да извърви пътя от зората на Индустриалната революция до кашата и хаоса, на които сме свидетели днес, и защо с такава готовност е обслужвала интересите на Братството:

(1) Ако постоянно произвеждате повече и консумирате повече, скоро пресичате точката, където това може да продължи във вашите граници. Налага ви се да продавате навън и да изнасяте своята култура. Налага ви се да промените начина, по който живеят другите, и да им наложите своята еволюция. Това става, като ги правите зависими от вас и като продавате културата си чрез манипулираща реклама. Ако имате продукт, към който човек се пристрастява, като цигарите, толкова по-добре, защото веднъж като се хванат на въдицата, разполагат с пазар от пленници. А веднъж като другите страни се пристрастят към гонитбата на вашата култура, придобиват още по-голяма власт, с която да ги накарате, да използват своите ресурси и земя, за да ви снабдяват с онова, от което имате необходимост, така че да им връщате готови продукти със значителна печалба. До този момент вие сте унищожили тяхното самозадоволяване с храна и можете да твърдите, че развитият свят помага на изостаналия свят от добро сърце и за успеха на неговата култура, като им "дава" храна, когато на практика милиони умират от глад, защото вече не могат сами да произвеждат храна. Дори тогава вие само откликвате с малкото, което можете да пробутате в ситуации, които са или добре огласени, или отговарят на желанието ви да карате другите да изпълняват волята ви. Както беше казал някой някога: "Когато хванеш някого за топките, сърцето и ума му ще те последват." Със същия успех би могло да се каже и "стомахът". Необходимостта да се увеличава производството и продажбите всяка година означава, че всеки трябва да се състезава с другия. Защото, за да има победител, трябва да има и победени, често мъртвите. Единственото изключение е банковият елит. Те не могат да губят. Говорим за желанието за сътрудничество в света и при все това самата основа на икономическия характер е да настройва човек срещу човека, семейство срещу семейството, град срещу град, страна срещу страна и търговски блок срещу търговски блок в брутална конкуренция, докато елитът поделва плячката помежду си.

"За да не оставим време на Гой да помисли и да си вземе бележка, умът му трябва да бъде отклонен към индустрията и търговията. Така всички нации ще бъдат погълнати от гонитбата на печалбата и състезавайки се за нея, няма да забележат общия си враг. И отново, за да може свободата веднъж: и завинаги да разложи и унищожи Гой-общностите, трябва да положим индустрията на спекулативна основа; в резултат онова, което индустрията отнеме от земята, ще се изплъзне от пръстите и ще премине в спекулация, тоест, в нашите класи." (Протокол 4)

(2) Много важно е също така изхранването и просъществуването на вашето население да зависи от същата система. Ако имат възможност за избор, те не могат да бъдат принудени да изпълняват волята ви или да стоят до заводската машина през по-голямата част от работния ден. Ефектът от това е да се сломи духът им и да се смаже съпротивата им с пропагандата, с която ги подхранвате чрез услужливите медии, обслужващи системата. Нуждата от разширяване на системата налага "научните" изследвания да се впрегнат в изобретяването на нови неща, които хората могат да бъдат убедени да купуват; в намирането на по-евтини начини за изработването на тези неща чрез технологиите; и в изобретяването на нови оръжия за масово унищожение. Както е при записващите видео-

устройства, така е и при насочваните ракетни снаряди. Ако технологиите за производство се развиват непрекъснато, хората и страните непрекъснато ще се "осъвременяват". Накратко, те ще продължават да купуват едни и същи неща отново и отново, тъй като технологиите систематично превръщат напълно задоволителните продукти в "остарели". Науката съществува до голяма степен заради тези цели-близнаци - разработването на продукти и оръжия в служба на икономическата система. Службата в името на човечеството и търсенето на истината определено са второстепенни мотиви за научните институции, манипулирани от Братството. Производството на оръжия също е важно, за да се защитят и да се увеличат богатствата на властимащите, когато войната, при която можете да снабдявате и двете страни, стане икономически изгодна.

(3) Тази система е толкова очевидно унищожителна и глупава, че ако позволите на хората да видят истинския ѝ характер, те скоро ще видят очевидното. Християнството яростно се съпротивлявало на образованието за масите, тъй като се страхувало от възможните последици от отварянето на очите на хората за глупостта на преобладаващата част от това вероизповедание. Но те не трябвало да се безпокоят. Системата нямала никакво намерение да образова хората, особено младите. Тя иска да втъпява, не да образова, и точно това е постигнала. "Образованието" е само за да подготви фураж за системата. Неговата цел е да убеждава хората да гледат на нещата от нейната гледна точка и да отхвърлят всяка идея, че е възможно да има и друга алтернатива. Има ли нещо по-добро за системата от това да откъсва децата от родния им дом за по-голямата част от деня през годините, през които те се формират като личности, и да ги захранва с всичко онова, в което те имат нужда да вярват, за да ги превърне в следващото поколение работи? В тази връзка е напълно уместно да споменем и християнството, защото то не е заплаха за нищо друго освен за самото себе си и за човешкото разбиране. Както видяхме и Системата, и християнството имат голям дял в задържането на човешкото разбиране. Далеч от дома, там, където местните хора още не са подчинени на този икономически контрол над мисълта, им отнемат горите, земите и начина на живот или насила, или чрез християнизирание. С унищожаването на тяхната култура те стават зависими и често се опитват да избягат от кошмара с помощта на алкохола и наркотиците. Контролът над света се разширява чрез унищожаването на околната среда.

(4) Необходимостта всяка година да се произвежда и продава повече означава, че бързо ще настъпи моментът, когато хората вече няма да могат сами да увеличават производството. Създават се машини, които произвеждат повече продукти с по-малко хора. Тъй като производството трябва непрекъснато да се увеличава, машините трябва да стават по-мощни и изискват по-малко хора. Безработицата расте. Системата реагира по единствения ѝ познат начин: като подправя цифрите за безработицата, за да скрие колко зле са нещата в действителност; като започва войни; и като увеличава броя на нещата, които хората искат, изопачавайки символите на човешкия успех, така че всички те да са свързани с имуществото. Хората трябва да са недоволни от онова, което имат, и да търсят щастие в натрупването на материални "неща". Това обаче означава, че производството трябва да следва парите, защото бедните не могат да пазаруват. Следователно производството все повече обслужва желанията на заможното малцинство и се откъсва от нуждите на бедното мнозинство. В резултат на това някои хора притежават всяка вещ, която си пожелаят, докато други спят в кашони на улицата.

Вижте как системата е изопачила Коледа. Доста погрешно християнството преработило един езически празник в средата на зимата в рожден ден на Исус, а системата го преработила в оргия на консумацията. Казваме, че имаме "традиционна Коледа", докато повечето от традициите съществуват едва от началото на Индустриалната революция. Това, което трябва да е време на приятна почивка, веселие и събиране на приятели и семейства, се е превърнало в кошмар за милиони. Децата се бомбардират с телевизионни реклами за скъпи играчки, а родителите им често заемат суми, които не могат да си позволят, защото не искат да ги разочароват на Коледа. През следващата година те с мъка изплащат дълга или прекарват Коледата с чувство на вина, че не са осигурили на децата си онова, което са приучени да искат. Тази експлоатация на чувствата става все по-ужасна и определена с всяка изминала година, защото харченето по Коледа сега е от решаващо значение за оцеляването на много магазини и заводи.

Разликата между "имам" и "нямам" се свежда до броя на хартийките, които притежават. Това няма абсолютно нищо общо със способностите им или желанието им да допринесат за благоденствието на обществото. Може да бъдете финансов "победител" и да печелите огромен

брой късчета хартия, като изработват някакви пластмасови глупости, които не служат на никого. Но можете да бъдете финансов губещ, като отдадете живота си на грижата за другите. От значение е онова, което продавате, а не с какво помагате на човечеството. Както видяхме, най-лесният начин за печелене на пари е да ги изфабрикуваш от нищото. Това изопачава ценностите и желанията, обществата заболяват и настъпва по-голямо деление. Друга естествена последица от тази ежегодна експанзия е, че с механизирването на производството, инвестициите, необходими, за да се издържи на конкуренцията, стават все по-големи и дребните изпадат край пътя. Голямото става хубаво, а животът става гаден. Икономическата мощ е събрана в ръцете на все по-малко хора в съответствие с плана на Братството, а големите корпорации и банки командват не само избраните политици.

(5) Смазването на безработицата чрез увеличаване на "исканията" вече не може да продължава. През нашия век и конкретно от 60-те и 70-те години т. нар. Трети свят започна да произвежда повече готови продукти. Системата, започнала с експлоатацията на Великобритания на "ресурсите" в империята ѝ и с обратното продаване на готовите продукти, се е променила драстично. Цяла Европа, а след това и САЩ последвали Великобритания и доразработили започнатото от нея. През втората половина на този век на Далечния Изток, Азия, Африка и Южна Америка бе продадена Индустриалната мечта често от банки, които искаха да инвестират изливащите се в тях пари най-вече от арабските страни след повишаване цените на петрола през 70-те години, замислено от Братството. Светът бе зает с продукти, които търсеха своите купувачи.

(6) В същото време броят на хората, които имат пари да купят тези продукти, става все по-малък. След като голям брой страни имат една и съща амбиция - да произвеждат повече и да продават повече - и преминат точката, в която това може да продължи в собствените им граници, всеки трябва да се състезава с другия за продажби по целия свят. Това се превръща в битка, водеща до икономическата и физическа смърт на най-малко 100 000 души на ден. По-голямата автоматизация налага производството на повече продукти на по-ниска цена, защото всеки трябва да се състезава в намирането на начин за поевтиняване на същия този продукт. По-голямата автоматизация означава по-малко работна сила и по-малко пари в хорските джобове, с които да си купят продуктите, произвеждани от машините. Големите производители започват да пренасят голяма част от производствата си в страните от Третия свят, защото законите за експлоатацията там са много по-немарливи, отколкото на Запад, и могат да плащат на хората една частица от надницата, изисквана в Европа и Америка.

(7) В резултат на всичко това сега системата изпитва ужасни затруднения и точно това иска банковият елит, за да оправдае следващата си стъпка - централизираната световна икономика, основаваща се на Световната централна банка. Докато неголямата безработица се смята за добра за системата, защото помага за държането в подчинение на работещите чрез страха да не загубят работата си, има един етап, в който тя вече е опасна. Това става, когато броят на безработните без шансове да получат работа достигне неконтролируеми размери. Количеството пари, реализирано от намаляващите продажби, вече не е достатъчно за изплащане на социалните помощи на увеличаващия се брой хора, които са без работа, и за задоволяване на социалните потребности на жертвите, изплюти от системата, когато вече няма нужда от тях. Системата е толкова разнебитена, че за да оцелее, трябва всяка година все повече и повече хора да купуват, а все по-малко хора да изработват онова, което купуват. Тя не може да има и двете, но се нуждае и от двете. Хората ще бъдат в подчинение само докато им се втъпява да вярват, че системата ще се погрижи. Когато стане ясно, че няма да го направи, хората започват да въстават срещу тази система. Този бунт става още по-мошен, когато хората без работа и без изгледи за работа видят как социалните им помощи биват орязвани от политиците, които наблюдават намаляващите индустриални продажби в резултат на всичко, описано досега. Илюминатите искат хората да реагират с насилие на всичко това, както ще видим, но отговорът - бунтът на роботите, трябва да бъде мирен, за да бъде осуетен планът им.

(8) Основният отпадъчен продукт на тази система са човешките отломки. Когато принуждаваш хората да работят в бездушна и лишена от разум система, това води до сериозни психически и емоционални последици. Нашите сърца копнеят за свобода, любов и радост. Нашият вътрешен аз иска да бъде положителен, творчески и да измъкне целия, наистина целия потенциал, който всички ние притежаваме. Но системата изисква от нас да сме малко повече от продължение на технологиите и да бъдем заменени всеки път, когато

може да се създаде нова технология. За системата ние не сме хора или духовни същества, ние сме единици за производство и консумация. Ще забележите, че управителите на системата, политиците, икономистите и индустриалците се отнасят към нас като към "потребители", защото ни възприемат като такива. Тази система без душа е породила експлозия под формата на консумирането на алкохол и наркотици. Това са начините, по които хората се опитват да избягат от кошмара и агонията, от които страда техният вътрешен Аз. На по-дълбоко ниво те може дори да не осъзнават, че се чувстват така. Но това чувство пак ще намира израз в наркотиците и други форми на временно бягство от реалността на този луд свят. Стресът от изискванията на системата, непрекъснатата конкуренция, страхът, пленничеството и потискането на духа са се превърнали в конвейерна лента за душевни, емоционални и физически заболявания. Стресът е причинил дисбаланс в психическите и емоционалните енергийни полета и чрез чакрите той се е предал на всички нива на съществуване, включително и на физическото тяло. Имаме все повече и повече болести, причинени от стреса, замърсяването и други опасности, които системата произвежда в ненаситното си желание за експанзия на всяка цена. Чудно ли е тогава, че поражението има толкова много лица. Системата, науката и религията са се обединили, за да накарат милиарди хора да се чувстват изморени от живота, но страхуващи се да умрат.

Престъпленията са друга последица. Ако програмирате хората да разглеждат собствения си успех и този на другите от гледна точка на консумацията и имуществото, не вдигайте ръце от ужас, когато онези, които не могат да спечелят достатъчно пари, за да консумират и притежават, изберат друг начин за "преуспяване" от гледна точка на системата - кражби, нападения, взлом. Във времена на голяма безработица на повече хора се отказва възможността да преуспеят чрез консумация или дори да нахранят семействата си и затова броят на престъпленията се покачва. Също ако системата третира човешкия живот като безсмислен, без стойност, като фураж за говеда, без достойнство и уважение, не се учудвайте, че много други започват да гледат на себеподобните си по същия начин. Нарастващото насилие е свидетелство за това. Негодуванието от отхвърлянето от страна на системата води до негодувание срещу всичко и всеки. При такова душевно състояние някой ще ограби някоя стара дама за няколко лири или долара, без да се замисли какво ѝ е причинил. Мотото му ще бъде: "Системата не ме уважава, защо трябва аз да уважавам другите? Всеки гледа себе си."

Но почакайте за момент. Ако дневният ви ред включва индоктринирането на още по-авторитарни полицейски сили, военна и законова система, от какво най-вече имате нужда, за да поведете общественото мнение след себе си? Колкото повече престъпления, повече насилие и ужас, толкова по-добре.

В една система, в която притежаването на парченца хартия е единственият начин да се радвате на храна, покрив и топлина, вие сте изправени пред все по-нарастващия брой хора, станали излишни заради технологиите и рецесията, и те са гладни, без дом и на студено. Има ги и нетрудоспособните, възрастните и недъгавите или неможещи да работят по друга причина. На тях също са им отказани средствата за печелене на късчета хартия. Системата реагира на това по различни начини. В някои страни тя пренебрегва тези хора и потъпква масовия бунт, като засилва полицейските сили и армията и като кара работещите да се страхуват да се изкажат гласно срещу тази жестокост, за да не загубят работата си. На други места правителствата плащат на тези жертви на системата малкото, което успяват да пробутат, макар че в някои по-просветени държави са по-щедри. Но всички си служат с оръжието на страха, за да контролират населението и да предотвратяват сериозни бунтове

Всяка година Системата се изправя пред все по-мощни законопроекти за престъпленията, полицията, медицинските служби, социалните помощи и всичко останало. Това е неизбежна последица от "вземи, направи и изхвърли" и всичко, което върви с тази политика. И как реагират на това Системата и нейните обработени политици? Като казват, че трябва да увеличим още повече производството и консумацията, за да набавим повече пари, като реализираме по-голям растеж. Тази "политика" бълва нови жертви и изисква изразходването на още повече средства за престъпления, полиция, медицински служби и социални помощи. Онези, които са хипнотизирани от пропагандата на Братството, не притежават интелигентността или проникателността да мислят по друг начин, независимо колко безсмислен може да е този "начин на мислене". Както казва Марк Твен: "Ако единственият ти инструмент е чукът, всички проблеми ти изглеждат като гвоздеи."

(9) Изискванията на системата и дехуманизирането на хората е довело до експлоатацията на други форми на живот. Чувал съм да се казва, че защитниците на правата на животните

трябва да мислят повече за жестокостта към хората, отколкото към животните. Тук е пропуснатата същност. Жестокостта си е жестокост. Всяко общество, което оправдава ужасяващото отношение към животните днес, няма да изпита никакви скрупули от това, че е жестоко към хората. Животните, също като хората, са се превърнали в друга стока, друга форма на производство. Ние извършваме експерименти с тях, от които най-ужасяващите експесии на нацистите изглеждат като детска игра. Ние сме свидетели на ужасяващите неща, ставащи в кланиците и заводите от хранителната промишленост -500 милиона пилета във Великобритания са принудени да изживеят окаения си живот, стойки върху телени мрежи в мънички клетки, в които едва има място да се настанят. Те са машини за производство на яйца. Около 40 милиона малки пиленца се убиват във Великобритания всяка година само няколко часа след раждането им заради "престъплението", че са мъжки. Те са от породи, генетично, разработени да снасят яйца. Мъжките не могат да снасят яйца, затова не трябва да живеят. Всяка седмица в британските кланици се убиват 8 милиона пилета, 300 000 прасета, 80 000 говеда, 500 000 пуйки, 50 000 зайци и 300 000 овце в условия на отвратителна жестокост и варварщина. Както се казва в поговорката: "Ако стените на кланиците бяха от стъкло, всички щяхме да сме вегетарианци." Само една човешка раса, откъсната от своя истински Аз и контролирана от съзнание, което иска да унищожи нашето състрадание и вътрешна доброта, би позволила това да се случи. Има един британски министър и отявлен християнин догматик, който се присмива на вегетарианците при всяка отдала му се възможност. "Ако Бог искаше да сме вегетарианци - казва той, - щеше да ни е дал три стомаха." В отговор бихте могли да кажете, че ако Бог искаше да говорим такива глупости, Той/Тя нямаше да ни е дал мозък.

(10) За да скриете реалностите на системата и нейната корупция, имате нужда от "Служби за сигурност" и други организации, посветени на пазенето на тайни. Твърди се, че от тях се изисква да държат под око потенциалните заплахи от други страни и терористични групи и да пазя националната сигурност, но, както видяхме, основателният цел на правителствата и службите за сигурност е да пазя истината от собствения си народ. Това е от жизненоважно значение за оцеляването на системата. Истината за системата е като чесънът за вампира. Службите за сигурност изразходват повече време в шпиониране на онези, които мирно оспорват статуквото, отколкото на потенциалните терористи. Те и без това познават и манипулират терористите, а и самите те са замесени в тероризма. Правят се всякакви коварни маневри, за да се спре всеки индивид или група, за които се опасяват, че може да са средство за ефективно предизвикателство към системата. Измами, подслушване на телефони, агент-провокатори, дори убийства; всички тези методи се използват от държавата и световното Братство и неговите представители, за да спрат онези, които представляват заплаха за продължаващия им контрол.

(11) Към всичко, казано от мен, трябва да се добави още едно съществено ограничение пред по-нататъшната експанзия на системата. Това е най-важният от всички фактори. Ако искате всяка година да консумирате повече, вие разрушавате планетата, от която зависим всички ние. Дори земята се третира като промишлен обект. Тя до такава степен е експлоатирана с химикали, които да донесат за кратко време максимален добив, че способността ѝ да произвежда отслабва с всяка година. Ако имахте машина, която произвежда нещата от първа необходимост за оцеляването на човечеството, и това беше единствената съществуваща машина от този род, какво щяха да кажат хората, ако бяхте стоварили тежък чук върху нея и я бяхте разбили на дребни парченца? Хората щяха да кажат, че сте луди, шури, откачили. Е, точно това причинява човешката раса на планетата. През всяка година от тази Индустриална революция ние сме взимали повече "ресурси" от Земята и сме ги превръщали в по-голямо замърсяване в името на "прогреса". Вършейки това, системата е трябвало да увеличава броя на продуктите за еднократна употреба, които се изхвърлят възможно най-бързо след закупуването им. Само по този начин може да се увеличи производството. Това не може да стане, ако нещата са дълготрайни. Тази икономическа необходимост по правилата на системата ни е снабдила с чаши, ножове, вилици, чинии, бърсначки и други неща за еднократна употреба и непрекъснато увеличаващо се количество опаковки за изхвърляне. Нещо, което се използва еднократно и се изхвърля, е като оргазъм за системата; всичко дълготрайно, направено да просъществува възможно най-дълго време, е потенциална катастрофа. Както казах, САЩ са в челните редици на това самоубийство, но голямата част от света също е замесена. Създали сме такова чудовище, което колкото повече преуспява от своя гледна точка, толкова по-бързо унищожава планетата. Но нашите политици все още говорят за

необходимостта да се върнем към пълна работна заетост. При правилата на настоящата система пълната работна заетост в традиционния смисъл по целия свят ще превърне планетата в пустееща земя. Това е пълно, абсолютно безумие. Това не може да продължава и няма да продължи.

Последствията от тази система на самоунищожението са създали един свят, в който 20 % от населението консумират 80 % от "ресурсите" всяка година; другите 80% от човечеството не трябва да имат потребности, за да може системата да е в услуга на алчността. Хора по целия свят умират от болестите на недостатъчността, докато на други места други умират от болестите на прекомерността. Тя е родила свят, пълен с конфликти и разделения, свят, в който болката, страданието, експлоатацията и войната са решаващи за оцеляването на системата.

Братството, което е създадо и организирано тази система за своите собствени цели, знае, че тя е пълна глупост, и първото нещо, което ще направи след заплануванятия си удар върху човешката раса, е да разруши наложената от него система:

"Вие идеално разбирате, че икономически мерки като тези, които предложихме на Гой, не могат да бъдат изпълнени от нас." (Протокол 20)

Те знаят, че Системата е глупава. Такава се очаква да бъде!

Но нека наблегна преди всичко на един момент. Поробеното съзнание и напреженията на тази планета могат да затруднят себеизразяването на нашия истински Аз, но това не го прави невъзможно. Само трябва да потърсите в своето общество и в света като цяло и ще видите прекрасни, обични, грижовни и щедри хора. Ние не трябва да сме роботи, нито пък да бъдем контролирани от Братството и мисловните модели на Луцифер; ние сами *позволяваме* да бъдем такива и можем да спрем да го правим. В собствения си живот и другаде виждаме достатъчно, за да знаем кое е приемливо и кое не; всички ние имаме възможност да започнем да мислим самостоятелно и да живеем според вярата си; всички ние можем да отворим умовете си и отново да се свържем с нашето висше съзнание. Милиони постъпват така днес, а много други са го правили през цялата история, дори през мъчителните векове от живота на планетата Земя. Не трябва да бъде така и ние не трябва да бъдем такива. Човечеството по природа е добро, не зло. Ние можем да дадем израз на тази доброта, ако решим. Колко силна е нашата воля, за да устои на подтиците на Луциферното съзнание? Колко силно е желанието ни да следваме гласа на собственото си сърце?

Настоящата трансформация ще донесе - и носи - промяна в невъобразим мащаб. Контролът на Луцифер над човешкото съзнание започва да отслабва и това ще бъде време както на смут, така и на прекрасни възможности. Явно това е трансформация, която съвсем не е избързала с появата си.

НОВИЯТ СВЕТОВЕН РЕД

Бих разбрал, ако някои от вас имат проблеми с гимнастиката на мисълта, изисквана от тази книга.

В края на краищата нашето съзнание е предизвикано да отхвърли приетата история на човечеството и да проникне през димната завеса, каквато е по-голямата част от нея. Това не винаги е лесно, след като си преминал през образователната (индоктриниращата) система и утвърдената версия за минало, настояще и бъдеще, която непрекъснато ни се подава чрез медиите. В един свят, в който е "правило" да се смееш на идеята за НЛЮ и извънземни, на вас ви се поднася възглед, който предполага, че извънземните не само съществуват, но са оказали съществено влияние върху човешките дела, водени от добри и лоши намерения.

Може би най-трудно е да се приеме, че преди хиляди години било създадено някакво си Братство, което да посвещава елита в духовните "истини", като в същото време изопачава същите тези истини, за да подмами елита да манипулира останалите; и че днес същото това Братство е напреднало до етапа, в който контролира преобладаващата част от световната политика, икономика и тайни служби. От гледна точка на живота, в който системата ни насърчава да вярваме, всичко това изглежда просто нелепо, доста скандално и върха на всичко. Тоя Айки май че е кандидат за лудницата, а? Но от вас се очаква да си помислите точно това. На човешките същества е втъпнена толкова неправилна версия за историята и за реалността, че дори ако потулването на истината се провали и тя излезе наяве, истината ще е толкова различна от втъпнената версия, че хората просто ще се изсмеят и ще кажат, че е налудничаво. Какво беше казал Хитлер? "Колкото по-голяма е лъжата, толкова повече хора ще ѝ повярват."

"Що се отнася до външния враг, ако е позволено и не се смята за неморално... да държиш врага в неведение за плановете си, да го атакуваш през нощта или с надвишаващ го брой войници, то защо тогава по-лошият враг, унищожителят на структурата на обществото и общественото благо (така), да не се нарече неморален и да не бъде забранен?" (Протокол на илюминатите 1)

Не намеквам, че това Братство е обработило своите милиони членове по целия свят съзнателно да отдават живота си на "великото дело на епохите", наречено световно доминиране. Както продължавам да подчертавам, преобладаващото мнозинство няма да знае от какво е част. За елита е жизненоважно да ги държи на тъмно, както масата от населението се държи в невежество. Нищо нямаше да стане, ако членската маса знаеше плана на играта, тъй като повечето нямаше да искат да имат каквото и да било общо с него, а клоновете на Братството, като масоните, се нуждаят от приемлив обществен параван, зад който да се скрият. Техните членове под определени степени на посвещаване се грижат за това с организирани балове и благотворителна дейност. Същото е и с повечето други. Дори долните степени на тайните общества се използват за манипулиране на местните съвети, съдилища, търговски и полицейски служители, но повечето поддръжници на Братството са много скромни и любезни хора. Ние трябва да се погрижим за елита, а поне в повечето от случаите той дори не включва политиците. Те са пионки като всички други. Онези, които работят в обществата на Братството на по-долните нива и не са разбрали истинския дневен ред, вече нямат оправдание за невежеството си. "Протоколите на илюминатите" изясняват, че масонските ложи и нисшите степени, населени с така наречените от тях "говеда Гой", просто осигуряват на елита "шоу-армия... за хвърляне на прах в очите на ближните им". Тези нищо неподозиращи, наивни масони трябва да разберат, че в очите на илюминатите те също са заменими. Всеки е заменим. Манията на елита за световно доминиране е техният единствен движещ мотив. В един протокол на илюминатите се посочва, че ще се разправят с т. нар. "Гой масони", които познаваме твърде добре, след като елитът "наследи своето Царство". В друг се казва:

"Ние екзекутираме масоните по такъв начин, че никой освен братството да не подозира за неговото съществуване, нито дори самите жертви на нашите смъртни присъди, които умират, когато им дойде редът, все едно от обикновена болест. Като знае това, дори Братството не смее да протестира. Докато учим Гой на либерализъм, ние в същото време държим собствените си хора и нашите агенти в състояние на безусловно подчинение." (Протокол 15)

Дори елитът на Братството не е имал - и все още няма - пълен контрол над всичко. Имали са няколко колосални провала, сигурен съм, и е имало периоди от историята, когато са имали по-малък успех, отколкото през други. Но тъй като всяко поколение от Братството е предавало на следващото ритуалното приемане и индоктринацията, способността му да въздейства върху изхода на събитията и да ги предрешава е нараснала, особено през последните двеста години, защото глобалните комуникации и световната финансова система дават възможност за съсредоточаване на огромна власт в ръцете на малцина. Сега Братството е проникнало във всяка сфера на нашия живот, а чрез контролираните от него медии е в състояние да захранва населението лъжичка по лъжичка по начини, с каквито не е разполагало никога преди. Техният план за доминиране в света, наречен Новият световен ред, приближава своя край, ако не се събудим бързо. По време на мандата си като президент на САЩ Джордж Буш дори използва думите "Нов световен ред", за да опише виждането си за бъдещето след Войната в залива, и сега този термин се използва широко от политиците като цяло.

Елитът на Братството, в който влизат империите на Рот-шилд и Рокфелер, вече разполага с шест основни организации паравани за тяхната тайна дейност. Това са: Съветът за международни отношения, Тристранната комисия, Римският клуб, Групата Билдерберг, Кралският институт по външни работи и Обединените нации. Всички те пряко или непряко са произлезли от "Кръглата маса", създадена от масона Сесил Родс, и "Кръглата маса" все още е в центъра на тази империя на контрола. Около тази символична маса седят онези, които направляват световните политически и икономически дела. На практика тази империя е изчакващото Световно правителство, т. е. изчакващо да се превърне в официално правителство.

Сградата, уместно наречена "Харолд Праг Хауз", на Източна 68-ма улица No 58 в Ню Йорк е щаб квартирата на Съвета за международни отношения. Началото ѝ е сложено с парите на Рокфелер през 1921 г. Видяхме как този "мозък" е контролирал събитията по време на Втората световна война и продължава да го прави. Безброй видни личности са назначавани от Съвета за международни отношения в американската администрация, банки, бизнес-среди, медии и университети, а външната и вътрешната политика на една предполагаемо свободна и демократична нация се контролира от тази неизборна група параван на Братството. Ако те направляват американската политика, то естествено направляват и световната. Съветът за международни отношения има филиали във всички щати на САЩ. Това е американският клон на Кралския институт по външни работи в Лондон, известен още като "Чатъм Хауз". Той е основан през 1920 г. и тези два "мозъка", действащи в съгласие, са причината за т. нар. "специални отношения" между Великобритания и САЩ и са отговорни за манипулирането на САЩ по време на Втората световна война. Но обратно на популярното схващане, именно Великобритания е доминиращият партньор на ниво Братство. Ротшилд влияе на Рокфелер, а политиката на САЩ се предрешава до голяма степен от Великобритания чрез връзката Институт по външни работи/Съвет за международни отношения. Очевидно Институтът оказва много голямо влияние върху външната политика на Обединеното кралство, което влияние се разпростира и върху други страни с подобни организации. Кралският институт по външни работи е регистриран като фондация с патрон кралицата. Той е подкрепян от непрекъснат поток от глобални нефтени компании, мултинационални фирми и водещи медийни организации, включително Би Би Си и неговата Световна служба (Източник: Годишен отчет на Кралския институт по външни работи за 1992-93 г.). Тристранната комисия е образувана от Дейвид Рокфелер - председателят на "Чейз Манхатън Банк" и глава на семейната империя Рокфелер. Тя става публично достойние през 1973 г., но почти сигурно е съществувала тайно от 1072 г. Комисията се състои от поканени финансисти, индустриалци, медийни магнати, лидери на професионални съюзи и политици от Северна Америка, Западна Европа и Япония и нейната цел е да контролира хода на международните събития, за да защити и разшири интересите на елита в тези три части на света. Трябва да се отбележи символизма на триъгълника. Той е важен символ на Братството. За три години, откакто стана обществено достойние, комисията постигна амбицията си да настани първия "тристранен" президент в Белия дом - Джими Картър, а негов "съветник по националната сигурност" бе Збигнев Бжежински, първият директор на комисията и главен вдъхновител за нейното формиране. Картър напълни своята администрация с тристранници, сред които вицепрезидентът Уолтър Мондейл и държавният секретар Сайръс Ванс.

"Групата Билдерберг" е друг форум на водещи европейски и американски политици, финансисти, индустриалци, медийни директори и военни лидери, където обсъждат хода на човешките дела. Ротшилд и Рокфелер стоят зад "Групата Билдерберг", която е връзката между Европа и НАТО в рамките на империята на Братството и е най-могъщата от тези организации-

паравани. Началото на срещите на "Билдерберг" отново е положено с парите на Рокфелер и Ротшилд от принц Бернхард от рода на Оранжевите в Холандия. Името Билдерберг идва от хотела в Холандия, в който групата се събрала за пръв път през 1954 г., макар съществуването на групата да е било отричано в продължение на много години. Някои учени твърдят, че принц Бернхард бил член на СС преди войната и служител на "И. Г. Фарбен". След като се оженил за представителка на рода Оранжеви, станал председател на "Шел Ойл". Той ръководел срещите до 1976 г., когато бил принуден да подаде оставка заради скандала за корупция "Локхийд". Срещите на "Билдерберг" се провеждат в пълна тайна и само ако познавате някой вътрешен човек, можете да разберете нещо от дискусиите им. Лорд Карингтън, бивш член на британското правителство и главен секретар на НАТО, е виден член на "Билдерберг", а през 1991 г. стана и неин председател. Той е и президент на Кралския институт по външни работи. Работи в тясно сътрудничество с фамилията Ротшилд и Рокфелер и с Хенри Кисинджър, бившия американски държавен секретар. Кисинджър е член на "Билдерберг", тристранник и член на Съвета за международни отношения. Лорд Карингтън е член основател на борда на сътрудниците на Кисинджър. И двамата са в борда на "Холингер Корпорейшън" (председател Конрад Блек, член на "Билдерберг" и собственик на лондонския "Дейли телеграф" и "Джерусалем Поуст").

"Римският клуб" е друга организация "мозък", която твърди, че разработва стратегия за оцеляването на планетата, и тя също подкрепя идеята за централизирано планиране и световно правителство. И накрая, Обединените нации, основани в Ню Йорк върху площ, предоставена им от Рокфелер. Планът за Обединените нации бил замислен по време на последната световна война от тайно ръководство на Съвета за международни отношения. Обединените нации били продадени на света под прикритието на политика за мир сред нациите. За разлика от своя предшественик - Обществото на народите, тази организация щяла да се прилепи към Братството и да обслужва неговите интереси. Ако една световна война не убеди правителствата да постъпят така, както иска елитът, дайте им още една; това правела тя. Защото Обединените нации означава Съединени щати, а САЩ и Обединени нации означава Нов световен ред.

"Кръглата маса" и нейните филиали контролират Обединените нации. Те са тяхно творение и всички важни решения са проконтролирани от тях. Наред с тях са и Международният валутен фонд и Световната банка, а сега се подготвя почвата за световна армия под контрола на Обединените нации (Братството). НАТО вече се управлява от Братството. По целия свят се предизвикват и възпламеняват конфликти, за да се деморализира общественото мнение и то да приеме, че това е единственият начин за справяне с разрастващото се насилие. Колкото по-ужасяващи картини от проблемните точки на света разпространяват медиите, толкова по-добре е за онези, които искат централно контролирана световна армия. Главният секретар на Обединените нации д-р Бутрос Гали (подставено лице на Братството) вече издаде нареждане за създаването на постоянни тежковъоръжени сили на Обединените нации до 1995 г. На среща на Групата Билдерберг в Баден Баден, Германия, през 1991 г. Хенри Кисинджър е цитиран от американския вестник "Спотлайт", занимаващ се с разследвания, с думите: "Армията на Обединените нации трябва да може да реагира мигновено, без забавянията, характерни за всяка страна, като взема решенията си дали да участва въз основа на ограничени съображения."

Правителствата не управляват света - Братството го управлява. Човек дори не може да се кандидатира за президент в собствената си партия в Америка - без огромни суми зад гърба му и без масирана финансова подкрепа няма никакъв шанс да се състезава за президентския пост. Веднъж като приемеш това условие, има услуги, които трябва да се заплащат, но ако не искаш да играеш играта, няма да бъдеш подкрепен по никакъв начин от финансистите. Политиците обикновено не са посветени в целия заговор на Братството, дори да са негови членове. На тях само им се казва онова, което трябва да знаят, а поканените да присъстват на срещите на "Билдерберг" са длъжни да поддържат курса на Братството по възможно най-добрия начин за управлението на света. Постоянният изпълнителен директор на "Групата Билдерберг" командва парада, като положението е същото и в другите организации-паравани. Между другото, един от поканените на срещата на "Билдерберг" в Баден Баден през 1991 г. бил тогавашният губернатор на Арканзас, някой си Бил Клинтън, който впоследствие стана президент. Той нямаше да стане президент, ако елитът не го искаше.¹

Целта на илюминатите е индоктринирането на световно правителство, на което ще бъдат под-

1) Сред другите присъствали са холандската кралица Беатрикс, испанската кралица София, собственикът на "Вашингтон Поуст", Андрю Найт, по онова време председател на "Нюс Интернешънъл" на Рупърт Мърдок, редакторът на "Уол Стрийт Джърнъл" и много премиер-министри, политици, банкери и индустриалци. (Б. а.)

чинени всички континенти. То ще диктува външната политика и ще контролира световната армия. Основа на всичко ще бъде една световна централна банка, основаваща се на принципите на днешните национални централни банки, и ще има единна валута, изцяло контролирана от тях. Те биха искали да стигнат и по-далеч и буквално да превърнат населението на планетата в работи по начини, които накратко ще набележа. Ако се вгледате в днешния свят, ще видите, че нациите вече губят възможността да взимат решения по отношение на гигантските търговски блокове като Европейската общност и Северноамериканското споразумение за свободна търговия (НАФТА). В Европа движението е към единна валута и Европейска централна банка. Фигурите започват да се придвижват по дъската в подготовка на "ужилването". За да се разбули загадката, забележете също колко много политици, които се противопоставят на тази загуба на националния суверенитет, внезапно се оказват дискредитирани и лишени от власт. През май 1989 г. "Спотлайт" съобщава, че на срещата на "Билдерберг" този месец на остров Ла Тоа край Испания е решено Маргарет Тачър да бъде отстранена като премиер-министър на Великобритания заради "отказа ѝ да предаде суверенитета на Великобритания на Европейската свръхдържава, която предстои да се появи през 1992 година". Точно това стана, когато през 1990 г. тя беше отстранена от поста ѝ от нейната партия - Британската консервативна партия. Това не бе нищо друго, освен удар на Братството за улесняване пътя на САЩ към Европа. Последното споразумение ГАТТ¹, което разширява границите за "свободна" световна търговия, е друго творение на елита на Братството за унищожаване способностите на държавите да взимат самостоятелни икономически решения.

Планът на играта е следният. Братството, манипулирано от своя елит от илюминати, работи за пораждането на конфликти по целия свят и на всички нива. Сега това се превръща в неудържим стремеж. Те подкопават и световната икономика, която контролират, за да унищожат и малкото останало у населението доверие към политици и правителства. Братството се е погрижило хора с ограничени възможности, интелект и прозорливост - марионетки - да стигнат върховете в политиката, което води след себе си две основни последици. Гарантирано е, че те ще са лесни за манипулиране от "съветниците" на Братството, действащи зад кулисите, а очевидната им липса на способности би спомогнала за още по-голямото намаляване на доверието в политиката и политиците. Планът винаги е целял точно това, за да се подготви икономическият крах, който ще бъде организиран от тях.

"Омразата (към днешния ред) ще бъде още повече подсилена от последиците от икономическата криза, която ще спре сделките на борсите и ще докара индустрията до застой. Чрез всички известни нам тайни методи ние ще създадем... световна икономическа криза, чрез която в същото време ще изхвърлим на улицата тълпи от работници. Тези тълпи ще се втурнат с възторг да проливат кръвта на онези, които в глупостта на своето невежество са мразели още от люлката, и чиято собственост ще могат да плячкосат. Нашата те няма да докосват, защото само ние ще знаем момента на атаката и ще вземем мерки да защитим своето." (Протокол на илюминатите 3)

Това е кулминацията на дългосрочния план за пораждане на зависимост чрез "държавата, обезпечаваща социални грижи за всички". Първо премахват независимостта на хората, като ги правят зависими от работата си в полза на военно-промишлената система. После намаляват броя на работните места и правят все повече и повече хора зависими от т. нар. подаяния, като отнемат всички възможности за самостоятелен начин на живот, независещ от икономическата система на Братството. Сега използват тази изфабрикувана зависимост за по-нататъшните си манипулации. Намаляват плащанията по социалните осигуровки и ще се опитат да принудят хората да работят за държавата в замяна на оскъдно подаяние, наречено "помощ за безработни" или другояче. Те искат да създадат чувство за горчивина, което ще предизвика гражданска война между тези, които имат, и тези, които нямат. Те освен това искат да сломят човешкия дух и да го изтощат до такава степен, че да не се съпротивлява на Новия световен ред, а дори да го приветства като свой спасител. Когато нещата станат толкова зле, що се отнася до икономика, войни и болести, и светът изпадне в пълен хаос, ще се появи Братството със своята маска на състрадание и великодушие и ще обещае да оправи всичко. Онова, което няма да кажат, е, че злините, които ще обещаят да премахнат, са злините, които самите те са нагласили, за да програмират човешкия ум. Те ще хвърлят цялата вина върху политиците, които са контролирали, и системата, която са създали. Бомбардирането на човешкия ум с непрекъснати ужаси чрез медиите е политика, известна като "шока на бъдещето". Тя има за цел да направи ума безчувствен и да го накара да повярва, че е

1) Общо споразумение по митническите тарифи и търговията. (Б. пр.)

безсилен пред такива огромни проблеми.

"Именно ние ще извършим насилието, което ще помете всичко. За нас работят хора с различни мнения, привърженици на различни доктрини, монархисти, демагози, социалисти, комунисти и утопични мечтатели от всякакъв вид. Всички сме ги впрегнали в тази задача: всеки от тях за своя сметка прави пробиви в последните останки от властта, стреми се да отхвърли всички установени форми на ред. Чрез тези постъпки всички държави са подложени на мъки; те призовават за спокойствие, готови са да направят всякакви жертви в името на мира, но ние няма да им дадем мир, докато те не признаят открито нашето международно свръхправителство и с покорство...

...За да се създаде възможност за изразяването на такива желания от всички нации, е необходимо да се нарушат връзките между народа и неговото правителство във всички страни, за да се изтощи човечеството до пълна степен от разногласия, омраза, борба, завист, дори с употребата на мъчения, чрез глад, чрез заразяването с болести [СПИН], чрез недостиг, така че Гой да не вижда никакво друго решение освен да потърси спасение в нашата пълна и върховна власт над парите и над всичко друго. Но ако дадем на народите по света шанс да си поемат дъх, моментът, за който дълго сме копнели, едва ли някога ще настъпи...

...След като извършим нашия държавен преврат, ще кажем на народите: "Нещата се объркаха ужасно, всичко е съсипано от изтърпените страдания. Ние унищожаваме причините за вашите мъки - националности, граници, различия в монетарните системи"... Тогава тълпата ще ни възвеличае и ще ни понесе на ръце в единодушен триумф на надеждите и очакванията." (Протокол на илюминатите 10)

Време е онези политици и техните поддръжници, които искрено искат свобода, да се съберат и да спрат да се разправят за незначителни, изфабрикувани от Братството различия. Всички вие сте използвани за воденето на измислена политическа война! През нашия век във Великобритания и в други страни политическата битка се провеждаше между леви, десни и център, докато през цялото време едни и същи хора дърпат конците на всеки политически призрак. Събудете се. Елементи от Фабианското общество манипулират Британската работническа партия, а профсъюзите и други "работнически" организации, било то политически или неполитически, се използват за внедряването на фашисткото Световно правителство, като в повечето случаи те дори не осъзнават, че са използвани:

"Ще повишим размера на надниците, което обаче няма да даде никакво предимство на работниците, защото в същото време ние ще предизвикаме и повишение на цените на стоките от първа необходимост... освен това ще подкопаем изкусно и издълбоко източниците на производство, като привикнем работниците към анархия и пиянство, и наред с това ще вземем мерки да изтрием от лицето на земята всички образовани от Гой. За да не бъдат Гой поразени от истинския смисъл на нещата преди настъпването на подходящия момент, ние ще ги прикрием зад маската на предполагаемо страстно желание да служим на работническите класи и великите принципи на политическата икономия, които енергично се пропагандират от нашите икономически теории." (Протокол б).

Зад този опит за завършване на "великото дело на епохите" стоят някои от същите мистични учения на инфилтрираното Братство и неговите мистични школи, възникнали още по време на Древен Египет и Вавилон. На едно ниво Новият световен ред изглежда ще включва коронясването на "Месия", Второто пришествие на царя на света към 2000 г. Планирано е коронясването да се състои в нанаво построения Соломонов храм в Йерусалим, който ще замени мюсюлманската джамия, издигаща се понастоящем на същото място. Този нов Месия изглежда ще бъде някой (поне в погрешните представи на Братството), който твърди, че има кръвна връзка с цар Давид през Христос, Мария-Магдалена и тяхното поколение. Точно на това дело се били отдала рицарите тамплиери (и все още са под маската на масонството), а "Приоратът на Сион" все още съществува и продължава да преследва тази ексцентрична амбиция, наред с отдавна подклаждания стремеж за "Обединени европейски щати". Друга цел на Новия световен ред е установяването на единна Световна църква - негова собствена - основаваща се на вярванията на тамплиерите. Някои изследователи смятат, че "Царят на света" е част от рода, чийто произход може да се проследи до последния римски император. Както казвам, няма значение дали вие

вярват в тези глупости, следвани от Братството, тъй като докато те вярват в тях, всички ние ще бъдем засегнати. Илюминатите не са глупави, но са много странни хора.

Според шумерските плочки и масонската легенда през древността в небето е имало свръхзвезда или колосална експлозия. Твърди се, че главната галерия в Голямата пирамида в Гиза е съсредоточена в областта на южното небе, където свръхзвездата би трябвало да се е виждала в триъгълника от звезди, наречени Зета Пъпис, Гама Велорум и Ламбда Велорум. Някои учени са открили импулси, които според тях са радиовълни, причинени от звезда, експлодирала към 4000 г. пр. Хр. Шумерският каталог на звездите, който се оказва много точен, предсказва, че ярката звезда ще бъде видяна отново на Земята след 6000 години - някъде сега. Може би Братството възнамерява да се възползва от предполагаемото завръщане на тази експлодираща звезда, за да възвести своя Нов световен ред и царя на света. Ако преди това успее да причини големи поразии в света, единственото, в което хората ще искат да повярват, е някакво си Второ пришествие, което да донесе "мир" на човечеството - особено ако е съчетано с поразителни гледки в небето. Не знам какво става в умовете на Братството, защото житейската реалност е дотолкова размътена в тяхното съзнание от силите на Луцифер и многовековните индоктринации, че един бог знае в какво вярват и какво се опитват да постигнат. Всеобхватната амбиция обаче си остава същата - да се държи в душевен, емоционален, духовен и физически плен човешката раса.

Изследователите на историята на Новия световен ред и на Братството са с най-различни вярвания. Сред тях са християните фанатици и онези като мен, които мислят, че религията е проклятието на света. Има такива, които се интересуват от проблема от икономическа гледна точка, докато други са навлезли в тази изследователска сфера чрез науката, Новата епоха, службите за сигурност, групите за НЛО и др. Има такива, с които не бих прекарал и една вечер, и други, които призовават илюминатите да бъдат обесени, което, меко казано, не ме привлича! Накратко, изследователите принадлежат на различни системи от вярвания и това прави още по-завладяваща голямата доза съгласие помежду им относно основните теми на конспирацията, която очертавам.

Наблягам на необходимостта да се държат под око темите и да не се затъва прекалено във всеки детайл, защото наоколо се носи огромно количество дезинформация. Трябва да знаете за двойния блъф - изпускането на информация от Братството, за да се отклонят изследователите от следата. Разузнавателната мрежа на Братството е инфилтрирала множество Нови епохи, НЛО и разследващи групи и вие трябва да внимавате да не вярвате на всичко, което явните "опоненти" на Новия световен ред твърдят. Помнете как работи Братството. Цялата тази област гъмжи от "екс-ЦРУ" агенти, твърдящи, че са видели светлината, и нетърпеливи да кажат на обществеността истината. В някои случаи те може да са искрени, но в повечето - не са.

Най-ефективната форма на дезинформиране е когато истината се примеси с измислицата, която лесно може да се докаже, че е невярна. По този начин постигате две неща. Дискредитирате изследователите като доказвате, че някои от техните твърдения са неверни, и в съзнанието на обществеността дискредитирате другата информация, която те са изнесли и която е вярна. Важно е, когато някаква информация, разпространена наистина от писателите и учените, се окаже невярна, хората в същото време да не отхвърлят всичко останало, което се казва. Точно това трябва да направите вие. А защо тогава, ако властите нямат какво да крият, те на първо място разпространяват дезинформация? Цялата идея е да се причини объркване и това се отнася не само за изследователите на Новия световен ред, но и на обществото като цяло.

"За да държим в ръцете си общественото мнение, ние трябва да го доведем до състояние на озадаченост, като даваме израз на толкова противоречиви мнения от най-различни страни и за такъв период от време, че да е достатъчно да накара Гой да загубят ума и думата в лабиринта и да започнат да мислят, че най-добре е да нямат абсолютно никакво мнение по политическите въпроси." (Протокол 5)

Всеки път, когато чуя някой да казва "Никога не обсъждам политиката или религията", като че ли това е някаква добродетел, ми се иска да запишя. От решаващо значение за прикриването на илюминатите, публикуването на дезинформация и дискредитирането на изследователи като мен са пресата и медиите. Ще говоря повече за това в някоя от следващите глави, а сега е достатъчно да кажа, че световните медии са почти изцяло под контрола на Братството, а там, където те не управляват реално публикациите, контролират "информацията", която се получава. Повечето журналисти (има и някои изключения, заслужаващи уважение) са в

душевен затвор, като отново повечето от тях не го осъзнават. Срещал съм много, които явно мислят, че са много добре осведомени за света, докато в действителност, ако само си отвореха очите, щяха да видят, че са нещо малко повече от преписвачи за манипулаторите. Те предимно "разследват" нелепости или теми, които пасват на желания план на Братството. Онова, което обществеността наистина трябва да знае, никога не се споменава. Чувал съм Харолд Евънс, бившият редактор на лондонския "Таймс" и "Сънди Таймс", да говори по радиото за ужасния начин, по който медийният магнат Рупърт Мърдок - неговият бивш шеф, управлява своята огромна световна вестникарска, радио- и телевизионна империя, за да приляга на собствените му търговски и политически интереси (и чий други още?). Евънс описа как през годините, когато била премиер-министър на Великобритания, Маргарет Тачър била "пудела на Мърдок" и правела всичко, което ѝ се кажело по отношение на въпросите, засягащи Мърдок.

В светлината на тази книга смятам за особено интересно, че Евънс изказа и мисълта, че докато американските журналисти отделят безкрайни часове, пари и енергия да разследват любовните навици на Бил Клинтън и финансовите афери на жена му, ужасните последици от Съвета на Федералния резерв за американската икономика остават неоспорени. Но в това няма нищо чудно след онова, което разкри тази книга, нали? Повечето от т. нар. професионални журналисти са неподходящи за събирането на истинска информация и истинско общуване. Това се прави от изследователи, които имат куража да търсят истината, и от списанията, които сега се появяват на бял свят и са готови да я отпечатат.

Джон Суейтън, редактор на престижния "Ню Йорк Таймс" през 60-те и 70-те години на XIX век, казва в речта си към персонала по случай пенсионирането си:

"Няма такова нещо като свободна преса. Вие го знаете и аз го знам. Няма нито един от вас, който да посмее да напише честно мнението си. Работата на журналиста е да унищожава истината, да лъже отявлено, да изопачава, да клевети, да се умилква в краката на Мамон и да продава себе си, страната си и расата си за всекидневния къшей хляб. Ние сме оръдия и васали на богатшите зад кулисите. Ние сме подкачащи играчки; те дърпат конците, ние танцуваме; нашият талант, нашите възможности и нашият живот са притежание на тези мъже. Ние сме интелектуални проститутки."¹

Основната разлика между изследователите на Новия световен ред се отнася до приемането на съществуването или несъществуването на извънземни във всичко това. В книгата изяснявам, че наистина вярвам в съществуването на извънземни и че те са засели човешкия вид такъв, какъвто го знаем. Смятам, че прякото им участие на Земята поне е било драстично отслабено след Атлантида, но те са продължили да въздействат както положително, така и отрицателно върху човешката еволюция. Мисля, че са работели чрез човешкото съзнание и когато му дойде времето и се запознаете с техниките за контрол над човешкия ум, с които разполагат учените и манипулаторите на илюминатите, ще разберете, че за извънземните, които са далеч по-напред от нас в технологично отношение и във възможностите си за контролиране на ума, няма невъзможни неща. Имайки предвид темите, присъствали в човешката история, за които намекнах, е важно да помните също, че извънземните са притежавали тези знания и потенциал през целия период, разгледан в тази книга. Напълно е възможно извънземните (несравнено малцинство) да са контролирали умовете на илюминатите. Илюминатите също са жертви и са обработени да контролират умовете на останалите още от древни времена. С това не искам да кажа, че приемам всички истории за НЛО. Изнася се голямо количество дезинформация, за да се предизвика объркване и да се отклони вниманието, и според мен някои твърдения за НЛО се използват, за да се прикрие дейността на Братството по причини, които ще обясня по-нататък. Но за момента, нека погледнем доказателствата за пряка намеса на извънземните на Земята днес.

Човешката история е изпълнена с истории за странни светлини и "богове" в небето, неидентифицирани летящи обекти и появата на извънземни обекти. Разбира се, не всички са реални и вероятно повечето могат да бъдат обяснени без намесата на НЛО, но е глупаво просто да ги зачеркнем всичките, както правят някои хора. В наши дни от началото на 40-те години се увеличиха съобщенията и броят на инциденти, при които се съобщава за откриването на тела на извънземни. Най-известният е познат като "инцидентът в Розуел", документиран от много изследователи, включително и от Тим Гуд в неговите книги на тази тема.

На 2 юли 1947 г., разказва историята, поне един космически кораб се разбил по време на буря в пустинята на Ню Мексико близо до място, наречено Корона, на седемдесет и пет мили северо-

1) Цитирано от Дана Бейкър в нейната статия за "Потъпкването на медиите" в "Профайл Магазин". (Б. а.)

западно от Розуел. Корабът оставил дияра от отломки, дълга една миля и широка сто ярда.

Един собственик на ранчо, "Мак" Брейзъл, събрал някои от останките, странни парчета метал, които били невероятно леки и яки, и върху които имало изписани геометрични символи и йероглифи. Фермерът не казал на властите за откритието си, а когато след няколко дни го направил, на мястото пристигнал състав от военно-въздушната база в Розуел, за да проучи случая. След като съобщили на командира на базата, той разрешил да се направи изявление за пресата, в което да се съобщи, че са намерили летяща чиния. Това било отпечатано в местните вестници и в едно от съобщенията се казвало:

"Управлението на 509-та артилерийска група към военно-въздушната база в Розуел оповести по обяд, че базата разполага с летяща чиния."

Внезапно висшите военни началници пристигнали на мястото на действието и покриването започнало. Те изтеглили съобщението за пресата и пуснали метеорологически балон, който незабавно се спукал. По време на събитието те дали възможност на пресата да направи снимки, твърдейки, че балонът, а не някаква си летяща чиния, е бил намерен. Междувременно, в друга част от мястото на катастрофата, един строителен инженер, който работел върху проект за напояване, и група археолози открили четирима извънземни. Трима били мъртви, а единият - все още жив, поне така се разказва. Според описанието те били високи от три до четири фута¹, носели много плътни дрехи, подобни на скафандър, но главите и ръцете им били непокрити. Военните отцепили целия район, а виделите разбили се кораб или телата били заплашени от властите и предупредени за последиците, ако разкрият какво са видели. Местната радиостанция "KGFL Ню Мексико" била посетена от военните след записването на интервю с един свидетел и им било казано, че ако искат да бъдат в ефир и след двадесет и четири часа, трябва да предадат интервюто и да забравят, че изобщо са го записвали. Те това и направили. Един местен моторист, който случайно надникнал в една операционна зала и видял телата на извънземните, получил предупреждение, че ще стане "труп", ако си отвори устата. На един войник - сержант Мелвин Е. Браун, било заповядано да охранява нещо, без да знае какво е то. Когато се поразровил, открил телата на извънземните. Браун не казал на семейството си почти нищо, но дъщерите му си спомнят думите му, че телата, които видял, имали по-големи глави от човешките и нямали коса. Те изглеждали жълтеникави, а скосените им очи му напомняли за китайци. Може би това би могла да е расата, която е "засяла" китайците. Извънземните раси, които посещават Земята, са много и разнообразни и затова такива са и расите на Земята, които първоначално са създали, а вероятно и продължават да им въздействат генетично. Браун не посмял да разкрие нищо повече от видяното до смъртта си, но сега хората започват да говорят открито и да описват преживяванията си. Твърди се, че повече от двеста души са били свидетели на тази случка.

Много се спекулира със събитията, последвали откриването на този космически кораб и неговите обитатели при някои инциденти през 40-те и 50-те години. Много изследователи и вътрешни информатори са казвали, че при друг инцидент край Розуел през 1949 г. бил намерен жив извънземен. Дали му името "ИБИ", или Извънземно Биологично Същество, и то живяло до 1952 г. Метаболизмът му бил като на растение, като храната усвоявало през кожата. Говори се, че ИБИ и други извънземни, намерени живи през годините, предали на американците някаква удивителна информация, която трансформирала разбирането им за Сътворението и произхода на човешката раса, каквато я познаваме. Според някои автори онова, което им било казано, подкрепя темите за извънземна активност и за "засяването" на човешката раса от извънземните. Някои изследователи, особено бившият член на Американското морско разузнаване Бил Купър, стигат по-далеч от останалите и твърдят, че е възможно да съществува тайна конспирация между илюминатите и една раса от негативни настроени извънземни, чието начало, смята той, може да е положено през 50-те години. Той подчертава това в книгата си "Виж бледия кон". В резюме той предлага следната хипотеза, базираща се на видяното от него в морското разузнаване и разказаното му от "контактите" му от тези дни. За да си спестим слагането на кавички на следващите няколко параграфа или непрекъснатото добавяне на "Купър казва" или "Купър твърди", моля, докато четете този малък откъс, не забравяйте, че това го е казал Бил Купър, а не аз.

Купър си спомня, че след предаването на информацията от ИБИ, бил създаден проектът "Знак", по-късно наречен проектът "Яд", за разследване на ставашото. Друг проект, наречен "Синята книга" бил създаден за разпространяване на дезинформация и затрудняване на страничните разследвания. През 1952 г. президентът Труман сформирал Управление за национална безопас-

1) 1 фут=30,48 см (Б.пр.)

ност с тайна административна заповед със задачата да установи контакти с извънземни. Управлението за национална безопасност не е подвластно на нито един закон в САЩ и не е характерно то да се споменава по име. Работата на Управлението за национална безопасност е почти толкова тайна, колкото предполагате, и е несравнено най-важното оръжие на американските разузнавателни агенции. То привлича към себе си значителни суми. Труман разказал на висшето ръководство на съюзниците и на Съветския съюз какво било открито. Основната работа на Управлението за национална безопасност била да намери начин за общуване с извънземните и да подготви почвата за тяхната дейност. Това се извършвало чрез специален проект с кодовото име "СИГМА".

Дуайт Д. Айзенхауер, главнокомандващият на Съюзниците по време на Втората световна война, станал президент през 1953 г. благодарение на окуражаването и подкрепата от страна на Рокфелер. Той бил още един президент от Съвета за международни отношения. Още космически кораби и извънземни били намерени и той ангажирал своя приятел и член на Съвета за международни отношения Нелсън Рокфелер да помогне при проблема с извънземните. След като бил направен председател на Президентската консултативна комисия по организацията на правителството, Рокфелер използвал възможността да пресктуризира правителствената администрация за да стане по-лесна за манипулиране.

Нелсън Рокфелер бил републиканец, избран за губернатор на щата Ню Йорк четири пъти и издигнат до поста помощник държавен секретар при управлението на Рузвелт макар администрацията да се състояла от демократи. По-късно станал вицепрезидент след като два пъти загубил срещу Ричард Никсън в надпреварата на републиканците за президентския пост.

В края на краищата били установени контакти с една раса извънземни, които твърдели, че идват от планета, свързана със звездата Бетелгейзе от съзвездието Орион. (Други изследователи посочват друга звездна система във връзка с тези извънземни.) Контактите били установени благодарение на работата по проекта "СИГМА". Извънземните направили голям кръг над Екватора и американците, казва Купър, използвали компютърен бинарен език, за да организират приземяването и среща лице в лице. Това станало през 1954 г., когато група извънземни се приземили във военно-въздушната база "Холоман", а по-късно и във военно-въздушната база "Едуардс", където се срещнали със самия Айзенхауер. Както изглежда и двете приземявания и срещата били филмирани и филмът все още се пази някъде.

Изявленията за тази среща се подкрепят и от други източници. Знае се, че Айзенхауер почивал в Палм Спрингс, където играел голф. Бил отседнал със своя приятел Пол Рай Хелмс в ранчото "Смоук Трий", но на въпросния 20 февруари 1954 г. той "изчезнал" за четири часа. Това било достатъчно време да стигне до военно-въздушната база "Едуардс" (тогава наричана "Мърок"), за да присъства на срещата. Официалното обяснение за изчезването му било, че му се наложило да посети местен зъболекар, тъй като загубил коронката на един зъб, след като ял пилешко бугче. Доказателство в подкрепа на това твърдение никога не било представено. Срещата с извънземните довела до споразумение. Те нямало да се месят в човешките дела, докато присъствието им се пази в тайна, и им било позволено да отвлекат няколко души за изследване, защото имали големи проблеми на своята планета най-вече с възпроизводството. Извънземните казали, че човеците няма да си спомнят нищо за отвличанията, защото те можели да програмират човешкия ум. Американците се съгласили на ограничен брой отвличания при условие, че хората няма да бъдат наранени, в замяна на което извънземните казали, че ще разкрият високо развити технологии и как да се пътува във времето.

Било постигнато споразумение извънземните да не работят с никоя друга нация и че ще има обмен на персонал и "посланици". В САЩ щели да се създадат подземни бази за извънземните и за обмяна на технологии. Те щели да бъдат под индианските резервати в областта, позната като "Четирите ъгъла" в Юта, Ню Мексико, Аризона, Колорадо и на едно място, известно като "Зона 51" или "Страната на приказките" близо до езерото Грум в Невада. Извънземните започнали да предават своите технологии тук в един съседен район, наречен "S-4" с кодово име "Тъмната страна на луната". Създаден бил проектът "Червена светлина", за да започнат експерименталните полети с извънземни технологии, сега в ръцете на САЩ, и се положило началото на различни проекти, за да се запази в пълна тайна ставащото. Проектът "Джънко" имал за задача да разпространява всякакви съобщения за НЛЮ из Съединените щати. Един от начините, по който го правели, бил да показват на пресата какви експерименти се извършвали с конвенционалните технологии, които използвали, за да обяснят някои от видените НЛЮ. На практика те притежавали технология, с която да преодоляват гравитацията, и си имали собствен космически кораб още през 50-те години, пред който, ако си послужим със сравнението, днешната космическа совалка изглежда като технологичен еквивалент на лондонско такси. Космическата совалка, подобно на технологията,

използвана при "първото" кацане на Луната, е измама, прикритие на онова, което наистина става.

Купър казва, че подземните съоръжения били заплатени с таен фонд, управляван от Военното министерство в Белия дом. Тези пари били изпрани много пъти, преди да стигнат до местоназначението си, за да се прикрие техния произход и предназначение. Айзенхауер бил последният президент, който знаел какво наистина става, а следващите президенти, които питали за фонда, получавали отговор, че бил за построяването на подземни убежища за правителството по време на война. Президентът Линдън Джонсън го използвал за построяването на кино и шосе в ранчото си, защото нямал представа за истинското му предназначение. Бил Купър казва, че според "информацията", която е видял, сега има подземни обекти на военните и извънземните из целите Съединени щати. На повечето президенти след Айзенхауер било казвано само, че извънземни с проблеми на собствената им планета искат да се заселят тук и в замяна дават невероятни подаръци под формата на технологии. Някои не са знаели нищо.

Айзенхауер организирайл постоянна комисия, която да надзирава всички тайни операции, отнасящи се до извънземните. Тя била наречена "Маджести-12" (MJ-12) и се състояла, според проучването на Купър, от Нелсън Рокфелер, директора на ЦРУ Алън Уелш Дълес, държавния секретар Джон Фостър Дълес, секретаря по отбраната Чарлз Е. Уилсън, председателя на Обединения генерален щаб адмирал Артър У. Радфорд, директора на ФБР Дж. Едгар Хувър и шестима души от изпълнителния комитет на Съвета за международни отношения. Те били известни като "мъдреците" и всички били членове на тайно общество, наречено "Обществото Джейсън" или "Учените Джейсън". Те били набрани измежду членовете на тайните общества "Череп и кости" и "Свитък и ключ" на Харвардския и Йейлския университет. Джордж Буш бил член на "Череп и кости" и по-късно се присъединил към Съвета за международни отношения и станал началник на ЦРУ. Както се оказало, MJ-12 претърпяла много промени на името през годините. При управлението на Айзенхауер и Кенеди тя била наречена "Специална група"; при Джонсън била "Комисия 303"; при Никсън, Форд и Картър станала "Комисия 40", а при управлението на Рейгън бе известна като "P1-40". Наскоро бе направен опит да се лансира дезинформация с един "доклад от брифинг", в който се споменава организация, наречена "Маджестик 12". Няколко президента, включително Картър и Рейгън, са казвали, че са виждали НЛО, преди да поемат поста. По време на предизборната си кампания Картър казал, че ако бъде избран, ще разкрие всяко късче информация за тях на обществеността и учените. Може би е имал такова намерение, но никога не го направил.

Айзенхауер скоро разбрал, че извънземните не спазват споразумението. Из цялата страна откривали мутирали животни и хора, а много отвлечени явно не били върнати на Земята. Американците открили, че извънземните си взаимодействали със Съветския съюз и че, казва Купър,... *били манипулирали човечеството чрез тайните общества, мистицизма и религията от много дълго време.* Те имали контрол над ума на Адолф Хитлер и всички онези "зли" хора, които донесли толкова много страдания на човечеството.

Айзенхауер създад комисия, която да разследва какво става. Източниците на Купър казват, че тя се състояла от членове на Съвета за международни отношения и "Обществото Джейсън". Збигнев Бжезински - подстрекателят и първият директор на Тристранната комисия, бил също директор на тази нова комисия през първите осемнадесет месеца, след което властта била поета от Хенри Кисинджър. Тази група била наречена "Куантико II" по морската база в Куантико, Вирджиния, където се събирала. Нелсън Рокфелер си бил построил убежище в Мериланд, до което можело да се стигне само по въздух и което било специално пригодно за срещите на тази група и MJ-12. Това място имало кодовото име "Кънтри клуб". Накрая те решили, че единственият начин, по който можели да постъпят, бил да продължат да търсят дружески връзки с извънземните. Работните взаимоотношения продължават оттогава, макар и не без конфликти и несъгласия.

Е, това е хипотезата на Бил Купър. Какво да правим с нея? Що се отнася до мен, интуицията ми подсказва, че му е подадена известна дезинформация, но при положение, че най-добрата дезинформация съчетава истина с измислица, не трябва да зачеркваме всичко по доста арогантния начин, по който са го направили някои. Никой няма монопол върху истината, особено когато службите за сигурност на Братството подхвърлят навсякъде дезинформация. Може да е имало контакт между американския елит и извънземните, макар че не е задължително да е било физическо взаимодействие. Той може да се е осъществил чрез ясновидски източници, каквито илюминатите използват. И за да бъдем честни, Купър подчертава факта, че горната история е хипотеза и че е напълно възможно да е служил на дезинформаторите за подхранване на мита за "чужда заплаха" - мит, който може да послужи за оправдание на извънредно положение в глобален мащаб и на централизиране на цялата власт. Вярвам, че последното е най-малкото много, много вероятно. Каквато и да е реалността, време е политиките Пинокиовци по света да се

изправят на крака и да започнат да ръкомахат, докато истината бъде разкрита.

Друг "вътрешен", който казва, че иска хората да знаят какво става, е Боб Дийн. Той казва, че служил в американската армия в продължение на двадесет и седем години и че бил повишен до строго поверителното космическо ниво, най-високото в НАТО, докато служел в щаба на върховното главнокомандване на обединените въоръжени сили на НАТО в Европа. Според него много НЛО били проследени от силите на НАТО през 50-те и 60-те години. Той предполага, че е започнало разследване под прикритието на проучване, наречено "Оценка на възможна военна заплаха за Обединените сили в Европа". То включвало доклад за предполагаемите дванадесет тела на извънземни, намерени в северна Европа през 1962 година. В доклада се заключавало, казва Дийн, че планетата била обект на подробно проучване от различни извънземни в продължение на стотици, а възможно и хиляди години и че тяхната технология била стотици години по-напред от нашата. Аз определено съм съгласен с анализа.

Дийн цитира Виктор Маркети, бивш специален помощник на изпълнителния директор на ЦРУ, който казал в частен разговор през 1979 година:

"Извънземни същества наистина са осъществили контакт с нас, а може би дори са ни посетили и американското правителство, съвместно с другите сили в Европа, е твърдо решено да държи настрана тази информация от широката публика. Целта на тази международна конспирация е да се запази достатъчна стабилност между нациите по света и съответно да се запази промишления контрол над съответните народи.

Защото ако тези правителства признаят, че има същества от открития космос с интелект и технологични способности, очевидно далеч надвишаващи нашите, това, след като бъде напълно възприето от средния човек, би могло да разруши основите на традиционната структура на властта на земята.

Политически и законови системи, религиозни, икономически и социални институции биха станали безсмислени за широката публика. Националните йерархични учреждения, дори цивилизацията, каквато я познаваме, биха се сгромолясали в анархия."

В своята книга изследователят Тим Гуд изказва предположението, че Кралските военновъздушни сили са имали безброй преживявания с НЛО и че центърът им за разследване на НЛО се намира в щаба на Военните служби за безопасност в имението "Ръдлоу" на Кралските военновъздушни сили в Уилтшър. Говори се, че отделът за НЛО работи тайно под прикритието на организация, наречена "Полет-оплаквания от летене".

Този отдел се състои от офицери, обучени в контраразузнаването, и може би оттук явлението с кръговете в посевите систематично се омаловажава сред обществеността. Мотивите в посевите са се появявали по целия свят, но чак когато поразително подробни геометрични фигури започнаха да се появяват в южна Англия в началото на 90-те години, тази кампания за дезинформирание наистина започна. По това време общественият и медиен интерес нарасна до такава степен, че трябваше да се направи нещо, за да бъде спряно. Хората задаваха въпроси за възможните причини и започваха да осъзнават, че в живота и Вселената има повече неща, отколкото са били накарани да вярват. В добавка към няколкото измамници материалисти, които се опитваха да покажат, че явлението може лесно да бъде обяснено, избухнаха организирани кампании за погаждане на номера и дискредитиране на най-известните изследователи на кръговете сред посевите. Появиха се никому непознати лица, които твърдяха, че те са направили всички кръгове из посевите, появявали се през десетилетията по целия свят. Колкото и нелепо да изглежда, обществеността, която като цяло е невероятно наивна, прие идеята, че цялото явление е мащабен номер. Интересът към кръговете в посевите спадна драстично. Те все още се появяват с истински геометрични фигури, но само ентузиастите знаят сега за тях. Медиите напълно загубиха интерес, защото са точно толкова наивни и непостоянни, колкото и широката публика, а дори и повече в някои случаи, и защото, разбира се, имат начело дребни душици и господар, пред когото да раболепничат. Аз обаче смятам, че събитията отново ще върнат кръговете из нивите на обществената сцена.

Определено се извършва фантастично покриване, що се отнася до НЛО. Но на какво? Извънземни, които се приземяват тук, които си взаимодействат с елита и които отвличат човешки същества? Или всичко това е димна завеса, скриваща онова, което наистина става? Други изследователи, въпреки че са съгласни по основните теми за конспирацията за Новия световен ред, вярват, че изявленията за извънземни са само дезинформация и че истинските НЛО, за които хората съобщават, са в действителност човешка технология. (Аз мисля, че са и двете.) Те казват, че тази съвременна технология, която е далеч по-напред пред всичко останало, за което обществеността

знае, не е била предадена от извънземни в подземни бази, а е била разработена от учени илюминати. Някои твърдят, че това може да е започнало след войната, когато американците са се добрали до нещата, направени от нацистките учени, които Братството се погрижило да избягат от Германия. Определено изглежда, че към края на войната нацисткия научен елит и този на Братството са разработили антигравитационна технология, която използва естественото енергийно поле на Земята за своето хранене. Тя била толкова тайна, че Хитлер вероятно не е знаел нищо за нея, защото е нямал контрол над събитията; знаело е Братството, което го е контролирало. Твърди се, че тази нацистка техника изглеждала като НЛО, описано от толкова много хора. Американската академия за алтернативни науки твърди, че притежава подробности за нея. Докато чаках да бъда интервюиран в една телевизионна станция за първото издание на тази книга, в коридора ме спря един американец. "В книгата - каза той, - да не би да казвате, че американските военни разполагат с техника като на НЛО?" Казах, че точно това казвам. "Да не би да казвате, че я държат в "S-4" в Невада?" Отново отговорих утвърдително. "Прав сте - каза той. - Работил съм там и съм виждал как летят. Невероятна гледка. Да не повярваш на очите си."

Един физик, Боб Лазар, казва, че той също работел в "S-4" и е виждал "лятящи чинии" в хангарите. Той казва, че те работели на основата на антигравитационна технология, при която материята и антиматерията се унищожават взаимно и в резултат създават енергия чрез електромагнитно поле. Съществува пълно съгласие, че извънземните космически кораби са истински, но някои учени смятат, че са построени и задвижвани от хора, а не от извънземни. Според тази теория дезинформацията за кацания на извънземни е само начин да се прикрие технологията, с която разполагат, и която, ако стане общодостъпна, би променила световната икономика и би освободила хората от силната им зависимост от Системата - защото технологията, използвана за издигането на тези кораби е същата като тази, която би осигурила свободна енергия за всички без необходимостта да се използват отживели времето си горива. Както казах, много вероятно е също така темата за отрицателно настроените извънземни да е използвана за подготвяне на общественото мнение за обявяването на "идването на същества от друг свят", което ще оправдае извънредното положение в глобален мащаб и централизирания контрол. Всичко е възможно.

Тук отново има почти пълно единодушие сред изследователите на тези теми. Елитът на Братството е можел да пътува в пространството с каквито и да е средства, било то човешки или извънземни, още през 50-те години и много учени са съгласни, че са създали бази на Луната и Марс по проек , станал известен като "Алтернативните три". Това било името на явно измислена история, която вероятно е по-близо до истината, отколкото се мислело в началото. Може би илюминиатите знаят, че планетата ще претърпи някаква голяма промяна на всички нива и искат някаква застраховка, кой знае? Онова, в което съм сигурен, е, че първият човек е кацнал на Луната преди 1969 г. Когато "Аполо 11" се приземи с Нийл Армстронг и неговите думи "Една малка крачка за човека, една гигантска крачка за човечеството", това било хитра историйка "ала Уолт Дисни". Тази "гигантска крачка" е била направена години по-рано с техника, далеч по-модерна от тази на "Аполо". Астронавтите от това "първо" кацане на Луната били шокирани от онова, което видели там, защото като повечето нисши служители от Контрола на мисията те не знаели как се е зародило всичко. Колко смаяни трябва да са били, но те знаели каква е цената на проговарянето. Според Ото Байндър, който работел по космическата програма на НАСА, важни откъслечи от разговорите между Контрола на мисията и екипажа на "Аполо 11" след приземяването им на Луната не са станали обществено достояние. Той казва, че хората, използващи VHF-приемници за приемане на предаванията от НАСА, чули следния разговор:

Контрол на мисията: "Какво, по дяволите, беше това? Какво става? Някаква неизправност?"

Нийл Армстронг: "Тези бебчета са грамадни, сър... огромни. О, Боже, да не повярваш. Казвам ви, навън има други космически кораби... строени в другия край до ръба на кратера... Те са на Луната и ни наблюдават."

Още по-поразителното е, че на борда на онези космически кораби може да е имало американци! Каква шегичка. Има голяма вероятност също така информацията, която ни е дадена за естеството на атмосферата на Луната и Марс, да е невярна и да е далеч по-дружелюбна, отколкото са ни накарали да вярваме. Когато през 1960 г. президентът Кенеди се съгласил на програмата, която да отведе човек на Луната до края на десетилетието, без да осъзнава той предоставил на елита на Братството прекрасно средство за източването на огромни суми от правителствената система, предназначени за "официалната" космическа програма, и да ги влива в неофициалната. Изследователите предполагат, че американците и Съветският съюз на ниво

Братство са работели заедно по време на т. нар. Студена война, още едно творение на илюминатите. Тя била средство за сплашване на населението и от двете страни, което изстрадало ужасни трудности, докато техните правителства изхарчили безброй милиарди за проучване и създаване на оръжия. Без съмнение имало и други причини.

Пред нито една от страните нямало изгледи да използва оръжията; идеята не била такава. Контролът чрез световна пойна бил заменен със страха от световна война. Щом едната страна била стигнала твърде далеч в технологично отношение, те щели да предадат информацията на другата чрез мрежата на Братството. След достигането на запасите до определено ниво, създаването на повече оръжия не можело да бъде оправдано освен въз основа на необходимостта да си по-напред в технологично отношение от другата страна. Ако били сигурни, че едната е доста по-напреднала от другата, и двете можели да продължат да изискват и да получават повече пари за нови изследвания и разработки. Това е особено важно в Америка, където най-малкото те трябвало да служат само на думи на демократичната подотчетност. По-голямата част от тези пари за разработки били вложени в антигравитационната технология, идваща или от извънземните, или от собствените им учени, както ви харесва, и в изграждането на огромни подземни бази, където тайната била гарантирана. И отново изследователите, които са за и против извънземните, са съгласни, че подземните съоръжения съществуват, макар да има различия по въпроса за точната причина за тях. Част от бюджета за "Звездни войни" също била използвана за тези тайни цели и за други тайни проекти, неизвестни на хората и дори на по-голямата част от избраното правителство. САЩ били опоненти на Съветския съюз? Едва ли. Нисшите нива и на двете правителства и народите може и да са мислели така, но елитът на Братството и от двете страни бил от един и същ отбор и играел за един и същи капитан - Луцифер, а вероятно и за групата от негативно настроени извънземни, които действали чрез тяхното съзнание.

Илюминатите и разклоненията на Братството, които контролирали ЦРУ, се нуждаели и все още се нуждаят от непрекъснат поток от огромни суми за тайните проекти, в които участват. Сред тях са нещата, които споменах, както и всички други манипулации, документиращи в книгата, като подкрепа на граждански войни и деспотични диктатори, които ЦРУ тайно е поддържало и издигало на власт, за да обслужват неговите интереси. Следващият път, когато видите някой американски президент да слага ръка на сърцето си и да говори за американската защита на свободата, ще бъда съгласен с вас, ако си умрете от смях. Един от основните начини за финансиране на тайните проекти е чрез търговията с наркотици. Клоновете и елементите на Братството в рамките на ЦРУ и някои от другите тайни служби по света контролират световния пазар на наркотици. Купър и други автори са заявили това и то за малко не стана публично достояние след аферата "Иран - Контри". Онези, които разследват връзката на ЦРУ с наркотиците, казват, че тя започнала в края на 50-те години. Твърди се, че ЦРУ и други агенции уредили транспортирането на наркотици от Южна Америка по море до нефтените съоръжения, пускащи сонди по американския бряг. Оттам те можело да се изнесат на сушата под прикритието на петролните операции. Сега ЦРУ и други клонове на Братството, като Британското разузнаване и израелската агенция "Мосад", контролират целия световен пазар на наркотици. Колкото повече се затягат законите чрез т.нар. "войни срещу наркотиците", толкова по-висока става цената им на улицата, американските власти са толкова отдадени на "войната срещу наркотиците", че са позволили на американските нефтени компании да превозват до Южна Америка химикали, необходими за производството на наркотици. Историята на аферата "Иран - Контри" по време на управлението на Рейгъновата администрация, в която бе замесен Оливър Норт, бе върхът на фантастичен айсберг, а вижте колко лесно я покриха. Американският народ и медиите заслужават да се насочи ракета към задните им части, че са допуснали това. Инвазията в Панама от американски военни сили през 1989 г., която отне двадесет и шест живота по време на операцията "Справедлива кауза" и доведе до отвличането на президента Мануел Нуриега в Америка, бе свързана с тайни операции с наркотици и пари от наркотици, изпрани чрез Панама.¹

Едно име, което непрекъснато се появява, докато чета написаното от разследващите всичко това, е Джордж Буш - членът на Съвета за международни отношения, тристранникът, бившият началник на ЦРУ и президент на САЩ преди Бил Клинтън. Твърди се също, че е бил президент

1) На 21. 12. 1989 г. Белият дом, раздразнен както от отношението на генерал Нуриега - диктатора на Панама - към демократичните му противници, така и от участието му в наркокартела, внасящ контрабандно наркотици в САЩ (срещу Нуриега има сериозни обвинения за престъпна дейност във Флорида), санкционира американската военна интервенция в Панама. Непосредственият повод е убийството на американски войник във военната зона на САЩ около канала. Самият Нуриега е свален бързо, предава се и е отведен със самолет, за да бъде съден във Флорида. (Б. пр.)

на офшорното подразделение на "Запата Ойл" по времето, когато офшорните нефтени права на компанията били използвани за внасянето на наркотици през 50-те години. Сега няма да е честно да отправяме обвинения към г-н Буш, както правят някои изследователи, ако той е невинен. Определено единственото правилно нещо са твърденията за г-н Буш във връзка с наркотиците и финансовите интереси на семейството му в Панама да бъдат открито и публично опровергани с неоспорими доказателства, за да не остане каквото и да било петънце върху него. Същото се отнася и за твърденията за контрабандата с наркотици в ЦРУ, докато е работел там.

Всички доказателства свидетелстват за координирана кампания на Братството, с която да се предостави възможност на младите хора да взимат и да се пристрастят към наркотиците. Днес не е проблем да се намерят наркотици дори и за децата. Братството е във война с младите хора по света. Той иска да ги вижда дрогирани, духът им разстроен, умовете им пълни с глупости. То знае, че енергията и естественият идеализъм на младите може да създаде проблеми пред неговите зловещи амбиции. То трябва да прекърши младите и точно това се опитва да направи. Време е младите хора на тази планета да отворят очите си и да откажат да бъдат програмирани. "Протоколите" изясняват как Братството е възнамерявало да отвлече вниманието на младите и на Гой изобщо през този век. Те искат хората да спрат да мислят самостоятелно и колко добре са се справили с това:

"За да не могат масите да се досетят какво ги очаква, ние ще отвлечаме вниманието им с развлечения, игри, забавления, страсти, народни дворци... Скоро чрез пресата ще започнем да предлагаме всякакви състезания в изкуството, спорта; тези интереси най-накрая ще отклонят ума им от въпросите, по които ние ще трябва да им се противопоставим. Когато отвикнат да разсъждават самостоятелно и да правят самостоятелно избора си, хората ще започнат да говорят на същия език като нас, защото самите ние ще им предлагаме нови насоки на мисълта... естествено чрез такива хора, които няма да бъдат подозирани в солидарност с нас." (Протокол на илюминатите 13)

Не искам да изкарвам Джон Ф. Кенеди по-светец, отколкото е, защото не вярвам да е бил такъв. Някои членове на семейство Кенеди, особено баща му, са участвали в някои доста зловещи операции, както е документирано от други изследователи през годините. Но явно Дж. Ф. Кенеди е имал някои неща на ум, които да не са пасвали на Братството. Точно затова той загуби живота си в Далас, Тексас, на 22 ноември 1963 г. През 1960 г. той едва успял да се добере до властта само с 100 000 гласа повече, а Братството вероятно е искало неговия опонент, Ричард Никсън. Естествено въпросите (а) кой уби Кенеди и (б) защо? са обгърнати в пълна мистерия и са много оспорвани. За човек с очи и мозък няма никакво съмнение, че той е бил убит по време на операция във военен стил. "Доказателството", че е бил убит от "самотния убиец" Лий Харви Осуалд, е толкова хистерично, че няма да обиждам интелигентността ви с него. Осуалд бил замесен в тайните американски служби. Той бил подготвян от дълго време, а убийството на Кенеди не било решение в последната минута. То било внимателно организирано от Братството, тайното правителство на САЩ. За мен е ясно кой, но какво да кажем за защо?

Кенеди бил лоша новина за елита на Братството. Той обещавал да "разбие ЦРУ на хиляда парченца". Някои изследователи казват, че той бил научил за операцията с наркотици и заповядал да бъде спряна: той определено искал да подреди Федералния резерв - картелът на банковите интереси на Братството, който контролира американската икономика и осигурява на американското правителство възможност да отпечата свои, освободени от лихва пари; и искал да излезе от организираната от Братството Виетнамска война и да сложи край на Студената война със Съветския съюз. Всички тези неща нанасяли удар в самото сърце на операциите и дългосрочните планове на Братството. Онези изследователи, които приемат твърденията за връзка с извънземните, казват, че Кенеди бил разбрал и за тях и планирал да го разкрие, но аз не твърдя, че това е вярно.

Доказателствата, намерени от смелите хора, които не биха приели прикриването, кристално ясно показват, че Осуалд може и да не е бил убиецът и че куршумът убиец е дошъл от друга посока. Това проличава и от един филм, заснет от случаен свидетел на име Абрахам Запрудер и укриван от правителството дълги години. Осуалд казва, че е бил подготвян, но за удобство е убит от друго подставено лице - собственика на ношен клуб Джек Ръби, преди да може да се яви на процеса. Свидетели, видели неща, които уронват прикриващата версия за събитията, са измъчвани, заплашвани или убивани. Тялото на Кенеди било отнесено със самолет от Далас във Вашингтон за аутопсия от военни патолози, които щели да направят това, което им е заповядано, и да съставят "верния" доклад. Днес близо до мястото на убийството като два сивкави пръста, насочени към света, е

изправен обелиск, посветен на масонството. Това е удар на Братството срещу САЩ.

Кенеди бил заменен от неговия вицепрезидент Линдън Джонсън, масон. Твърди се, че Джонсън незабавно заповядал окървавената и надупчена от куршуми кола да бъде почистена и поправена, унищожавайки по този начин повечето доказателства. Освен това сложил край на политиката на Кенеди за отменяне на Федералния резерв и излизане от войната с Виетнам. При неговото управление войната бързо ескалирала и след приключването ѝ били отнети два милиона азиатски и 58 000 американски живота и били изхарчени \$220 милиарда. Виетнамската война била гротескно човешко и финансово убийство в класическия стил на Братството. Студената война също продължила, а разходите за оръжия се увеличили многократно, точно както искало Братството.

Джонсън сформирал патетичната "Комисия Уорън" за "разследване" смъртта на Кенеди. Ърл Уорън бил масон и цялата работа била очеводно прикриване. Някои свидетели казват, че свидетелствата им били променени и дори подписите им - фалшифицирани. По-голямата част от "Комисията" се състояла от хора от Съвета за международни отношения и покриването било осъществено от масона от 33-та степен Дж. Едгар Хувър - началникът на ФБР, и от още един масон - бившият директор на ЦРУ, Алън Уелш Дълес. Пет години по-късно братът на Джон Ф. Кенеди - Робърт, бил убит в хотел "Амбасадор" в Лос Анджелис, след като произнесъл реч по време на кампанията си за спечелване на президентските избори от демократите. Вярвам, че той, Мартин Лутър Кинг, Мерилин Монро и Джон Ленън са убити от една и съща сила.

Братството създава и унищожават президенти както си поиска и положението е същото и в други държави. Според Бил Купър и други, президентът Никсън възнамерявал да се бори докрай, когато бил заплашен с импичмънт заради скандала "Уотъргейт"¹. Братството изобщо не искало да чува за импичмънт и му наредило да подаде оставка. Когато той отказал, щабът на обединените сили изпратил поверително съобщение до командирите на Американските военни сили по целия свят. Според Купър, който твърди, че е виждал съобщението, докато работел за Морското разузнаване, в него се казвало: "При получаването на това съобщение, повече няма да изпълнявате никакви заповеди от Белия дом. Потвърдете получаването." След пет дни Никсън подал оставка. Кой го заменил? Масонът от тридесет и трета степен Джералд Форд, който през 1974 г. направил Нелсън Рокфелер свой вицепрезидент. (Тридесет и третата степен е разделена на две - единият знае истинския план, другият - не.)

Днес тайното правителство на Братството продължава да контролира САЩ и продължава приготвянията си за глобален удар. В една книга от Боб Удуърд, един от журналистите, разследвали "Уотъргейт", вече се изказва предположението, че икономическата политика на президента от демократическата партия Клинтън се направлява от Алън Грийнспан, председателят републиканец на Борда на Федералния резерв, който бе назначен от президента Рейгън и преназначен от президента Буш. Грийнспан е член на "Билдерберг", тристранник и член на Съвета за международни отношения. Клинтън също обяви засилване на търговските връзки с Китай, въпреки позорното състояние на гражданските права в тази страна, но пък парите винаги са по-убедителни от принципите. Дали Бил Клинтън е масон от тридесет и трета степен, както предполагат някои изследователи? Дали изобщо е масон, или е член на някое друго тайно общество от типа на Братството? Бил ли е някога такъв? Какви са връзките му със Съвета за международни отношения, Тристранната комисия и "Групата Билдерберг"? Това са основателни въпроси, на които обществеността трябва да знае отговорите. Те са далеч по-важни, "медии на Америка", отколкото какво прави или не прави в хотелските спални. Има много неща, които трябва да знаем за Бил Клинтън, като не на последно място и въпросът за неговото отношение към контрабандата на наркотици на ЦРУ през временното летище "Мена" в Арканзас. Едно нещо е сигурно - ако Братството не го беше избрало, със или без неговото знание, той нямаше да е президент:

"И тогава стана възможно реализирането на ерата на републиките; и именно ние заменихме владетеля с карикатура на правителство - с президент, взет от тълпата, измежду нашите марионетки, нашите роби. " (Протокол на илюминатите 10)

Онова, което също трябва да знаем, е размерът на Луциферните култове в рамките на Американското военно разузнаване и ЦРУ. Един доклад вече хвърли светлина върху подполковник Майкъл Акуино, старши офицер в американското военно разузнаване. Той сформирал

1) Избухнал заради организирано подслушване по време на предизборната кампания на шаба на конкурента на Никсън от демократическата партия. (Б. пр.)

"Храма на Сет" (древно-египетското име на Луцифер) и когато това станало обществено достояние, властите казали, че няма никакъв проблем. Ако беше направена чистка на тайните, вдъхновени от Луцифер, култове и общества в тайните служби по света, разузнавателната мрежа вероятно щеше да се сгромоляса заради липсата на персонал! Интересното е, че Акуино служил като военен психолог във Виетнам и това се превръщало във все по-важно оръжие на илюминатите.

Тайното разработване на техники за контрол на ума от разузнавателните агенции също много е напреднало. Тези агенции действат извън демократичния контрол. След скандала "Уотъргейт" масонът от тридесет и трета степен Джералд Форд създаде Комисия, която да надзирава действията на тайните служби. И кого помолил да я оглави? Нелсън Рокфелер! Ако не беше толкова трагично, можеше и да е смешно. ЦРУ и сродните му агенции по света, включително британските, харчат милиарди за проучване на техники за контрол на ума и хората. Според изследователите на тази материя, наред с другите неща, те включват наркотици, промиване на мозъци, имплантиране на мозък за превръщането на хората буквално в роботи, инжектирането на експериментални вируси, хипноза и използването на електромагнитни полета. Ако мислите, че хората досега са били роботи, навъртайте се наоколо, докато предприемем някакви действия. Контролът над ума се е зародил още в древните мистични школи на Братството, че и преди това. Нацистите го усъвършенствали преди и по време на войната, както и американските агенции, превърнали се в ЦРУ. През 50-те години ЦРУ финансирало проекти за контрол на ума с кодови наименования като проекта "Синя птица" ("Артишок" след 1953 г.), а по-късно проекта "МК-УЛТРА". Британските и много други агенции вършели същото, като информацията се засичала в мрежите на Братството.

ЦРУ и Британското разузнаване финансирали тестове с LSD и други подобни наркотици през 50-те и 60-те години, а в държавните затвори и психиатрични заведения се провеждали ужасяващи експерименти, включващи деца и възрастни. Не се оставяйте да ви баламосват, че нацистите са имали монопол върху тези неща. Всичко, което те правели, "добрите момчета" също го правели в земята на "свободата и справедливостта". Докато тази книга беше под печат за първото издание, американското правителство призна, че хора, включително умствено недоразвити деца и бременни жени, са били използвани в миналото за експерименти за последиците от радиацията без тяхното знание и съгласие. В миналото? Подобни неща все още стават и днес! Затова, ако се опитвате да избягате от този луд свят чрез наркотиците... недейте, недейте, недейте! LSD не е освобождаващ наркотик, какъвто мнозина твърдят, че е. Той е проучван и поощряван от ЦРУ, Британските тайни служби и други и до голяма степен осуети революцията през 60-те години и желанието на поколението от "бума на бебетата" за душевна свобода, като погуби техните ценности с липсата на посока. Не позволявайте да се случи отново! Масовото предписване на антидепресанти и други наркотици по целия свят играе своята роля в разпространяването на зомби интелекта, който Братството иска да наложи. Някои от тези техники без съмнение са използвани за отстраняването на хора, заплашващи операциите на Братството. Ще разберете как може да стане това, като чуете какво казва един психиатър от ЦРУ за използването на хипнозата и имплантирането на микроскопични електроди в мозъка:

"Обектът, който може да развие значително постхипно-тична амнезия, ще откликне също така на внушението да си спомни събития, които не са се случили в действителност. След събуждането си той няма да може да си спомни истинските събития по време на транса, а вместо това ще си спомня внушените му събития. Ако не друго, то това явление е по-лесно за предизвикване от пълната амнезия, може би защото елиминира субективното усещане за бяло петно в паметта."

Какъв страхотен начин за програмирането на "самотен убиец". Не се съмнявам, че много от "отвлеченията", за които се твърди, че са извършени от обитатели на НЛО, всъщност са отвлечения от слуги на Луцифер в човешки облик от Братството. С това не казвам, че извънземни не отвлечат хора. По този въпрос не съм предубеден, но това се използва като прикритие за абсолютно същите прояви от страна на Братството. Внушенията се имплантират в ума на жертвите, както беше описано по-горе, затова те вярват, че са били отведени и имплантирани от извънземни, докато в действителност това им е причинено от хора. При дълбока хипноза, предизвикана от разследващите това явление, много от тези "жертви на извънземни" си припомнят, че са били отведени в превозно средство, понякога с обозначения на Американския военноморски флот. Може би те са пример за напредналата технология, която американците са предоставили на извънземните в замяна на тяхната! Ще заменя този интергалактически, междучестотен, антигравитационен кораб за камион Форд. Да, звучи

разумно. Това е сделка.

Много хора, които са казвали, че са били отвлечени от НЛО, откриват, че в мозъка им има имплантации, които могат да бъдат видени на рентген. Несъмнени жертви на НЛО често си спомнят, че по време на изпитанието са претърпели операция, при която в мозъка се забиват игли. Тъй като тази техника не е позната на "нормалната" наука, се приема, че е дошла от извънземен източник. Но по някаква причина науката на Братството ги е извела години напред през науката, която останалите от нас познават. Учените на Братството, работещи по кодирани проекти, са разработили електрод, който може да приема и предава сигнали, да произвежда изображения и халюцинации и има пълен физически контрол на тялото на човека. При условие, че извънземните открай време познават тези техники, може би на "духовните откровения" на Св. Павел, Мойсей, Мохамед и основателя на мормоните Джоузеф Смит трябва да се погледне от друг ъгъл? Звучи твърде невероятно за вярване? Нека цитирам думите на д-р Хосе Делгадо от преди десетина години, когато беше психолог в Йейлския университет:

"Физическият контрол на много мозъчни функции е демонстриран факт... дори е възможно да се създадат и следват намерения, развитието на мисли и визуални преживявания. Чрез електрическо стимулиране на специфични церебрални структури движенията могат да бъдат предизвикани с радиокоманда, враждебността може да се появява и изчезва, социалната йерархия може да бъде модифицирана, сексуалното поведение може да бъде променяно, а паметта, емоциите и мисловният процес могат да бъдат повлияни чрез дистанционен контрол."

Искате самотен убиец? Никакъв проблем. Искате израелец да убие група араби в опит да провали мирни преговори? Няма проблем. Искате някое хлапе да отиде на училище и да започне да избива децата, за да манипулира общественото мнение, което да започне да настоява за въоръжени или по-авторитарни полицейски сили? Искате да унищожите доверието в група или организация, която ви заплашва, като накарате някой от нейните членове да направи нещо ужасно или абсурдно? Ама, разбира се. Ние от "Дома за контрол на ума" можем да се погрижим за всяко ваше желание. Защо повечето "самотни убийци" се изкарват умопобъркани или смахнати? Кой или какво ги прави такива? Така е бил убит и Джон Ленън. Той заплашвал Братството с пропагандирането на мир, любов, безсмъртие на духа и с вдъхновяването на младите. Бил е убит от обработен нападател. Ако не искате да правите голямо публично шоу, винаги са налице наркотиците или психично предизвиканият сърдечен удар, или мозъчният кръвоизлив.

И това не е само в САЩ. Едно разследване в Швеция показва, че през последните двадесет и пет години тамошните лекари са използвали пациенти за непрекъснати експерименти с ума. Те са имплантирали трансмитери в мозъците на пациентите, за да ги използват като лабораторни животни. Контролът, за който говори Делгадо, е бил възможен през 50-те години и без съмнение дълго преди това.

Днес, благодарение на тайните си научни изследвания, Братството е в състояние да осъществява масов контрол над ума. Те са усъвършенствали използването на микровълнови импулси, пренасящи инструкции, които могат да контролират индивидуалното или колективното поведение. И американци, и руснаци могат да правят това. Това познание за "психическата атака" е било предавано през вековете чрез Братството. В едно издание на ежеседмичния бюлетин "Тактически технологии" от 1993 г. се съобщава за най-новите разработки в руската технология от този вид. Докладът е за посещението на Джанет Морис, директор на изследванията в Американския съвет за глобални стратегии, организация за съвети във Вашингтон, окръг Колумбия, основана от бившия заместник директор на ЦРУ Рей Клайн, в Русия през ноември 1991 г.:

"Морис и други членове на екипа, изпратени да проучат руските технологии за търговско развитие, бяха поканени на демонстрация на техника за контрол над ума. Един доброволец от американския екип седна пред компютърен екран, докато по него профучаваха безвредни думи. От доброволеца се искаше единствено да каже кои думи харесва и кои не. В края на демонстрацията руският персонал започна да разкрива тайните, съкровени мисли на доброволеца - нито една от които преди това не е била обсъждана... Руснаците разказаха на Морис за демонстрация, при която група работници били извън болницата и работели в парка. Персоналът изпратил акустично психо-коригиращо съобщение до работниците чрез машината им, в което им казвали да оставят инструментите си, да почукат на вратата на болницата и да попитат дали има още нещо за вършене. Работниците направили точно това, казаха руснаците.

Руснаците признаха, че използват тази технология за специални операции по подбор на персонала и повишаване на производителността и за подпомагане на техните олимпийски състезатели и антарктическата експедиция. Като инфразвукова трансмисия с много ниска честота, акустично-коригиращото съобщение се предава чрез предаване на дразнения по костите. Това означава, че заглушителите за уши няма да попречат за получаване на съобщението. Цялата защитна система на тялото ще поиска да спре приемането. Според руснаците, съобщението заобикаля съзнателното ниво и въздейства за по-малко от една минута. Морис предвижда, че тази технология ще бъде минитюаризирана в устройство, което се събира в шепата. Понастоящем Международната здравна корпорация планира в близко бъдеще да доведе екип от специалисти в САЩ за по-нататъшни демонстрации на възможностите."

Искате Британското правителство, Камарата на общините, американският президент или Конгреса да взимат решения, които да са удобни за вас? Никакъв проблем. Искате да подбудите граждански войни и неопикуемо поведение, за да оправдаете отново съществуването на световна армия и правителство? А ако искате стоковите пазари да реагират по начина, по който вие искате? Като се вгледате, изразът "Прости им, те не знаят какво вършат" придобива нов смисъл.

Има и още един зловещ аспект, на който трябва да се противопоставим с всичко възможно. Всичко, свързано с нас, вече се пази в компютри и сега Братството иска да отиде още по-далеч и да контролира изцяло нашите действия. Те отново се опитват да го направят тайно, под прикритието на "убедителното" предложение да ни помогнат. Колко са мили. Сега чуваме за нарастване на измамите с кредитни карти и как нещо трябва да се направи, за да могат да се идентифицират хората по-лесно. Онова, което ще бъде предложено, е един вид бар код за всеки човек - като онези, които използват върху стоките в супермаркетите - и по този начин властите ще знаят кои сме и какво правим във всеки един момент. Той ще се използва и за предаването на съобщения до нас като при компютрите и роботите, каквито ще бъдем. Те вече подготвят почвата за това, като го изпробват върху животни, и ние сме следващите, ако позволим то да се случи. Хуманитарното дружество "Марин" в Америка обяснява техниката в една статия от един от неговите сътрудници за връзки с обществеността:

"В продължение на близо година хуманитарното дружество "Марин" имплантира във всяко осиновено куче и котка от приюта микрочип с удостоверение за самоличност - високо технологичен отговор на вековния проблем с постоянното разпознаване на вашия домашен любимец. Микрочипът, с големина колкото оризово зрънце, е затворен в биомедицинско стъкло. Върху чипа е отпечатан код от десет букви и цифри и се имплантира с обикновена инжекция между лопатките на животното. С размахване на сканиращото устройство, което се побира в ръка, чипът се активира и предава кода на компютър, който изписва името и адреса на собственика, наличните медицински данни и най-важното - телефонния номер на собственика."

Братството на Новия световен ред иска да стигне по-далеч с хората. Те искат да имаме баркодове, така че да можем да бъдем "четени" в супермаркетите и банките, както сега касиерът разчита консерва с боб. Един мъж от Ай Би Ем, който изобрети лазерния бар-четец за супермаркетите, е разработил и метод за поставянето на същото устройство под човешката кожа за една милиардна от секундата. Той е невидим за невъоръженото око и може да пренесе цялата информация, която някой иска да получи за нас. Ние бихме могли да сме постоянно свързани с компютър и кой може да каже дали сигналите няма да бъдат изпращани и в двете посоки? Шест хиляди души в Швеция вече са приели знака върху ръцете си като част от експеримент за общество без пари, а в Япония също са започнали изпитания.

Д-р Карл У. Сандърс, високо ценен електронен инженер, казва в едно интервю в списание "Нексус" как проектът му за микрочип, който да помага на хората с прекъснати гръбначни връзки, е бил иззет с правителствена програма, наречена проект "Феникс". Хенри Кисинджър и служителите на ЦРУ присъствали на срещите за проекта, казва Сандърс. По време на една от срещите бил зададен въпрос: "Как може да се контролират хората, ако не могат да бъдат идентифицирани?" Интересното е, че чипът се презарежда чрез промените в телесната температура, и те установили, че най-подходящото място за него е на челото, точно под линията на косата. (Спомняте ли са за "знака на звяра", споменат в "Откровението на Св. Йоан"?) Сандърс присъствал на седемнадесет срещи за микрочипа с бригадата "Единен свят", като някои се провели в Брюксел и Люксембург. Според Закона за контрол на емиграцията (1986), раздел 100, американският президент има право да узаконява всяка идентифицираща маркировка, която сметне за необходима.

Микрочиповете се имплантират в хората по време на отвличанията. Сега те искат да излъжат всички да го узаконят. Идеалът им е във всяко новородено бебе да бъде имплантиран микрочип като част от нормалния ход на нещата. Това е т. нар. план "от утробата до гроба". Те ще си послужат с извинението, че е полезно от медицинска гледна точка (този микрочип ще препрограмира тялото, за да се бори с болестите), че намира изчезнали хора (само си помислете, детето ви никога повече няма да се загуби) и цял куп други причини. Всяко извинение само по себе си може да звучи много разумно, но вижте тайния дневен ред. *Не позволявайте това да се случи!*

Електромагнитната и високоразвита технология не е ограничена само до контрол над ума. Нейното използване причинява катастрофални увреждания на физическото тяло и околната среда, освен че е била усъвършенствана за военна употреба. Нашият нефизически Аз е поредица от взаимодействащи си електромагнитни енергийни полета, така че самата сърцевина на нашето същество се засяга от други електромагнитни полета. А ако безсмъртното ниво бъде засегнато, физическото тяло излиза от строя. Заради контрола над ума и за да се създадат още по-ефикасни оръжейни системи, вълни от електромагнитни импулси се генерират по целия свят и най-вече от САЩ. Американската мрежа "Омега" със станции в Норвегия, Аржентина, Хавай, Япония, Либерия, Ла Реюниън Айланд, Австралия и САЩ изпраща нискочестотни приземни вълни като част от системата за реагиране на ядрени оръжия. Тези приземни вълни имат неприятни последици за онези, които живеят в района, и за енергийното поле на Земята. Мрежата "Омега" е само част от масата електромагнитни честоти, излъчвани заради въоръжението и контрола. Те са отговорни за огромен брой ракови заболявания, катарии, генетични дефекти и психични заболявания. Д-р Робърт Бекер, писател и специалист по електромагнитни замърсявания, е цитиран от прекрасното списание "Нексус":

"Всички аномални, създадени от човека, електромагнитни полета, независимо от тяхната честота, имат едни и същи биологични последици. Тези последици, при които се наблюдава отклонение от нормалните функции и са реално или потенциално опасни, са следните:

Въздействие върху растящите клетки от рода на увеличаване на скоростта на деление на раковите клетки; увеличаване разпространението на някои видове рак; развиване на аномалии в ембрионите; изменения в нервохимикалите, водещи до аномалии в поведението като самоубийство; изменения на биологичните цикли; намаляване на имунната защита; изменения в способността за учене."

Именно електромагнитното замърсяване е съкрушителната причина за измиращите гори и докато замърсяването на атмосферата е ужасно, то се използва като прикритие за основния убиец. Но една от техниките на Братството е да се използва заплахата за околната среда като оправдание за лансиране на идеята за координационни правомощия на световното правителство.

През десетилетията след 1945 г. ЦРУ и други разузнавателни агенции от мрежата на Братството работят тайно за разрастване на конфликтите и контрола. Суецката "криза"¹ през 50-те години бе пример за това как Съюзниците дори се мамят един друг. Бившият служител на ЦРУ Майлс Коупланд разказва в автобиографията си как британският премиер-министър Антъни Идън бил до такава степен обсебен от мисълта да отстрани египетския президент Насър след национализирането на Суецкия канал, че американският държавен секретар очаквал всеки момент да бъде запитан от британците дали ще се съгласи със заговор за убийство. Това щяло да бъде доста трудно решение за американците, защото те подкрепяли Насър и се надявали, че той ще помогне за отслабване влиянието на исляма. Както посочва Коупланд:

"По това време ръководителят на отдела към ЦРУ получи съобщение от самия [директор на ЦРУ] Алън Дълес, изпратено по настояване на брат му [държавния секретар], в което ни се даваха инструкции да проучим начините, по които, ако видим зор, можем да убием Насър.

1) През юли 1954 г. Насър национализира англо-френския Суецки канал. Египтяните блокират достъпа на Израел до Индийския океан и не допускат корабите му да минават през канала. На секретно съвещание, състояло се през октомври 1956 г. в Севър, близо до Париж, британските, френските и израелските представители изготвят заговор, според който Израел трябва да нападне Египет. През ноември 1956 г. Съветският съюз предупреждава Великобритания, Франция и Израел, че ще се намеси със сила, ако не прекратят интервенцията си срещу Египет. САЩ също се обявяват срещу предприетите от трите държави мерки за разрешаването на проблема за контрола над най-краткия воден път от Европа към Индийския океан (и към нефта). Запазвайки специалната си благосклонна политика спрямо Израел (произраелското лоби в САЩ е изключително влиятелно и богато), Вашингтон се опитва да засили позициите си в Близкия изток и да попречи на арабските държави да следват примера на Египет. С решение на ООН в зоната на канала се настаняват военни части на световната организация. (Б.пр.)

В съобщението се долавяше някаква негативна нотка, която подсказваше, че братята Дълес биха приветствали един внимателно обмислен от наша страна отговор в смисъл, че Насър е неуязвим, но ние, разбира се, не трябваше да споменаваме факта, че сме причината той да бъде недосегаем за евентуални убийци, тъй като самите ние бяхме организирали охраната му.

...А сега трябва да направя едно още по-интересно признание. Докато "праволинейните" във Вашингтон ставаха все по-недоволни от антиамериканския характер на публичните изказвания на Насър и антиамериканската пропаганда, изливаща се от радио "Кайро", най-надалеч простиращият се глас на Средния Изток, можете ли да се досетите кой пишеше голяма част от материалите? Ние. Ние разбирахме, както разбираше и Насър по онова време, че за да оцелее новият режим, наложен на страната, той трябва последователно и убедително да бъде антиамерикански настроен и че Насър не би могъл да рискува да прояви каквото и да било разбиране към нашата разнопосочна политика в Средния Изток... Ние, разбира се, положихме усилия да направим така, че производството да се спъва, и си послужихме с много патентовани глупости, но по същество запазихме контрола над производството."

Имайки предвид горното, припомнете си отново антиамериканските речи на Саддам Хюсеин по време на Войната в Залива през 1991 г. Никога не е имало по-явно организиран конфликт от този. Американците дават на Саддам да разбере, че ако влезе в Кувейт, те няма да реагират. Той влиза и те реагират. На 25 юли 1990 г. Саддам се среща с американската посланичка Ейприл Гласпи след като е съобщил на арабските народи и на Съветския съюз, че възнамерява да нападне Кувейт! Те не възразяват. Според телеграмите, изпратени през юли 1991 г., Гласпи умишлено е подвела Саддам, който повярвал, че САЩ споделят същия възглед. Тя действала по инструкции от Белия дом.

В началото тогавашният президент Буш изглеждал доволен да използва санкции, но внезапно след кратко време американски военни сили започват да пристигат масово. ООН дава на САЩ "разрешение" да атакува Саддам под тяхното знаме и без подкрепа от държави като Великобритания и Франция, те подхвърлят Ирак на своите храбреци. САЩ са ревностно подкрепяни от Саудитска Арабия, родината на исляма, където саудитският клон на масонството е до голяма степен съсредоточен в американската нефтена компания "Арамко". Когато Ирак е обърнат с главата надолу от силите на САЩ, извинете, на ООН, и те могат да продължат напред, за да превземат Багдад и да отстранят диктатора, когото твърдят, че силно мразят, те спират. Защо? Защото не са искали Садам да бъде отстранен. Той е твърде полезен там, където е - ако наистина истинският Садам е все още жив по онова време. Не съм убеден, че мъжът, който сега твърди, че е Садам, е същият човек, който сме виждали, преди да "изчезне" за дълго по време и след войната. Клонирането не е научна фантастика!

В информация, която получих от контактъори няколко дни преди конфликта в Залива, се казваше:

"...Няма начин да се успокои положението, тъй като едва малцина знаят истината за истинската ситуация. Това е война на икономиките, парите, материализма, но преди всичко на алчността. Парите не отиват при хората, а в ковчежетата едва на малцина заради корупцията и прикритостта. Както падат стените при икономическа криза, така и безчестието ще излезе на бял свят. В него ще са замесени онези, на които вярвате, както и онези, на които не вярвате."

"Победата" над Садам е представяна като резултат от ефективността на ООН и какво предимство би могла да бъде тя за армията на ООН (Братството). Отново медийният "пудел" имаше думата по време на Войната в Залива. Всеки път, когато четете вестник или гледате новини, си спомнете горното и че *нищо никога не е това, което изглежда*.

Планът за световно доминиране продължава да напредва бързо по цялата планета, докато тайни армии се тренират и подготвят с правителствено финансиране, прикрито зад фалшиви имена и измислени проекти. В САЩ едно от тях се нарича Федерална агенция за управление при извънредни ситуации (ФЕМА). Тя разполага с бюджет от милиарди долари и при все това дори не е създадена в съответствие с конституционното законодателство. Тя е резултат от административна заповед на президента. През 1935 г. бил приет Закон за управлението при извънредни ситуации, за да се даде на президента правото да заобикаля Конгреса и да създава закони в критични за нацията периоди. Справедливо, бихте могли да си помислите. Понякога, в критичен момент, трябва да се реагира бързо. Дребната подробност, която те не ви казват, е, че в САЩ

ситуацията официално винаги е критична за нацията! Това дава на президента правомощия да създава закони всеки път, когато си поиска, и да ги има под ръка за времето, когато всички те ще могат да бъдат въведени наведнъж. Може би бихте искали да знаете, че тези административни заповеди, издавани от 1935 г., са дали на президента правомощието да прави следното всеки път, когато реши, че има засилено напрежение в международните отношения или икономическа криза:

Да поема властта над транспорта, пътищата и пристанищата; над всички медии; енергетиката; производството на храни и фермите; всички самолети; да премества населението и да мобилизира хората в трудови бригади под надзора на правителството; да започне национална програма за регистрация.

Списъкът продължава и когато президентът обяви извънредна ситуация, Конгресът не може да го оспори по-рано от шест месеца.

"Той (президентът) ще има право да предлага временни закони и дори промяна в линията на действие на конституционното правителство, като претекстът и за двете ще бъде необходимостта от просперирание на държавата..."

"Ние ще дадем на президента правото да обявява война. Ние ще оправдаем това право с основанието, че президентът като командир на цялата държавна армия трябва да разполага с него с цел защита на... конституцията." (Протокол 10)

Федералната агенция за управление при извънредни ситуации се е появила по този начин. Тя е основана от... Збигнев Бжежински; спомняте ли си го? Той основал Тристранната комисия с парите на Рокфелер и служил като съветник по националната сигурност на първия Тристранен президент, Джими Картър. Бжежински останал и след поражението на Картър, за да продължи работата си с Федералната агенция за управление при извънредни ситуации при управлението на Роналд Рейгън.

За пред обществеността Федералната агенция за управление при извънредни ситуации се представя като организация, която реагира на критични за нацията ситуации - всичко от ядрена атака до земетресение или градски бунт. В такъв случай е странно, може да си помислите, че само шест процента от нейния бюджет се изразходват за критични за нацията ситуации. Останалите се използват за построяването на подземни съоръжения за правителството за времена на "външна или вътрешна" извънредна ситуация и за изграждането на "места за задържане", затвори и "бежански съоръжения", нито едно от които никога не е било използвано за тези цели. Тогава защо ги строят? Федералната агенция за управление при извънредни ситуации има около 3600 служители и при все това само шестдесет работят върху природните бедствия или изготвят планове в случай на ядрена атака. Какво правят останалите?

През годините две познати имена са отговаряли за Федералната агенция за управление при извънредни ситуации: генерал Ричард Секорд и полковник Оливър Норт, който работел с ЦРУ и американските военно-въздушни сили за контрабандно пренасяне на оръжия (и какво още?) по време на случая, станал известен като аферата "Иран - Контри". Федералната агенция за управление при извънредни ситуации е още едно важно оръжие на тайното правителство. Една от целите ѝ е да разоръжи американския народ. Вижте, аз съм изцяло за премахването на оръжията от всякакъв вид, но трябва да се вгледаме в мотивите, скрити зад това начинание. Ако планирате преврат, удар срещу онова, което минава за демократичен ред, ще ви бъде далеч по-лесно, ако населението не разполага с оръжие. И от какво имате нужда, за да оправдаете законите, отменящи правото на всеки да притежава оръжие, както е по силата на американското законодателство? Още повече насилие и набиващи се в очи престъпления. Точно от това имате нужда, за да оправдаете въоръжаването на полицейските сили като тези във Великобритания, за които в миналото е било в реда на нещата да не носят оръжие. Между другото американският закон за контрол на оръжията от 1968 г. повтаря дума по дума нацисткия закон за контрол на оръжията от 1938 г.

Друг отдел на тайното правителство, работещ съвместно с Федералната агенция за управление при извънредни ситуации е "Отрядът със специални пълномощия" (MJTF), създаден от президента Джордж Буш. Бил Клинтън говори за необходимостта от национални полицейски сили, а той вече разполага с една. Отрядът със специални пълномощия вече е налице в почти всеки американски щат и ролята му е да прави претърсвания от къща на къща, да залавя и "категоризира" мъже, жени и деца и да ги прехвърля в центровете за интернирани (построени от Федералната агенция за управление при извънредни ситуации, спомняте си), и да разпитва тези хора. Всъщност говорим за концентрационни лагери, дами и господа. Първоначално са разрешени двадесет и три такива лагера, а военният бюджет за 1990-91 г. предвижда още двадесет. Отрядът със специални пълномощия се набира измежду уличните гангстери от градовете, на които сега е

разрешено да вършат законно онова, което са вършили незаконно през по-голямата част от живота си - да влизат в домове, да взимат вещи и т.н. Те са твърде глупави, за да разберат, че ги използват и че ще бъдат отстранени, когато си свършат работата. Третият елемент в този триъгълник е "Мрежата за изпълнение срещу финансови престъпления" (FINCEN). Тя се състои главно от хора от чуждите полицейски сили и военни, най-вече от Европа. "Мрежата за изпълнение срещу финансови престъпления" в Монтана има в редовете си няколко члена на непалското племе гърка. Те разполагат с хиляди хеликоптери и други самолети, които подходящо са боядисани в черно. Много пъти са виждани черни хеликоптери в близост до местата, където са били осакатявани говеда, за които се твърди, че са дело на извънземни. Персоналът на "Мрежата за изпълнение срещу финансови престъпления" е обучен да се приземява, да си свърши мръсната работа и после да изчезне светкавично в небето. Контролираната от Братството Организация на обединените нации подкрепя и подпомага координирането на тези операции. Всичко, което е нужно, е една голяма, изфабрикувана "криза" и няколко изстрела. Сбогом на демокрацията или на онова, което се представя за демокрация. Подразбирам, че плановете за завземане на властта в САЩ вече са доста напреднали. Според част от тях например Мичиган трябва да се превърне в "Район 5" със столица Чикаго и губернатор, назначен от президента без усложненията, свързани с изборите. Една възможна "извънредна ситуация" за задвижването на тази верига от събития би могла да бъде терорист с ядрено оръжие, заплашващ да унищожи САЩ. Внимавайте за такава измама, защото нещо подобно ще се използва за оправдание на удара в началните му етапи, ако се стигне дотам.

Тайните приготовления за Нов световен ред не се ограничават само в рамките на САЩ. Те се провеждат във всички по-големи страни, като повечето политици нямат и най-малка представа какво става зад гърба им или за какво наистина се използват парите, които разпределят. Във Великобритания законите с всяка година стават все по-застрашителни. Министерството на транспорта плаща на охранителни фирми и частни детективи, които да установят самоличността на онези, които протестират мирно срещу проектите за пътища, унищожавачи околната среда, и изпраща невинни хора в затвора заради престъплението, че са се опитали да спрат лудостта да се унищожи човешката раса. Ние трябва да се възпротивим на всичко това, като протестираме все по-масово. Те не могат да ни арестуват всички!

Трудно е да се знае какво точно става днес, защото, всеки път, когато на обществеността се подаде информация, тя вече е била потулена, бъдете сигурни. Не забравяйте, че част от нея е била укрита на първо място с цел измама. Аз определено не твърдя, че всяка подробност в тази книга е вярна. Взех заключенията на много изследователи и се опитах да изтъкна една история от цялата богата гама от данни, като използвах интуицията си и общите нишки като пътепоказател. Не бих заложил живота си за всеки детайл, но за темите бих го направил. По време на процеса на духовното ми пробуждане у мен нямаше никакво съмнение кога съм насочван към област на познанието, която трябва да бъде огласена публично. Най-неочаквано информация по конкретен въпрос започва да идва от всички посоки, като това се отнася най-вече за Новия световен ред. Дотогава само бях чувал този термин, но за три седмици цялата информация за него, съдържаща се в тази книга, се озова в ръцете ми благодарение на най-различни хора. Онези от висшите нива, които ме направляват, искаха тази информация да влезе в книгата и да стане достъпна за обществеността.

Наистина няма значение дали вярвате, че извънземните са замесени, или не. Резултатът е един и същ - прикрит опит за завземане на света чрез измамване на масата от хора и "отстраняване" на онези, които отказват да съдействат. Това е простият факт, върху който всички ние трябва да се съсредоточим. В края на краищата Братството няма да успее, защото извършващата се в момента трансформация на съзнанието накрая ще помете плановете им. Те могат да си служат с всякаква изопачена египетска митология, за да оправдаят амбициите си, но трябва да помнят, че в онези разкази Хор - синът, побеждава Сет в решителната битка. Така и ще бъде. Но онова, което контролираното от Луцифер(Сет) Братство може да постигне, е да направи прехода още по-труден, мъчителен и травмиращ и да задържи духовното пробуждане на милиони хора.

Те използват разрастващото се насилие и конфликти, колабиращата икономика в глобален мащаб и заплахата за околната среда - всичко това причинено от тях до голяма степен, - за да хванат хората в примката на кошмара на световно правителство, световна централна банка, световна валута, световна армия и глобален контрол. Може би на разположение е и твърдението, че планетата е в непосредствена опасност от нашествие на същества от друг свят. Това спокойно би могло да бъде картата, с която се приготвят да играят, за да принудят ужасеното население с охота да предаде цялата централизирана власт, която Братството желае. Забелязал съм, че внезапно медиите се напълниха със силно негативно настроени разкази за "отвлечения от

същества от други планети" и други подобни, и сред обществеността се разпространява информация за "същества от други планети" в по-голям мащаб, отколкото когато и да било преди. Това ме кара да се безпокоя още повече от някои от по-крайните изявления за прояви на извънземни. Да не би общественото мнение да се подготвя за "идването на извънземните"? Кой знае истината? Всичко, което мога да кажа, е, че ако чуете, че "извънземните нападат" и властите започнат да взимат извънредни мерки, моля ви, моля ви, бъдете много предпазливи, преди да повярвате.

Помнете, че Илюминатите искат да приемете централния световен контрол над правителства, банки, валута и войска. Всичко, което се опитва да оправдае това, са илюминатите в действие и ние трябва да откажем да го приемем.

Илюминатите искат да ви манипулират, за да им предоставите авторитарни правомощия, а веднъж като се стигне до крайност, не съм в състояние да наблегна достатъчно на думата крайност, на целия свят ще бъде наложено фашистко правителство.

"Когато най-накрая твърдо наследим нашето царство с помощта на държавните преврати, подготвяни повсеместно за един и същи ден, след като безсмислието на всички съществуващи правителства бъде категорично признато... ние ще избием без милост всички, които вземат оръжие и се противопоставят на настъпването на нашето царство. Всяка нова институция, наподобяваща тайно общество, също ще бъде наказана със смърт." (Протокол на Илюминатите 15)

"Ние ще създадем правителство със засилена централизация с цел да държим в ръцете си всички сили на населението. [Новите закони]... ще премахнат една по една всички привилегии и свободи, разрешени на Гой, и нашето царство ще се отличава с деспотизъм в такива фантастични мащаби, че във всеки момент и на всяко място да бъде в състояние да очисти всеки Гой, който ни се противопоставя на дело или на думи." (Протокол 5)

"Гой са стадо овце, а ние сме вълците. А знаете ли какво става, когато вълците хванат стадото? Има още една причина, поради която те ще си затворят очите: защото ние ще продължим да им обещаваме, че ще им върнем свободите, които сме им отнели, веднага щом обуздаем враговете на мира и подчиним всички партии... Не си струва да споменаваме колко дълго време те ще трябва да чакат за връщането на свободите им." (Протокол 11)

Ние трябва да вземем важно решение. Аз съм решил за себе си, а същото са направили и много други. Ще се противопоставите ли и ще посветите ли остатъка от живота си на предотвратяването на този преврат и на ускоряване появата на любовта и свободата на тази планета? Или ще свиете рамене, ще отворите още една бира, ще смените телевизионния канал и ще позволите да бъдете още един служебен, компютъризиран, имплантиран с микрочипове робот? Седнете на задните си части и размислете дали и следващия път ще гласувате за това. Ще осъдите своите деца и техните деца на същия този кошмар. Във втората част на книгата ще разгледам някои от нещата, които можем да направим, но думите са недостатъчни, ако не бъдат подкрепени с действия.

Ако някой разполага с повече информация - факти, не хипотези - за онова, което става, много бих искал да я чуя. Сигурен съм, че ще разберете, ако в началото съм внимателен към подобна информация, но въпреки това бих бил благодарен да получа такава. Искам също така да изясня, че след публикуването на тази книга нямам намерение да се самоубивам, да изчезвам, да бъда заловен в компрометираща ситуация, да правя контрабанда с наркотици, да нарушавам закона (освен открито!) или нещо друго, което би се отразило на способността ми да казвам на хората какво става по всякакъв възможен начин. Всъщност аз ще положа особени усилия, за да избягна всяко от тях. Освен това съм в много добро здраве, благодаря ви, никога не съм се чувствал по-добре.

Ако нещо подобно ми се случи, ще знаете защо и ще знаете кой.

ЩЕ СЕ НАУЧИМ ЛИ НЯКОГА?

Тази първа част на книгата не е подробна история на света, нито има за цел да е такава. Аз просто се опитах да отсея някои основни теми, които според мен ще ни помогнат да сложим край на насилието, унищожението и контрола, скрит зад него.

Повечето хора, които са се прераждали на планетата през тези хиляди години, като индивиди не са били убиващи, преследващи фанатици. Аз съм първият, който го казва, и сега отново го подчертавам. Повечето са изживели живота си по най-добрия начин, по който са могли, в рамките на тази плътна физическа форма и при ограниченията на света около тях. Повечето не се прераждат, за да причиняват страдания, това не е тяхното намерение. Те искат да служат на планетата, а не да я унищожават. Но веднъж преродили се, ние можем да заприличаме на картингите от някой панаир, хванати в примката на едни и същи мисловни модели и в различна степен с Луциферното съзнание на кормилото.

Спомням си как веднъж, докато бях с моята приятелка Ева, тя получи ясновидско видение, което ми даде известна представа какво е да чакаш да се преродиш. Тя видя милиони хора, на които се разказваше какво става тук и как най-добре да си спомнят кои са след прераждането. Непреодолимото чувство, което я бе завладяло по време на това видение, бе неудовлетвореност от тези същества. Те знаеха какво трябва да се направи на Земята, но знаеха също, че след прераждане то натискът е толкова силен, че е много вероятно да действат по същия деструктивен начин като тези, които понастоящем са в плътните физически тела.

Преди да бъдем погълнати от вината за всичко, което е ставало през цялата човешка история, трябва да си спомним, че това е трудно за пребиваване място в момента и е било такава дълго време. Когато изтъквам деструктивното поведение на хората през тези хиляди години, аз не произнасям присъда, нито обвинявам индивидите. Аз предизвиквам мисловните модели, дисбаланса и явния контрол над ума, които са мотивирали това поведение. Всичките Августиновци, Йеронимовци, Хитлеровци и разни папи също са жертви. Аз предизвиквам и се опитвам да изложа техните мисловни модели, а не тях като безсмъртни същества. Дал съм на тази отрицателна сила символичното име Луцифер за удобство, но в действителност тя е краен дисбаланс, на който всички ние можем да бъдем подложени, ако позволим ценностите ни да се занимават. Това обаче не е естественото състояние на човечеството. Пак казвам: ние по природа сме добри, а не зли. Зад нашите действия стоят уникалната плътност на тази планета и сериозните негативни влияния и единственият начин, по който можем да променим това, е като мислим самостоятелно и се синхронизираме с нашите висши нива. Приемането, че тези нива съществуват, е първата и най-важна стъпка, която можем да направим.

Едно нещо става напълно ясно от моделите, споменати в тази книга досега. Всеки път, когато цялата информация свободно е протичала към обществеността и всеки е уважавал правото на другия да интерпретира тази информация по правилен според него начин, човешката еволюция се е изстрелвала напред. Всеки път, когато свободният поток от информацията е бил възпиран и подправян и е била налагана една система от вярвания, човешката еволюция е спирала или западала. *Това трябва да стои на първо място в нашия начин на мислене, докато търсим начини да построим честен и балансиран свят през идващите години.*

На някои хора може да им се струва, че виждам конспирация зад всеки ъгъл, но това не е така. Аз дълбоко вярвам във "фактора грешка" в историята и че не всяко събитие е дело на Братството. Но се опитвам да начертая пътека през последните двадесет хиляди години или там някъде, за да отсея общите брънки и връзки. В резултат на това повярвах, както и все повече хора по света, че наистина има една централна конспирация за манипулиране, която си проправя път през човешката история. Като се вглеждам във всички съвпадения, случили се за няколкото седмици, през които ме снабдиха с информация за тази конспирация преди завършването на книгата, става ясно, че другите нива съзнание искат хората да знаят, че има някакво сериозно дърпане на конците и че е време кукловодите да бъдат посочени. Те не могат да контролират събитията, ако ние не им сътрудним. Властта е в нас, не в тях, само ако можехме да го осъзнаем.

Надявам се, че в първата половина на книгата съм успял да изтъкна следното:

(1) Че в продължение на хиляди години са се появявали тайни общества на Братството, което

е било използвано за манипулиране на човечеството за всичко най-съществено по ужасяващи начини, и че неговата цел да установи диктатура над света е планирана да се реализира в наше време.

(2) Че извънземните вероятно са оказали съществено въздействие върху човешката еволюция.

(3) Че християнството и други догматични, наложени религии съвсем не цивилизоват света, а тъкмо обратното - задържали са нашата еволюция поне за две хиляди години.

(4) Че свободният поток от цялата информация и знания е пътят към свободата и разбирането, факт, потвърден от непрекъснатите примери на Църквата и политическите диктатури, които унищожават алтернативните възгледи за тяхната догматика и контрол.

(5) Че злините по света са изцяло причинени от огромното мнозинство, което позволява да бъде сляпо водено от малцина.

(6) Че убеждението, че някой има монопол над истината и мъдростта, вероятно е най-унищожителното и глупаво вярване изобщо възможно.

(7) Че вярата, че нашите плътни физически тела са по-висши от друга раса или култура, е, наред с религията и алчността, причината за почти всяка война и конфликт, преживени от човечеството.

(7) Че добродетел като прошката е единственият начин, по който ще прекъснем циклите на мъст и отмъщение.

Бих искал да се спра по-подробно на последните три точки. Нашата вяра, че физическото тяло сме "ние" като цяло, трябва да се промени, ако ще се освобождаваме от тези цикли. Именно това вярване кара хората да търсят отмъщение в този живот за онова, което е причинено на предците на техните тела преди стотици и дори хиляди години, докато тялото е просто средство, чрез което тяхното съзнание преживява този плътен физически свят. То е като двама души в различни скафандри на Луната, които се бият заради нещо, което други двама космонавти са си направили един на друг, докато са носели същите скафандри преди години. Ще кажете, че е лудост и все пак погледнете Северна Ирландия, Средния Изток, бивша Югославия и т. н. - точно това правят те на практика. Само като разберем това, ще можем да го спрем. Това е една от причините, поради която илюминатите работят толкова усилено да държат настрана духовните истини от масите, а е от решаващо значение това прикрито познание, изложено в тази книга, да стане широко известно. Дори тогава това разбиране трябва да е по-широко и по-зряло от системите от вярвания като индуизма, който използва кармата и прераждането, за да оправдае някои ужасни начини на поведение. Освен това, като прехвърляме отговорността за нашите действия на някой друг, все едно, че предаваме смъртоносно оръжие. Като разчитаме на други да ни ръководят и да ни казват какво да правим и мислим, ние полагаме основите за цялото насилие, болка и страдания, които съм документирал.

Голямото мнозинство от онези, които преследват невярващите или друговерците, всъщност си мислят, че изпълняват Божиите желания. Те са позволили да бъдат обработени така, че всеки път, когато им се каже, че това е Божия заповед, те да я следват безпрекословно. Никой не би могъл да ги убеди, че постъпват неправилно. Те са хора на своето време, контролирани от системата от вярвания, програмирана в тях. Днес е същото с милиарди хора, които са обработени да мислят по начина, по който Братството иска, и те осмиват осъждат и дори убиват онези, които оспорят неговите глупости и контрол. Каква е разликата между това и ужасите на религиозното и политическо преследване в миналото, освен в средата и мащаба? И двете са резултат от едно и също немислене, същите реакции на работи и желанието да се прехвърли отговорността за мисленето и действието на други. Силите на унищожението постигат толкова голям успех, защото хора, които не мислят, са убеждавани, че мислят. Нищо не е по-ограничено от ограничения ум, който мисли, че е непредубеден, и нищо не е по-манипулирано от манипулацията ум, който мисли, че е свободен. Това е пълна илюзия и при все това аз всеки ден срещам такива хора.

През по-голямата част от последните дванадесет хиляди години и повече ние сме залитали от крайност в крайност, защото на колективно ниво не сме имали скромността да признаем, че не знаем всичко или почти всичко. Няма начин да уравнием цялото познание и разбиране, докато една група мисли, че разполага с всички отговори и другите мислят същото. Имали сме

римокатолическата църква, която преследвала неверниците, защото вярвала, че разполага с истината; после дошли протестантите, които преследвали католиците по същата причина; после протестантите се разцепили на фракции, предизвикани от незначителни различия помежду им, и те се преследвали едни други, защото всяка фракция вярвала, че тя притежава истината; после дошла материалистичната наука, която продължила да разграничава и осъжда онези свои представители, които оспорвали догмата този-свят-е-единственият-съществуващ. Всяка фракция и догма решава, че тя притежава истината, изгражда империя на дохода и влиянието и я защитава срещу всички пришълци, особено ако носят нови знания, които да поставят под съмнение статуквото. Този манталитет смята запазването на привилегиите чрез статуквото за далеч по-важно от напредъка на човешкото разбиране. Всеки, който е на кормилото, се опитва да избута всички останали от колата.

Манталитетът "бее-бее", при който масите правят онова, което им кажат малцината, а понякога дори и един единствен човек, е в основата на контрола над човешкото съзнание. Разделяй и владей е велика всеизвестна истина. Следвайки тази политика, трябва да създаваш разделение. Ако има крайно десни, трябва да се създадат и крайно леви, за да ги противопоставите. Разделението има нужда от две крайности. Много хора се подвеждат по "радикалното" крило в политиката, докато си мислят, че са изобличили системата. Как е възможно една единствена или малка група от хора да е контролирала милиони от държавите и империите през цялото човешко съществуване? Какво беше казал Ганди? "100 000 англичани не могат да контролират 300 милиона индийци, ако тези индийци не им сътрудничат." Вместо това цели цивилизации само са "блеели" и са следвали водача на стадото. Или са позволили да им бъдат предложени привилегии от диктатора, бил той мъж, жена или система, и са пренебрегвали несправедливостите, изстрадани от техните събратя. Това е чистата истина за днешния свят. Но аз си спомням какво пастор Ниймоелър, жертва на нацистите, е казал:

"Първо дойдоха за комунистите, но аз не реагирах, защото не бях комунист. После дойдоха за трейдюнионистите, но аз не реагирах, защото не бях трейдюнионист. След това дойдоха за мен, но не беше останал никой, който да се застъпи за мен."

Ако пренебрегваме несправедливостта към другите, ние сме точно толкова отговорни, колкото и онези, които пряко причиняват тази несправедливост. Както пак казва Ганди: "Мълчанието е мълчаливо одобрение." Време е разделението да отпадне и да се застъпим един за друг. Те може да са в състояние да хвърлят в затвора, да убиват или да дискредитират малцината, които казват достатъчно, но не могат да постъпят по същия начин с милиони, застанали един до друг заедно. Властта е единствено способността да убедиш една група от хора, че имаш власт над тях. Властта е илюзия и проличава, че е такава, когато всички хора се съберат и кажат с мирни средства не, това не е правилно и не е приемливо.

През вековете на човешко съществуване във всички тези теми присъства необходимостта от отмъщение. Ако не друго, то това е най-деструктивната от всички емоции. Всички ние я усещаме инстинктивно, когато чувстваме, че някой се е отнесъл към нас нечестно. Това е разбираемо при напреженията на тази планета. Много пъти през моя живот, когато хората са постъпвали зле с мен, съм имал желание да им го върна. Понякога това чувство все още ме обзема, когато се случи нещо, към което изпитвам силни чувства. Но ние трябва да поемем дъх и да помислим, преди да реагираме инстинктивно, търсейки отмъщение. Ако направите това, ще видите по-всеобхватните последици, които това деструктивно желание за отмъщение може да предизвика. Това не означава, че вече няма да се чувствате наранени, но нуждата да накажете онези, които смятате за отговорни, ще отпадне.

Това е толкова важно, че нямам думи да го опиша. Както казва вождът Сиатъл:

"Когато собственият ти народ се разгневи от някакво реално или въображаемо зло и обезобразят лицата си с черна боя, техните сърца също биват обезобразени и стават черни. Тогава тяхната жестокост е неумолима и не знае граници. Нашите старци не са в състояние да ги спрат. Истина е, че отмъщението се смята за печалба, дори и с цената на собствения им живот, но старците, които остават у дома по време на война, и стариците, които ще загубят синовете си, знаят по-добре."

Това, което видяхме досега в книгата, са циклите на отмъщение и мъст. Цикълът на преследване на един човек от друг и на необходимостта от поправяне на това зло чрез по-нататъшно, често по-голямо преследване в замаяна. Главно невинните страдат, не преследвачите. Не всеки пуритан е искал да преследва хора от другата вяра, нито всеки католик или англикан. Но при все това те са жертви от другата страна, когато се върнат за

отмъщение. Докато не простим на своите врагове, включително на илюминатите, няма да можем да прекъснем тези цикли от човешка и планетарна болка и унищожение, защото жаждата за мъст ще продължи да съществува. Прошката може да изглежда стара и позната тема, но мъдростта не е нова. Тя е толкова стара, колкото самото Сътворение. Прошката е била и винаги ще бъде ключът към човешкия прогрес. Нито за миг не твърдя, че е лесно да простиш при обстоятелствата, при които сме поставени, но това е единственият начин. Ако ще изграждаме нов свят, задача, която ще обсъдим в Част II, ще се измъкнем от циклите на мрака, като си простим един на друг, отхвърлим контрола над ума и откажем да бъдем овце, водени от овчари под човешки, извънземен или объркан нефизически облик.

Време е да отворим очите си и сърцата си и да поемем отговорността за нашите мисли и действия. Време е да се събудим и пораснем. Ако го направим, ни очаква изумително бъдеще и точно към това видение ще се насочим сега.

Част II СВЕТЛИНАТА

14

СБОГОМ НА ВСИЧКО ТОВА

През годините на "бума на бебетата" след последната Световна война е имало масово прераждане на души на доброволци.

Някои доброволци били дошли по-рано, а други пристигнали през четиридесетте години. Напливът на "доброволческите" бебета, родени през тези следвоенни години, обаче бил от всички онези, които били избрани да бъдат на гребена на промяната и трансформацията. Ще цитирам едно послание от контактър от "Истинските вибрации":

"Онези от вас, които са на предната линия, са по-скоро като снегорин. Вие сте тънкото острие на клина. Вие наистина имате, как да го кажа? Предполагам, че до известна степен имате гадни задължения. Трябва да свършите страшно много, но въпреки това вие сте в състояние да свършите страшно много. Затова сте били избрани да дойдете, затова сте тук, да изринете боклука и да разчистите място, за да улесните другите."

Трябва да отбележа, че когато нисшият Аз и мозъкът декодират мисли, формирани от висшите нива, те често се предават устно и писмено в стила на контактъра. Докато някои ще кажат, че сте дошли да отстраните негативното доминиране, други ще кажат, че сте дошли да изринете боклука. И в двата случая преродилите се доброволци, които живеят в това време - не само следвоенните бебета - са тук, за да изиграят ролята си за промяна на човешкото съзнание чрез връщането му към естественото му състояние на любов, мир, състрадателност и мъдрост. Задачата на доброволците е да помогнат на планетата да се излекува, да премахнат доминирането на Братството и да разчистят пътя пред днешните бебета и малки деца, които да създадат един нов свят, в който Луциферното съзнание няма да им създава проблеми. Доброволците получават подкрепа от огромна мрежа от високо развити същества от други честоти и от извънземни, които искат да освободят планетата от онези, които имат други, не толкова похвални амбиции за човешката раса. Това е време на избор. Доброволците са направлявани в изпълнението на три основни задачи:

(1) Да повишат човешкото съзнание, като предават информация, която отваря умовете и помага на хората да си спомнят онова, което дълбоко в себе си вече знаят за естеството на живота, Сътворението и протичащата в момента трансформация. Това им помага отново да влязат в синхрон със своя Висш Аз и да проникнат до вечните си знания.

(2) Да поправят енергийната мрежа и да подготвят системата на Атлантида за приближаващия се момент, в който тя ще замени временната система, действаща от хиляди години. Това включва реактивиране на хармоничните ключове, които ще отключат онези невероятни силни енергии, които са били изключени в края на Атлантида, както е описано символично в легендите за крал Артур.

(3) Да насочат към Земята енергии, които ще балансират силното отрицателно доминиране в нейната енергийна мрежа, причинено от цялата негативност, генерирана от болката, конфликтите и насилията, документиращи в тази книга.

В тази глава ще разгледам някои от начините, по които се върши това и как всеки може да помогне; освен това ще разгледам и последиците, които можем да очакваме във всекидневното си. Доброволци, колективно познати под името "работници на светлината", насочват енергии към мрежата. Всеки може да прави това, както обяснявам в книгата си "Да излекуваме света". Това не е клуб с ограничен достъп за избраници. Няма "избраници", само хора. Енергията преминава през техните енергийни полета и физически тела и се трансформира в честота, която Земята може да поеме. В тези случаи човешкото тяло заприличва на акупунктурна игла за планетата, която насочва и балансира енергийните потоци. От съзнателното ми пробуждане през 1991 г. съм посетил всяко кътче на Обединеното кралство и други части на света в

изпълнение на тази задача: места като Перу, Боливия, Еквадор, Чили, Колумбия, САЩ, Италия, Египет, Израел, Германия, Холандия, Дания, Ирландия и Франция. По пътя имах някои поразителни преживявания, както разказвам в автобиографията си "В светлината на преживяното". Десетки хиляди хора вършат тази работа съзнателно, а милиони - несъзнателно.

Постъпващите енергии, които ще повишат честотата на енергийното поле на Земята, са до голяма степен фотонният лъч, който споменах по-рано в тази книга. Орбитата на Слънчевата система ни прекарва обратно през фотонния лъч -ребалансиращият лъч от частици с висок заряд, което дава шанс на онези, които са готови да се издигнат до по-високи честоти. Духът на Земята, енергийното поле на планетата, трябва да направи точно това. Периодът на благоприятни възможности за Луциферното съзнание приближава своя край и ще трябва да чака, докато му се предостави нова възможност било от човечеството, било от друг поток съзнание. Пресметнато е, че на Земята ще са й нужни две хиляди години, за да пресече лъча, така че всичко това няма да стане още утре, но ни предстоят големи промени. Навлизането в лъча е като пресичането на светлината, хвърляна от фар или фенерче. Първо навлизате в поразсеяна, по-слаба светлина, а после пресичате центъра, където светлината е най-силна. Вярвам, че по някое време през нашия век Земята е започнала да навлиза в разсеяната "светлина" на фотонния лъч и към 60-те години това вече оказва явно въздействие върху онези, които са били отворени за това явление. Не се налага да се отваряте за него и за промените, които поражда в енергийното поле на планетата. Принуда няма, но има последици.

През 60-те години много хора, особено младите, се настроиха на вълната на тези енергии и това се прояви като периода, познат като "силата на цветята". Енергията е съзнание, а енергиите носят информация и познание, които вдъхновяват ценностите, скрити зад явлението от 60-те години. Ако се вслушате в музиката в стил "силата на цветята" и в протестните песни от онова време, ще чуete темите на вибрациите -добро, зло - на променящите се вибрации - любов за всички - и на времето, което променят. И трите отразяват познанието за онова, което става през този период на велико пробуждане на човечеството. През 70-те и 80-те години, докато Братството дърпаше в друга посока и се опитваше да разруши този начин на мислене, ние бяхме свидетели на повишаване на съзнанието по отношение на природата, засилване на движенията на природозащитниците, на вегетарианството и експлозиите от човешко милосърдие като "Жив щит". Сега, през 90-те години, докато навлизаме все по-навътре в лъча, идва времето да се събудим, като ребалансирането на енергийното поле на Земята ни помага отново да се свържем с нашите висши нива и така да станем "едно цяло".

Непрекъснато срещам хора, които внезапно са се пробудили и са започнали да виждат света в нова светлина. Те не могат да разберат защо преди не са могли да видят онова, което сега е очевидно за тях. Но причината е проста. По-рано в живота си те са действали предимно и единствено чрез съзнателното ниво, онази част от нас, която е подложена на жестоките ограничения на плътното физическо тяло. То може да е, и в повечето случаи е програмирано от съобщенията, които непрекъснато получава чрез очите и ушите в този контролиран от Луцифер свят и ние можем да повярваме на някои нелепости. Когато отново се свържем с всички нива, нашите възприятия отразяват напътствието на нашата по-висша мъдрост и разбиране и ние виждаме в какъв побъркан свят живеем. Когато се осъществи това повторно свързване, то може да прилича на преливане на язовирна стена, докато познанието и информацията прииждат в съзнателното ниво, и това може да е травмиращо време, през което вие ще се опитвате да осъзнаете какво става с вас и вашия живот. Писал съм за това в "Да излекуваме света".

Колкото повече всички ние успеем да повишим собственото си вибрационно състояние като мислим, стремим се към истината, мъдростта, любовта и разбирането и ги търсим, толкова по-високи ще са вибрациите, които могат да се предадат чрез нас на Земята, и толкова по-бързо ще отстраним доминирането на Луцифер. В едно съобщение от контактър във "Истининските вибрации" се обясняваше нещо такова. Във връзка с изключените енергии през последните дни на Атлантида, се казваше:

"С ускоряване на енергиите около вашата планета онези латентни енергии, които са били оттеглени, постепенно отново ще бъдат въведени. Ще бъдат постепенно разбудени. С повишаване на съзнанието на вашата планета онези от вас, "работниците на светлината", които работите заедно за повишаване на вашето съзнание, ще можете да поддържате все по-пречистени вибрации, а ние ще можем да ви използваме като катализатор, за да запазваме все повече енергии. Колкото повече от вас повишат съзнанието си, толкова повече енергии ще можем да разбудим ние."

Книгите на тази тема, разговорите, интервюта в медиите, дискусиите с приятели и насочването на енергии, всичко това помага за пробуждането на хората и за повишаване честотата на енергийното поле. Пробуждането е предизвикано до голяма степен от енергийните промени в нефизическите нива и дори когато говоря, мога да почувствам как енергията се излива през мен в аудиторията и обратно. Именно там става най-важният обмен. Но думите, написани или изречени, са също енергия и те могат да бъдат изключително силни за достигането на информацията до съзнателното ниво, за да се предизвика програмирането. С всеки човек, който променя своя начин на мислене, ние правим още една крачка към онзи момент, в който силата на това разбиране ще бъде достатъчно голяма в колективния ум на човечеството, за да бъде на разположение на всеки, както е при "синдрома на стоте маймуни". Най-силно предизвикателство към Луцифер може да се отправи именно чрез колективния ум. Вярвам, че ние се приближаваме към тази "критична маса", когато колективният ум започва да действа като източник на положително, а не на отрицателно влияние върху нас, "индивидите", които сме свързани с него. Когато това стане, ще видим хората да се променят със скорост, която трудно може да се опише.

Аз обаче не внушавам, че това време на промяна ще е лесно за когото и да е. Тези, които са дошли тук, за да бъдат на гребена на трансформацията, често са били "тествани" до предела на своята издръжливост, особено на емоционално ниво. Това има за цел да даде воля на цялата им вътрешна емоционална и душевна сила и кураж. Сега е моментът, в който всичко преживяно в предишни физически животи ще трябва да бъде призовано на помощ, защото Луциферното съзнание и неговите проявления чрез икономическите, политическите, военните и промишлените учреждения няма да си отидат тихомълком. Но не се бойте, то ще си отиде. Вече е на път. Пробуждащите се хора се оказват скарани с обществото, в което живеят, и дори със собствените си семейства. С разширяването на тяхното съзнание те достигат до по-високи нива на познание, мъдрост и разбиране. Онези, които имат смелостта открито да дадат израз на чувствата си, предизвикват конвенционалното мислене и поведение от почти всеки вид. Те са наричани единствено с имена като "смахнати" или "опасни" от онези, които са все още хипнотизирани от физическия свят Луциферното съзнание работи упорито за уронване на престижа им, точно както е правело преди две хиляди години и в много други случаи от историята. Но то няма да успее.

Онова, което ще стане - и става - е, че броят на хората които се отварят за тези промени, ще се увеличава непрекъснато, докато не станат мнозинство. Онези, които се съпротивляват, накрая ще престанат да се прераждат и ще продължат своята еволюция на ниво, подходящо за сегашното им състояние. Те няма да спрат да съществуват, защото ние всички живеем вечно, но повече няма да могат да живеят на тази планета, тъй като нейната честота ще е далеч отвъд тяхната. Около планетата има множество честоти. Докато нейната честота се повишава, някои от по-ниските честоти ще отпаднат. Може да си го представите като изкачване по стълба. С всяко следващо стъпало, до което достига ръката ви, краката ви оставят другите зад себе си. Съзнанието, което все още е настроено на долните "стъпала", докато Земята се придвижва напред, ще бъде засегнато по много начини. Тяхната скорост на вибриране няма да е в синхрон с енергийното поле на планетата, на която живеят. Това ще се отрази на тяхното поведение, душевна и емоционална стабилност и на физическото им здраве.

Сред тях ще са Братството и хората, които все още държат на стария ред. Това ще породи напрежение между онези, които искат да донесат промяна и свобода на начина на живот и изразяване, и онези, които искат да се противопоставят на неизбежното, като се опитват да принудят хората да се подчиняват на старите структури. За онези със затворени умове, които се държат за статуквото, ще настъпи момент, когато вибрационната пропаст между тях и планетата ще бъде толкова голяма, че те ще престанат да се прераждат. Въздействието върху тяхното поведение ще се прибави към негативните аспекти на този преходен период и от всеки зависи да им помогне с любов и разбиране. Бих подчертал обаче, че не всеки, който изостави своята физическа обвивка през следващите години, ще пострада от последиците на вибрационната промяна. Много ще се придвижват към момента, който винаги са планирали, техните преживявания в това превъплъщение ще приключат. Но онези, които продължават с промените, и онези, които не го правят, ще стават все по-забележими с всеки следващ месец. В "Да излекуваме света" съм предложил начини, по които можем да увеличим скоростта на настройване, като излекуваме себе си и планетата. Защото без съмнение да се излекуваме, да се обичаме и да си простим е единственият начин, по който ще излекуваме Земята и ще позволим на Земята да ни излекува. Като се лекуваме духовно и емоционално, ние променяме характера на енергиите, които генерираме в света. Любовта е най-могъщата от всички енергии. Любовта е отговорът.

Промените във вибрациите, ускорявани в дадени моменти от конкретни астрологически групирания, ще засегнат целия свят. Нищо и никой няма да бъде отново същият. Всичко е едно и също съзнание в различни състояния на съществуване. Така че ако съзнанието се променя в нашата част от Сътворението, то трябва да засегне всичко - начина, по който мислим; нашите емоции; нашите тела; физическата Земя; времето; а за онези, които избират да се противопоставят на промяната до края - дори способността им да останат в превъплъщението си. В едно съобщение, предадено от други нива на съзнание през 1990 г., се говореше за замесеността на взаимоотношенията и мненията. Тези теми ясно присъстват в писмата, които получавам, и при хората, с които се срещам:

"Сега чувствам, че усещате прииждащите енергии, енергиите, които заобикалят вашата планета. Това кара много от вас да си задават въпроси. Това кара много от вас да преоценят изцяло своя начин на живот, къде бихте искали да отидете, какво искате да правите. Това предизвиква огромни катаклизми. Някои от тях са много объркващи, много тежки, много тревожни. Много хора, които имат връзка с друг човек, откриват, че повече не могат да продължават тази връзка, защото техните партньори не могат да се настроят към онова, към което се настройват те. То предизвиква огромна бъркотия. И аз съм казвал на този чувствителен (медиум) не веднъж, че вие трябва да се организирате в групи, за да се подкрепяте един друг..."

Дори някои продължителни връзки приключват, когато единият партньор избере да поеме духовната пътека, а другият - не. Хора, които винаги са имали много общо помежду си, внезапно стават като непознати един за друг. Те буквално са на различни вълни. Веднъж като единият партньор започне да реагира на промените и да върви в крак с тях, подтиците на неговия вътрешен Аз ще са далеч по-силни от желанието му да запази една връзка, колкото и много да обича партньора си. Някои ще си тръгнат за дълго", за да следват своя път, други ще се разделят за добро. Но когато и двамата партньори изберат да следват честотите, тяхната връзка ще стане поздрава и ще се развие на ново ниво и разбиране за любовта. Виждам как естеството на връзките и ситуациите в семействата така и така се променят. Няма да има "норми" и хората ще избират да живеят и обичат по различни начини, които днес биха се сметнали за шокиращи и скандални. Нищо подобно. Любовта е любов. Ще видим завръщането на голямото семейство и вече няма да се набляга толкова на днешния модел семейство от двама партньори и две деца.

В други книги съм правил връзка между онова, което се случва днес с енергийното поле на Земята, и чаша вода. Ако искате да повишите нивото на водата от дъното на чашата догоре, трябва да пуснете чешмата. Докато правите това, спокойствието на водата се нарушава и колкото по-силна струя пускате, толкова повече объркване, хаос и вълнение отприщвате в чашата. Когато чашата се напълни догоре и спрете чешмата, спокойствието бързо се връща, но на много по-високо ниво от преди. Ако от този пример разглеждате водата като енергийното поле на Земята, а крана като прииждащите енергии, ще видите, че са възможни много крайни последици. В "Истинските вибрации", написана през 1990 г., предавам предсказания на медиуми във връзка със следните теми през това и следващото десетилетие:

Нарастващи и често смущаващи крайности във времето и други природни бедствия, включително големи пожари.

Разрастване на конфликтите по целия свят до момента, в който Обединените нации ще бъдат съкрушени.

Срив на световната икономическа система.

Увеличаване на политическите права.

Разпадане на Съветския съюз и други големи държави и империи.

Край на Британската монархия, традиционната политика и държавните институции и на конвенционалното икономическо и научно мислене.

Срив на религиозните империи, като римокатолическата църква, и увеличаване на религиозните права като последен отчаян опит за запазването им.

Чупещи рекорда земетресения, вулкани, огромни океански вълни и обща геологична активност.

Времето като че ли минава по-бързо с всяка следваща година. Това е ефектът от ускоряването на вибрациите и забързването на "космическото време". Това не може да се забележи при часовниковите стрелки, които се движат по-бързо, но можете да го усетите и като че ли имате все по-малко време, за да свършите всичко.

Тези последици ще са резултат от две неща. Мрежата на Братството ще се опитва да причини колкото е възможно повече разрушения, за да спре трансформацията и да задържи енергийното поле на Земята, за да не може то да направи еволюционния скок и да ги остави зад себе си. Смятам, че те ще използват своите знания и технологии, за да се опитат да отслабят мрежата и да спрат повишаването на честотата. Те дори притежават технологии, които въздействат на времето в по-ограничени райони. Промените в енергийното поле на Земята също ще породят много от тези ефекти, но има нещо, което можем да направим. Ситуацията е следната и е доста лесно. Колкото по-малко баланс има в енергийното поле, толкова повече разрушения ще причинят ребалансиращите въздействия на фотонния лъч. Затова колкото повече ние, човечеството, помагаме за създаването на този баланс, толкова по-нетравмиращ ще бъде този период във всяко едно отношение. Колкото по-надолу натискате едното блюдо на везните, толкова по-драматично те ще "си го върнат" като се хвърлят да търсят равновесие. Принципът е същият и с енергийното поле на Земята. Колкото повече енергия, наречена любов, генерираме от нашата сърдечна чакра към Земята, хората и всички форми на живот, толкова повече ще помогнем на планетата да уравни отрицателното. Това ще смекчи процеса на преминаване през балансиращия лъч. Всички ние сме в състояние да го направим, нужна е само воля и промяна на възприятието. Вие можете да направите тази промяна сега, ако поискате. Обичайте себе си, обичайте врага си, обичайте света.

Ние не сме сами. Други потоци от извънземно съзнание се трудят в наша помощ. Но те няма да се натрапят на нашето право на свободна воля, както правят илюминатите. Ние трябва да помолим за тяхната помощ. Но повече от всичко имаме нужда да помогнем на себе си.

Ние определено се нуждаем от цялата подкрепа и любов, която можем да получим, защото Луциферното съзнание знае какво става и какъв е характерът на обратата в съзнанието, който се извършва. То отдавна знае за това и отдавна се приготвя за него. Следващите няколко години ще бъдат страховтно преживяване. Отворете сърцата си и затегнете коланите.

ИКОНОМИКА НА ЗАДОВОЛЕНИЕТО

Духовното просветление е прекрасно, но без практическо изражение то може да бъде надвито от силите на контрола. Ние трябва не само да мислим за любов и промяна, но трябва и да ги изживеем.

Ако например не предизвикаме на практика амбициите на Братството, ние позволяваме духовната революция - Бунтът на роботите - да бъде блокирана. По-трудно е да въстанеш и да мислиш самостоятелно, когато имаш вътре в себе си микрочип, който предава съобщения на Братството, отколкото когато си свободен от подобно вмешателство. А така манипулираните хора трудно ще генерират любовта и разбирането, от които спешно се нуждаем. В останалата част от книгата ще очертая някои от начините, по които можем да ускорим духовната революция и да спрем Братството, преди то да ни е спряло. Ще започна с икономическата система, която елитът контролира понастоящем.

Дори с шест милиарда души, обитаващи тази планета, все още е възможно да се задоволят потребностите на всеки. Онова, което е невъзможно, както казва Ганди, е да се задоволи алчността на всеки. Икономическата система, която задоволява исканията на малцина, като отхвърля потребностите на мнозинството, е в период на упадък. Тя е екологически неиздръжлива и дори в своите примитивни икономически начала е достигнала края на пътя. Не се оставяйте да бъдете измамани от онези компютърни екрани във финансовите центрове и от икономистите с техния жаргон и език на Системата. Те са програмирани и са научени да повтарят като папагали курса на Системата, защото не притежават проникателността да виждат отвъд нея. Това ги прави лесна плячка за елита на илюминатите, които ги убеждават или подкупват да подкрепят още по-голямата централизация. Настоящата система не работи и затова въз основа на "нещо трябва да се направи" те предлагат още по-централен контрол от рода на една Световна централна банка. Това не променя нищо. Същото безумие, контролирано от шепя хора.

Първото нещо, което трябва да направим, е да изключим икономическия растеж от нашата преценка за човешки и икономически успех. Брутният вътрешен продукт (БВП) е числото, което хипнотизира и контролира политиката на правителствата по целия свят. Но БВП е безсмислен. Всичко, което той измерва, е количеството пари, сменили собственика си срещу стоки и услуги през коя да е година. *Това е той*. Икономическият растеж не е измерение на икономическия успех, той е просто измерение на икономическата *активност*. Все едно да измерите успеха на футболен отбор въз основа на пробяганите километри в един мач, вместо въз основа на головете, които е отбелязал. Всеки път, когато има природно бедствие, причинено от преследването на икономическия растеж, парите, изхарчени за противодействие на това бедствие, *се добавят* към икономическия растеж, защото то допълва икономическата *активност*; всеки път, когато някой е болен и се нуждае от лечение, то се добавя към БВП; същото е и при война. Системата на самоунищожение взема парите, натрупани от растежа, и парите, натрупани от *последниците* от растежа, и вместо да вземе едните от другите, тя събира двете. Потресаващо? Разбира се, но това е системата, която контролира вашия живот и разрушава планетата.

Всяка система, която използва показателя на растежа като измерение на националния, човешкия и икономическия растеж, трябва да създаде просто свят с едно измерение, който отразява характера на неговата икономика. Точно това искат bankerите на Братството. Всяко нормално общество, в каквото ще се превърне нашето, трябва да има измерения на човешкия прогрес, които отразяват съществата с множество измерения, каквито сме ние, от рода на:

Колко малко са бедните?

Колко малко са бездомните?

Колко малко са гладните?

Колко малко са самотните?

Колко малко са нещастните, недоволните и нереализиралите се?

Колко малко чувстват, че са отхвърлили възможността да реализират пълния си потенциал?

Колко малко чувстват, че животът им е контролиран от други?

Това са някои от истинските показатели на човешкия прогрес и при все това те са тези области, които сегашната система пренебрегва, защото онези, които я контролират, искат да държат хората в плен, а не да ги виждат свободни. За да оцелее тяхната система, тя трябва да увеличава, не да намалява, всичко от този списък. Онова, което е добро за хората, е гибелно за Системата. Ще забележете също, че измеренията, които изброих, се отнасят до "колко малко?". Днешната система измерва успеха само в "колко много?". Увеличаването на "производството" е всичко, за което може да мисли. Колкото повече единици работа може да произведе, толкова по-успешно се твърди, че е. Запитайте министрите от правителството за осигуряването на здравни грижи и те ще отговорят, оправдавайки своята политика: "Ние лекуваме повече хора откогато и да било преди." Но защо? Защо толкова много се нуждаят от лечение? Със сигурност успехът в здравните грижи трябва да се измерва с това колко малко се нуждаят от лечение и колко много хора са здрави, а не колко много са болни.

Системата вижда в повишаването на цените на жилищата белег за икономически успех, докато хиляди живеят на улицата, защото не могат да си позволят дом. Със сигурност успехът трябва да се преценява въз основа на това колко малко хора са бездомни, а не колко повече пари ви трябва всяка година, за да си купите къща.

Целият производствен манталитет е толкова абсурден, че транспортните министри приветстват увеличаването на продажбите на коли (навсякъде), докато в същото време се оплакват, че не могат да си позволят да построят всички нови пътища, необходими за да се справят с натовареното движение (последница от производството).

Ускоряването на човешкото и индустриалното производство няма да реши проблемите на света. То поражда повечето от тях. Америка е консумирала повече изкопаеми горива и минерали през последните петдесет години, отколкото цялото останало човечество през целия период на човешката история. Ако растежът е начин да се елиминират бедността, без-домността, глада и всички други човешки злини, защо Америка не е успяла да го направи, въпреки че е унищожила планетата в такива самоубийствени размери? И какво щеше да стане със Земята, ако всяка страна се опитваше да прави същото? Но точно това те са тласкани да правят. Манипулираните от Братството политици и икономисти дори са измислили невъзможното в отчаяния си опит да оправдаят това и да скрият реалното състояние на нещата. Сега те говорят за "значителен растеж", докато такова нещо няма. Никакъв растеж не е значителен, защото ние живеем на планета с ограничен размер, с ограничени възможности да понася наказанието. И при все това журналистите и интервюиращите никога не ги питат за това очевидно противоречие.

Зелените партии са осмивани заради тяхната политика, насочена към ненарастваща икономика. Но какво би могло да бъде по-разумно и ефективно? Според тази политика не трябва да има растеж, а значително ежегодно намаляване на скоростта, с която използваме природните "ресурси". Това намалява деструктивното производство, като се извлича повече от по-малкото; като нещата се правят толкова дълготрайни, колкото позволяват технологичните познания; като отпадъците се рециклират обратно в производствения процес и по-този начин се намалява необходимостта да се взима повече от планетата; като се изолират сградите, за да се занижи количеството гориво, необходимо за отоплението им; и като се насърчава местното производство за местна консумация, за да се понижи необходимостта от транспортиране, голямото количество камиони, шосета и др. Списъкът на начините, по които можем да извлечем повече от по-малкото чрез здравия разум, е безкраен. Това ще доведе до устойчива, стабилна държава, до икономика, при която от Земята няма да се взима повече, отколкото тя може безопасно да усвои. В бъдеще няма да имаме нужда да взимаме изобщо нищо от Земята за нашите горива, защото няма да има такава необходимост след като разберем естеството на енергията и как да я впрегнем за топлина и сила.

Теорията, която се опитва да оправдае растежа като начин за премахване на страданията, се нарича "капка по капка". Съществува убеждението, че ако се позволи на богатите да експлоатират и да стават все по-богати, така на върха ще се натрупат пари, които "капка по капка" ще отиват в надници и услуги, за да се осигури прихода на онези, които се намират по-долу в икономическата скала. Същото оправдание се прилага и за държавите. Ако богатите стават все по-богати, те ще търгуват с бедните и парите бавно ще потекат към тях. Проблемът е, че това не действа, и bankerите на Братството знаят, че не действа. Не се и предполага да действа. Повечето от парите остават в близост до върха на пирамидата, защото колкото по-близо сте до върха, толкова повече ви плащат. Онези на дъното трябва да преживяват с остатъците, които падат от масата на богатата, и които, просто казано, са онова, което наистина изтича. На дъното на пирамидата повечето от хората по света се борят дори за насъщните си потребности, а често и не успяват да

ги задоволят. Повече от век светът изживява период на бърз икономически растеж и при все това половината от населението на планетата живее в относителна или абсолютна бедност. Около един милиард живеят в пълна бедност, определението за която е "условия на живот, характеризиращи се с такова недохранване, неграмотност и заболяемост, които са извън всяко приемливо определение за приличен живот". Но заблудата от растежа "капка по капка" е хипнотизирала всички политически движения, с изключение на зелените партии. Запитайте някой капиталист, комунист, социалист или либерал-демократ за начин за икономическо подпомагане и те ще ви дадат версия на вземи, направи и изхвърли, основаваща се на бавното капене.

С повишаване на честотите и разширяване на съзнанието тази илюзия се отхвърля от милиони хора и техният брой ще нараства с още по-голяма скорост. Дори онези, които някога са отхвърляли или пренебрегвали анализа на зелените, започват открито да поставят под съмнение икономическата лудост, която ни е втъплено да почитаме. Финансистът милиардер Джеймс Голдсмит казва следното в лондонския "Таймс":

"Икономическият растеж е начин за измерване на успеха, а науката и технологиите са негови основни оръжия. Това твърдение е в основата на съвременната мисъл, но аз го поставям под съмнение. Водещото съвременно общество, Америка, е родило най-големия в историята изблик на икономически растеж и материален просперитет. През изминалите петдесет години нейният вътрешен брутен продукт (БВП) е нараснал от \$1,5 трилиона на \$5,9 трилиона, изчислено в твърди, коригирани според инфлацията долари. Американската наука и технологии са постигнали невероятни изобретения. И при все това американското общество е тежко болно."

Все още ще има добичета на Братството, които ще се опитват да задържат и оправдаят всичко онова, което описах, защото те вярват, че лично за тях това е най-доброто, и затварят умовете си за променящото се съзнание. Но опитът да се подкрепи тази икономическа лудост ще е като да се опитвате да запушите дупките в рушащата се дига. Защото на всеки процеп, който успеете да възстановите временно, ще изскочат дузина други, докато цялата дига не бъде отнесена. Икономическата система трябва да си отиде и ние трябва да спрем да ѝ сътрудничим. Онова, което трябва да осъзнаем, е организираният от Братството срив на глобалната икономика с намерението да се въведе световна централна банка, обещаваща да я възстанови. Това е тяхното намерение и докато никой не иска повече от мен Системата да бъде разрушена, ние трябва да се противопоставим на централизацията и на използването на срива за откъсване от Системата. Можем да очакваме крах на глобалните стокови пазари, какъвто Братството без проблеми би провокирал, и това ще повали Системата. Застрахователните компании, които все по-често се изправят пред икове, породени от престъпления и природни бедствия, и малцината, които могат да си позволят растящите застрахователни премии, вече усещат, че промените стесняват кръга. Добавете към това финансовите последици от променящото се отношение към живота, крайностите във времето и геологичните явления и ще видите, че дните на икономиката на лудницата са преброени. Продължавам да подчертавам, че единствената опасност е, ако позволим крахът да оправдае по-нататъшната централизация. Ако това стане, Системата ще бъде възстановена с още по-голям контрол.

И така, какво можем да направим?

Не мога да кажа какво точно ще стане, защото никой не знае в подробности какво ще донесе бъдещето или как ще използва човечеството правото си на свобода да реагира. Но ако искаме да сложим край на властта на икономическия елит, трябва да се придвижим от голямото към малкото; от централния контрол към контрола на общността и индивида; от хората в служба на технологиите към технологиите в служба на хората. Пробуждащите се хора настояват за тези промени и те така или иначе ще бъдат необходими, когато в световния икономически ред се появят пробойни под ватерлинията и той потъне. На събитията ще се реагира по всевъзможни начини и ние ще трябва да се придвижваме много бързо. Ще видим, че всички ние зависим един от друг, а духът на общността ще се завърне на истинския велик път.

По време на индустриалната ера тенденциите са следвали друга посока. Финансовата власт е била концентрирана в ръцете на все по-малко и по-малко хора с цената на инсталирането на технологии за масово производство и необходимостта от конкуренция с другите страни. Това е дело на bankerите. Виждали сме как малкият бизнес се проваля, сблъсквайки се с нечестната спекулативна конкуренция на големите банки и корпорации, които са контролирани от Братството. Благодарение на тази икономическа несправедливост националните компании са се разраснали и са се превърнали в мултинационални, които носят огромна власт по целия свят.

Много от тях имат по-голям годишен оборот от много страни и това им дава сила да експлоатират тези страни и дори да ги управляват зад кулисите. Това води до гротескната гледка на обработваемите земи в бедните страни, които се използват за отглеждането на луксозни растения за богатите. Това често е подстрекавано от мултинационалните корпорации и корумпираните политици на Братството.

В книгата ми "Не трябва да е така" има глава, озаглавена "Празни стомаси и шоколади". Тя е наречена така, защото, според Оксфам, повече от половината деца в Гана са недохранени, докато на половината от обработваемата земя в Гана се отглежда какао за западната шоколадова индустрия. Други статистически данни, които използвах в тази книга, показват, че 400 000 деца умират всяка година в Бразилия от болести, причинени от глад, като в същото време Бразилия е един от най-големите износители на храни в света. Докато тези деца живеят и умират в бедност, земята, която може да ги изхрани, се използва за увеличаване на печалбите на мултинационалните компании и света на богатите изобщо. Това манипулиране на търговията и дълговете от страна на Запада е породило почти невероятна ситуация, при която всяка година от бедните страни изтичат повече пари в богатите, отколкото обратното. Спомнете си това следващия път, когато видите западни политици да говорят за "помощта", която изпращат на бедните, или когато чуете хора да критикуват тази "помощ", защото "благотворителността започва от родината ви". Не, не е така. Експлоатацията започва в родината ви и се изнася по целия свят. В новият утрешен свят благотворителността ще се използва само в разказите за човешката история. Ще има даване и получаване, но няма да има зависимост, а следователно и "благотворителност". Днес благотворителността съществува само защото експлоатацията и манипулираната зависимост са породили необходимостта от нея.

Системата ни контролира чрез зависимостта. Тя ни прави зависими от нея за всички неща от първа необходимост - храната, дрехите, топлината и покрива. Това е нейната амбиция, вдъхновена от Луцифер, и до голяма степен е реализирана. Тази зависимост за нещата от първа необходимост означава, че ние трябва да играем играта на Системата или няма да оцелеем. Първият приоритет на всяка нова икономика трябва да е намаляване, а след това отстраняване на зависимостта от Системата за тези неща. Когато имате достатъчно храна, дрехи, топлина и покрив, незабавно получавате и възможност за избор. Вече не трябва да правите онова, което Системата изисква от вас. Отстраняването на зависимостта налага разрешаване на централизираната власт във всички области на нашия живот. В икономически и политически план това означава, че малкото, а не голямото, е хубаво.

Ударението ще пада върху обединяването на общностите, за да задоволяват потребностите си и да не бъдат зависими от система, върху която нямат контрол. Тя вече до толкова е изглупяла, че ако някой пусне слух на Токийската фондова борса за извършването на финансово убийство, ефектът от удара може да се отрази върху живота на хората, живеещи от другата страна на планетата. Увереността в себе си и самозадоволяването на насъщните потребности ще бъдат основния модел за бъдещата икономика, защото това намалява зависимостта и връща властта на хората. При този възглед за икономиката народът на Гана ще се изхранва с храната, отглеждана на собствената им земя. Нуждите на местното население ще се задоволяват на първо място, а не нуждите на мултинационалните шоколадови фабрики. По-бедните страни са убеждавани и манипулирани да повярват, че най-добрият начин за "успех" е да използват земята си за отглеждането на култури изцяло за продан на западните мултинационални компании и да използват тези пари за внос на храни от Запада. Това означава, че Западът не може да загуби. Той произвежда шоколадовите изделия, за да ги продаде обратно на места като Гана срещу печалба, а освен това им продава и храна. Дори нещо повече, той контролира цената на културите, отглеждани изцяло за продан, които внася от тези страни, и продуктите и храните, които изнася за тях, защото Западът контролира финансовата система. Или по-скоро Братството го прави. Страните от Третия свят знаят, че ако откажат да приемат тази несправедливост, мултинационалните компании ще се преместят на друго място, като настройт някоя бедна страна срещу друга в свой интерес. Начинът за излизане от оковите на контрола чрез зависимост е да се произвеждат нещата от първа необходимост на местна почва, когато е възможно. Местното производство за местни нужди ще ни бъде така или иначе наложено от времето, геологичните, политическите и икономическите катаклизми. Единственият ефикасен отговор на всичко това ще се появи на местна почва. Погледнете какъв хаос може да причини една снежна буря, ураган или период на обилни валежи. Представете си какво ще стане, ако всичко това се увеличи. Ще видим точно колко слаб е нашият модерен, технологически свят, когато се изправи пред реалността и силата на природата.

Споразумението ГАТТ, което е предназначено да отвори света за още по-голяма конкуренция като отстрани импортните бариери, отново е елитът на илюминатите в действие. Ако искате да направите всички държави по света зависими от Системата, митът за свободната търговия трябва да бъде продаден и внедрен у хората, защото без "свободната" търговия силните повече няма да могат да експлоатират слабите в същия мащаб. Истината е, че търговията никога не е била свободна в съвременното общество. Тя е лиценз за експлоатиране на слабите. Споразумението ГАТТ е опит на елита да породи повече контрол и зависимост. Онези политици и икономисти, които не могат да видят истинския дневен ред, лансират ГАТТ в отчаян опит да намерят повече места, където да продават продуктите и да генерират "растеж". Но, разбира се, все още има прекалено много хора и прекалено много пари и на всеки, който продава повече в резултат на това споразумение, има друг, който продава по-малко. Онези, които продават повече, ще бъдат онези, които продават най-евтино, и ще са готови да експлоатират хората и планетата, повече от опозицията. Защото на всеки победител трябва да се падат повече от един загубили. Превърнали сме търговията и икономиката в спортно състезание, в един вид икономически Олимпийски игри. Говорим, че "Япония се откъсва напред" или "Корея напредва бързо", докато по-голямата част от света никога не стига до стадиона.

Вярвам, че ще настъпят събития, които ще намалят производството на петрол - кокаинът на Системата. Тя е пристрастена към петрола и оцелява само като консумира и го оценява на стойности, които не отразяват реалността, в която той е в ограничено количество и нанася невъобразими щети на природата. Отстранете петрола и по същество няма да има Система. Ако това стане, ще се сложи край на безумната ситуация, при която една страна изнася продукт в другата част на света, докато внася обратно от онази част на света друга версия на същия продукт. Това е оправдано в името на "избора", но какъв е този избор? Изборът да разполагаш с десет, двадесет, сто различни шампоана, от които да купиш, всички от които са едно и също нещо в основата си с едни и същи компоненти? А какво да кажем за отказаната възможност на хората да излизат на слънце през определени периоди от годината, защото системата, която говори за "избор", е унищожила озоновия слой до такава степен, че ракът на кожата се превръща в епидемия в някои райони? Знаете ли, че продуктите често се транспортират от страна в страна, като всяка добавя нов компонент, защото това е най-евтиният начин за производството им от мултинационалните компании? Нашите пристанища и летища са пълни с кораби и самолети, използващи гориво и ресурси, причиняващи огромно замърсяване, когато повечето от тях не са необходими. Те не служат на никого друго освен на мултинационалните корпорации и bankerите. На практика те съвсем не удовлетворяват потребностите и "избора", а отказват и двете на повечето хора.

През следващите години държавите и общностите ще бъдат по-загрижени да задоволяват собствените си насъщни нужди, отколкото да изнасят своите продукти по света. Това ще отключи страшно много творчески сили. Ако икономическата система е начинът хората да бъдат контролирани и насилвани да се съобразяват, помислете какви възможности ни очакват след краха ѝ или ако се откъснем от нея и този натиск бъде елиминиран. Китайската дума за криза, уей-че, означава както опасност, така и възможност. Докато падането на Системата може да се разглежда като опасност за нас, то наистина е възможност за разгръщането на цялата безкрайна сила на човешката изобретателност. Тя е държана в плен от системата, при която мисленето е последното нещо, което се иска от нас. Заповеди се издават отгоре от малцина, а множеството прави това, което му е заповядано. Тяхното мнение не се иска, те са третираны като работи. Ако искате да намерите най-добрия начин да направите нещо, не питайте шефа на офиса, а онези, които вършат работата ден след ден. Но тези хора рядко са търсени за консултация. В бъдеще няма да има "ние" и "те", нито заповеди отгоре. С напредването на Бунта на роботите онези, които сега налагат възгледа си на другите, ще бъдат в една и съща лодка с всички останали. Икономическата дезинтеграция, причинена от многобройни причини, ще ни предостави празен лист хартия, върху който да започнем наново.

Завързващите се честоти ускоряват у нас желанието за контрол над собствения ни живот. Това ни води към по-малки икономически единици и желание да се откъснем от настоящата система доколкото можем. Необходимостта да вземем мерки в зората на краха ще наложи същия курс на действие. Най-малкото през периода на прехода ударението ще пада върху бартера - стоки и услуги в замяна на стоки и услуги, като често малки суми ще сменят собствениците си или изобщо няма да се използват пари. Това разширяване на бартерните сделки се извършва днес. Пробуждащите се хора ги използват, за да излязат от Системата, доколкото могат, а с нарастването на безработицата милиони хора виждат, че Системата повече не може да се грижи за

тях и семействата им и няма никакви изгледи за това. Този подход ще бъде от решаващо значение с намаляването на социалните осигуровки и използването им за превръщането на хората в нещо малко повече от роби на Системата.

Когато написах "Не трябва да бъде така", публикувана през 1990 г., изтъкнах една бартерна система, наречена СОРММТ. На времето успях да намеря само три примера за нея, действащи в Англия. Днес, само няколко години по-късно, има безброй действащи системи СОРММТ. СОРММТ е съкратено от "Система за осигуряване на работни места и местна търговия" и тя преодолява ограниченията на парите. При сегашния икономически ред парите са всичко. По време на рецесия, когато парите са недостатъчно, уменията са заключени вътре в хората. Няма пари, с които да се заплати за уменията им, като по този начин им се позволява да платят на други за техните умения. Много от потребностите на хората и техните общности се ограничават, когато има умения, които да ги подсилят. СОРММТ освобождава тези умения. Тя действа по следния начин:

Измисляте валута. Името няма значение, защото тя всъщност не съществува материално. Това са просто въображаеми единици за обмяна. Когато се присъедините към СОРММТ група, получавате списък на всички умения и приноси, предлагани от другите членове. Съставяте списък на всички неща, които можете да правите. Може да е всичко - от гледане на бебета до поправяне на къщи. Ако се нуждаете от нещо, което член на групата може да осигури, свързвате се с него и се договаряте за цената във вашата валута. На остров Уайт, където живея, една група е нарекла своята валута "уайт" и това е името, което ще използвам тук, но то може да бъде всякакво. Да кажем, че се свържете с автомеханик от групата и се договорите за цена от 50 уайта за поправка на колата ви. Когато работата е свършена, звъните на СОРММТ координатора и казвате: "Впишете 50 уайта в сметката на едн кой си и впишете като дълг същата сума в моята сметка." Сега механикът разполага с петдесет единици, които може да използва за закупуването на вашите усилия или нечий други от групата, а вие сте се обвързали да дадете 50 единици за извършената работа и на групата.

Никакви пари не са сменили собственика си, но колата ви е поправена, а механикът ще направи вноска за всички услуги, от които може да се нуждае. За момента може да се наложи да се изхарчат някакви пари за закупуване на артикули от Системата, може би някои свещи или части за мотора в този случай, но в някои СОРММТ групи дори магазините предлагат храни и стоки в замяна или частична замяна на бартер. Може да продължите и по-нататък и всеки член да се обвърже с разнообразни дейности за онези членове на общността, които не могат да дадат своя принос поради болест или немощ. Но много малко са онези, които не могат да предложат нищо. Един от начините за управление на СОРММТ е да имате часова ставка за всеки, така че времето да се измерва поравно.

Можете още сега да започнете, колкото по-рано, толкова по-добре, да изградите икономика на общността, колкото е възможно по-независима от световната система. Колкото повече живеем извън тази система, толкова повече ще отслабва властта на банкерите на Братството. Пуснете обява във вестника и свикайте публична среща или просто съберете неколцина приятели, които според вас може да се заинтересуват. Във вашия район вече може да има СОРММТ група, към която да се присъедините. Няма правила, които да се спазват. Всяка група изчислява кое е най-добро за нея и научава от опита как е най-добре да процедира. Тези СОРММТ групи могат да станат доста големи, но най-добре е да се ограничат до лесно управляема бройка. Важното е да се създадат и да започнат да функционират възможно най-бързо, за да се намали зависимостта от Братството и да се ограничат хаосът и страданията, когато сегашната система колабира.

При новата икономика ще се нуждаем от местни кооперативи и компании, притежавани от общността за дистрибуцията на храните. Просто е глупаво храните да се отглеждат в един район и да се изпращат на дълги разстояния до други населени места, докато те изпращат своите продукти в друга посока. Ролята на хранителните кооперативи ще е да събират храните от местните фермери и производители и да ги разпространяват в местните магазини и пазари. За да откликват наистина на местните нужди, тези кооперативи трябва да бъдат контролирани от представители на цялата общност, не само от фермерите и производителите. Ще се нуждаем и от комунални организации, в които са представени всякакви възгледи и потребности и които да координират производството и дистрибуцията на нещата от първа необходимост до всеки от общността. Тяхното официално поръчение ще е да се грижат никога да не остава без храна, топлина, дрехи и покрив. Това може да стане много по-бързо и ефективно чрез местните общности, тъй като те ще могат да контролират собствения си живот и ще се освободят от бариерите, налагани от сегашната система върху всяка дейност, която се извършва самостоятелно от нейната структура. Тези комунални икономически кооперативи също ще определят кои внесени в общността стоки и продукти могат да се произвеждат на място. След това ще търсят начини да заменят вносната с

местна продукция. Наред с бартерните сделки, може да се борави с местни валути и ще се разработят местни банки, които да насочват парите към местната икономика. Тези банки не трябва да правят от парите пари, а само да покриват разходите. Ако ще правим промени, за да гарантираме, че икономиката служи на хората, трябва да се сложи край на системата да се правят пари от пари. Трябва да спрем да изписваме цифри на компютърния екран и после да начисляваме лихва върху заетите пари, които не съществуват, ако искаме контролът да спре. Парите трябва да бъдат форма на размяна и измерение на производителни работи, а не начин за увеличаване на богатството за нищо. Тези нрави са превърнали глобалната икономика в гигантско казино с нагласени карти в интерес на малцинството.

Не внушавам, че местните икономики на общностите трябва да са откъснати една от друга. Точно обратното. Когато е възможно, ще се извършва търговия, но тя ще е от взаимна и равнопоставена полза и за двете участващи общности и до голяма степен ще се основава на бартерната система на размяна, вместо на финансови сделки. Не виждам нужда от търговия с нещата от първа необходимост освен в случаите, когато дадена общност не може да ги осигури сама. Както ще видите в следващата глава, аз твърдя, че ние се нуждаем от по-тесни връзки между общностите, а не от засилване на разделението. Но защо трябва ненужни и деструктивни икономически мероприятия, които правят всички общности зависими от външни сили, да бъдат основа за сътрудничество? Определено ожесточената конкуренция между общностите, каквато поражда подобна система, обезкуражава самото сътрудничество, на което искаме да сме свидетели.

Време е хората с различен произход, вяра, цвят и възгледи да се обединят и да си сътрудничат за доброто на цялото, а не да се конкурират за доброто на малцина. Мога да препоръчам една книга - "След катастрофата" от Гай Даунси (Грийн Принт), която предлага много съвети и примери как да изградим местна икономика, в която хората могат да се освободят от лапите на националния и международния контрол. Не позволявайте на никой да ви казва, че е невъзможно. Възможно е и става сега. Местното производство за местни нужди е посоката, към която ни насочва променящото се съзнание и икономическата необходимост. От тези преживявания ще разберем също, че ни е било втълпено да приемем един изопачен възглед за производителността. Продали са ни линия на поведение, според която, ако централизирате производството си, можете да произвеждате нещата по-евтино. Това би могло да е вярно в отделни случаи, но не в повечето. Повечето от тези продукти са по-евтини в магазините, само защото не отразяват пълните разходи по производството и дистрибуцията им. Нека ви обясня какво имам предвид.

Ако нещо се изработва или отглежда на местна почва и се продава възможно най-близо до мястото, където е произведено, цената на практика ще отразява пълните разходи по производството и дистрибуцията. Не всички, но повечето от тях. Не е такъв случаят с централизираното производство. Когато централизирате, са ви необходими огромни камиони за доставка на тези продукти. Нуждаете се от милиони такива и те трябва да стават все по-големи и деструктивни със засилване на централизацията. Те консумират изкопаеми горива с изумителна скорост, като изразходват по галон за по-малко от десет мили. За да се справим с тези камиони, трябва да построим повече магистрали и околни пътища на невероятна цена. Налага ни се да харчим пари за поправянето на магистрали и шосета, водо- и газопроводи, сгради и пътни настилки, всички повредени от все по-голямото тегло на камионите. Налага ни се да правим вноски за медицинско обслужване заради нарастващия брой на пътните катастрофи и влошеното здраве, причинено от замърсяването и стреса да живеете покрай натоварени шосета и камиони, които разтърсват дома ви и ви лишават от спокойствие и тишина. Налага ни се да харчим повече за системата на социални помощи, защото бизнесът, основаващ се на човешка сила, който е обслужвал местната общност, е бил закрит заради гиганти, основаващи се на машините, които до голяма степен служат само на акционерите и възможностите за печалба. Финансовата спекулация, а не човешките потребности, доминира в индустрията - точно както се казва в "Протоколите на илюминатите".

Нито един от тези разходи, които изброих, не е отразен в цената на продуктите, които са произведени по този начин. Вие плащате за тях веднъж в магазина и веднъж с данъците си, докато цената на унищожението на околната среда дори не се признава. Те се прехвърлят на следващите поколения, които след прераждането можем да сме ние! Всичко това поражда илюзията за производителност, която е замазала очите на милиарди хора и ги е накарала да приемат централизацията като "прогрес". Когато тези разходи трябва да бъдат отразени в продажната цена, местното производство често пъти се оказва по-евтино, особено неща от първа необходимост като храната. Пакетираната и заводски приготвената храна е далеч по-скъпа,

отколкото да си купите пресни продукти местно производство и да си ги пригответе сами. Националните и мултинационалните конгломерати от хранителната индустрия трябва да намират начини да вземат един картоф или един морков и да добавят към неговата стойност, колкото могат повече. Това става, като превръщат обработените, пуснати на конвейер полуфабрикати в чипс, пайове или каквото и да е. И тъй като храните, произведени по този начин, трябва да изминат големи разстояния, преди да бъдат изядени, към тях трябва да се добавят химикали и консерванти, което увеличава разходите за медицински услуги поради въздействието, което оказват върху човешкото тяло. Това е върхът на отровите, съдържащи се вече в храните, като последица от селскостопанските методи, основаващи се на химикали. Хранителните гиганти могат да осигурят големи печалби от онова, което в началото е било картоф или зеленчук, струващ само няколко пенита. През следващите години ще станем свидетели на връщането към практиката да се купуват пресни местни продукти и да се приготвят в домашна обстановка на много по-ниска цена.

Централизацията на производството и политическият контрол са допринесли за смъртта на общността. Политиката на Системата "разделяй и владей" е унищожила духа на общността, сътрудничеството и местната самоувереност. Местните пощи и малките магазинчета са затворени. Същото е станало с местните училища и децата трябва да се извозват с автобуси от населеното място до големите, често безлични, централизирани училища. Родителите им също трябва да пътуват до работата си, тъй като централизацията е затворила местните фирми и е създала необходимостта от масово пътуване до работното място в града и обратно с всички пътища, обществен транспорт и замърсяването, и разходите, които влекат след себе си. Хората са принудени да започват и да приключват всеки работен ден със задръствания или претъпкани влакове наред с всички останали в същата ситуация. По-голяма част от времето им минава в работа и пътуване и им остава по-малко време за семейството, приятелите и живота в общността. Правителствата говорят за необходимостта от "семейни ценности", като в същото време лансират система, която разделя семействата през по-голямата част от деня и предизвиква напрежения, на които много връзки не могат да устоят. Все повече хора вече осъзнават, че ако намалите броя на "исканите неща", ще се нуждаете от по-малко пари, за да живеете. Това опростяване на живота може да ви дари с най-ценните дарове - време и избор.

Друга последица от централизацията е зависимостта на общностите от една или малко на брой компании за икономическия им стабилитет. Когато тези индустрии западнат или компаниите решат, че за тях е по-добре да направят централизацията някъде другаде, населението се разорява, защото икономическата му база е много ограничена и зависи от шепа хора. Икономиките на общността, които ще се развиват през следващите години, няма да страдат от такава липса на разнообразие.

Мултинационалните компании, които използват силата си, за да експлоатират хората и планетата, няма да преживеят трансформацията. Разширяването на съзнанието ще обезпечи минаването им в миналото. Бизнесът ще претърпи фундаментална преоценка на стойностите и мотивите, защото еволюцията на съзнанието не се ограничава само със слабите и бедните. Тя докосва всеки, който е подготвен да отвори ума си и да тръгне със засилващия се поток. Искам отново да наблегна, че в критиката си на икономическата система не осъждам, нито съдя хората. Аз оспорвам мисловните модели, които контролират хората и служат на Системата. Управителите, чието ежедневие е подложено на засилващото се напрежение от изготвянето на финансови отчети и данни за растежа, са също жертви на тази лудост като онези, които наемат или не наемат на работа в завода.

С всеки ден все повече "победители" намират работата си незадоволителна и безсмислена. Техният истински Аз изплува на повърхността и в съзнанието им навлизат нови възгледи и стойности. С продължаването на този процес те ще започнат да си задават много въпроси, каквито никога преди не са си задавали. Сред тези въпроси ще са: За какво всъщност служи моят бизнес? За какво всъщност сме ние тук? Дали само да трупаме пари, колкото се може по-бързо? За това ли е целият живот? Може би сме тук, за да изпадаме в ужас, ако всяка година не продаваме повече неща? Знаем, че много бизнесмени вече си задават тези въпроси и осъзнават, че те също са жертви. Новият бизнес, който ще израсне от пепелищата на старото, по-скоро ще служи, отколкото да експлоатира, и ще преценява своите успехи въз основа на следните критерии:

- (1) Процесът на производство, дистрибуция и продажба на продукта нанася ли някакви вреди на планетата и на естествените системи за поддържане на живота?
- (2) Дали бизнесът експлоатира света, вместо да допринася за излекуването му, да служи на

човешките потребности и да го превърща в по-добро място за хората и всички форми на живот?

(3) Дали бизнесът нанася или експлоатира животните душевно, емоционално или физически и причинява ли им някаква болка и стрес?

(4) Дали бизнесът експлоатира хората с цел максимално увеличаване на печалбата? Плаща ли им по-малко, отколкото струва трудът им, защото мога да използвам икономическата си мощ, за да ги накарам да приемат каквото им се предлага? Експлоатирам ли доставчиците си или по-слабите страни и хора, като злоупотребявам с икономическата си власт над тях?

(5) За да е печеливш бизнесът, необходимо ли е други хора или страни да губят?

(6) Ангажираните в този бизнес чувстват ли, че са част от процеса на вземане на решения и че им е предоставена възможност да разгърнат целия си творчески потенциал, или чувстват, че творческите им сили не отговарят на строгата корпоративна структура, в която максимализирането на печалбата е единствената движеща сила?

Ако отговорът на някой от тези въпроси е "да", имаме бизнес, който ще потъне в променящото се съзнание на колективния ум на човешката раса. Новият бизнес ще се опита да гарантира, че всеки, включително Земята, ще печели от икономическите мероприятия. Ние се придвижваме от икономиката печели-губи към икономиката печели-печели. Новият бизнес няма да има строги структури. Вместо това ще развие свои начини за работа и действие, изхождайки от ценности като грижа, споделяне, съчувствие, екологична отговорност, любов в най-широкия смисъл на думата, мир, хармония, истина, справедливост и уважение. Въз основа на тези принципи всеки бизнес ще се развие по начин, който най-добре отговаря на ангажираната общност и хора. Пъстротата и разнообразието ще заменят днешното централизирано еднообразие. Можете да отидете в почти всеки град на света и да видите едни и същи имена и фасади на магазини, координирани от някоя централизирана мултинационална корпорация.

Културата, създадена в САЩ, се налага на цялото човечество, като по-голямата част от печалбите се връщат обратно в централния офис за сметка на местните хора и тяхната местна култура. Промените, които описвам, ще сложат край на тази злокачествена експанзия. Един изпълнителен директор от корпорация от типа на мултинационалните ми каза, че вече вижда как това отхвърляне на еднообразието намира израз в цифрите на продажбите им. Те вече не могат да продават един модел по целия свят. Хората търсят индивидуален дизайн, който ще им позволи да изразят своята индивидуалност. Може да изглежда като противоречие, но придвижването към разбиране на Единството на цялото съзнание ще доведе до желанието хората да се изразяват по начини, които подчертават безкрайното разнообразие в Единството.

Ребалансирването на планетата протича на всички нива и засяга всяко нещо. Повторното свързване на нисшия и Висшия Аз ще доведе до ребалансиране на икономиката и бизнеса. Онези, които се опитват да продължават със старите методи и мотиви, ще трябва да се борят, за да продават продуктите си. Системата е създадена с цел да привлича петте физически сетива. Продуктите и рекламите са впрегнати в тази задача и петте сетива до голяма степен решават какво и къде да се купува. Никакви други сетива не участват в играта. Това са висшите сетива, които действат чрез интуицията. В ежедневните разговори те често се споменават като "шесто чувство", макар че има много такива нива. С пробуждането на хората те започват да оказват все по-голямо влияние при вземането на решения. Всичко е енергия и поглъща енергия. Енергията в производствения процес се предава на продукта и тази енергия, съзнание, ще отрази намерението, скрито зад продукта. Ако намерението е само да се правят колкото се може повече пари, продуктът ще носи този мисловен модел. Ако производството включва израждане на природата, то също ще присъства в енергийното поле на продукта.

Досега това не е било от значение за компаниите, защото петте физически сетива не са пряко свързани с това енергийно поле на продукта. Те се отнасят до усещането при пипане, мириса, вкуса, вида или звука. Но с увеличаване на броя на хората, които стават по-чувствителни към своите висши нива, те ще започнат да се настройват към енергийните полета на всичко и всеки - включително продуктите в магазините. Те ще усещат на тези интуитивни нива намерението, скрито зад продукта. Те няма да казват: "О, ще купя тези джинси, защото усещам, че намерението на компанията е да служи, не да експлоатира." Те просто ще вземат един продукт, а не друг, защото интуицията им ще ги насърчи да го направят. Те няма да знаят защо избират този продукт. Просто ще го направят. Това ще причини големи неприятности на онези компании, които произвеждат с отрицателни намерения, и те ще напъват мозъците си да проумеят защо хората

отхвърлят техните стоки, когато няма обяснима причина за този внезапен отлив.

Трансформирането на икономиката и бизнеса ще премине през два етапа. Първият етап ще включва ускоряване на провалите на старото и опити от страна на Братството да използват тази ситуация, за да въведат своята Световна централна банка, единна валута и накрая безпарична система, основаваща се на персонален микрочип. От хаоса, който ще последва от този период, ще изплува новото. Ще има много импровизации и реакции спрямо събитията. Това ще е време, когато бартерът ще бъде от решаващо значение и ние ще трябва да си помагаме според потребностите. Ще се открият нови технологии, за които ще говорим по-нататък и които ще трансформират живота ни. Тази технология ще ни даде цялата енергия и топлина, от които се нуждаем, без да се докосва или наранява материалната Земя - и това е технология, която вече съществува. През втория етап ще се извърши консолидиране на новата икономика и технологиите, докато старите избледнеят и се превърнат в история. С идването и отминаването на десетилетията от следващото столетие и с повишаването на честотите, човечеството ще построи нов свят с изумителен и прекрасен потенциал. Онова, което наричаме чудеса, ще бъде просто част от всекидневното, както е днес мотото "вземи, направи и хвърли".

Нямам думи, с които да опиша разликата между преходния период и света, който ще дойде след него. Да, естествено, ще има травмиращи моменти. Винаги е така, когато една епоха бързо се измества от друга. Виждам недостиг на храна, може би, и много катаклизми. Но трансформацията към по-висше съзнание не ни отвежда обратно в пещерите, трудностите и борбата. Ако искате система, която носи трудности и борба, дръжте се за сегашната. Тя носи и двете с неизменна експедитивност. Трансформацията ни насочва към епоха на изобилие през следващия век. Когато деструктивните способности бъдат заменени и контролът на Братството унищожен, Земята ще ни дарява богато с храна и красота. Любовта ще замести омразата, а сътрудничеството ще замести конкуренцията. Сегашната система не иска изобилие. Нейната сила се крие в оскъдицата. Това увеличава цената, печалбата и възможността за контрол.

Ще се убедим, че животът е за радост. Ние не сме тук, за да бъдем жертви и замисълът не е бил такъв. Дълбоко под слоевете на обусловеността роботите знаят, че това е вярно и споменът за тази истина започва да се размърдва в сърцата на онези, които притежават волята и проникателността да мислят самостоятелно. Знанията и разбирането започват да излизат на повърхността и роботите въстават. Не всеки ще направи този избор, може би повечето. Но много ще го направят и те ще променят света. Промяната и необходимостта ще освободят цялата наша потисната, заключена творческа сила, любов и страст за живот. Ще видим човешката природа в нейното най-пълно и величаво изражение. Ще открием потенциала вътре в нас, който никога не сме вярвали, че притежаваме. Хората не са грешници, които трябва да намерят Исус, за да бъдат "спасени". Ние сме заблудени и напътствани погрешно в резултат на откъсването от истинския ни аз, това е всичко. Повторното свързване в Цялото ще донесе трансформиране на светогледа и ценностите, което ще избави тази планета от злините, които сега смазват човешкото съзнание. Това ще измъкне контрола от ръцете на силите, които се стремят към унищожение.

Всичко е мисъл и мисълта е всичко. В материалния свят не става нищо, което да не е било предшествано от мисъл. Физическите действия са проявления на мисълта. Ако мисълта не е в хармония и е деструктивна, такъв ще е и материалният свят. Ако мисълта е хармонична, любеща и конструктивна, такава ще е и обществото, което ще изплува. Ние създаваме своята собствена действителност и затова проникателността е толкова важна. Колкото по-голяма е прозорливостта, толкова по-широка е действителността. Предишната прозорливост беше съсредоточена върху парите, производството и експлоатацията. Това е действителността, която тя е създала. Новата проникателност е насочена към уважението и любовта към целия жив свят и към всичко, което е Сътворение. Това е светът, който скоро ще настъпи.

ПОЛИТИКАТА НА ХОРАТА

Един от най-големите митове, познати на човешката раса, е, че политиците имат власт. Това просто не е истина.

Как могат 365 члена на Британския парламент да имат власт над население от около 57 милиона? Или президентът да има власт над 250 милиона американци? Не може. Тяхната единствена власт е в убеждаването ни, че имат власт. Подобно на всичко на това физическо ниво, това е илюзия.

По-рано споменах, че към края на британското управление в Индия Ганди казал на колониалното правителство: "100000 англичани не могат да контролират 300 милиона индийци, ако тези индийци не им сътрудничат." В това изречение можете да видите къде лежи истинската власт. Тя е в нас, в масата от хора, а не в правителства, армии, индустриални конгломерати или Братството. Те само привидно имат власт заради апатията и вгълпеното у роботите. Когато достатъчно на брой роботи се пробудят и въстанат, ще видим каква ловка измама е всъщност тази работа с "властта". Съчувствам на политиците. В много отношения те са най-големите жертви, най-програмираните от роботите. Те не променят нищо, което е неприемливо за Системата. Икономическата лудост, на която са помогнали да се разпростре по света, държи в плен тях и техните последователи. Те не са по-свободни да действат по важни въпроси от един затворник в Дартмур или Сан Куентин. По време на избори те трябва да казват на хората онова, което вярват, че достатъчно голям брой избиратели искат да чуят. Ако не го направят, няма да бъдат избрани. А какво искат да чуят повечето хора от своите политици? Онова, което системата им е вгълпила да искат. По-голям растеж, повече притежания, пари и икономически "успех" за тяхната страна.

Политиците са пешки, местени по дъската от Братството, програмирано население и взаимна зависимост, създадени от Системата. Политиците не могат да действат самостоятелно в една страна, защото са свързани със система, която изисква те да играят по нейните правила. Ако се опитат да ограничат вноса на ненужни стоки, които тяхната държава е в състояние сама да произведе, другите незабавно ще предприемат стъпки, за да блокират износа. Дори онези политици, които виждат системата такава, каквато е - а те са страшно малко - биха се ужасили от перспективата да предприемат действия, които биха довели до изпълнен с хаос, но жизненоважен период на преход, докато икономиката се възстановява от силния удар от загубата на приходите от експорта и се пренасочва към производство на стоките, които до този момент е внасяла.

Всяко правителство, което се е опитало да го направи, е било отхвърлено или по демократичен път, или със сила. Системата принуждава политиците да изпълняват робски нейните желания чрез манипулиране, индоктриниране и страх. Те никога няма да направят нужната стъпка за освобождаване на човечеството от неговия затвор или планетата от нейното наказание. Само с краха на Системата и замяната ѝ с друг начин на мислене можем да се освободим от зависимостта си и да навлезем в ерата на икономическата трезвост.

От решаващо значение за това е да се сложи край на политиката такава, каквато я знаем. Представителите на хората са избрани да служат на тези хора, не на своята партия или на егоизма си. Такава обида е за думата демокрация да гледаш как политиците позволяват да бъдат използвани като говеда, които гласуват в Конгреса, Камарата на общините и другите парламенти по света по начин, постановен им от техните партийни лидери. Те са затворници на системата на партийния организатор. Партийните организатори на парламентарните групи са партийни функционери, които се грижат членовете на парламента, избрани от народа, да следват желанията на своята партия и никога подтиците на своята съвест или онова, което смятат за потребности на хората. Съответно парламентите представляват микрокосмос на цялата система. На върха са шепа хора като премиер-министъра и правителството или президента и неговите съветници, които се опитват да принудят своя парламент или Конгрес да се придържат към тяхната линия. На свой ред те служат на неизборното Братство над тях, като мнозина от тях не го осъзнават. Политическите лидери често говорят за необходимостта хората да демонстрират чувство за собствена отговорност, но те са последните, които искат да видят нещо подобно - особено в собствената им партия. Когато членовете на парламента поемат отговорност за собствените си мисли и гласуват съобразно убежденията си, те са "наказвани" от своята партия и им се съобщава, че никога няма да получат повишение. И това е демокрация?

Спомням си, че когато бях говорител на Британската зелена партия, консервативното

правителство въведе "данък на глава", който беше крайно несправедлив, тъй като изискваше бедните да плащат толкова, колкото богатите. Размахът на протестите и кампанията за неплащане принудиха правителството да го отхвърли (отново властта на хората). На времето секретарят по околната среда страстно подкрепяше данъка и заклеими онези, които оспориха неговата несправедливост. Именно той внесе законопроекта в парламента, за да влезе в сила "данъка на глава". Няколко години по-късно същият мъж бе интервюиран в една програма, която се връщаше назад към годините на Маргарет Тачър като премиер министър. Той каза, че винаги е вярвал, че "данъкът на глава" няма да заработи и че никога не е трябвало да бъде въведен. Той твърдеше, че дори бил казал това на Маргарет Тачър, преди да се съгласи с въвеждането му. В същата програма министърът на финансите по времето на "данъка на глава" каза, че той също бил казал на г-жа Тачър, че идеята е абсурдна. Камерата се пренесе от него към архивен филм, показващ как Маргарет Тачър прокламира "данъка на глава" на конференция на Консервативната партия. Наблизо седеше и ръкопляскаше на всичко, което тя казваше, същият този министър на финансите, който в частен разговор казвал, че този данък никога не трябва да се въвежда.

Истории като тази и много, много по-неприятни могат да се повтарят безброй пъти в парламентите по целия свят. Нека не се отклоняваме от темата. Политическата система и икономическата система са едно и също. Те са неделими. И двете са болни, корумпирани, глупави, самоунищожавачи се и контролирани от Братството. Подобно на икономическия ред, политическият цирк е създал механизми и структури за произвеждане на работи и клоуни, от които се нуждае, за да оцелее. Ако не служите на системата, ако не спазвате стриктно изискванията ѝ, вие ще се борите, за да бъдете избрани да представлявате някоя голяма партия по време на избори. Някои хора със самостоятелно мислене се изплъзват от тази мрежа, но те са толкова малко, че могат да бъдат заставени да мълчат или да ги направят импотентни, дори и да бъдат избрани. Отношението към живота, което трябва да имате, за да станете член на парламента или сенатор, е точно обратното на онова, което е нужно за едно честно, справедливо и вдъхновено правителство.

"Политиката няма нищо общо с морала. Владетел, който се ръководи от морала, не е умел политик и следователно стои нестабилно на трона си. Този, който иска да управлява, трябва да прибегва както към коварство, така и към убеждаване. Високите човешки качества, като откровеност и честност, са пороци в политиката, защото свалят владетелите от трона им по-ефикасно и по-сигурно, отколкото най-могъщия враг." (Протокол на илюминатите 1)

Подобно на икономическата система, политиката е станала още по-централизирана през този век. Местното британско управление носи отговорността и взема решения по много въпроси, иззети от Уестминстър; а Уестминстър предава отговорностите си на Европейската общност. Други са направили същото. Всичко това води към мечтата на Братството за Световно правителство и аз дори съм чувал някои интелигентни, загрижени хора да подкрепят идеята, водени от най-добри намерения. Отново и отново ще кажа... Не, не, не. Както е с много промени, които поставят властта в ръцете на малцина, и това може да бъде представено като много желателно. Ако имахме Световно правителство, казват те, бихме могли да спрем това или да спрем онова, да направим това или онова. Други вярват, че насочването към Световно правителство е естествена част от нашата еволюция и пътуване към целостта. Започнали сме от племена и комуни, внушава този начин на мислене, и се развиваме през национални и континентални правителства към Световно правителство. Аз оспорвам този възглед. Световното сътрудничество и Световното правителство не са едно и също нещо. Наистина ли някой мисли, че едно Световно правителство, свикано при настоящата система, ще бъде по-малко болно, корумпирано, глупаво и самоунищожавачо се от националните или международни правителства? Не, разбира се. Но тук ние не визираме правителство, което притежава потенциала да наложи всички тези неща на една единствена страна. Говорим за света.

И от двете страни на ляво-десния политически спектър има такива, които подкрепят идеята, но тогава представата за леви и десни е още една илюзия, подобно на повечето неща. Това са различни аспекти на един и същи нереален мехур... и манипулация. Братството няма политическа линия. То ще използва всеки и всичко за своите цели. В неговите редици и под неговото влияние се намират политици от всякакъв вид и убеждения. Комунистите и капиталистите говорят на един и същи език. Така или иначе, комунизмът е просто по-авторитарна форма на капитализма. Политиците, дори с висок ранг, са само подставени лица в сравнение с онези, които действат зад кулисите. Президентът Рейгън бе отличен пример за това. Той стреляше, но други зареждаха

оръжието. Представете си какъв контрол биха имали една малка група хора, ако Световното правителство стане реалност. Това няма да има нищо общо с еволюцията към целостта, а единствено с контролирането на живота на шест милиарда души. Начинът за избягване на това е да се предаде взимането на решения и контролът надолу по редицата на хората и общностите и да не се създава последно стъпало на стълбата към световно доминиране. Трябва да настояваме за това и да откажем да сътрудничим на сегашната система.

Погледнете примерите за поведението на глобалните политико-икономически организации, които вече съществуват. Тези творения на Братството - Международния валутен фонд и Световната банка - трябва да гарантират, че системата ще се обслужва при всякакви обстоятелства. Когато страните от Третия свят започнат да се борят за връщане на дълговете на богатите, се намесва МВФ, който им заема още пари, които не съществуват и които те няма да могат да изплатят. В замяна на тази "помощ" МВФ настоява за мерки за оряване на средствата за бедните, за здравеопазването, образованието и субсидиите за прехрана.

Това носи още повече болка и страдания на населението. Те настояват също така тези страни да увеличат своя экспорт, за да наберат пари. Нови плодородни земи отиват за производството на култури, предназначени изцяло за продажба. Но докато МВФ държи сметка на тези страни, пазарът се наводнява с определени стоки или изделия и цената пада. Всички те изнасят повече, но печелят по-малко. Кой печели? Западът. Той трябва да плаща по-малко за внесените стоки. Световната банка (не я бъркайте със Световната централна банка) се предполага, че инвестира в проекти за подпомагане на по-бедните страни. Вместо това, тя е отговорна за инвестициите в страните от Третия свят, унищожили тяхната природа, изхвърлили местните фермери на улицата и обогатили западните компании за сметка на самата страна, която се предполага, че е подкрепяна от банката.

Ако икономическият контрол трябва да се прехвърли на общностите, вземането на политически решения също трябва да се предостави на тях. На това ще се противопоставят националните и международни правителства. Те отчаяно ще се опитват да запазят своя контрол и това е още една причина, поради която икономическият крах е необходим. Отнемете икономиката от националните и международни правителства и на тях няма да им остане почти нищо да правят при сегашния ред. На практика тези правителства са само управители на световната икономическа система от името на банковия елит. Никой няма да им обръща внимание, когато приоритет на всеки ще бъде осигуряването на нещата от първа необходимост след краха. Те ще бъдат политици, които няма да имат кого да управляват.

Разпадането на старото може да доведе единствено до връщане към вземането на решения на местно ниво, ако отхвърлим плановете на Братството. Няма да има друг начин да се справим и да реагираме успешно на онова, което ще трябва да се свърши. Накрая ще видим края на политическите партии. Те са продукт на разединеното човечество и нямат място в новото утре. Подобно на всички "изми", те настояват техните членове да служат първо на "изма", а чак след това на сърцето и съвестта си. Те се борят за власт като предлагат една и съща в основата си политика, поднесена на малко по-различен език, но, с изключение на зелените партии, всички те служат на системата, а нейните членове служат на тях. Всъщност някои елементи от политиката на зелените също обслужват системата, без да го осъзнават. Политическите партии също са допринесли за конфронтационния характер на политиката, която отразява липсата на сътрудничество, доминираща в цялата система. Политиците като цяло се стремят към постове, за да получат власт. Те искат абсолютната власт, за да налагат възгледите си на населението. Те ще отхвърлят това твърдение, но точно това искат всички те. Избирателната система във Великобритания предоставя контрола при вземане на решения на партиите, които съставляват значително по-малка част от онези, за които населението е гласувало. Това е пълна вековна глупост.

Политиците трябва да дават възможности на хората. Ключовите думи са *позволи*, *разрешавай* и *уважавай*. Да *позволите* на хората да осъзнаят своя пълен потенциал и да следват собствените си инстинкти; да *разрешите* на хората да правят каквото искат и да живеят по начина, по който решат, стига да не причинява вреда на другите; и да *уважавате* правото на всички хора да контролират собствения си живот и да правят своя избор. Представителят е слуга, не диктатор. Съвременната политика е смесила двете понятия. Въз основа на тези принципи общностите ще вземат решение за представителната система, която им подхожда. След като трансформацията започне, няма да има налагане на строги структури от страна на национални и международни правителства. Общностите ще имат контрол. Виждам изборното представителство само като част от действията на общността. С новото съзнание

сътрудничеството ще се появи по естествен път без необходимостта от закони и разпоредби от типа, който преобладава днес. Светът е затънал в закони и законодателства поради желанието да се контролират хората и в отговор на негативното поведение на онези, които са се откъснали от своя истински Аз. Представителството ще се развие с повишаване на съзнанието и в отговор на краха на старите структури. Но ето някои идеи, които вероятно ще изиграят роля в новата политика в света след Братството:

- Мисля, че ще станем свидетели на съвети от съседни, представящи групи от къщи и улици. Ако някой е самотен или гладен или е изпаднал в нужда, задачата на съседския съвет ще е да предприеме необходимите действия. Те няма да звънят на социалните служби, защото социални служби няма да има в смисъла, който влагаме днес. Всичко ще бъде в по-малък, общински мащаб. Експлозията под формата на държава, обезпечаваща социални грижи за всички, и социалните грижи е реакция на краха на общностите. Сега, когато елитът на Братството до голяма степен е постигнал това, те ще се опитат да смачкат социалните грижи. Съседските съвети ще предупреждават хората от своя район какво трябва да се направи и самите те ще намират решение всеки път, когато е възможно. Вие още днес можете да основате съседски съвет там, където живеете. Чрез него бихте могли да координирате грижите за хората от вашия район чрез хората от вашия район. Няма защо да се чака крахът. Трагично е, че толкова много хора дори не знаят кой живее в съседната къща, да не говорим в края на улицата. Централизацията и системата на "разделяй и владей" са предизвикали това. Време е нещата да се променят, но няма да бъде лесно. Ще е нужна отдаденост и ще има много хора, които ще се побоят да участват, защото са били програмирани да вярват, че са тук, за да следват, не за да водят. Но тези промени ще настъпят, защото обстоятелствата и пробуждащото се съзнание ще ги наложат. Колкото по-често се откъсваме от системата и подготвяме почвата за организацията на общността, толкова по-плавен ще е преходът.
- Съседските съвети ще имат един представител в Съвета на общността. Каква площ ще покриват тези Съвети на общността ще се реши от участниците чрез консултации с други общности около тях. Бих искал да видя как избраните съвети на общностите работят във форуми на общностите. Тези форуми ще са открити за всеки и всеки ще може да представи своите възгледи и предложения за начините за усъвършенстване на общността. Те ще позволяват да се даде гласност на знанията и изобретателността на хората. Днес имаме професионални политици, които взимат решения по въпроси, по които знаят малко или нищо. Онези, които са наясно с тези въпроси, никога не са молени да говорят по време на дебати или да предложат своето виждане за проблемите, с които се сблъскват всеки ден. Да се даде на хората такава възможност в днешната система на централизиран контрол е почти невъзможно, защото има твърде много замесени хора. Но при общностите нещата ще са различни. Всичко ще се извършва в човешки план. Дори сега, при сегашната система, няма причина, поради която форумите на общността да не могат да се организират и да се превърнат в платформа на местните възгледи и действия. Това всъщност става, докато пробуждащите се хора следват своите инстинкти.

Избраният съвет на общността ще присъства на тези редовни форуми и ще изслушва хората, които представлява. Съветите ще се състоят от хора, избрани измежду цялото общество. Освен представители на всички съседни ще има възможност всички слоеве на обществото да имат свой избран говорител - производители на храни, магазинери, работодатели, екологични групи, млади хора, старци и т.н.

Бих предложил подобен дуалистичен подход и към икономическата организация. Избраните представители на икономическия кооператив на общността ще координират ежедневната организация и развитие на икономиката на общността, докато икономическият форум ще позволи на всички да допринесат за дискусиите по икономически въпроси. Хората са далеч по-ентузиазирани и мотивирани, когато знаят, че имат възможност да допринесат и че са от значение. Ще се учудите колко много очевидно непреодолими проблеми могат да се разрешат след като човешката изобретателност се впрегне с пълна сила. Задачата на тези икономисти на общността през преходния период ще бъде да осигуряват храна, покрив, топлина и дрехи за всеки и да го правят по начин, който подкрепя околната среда.

- Според мен основната роля на регионалното правителство ще се изразява в следното: Да подкрепя общността в усилията ѝ да разчита на себе си за всички неща от първа необходимост; да гарантира, че нещата от първа необходимост, които не могат да бъдат осигурени на местно ниво, ще се осигуряват от излишъците на други общности; да координира търговията между общностите за взаимна полза и на двете; да бъде форум за обмяна на информация и опитност в общността; да разпространява подробности за нови открития и технологии, които ще допринесат за общността и ще увеличат увереността в собствените ѝ сили; да решава в качеството си на арбитър споровете между общностите; и да се грижи действията на дадена общност да не се отразяват неблагоприятно, било то икономически или екологически, на друга. Регионалното ниво ще бъде особено важно през преходния период при организирането на дистрибуцията на храни до големите градски зони, които не разполагат с достатъчно земя за посев, за да се изхранват сами.
- Не вярвам, че сегашните национални правителства ще бъдат необходими като такива, макар че групи от региони може да изберат да се обединят, за да се подкрепят един друг. Следващото ниво на представителство след регионалното ще бъде континенталното. Това ще са области, покрити днес от Европейската общност или САЩ и Канада - с такъв размер. Виждам ги като форуми и координатори, не като правителства. Това е много различно от днешния модел на Европейската общност, който е малко повече от икономически търговски блок в служба на системата, мотивиран от централизацията. Континенталният форум, за който мисля, ще е място за срещи, където регионалните представители да могат да обменят идеи и да обсъждат въпроси от взаимен интерес. Това ниво ще служи като арбитър при споровете между регионите, ще гарантира, че даден регион не накърнява икономическите и екологични интереси на другите и ще помага за определяне и насочване на нещата от първа необходимост като храна, топлина, дрехи и покрив към регионите, които все още не са на самоиздръжка или които се борят за момента с последствията от природни бедствия. Те освен това ще координират спасителните операции на места, пострадали от природни бедствия, с експертизи, транспорт и технологии, които ще са в пълна готовност да се озоват на необходимото място за възможно най-кратко време. Това ще бъде един вид Глобално международно спасяване, към което ще могат да се обръщат всички общности и региони.
- Другото ниво на представителство ще бъде Световният форум. Това не е същото като Световно правителство. Той ще е място, където представителите от континенталните форуми ще се срещат, за да дискутират теми, засягащи целия свят. Той ще решава в качеството си на арбитър споровете между континентите и ще координира осигуряването на нещата от първа необходимост, които даден континент не е в състояние в който и да е момент да си осигури сам. Световният форум няма да има армия на свое разположение и освен правомощията да се намесва за предотвратяване на екологичен упадък, който би имал глобални последици, той няма да има никакви други правомощия да налага своите решения. Всички армии ще бъдат премахнати, когато трансформацията на съзнанието започне. Виждам Световния форум и като орган, който ще представлява планетата в официалното взаимодействие с други цивилизации от Вселената, които в бъдеще открито ще посещават тази планета, а ние техните, точно както днес посещаваме други страни. Ние отчаяно се нуждаем от такива форми на демокрация, които дават възможности и ангажират всички хора. Сегашните "демокрации" са създадени от Братството с вградени пукнатини, за да се гарантира, че те са само илюзии за свобода:

"Всички така наречени "човешки права" могат да съществуват само в представите, но тези представи никога няма да бъдат реализирани в практическия живот. Какво ще е за пролетарския работник, който се блъска, сломен от житейската си съдба, ако бърливците получат право да дрънкат, ако журналистите получат право да драскат всяка глупост наред със смисленото? Пролетариатът няма да извлече никаква друга печалба от запазването на конституцията, освен трошиците, които милостиво ще им подхвърлим от нашите маси, в замяна на това, че са гласували в полза на онова, което им диктуваме, в полза на мъжете, които поставяме на власт..."(Протокол на илюминатите 3)

Това предаване на икономическата и представителната власт на общностите с подкрепа, а не с контрол отгоре, съдържа вградени екологични ползи. Хората по принцип не искат да

замърсяват близката си околност. Националните правителства дават разрешение за разполагането на заводи, които замърсяват околната среда, само в онези общности, където не им се налага да живеят. Основният мотив на националното правителство е икономическият растеж, не желанието на някоя общност. Когато взимането на решения се прехвърли на ниво общност, инициативите за отхвърляне на замърсяващите технологии ще бъдат далеч повече. Ако се опитвате да се самоиздържате, ще се грижите за своята природа като пръв приоритет, защото тя е вашата самоиздръжка. Връзката между поддържаната околна среда и поддържаната икономика ще става все по-силна всеки ден.

Тази структура не е модел за твърдо предопределеното бъдеще. Аз само очертах някои идеи, за да илюстрирам част от насоките, които вече тихо са прокарали пътя си и които ще изпъкнат с напредването на трансформацията, която ще оспори кошмара с централизирания контрол на Братството. Очаквам икономиката и представителството на бъдещето да бъдат много разнообразни от една единствена, установена структура. Във всяка общност и регион ще има варианти на темата за самоиздръжка по отношение на нещата от първа необходимост и взимането на решения на възможно най-ниски нива. Ще има много трудности и затруднения за преодоляване, защото тези тенденции се изправят срещу свят, който е бил приведен в действие и създаден, за да служи на една напълно различна система. Общностите и регионите не се разпадат на прилежно пакетирани единици с идеално съотношение между обработваемата земя и хората. Ние имаме ужасни градски застроени площи и ще е нужно известно време, преди всичко от рода на идеите, които изложих, да се превърне в реалност по целия свят. Ще има хаос, усилена работа и учене от преживяното, преди това да стане. Онова, което можем да направим, е да започнем сега и да се опитаме да се откъснем колкото можем повече от системата.

Заслужава си да се отбележи отново, че колкото по-малко материални желания имаме, толкова по-малко ще трябва да работим и да печелим, за да живеем. Това ни оставя повече време, през което да правим онова, което наистина искаме. Ако опростим нашия материален живот, си даваме възможности, които са ни отказвани, когато работим, работим и работим в преследване на материалната мечта и нейните символи на "успеха". Трябва да се освободим от т. нар. работна етика. Според нея, ако не сме ангажирани с платена работа през целия ден, най-малко пет дни в седмицата, ние сме мързеливи и лениви. Какви глупости. Но какво би било по-добро за системата през последните двеста години от това да вярваме в работната етика и нейния погрешен морал? Когато хората отхвърлят тази обусловеност и си дадат време и възможност да използват пълния си творчески потенциал, ще наблюдаваме промени, които са за добро; взрив в изкуствата като начало. Музиката, в частност, ще изиграе основна роля чрез използването на нейните вибрации за повишаване на честотата на планетата, макар че тя може да се използва за противоположното, ако попадне в неподходящи ръце. С ускоряването на промените ще открием повече ноти и тонове.

Хората мислят, че крахът на сегашния ред ще доведе до връщането ни в пещерите и палатките во веки веков. Но освобождаването на човешката творческа сила ще ни въведе в един свят на изобилието. Да си беден не е чистота, това е просто бедност, и ние ще притежаваме средствата, за да отстраним този тумор. Наш ще бъде светът, който чества и насърчава красотата, стила и достойнството във всяко нещо. Идеята, изложена от някои, че да живееш тежко е един вид духовно улично кредо, е заблуда според мен. Трансформацията има за цел баланс, докато бедността е очевиден белег на дисбаланса в обществото.

Двете области, свързани с политическата и икономическата промяна, са медиите и онова, което с насмешка наричаме правосъдие. Медиите или повечето от тях са пропагандната машина на сегашната система. Никъде преобладаващите вестници, списания, радио и телевизионни програми не поставят под съмнение манията за растеж и свободна търговия, с изключение на много редки случаи. Единствените въпроси, които те задават, са как най-добре да се стимулират и двете. Те никога не питат защо тези неща са толкова желани и какви са последиците от тях. Оцеляването на медиите зависи от системата и те й предлагат цялата си подкрепа. Те също са контролирани от Братството. Медиите са позволили да бъдат превърнати в средство за продажба на американската култура (на Братството) по света. В своето необработено състояние медиите са като познанието. Те не са нито отрицателни, нито положителни. Дали ще са отрицателни, или положителни, зависи от това как ще се използват. Някои личности в медиите вече вършат забележителна работа, като разобличават експлоатацията и лицемерието и подчертават несправедливостите, с които трябва да се справим - но те са отчайващо малко на брой. Местните радиостанции могат да са прекрасен източник на информация, близък до хората, и те ще бъдат от решаващо значение във времената на вълнения и промяна.

Медиите могат да бъдат използвани за предаване на разбирането и информацията, които ще освободят човечеството. Вместо това техният изумителен принос е в полза на затворничеството на нашето мислене, защото тяхното собствено мислене е затворник.

"Ние трябва да принудим правителствата на Гой да предприемат действия в посока, благоприятна за нашия широко скроен план, който скоро ще достигне желания завършек чрез онова, което ще представим като обществено мнение, тайно лансирано от нас чрез средствата на т. нар. "Велика сила" - пресата, която, с малки изключения, които могат да бъдат пренебрегнати, вече е изцяло в наши ръце." (Протокол на илю-минатите 7)

"Каква роля играе пресата днес? Тя служи за възбуждане и възпламеняване на онези страсти, които са необходими за нашата цел или обслужват егоистичните цели на партиите. Тя често е банална, несправедлива, невярна, а по-голямата част от обществеността няма и най-малка представа какви цели обслужва пресата в действителност..."

... Всички наши вестници ще бъдат от всякакъв вид -аристократични, републикански, революционни, дори анархични - докато съществуват конституциите... Всеки един от тях ще има пръст, в общественото мнение, както се изисква. Когато пулсът ще ускори, тези ръце ще поведат мнението в посоката на нашите цели... Онези глупаци, които ще мислят, че повтарят мнението на вестника на техния лагер, ще повтарят нашето мнение или всяко мнение, което ни се струва приемливо." (Протокол 12)

В безброй интервюта в пресата съм обяснявал за вечни характер на цялото съзнание, честотите, т. нар. велики мистерии на живота, и защо имаме крайности във времето и виждаме как старият ред се разпада. Само някои от тях са отпечатали нещо за това. Те се опитват да ми правят мили очи, а после се връщат при пишещите си машини и подкопават онова, което върша. Всичко, което са искали да направят, е да говоря за частния си живот, а те да представят неправилно казаното от мен, за да насърчат убеждението, че съм луд. Аз оспорвам религията. Те казват, че съм открил религията. Аз поставям под съмнение голяма част от Библията. Те ме представят като рушител на Библията. Аз оспорвам цялата идея за "месиите". Те казват, че аз твърдя, че съм такъв. И обработените хора вярват на тези глупости. Те си казват: "Никога не трябва да се вярва на прочетеното във вестника", но продължават да правят точно това.

Един журналист, който приема изказаните от мен теми, написа статия за мен в един вестник. Редакторът я отхвърли, защото била "твърде положителна". През 1991 г. предсказах, че през това десетилетие ще станем свидетели на крайности във времето, чупещи всякакви рекорди, особено дъждове и наводнения. По времето, когато Франция, Холандия и Германия страдаха от ужасни наводнения, а остров Уайт, където живея, бе обсипан от дъждове, които щяха да причинят някои от най-страшните наводнения, виждани на острова, един журналист ми позвъни у дома. Искаше ли той да поговорим за времето, защо става така и какво можем да направим? Не съвсем.

"Кой мислите, че трябва да е новия менажер на английския футболен отбор?", попита той.

Веднъж приятел от Шотландия ми разказа за статия в шотландския "Дейли Рекърд", в която се казвало, че аз съм "водач на култ". Тъй като вече бях написал няколко книги, противопоставящи се на цялата идея за култовете, ми беше интересно да видя как вестникът е оправдал подобно твърдение. В горната част на страницата имаше гигантско заглавие "Водачите на култове". Отдолу имаше статии за различни хора. Сред тях беше Дейвид Кореш, който беше в центъра на "обсадата в Уако"¹, Тексас, и наред с масовия убиец Чарлз Менсън бях и аз! Писах на редактора, питайки как би оправдал това, и той отговори, че те не искали да кажат, че съм водач на култ! И заради несправедливостта на "правосъдната" система, която в такива случаи работи единствено за богатите, не можах да направя нищо. Сигурен съм, че ще има нови очерняния в опит да се дискредитира информацията в тази книга. Това са примери за типа манталитет, който най-вече обуславя историите, които четете и чувате в медиите. Работил съм в местни вестници и в регионалната, и в националните телевизия и радио. Виждал съм как журналистите са едни от най-програмираните същества на планетата. Не всички, но повечето. Особено в извънредни случаи. Страх ме е да си помисля за кармата, която трупат всеки ден, докато вършат своето дело да изопачават, лъжат и разрушават животи. Онова, което причиняват на другите, ще трябва да изпитат на гърба си по време на еволюционното пътуване, ако действията им са мотивирани от отрицателни намерения. Както и политиците, аз ги съжалявам. Те не знаят какво правят. Те са от-

1) "Обсадата в Уако" бе масово убийство, извършено от правителствени агенции. (Вж. видео-касета "Голямата лъжа" на разположение на Американската съдебна федерация, Индианаполис, Индиана.) (Б.а.)

къснати от своя Висш Аз и са заключени в медийната структура, която ги програмира да програмират другите с техните тривиалности, безсмислици, неистини, ограничено въображение и пропагандата на Братството. Когато напуснат ограниченията на физическото тяло, ще бъдат ужасени от това, че са позволили системата да ги контролира. Повечето журналисти са страхливи марионетки с негативни мисловни модели, но те не трябва да са такива. Те не са лоши хора. Те са объркани и имат шанса да се променят. За щастие процесът на пробуждане е на разположение на всеки и много журналисти отварят съзнанието си за новите идеи. Проблемът им е да минат незабелязано покрай редакторите и собствениците на вестници, които блокират информацията, защото не искат да я чуват или да позволят на други да я чуят. Избухвам в смях, когато медиите се оплакват от цензура на пресата, когато най-големите цензори на информацията са самите медиите. Наред с икономиката и политиката, сме свидетели на централизация на медийната власт в ръцете на Братството. Те контролират световните новинарски агенции, които подават информация на вестниците и радио- и телевизионните медиите по цялата планета.

Медиите на Братството обслужват bankerите на Братството. Не се съмнявам също, че разузнавателните служби като ЦРУ разполагат с технология за използването на телевизионните предавания, за да изпращат подсъзнателни съобщения на нашия несъзнателен разум, без ние или дори засегнатата телевизионна станция да го осъзнават. През 1994 г. една полска радиостанция започнала да излъчва недоловим сигнал на своята честота за изгонване на комарите от къщите, слушащи тази станция. Както изглежда бил е постигнат голям ефект, но хиляди слушатели започнали да се оплакват, че от него котките им пощурявали. Ако могат да правят това с насекоми и котки, могат да го правят и с хора. Какъв всъщност става от експлозиите по радио- и телевизионните станции по целия свят?

Питам това журналистите или онези, които не могат да видят, че са използвани като пропагандни пудели: Ще продължите ли смирено да служите на своите господари, или ще въстанете? Ако само разберете какво има наум Новият световен ред за вас и вашите медиите, щяхте да преглътнете много голяма хапка!

А къде е мястото на журналистическите съюзи във всичко това? Аз им казвам: обединете се, отворете очите си и спрете да сътрудничите. Не мога да ви опиша колко много ще съжалявате, ако не го направите. Ще бъде много приятно изненадан, ако такъв журналистически бунт наистина се случи, но засега, въз основа на миналия си опит, не бих заложил на това.

Междувременно трябва да осигурим алтернативни източници на информация и да спрем да купуваме вестници. Алтернативите се появяват във списанията и вестниците, които се борят за живот по целия свят. Освен това имаме достъп до печатарската преса - фотокопирната машина - до информацията от мрежа чрез общностите и далеч напред. Установил съм, че радиото е най-доброто средство за общуване в медиите, каквито са днес. Вестниците изопачават отразените неща, а телевизията често търси новини, които са толкова кратки, че е невъзможно да се осъществи ефективно или задълбочено общуване. Мисля, че радиото предлага време заностранно изразяване и ако е на живо, не си подложен на редактиране. Онова, което казваш, е това, което слушателите чуват. Основната храна на много радиостанции са откритите телефони и вие имате възможност да звъните всеки ден и да коментирате темите от гледната точка, представена в тази книга и безброй други. Пробуждането води до засилващ се интерес към теми, като прераждане, алтернативно лечение, НЛЮ и други сродни проблеми. Медиите няма да могат да устояват на този интерес безкрайно, защото ще искат да го използват за увеличаване на продажбите и броя на зрителите. Това само още повече ще стимулира интереса и ще спомогне за пробуждането на повече хора, което пък ще ускори смъртта на системата, от която зависят сегашните медиите. В общностите на бъдещето, предаването на информация ще бъде много по-разнообразно както по съдържание, така и по отношение на контрола.

Ще има революция и в "правосъдието". Системата полиция-адвокати-съдебни заседатели-съдии обслужва и защитава статуквото и е управлявана от тайните общества на Братството, особено от масоните. Един висш съдия разкри отношението, скрито зад нашата версия за "справедливост", когато каза, че погрешно осъдените от системата не трябва да бъдат освобождавани, защото това уронва общественото доверие в британското правосъдие. Нужни са били масови продължителни кампании през годините, за да бъдат освободени погрешно хвърлените в затвора. А някои си остават там. Във Великобритания в затвора лежат трима души за убийството на един вестникар на име Карл Бриджуотър. Четвъртият вече е умрял след като бе неправилно осъден. Отразявах този случай, когато работех за Би Би Си. Те очевидно са невинни и единствената причина да са все още зад решетките е, че много други погрешно осъдени е трябвало да бъдат освободени през последните няколко години, а властите не искат

да подхвърлят наказателната система на още по-голям присмех. Те искат да има възможно най-голям промеждутък от време между другите освобождения, привлекли вниманието и освобождаването на "тримата по случая Бриджуотър". Няма значение, че тази политика налага трима невинни по престъплението, за което са били осъдени, да останат по-дълго в затвора. Системата е на първо място.

Министрите и правителствените служители, които не би трябвало да имат влияние в съдилищата или в публичното следствие, се месят колкото могат, когато определени присъди или решения биха им послужили политически. Някои министри на вътрешните работи са оповестявали своето отношение към подобни случаи и то се е предавало неофициално надолу по редицата и чрез масонската мрежа е стигало до съдията. Не всеки съдия им обръща внимание, но мнозина го правят. Това е добре за бъдещата им кариера и помага на Братството. Съдиите съвсем не са в неведение за това, че присъдите или решенията им са повлияни от тайните знаци, които им подсказват, че защитникът или адвокатът са братя масони. Когато се организира публично следствие, за да се изслушат възраженията във връзка с проекти за шосета, които опустошават общности и околната среда, правителствата се подсигурият, че за тази цел ще бъде назначен инспектор, който симпатизира на техния възглед и ще отхвърли тези възражения. Ако хората само знаеха какво става зад кулисите, роботите щяха да са въстали много отдавна.

Победителите в тази шарада (игра на думи чрез драматизирано представяне на отделните им срички и на думите като цяло - б. ред.) на демокрация и справедливост са Системата и юристите, сред които гъмжи от масони, както е и в полицейските сили. Разноските за завеждане на дело в търсене на справедливост отдавна са стигнали фантастични размери. Повечето хора трябва да се откажат от правата си, защото не могат да си позволят да ги потърсят. Това дава всички козове на хората с парите. Те могат да си позволят да си купят правосъдие. Мнозинството не може. Дори юридическата помощ, която се предполага, че помага на бедните да платят, за да бъдат законно представяни, се орязва при всяка възможност. Междувременно водещи адвокати и съдии отнасят у дома си огромни хонорари от една система, която повечето хора не могат да си позволят да използват.

Веднъж бях замесен в гражданско дело, което изобщо не трябваше да влиза в съда. Това обаче се случва, когато едната страна иска да преговаря, а другата - не. Всички разноски по делото бяха присъдени на мен. При дадените обстоятелства обстановката беше безобразна, но това е друга история. Собствените ми съдебни разноски възлизаха на 1500 лири. В съда разноските на другата страна бяха оценени на около 2000 лири. Но когато пристигна окончателната им сметка от една адвокатска фирма в Банбъри, Оксфордшър, тя беше нараснала мистериозно до почти 4000 лири! Шокът, който изпитах от всичко това, стана още по-голям, когато прочетох сметката. Само 1756 лири от тази цифра бяха за работата, извършена реално от фирмата. Като връх на всичко те ми бяха взели такса за това, че *не беше* използван адвокат, който да пледира във висшата съдебна инстанция. Не, не сте прочели погрешно. Наистина казах, че не бе използван адвокат, който да пледира във висшата съдебна инстанция. Това беше едно ясно дело, с което всеки компетентен юрисконсулт би могъл да се справи, и, както казах, изобщо нямаше нужда от изслушване в съда. Но защото те казваха, че са можели да използват адвокат за пледиране във висшата съдебна инстанция, ако били решили, аз трябвало да платя за това, че не са го направили. Не, уверявам ви, не се шегувам. Те са в пълното си право да го направят.

Освен това ми взеха допълнителна такса, защото "през цялото време съм възразявал срещу тяхната молба" и заради "важността на случая за нашия клиент". Аз трябваше да платя и всъщност да бъда финансово наказан от юридическата фирма, защото бях оспорил техните искания и защото това бил важен случай за техния клиент. Тъй като всеки клиент счита съдебните слушания за изключително важни, те биха могли да начисляват тази свръхтакса за всеки случай, с който се заемат. Трябваше да се ошипя, за да съм сигурен, че не сънувам, а същото направи и моят адвокат, който бе точно толкова озадачен и ужасен, колкото бях и аз. Можете да обжалвате пред съда сметки за юридически услуги, когато разходите са били присъдени на вас. Това се нарича таксуване. Аз това и направих и бях убеден, че сметката е толкова глупава и в разрез с всякакви закони и всякаква честна игра, че ще бъде намалена и здравият разум ще възтържествува. Съдът наистина намали сметката. Те я намалиха със 135 лири и ми бе наложена такса от 186 лири като разноски за това, че са намалили сметката!

Поразя ме, че това беше само едно дело в един съд един следобед с участието на една адвокатска фирма. Само си помислете какво става в съдилищата в Америка и по целия свят. Колко много хора са оскубвани в търсене на правото им на правосъдие или защитавайки се срещу несправедливостта? Една от големите иронии е, че самите юристи, които прекарват

времето си в преследване или защитаване на незаконни кражби, са отговорни за узаконените кражби, извършвани ден след ден. Законната система попада в същата категория като икономиката, политиката и голямата част от медиите. Тя е болна, корумпирана, глупава, детинска, самоунищожаваща се и контролирана от Братството. Запитайте онези адвокати, чиито мотиви са да помагат на хората, а не да печелят колкото се може повече, и те ще ви кажат същото. Знаем колко разочаровани са тези загрижени адвокати, че са принудени да действат в такава корумпирана и корумпираща система. Но вие разбирате, системата трябва да ни убеди, че ние наистина имаме свободи, че живеем в демокрация и имаме справедлива правосъдна система. Ако не поддържа тази фасада, вероятността да въстанем е по-голяма. Време е да го направим.

Правителствата не разглеждат честно и задълбочено причините за престъпността, защото ако го направят, ще се окаже, че "ценностите", необходими за икономическия растеж, са същите тези ценности, които насърчават престъпността и насилието. Вместо това те осъждат нарушителите на закона, измиват си ръцете от отговорност и призовават за по-сурови наказания. Затворите са претъпкани, защото обществото наказва симптомите, без да посочва причината. А какъв е отговорът на манталитета за растежа на претъпканите затвори? Досетихте се. Да се построят нови затвори. В Америка, която твърди, че е родината на свободата, справедливостта и цивилизацията, някои щати все още изпращат хора на електрическия стол или на екзекуции. Това не е правосъдие. Това е варварщина. Допитванията до общественото мнение (или по-скоро манипулаторите на общественото мнение) в Британия непрекъснато показват, че повечето от хората са склонни да се върне обесването за някои престъпления. Що за безочливост е да мислим, че имаме право да отнемем живота на някой друг и каква гимнастика на ума е нужна, за да кажеш, че убийството е грешно и държавата трябва да убива всеки, който го е извършил! С напредване на десетилетието очаквам да видя как правителствата се опитват да въведат още по-авторитарни закони, които ще подкопаят свободите във всички страни. Ние трябва да се противопоставим на това с мирни средства, но с твърдост.

Променящото се съзнание ще отхвърли сегашните методи на "правосъдие". Престъпността ще спадне рязко, когато се приемат новите ценности и измерения на човешкия успех и личните постижения престанат да се измерват с притежанията. Придвижването към вземането на решения на местно ниво и ангажирането на всички хора в живота и управлението на общността още повече ще намалят негативното поведение. Повторното свързване с нашите висши нива и с цялото онова разбиране, любов и мъдрост ще окаже най-голямо въздействие върху намаляването на престъпността и отрицателното поведение. Преди да дойде това време, ние трябва да се вгледаме в причините, поради които хората действат отрицателно. Защо хората са се обезчовечили дотолкова, че могат да грабят и осакатяват слаби, стари дами? Начинът да се промени това не е използването на страха от прераждане в някакъв гротесков затвор, който още повече ще ги обезчовечи; а да се отнасяме към тях по начини, които ще върнат човешкото в тяхната ценностна система и дух. Ако някой нападне възрастна жена, начинът да го спреш да го направи отново е да го поставиш в ситуация, при която той се среща и работи със старци, като първоначално е под наблюдение. Това ще му позволи да разбере, че онези, които ограбва, не са ненужни, без значение, жертви на хора с голяма физическа сила. Те са човешки същества с чувства.

Виждам как посредничеството между общностите ще замени съдилищата, адвокатите и абсурдните сметки за юридически услуги през десетилетията, които ще последват настъпването на новото хилядолетие. Броят на законите ще намалее, както и броят на хората, необходими за прилагането им. Когато човешкото съзнание е достигнало ниво, при което няма да помисля да наранява Земята по какъвто и да е начин, няма нужда от закони, които да казват, че не трябва да се замърсява. Нито ще има нужда от закони за наказание на насилието, когато няма насилие, защото целият живот се разглежда като нещо свещено. Вярвам, че през годините преди да стане това все повече и повече пробуждащи се хора ще отказват да сътрудничат на икономическата, политическата и законова системи. Оцеляването на системата зависи от масовото подчинение и безпрекословното сътрудничество. Можете да арестувате дузина хора заради мирния им протест. Но не можете да арестувате 100 000. Сътрудничеството е основата на новия свят, но то трябва да бъде двупосочно. Еднопосочното сътрудничество води единствено до експлоатация. Отказът да се сътрудничи на експлоатацията ще бъде още един начин за падане на Системата.

Да се пише за неща от бъдещето е трудно, защото ще има ясно разграничени фази на промяна. За кратко разпадът на старото ще донесе хаос, объркване и страх. Престъпността ще нарасне, докато хората грабят и крадат онова, което системата вече не може да осигурява по старите

начини. Братството ще поощрява престъпността, дори ще я стимулира чрез своите технологии за контрол над ума, защото то иска обществеността да настоява за по-авторитарни полицейски сили със съответстващите им закони. Може да станем свидетели на военновременни закони, на военни преврати и вътрешни конфликти по целия свят. Мнозина ще потърсят кого да обвинят за тези поразии и това ще доведе до насърчаване на расовите и етнически предразсъдъци. Умовете на повечето хора са програмирани да прехвърлят отговорността на други. Сред объркването от промяната те ще потърсят някой силен лидер, който да им казва какво да правят. Това е плодотворна почва за диктатори. Ще има напрежение, понякога огромно, между онези, които служат на статуквото, и онези, които се придвижват с честотите. Начинът, по който виждат живота, и онова, което искат да направят, ще влязат в конфликт. Зависи от пробуждащите хора дали ще избягнат насилието при тези обстоятелства. Последното нещо, от което имаме нужда, е още отрицателна енергия, която да се прибави към крайностите, на които вече сме свидетели. В контраст с тези негативни аспекти на прехода, ще видим засилване на положителното поведение сред онези, които следват честотите. Тези хора ще бъдат лечебните отделения всеки път, когато могат. Старите бариери между хората с различен цвят, различна вяра и начин на живот вече няма да се срещат сред онези, които влизат в хармония. Това ще е новото съзнание, което ще изплува след агонията на старото.

По средата на този период, с потъването на Системата под огромната вълна на промяната, мисля, че общностните и регионалните икономики ще се стабилизират и редът ще се завърне. По това време населението на света бързо ще намалява, като много ще престанат да се прераждат на Земята. Онези, които устоят на честотите и затворят умовете си, ще са напуснали планетата, тъй като ще са изостанали от ускоряващите се вибрации. Нивото на съзнание, което ще населява Земята, ще бъде смирено в смисъл, че няма да си служи с насилие или заблуди, но душевно и емоционално ще бъде силно и мъдро. Когато хаосът утихне и покоят се върне във времето, земната повърхност и човечеството изобщо, на големи групи ще пристигнат същества с напреднала еволюция, които ще помогнат за развитието на новите общества.

Много по-далеч в бъдещето светът ще бъде напълно различен от този, който виждаме днес, и дори от онзи, който предвиждам през средния период. Честотите ще са се повишили до нива на познание и разбиране, които ще дадат на човечеството способността да се материализира и дематериализира, да пътува във времето и пространството, когато си поиска, да твори със силата на мисълта и да не зависи от нищо друго освен от енергията на самия живот. Тогава вече дори няма да се нуждаем от храната, каквато я знаем. Ние ще абсорбираме всичко, от което се нуждаем, от океана от енергия около нас. Всеки ще може съзнателно да напуска тялото си и да преживява други честоти всеки път, когато пожелае. Няма да има притежание на хора или предмети.

Любовта и уважението към всеки и всичко ще бъдат нашата пътеводна светлина.

НАУКАТА НА ЗДРАВИЯ РАЗУМ

Говорим за "чудесата на съвременната наука". Ако само знаехме колко примитивни всъщност са някои от тези чудеса.

Съществува огромна разлика между "науката", която познаваме, и онази, за която не знаем. Институционалните ни учени вярват, че са режещото острие на човешкото разбиране, докато в тайните подземни бази съществуват технологии, от които умът им би хвъркнал. Буквално, част от него.

Да вземем източниците на енергия, създадени от науката, която ни е позволено да опознаем. Ние изнасилваме и опустошаваме Земята, събирайки петрол, газ и буци пръст. Ние освобождаваме енергията, съдържаща се в тях, като изгаряме онова, което сме събрали. Вършейки това, губим много или повечето от енергията, която съдържат, и предизвикваме ужасно замърсяване, което отравя нашия въздух и вода и уврежда нашите гори. Алтернативата е построяването на бетонни блокове, наречени атомни електростанции. Те създават отпадъци, които са смъртоносни в продължение на 24 000 години, а вероятно и далеч повече. Никой не знае какво да прави с тези отпадъци, но ние продължаваме да ги произвеждаме. Един от вторичните продукти е плутоният. Една-хиляд-на от грама от него е фатална и ако достатъчно количество попадне в ръцете на някой терорист или диктатор, той би могъл да направи атомна бомба. О, да, и ако тези атомни станции пропускат или експлодират, както стана в Чернобил, значителни площи земя стават необитаеми и негодни за отглеждане на храни. Хиляди, вероятно милиони хора ще умрат рано или късно от радиационно отравяне или рак, а съществува и голяма вероятност бебетата, родени от засегнатите, да бъдат с деформации. И това се нарича научен напредък? Това е по-скоро научна димна завеса. Смъртоносна.

На най-високо човешко ниво Братството твърдо е решило да поддържа мита, че няма такова нещо като дух или вечен Аз. То знаело, че не е вярно, но това познание било само за него, не за хората, които искали да контролира. Религията била изживяла дните си и човечеството започнало да отхвърля нейните възгледи. Това, решило Братството, щяло да продължи да се разраства. Друга сурова система от вярвания трябвало да замени мястото ѝ, а те така или иначе предпочитали хората да мислят, че не са нищо повече от парчета месо. Едно от творенията на Братството било прочутото Кралско дружество във Великобритания. То отворило врати в края на XVII век и било прекрасно средство за продажба на доста хистеричната идея, че съществува единствено физическият свят. Сбогом, Боже. Медиите отново изиграли ролята си на добрите галени кученца, каквито избрали да бъдат, и те все още се отнасят към думите на "учения" като към солидна, златна истина. В края на краищата те са учени и са много умни хора, които знаят повече от нас. Знаем, че не разбирате научните жаргони, но не си блъскайте главата. Просто продължете да си живеете и оставете учените да ви казват кое как е. Те знаят най-добре.

Какви отрицателни последици е имало това върху човешкия живот. Отново се връщаме на петте сетива. Колективният ум на "официалната" наука е убеден, че физическият свят е единственият съществуващ свят. Те са осмивали всеки (дори колегите си), който е поставял под съмнение това твърдение, а Братството се е погрижило за тази яростна атака срещу истинските учени. При това състояние на погрешно разбиране една наука явно би насочила своите изследвания към света и петте сетива. Нейните "постижения" през последните двеста години или повече се заключават в разкриването на част от потенциала за експлоатиране на материалната природа. От гледна точка на това физическо ниво тя е постигнала някои забележителни подвизи. Тя се приземи на Луната (доста след като тайните учени са го направили обаче), разработи безброй кухненски и всякакви други уреди и намери начини за лекуване на симптомите и по-рядко на причините за някои заболявания. Но пренебрегвайки или отхвърляйки съществуването на други нефизически нива при хората и планетата, тя си е създала един много ограничен и изкривен възглед за Сътворението. Тъжното е, че същото е станало с милиарди хора. Далеч от придвижване напред на разбирането, тя го е задържала, подкопвайки усилията на просветените учени и на хората, работещи с ясновидски източници, които оспорват възгледа за живота "това-е-всичко".

Да речем, че някой изчезне и вие започнете издирване. Решавате да не търсите в района, където е изчезнал човекът, и обезсърчавате или пречите на всички останали да търсят там. Ако

някой го направи, вие му се присмивате и го укорявате, когато каже: "Намерих го." Затова не намирате изчезналия човек и в умовете на участниците в издирването и на всички хора, на които те оказват влияние, този човек остава загубен. Отвеждайки издирващите в друг район, вие може да намерите други липсващи хора, за които не сте знаели, че са там. Ще "откриете" много неща, които ще бъдат нови за вас. Но няма да намерите онзи, който се предполага, че търсите, защото той се е загубил в района, който отказвате да претърсите. Ако приемете, че "липсващият човек" е символ на мистериите на живота и че участниците в издирването са преобладаващата насока в науката, имате причината, поради която науката все още не е намерила отговора на тези т. нар. "мистерии".

Ако те не бяха постъпили така и притежаваха смиреността да се вслушат, щяхме да сме далеч по-напред по пътя към разрешаване на нашите проблеми. Всъщност много от тях изобщо нямаше да съществуват, на първо място. Науката е част от проблема, докато би могла и трябва да е част от разрешението. Ако тя не беше толкова обсебена единствено от материалния свят или не беше толкова надменна, че да отхвърля алтернативния начин на мислене, вече щяхме да имаме технологията, която да ни осигури цялата енергия и топлина, от които се нуждаем, като впрегне океана от енергия около нас. Нямаше да унищожаваме планетата, за да се топлим и да си светим. Знанието как да се проникне в нефизическите, субатомни енергии, които ни заобикалят, е на разположение, но научните институции и системата като цяло не искат и да знаят.

Причината е, че онова, което наричаме "наука", се води от системата. Тя се финансира от системата и Братството, което следва собствения си план и дължи живота си на тях. Когато писах "Не трябва да е така", половината от световните учени бяха замесени в оръжейни изследвания, а повечето от останалите проучваха технологии, които да обслужват "вземи, направи и изхвърли". Системата, контролирана от Луцифер, не иска ние да знаем кои сме и науката е изпълнила своята роля блестящо. Тя е отрекла съществуването на нашия истински Аз и ни е насърчила да вярваме, че сме просто космическа случайност. Хората, които знаят, че са безсмъртни същества от светлина и любов, предприели едно безкрайно еволюционно пътешествие чрез преживяванията, не са лесни за манипулиране и контрол. Науката е и лудият професор на Системата, създаващ всички еликсири, отрови и технологии, засегнали планетата. Системата се основава на петрола и други изкопаеми горива и с помощта на науката е успяла да запази тези енергийни източници от познанието, което би ги заменило с неструктивни алтернативи. Не искам да омаловажавам постиженията, които учените са постигнали в някои области, но общият принос на преобладаващата "официална" наука е да потиска човешкото разбиране и да използва своите познания за деструктивни, а не за конструктивни цели.

Историята на науката в много отношения е огледален образ на историята на религията. И двете избират едно верую и вярване, което след това налагат на света, и двете се опитват да блокират всички усилия за представяне на информация и доказателства, които излагат най-вече техните погрешни разбирания. Но тогава и двете са контролирани от едни и същи господари, които са се погрижили и двете да оцелеят чрез потисничеството. Веднъж издигнали своя флаг и прокламирали една твърда догма, техните империи, финансиране, власт и влияние стават зависими от оцеляването на тази догма в умовете на достатъчен брой хора. Прикриването на информацията и разбирането стават решаващи за продължаване на съществуването им. Ако сте учен, чийто живот зависи от съществуващата научна догма, желанието да блокирате алтернативните обяснения, които биха разбили тази догма, може да се окаже непреодолимо. Системата, със значителното влияние на Братството без съмнение, се е погрижила такива ключови области като наука, политика, икономика, медии и религии да прикриват истината, ако искат да оцелеят. Прикривайки тази истина, те трябва да пропагандират една деструктивна илюзия, върху която да се съсредоточи вниманието на роботите. Медиите угоднически ги подкрепят като разпространяват мита, че институционалната наука е на гребена на човешкото разбиране. Писах на всички научни програми на Би Би Си, обобщавайки работата на всички непредубедени учени, които са убедени, че общите теми за съзнанието и честотите, изложени в тази книга, са истина. Предложих да свържа програмите с тези хора. Писах на изследователски програми като "Света в действие", предлагайки им същата информация. Само една си направи труда да ми отговори и то само за да ми кажат, че всъщност не са открили заглавни теми, които да не са приети от преобладаващата насока в науката! Гейм, сет и мач за контрола над ума.

Джеймс Лавлок е един от непредубедените учени, които се противопоставят на конвенционалното. Той е изложил теорията за "Гея", гръцката дума за богинята на Земята. Тази теория предполага, че Земята не е мъртва материя, а жив, мислещ организъм. Аз бих отишъл много по-далеч от Лавлок, но много от нещата, които той казва, отговарят на общите теми, които

аз излагам. В своята книга "Епохите на Гея" той обяснява защо науката се ръководи по-скоро от системата, отколкото от информацията:

"Може да мислите академичните учени за аналогия на независимия творец. Всъщност почти всички учени са наети от някаква голяма организация от рода на правителствен отдел, университет или мултинационална компания. Само в много редки случаи те са свободни да представят своята наука като личен възглед. Те може и да си мислят, че са свободни, но всъщност повечето от тях са наемници; те са изтъргували свободата на мисълта за добри условия на работа, твърд доход, постоянен пост и пенсия. Те са ограничени от армия от бюрократични сили - от финансиращите агенции до здравните и охранителни организации. Учените са ограничени и от правилата за дисциплина на племето, към което принадлежат. За един физик ще е трудно да се занимава с химия, а за биолога ще е почти невъзможно да се занимава с физика. Като връх на всичко, през последните години "чистотата" на науката се пази още по-внимателно от самоналожената инквизиция, наречена "критика от равнопоставените". Тази добронамерена, но ограничена бавачка на институциите гарантира, че учените ще работят в съответствие с традиционната мъдрост, а не движени от любопитство или вдъхновение. Липсата на свобода ги застрашава да се поддадат на дребнава учтивост или да се превърнат в творения на догмата, подобно на средновековните теолози.

Като университетски учен за мен беше почти невъзможно да правя редовни проучвания на Земята като жива планета. Като начало, нямаше одобрени средства за такова рисковано проучване. Ако бях упорствал и бях работел през обедните почивки и в свободното си време, не след дълго щях да получа призовка от директора на лабораторията. В кабинета му щях да бъда предупреден, че кариерата ми е застрашена, ако продължа да настоявам за една толкова неизискана тема за проучване. Ако това не подействаше и аз упорито продължавах да настоявам, щях да бъда привикан втори път и да бъда предупреден, че работата ми застрашава репутацията на факултета и кариерата на самия директор."

Ако контролирате финансите и директора на лабораторията, вие контролирате онова, което се проучва, и това, което не трябва да се проучва. Така прави Братството. Тази всезиа еща наука е с нас от много малко време, измерено според човешката еволюция. Едва наскоро бяха "открити" някои от планетите. Нептун беше идентифициран чак през 1846 г., а Плутон стана познат чак през 1930 г. В Слънчевата система все още има много планети за намиране и хиляди, ако не и милиони от други системи из Вселената. Ако приемете, че Слънцето е с размер на портокал, по тази скала най-близката звезда извън тази слънчева система би била отдалечена на 3000 мили! Да се смятаме за авторитети по подробности за Вселената и да отхвърляме идеята, че има и други цивилизации, е невероятно. Научното разбиране е в периода на ранно детство. То е като малко дете, налагащо своя възглед за света на всички останали. Ако се вгледате в неговата "бум-тряс" теория за Вселената, експлозията на "космическото яйце" от материя, от която, казват те, се е образувала Вселената, е невероятно наивна. Тя се основава на изчисления, според които другите галактики бързо се отдалечават от нашата. Според традиционния начин на мислене изводът е, че те все още са отблъсквани от силата на първоначалната експлозия. Това е много слаба кукичка, на която да провесисш една теория, приета от мнозина като "факт". Галактиките се движат, защото всичко се намира в орбита. Голяма част от научния "напредък" на съвременния свят е просто потвърждение на онова, което древните вече са знаели, защото посетители от космоса и контактъори са им разказали за тях.

Науката не е толкова умна, колкото си мисли, но без изобщо да демонстрира смириението, нужно за непредубедени изследвания, тя последователно отхвърля дори собствените си колеги, когато те предричат нови възможности. Ако не разбират нещо, те високомерно заявяват, че това не може да се случи. Един кралски астроном казва, че да се говори за пътуване в пространството са "пълно безсмислици" само осемнадесет месеца преди руският "Спутник" да излезе в орбита около Земята, а това постижение е примитивно в сравнение с онова, което тайната наука върши! Както каза веднъж един друг астроном, Карл Саган: "Интелектуалните способности не са гаранция, че сте безпогрешен." Ако обаче алтернативните обяснения систематично се потискат, всички останали са насърчавани също да грешат.

Бентът на системата се е отприщил и тя върви към своя крах, както е с всички проявления на Системата. Чрез преживяванията на прага на смъртта и "необяснимите" явления от отвън продължават да се трупат доказателства, които разкриват ограниченията в разбирането и прозорливостта в основата на "официалната" научна теория. А отвътре непредубедените истински учени, които се опитват да отключат мистериите на Сътворението, се вдъхновяват от

повишаващото се съзнание и започват да приемат онова, което медиумите говорят от дълго време. Тези принудени-близнаци върху научната догма ще доведат до рухването на сегашното научно "мислене" и неговата влиятелна и заблуждаваща империя през това десетилетие и следващото.

С настройването на истинските учени към по-високи честоти, разбирането за това кои сме и за естеството на живота се пробужда в тяхното съзнание. Това ги отвежда към области за проучване, които ще отключат пред тях мистериите. Върхушката ще се опита да се противопостави на техните заключения, но това ще е без значение. Законите на физиката ще бъдат пренаписани. Начинът, по който сега физиката се възприема от учените, които хората смятат за "истински", всъщност са доста далеч от подобно определение. Поддръжниците на днешния възглед за физиката са затворили умовете си за нефизичните нива на съществуване и са пренебрегнали 99,99 процента от Сътворението. Нищо чудно, че тяхното разбиране е толкова ограничено. Колко трагично е, че учени като сър Уилям Крукс, сър Оливър Лодж и много други са открили по научен път основните отговори на много от мистериите много по-рано през този век, но са били пренебрегнати и атакувани от поддръжниците на Братството, подобно на медиумите, които от хиляди години са знаели онова, което днешните, обслужващи системата учени все още не знаят. Преди повече от две хиляди години гръцките философи са разбирали принципите на живота и Сътворението преди християнството, ислямът и други религии да се появят на сцената.

Повишаващото се съзнание ще помете заблужденията и ще ни предостави технологии, надминаващи мечтите ни. Няма да има нужда от изкопаеми горива, електрически пилони или дори "алтернативни" източници, като силата на вятъра и вълните. Всеки дом ще разполага с устройство, може би не по-голямо от кутия за обувки, което ще впряга енергийното поле на Земята за осигуряването на цялата енергия и топлина, от които се нуждаем. То няма да е включено в никаква мрежа. То ще работи самостоятелно, където и да го поставите. Транспортът ще се революционизира и повече няма да замърсява въздуха, използвайки същото разбиране. Ще притежаваме познания как да пътуваме през времето. Пътуването във времето ще е като да хванеш автобус, днес. Представата, че сме сами във Вселената, ще изглежда толкова нелепа, колкото да вярваш, че Земята е плоска. По-късно ще се появят всички "чудодейни" подвизи, като материализиране и дематериализиране, за които вече говорих.

Откъде знам? Защото повечето от тези неща вече се случват, премълчавани са или са били пазени в тайна, и така е било от десетилетия. Свободната енергия е факт. Имам предвид технологии, които осигуряват неограничена доставка на енергия, без да се използват горива. Те имат достъп до океана от енергия в енергийното поле на Земята и другите енергии навсякъде около нас и не водят до замърсяване или каквото и да е израждане на околната среда. Няма да има нужда от въглищни мини, нефтени съоръжения, електроцентрали, ядрени или други, нито от грозни тръбопроводи. Тези технологии могат да служат за отопляване и снабдяване с електричество на домовете, бизнеса, превозните средства, всичко. Говорим за "електрическо превозно средство", което работи с батерии, докато през 1931 г. забележителният хърватски учен Никола Тесла караше кола в Ню Йорк, използвайки един вид технология за безплатна енергия, а един мъж на име Джон Уоръл Кийли от Филаделфия демонстрира своята машина "Динасферична сила" с безплатна енергия през 80-те години на XIX век в Ню Йорк! Докато проучвал магнитните сили, протичащи между земните полюси, той открил, че "частиците материя" могат да бъдат разделени чрез вибрация и принципа, използван за задвижването на двигатели.

Изобретателите на технологията за безплатна енергия винаги са били спирани, а някои са били тормозени по други начини. Неприятностите вкарали един от тях - Джон Сърл от Великобритания, в затвора. През 1946 г., когато бил едва 14-годишен, той построил своя "генератор на последствия Сърл" (SEG), който бил вдъхновен от един негов момчешки сън. Той се основавал на магнитно устройство и генерирал използваемо електричество. Докато усъвършенствал творението си, Сърл започнал да конструира летателен апарат, използвайки същата енергийна система, която би могла да надмине дори днешните конвенционални самолети и космически кораби. Три месеца преди да построи запланувания апарат, в който да летят хора, бил затворен за това, че използва безплатно електричество и не плаща на електростанцията за консумиране на тяхното! Докато Сърл бил в затвора по това нечувано обвинение, властите изгорили всичките му писания. Същото се случило с един американски изобретател - Денис Лий, който открил, че Братството и Системата като цяло отчаяно се опитват да спрат тези технологии, защото те ще премахнат нашата зависимост от горивото и топлината и цялото прикритие на тяхната технология ще рухне. На много изобретатели на безплатната енергия са отказвани патенти, а делото им може да се класифицира от един международен закон за

"отпадъците за военна употреба", който може да им попречи да публикуват своите разкрития или да рекламирали технологиите си. Но елитът на Братството знае всичко за това, защото информацията отива при техните тайни учени.

Ужасно е като си помислиш, че докато старите хора треперят от студ и умират от хипотермия, защото не могат да си позволят сметките за отопление, възможността за произвеждане на неограничено количество безплатна енергия се потиска, за да се обслужват интересите на някакъв си извратен елит. Във Великобритания сметките за гориво са се увеличили многократно след добавянето на нов данък, а здравето на хората се влошава заради замърсяването, причинено от това примитивно изгаряне на изкопаемите горива. Междувременно отговорът се блокира и така е било в продължение на десетилетия. Къде сте, политици? Къде сте, журналисти? Къде сте, групи за защита на околната среда? Изобличете този скандал и настоявайте технологиите за безплатна енергия да се доразработят и да станат достъпни за всеки. Технологиите за безплатна енергия на елита на илюминатите е далеч напред пред всичко останало, с което е запозната обществеността, както е и с други научни знания. Как ли се подсмивват на онова, което се преподава на учениците в училищата и университетите по света под названието "наука".

Братството знае, че законите на Сътворението, както бяха изложени в началото на книгата, са верни. Те знаят за енергиите и честотите. Версията може да е изопачена от други погрешно осведомени, но те познават истинските закони на физиката. Не твърдя, че следващата история е изцяло вярна, част от нея може да е дезинформация, но ще ви даде известна представа за това колко по-напред от учените "говеда" са учените на илюминатите.

Франклин Д. Рузвелт бил близък приятел на Никола Тесла, ученият гений, много от чиито знания дошли от извънземните. Един от студентите на Тесла, Гилемо Маркони, основал тайна група, която твърдяла, че е конструирала "летищи чинии" през 40-те години и че се е приземила на Луната в началото на 50-те години. Интересното е, че абсурден брой учени като Маркони и други, работещи в сходни сфери, са починали по странен и необясним начин. Някои учени твърдят, че Рузвелт помолил Тесла да стане ръководител на проект, сега познат като експеримента "Филаделфия". Негов заместник бил д-р Джон Фон Нойман и екипът се разположил в Принстънския университет, преди всичко да се пренесе във военноморската база в Бруклин през 1940 г. и да бъде закодирано под името проект "Дъга". Официалното поръчение било да се направят американските кораби невидими за радарите и за човешкото око. Те постигнали това с миночистач като генерирали силни магнитни полета. През 1942 г. Тесла получил тежко въоръжен брониран кораб, но той протестираше, когато научил, че този път на борда ще има екипаж. Той смятал, че те ще бъдат в опасност и е сигурно, че е саботирал теста, който не проработил. Тесла напуснал и се говори, че десет месеца по-късно бил намерен мъртъв в хотелската си стая в Ню Йорк. Фон Нойман поел поста и на 20 юли 1943 г. провел експеримента отново под екскурта на американския разрушител "Елдридж".

Получило се, но екипажът изпаднал в истерия и се разболял. Фон Нойман поискал още време за усъвършенстване на технологията, но командирът на военноморските операции настоял да приключи до 12 август 1943 г., защото искали да използват тази потенциална възможност във войната. Той обаче казал, че ще приеме само невидимост за радар. Това те постигнали в пристанището на Филаделфия, но тогава, след една синя искра, "Елдридж" изчезнал физически за три часа. Сега нещата се усложняват, защото ни предстои да пресечем честотите на времето и пространството. Двама млади учени - Едуард и Дънкан Камерън, които били на борда, излезли на палубата и открили, че екипажът е изпаднал в пълна истерия, а двама от тях се хвърлили през борда. Историята твърди, че те не паднали във водата, а във военната база "Монтаук" на Лонг Айленд в Ню Йорк, където осъзнали, че било 1983 година - четиридесет години по-късно. Да, знам, че звучи налудничаво, но чуйте какво още имам да ви казвам!

Цялата подготовка за експеримента "Филаделфия" била филмирана и се говори, че основните теми в него са верни. В подземния център в "Монтаук" двамата Камерън били отведени да видят Фон Нойман, сега, естествено, много по-възрастен мъж от онзи, който познавали през 1943 г. Било съобщено, че Фон Нойман е починал през 1957 г., но това било част от прикриването на работата му. Той им казал, че трябва да бъдат транспортирани назад във времето на борда на "Елдридж" през 1943 г., за да унищожат устройството, защото експериментът бил създал "балон в хиперпространството", който заплашвал с катастрофа на тази честота. По това време (1983 г.) Фон Нойман вече бил усъвършенствал технологията за пътуване във времето благодарение на сътрудничеството на извънземни от 50-те години, твърди историята. Двамата Камерън били транспортирани обратно на кораба и в 1943 г., където те разбили устройството. Когато това станало, "Елдридж" отново се материализирал. Виждате ли, казах, че е объркано, но става още

по-заплетено, ако прочетете цялата история, както е документирана в други книги. Трудно е да се осмисли всичко това, ако продължаваме да се държим за нашата версия за времето, вместо за версия, според която минало, настояще и проектирано бъдеще протичат едновременно. Може би най-поразителен бил фактът, че когато Камерън се върнал в 1943 г. и казал на Фон Нойман какво се било случило с него през 1983 г., шефът му отказал да му повярва!

Пак повтарям, че не вярвам на всяка дума. Не знам. На бял свят излизат някои изумителни истории, но аз наистина вярвам, че учените на илюминатите най-малкото работят в подобни сфери, включително интер-честотите, а вероятно и пътуването във времето.

Говори се, че когато "Елдридж" се върнал във физическия свят на 1943 г. бил истински кошмар за гледане. Синхронизацията между време, пространство и молекули била толкова разбъркана от случилото се, че много членове на екипажа се превърнали в част от надстройката на кораба. Други били полудели, а трети щели да изчезнат или да избухнат в пламъци. Говорим за интелигентност без мъдрост. Лудите професори са изгървани. Изследователите, които правят тези твърдения, казват, че проектът бил спрян след като "Елдридж" изчезнал, а Фон Нойман отишъл в Лос Аламос, за да работи върху разработването на атомната бомба. Но към 1947 г. любопитството и потенциалните възможности за надмощие, които се разкривали от наученото по време на експеримента "Филаделфия", взели връх. Той отново бил стартиран като проекта "Феникс" под ръководството на Фон Нойман във военноморската лаборатория "Брукхевън" в Ню Йорк. Той работел и по възстановяването на разбития космически кораб и извънземните, подобно на онези близо до Розуел. Някои изследователи казват, че известен брой самолети умишлено били свалени от американските военни, когато осъзнали колко сериозна може да бъде дестабилизацията. Предполага се, че Фон Нойман и д-р Ваневар Буш са работели с извънземното от катастрофата в Розуел, известно като ИБИ.

Някои твърдят, че разработката на проекта "Феникс" през 80-те години довела до познания и технология за пътуване през времето. В една история се разказва, че били пътували напред във времето, но когато стигнали 2011 година, всичко заприличало на сн. 2011 година се свързва с предсказанията на майте и други за период на голяма промяна. Много се спекулира с това, че да разглеждаш темите, а не всички детайли, твърдения и контратвърдения, е вероятно далеч по-продуктивно. Освен това се говори, че Фон Нойман и тайните учени били усъвършенствали техниката за състаряване и подмладяване на хората, като се счупвала тяхната "ключалка на времето". Тесла работел върху ключалките на времето, преди да умре или изчезне. Ние сме заключени във времето от раждането си във версията за времето на тази честота. При физическата смърт ключалката на времето се счупва и ние сме свободни да се придвижим към светове с друго време и пространство. Без тази ключалка на времето по време на физическия живот ще настъпи хаос и нещата, случили се с екипажа на "Елдридж", щяха да се случват с всички нас. Но ако можете да отстраните ключалката на времето по контролиран начин, можете да увеличавате или да намалявате възрастта на физическото тяло или поне така казват някои изследователи. Елитът на Братството знае как да променя времето в ограничен мащаб, а от гротесктните експерименти, които извършват върху своите привлечени жертви, тези луди учени са се научили и да клонират. Някои от "малките сиви човечета", които хората често съобщават, че са видели, може да идват от техните лаборатории и съм сигурен, че те имат способността да създават човешко тяло в стила на Франкенщайн. И ние си мислим, че провеждаме дискусии за моралността на генното инженерство, докато стават подобни неща! Хиляди хора изчезват по целия свят всяка година и никой повече не ги вижда. Не се съмнявам, че някои от тях са свършили в подземните лаборатории.

Тяхното разбиране за антигравитационната технология -космическия кораб - вече е много напреднало и много от наблюденията на НЛО, за които чуваме, могат да се окажат самолет, тестван и управляван от хора пилоти. Ярката светлина или зарево около НЛО, за каквито се съобщава от много хора, са причинени от магнитното поле, произведено от само-лета, което въздейства на гравитационното поле и поражда антигравитационност. Съществуват многобройни различни технологии, използвани от тези кораби, за да се впрегнат естествените енергийни полета.

Помислете какво би могло да се направи с това познание, ако попадне в подходящи ръце. То може да сложи край на бедността, страданията и унищожаването на околната среда. Бихме могли да пътуваме от Великобритания до Германия за пет минути, от Великобритания до Австралия за половин час или по-малко. Изоставянето на днешното деструктивно безумие след краха на сегашната система няма да означава бедност за всички. Ние имаме право на избор да направим живота по-лесен чрез изумителна, конструктивна технология, която ще помете

бедността, глада и бездомните в кофата за боклук на историята, където им е мястото. Ще го направим, защото обърканите хора няма да спечелят. С помощта от всички нива трансформацията ще премахне тяхната манипулация и те ще трябва да чакат нова възможност да предизвикат огромна липса на равновесие. Те ще направят всичко възможно, за да предизвикат безредие през следващите двадесет години или повече, но контролът им над тази планета приближава своя край.

Необходим е бунт на студентите, занимаващи се с наука - на всички студенти - от всички университети, като се установи координация помежду им. Те трябва да настояват да разберат с какви знания всъщност се разполага и да отхвърлят глупостите, които им се подават с лъжичка, за да ги държат в неведение. Същото се отнася и за лекторите, повечето от които също не знаят какво става. Хайде, приятели, раздвижете се. Направете го мирно и с любов, но се погрижете протестът да е подкрепен от несломима решимост. Роботите трябва да въстанат или ще съжалявате во веки веков.

Студентите по медицина и другите здравни служители трябва да направят същото. Страданията на хората, когато няма нужда от такива, е един от най-големите скандали в тази история. С напредването на трансформацията новите методи на лечение ще сложат край на днешните пристрастени към лекарства, пристрастени към операции здравни служби.

Отново медицинската наука е била насочвана да вижда единствено физическото ниво на съществуване. Тя лекува симптомите, а не причините, защото не разбира причините. Как е възможно, когато повечето болести се дължат на дисбаланс на нашите нефизически нива, медицинската наука да настоява, че тези нива не съществуват? Знае се, че хора, които живеят под или близо до електропроводи или са в тесен контакт с електромагнитни технологии, са поподатливи на определени заболявания, особено на някои видове рак. Хуманната наука няма представа защо е така. Но нашият нефизически Аз е поредица от електромагнитни енергийни полета, действащи като едно. Когато влезем в близък и последователен контакт с други мощни електромагнитни полета, изхвърляни от електропроводите и технологиите, нашият неуловим Аз бива засяган по различни начини. Този дисбаланс изкривява етерното тяло, което управлява действията на физическото. На свой ред етерната организация се разстройва, а физическото губи равновесие, което води до рак или друга болест. Ето защо екипажът на "Елдридж" е бил засегнат на всички нива от силното електромагнитно поле, на което са били изложени.

Дори болестите се използват в служба на системата. Лекарствените компании, контролирани или притежавани от Братството, финансират научните изследвания и настояват финансираните от тях учени да търсят единствено начини за лекуване на болестите с лекарства или технологии, които могат да бъдат купени и продадени. Светът е зает от таблетки и еликсири, а лекарствените компании измерват печалбите си в милиарди. Брутното повишаване на цените при някои от тях достига до 90 %. Но здравните служби са заети от хора, които са болни! Когато бах по-млад, имах лекар, който едва повдигаше глава да ме погледне, преди да напише рецепта за едно или друго лекарство. Представителите на фармацевтичните компании имат много начини за "насърчаване" на лекарите да използват техните продукти. Толкова много хора са болни, физически или емоционално, че здравните служби приличат на конвейерни ленти, разцепващи и предписващи лекарства за нескончаемия поток от породени от системата болести, който минава покрай тях. Лекарите и сестрите са също такива жертви като пациентите. Те са като икономистите, политиците, учените и журналистите. Те са програмирани да мислят по начина, по който мисли Системата, и да изпълняват заповедите ѝ в затвора от неправилни разбириания, който тя издига около тях. Но отново много се пробуждат от този сън.

Нищо не описва по-добре конвейерния манталитет на медицинските грижи от един рекламен проспект, изпратен от практикуващите лекари на остров Уайт. В него на пациентите се напомняше, че срещата с лекаря трае само пет минути и че това не е време за обсъждане на други проблеми. Толкова. Фактът, че "другите проблеми" вероятно са причината за тяхното заболяване, изглежда не се отчита. Ако нашият безсмъртен Аз е в дисбаланс, особено на емоционално ниво, това се процежда надолу през системата от чакри и се проявява като физическа болест. Медицината реагира като замерва симптомите с лекарства, пренебрегвайки причината. Тя приема, че стресът и емоционалните проблеми могат да причинят заболяване, защото има необорими доказателства, но отхвърля идеята за вечно съзнание и затова не може да разбере защо стресът води до заболяване. Когато открият емоционален проблем, предписват валиум или други антидепресанти, опитвайки се да потиснат симптомите. Онова, от което пациентът наистина се нуждае, е да се посочи причината за неговата депресия. Ако сте

депресирани, защото битовите ви условия са лоши, не се нуждаете от лекарства, а се нуждаете от приличен дом. Но вместо да бъдат в служба на здравето, системата е превърнала лекарите и сестрите в медицински боклукчии, занимаващи се с човешките отпадъци, които системата всекидневно изсипва. Аз не осъждам лекарите или който и да е от медицинската сфера. Какво друго могат да направят, когато работното им натоварване е толкова голямо, че не могат да отделят повече от пет минути на пациент и не разполагат с властта да осигурят на пациента онова, от което наистина се нуждае, за да се елиминира болестта му?

Превантивната медицина, която отстранява причините за болестта, преди да са се превърнали във физически проблем, е силно пренебрегвана от медицинските учреждения, защото да направиш необходимото би означавало да преосмисляш всички ценности и погрешни принципи. Вместо това дори предотвратяването на болестта - или поне така се твърди - се използва за подклаждане на огъня на финансовия опортюнизъм и експлоатация. Знаехте ли, че флуоридите, добавяни към питейната вода в името на борбата срещу разрушаването на зъбите, са били използвани като отрова за плъхове близо 40 години?

От началото на XX век индустриалните флуориди са основният замърсител на реките и потоците, отравяйки земята и животните. Те са вторичен продукт от алуминиевата промишленост. През 1939 г. институтът "Мелън" в САЩ помолиха д-р Джералд Кокс да намери пазар за флуоридните отпадъци. Кокс, който бил биохимик, предложил идеята те да се изхвърлят в питейната вода за обществени нужди. Това удовлетворило неговите работодатели - института "Мелън", защото той бил собственост на семейството на Андрю Мелън - собственик на "Алуминиум Корпорейшън ъф Америка" (ALCOA). През 1944 г. Оскар Юинг бил нает от ALCOA с годишна заплата от \$750 000 и това станало преди петдесет години! Само за няколко месеца той станал шеф на Федералната агенция за сигурност и повел кампания за добавянето на флуорид в общественото водоснабдяване. Към 1951 г. вече бил убедил Конгреса, че това е добра идея и бил получил два милиона долара като начало. Тази отрова за плъхове не може да се пуска в реки и потоци, защото се смята за твърде опасна, но може да се пуска във водата, която пият хората! Това било страхотно за ALCOA, но ужасно за хората, и подобен сорт прикрити машинации се извършват зад думите на политиците всеки ден. Интересното е, че е установено, че флуоридът води до затъпяване.

Това е мечтаното царство за фармацевтичните компании. Не е учудващо, че една единствена лекарствена компания, която наблюдавах, увеличи печалбата си за шест месеца с 1,7 милиарда долара. Това увеличава много богатството на хора като Рокфелер, които притежават половината от фармацевтичната индустрия в САЩ, според списание "Нексус". Но това увеличение на печалбите става успоредно с нарастване на броя на заболяванията, причинени от лекарства. Д-р Брайън Сторм, помощник-ръководител на направлението "Медицина и фармакология" в Университета към училището по медицина в Пенсилвания, изчислява, че страничните ефекти от лекарствата убиват 160 000 американци всяка година, а 1,6 милиона постъпват в болница. Виждал съм хора, за които зная че са предписали хапчета за дадени симптоми, и други, които предписват такива, които да компенсират ефекта от тях. От това касите на фармацевтичните компании се пълнят още по-бързо. Ако медицината не разбира истинската природа на човешкото същество, как може да избегне създаването на лекарства, които причиняват повече вреди от първоначалната болест, която трябва да лекуват? Но в такъв случай, упоеното население е точно това, което Братството иска. И откъде да знаем какво слагат в тези лекарства?

Фармацевтичните компании са ужасени от алтернативите пред тази лудост. Те описват алтернативните лечители като "шарлатани", които са потенциално опасни, докато често самите те са смъртно опасни. Има хора, които се наричат алтернативни лечители, но не са нищо подобно и вие трябва да внимавате. Но аз не си спомням някой алтернативен лечител да се е появил с "Талидомид", който е деформирал толкова много бебета; нито си спомням да са давали на хората лекарства със страничен ефект, който гарантира, че жертвите им никога повече няма да могат да излязат на слънце. Фармацевтичните компании правят и двете, и много повече. Точно както нефтените компании и Братството се опитват да спрат технологиите за безплатна енергия, така и фармацевтичните компании на Братството полагат всякакви усилия, за да дискредитират и унищожат всички лечения, които не включват лекарства. Те не искат лек за рака. Те правят прекалено много пари от продажбата на лекарства, които лекуват неговите симптоми. Не става въпрос за здравето. Става въпрос за богатство.

Фармацевтичната промишленост е една от най-корумпираните и корумпиращи организации,

изобретени от човечеството. Тя се контролира от Братството и е една от неговите най-зловещи операции. В своята книга "Астмата може да се преодолее" Ян Сенклер казва, че през 1972 г. една комисия, организирана от чилийския президент Салвадор Алиенде (лекар), съобщила, че не повече от две дузини лекарства са наистина ефективни. Лекарите от комисията предложили драстично намаление на лекарствата, купувани от компаниите, предимно американски. След година хунтата с подкрепата на ЦРУ изгони с преврат Алиенде. Лекарите от комисията били убити, а новият режим подновил обичайния бизнес с фармацевтените компании. Индустрията контролира цялата система - лекари, университети, изследвания, правителства, здравни министерства, съдбите. А когато са възпрепятствани да разпространяват лекарства, които са разобличени като опасни, те ги тръсват на Третия свят. Затова всички вие, замесени в медицината, ще продължите ли да приемате всичко това, или ще се обедините и ще направите нещо?

СПИН е невероятно средство за печалба за фармацевтичната промишленост. Те дори разнасят слухове за "лечебни средства", за да повишат цената на акциите си, докато хората инвестират в някоя компания, надявайки се, че ще спечелят куп пари, когато "лечебното средство" се пусне на пазара. Те постъпват така и с други "лечебни средства", а медийните пудели лаят в един глас със своя господар като разпространяват истории за изследователски проекти за лекарства, които са на прага да направят такъв или онакъв "пробив", но които никога не виждат бял свят. СПИН, този изпратен от небето ускорител на печалбите за фармацевтените компании, не е някаква мистериозна болест, появила се от нищото. Тя почти сигурно е създадена в някоя лаборатория. Виждал съм някои доказателства, предоставени от д-р Робърт Стрекър, че СПИН по същество се причинява от амалгамацията на две болести по животните - волска левкемия сред говедата и вируса висна, който засяга овцете.

Д-р Стрекър казва, че гените на вируса, причиняващ СПИН, не съществуват в приматите или хората. Но те съществуват в тези два вируса, познати като ретро-вируси сред говедата и овцете. По време на изслушванията на Комитета по църковни въпроси през 1969 г. стана ясно, че Министерството на отбраната е поискало десет милиона долара за създаването на нови вируси, които унищожават имунната система. През 1972 г. Бюлетинът на световната здравна организация (част от ООН) изнесе предположения от група вирусолози, че е създаден вирус, който унищожават Т- и В-клетките в човека. Очевидно идеята е била, че ако са в състояние да създадат вирус, причиняващ рак и левкемия, това ще им помогне да намерят лечение за тези болести. Изследването на Стрекър го накара да вярва, че волската левкемия и вирусът висна са били смесени в лабораторията, за да се създаде волски вирус висна. След това той бил отгледан в човешка тъкан, което го превърнал във вирус, засягащ човешкото тяло по начин, който разрушава имунната система. Ние го наричаме СПИН.

Властите отхвърлят това и дори отричат съществуването на комбинирания вирус по говедата и овцете, познат като волски вирус висна, но д-р Стрекър издирил доклади, в който подробно е описано точно това. Той казва:

"(Волският вирус висна) има точно същата форма като вируса на СПИН; той има същата молекулна маса; има абсолютно същата генна структура в известен смисъл; притежава същата магниева зависимост, която е сравнително рядко срещана в този клас агенти. Той притежава абсолютно същата способност да убива Т-клетките селективно и при все това според кумулативните познания на световните експерти по СПИН такъв вирус не съществува. Е, това е лъжа.

Онова, което мислим, че е станало, е, че... през 1972 г. произведохме група вируси, които да причинят рак в лабораториите по целия свят, а след това, според нас, тези вируси вероятно са били тествани. Мислим, че са били изпробвани върху големи групи от хора в Африка, което обяснява как са се получили триста милионата африканци, които вероятно са заразени днес... Епидемията в Африка не е започнала от инфекция, локализирана само на едно място. С други думи, броят на заразените е толкова голям, че в някой момент в средата на 70-те години трябваше да се предприеме масова ваксинация. Онова, което според нас наистина се е случило, е, че група учени са отишли в Африка и всъщност са тествали тези агенти там." (Под прикритието на ваксинация за едра шарка.)

Интересно е също, че според д-р Стрекър първоначалното разпространение на СПИН в САЩ съвпада напълно с проучването на ваксина за хепатит В, поръчано от американското правителство, което включвало млади бели хомосексуалисти на възраст между двадесет и четиридесет години. СПИН се появил там, където се провеждало проучването на ваксината за хепатит - Ню Йорк, Сан Франциско, Лос Анджелис, Чикаго и Сейнт Луис. Ако вярвате, че никой

никога не би направил подобно нещо, то е защото животът ви се определя от стандарти, които са далеч по-високи от тези на заблудените хора, които управляват света. Ако си помислите колко много страни са правили изпитания с атомни бомби, без да евакуират нито войниците си, нито местното население, защото искат да проучат въздействията върху човешкото тяло, става ясно доколко уважават човешкия живот някои от тези герои. Отрови и радиация са изпускани умишлено сред местното население по света, за да се проучват последиците. Тестуването на бактериологичните войни е провеждано по този начин. Един от американските проекти във връзка с тях бил наречен МК-УЛТРА, за който говорих в една от предходните глави. Робърт Стрекър казва, че през 30-те години в Алабама те набрали чернокожи за продължително изследване върху прог-ресирането на сифилиса, а когато се появил пеницилинът, те попречили на мъжете да бъдат излекувани, защото смятали изследването за по-важно. Същият манталитет и още по-лош продължава да се шири и днес в научната общност на екстремистите. Между другото, това изследване в Алабама било провеждано от Американската служба за здравеопазване, която днес се е разположила в Атланта, Джорджия, под името Център за контрол на болестите и тя "води" правителствената битка срещу СПИН. Според мен лекарството за СПИН вече е изнамерено.

Не знам дали всички предположения на д-р Стрекър са верни, но той прави някои убедителни изводи и съм сигурен, че СПИН е възникнал в лаборатория. Една от темите, присъстващи в заключенията на изследователите за Новия световен ред, е, че съществува таен план за намаляване на световното население чрез геноцид и той включва опити за използването на болести като СПИН и техники за биологични войни. Както казах, има странни хора под влиянието на много заблудена сила. Какво се казва в "Протоколите" ? Те ще разклатят основите на част от населението чрез "ваксинирането на болести".

Смята се, че идеята за намаляване на населението чрез разпространяването на болести се е родила на една среща на учени през 1957 г., които стигнали до заключението, че увеличеното население, замърсяването и експлоатацията на околната среда ще унищожат системите за поддържане на живота на планетата към 2000 година. Айзенхауер заповядал да се проведе проучване на алтернативните начини за реагиране на тази криза. Алтернатива номер едно била да се използват ядрени оръжия, които да взривят дупки в стратосферата, за да се позволи на топлината и замърсяването да изтекат и да се промени деструктивната човешка култура в култура, насочена към опазване на околната среда (това било отхвърлено). Алтернатива номер две била да се построят подземни градове, свързани чрез тунели, където избрани представители на различни култури щели да продължат човешката раса. Алтернатива номер три била малцина избрани да се преместят в нови бази на Луната и други планети. Луната получила кодовото име "Адам" в този план, а Марс бил "Ева". И трите алтернативи включват разпространяването на смъртоносни болести и се смята, че СПИН е една от тях. Не мога да потвърдя нищо от това и не го представям като факт, но е очевидно, че ние дори не подозираме цялата история на СПИН. Според едни вирусът HIV, за който се казва, че причинява СПИН, не е виновникът или поне не е единственият, и аз вярвам, че електромагнитното замърсяване, причинено от военните и тайните служби, уврежда човешката имунна система.

Лечението на СПИН и други човешки болести лежи в области, определяни като алтернативна медицина. Аз съм особено впечатлен от вибрационната медицина и използването на звука за ребалансирането и рехармонизирането на ума, тялото и духа. Вече казах, че всяка вибрация притежава свой собствен звук, цвят, символ и номер и ако можете да ги използвате за хармонизиране на тялото и човешкото енергийно поле, болестта се заменя със здраве. Звукът, който представлява вибрацията на хармонията за Земята, е звукът "ОМ", а цветът е белият, смесица от всички цветове. Древните са знаели за това. Символът на вибрацията "ОМ" е три спирали, оформящи триъгълник. Той може да бъде открит в безброй древни селища, върху камъни и пещери. Тези знания сега отново изплуват в нашето съзнание и ще революционизират лечението.

Алтернативите, като акупунктура, хомеопатия, рейки, радионика, ароматерапия, рефлексология и други отразяват далеч по-широкото разбиране за човешкото същество. Те се опитват да отстранят дисбаланса на всички нива и лекуват причината, не симптома. Те предпочитат да определят потенциалния проблем и да ребалансират енергийните полета, преди да бъде почувстван физически дискомфорт. Акупунктурата, която е хиляди години по-стара от лекарствените компании, използва иглите, за да балансира енергийните потоци, протичащи през чакрите и линиите на енергията, познати като меридиани. Древното лечение с полагање на ръце не е "лечение чрез вяра"; то пренася енергиите от лечителя през ръцете му до пациента. Един вид фотография, разработена от руската двойка на име Кирилян, може да фотографира

енергийните полета около тялото. Те са открили, че когато фотографират някой, страдащ от дадена болест, енергийните полета са слаби. Когато фотографирали лечители, енергиите били особено живи и ярки. След лечебен сеанс енергиите на пациента ставали по-силни, а на лечители временно отслабвали. Всеки притежава потенциала да лекува до известна степен в зависимост от това какво са избрали да правят в този живот. През следващите няколко години милиони ще разберат, че са дошли на Земята, за да бъдат лечители, защото това ще бъде от решаващо значение по време на прехода.

Еволюцията на лекуването е друг пример за това защо системата трябва да рухне, ако искаме да постигнем истинска промяна. Разрастването на алтернативното лечение се ускорява от провала на здравните служби като Националната здравна служба във Великобритания. Тя непрекъснато страда от липса на средства, защото системата не е в състояние да прави пари от "вземи, направи и хвърли", за да се справи с увеличаването на човешките болести, причинени от свръхконсумацията; а когато дадена здравна служба е зависима от лечения на базата на лекарства и скъпи хирургически операции, тя никога няма да има достатъчно пари за всичко, което трябва да направи. Смъртта на икономическата система насърчава хората да търсят алтернативи като бартера и същото важи и за лекуването. Здравните служби се разпадат и хората се обръщат към алтернативите далеч по-бързо, отколкото при други обстоятелства. Промените в съзнанието ще ускоряват този процес всяка година, докато не стане сливане между знанията за физическото ниво, както са изразявани от днешните лекари, и разбирането за по-висшето ниво, притежавано от алтернативните методи. Не разбирам това сливане като баланс 50 на 50. Нищо подобно. Алтернативните методи ще се превърнат в непреодолими основи на грижите за здравето и ще се разработят други, още по-ефективни методи, когато по-висшето познание стане достъпно за нас и ние сме в състояние да контролираме процеса на стареене и да отстраним генетичните заболявания чрез препрограмиране на генетичния код на ДНК. Дните на "отрежи ги и им пробутай лекарства" са към края си.

Ще видим, че физическото тяло е далеч по-фантастично творение, отколкото го разбира науката, и че в основата на здравето и болестта е мисълта. Нашите етерни енергийни полета организират физическото тяло, както вече казах, и закодират всяка клетка с памет за онова, което е и което трябва да бъде. Клетката е класически пример за универсалния принцип, че "каквото е горе, такова е и долу". В енергийната система и памет всяко нещо е по-малка версия на цялото тяло. Нашите мисли непрекъснато въздействат на този процес положително и отрицателно. Всичко, което става с нас и което засяга нашите мисли, се отразява върху генетичния код на ДНК, който ние предаваме на своите деца или, за да бъдем по-точни, на физическите тела, които създаваме за съзнанието на нашите деца. Ние можем да получим генетично заболяване заради емоционална травма или физическа злополука, която някой е преживял в същата генетична линия преди хиляди години. Въздействието на емоциите върху етерната организация се предава до ДНК и надолу по линията, докато ДНК не се "почисти" от този наследен генетичен дисбаланс. Това може да стане много бързо и лесно, само за няколко минути, ако знаете как, и продължителните болести изчезват след такова лечение. Когато то получи признание, вече няма да искате да купувате акции от фармацевтичните компании и традиционна медицина. Очевидно ние сме много силно засегнати от генетичната история на наследствената линия на нашите генетични скафандри и всеки ден, всеки минута от деня умират хора поради липсата на елементарно лечение, което може да елиминира генетичната обремененост, носена от всяко тяло. Онова, което правим и което преживяваме емоционално и физически в този живот, се предава на нашите деца. Когато пречистването на ДНК се приеме масово, бъдещите майки и татковци ще преминават през този процес, за да са сигурни, че предават само положителни генетични кодове на своите деца. Емоционалното състояние на майката по време на бременността оказва много голямо въздействие върху децата, защото бебето в утробата е свързано с кръвоносната система на майката и растящият зародиш бива генетично засегнат от емоциите, които тя преживява. Лечителите в това поле на вибрационната медицина и генетичното пречистване са години пред медицината, каквато я знаем. Вижте как с напредване на времето фармацевтичните компании се опитват да ограничат и обявят за незаконни алтернативните лечения пред техните империи на алчността. Те вече го правят и ние трябва да откликнем на това по обичайния начин - като пренебрегваме тях и всеки закон, който би могъл да се роди от тяхното лоби.

Разпространението на лечението и лечителите не може да стане твърде бързо. Някои болести ще изчезнат с повишаване на съзнанието, докато в същото време ще се развият нови, някои от които в резултат на ускоряващите се вибрации на онези, които решат да затворят умовете си за

промяната. Вибрационната дисхармония между тези хора и съзнанието на планетата ще има много последици върху душевното, емоционалното и физическото здраве. Колкото повече хора активират своите лечителски умения, толкова по-добре ще е за всички. Тази необходимост ще е още по-голяма заради последиците от предписването на лекарства като бонбони. Написах "Не трябва да е така" заради опасността от "свръхмикроби". Това са вируси, които са си изградили имунитет към лекарствата от рода на антибиотиците, предписвани за почти всичко, което се движи. Ние вече виждаме тези свръхмикроби и мисля, че някои болести, за които мислехме, че са си отишли завинаги, ще започнат да се връщат. Между другото свръхмикробите са включени в производството на храни. Селскостопанските методи, изобилстващи от лекарствени средства, способстват за създаването на имунитет у насекомите срещу отровите, разпръсквани върху посевите.

От другата страна на прехода ние ще притежаваме такива знания, че ще живеем на това физическо ниво стотици години, ако пожелаем, точно както е било в Атлантида. Ще слушаме истории за едно време на Земята, когато хората са казвали, че съществува единствено материалният свят; ще ни разказват за една толкова примитивна цивилизация, че представителите ѝ грабели планетата за горива, разрязвали телата си и използвали еликсири, които причинявали толкова болести, колкото и лекували. Ще се усмихваме на разказвачите. Ще поклащаме глави. И ще ни се струва трудно да повярваме.

ТУХЛИ В СТЕНАТА

Нека ви предложи дефиниция за думата образование, както се разбира в училищата и университетите по света: да учиш, инструктиращ и да насаждаш доктрина, идея или мнение.

"Оксфордският речник на английския език" не би се съгласил, защото това е дефиницията, която дава за "индоктри-нирам". Но за мен това е идеално описание на версията на човечеството за образование. Нашите деца не се образават. Те се индоктринират: "у тях се насаждат доктрини, идеи или мнения".

Това е съществено за процеса на обусловеност, на който сме подложени през целия си живот. Образование за младите е прекрасна концепция, ако то е онова, което наистина трябва да бъде. Но Системата до голяма степен контролира онова, на което се учат децата, как ги учат и в какво иска да вярват. Какъв по-добър начин да привикнете населението, от този да контролирате на какво се учат младите през годините на оформяне на характера им? А от онова, което сме видели о системата в цялото ѝ величие, мислите ли, че този контрол ще се използва за доброто на децата или за доброто на Система та? Образованието, поне в неговия западен вариант, има за цел да създава фураж за системата.

То пълни младите и потенциално творчески умове с потоци от скучна, неуместна и често неточна информация; със сложни математически уравнения, с които повечето хора ни кога не си служат; и с възглед за историята, който представя държавата във възможно най-добра светлина. Една дама от Тексас ми разказа как преподава история. Първо, дълго време се отделя, за да се накарат учениците да се чувстват горди от факта, че са тексасци. Те били не само най-добрите хора в Америка, те били най-добрите в света. Веднъж насаден този възглед, геноцидът над индианците от страна на белите заселници се замазва и се минава за абсурдно кратко време. Може да се каже, каза тя, че американската история всъщност е започнала едва през XX век. Онова, което бихте нарекли "образование", е част от войната на Братството срещу младите:

"Ние сме сложили ръка на правораздаването, на провеждането на избори, на пресата, на свободата на личността, но основно на образованието и обучението като ъглов камък за свободното съществуване. Ние сме измамими, объркали и корумпирали младите Гой като сме го отгледали с принципи и теории, които знаем, че са подправени, макар че самите ние сме ги внедрили." (Протокол на илюминатите 10)

При многото си посещения в университети се натъзвавам като виждах младите хора, още не навършили 20 години, в чиито глави няма мисъл, която да не е поставена там от някой друг. Те се изправят пред вас, след като са прекарвали едва 17 или 18 години на планетата, и вече безсмислено повтарят като папагали пропагандата на Системата. Още един робот, явяващ се на служба. Бях изумен, когато една студентка от престижния университет в Кеймбридж напълно сериозно ми каза, че ако не ядеш месо, ще умреш! Фактът, че стоях пред нея здрав и прав след дълги години на вегетарианство, не оказа никакъв ефект върху нейното убеждение, че да отказваш да ядеш убити животни е равносилно на самоубийство.

Виждате как индоктринирането може да се затвърди толкова бързо. Колкото повече навлизате в образователната система, толкова повече възможности възникват за контролиране на начина ви на мислене. Някои от най-просветлените хора, които съм срещал, са напуснали училище възможно най-рано и не са ходили в университет. Просветлението идва с разширяване на съзнанието и достъп до висшите нива на познание. Преобладаващата част от традиционното образование затваря умовете и ги фокусира единствено върху този физически свят. Организаторът на кампании Майкъл Рол посочва това в своята брошура "Потискане на знанията". В нея той се обръща към онези от върховете на системата, но принципите важат за всички и всичко, било то религия, наука или икономика:

"Ако любящите родители на едно бебе още от раждането му казват, че $2 + 2 = 3$, а по-късно в неделното училище, детската градина, предучилищните занимания, държавното училище и университета на този млад ум отново се казва от явно умни и често високо уважавани учители, че $2 + 2 = 3$; и ако същото това обучение продължи чрез масмедията, подкрепено от тежката дума на закона, има ли нещо чудно, че толкова много хора, често заемащи много отговорни постове, сериозно вярват, че $2 + 2 = 3$?"

Системата е нагодена към задаването и взимането на изпити. Това незабавно поражда "успехи" (онези, притежаващи способността да поемат и запомнят предимно неуместна и невярна информация) и "провали" (онези, които не притежават тази способност или са твърде отегчени, за да я използват). "Успехите" отиват в университета, където се поема още повече неуместна и невярна информация, а "провалите" отиват да си търсят работа, която по-вероятно ще бъде дадена на "успехите". Що за начин да започнеш живота си - да бъдеш успех или провал.

Аз бях провал според това определение. В училище бях страшно отегчен. Не виждах как по-голямата част от вълната от информация, която бях принуден да слушам ден след ден, би имала някакво отношение към бъдещия ми живот. Имах и тайното усещане, че повечето от онова, което ми се казваше, бяха празни приказки. Учителите ми говореха и рядко се допитваха до мен или искаха да дам израз на творческия си потенциал. Никога не взех и един изпит и напуснах училище при първа възможност, за да стана професионален футболист. Цялото ми образование в истинския му смисъл протече след това. Обичах училището заради спорта и приятелите си. Харесвах и повечето от учителите, защото бяха добри хора. Но уроците и изпитите бяха нещо, което трябваше да изтъпя, за да играя футбол и да бъда със съучениците си.

Разбирам защо Системата обича изпитите. Те са отличен начин да накараш децата и младежите да усвоят възгледа на системата. Има малко място за лично мнение. Ако искаш да преминеш, трябва да кажеш на статуквото онова, което то иска да чуе. Кой поставя въпросите на изпитите? Статуквото. Кой решава какви трябва да са отговорите, за да преминеш? Статуквото. Конвенционалната мъдрост на деня определя критериите, според които минаваш или се проваляш. Няколко века по-рано щяхте да се провалите на изпита си, ако бяхте казали, че Земята е кръгла!

Подобно на всички проявления на Системата, образованието е в голяма беда. Неговата роля е да произвежда работи, които да запълват работните места, откривани от системата, и да избива от умовете на младите хора всяка мисъл за бунт срещу статуквото. Развитието на Системата не включва талантите и творческите способности на хората; хората трябва да бъдат приучени и подготвени да пасват на системата. Хората сляпо приемат, че докато "вземи, направи, изхвърли" може да наема работи, най-приемливото е да ходиш на училище, за да бъдеш подготвен за работата, а после да работиш по професията си, докато се пенсионираш или умреш. Но сега вече нещата се променят. Милиони млади хора не виждат бъдеще в работата в края на редицата. Дори "успехите", университетските възпитаници, се борят да намерят работа. Чувството "какъв е смисълът?" се засилва. Кръшкането е предизвикано главно от отегченост и недооценяване, и неан-гажираност в училище. Всеки, имам предвид всеки, притежава скрити творчески способности и таланти, които е дошъл да предложи на света. Човешкото образование се интересува сериозно само от таланти, които пасват на Системата и оставят навън ужасяващ брой отчуждени хора.

В тази перверзия на световното образование има известен брой просветени учители и в по-малка степен, изхождайки от опита ми, университетски преподаватели. Те правят каквото могат, за да намалят индоктринирането. Има училища, които се опитват да измъкнат на бял свят пълния потенциал на своите ученици. Но подобно на лекарите, сестрите, политиците, журналистите, икономистите и учените, които отварят съзнанието си за по-голямо разбиране, действията на учителите и преподавателите са подложени на жестоки ограничения от структурата и контрола, който трябва да понасят. С ускоряването на смъртта на "вземи, направи, изхвърли", правителствените министри започват да говорят за "връщане към основите" във всички неща. Това е техният начин да намерят някаква илюзия за сигурност в митичната утопия на 50-те години, според която всеки има свое място и всеки знае кое е то. Когато се прилага в образованието, тази политика на връщане към основите слага ударение върху преподаването на "говоренето", увеличаване на тестовете и изпитите и, да цитирам един бивш министър на образованието, "връщане към преподаването на страх от Бога". Боже, дай ми сила.

Когато съзнанието разшири своето разбиране за живота, на повърхността ще изплува един много различен подход. Подобно на всичко останало, което обсъдих в тази книга, преходният период за образованието ще бъде период на противоположности. Статуквото и онези, които го докрепят, ще се опитат да задържат промяната чрез връщане към "основите", както го наричат. Те ще искат да направят образованието още по-безкомпромисно и да наложат нови догми като отговор на промените, които в края на краищата ще го пометат. Срещу тях ще застане нарастващата нужда на пробуждащите се хора от образование, което да замени индоктринацията.

Има неща, които трябва да научим в детските си години, като да броим, да пишем, да общуваме. Ние се нуждаем и от резюме на идеите, които твърдят, че обясняват ставащото около нас. Но подобно на историята, те трябва да бъдат представяни като идеи, мнения и възгледи, не като факти, освен, ако не бъдат доказани. Прочетете правителствените доклади, разпространени

тридесет години след събитията, и ще видите как държавата пренаписва историята всеки ден - вижте информацията в тази книга! Тайните документи на илюминатите, появили се на бял свят, казват, че те са пренаписали историята да отговаря на собствените им цели. Да представяте като факт нещо друго от историята освен нейните контури е подвеждане. Децата в САЩ са възпитавани да вярват, че индианците са изостанали диваци. Когато тези деца порастнат, много от тях се отнасят към индианците по ужасен начин заради този втълпен им възглед. По правило британските деца учат в училище, че историята на християнството е исторически факт, а не история, в която християните са избрали да вярват. В училище никога не са ми разказвали за "Никейския събор на Константин", за спасителите, подобни на Исус, при предхристиянските народи или за "кръстоносния поход" срещу катарите. Нито пък на моите деца. Всяка Коледа учениците от основните училища играят пиески за Рождество Христово. Няма нищо лошо, ако разказът за Рождество Христово се представя като изкуство, като разиграване на една християнска вяра. Но не е така. Тя се представя на децата главно като история.

Очаквам с нетърпение едно образование, което учи на писмена и вербална комуникация, на математиката, от която ще се нуждаем в ежедневието си, и на информацията, която ще помогне на младите хора да получат широко разбиране за света. Те трябва да имат достъп до всички възгледи и собственото им мнение да бъде насърчавано. При преподаването на религия например, курсът би включвал обяснения в какво вярват всички религии и защо. Няма да има налагане на християнска, мюсюлманска или еврейска догматика. Обясненията за кармата, прераждането и енергиите на Земята ще бъдат добавени към учебната програма, наред с принципите на астрологията и алтернативните форми на лечение, за да се даде на децата и студентите възможност за достъп до всички възгледи, не само до онези, в които статуквото иска да вярваме.

Образованието на бъдещето ще насърчава увереността в собствените сили. В основата му ще са главните умения, от които хората се нуждаят, за да живеят независимо от системата. Как да се отглежда храна, да се готви, да се построи къща, да се ремонтира и поддържа дома и покъщнината и други умения, необходими, за да си независим. Това дава на младите хора право на избор в живота. Днешната образователна система преподава все повече и повече за все по-малко и по-малко неща. Тя създава хора, които са зависими при печеленето на пари от едно специализирано умение, с което заплащат за всички други неща, от които се нуждаят. Това е обратното на независимостта. А вижте какви са последиците, когато това умение вече стане ненужно за "вземи, направи, изхвърли". Но превръщането на хората в зависими обслужва Системата идеално.

Основната мотивация на новото образование ще бъде да се определят и насърчават талантите, които ученикът е донесъл при прераждането си. Самите ученици ще решават това. Попитайте младите хора какво най-много им харесва и неизменно ще откриете техния природен потенциал. Ние разкриваме своите таланти в своите любими занимания и интереси. Много млади хора, които съвсем не са "успели" в училище, правят някои прекрасни неща в свободното си време, когато самите те определят какво могат и не могат да правят. Познавам хора, смятани за пълен провал по математика в училище, които обаче могат да изчислят залаганията и печалбите при конни надбягвания със скоростта на светлината. Това е възможно, защото замесената математика - в този случай приложена към конните надбягвания - е станала част от тяхното любимо занимание. Може да не сте съгласни с конните надбягвания или с обзалагането, но това е друга тема. Мисълта ми е, че ако се насърчават любимите занимания на хората и те се използват като основа за усвояването на други умения, ще постигнете много по-голям успех, отколкото ако само говорите, изправени пред класа, или им казвате да си прочетат учебниците.

Новото образование няма да се концентрира върху уменията, изисквани от производството. Ще има по-големи възможности за развиване на таланта в изкуствата, занаятите и спорта. Насърчавайки талантите на всеки, няма да има повече "провали". Младежите няма да напускат училище, мислейки, че са се провалили, защото резултатите от изпитите казват така. След като бъдат преподадени основните разнообразни знания, ще има възможност за специализация и развитие до съвършенство по дейността, с която ученикът е решил, че иска да се занимава. Но тази специализация и възможностите за избор, които тя предлага, ще бъдат подкрепени от широк спектър от умения и разбиране.

Уважението и любовта към Земята и всички форми на живот ще бъдат насърчавани при новото образование. Още от ранна възраст като част от учебната програма, децата ще прекарват известно време в работа за общността със стари хора, с недъгави и с онези, които по някаква причина са изпаднали в нужда. Любовта и грижата един към друг ще бъдат водещи принципи в образованието. Професионалните учители няма да бъдат само средства за обучение на

младите. Във всяка общност има хиляди хора с умения и знания, които ще са от полза за учениците. Но вместо да използва това богатство от знания, Системата разчита единствено на учителите и лекторите да вникнат в предмети, за които нямат никаква практическа подготовка. Трябва да има по-добър баланс между уменията на учителите в класната стая и практическата подготовка на другите в общността.

Време е учителите да въстанат и да откажат да служат на тази система на индоктриниране. Те просто са използвани от онези с власт, за да подават на децата под техните грижи информацията, която Системата иска да чуват и да вярват. Чуйте, учители и учителски съюзи, откажете да бъдете използвани като говеда на системата, програмирани да създават нови говеда, които да ви заменят. Спрете да сътрудничите. Кажете не. Същото важи и за родителите. Настоявайте за истинско образование. Спрете да сътрудничите на програмирането на децата ви. Кръгът трябва да бъде прекъснат.

Очаквам през периода на прехода повече хора да измъкнат децата си от държавната система. Те или ще ги учат у дома, или ще се събират на групи и ще образуват свои собствени училища. Те нямат да бъдат общообразователни гиганти. Едно типично училище би могло да се състои само от няколко семейства, събрани заедно. Учениците ще прекарват много по-малка част от деня си в седене и слушане; а далеч повече ще вършат нещо и ще говорят. Откъсването от официалното държавно образование ще се разраства през това десетилетие и през новото хилядолетие. Икономическият крах ще допринесе още повече за смъртта на сегашната образователна система. Далеч в бъдещето цялата концепция за образованието ще бъде неузнаваема в сравнение с онова, което имаме днес, или дори с новия подход на обучение, който пропагандирам.

Ние трябва да разберем, че преминаването през индоктриниращата машина на държавното образование и излизането с взети изпити и буквички пред името само по себе си не те прави интелигентен, мъдър или вдъхновен. То на практика може да потисне и трите. Докато пишех тази глава, видях как един "високо квалифициран" учен изнася лекция по телевизията за новите граници на науката. В края той постави няколко въпроса във връзка с мистериите на живота, на които, каза той, науката ще трябва да отговори. Хора без неговите квалификации на хартия са отговаряли на тези въпроси още преди да е бил роден, но Системата не се е вслушвала. През следващите двадесет години ще си проличи, че темите в тази и други книги за живота и Сътворението са верни и това ще удовлетвори дори преобладаващата насока на мисълта. Медиите можеха да отпечатат тези отговори преди много години, но ги пренебрегнаха, защото аз и хората като мен нямаме буквички пред името си, нито нашите обяснения са намирали място в научните списания. Нито сме поддръжници на статуквото. Днешната образователна система не просто индоктринира населението, докато е в училище или университета. През целия ни живот тя решава кого трябва да слушаме и кого не, особено когато е замесена науката.

И при все това, ако имате достъп до висшите нива на съзнание, можете да донесете в този свят разбиране и познание, които са светлинни години по-напред от човешката наука, преобладаващата част от която се интересува само от физическия свят. Чрез много от нашите бебета сега се прераждат проявления на вселенско съзнание със значителна еволюция. С повишаване на честотите те могат да се настроят съзнателно много по-рано в живота си към честотните нива, които на нас са ни отказани. Ние трябва да се потрудим, за да се задържим на повишаващите се честоти, докато днешните бебета могат да достигнат до най-високите нива на тази планета. Те ще дават израз на своите по-висши познания и разбиране за това кои са и какво правят тук далеч по-рано, отколкото ние бихме могли. Това не означава, че те са задължително по-развити от мнозина други на Земята днес. Означава, че могат да се свържат по-рано в живота си с по-високите честоти, в които навлиза планетата. Чувал съм много хора да казват, че днешните бебета са различни. Е, ето защо.

Само това явление ще гарантира, че образованието ще стане двупосочен процес, какъвто винаги е трябвало да бъде. Ние ще казваме на децата онова, което знаем или мислим, че знаем, и те ще ни казват какво знаят. Да ги насърчаваме да се свързват със своя висш потенциал ще бъде най-важният подарък, който можем да дадем на тях и на света. Образованието на бъдещето ще има за цел да изважда всички умения и знания, които притежаваме, и да ни помага по пътеката на живота, която сме избрали преди превъплъщението си.

Днес ние индоктринираме в името на Системата. Утре ще учим в името на Живота.

ЕКСПЛОАТАЦИЯ НА ДУХА

Те преследват ума ви. Ако могат да контролират начина, по който мислите и чувствате, ще могат да контролират поведението ви и да ограбят индивидуалността ви. Те могат да ви превземат.

"Те" могат да приемат различни форми: същества от други честоти, религии, елементи от Новата епоха и технология за контрол над разума под ръководството на онези групи извън правителствения и демократичен контрол, които се стремят да управляват света. В тази глава разглеждам някои от начините, по които "те" експлоатират духа и ума на човешката раса, как можем да го спрем и как "те" вероятно ще реагират на предизвикателството на променящото се съзнание, което заплашва из основи техните амбиции. Важно е да се знае какво става, защото контролиращите умовете във всичките си проявления ще се опитват още по-усилено да предотвратят онези промени, които очертах във втората половина на книгата.

Религиите, като християнство, ислям, юдаизъм и много други, са оцелели толкова дълго време благодарение на страха, индоктринирането и заблудата. Без тях те щяха да са си отишли отдавна. В своите крайни проявления те са равнозначни единствено на духовен фашизъм. Техният страх, вина и предрасъдъци са били втъпявани у поколенията в продължение на хиляди години и имат огромен принос за разделението и болката на Земята днес. Каква ирония се крие във факта, че онези, които разгласяват еврейската религия и осъждат исляма, може би са преживели живот като мохамедани в миналото и обратното. Същото е с протестантите и католиците, тези две проявления на християнската вяра, които често са били в конфликт. Всеки път, когато видях Ян Пейсли, разпаленият протестантски говорител на Северна Ирландия, в главата ми се обажда един глас: "Той е бил папа!"

Докато основните религии говорят за свят на духа, те са били създадени и мотивирани от погрешните разбирания в света на материята под напътствието на силно отрицателни и дебалансиранни проявления на Луциферното съзнание, въздействащи върху умовете на замесените - не на всички, но на достатъчен брой. Религиите са се стремели към материалната и политическата власт и тя е била тяхната движеща сила. Те искат да контролират и отказват свобода на изразяването. Инквизицията, мъченията и масовото избиване на неверници са доказателство за това. Всяка вяра, която трябва да индоктринира, плаши и да се налага чрез насилие и геноцид, не уважава човешкия живот, свободата на мисълта и изразяването, нито самите ценности, които се предполага, че прокламира. Ако са толкова уверени, че онова, което казват, е вярно и надеждно, защо изпитват необходимост да го налагат и да потъпкват алтернативните обяснения? Отговорът е, че без заблуда днес те нямаше да са тук.

Сега разполагаме с безброй фракции на християнството: мормони, методисти, баптисти и далеч повече десни обработени секти, които възникват, за да се възползват от духовната празнота на човечеството и липсата на смисъл, особено сред младите. "Дайте ни парите си, правете, каквото ви кажем, и ние ще ви дадем всички отговори, защото ние сме представители на Бога. Ако не правите, каквото ви кажем, Исус ще се отвърне от вас и ще горите в пламъците на ада." Това обобщава основното послание на многото болни и заблудени групи, които тормозят онези, които търсят смисъл в този луд свят. Експлоатацията на духа е бързо развиваща се индустрия.

За близо две хиляди години християнството безпрепятствено е налагало своето вероучение на населението най-вече в западния свят. По правило британците са били карани насила да ходят на църква и дори днес, ден след ден, продължава възмутителната практика Би Би Си и други телевизии да дават ефирно време на християнството, за да разпространява своята пропаганда. Отново по правило християнският мироглед се преподава в училищата. Английската църква е част от държавната институция. Премиер-министрите участват в избора на епископи, а монархът се коронясва като "защитник на вярата". Повечето хора са забравили, че църквата е станала част от държавата преди всичко, само защото Хенри VIII искал да се разведе, а папата отказал да му разреши. Както видяхме, решението на Хенри да пренебрегне папата и твърдата решимост на дъщеря му Елизабет I да стане глава на протестантската църква в Англия довели до свързването на Църквата и Държавата на всички нива. До ден днешен епископите автоматично получават място в Камарата на общините, а по-голямата част от духовенството често не желае или се страхува да говори открито и силно против правителствата, злоупотребяващи с ценностите, които Църквата твърди, че защитава. Има някои изключения, но като цяло правилото важи.

Християнството и другите религии са подбуждали, подкрепяли или наблюдавали безучастно някои от най-ужасните зверства срещу човечеството и Земята. Католицизмът, тази най-арогантна диктатура, контролирана от Братството, все още се опитва да принуждава хората да се държат по начин, който според него е приемлив.

И въпреки това, независимо от всичките си заблуди, привилегии и предимства, християнската църква се руши пред очите ни. Броят на посетителите продължава да намалява и църквите се затварят, защото вече нямат пари да си плащат сметките. Английската църква се финансира главно от притежаваните от нея земи и наследеното богатство. Голямата част от тази земя, а следователно и богатството на Църквата, е станала нейно владение чрез различни видове насилие, брутално или психологическо. В някои случаи земевладелците, тръгнавши да се сражават за Бога (християнската власт и влияние) в кръстоносните походи, били убеждавани от Църквата да й предпишат цялата си земя и имущество в случай на смърт. Като давали всичко на Църквата, щели да си осигурят място в рай. Просто съвпадение било, че това щяло да осигури и обогатяването на Църквата. Духовниците винаги можели да излязат с библейски пасаж в своя подкрепа:

"И всеки, който остави къща или братя, или сестри, или баща, или майка, или жена, или деца, или нивя, заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи живот вечен."

Но намаляващият брой на посетителите и злочестите спекулации с имущество от края на 80-те години драстично намалиха богатството на английската църква, а други църкви също са или скоро ще бъдат в подобна беда. Около три-четвърти милиарда лири бяха ликвидирани от активите на английската църква и това са само официално признатите имущества. На енорийските църкви е казано, че се налага сами да набират средствата си, защото централният фонд не може да си позволи да продължи с дарения в размера, в който са били в миналото. Дори възможността на Църквата да изплаща пенсии на своите духовници е поставена под съмнение.

Успоредно с удара върху нейните финанси се появи и публичното поставяне под съмнение на нейната догматика. Вече казах, че тази част от плана за трансформация е включвала някои доброволци да се преродят със задачата да станат част от бастионите на контрола над ума, като Църквата, медиите, монархията и науката. Те все още няма да си спомнят това, но в подходящия момент ще бъдат активирани, за да подкопаят тези организации отвътре. Мисля, че прекрасен пример в това отношение е бившият епископ на Дъръм, Дейвид Дженкинс. Той бе подложен на яростна критика от фанатиците заради оспорването на християнската версия за раждането на Христос от Дева Мария, голяма част от историята за Коледа, Второто пришествие и съществуването на място, наречено Ад, където се предполага, че грешниците са осъдени за вечни времена. Подобно на повечето хора, които се възправят и говорят смело и открито, той просто даваше израз на онова, в което другите вярват, но се страхуват да изрекат. Фактът, че онези, които атакуват епископа, казват, че той поставя под съмнение цялата основа, на която християнската религия стои или от която пада, красноречиво показва колко слаби са опорите на християнството. Ако една вяра зависи от събития, за които се предполага, че са станали преди две хиляди години, както се разказва в една книга, написана от кой знае кой и кой знае кога, при кой знае какви обстоятелства, това не говори добре за тази вяра, нали? Но епископът е имал куража да продължи да говори и бавно и други от протестантската и католическата църква започват да правят същото. Хората започват да разбират, че повечето от древните текстове трябва да се четат символично, не буквално, и че те не могат да се използват като непогрешим летопис на истината. Тези хора трябва да извървят дълъг път, преди да обхванат темите, включени в тази книга, но те вече поставят под съмнение догматичния възглед на Църквата. Ще виждаме все повече хора да напускат строя и да казват онова, в което отдавна вярват - че догматиката на християнската вяра просто не е правдоподобна. Трябва само да прочетете малко християнска литература, за да го разберете:

"Ако пренебрегваш (Исус) и го отхвърляш сега, в Деня на страшния съд, когато всички ние трябва да се изправим пред него, той ще се отвърне от теб и ще те отхвърли. "Не те познавам, отдръпни се от мен." (И това е "любещият" Исус и Принца на мира?)

"...след смъртта нямаш повече възможност да се обърнеш към Христос. Ще бъде твърде късно." (Това явно е лоша новина за бебетата, които умират няколко минути след раждането си или за малките деца, които не са имали възможността да узнаят, че Исус иска нещо от тях: А какво да кажем за децата от онези части на света, които дори не знаят за Исус?)

"Добрата новина в Евангелието е, че Исус, съвършеният заместник, веднъж винаги изплати нашите дългове. Това Му струваше Живота. В резултат Бог дарява безплатно спасение на

онези, които вярват в Неговия Син."

(Публикацията, от която е взет този цитат, включва глава, атакуваща алтернативната мисъл, наречена "Изящното изкуство на разкриването на глупостта".)

В християнската църква има хиляди хора като квакерите, които са били привлечени от похвалните ценности, приписвани на Исус в евангелията. Те са понесли догмата, но са живели според ценностите. Те са използвали Църквата, за да работят за доброто на общността. Наистина, в редиците на християнството и на другите религии има някои прекрасни човешки същества. Това са хора, които биха намерили други начини да изразят своето благоприличие, ако Църквата не съществуваше. Те са затворници на догмата в структурата на Църквата, но не и в тяхното собствено съзнание. Когато тази структура вече няма да я има и това време не е далеч, тези хора на Църквата ще бъдат свободни да живеят и популяризират ценности като загриженост, споделяне, любов и толерантност, без да са принудени да настояват, че всичко в Библията е вярно и е Божие слово. Тези ценности са били обезценени от догматиката, която всеки, който има ум в главата си, знае, че е измишльотина, и при това дори не вдъхновена измишльотина.

Повишаващите се честоти ще въздействат на непредубе-дените, водени от ценностите хора на Църквата по същия начин, по който пробуждат другите. Както видяхме в случая с епископа на Дърам, пробуждането за тяхната роля в този живот е толкова мощно, че те няма да могат да се възпрат да не говорят открито, независимо какви биха били кратковременните последици. Напрежение ще възниква между това пробуждащо се съзнание в Църквата и затворените умове, които ще търсят сигурност пред тези промени като популяризират догмата в най-крайни форми. Смъртта на икономическата система ще изведе политическите права на повърхността, а религиозните права ще се увеличат в резултат на краха на Църквата. И двете ще се провалят с напредването на трансформацията, но биха могли да причинят значителна болка и разкол за кратко време. Вероятно екстремистите ще поведат преследвания срещу онези прогресивни хора от религията, които не са съгласни с тях.

В светлината на променящото се съзнание виждам как чувствителните непредубедени мюсюлмани, евреи, християни и други ще отхвърлят догмите на всички религии. Те ще започнат да мислят самостоятелно и ще изискват свобода на мисълта и изразяването. Призовете своя кураж, вие, мислители от Църквата, и надигнете глас. Религиозните работи също трябва да въстанат. Екстремистите ще реагират на това предизвикателство, като създадат потенциални възможности за конфликт. Обработените фанатици, които ще бъдат още по-объркани от засилващите се вибрации, могат да прибегнат до насилие и инквизиция в опит да наложат своята воля. Ще се правят опити да се представят катаклизмите на прехода, включително времето и геологичните явления, като Божие наказание за човешката раса, която не се държи както той ѝ казва (т. е. както религиозните догматици казват). Това ще успее само при малцина и онези, които се страхуват от ставащото, но не искат да поемат отговорността за своите собствени мисли и действия, ще се обърнат временно към тези религии. Вярвам, че Братството и учените от подземните бази могат да използват своята "Уолт Дисни" технология, за да проектират илюзии за невиждани религиозни чудеса, които да внушават, че Второто пришествие предстои и че хората трябва да се разкаят (вместо разкаят, чети "да направят каквото им се казва").

В същото време Братството ще използва Църквата и ще я унищожи, когато настъпи моментът да представи своя "месия" или "Царя на света" в облика, който се предполага да приеме. Манипулирайки Ватикана за своите собствени цели, то ще нанесе удар върху римокатолическата църква. От решаващо значение е хората да не купуват тяхната нелепа, но зловеща алтернатива:

"Ние няма да се намесим публично в съществуващите църкви, а ще се борим срещу тях с критики, които да предизвикат схизма... само години ни делят от момента на пълно унищожение на християнската религия. Що се отнася до другите религии, ще срещнем още по-малко трудности да се справим с тях." (Протокол на Илюминатите 17)

Религията е заплашвана от два фронта - Братството и променящото се съзнание, а начинът, по който реагираме на смъртта ѝ, ще определи кой ще господства над колективния човешки ум.

Най-голямата опасност от неприятности ще дойде от онези страни, в които религиозните фашистки режими вече са на власт. На хората от тези страни бих предложил отново тези думи: "100 000 англичани не могат да контролират 300 милиона индийци, ако тези индийци не им сътрудничат." Тъжно е, че след цял живот, а често и след множество животи, на жестоко

индоктриниране мнозина от хората в страните, контролирани от религиозната десница, имат да отстраняват слоеве обусловеност, преди да оспорят този контрол в достатъчно голям мащаб. Както е винаги при гледането напред, не е възможно да се каже какво точно ще се случи, защото това зависи от броя на отворените за новите честоти и от това как човечеството като цяло реагира на събитията.

Християнството вече добре осъзнава последиците за своето влияние и съществуване, предизвикани от новото съзнание. Неговата реакция към тях е болезнено предсказуема. То се насочва към оръжията, които винаги е използвало във времена на беда - страха и погрешното представяне. Нищо не обобщава по-добре този подход и онова, което ще видим от страна на поддръжниците на догмата в близко бъдеще, от една книга със заглавие "Новата епоха срещу Евангелието: Най-голямото предизвикателство за християнството". Тя беше пхната в пощенската ми кутия от един местен християнин, който предлагаше да ме "спаси" от погрешния ми начин на живот. Сигурен съм, че го направи с най-добри намерения, но всичко, което постигна книгата, бе да ме убеди в (а) патетичната природа на догматичното християнство и (б) начина, по който догматиката реагира на алтернативната мисъл. Това са част от кратките бележки върху корицата на книгата:

"Внезапно стана шик да си "възвишен." (Извод: можеш да си възвишен, само ако си християнин.)

"Но днешната "духовност" се корени в езичеството, не в християнството." (Зашеметяващо изявление, когато християнството е преработено езичество!)

"...(Новата епоха)... упоителна смесица от индуизъм, будизъм и твърд окултизъм представлява най-голямата заплаха за християнството в историята на вярата." (Терминът "твърд окултизъм" има за цел да стресне хората. Окултизъм е още една дума, подобна на езичество, която християнството е убило. Първоначално е означавала "скрит". Да разследваш окултните мистерии е като да кажеш, че разследваш тайните мистерии. Думата окултен е променена, за да загатва за почитане на дявола. Нито един друг орган не е популяризирил причината за крайната негативност през вековете повече от християнството, с изключение на Братството. А най-голямата заплаха за християнството е и винаги е било самото то.)

"Християните трябва да знаят откъде идва Новата епоха и как да отговорят на нейните твърдения." (Да ги представят погрешно.)

"Новата епоха срещу Евангелието анализира заплахата, преборва се с Евангелието и насочва вниманието към *силата за възраждане*." (Появата на догматици евангелисти, които заклепват пробуждащите се хора като последователи на злото и дявола и осъждат другите членове на собствената си вяра, несъгласни с тях, като неистински християни.)

Вече съм бил порицаван "в името на Бога" от християнски евангелисти и съм бил наричан "антихрист" и нямаше нищо чудно, че цяла глава от тази книга беше посветена на мен. Трябваше да прочета разказа за моята личност два пъти, за да се уверя, че не сънувам. Беше нещо хистерично. Авторът казваше, че в една телевизионна програма съм потвърдил, че съм "проповедник на Новата епоха". Аз по-скоро бих се нарекъл Слончето Нели, отколкото така. Както ще видите, имам големи резерви към някои области от онова, което се обозначава като Нова епоха, макар и не по причините, посочени в тази книга. Нещо повече, цялата идея за проповедници ме ужасява. Бъдете безучастни зрители на многото такива обиди към интелекта, докато християнските догматици упорито остават на своя потъващ кораб и се нахвърлят на всички онези, които се отправят към спасителните лодки.

Предговорът на книгата бе написан от един духовник от Църквата на Задушница - Лангъм Плейс от Лондон. Тя се намира срещу централния офис на радио Би Би Си и именно от Църквата на Задушница излиза голямата част от свободната християнска пропаганда, разпространявана сред нацията от "независимата" Би Би Си. Авторът на предговора имаше сериозен проблем с идеята, че всичко е Едно и всичко е Бог. Християнството е обсебено от идеята да представя Бог като външна сила, която не е част от нас. Хората не могат да намерят отговорите отвътре, информира ни книгата, ние трябва да бъдем "спасени", а това може да стане само ако "открием" Исус. Както изглежда, само като приемем, че Исус е трябвало да страда ужасно на кръста, за да може баща му да се съгласи да опрости греховете на останалите от нас, ние можем да бъдем "спасени".

Той казва, че "от началото до края движението за Нова епоха е проявление на занимание,

дори увлечението по Аза. То поставя Аза на мястото на Бога и дори обявява, че ние сме Бог."

Догматичното християнство се основава на разделението и липсата на собствена цена - разделение между различните части на Сътворението и вярата, че ние се раждаме грешни. Обичта към Аза се разглежда като високомерна, егоистична и обидна за Бога. На практика липсата на любов към себе си, а оттам и на любов към останалите, е в основата на неразположението на човечеството. Ние не можем да обичаме, прощаваме и уважаваме другите, ако не обичаме, прощаваме и уважаваме себе си. Тази връзка между обичта към себе си и обичта към другите е подчертана в книгата ми "Да излекуваме света". Хората, чието поведение към другите е агресивно, са хора, които се мразят. Тяхната омраза към тях самите се проектира навън като явна омраза към света. И при все това на мен ми бе забранено да говоря в централната зала в Уестминстър, Лондон, защото казвам обичайте себе си, обичайте света.

Исках да наема залата за беседа. Позвъних им и научих, че датата, която ме интересуваше, е свободна. Всичко се развиваше добре. После, след като се договорихме за подробностите, дамата ме попита как се казвам. Когато ѝ казах, от другата страна настъпи тишина. След няколко секунди тя възвърна гласа си, но отношението ѝ се бе променило. Залата се държала от Методистката църква, каза ми тя. Трябвало да пиша и да нахвърлям какво ще казвам, преди да ми бъде дадено разрешение за наемане на залата. Толкова за свободата на словото, помислих си аз. Писах им, но те помолиха за още подробности. Отново писах, за да ги информирам, че отчасти ще казвам, че трябва да се обичаме, да си прощаваме и да уважаваме себе си, ако искаме да постъпваме така и с другите. Не бях изненадан, че методистите попечители на централната зала отговориха, че няма да ми бъде разрешено да говоря там. Но бях доста изненадан от причината, която посочваха за тази забрана. В част от тяхното писмо пишеше:

"...Доктрините на евангелистката вяра, които методизмът е поддържал от самото начало и все още поддържа, се основават на Божието откровение, записано в Светото писание. Методистката църква признава това откровение за върховно правило на вярата и практиката..."

С други думи, аз си го обяснявам, че те вярват, че Библията, въпреки всичките си спорни моменти, подстрекаване към насилие и (според проучване от XIX век) 36 191 грешки в превода на версията на крал Джеймс, е сто процента истина и безпогрешна. Писмото продължаваше:

"В центъра на евангелистката християнска доктрина е вярата, че да обичаш Бог е първата Божя заповед и че безрезервното доверие в Него е пътят към спасението. Ние смятаме, че популяризирането на възглед за света, който се основава на "любовта към себе си", би бил в противоречие с християнското евангелие, което методизмът се стреми да поддържа."

И докъде стигнахме? На някого се забранява да говори, защото възгледът, който включва любов, уважение и прошка към себе си и другите, е "в противоречие с християнското евангелие...". Добре, ако случаят е такъв, има нещо сериозно объркано в Евангелията или в тяхната интерпретация. Нищо чудно, че Църквата умира права, когато хората чуват тези прокламации от авмоните; нито е учудващо, че християнството се е опитвало и се е борило да смаже другите възгледи, които заплашват да разобличат гигантския номер с доверието в умовете на човечеството. Изправен пред новото съзнание, този вековен затвор за ума няма шанс да оцелее, независимо как представя вярванията на онези с различен мироглед. В своята критика към Новата епоха духовникът от Църквата на Задушница ни предлага прекрасна възможност да вникнем в погрешните разбирания и отчаянието на християнството. В своето въведение той казва:

"За привържениците на Новата епоха "трансформацията" няма нищо общо с морала или поведението на хората. Тя се отнася по-скоро до трансформация на тяхното съзнание, откриването и развиването на собствения им потенциал."

И той казва, че това е критика? А какво да направи трансформацията на съзнанието, ако не да промени начина, по който хората мислят и се държат?

Християнството живее в един измислен свят, в който едно поколение индоктринира следващото. То говори за Божията воля и откровение, когато в действителност неговата догма-тика е била решена от един римски император, разни епископи и объркани люде, които са търсели икономическа и политическа власт преди духовното проникновение. Нейните вярвания и церемонии са се зародили в езическите вярвания, които те толкова презират. Нищо по цялата планета няма да бъде по-засегнато от трансформацията от християнството и неговите подобни. Непредубедените истински учени ще се вдъхновяват да намерят потвърждения, че цялото съзнание

е вечно, че Сътворението се състои от честоти и че всичко е една и съща енергия в различни състояния на съществуване. Всичко е Едно. Това и други открития и разобличения ще ускорят края на християнството. Ще станем свидетели на истинска наука (не служещото на системата вариете) и духовност (не религия), които говорят на един и същ език. Всъщност те вече го правят.

При новата духовност няма да има правила и разпоредби. Тя ще уважава правото на всеки да вярва в онова, което според него е правилно. Тя ще заплашва единствено онези, които искат да принудят другите с изкусни или не толкова изкусни средства да повярват в онова, в което те искат. Проблемът ми с християнството и други догматични религии не е във връзка с правото им да вярват в каквото си искат, а с начина, по който се опитват да наложат своите вярвания чрез страх, насилие и поддръжка от страна на държавата. Ако случаят не беше такъв, тази глава изобщо нямаше да бъде написана, защото християнската религия вече нямаше да е с нас.

По време на трансформацията хората естествено ще бъдат насочвани заедно, докато Висшият Аз се свързва изцяло с нашите физически личности. Това ще бъде свободна духовност, в която ние ще можем да се свързваме с Източника и висшите нива, когато сме сами у дома, с неколцина приятели или в големи групи. Изборът ще бъде наш и един избор няма да бъде повалиден от друг. При толкова много църкви, построени върху енергийни точки, вярвам, че много от тях биха могли да се използват от духовни групи, докато християнството продължава да се проваля, а църквите да се затварят. Те могат да бъдат използвани за насочване на енергия и лечение, вместо за манията да честват събития, станали преди две хиляди години. Това ще са места на любов и радост, където дарът на живота ще може да бъде честван заедно с другите. Това няма да са места на страх и вина, които наблягат на "греха" за сметка на обичта на хората към самите себе си. Когато науката и духовността заработят като едно, ние ще посещаваме и ще си взаимодействаме с други любящи цивилизации от Вселената и ще преминаваме през честотите. Това ще ни даде едно фантастично разбиране за живота и Сътворението в сравнение с онова, което имаме днес. В резултат нашата духовност ще се развива бързо, ако сме отворени за нея.

По този път обаче има опасности, дори за онези, които приемат темите в тази книга. Може да вярвате в прераждането, без да служите на другите. Може да говорите за мир и любов, без наистина да го мислите от все сърце. Лесно е любовта и мирът да се превърнат в еквивалент на "приятен ден". Не всичко, което блести, е злато и не всеки, който говори за любов и мир, е любящ и мирен. Имал съм няколко преживявания, някои от които много крайни, които са ми разкрили това. Много от онова, което се определя като Нова епоха, е просто Старата епоха, но предрешена. Твърде често това са старите мисловни модели и реакции в действие под различно прикритие, това е всичко.

Новата епоха е огромен гоблен от хора и вярвания и не трябва да се разглежда като движение или създаване, което мисли и вярва в едно и също. Отказвам да се нарека Нова епоха, защото, подобно на десетки милиони други, аз съм проявление на съзнанието, пробуждащо се за моя истински Аз, а за това не са нужни титли или всеобхватни "движения". Нужно е да следвам собствената си интуиция през цялото време. В сферата на Новата епоха има значителна експлоатация и много, които усложняват иначе прости теми. Колкото по-сложно го правите да изглежда, толкова повече хора ще зависят от другите за взимането на решение кое е най-доброто и ще им продават джунджурии - резервоари за прераждане, съвети, карма сеанси и бог знае какво още. Идеята е хората да се освободят от духовната зависимост и всякаква друга зависимост - не да се създава нова зависимост от някой гуру, учител, медиум или вещ. Това не означава, че някои от тези услуги на Новата епоха не са полезни, когато участват просветени хора, те определено са. Но прекаляването е неуместно и емоционално заплашваща експлоатация. Тя може да задържи вашето пробуждане и в области като съвети за кармата, може вероятно да ви накара да се почувствате наистина зле, ако съветникът ви каже неприятни неща, за които според него или нея сте били отговорни в минали животи. Същото важи и за много медиуми-канални. Много от предадената информация е безсъдържателна и към нея трябва да се отнасяте с голяма предпазливост. Има една жена, която за кратко срещнах с Ева и която сега ми изпраща порой странни писма, твърдейки най-абсурдни неща. Съвсем ясно е, че тя е в състояние на голямо объркване и се нуждае от просветена помощ, и при все това в своите визитни картички тя се представя като съветник по минали и сегашни животи. Бъдете внимателни.

Братството е инфилтрирало групи от Новата епоха и НЛЮ, а отрицателно настроени извънземни може да са използвали медиумите канали в продължение на хиляди години. Помнете, те знаят, че този обрат в съзнанието е планиран, и искат да го спрат, защото знаят какви последици ще донесе за тях. Какъв по-добър начин от това да подадеш камара глупости чрез медиуми и "гурута" на онези, които бива засегнати от тези глупости? В едно американско

описание за Новата епоха прочетох някои послания от по-висши нива на съществуване, претендиращи, че са дошли от извънземни, в които се призоваваше за световно правителство. Имам резерви и към някои съобщения, които според слуховете идвали от "възнеслите се господари". Всеки път, когато чуя този термин, наистина ми става лошо. Разтрепервал съм се доста силно от някои от групите, които популяризират тази идея за "господарите", да не говорим за движението "Аз съм" в САЩ. "Господарите", според вярването на Новата епоха, са част от нещо, наречено "Великото бяло братство", за които се говори, че направляват човечеството и Земята през този период на промяна. Но така ли е? Някой със сигурност го прави, но дали това са съществата, за които се казва, че са "господарите"? Все още не съм убеден. Може би йерархичният тон на възнеслите се господари ме кара да не съм толкова положително настроен към тях, а може би сляпото почитане на тези същества не е нещото, което те искат да стане. Но дори представите за господарите да са верни, дали всяко същество, предаващо съобщения, което твърди, че е от този поток на съзнанието, наистина казва истината? Отговорът на последното определено е "не", защото отрицателно настроените извънземни и Луциферното съзнание използват някои медиуми, настроени на по-ниски честоти, като средство за манипулиране. Да твърдиш, като господарите, че си от онова, което е масово прието за положителен поток на съзнанието, е отличен начин да постигнеш целите си. Не се съмнявам, че съзнание с много висока степен на еволюция се опитва да ни насочва, както и потоците от положителни, любящи извънземни от други вселенски цивилизации, но ние винаги трябва да подбираме и да внимаваме кой е в другия край на линията. Да си духовно ориентиран е жизненоважно за трансформацията, но същото важи и за мъдростта на улицата.

Отново, ключът е да следваме своите интуиции, да се вслушваме в съобщенията и в същото време да сме много селективни. Важно е какво *ние* чувстваме в сърцето си за правилно и то не се нуждае от името на нечий друг Господар, за да се сдобие с легитимност. То няма име. То просто е.

Според мен опасността се крие в това, че части от Новата епоха могат да се превърнат в друга религия. Белезите са вече налице. Имаме гуру, учители и "живите богове на Земята". Виждаме как "учениците" прехвърлят отговорността си да мислят и действат на тези хора по същия начин, по който християните постъпват по отношение на Библията и Исус, а мюсюлманите с Корана и Мохамед. Срещам съм хора, които са били отклонени от пътуването към просветлението, като са били обсебени от индийски гуру. Виждал съм как превръщат домовете си в техни светилища. Не казвам, че не трябва да се вслушваме във възгледите на тези гуру, но не повече, отколкото слушахме който и да е друг. Онова, което оспорвам, е безпрекословното им боготворене. Това е друго изражение на колективното желание на човечеството да прехвърля своята отговорност на други за начина, по който мислят и действат. Точно това иска Братството. По цялата арена на Новата епоха има удобни малки ниши, където хората могат да бъдат хванати и да спрат да развиват своето разбиране. Някои имат определено виждане за кармата и твърдо се държат за него, независимо каква информация излиза на бял свят; някои предават съобщения от едни и същи нефизически същества през целия си живот, вместо да разширят своето съзнание, за да проникнат във все по-висши и по-висши нива на информация и познания; други се смесват само с онези, които са съгласни с тях, и избягват понякога неприятната и болезнена необходимост да разкриват своите знания на скептична публика, която има същото право да ги чуе, както всеки друг.

Разбирам защо някои хора си намират някое хубаво местенце по пътя и разпъват палатката си. В миналото е имало много моменти, когато и аз съм искал да се спра край пътя и да почина за малко от безсилието и раздразнението да говориш на затворени умове. Но ако ще ускоряваме появата на новото съзнание и ще освобождаваме човечеството от затвора на индоктринирането колкото се може по-плавно, трябва да работим непрекъснато за разширяване на собственото си разбиране и да предаваме онова, в което вярваме, за да могат другите да го приемат или отхвърлят. Никой не казва, че ще е лесно, а превръщането на Новата епоха в още една религия или прехвърлянето на нашата отговорност върху гуруто ще задържи духовната революция. Уважението и любовта са в основата на новото мислене - боготворенето на другите не е, бих казал. Това е старата песен на нов глас.

Но положителният принос на онова, което се определя като движение за Нова епоха и което аз наричам Духовен ренесанс, е далеч по-голям от отрицателния. Срещам съм хиляди прекрасни, любящи, непронясващи присъди човешки същества, които вършат страхотна работа като помагат на хората да се пробудят. Никой не иска повече от тях да спре експлоатацията на новото съзнание и всеки път, когато говоря в тази светлина на срещи, публиката винаги показва своята ентузиазизирана подкрепа за този възглед. Онова, което ви казвам, е да бъдете предпазливи. Само

защото някой твърди, че е медиум, астролог, съветник по кармични обвързаности или лечител, не означава, че владее тези умения. Нито дори известните. Потърсете онези, които са препоръчани и уважавани от други в тяхната сфера или от предишни клиенти. Нашата собствена интуиция трябва да ни бъде водач повече от всичко друго.

Вярвам, че по време на прехода ще можем да видим три ясно разграничени групи. Онези, които отхвърлят повишаващите се честоти и които все по-лесно ще се разпознават с отминаване на годините. Онези, които са се придвижили до тук и са спрели, когато са открили удобна ниша. И други, малцина вероятно, които продължават да търсят, да се стремят и да предизвикват, независимо от последиците за тях в краткосрочен план. Колкото по-напред вървите по пътя, толкова по-самотен може да става, докато другите спират поради умора, материална изгода или страх. С всяка стъпка вие се настройвате към по-висока честота на вълната, която развива вашето разбиране и поведение. От гледна точка на онези, които са избрали да спрат в началото на пътя, може да изглеждате крайни и странни. Ако продължите да вървите и да търсите, ще бъдете осмивани и все по-често осъждани от първата група със заключени с катинар умове. Но според мен втората група, много от които ще бъдат в т. нар. движение за Нова епоха, също няма да оказват голяма подкрепа на онези в предната част на снегорина, които ще поставят под съмнение много от темите, от които зависят някои от нишите на Новата епоха. Пътят към просветлението е безкраен. Точно както оставяме догматичната религия зад себе си, така в крайна сметка ще постъпим и с много елементи от сегашната догматика на Новата епоха.

Третият пример за експлоатация на духа и ума е Братството с технологията за контрол на поведението, за която говорех в предишна глава. Тук ние получаваме помощ от висшите нива, които предприемат стъпки, за да я блокират с напредване на трансформацията. Колкото повече хора искат това да бъде направено, толкова по-добре. Масовите форми на контрол над ума могат да ни засегнат, само ако позволим да бъдем откъснати от честотата на любовта, на която е настроена нашата сърдечна чакра. Ако мислим за любов и живеем в любов, ние можем да устоим.

Друг решителен начин за атакуване на нашите умове е програмирането чрез послания, които се проектират в нас чрез медиите и ежедневието ни. Ние не трябва да подценяваме техните възможности да експлоатират умовете и духа ни. През 1986 г. в една копирна машина на IBM, купена на втора ръка, бе намерен документ на илюминатите, озаглавен "Безшумни оръжия за тиха война". Той датираше от 1979 г. В него се съдържаше всичко, което казвам в тази книга, и представлява политиката на "Групата Билдерберг" от 50-те години насам:

"Опитът е доказал, че най-простият метод за осигуряване на безшумно оръжие и постигането на контрол над обществеността е да се поддържа липсата на дисциплина и те да не бъдат осведомявани за основните принципи на системата, от една страна, а от друга - да се поддържа състояние на обърканост, дезорганизираност и вниманието им да се отвлича с несъществени въпроси.

Това се постига чрез:

1. Изпразване на умовете им; саботиране на мисловните дейности; осигуряване на нискокачествени програми за образованието на обществеността по математиката, логика, проектиране на системи и икономика, и обезсърчаване на техническото творчество.
2. Ангажиране на емоциите им, засилване на задоволяването на страстите и отдаване на емоционални и физически дейности чрез:
 - (а) жестоки емоционални оскърбления и атаки (умствено и емоционално изнасилване) с помощта на непрекъснат, масиран огън по секса, насилието и войните в медиите - особено по телевизията и във вестниците.
 - (б) като им се дава онова, което искат - в излишък - "наркотик за мисълта" - и се лишават от онова, от което наистина имат нужда.
 - (в) пренаписване на историята и законите и подлагане на обществеността на извратени твърдения, като по този начин мисленето им ще се отклони от личните потребности към силно изфабрикувани външни приоритети.

Това ще попречи на интереса им към безшумните оръжия на технологията за социална автоматизация и ще изключи възможността те да бъдат открити. Общото правило е, че объркването носи печалба; колкото по-голямо е объркването, толкова по-голяма е печалбата. Следователно най-добрият подход е да се създават проблеми, а после да се предлагат решения.

Накратко:

Медиите: да отклоняват вниманието на възрастната публика от истинските социални проблеми и да го държат в плен на въпроси без реална значимост.

Училищата: да държат младите в неведение за истинската математика, истинската икономика, истинските закони и истинската история.

Развлеченията: да поддържат обществените развлечения под шестобалната скала.

Работата: да държи хората заети, заети, заети, без време за мислене; обратно във фермата с другите животни."

Познато ли ви е всичко това? Разбира се, че ви е познато. Това е светът, в който живеем, и е точно това, което се опитват да създадат илюминатите. Ако смятаме да отхвърлим тази форма на духовна и умствена експлоатация, трябва да започнем да мислим самостоятелно; да се ангажираме и да се информираме за онова, което наистина става; да сме сигурни, че нашите деца са информирани и осъзнават как са манипулирани; да се изправим и да започнем да използваме ума си в пълния му потенциал; да отхвърлим натиска да приемаме тривиалностите капка по капка, имащи за цел да умъртвят нашето съзнание.

Най-подходящият начин да се предизвика негативността е с радост, смях, мир... и знания. Негативното не разбира любовта и мира. И никога не подценявайте собствения си потенциал и силата на собствената си психика. Вие го притежавате. Той не принадлежи на никого друго, нито на църквата, гуруто, възнеслия се господар, технология или извънземно. Чрез своя Висш Аз вие сте свързани с цялото Сътворение. Проникнете в него и никой, ама никой, няма да може да експлоатира духа ви.

ЗЕМЯТА СЕ НУЖДАЕ ОТ БУНТОВНИЦИ

"Всичко, което е необходимо, за да триумфира злото, е добрите да не предприемат нищо."

Едмънд Бърк

Едно пътуване от хиляда мили започва с една стъпка и трансформацията на човешкото разбиране може да започне с една мисъл и един бунтовник.

Всяко подобрение в положението на човека е произлязло от някой, който се е опитвал да промени хода на събитията и е говорел открито, независимо от последствията. Тази личност е вътре във всеки от нас. Бунтът и желанието за положителна промяна е в основата на човешкия дух.

Но какво е бунт?

Смисълът на думата често е разбран погрешно. Много от онези, които са ме апострофирали и са се присмивали, когато съм говорил на обществени места, са били с впечатлението, че са бунтовници. И при все това те са слуги на системата, вършещи точно онова, което са програмирани да правят - да разклащат устоите на всеки, който е подготвен да оспори нейния контрол. Бира и подигравки не са бунт. Други виждат бунтовниците като хора, които повеждат война срещу Държавата. Сигурен съм, че онези в Северна Ирландия, които всеки ден убиват и осакатяват, се мислят за бунтовници. Но отново те са просто марионетки на Луциферното съзнание и Братството, действащи и от двете страни. Бунтът, за който говоря, не включва въоръжени въстания или каквото и да е насилие. Това е бунт срещу индоктринирането и контрола над ума; отказ да бъдем програмирани и минута повече от "ценностите", наложени ни от други поколения и от свръхроботите в политиката, икономиката, науката, религията и мрежите на Братството.

Да мислиш самостоятелно и да притежаваш смелостта и куража да живееш според вярванията си - това е бунт.

От него ще произтече промяна във всеки аспект от живота на Земята. Този бунт ще се прояви през периода на прехода в отказа да се сътрудничи на системата и на елита на Братството. Пробуждащите се хора ще търсят начини да се откъснат колкото е възможно от зависимостта от нейните деструктивни заблуди. Те ще имат куража да говорят високо и убедено, защото ще знаят, че Бунтът на роботите не може да бъде спрян. Не е моя работа да казвам на хората какво да правят. Нямам нито желание, нито охота за това. Но подкрепям кампанията за несътрудничество и мирна съпротива, която набира скорост по целия свят. Вярвам, че тя ще продължи да се разраства и че някои от нейните проявления биха могли да са:

- Бойкот на всички банки, които правят пари от нищото и начисляват лихва върху тях. Надявам се, че хората ще изтеглят парите си от тези банки и дори ще откажат да плащат лихва върху заемите си. Последното решение трябва да е добре координирано, така че милиони да го направят по едно и също време.
- Подкрепа на банките на общностите и етичното банково дело, което инвестира в проекти, предназначени да облагодетелстват хората и планетата.
- Отказ да се сътрудничи на училища, университети и правителствени министерства във всяка страна, докато не получим свободен поток от информация за онова, което наистина се извършва в тайна, и за цялото налично познание.
- Постоянни седящи демонстрации, мирно окупиране и масови протести пред правителствените управления във всяка страна, особено при ключовите играчи като САЩ, Русия, Великобритания, Австралия, Япония, Европейската общност и Обединените нации.
- Мирно оспорване на всички тържествени случаи във всяка страна, докато не ни бъде казана истината, и затваряне чрез масови седящи демонстрации на пътищата и входовете към парламентарните сгради.
- Масова мирна съпротива срещу проекти, които вредят на околната среда. Ако се сблъскат с такива протести навсякъде, властите скоро ще трябва да преосмислят нещата и да се

вслушат.

- Бойкотиране на всички съдебни дела, които могат да възникнат от подобни действия, и масови седящи демонстрации пред съдилищата за разстройването им.
- Бомбардиране на програмите с открит телефон и програмите с участие на публиката с въпроси и информация за тайното правителство и какво могат да направят хората, за да спрат неговите манипулации.
- Протести и седящи демонстрации пред централните управления на медийните организации, докато не откажат да бъдат пудели на Братството и не започнат да съобщават истината на хората. Бойкот на вестниците, обслужващи системата.
- Същото пред централните управления и клоновете на масоните във всяка страна и окръг и незабавна оставка на всички членове на масонските и други тайни организации, които вече не искат да бъдат използвани като параван за манипулирането на света.
- Отказ да се гласува или да се подкрепя всеки политик, който откаже да разкрие дали е член на тайно общество или с кого е тясно свързан. Отказ да се подкрепя всеки политик, който е член на която и да е прикриваща организация на Братството от рода на Съвета за международни отношения, Тристранната комисия или в Лондон - свързан с Кралския институт по международни въпроси.

Трите най-важни думи тук са мирен, решителен и непрекъснат. Онези, които служат съзнателно или по-често несъзнателно, на силите, които ни контролират, не заслужават нашата омраза. Те се нуждаят от нашата любов и ние трябва да протестираме със смях и веселие. Те не знаят какво правят и също са затворници. Винаги ми е тъжно, когато някой протестира срещу действията на крайно десните групи с агресия и омраза в сърцето си - същите емоции, които мотивират крайно десните. Ние трябва да протестираме с любов, защото това е енергията, която искаме да разпрострем из света. Но нашата любов не трябва да бъде сляпа, тя трябва да бъде мъдра. Ние трябва да помним, че в света на Братството черното е бяло, а бялото е черно. Помнете също, че мълчанието е удобно. Време е да помислим, да поемем отговорността и да заговорим и действваме срещу мълчанието, тайната, тиранията. Братството знае каква заплаха са за техните амбиции личности, които мислят самостоятелно и откликват с действия:

"(Ние искаме да) обезкуражим всяка лична инициатива, която би могла да попречи на нашите дела. Няма нищо по-опасно от личната инициатива; ако зад нея стои гений, такава инициатива може да постигне повече, отколкото биха постигнали милиони хора, сред които сме посели раздор." (Протокол 5)

Един индивид *може* да промени нещата. Ние не сме безпомощни, а манипулацията не е непобедима, нито пък злините по света - непреодолими. Зависи от вашето душевно състояние. Проблемите могат да се превърнат в решения с промяна на мисълта.

Ако ще връщаме свободата на Земята, трябва сериозно да изторможим системата, за да разбере, че роботите вече няма да й сътрудничат. Няма да бъдем лъгани и манипулирани. Ние сме милиарди, а онези, които управляват тайното световно правителство, са шепа хора. Те не могат да наложат волята си на нас, освен ако ние не им позволим. Робот ли ще бъдете, или бунтовник? Това е вашият избор, защото няма да има средно положение.

На пръв поглед бунтът може да изглежда обратното на мир и любов, но аз не вярвам, че е така. В цялата книга решително поставях под съмнение мисловните модели, които контролират икономиката, политиката, медиите, науката, религията и части от Новата епоха. Някои може да сметнат това за присъда. Но всички ние сме отговорни за онова, което става от времето на Атлантида, и всички ние сме вършили неща, които не би трябвало да правим. Безсмислено е да се опитвам да бъда по-светец от вас и да съдя другите от тази високомерна и погрешна перспектива. Да говорите открито против отрицателните мисловни модели не е произнасяне на присъда и не означава, че не обичате хората. В края на краищата, какво е любовта? Да обичате означава ли да пренебрегвате онова, което тези модели причиняват на хората и планетата? Трябва ли щом обичате, да казвате, че всичко е наред, и че няма нужда да променяме действията си? Да обичате означава ли да избягвате да разстройвате някои хора, когато, ако говорите открито, може да успеете да предупредите други за опасностите и експлоатацията? Мисля, че не. Има моменти, когато любовта означава да кажете истината в очите, ако това е нужно за положителната промяна. В едно от най-важните послания, които са ми били предавани, се казваше:

"Истинската любов не винаги дава на получателя онова, което би искал да получи, но винаги дава онова, което е най-добро за него."

Или, за да прозвучи по-скромно, онова, което вярваме, че е най-добро за него. Срещал съм много хора, които мислят, че протестът и преките действия, били те и мирни, за които се застъпвам, са нелюбящи. Не бих се съгласил с това и смятам, че докато не започнем кампания за несътрудничество със Системата, ще позволим на елита на Братството да извърши някои отчайващо неприятни неща като последица от нашето бездействие. В тази книга се промъкнаха някои негативни теми, но те нямат за цел да стряскат, а да информират и предупреждават. Не се страхувайте. Очаква ни нова зора и тя ще сложи край на тези ужаси.

Ние сме на прага на една неразбираема промяна, докато Майката Земя отново се присъединява към останалата част от Вселената и повишава своето съзнание до по-високо измерение на любовта и хармонията. Когато си мислите за всички прекрасни неща, които стават в света, дори на фона на описаното от мен, помислете какъв ще бъде животът, когато това разрушение и дисхармония изчезнат. Този ден е близо. Ние ще осъзнаем истината, че човечеството не е зло или глупаво, а любящо, интелигентно и преливащо от любов и творчески сили, на които отчаяно иска да даде израз. Понякога нещата може и да не изглеждат така, но за това си има причини, както видяхме, и периодът на благоприятни възможности за Луцифер е почти към края си.

Ние ще обичаме Земята и ще се обичаме едни други. Ние ще обичаме онези, които ни обичат, и ще обичаме онези, които ни мразят. Ние няма да правим избор между тях, защото всички сме ние и ние сме всички. Ние сме едни други и истината за това отново изплува в нашето съзнание. Отворете сърцето си, следвайте сърцето си и вашият живот и целият живот на тази планета ще се трансформират.

Ние сме тук, за да променим света. Избрали сме да дойдем и нашето време е дошло. Ние не трябва и няма да се провалим.

БИБЛИОГРАФИЯ

Allan , Derek & Delair, Bernard, *When the Earth Nearly Died- Compelling Evidence of World Catastrophe, 10,500ec*: Gateway Books, Bath, & Atrium Publishers Group, Lower Lake, CA, 1994. Blumrich, Joseph F, *The Space Ships o/Ezekiel*: Corgi, London 1974. Bowen, Russell S, *The Immaculate Deception*: dist. by American West, Boulder, CO. Bramley, William, *Gods of Eden*: Avon Books, New York. Cooper, Bill, *Behold a Pale Horse*: Light Technology Publishing, PO Box 1495, Sedona, AZ 86336 Dauncey, Guy, *After the Crash - Emergence of the Rainbow Economy*: Green Print, London, 1988. Findlay, Arthur, *The Curse of Ignorance (2 vols)*: Arthur Findlay College, Stansted Hall, Stansted Mountfichet, Essex. Good, Timothy, *Above Top Secret- Worldwide UFO Cover-up*: Grafton, London, 1989. *Alien Liason*: Sidgwick & Jackson, London 1991. *UFO Reports, 1990, 1991*: Sidgwick & Jackson, London. Hassnain, Fida, *A Search for the Historical Jesus - From Apocryphal, Buddhist, Islamic & Sanskrit Sources*: Gateway Books, Bath; & Atrium Publishers Group, Lower Lake, CA, 1994. Keith, Jim, *Casebook on Alternative Three*: PO Box 20593, Sun Valley, NV 1433 Koestler, Arthur, *The Thirteenth Tribe*: Hutchinson, London. *Nexus Magazine*: Provides hard-to-get information on the transformative changes in society. Available by subscription from: (a) PO Box 30, Mapleton, Qld 4560, Australia, (b) PO Box 177, Kempton, IL 60946-0177, USA. (c) PO Box 66, Gorredjik 8400 AB, The Netherlands, (d) 55 Queens Rd, E. Grinstead, W. Sussex, RH19 1BG, UK. Rosa, Peter Da, *The Vicars of Christ- The Dark Side of the Papacy*: Bantam Press, London, 1988 Schlemmer, Phyllis (ed), *The Only Planet of Choice - Essential Briefings from Deep Space*: Gateway Books, Bath; & Atrium Publishers Group, Lower Lake, CA, 1994. Tarpley, Webster G & Chaitkin, Anton, *George Bush-the Unauthorised Biography*: Executive Intelligence Review, PO Box 17390, Washington DC.

ПОЛЕЗНИ КОНТАКТИ:

The American Academy of Dissident Sciences, 10970 Ashton Ave, #310, Los Angeles, CA 90024, USA. Contact Network International, PO Box 66, Gorredjik 8400AB, The Netherlands. Dennis Lee (free energy scientist), c/o Better World Technology, PO Box 653, McAfee, NJ 07428, USA. David Icke, 35 Dover St, Ryde, Isle of Wight, PO33. 2BW (for newsletter and information on lectures, workshops, tapes & books - please send s.a.e.).